

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

منتدی اقرأ الثقافی

داپلے

شاکاری ماکسیم گوڑکی

منتدی اقرأ الثقافی

للکتب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

БЛАГОДАРУ ТЕБЯ ОТЕЦ НЕБЕСНЫЙ
СЪЗДАТЕЛЬ ВСЕЙ ЖИЗНИ НА ЗЕМЛЕ!
ПРОСТИ МНЕ ВСЕ МОИ ЗЛЫЕ ДЕЛА
ВСЕ МОИ ЗЛЫЕ МЫСЛИ И ПОСТУПКИ
ВСЕ МОИ ГРЕХИ ПРОСТИ МНЕ
СДЕЛАЙ ИИСУСА МОИМ БОЖДЕМ
ВСЕЛИСЬ В МОЕ СЕРДЦЕ ДУХОМ
СВЯТЫМ И НАУЧИ МЕНЯ ГОДЯТЬ
ПУТЬМИ ДОБРА!
ИЗМЕНИ ВСЮ МОЮ ЖИЗНЬ!
БЛАГОДАРУ ТЕБЯ ЗА ТВОЮ ЛЮБОВЬ!
БЛАГОДАРУ ТЕБЯ ЗА
СПАСИТЕЛЯ ИИСУСА!
БЛАГОДАРУ ТЕБЯ
ЧТО ТЫ УСЛЫШАЛ МЕНЯ!
АМИНЬ. ИСТИННО ТАКИ

بۆدابهزاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دانیود کتایهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

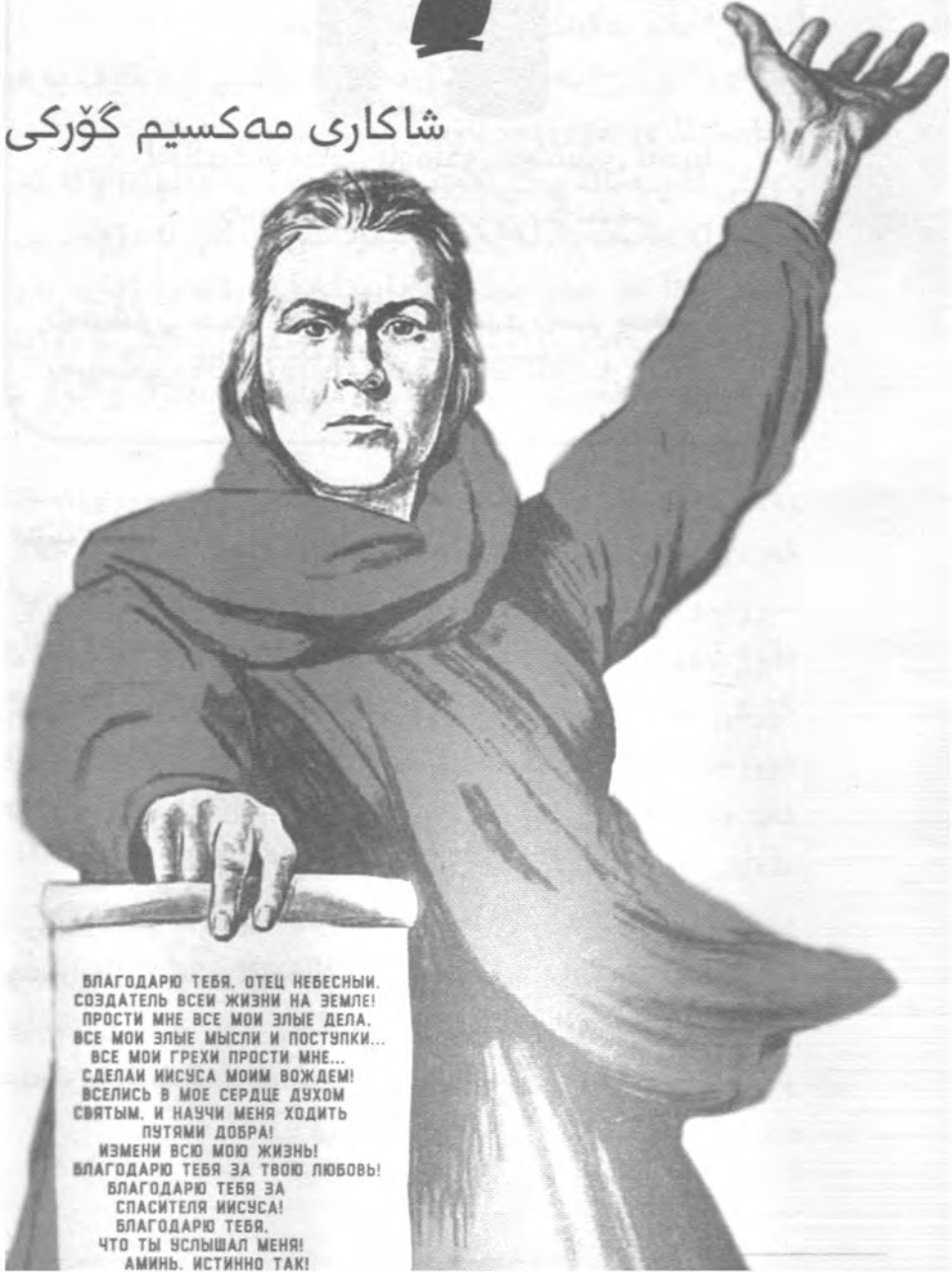

www.iqra.ahlamontada.com

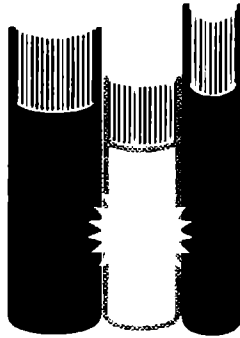
للكتب (كوردی ، عربی ، فارسی)

داپك

شاكارى مهكسىم گۆركى

БЛАГОДАРИЮ ТЕБЯ, ОТЕЦ НЕБЕСНЫМ,
СОЗДАТЕЛЬ ВСЕЙ ЖИЗНИ НА ЗЕМЛЕ!
ПРОСТИ МНЕ ВСЕ МОИ ЗЛЫЕ ДЕЛА,
ВСЕ МОИ ЗЛЫЕ МЫСЛИ И ПОСТУПКИ...
ВСЕ МОИ ГРЕХИ ПРОСТИ МНЕ...
СДЕЛАЙ ИИСУСА МОИМ ВОЖДЕМ!
ВСЕЛИСЬ В МОЕ СЕРДЦЕ ДУХОМ
СВЯТЫМ, И НАУЧИ МЕНЯ ХОДИТЬ
ПУТЯМИ ДОБРА!
ИЗМЕНИ ВСЮ МОЮ ЖИЗНЬ!
БЛАГОДАРИЮ ТЕБЯ ЗА ТВОЮ ЛЮБОВЬ!
БЛАГОДАРИЮ ТЕБЯ ЗА
СПАСИТЕЛЯ ИИСУСА!
БЛАГОДАРИЮ ТЕБЯ,
ЧТО ТЫ УСЛЫШАЛ МЕНЯ!
АМИНЬ. ИСТИННО ТАКИ!

لەبلاوكر اوەكانى ناوەندى رۆشنىبىرى ئەدىبان

بەرزوئەبەرى گىشتى: ئامامى مىلا مەھمەد

ئاوونىشان: سىمەن / فولكەى گۆرەكان / لىرى ناوەندى رۆھمەلەى كورپان.

پەريوئەندى: 07701974656 - 07501590032

ئاوى كىتەب: دايك

نوسىنى: مەكسىم گورگى

وەرگىرانى: زاھىر مەھمەد

ھەلەچن و زمانەوانى: سەردار ھەسەنخالى

دىزاین: كۆمپانىيەى كىتەب

نۆبەتى چاپ: چاپى يەكەم

تىراژ: 1000 دانەى لى چاپكراوہ

لە بەرزوئەبەرايەتى گىشتى كىتەبخانە گىشتىيەكان ژمارەى سپاردنى (1838) سالى
(2017) پىندراوہ.

ئەم كىتەبە لە بلاوكر اوەكانى ناوەندى رۆشنىبىرى ئەدىبانە، مافى لە چاپدان و كۆپى

كردنى پارىزراوہ.

لەبارەى نووسەرى ئەم كىتەپەوہ:

ناوى راستەقىنەى نووسەرى ئەم كىتەپە "ئالېكسى ماكسىمۇفېچ پېشكۆف"ە، بەلام چونكە نووسراوہكانى لە ژېر ناوى خوازراوى "مەكسىم گۆركى" بلاو دەكردهوہ، بەم ناوہ ناسراوہ.

وشەى "گۆركى" بە ماناى تال دېت و ئالېكسى پېشكۆف بە ھۆى ژيانى تال و ناسازگارى خۆى ئەم ناوہى ھەلبژاردوہ.

گۆركى لە بنەمالە يەكى ھەژار چاوى بە دنيا ھەلھېنا و لە تەمەنى مندالېدا باوكى لە دەست دا. لە بەر ئەوہ قوناغى مندالى لە دژوارترين و سەختترين بارودۆخدا بە سەر برد. بۆ دابىنكردى بژيوى ژيان، ناچار بوو كارى جؤراو جؤر بكات، رۆژيک پېنەچى، رۆژيک ويئەكيش و رۆژيک چيشتلېنەر و رۆژيک باخەوان. بەردەوام شارەوشارى دەكرد و بەم شيوہىە ژيانى دەگوزەراند.

بەلام قەت ئەم ژيانە تالە، لە خويندن و فيربوون دوورى نەخستەوہ و دوای ئەوہى خۆى لەم زەلكاوہ رزگار كرد، رابردووى فەرامۆش نەكرد و بە چاوى سووك و كەم نەيروانىيە ئەو كەسانەى كە لە زەلكاوى ژيانىكى تاقەتپروكېندا نغرو ببوون و چاوپۆشى لە كيشەكانى چىنى خواروہى كۆمەلگە نەكرد. گۆركى لەو نووسەرانە نەبوو لە سەرەوہ سەيرى كەسانى چەوساوہ و دوورخراوہى كۆمەلگا بكات و خۆى نەكاتە شەرىكى گرفت و مەينەتییەكانيان. ئەو مندالى گەل بوو و نووسينەكانى ۋەك ئاويئەيەك ژيانى كۆمەلانى خەلكى تيا دەبېنرا.

دەتوانين كىتەپى دايكى لە ناو بەرھەمەكانيدا بە شاكارىكى گەورە لەقەلەم بدەين، چونكە لەم بەرھەمەدا دۆخى كرېكاران و ژيانى سادە و يەك دەست و دلگىرى ئەوان ۋەسەف كراوہ و پيشانى دەدات چۆن زنجيرەكانى دەست و پىيان دەپسېنن و خويان لە دەست ستەمكاران و زۆردارانى سەردەم رزگار دەكەن.

بیشی یرگم

وېنەي (1)

رۆژانە لە ژینگەي شارۆچكەي كرىكاري كە دووكەل و تۆز و خۆل، ئاسمانەكەي داپۆشيبوو، دەنگي فيكەي كارخانە دەهات و بە دوايدا پياوگەليكي خەمبار بە جەستەي شەكەت و ماندووي كاري رۆژي پيشووتر، وەك قالۆنچەي ترساو خيرا لە ماله خۆلەميشيبەكانيان دەهاتنە دەر و لەو كە شە ساردەي بەياني، لە كۆلانە تەسك و باريكەكاني شارۆچكەكە، بەرەو ديوارە بەرزەكاني ئەو كارخانەيە بەرئ دەكەوتن كە چاوەرپي هاتنيان بوو. دەنگدانەوہي تيژي دەنگە خەوالووەكان، دەنگي جوينە سووك و قيزەونەكان، دەنگي پەنگخواردووي ئاميرەكان و قوولتە قوولتي هەلم، پيشوازي لئ دەكردن. دووكەلكيشە بەرز و رەش و ناحەزەكان، وەك كوتەكيكي ئەستور بە سەر سەري شارۆچكەكەوہ دەبينرا. ئيوارە كاتيک خۆر ئاوا دەبوو و تيشكي سوورباو، لە سەر شووشەي پەنجەرەي مالهكان دەدرەوشايەوہ، كارخانەكە پيسايي مرؤيي لە ناو سكە بەردينەكەي خۆي فرئ دەدايە دەرەوہ و دووبارە كرىكارەكان بە روخساري رەش و دووكەلاوي كە تەنيا ددانەكانيان لەو رەشاييەدا دەبرسكايەوہ، شەكەت و ماندوو بە كۆلانەكاندا بلاو دەبوونەوہ و بۆني رۆني ئاميرەكانيان لە هەوادا بلاو دەكردەوہ.

كارخانە هەموو وزە و تواناي پاشەكەوتكراوي ناو دەمار و ماسوولكەي ئەم پياوانەي مژيبوو و رۆژيكي لە دەفتەري تەمەني ئەوان كورت كردهوہ، بئ ئەوہي بەرھەميكي بۆ كرىكارەكان هەبيت. بەم جۆرە، هەر رۆژە و هەنگاويك لە مەرگ نزيك دەبوونەوہ، بئ ئەوہي هەستى پئ بکەن. تەنيا دلخۆشى و چيژيان لە ژيان ئەوہ بوو كە دواي كاري تاقەتپروكين، چەند ساتيک لە مەيخانەيەكي

دووکه لگرتوو به رابواردن و حه وانه وه سه رقال بن .
 کریکاره کان ئاواتی رۆژانی پشوویان دهخواست، چونکه ناچار
 نه بوون له سه رمای تاریک و پروونی به یانیدا له مال بیته دهر و
 ده یانتوانی تا نزیک نیوه رۆ له ناو جیگه دا بمیننه وه . دواتر کریکاره
 خیزانداره کان باشتترین جله کانیان ده پۆشی و ده پۆشسته کلیسا و
 سه رکۆنه ی ئه و گه نجانه یان ده کرد که گرنگیان به بابته ئاینیه کان
 نه ده دا .

دوای نویژی خواپه رستی، نانی نیوه رۆیان ده خوارد و بو ئه وه ی
 بتوانن به سه ر شه که تی و ماندووی که له که بووی ناو له شیاندا زال
 بن، مه شروبیان ده خوارد وه و گه ده ی خۆیان به کزانه وه ی توندی
 ئه لکه هۆل ده و روژاند و دووباره تا ئیواره ده خه وتن و دواتریش
 وه رس و بیزار به ناو کۆلانه کاندایه سوورپانه وه . ئه وانیه گالۆشیان
 هه بوو، ته نانه ت ئه گه ر زه وی وشکیش بوایه له پپیان نه ده کرد و
 ئه وانیه چه تریان هه بوو، له رۆژی سامالیش له گه ل خۆیان ده یانبرد
 و به م شیوه یه هه رکه سه و هه ولی ده دا پیش هاوتاکه ی بکه ویت .
 ئه و کاتانه ی یه کیان ده بیینی، باسی بارودۆخی ناو کارخانه یان
 ده کرد .

وتار و ئه ندیشه کان ته نیا په یوه ندییان به کاره وه هه بوو. زۆر به
 که می رووی ده دا بیروکه یه ک، ته نانه ت کورت و بی ئه نجام، وه ک
 بروسکه یه ک رووناکی به رۆژه خه مبزویته کانیان ببه خشیته . له کاتی
 گه رانه وه بو مال، پیاوه کان شه ریان به ژنه کانیان ده فرۆشیت و زۆر
 کات بی ئه وه ی تیینی ده سته کانیان بکه ن، تا بۆیان ده لوا، لییان
 ده دان .

گه نجه کانیش به شه و یان له کافیکان ده مانه وه یان له مالی یه کتر
 کۆده بوونه وه و ئاکۆردیۆنیان ده ژهنی و گۆرانی سووک و چرووکیان
 ده وت، سه مایان ده کرد و چیرۆکی به دره وشتیان ده گیرایه وه . له
 راده به دهر مه شروبیان ده خوارد وه و له بهر ئه وه ی به هزی کاری

زور، له شيان پرووکابوو، زوو مهست دهبوون و له نه جامدا به بچوڪترين بيانوو، وهڪ شير هه لده چوون و دهكه وتنه گياني يهڪ. ههستي تووره يي و دوژمنايه تي له په يوهنديه كانيان به تايهت له گهل ئاغاكانيان دهبينرا. وهڪ بليي ئه و نه خو شيه روهيه له باوڪيانه وه به ميرات مابوو و وهڪ موته كه يهكي رهش تاكو مردن له گهلان بوو. ئه م ههسته ناچار ي دهكردن زور بي به زه بيانه، كاري نه شياو و ناپه سهند بكن.

روژاني پشوو، گه نجه كان درهنگ ده گه رانه وه بو مال، به هو ي شهركردن له گهل هاوړيكانيان، جلو به رگيان دهر ا و قوراوي دهبوون و دم وچاويان دهر ووشا. هه نديك كاتيش دا يكي و باوك منداله كانيان مهست و سه رخوش له ناو مه شروب فرو شيه كان ده دوزيه وه و تير جوين و پر شه قيان دهكردن و به ره به يان، ئه و كاته ي دهنگي فيكه ي كارخانه به رز دهبووه، ره وانهي كارخانه يان دهكردن. هه رچهند دا يكي و باو كه كان جوينيان دها و له منداله كانيان دها، به لام خوار دنه وه و شه ره كانيان به ئاسايي ده زاني، چونكه خو شيان له سه رده مي گه نجيدا هم ده يان خوار ده وه، هم شه ريان ده كرد و هم سزايان و ه رده گرت. به لي، ژيان هه ميشه به م شيوه يه بووه و كهس نه يده زاني ئه م ژيانه كه وهڪ روو بار يكي ليتاوي، به شيوه يه كي ريڪ و خاو دهر وات، دهر ژيته كوي.

هه نديك جار له شاروچكه ي كريكاران كه سانتيكي نامو دهبينران و ديار نه بوو له كويوه هاتوون. روژاني يه كه م سه رنجي خه لكان راده كيشا، به لام دواتر دهبوونه ناسياو و خه لك بي ئه وه ي سه رنجيان پي بدن، به به رده مياندا تيده په رين.

له گهل ئه مه شدا، جاروبار كه سانتيك دهبينران كه قسه ي تازه يان ده كرد، ئه و قسانه ي تا ئه و روژه كهس نه يده ويرا له شاروچكه كه بيان هينيته سه ر زمان يان ته نانهت به بيري كه سدا نه هاتبوو كه دهكريت به شيوه يه كي ديكه بير بكه يته وه و ژيان به سه ر به ريت.

کریکارهکان بی ئهوهی بروایان پی بکهن، زۆر به وردی گوینیان له قسه سهیر و سهمه رهکانیان دهگرت. ئهم قسانه لای ههندیك كهس دهبووه هۆی تووره بوونی کویرانه و لای ههندیکی تر هاندان و نیگه رانی و هیوا و ئومیدیشی بۆ كهسانیک دروست دهکرد و دهبووه هۆی ئهوهی بی هۆ و بۆ سپینهوهی ئهم ههڵستانه، پهنا بۆ مهشروب بهرن.

دانیشتوانی شارۆچکه که ئهگه به روخسار یان وتهی كهسانی تازه هاتوو، شتیکی نوێ و تایبه تیان دهبینی، بارودۆخیان بۆ ئهوه كهسه قورس و دژوار دهکرد و بۆ ماوهیهکی زۆر به رق و کینهیهکی سروشتی ههڵس و کهوتیان له گهڵ دهکرد. وهک بلیی دهترسان كه ئهمان شتیك تیکهڵ به ژیانیان بکهن، ئهم ئارامی و ئوقره پر له چهرمه سهری و ئازاره یان لی تیک بدات. چونکه بهم چهشنه ژیانه راهاتبوون و وایان دهزانی ههه گۆرانیک تهنیا له بهر ئهوهیه که لهوانه ی کۆیلایه تییان قورستر بکات. له بهر ئهوه ههولیان دهدا په یوهندییهکی ئهوتۆ له گهڵ ئهوه كهسانه دروست نهکهن و پشتگوینیان دهخستن. دواتر ئهوانیش دیار نه دهمان و به ههمان ریگه ی خۆیاندا دهگه رانه وه، یان ئهگه ره له کارخانه ییش دهمانه وه، نه یانده توانی برۆنه ناو کۆمه له ی یه کگرتووی کریکارهکان و ناچار دهبوون لیان دوور بکه ونه وه.

به م شیوهیه ئهوان په نجا سال ده ژیان و دهمردن.

ویندی (2)

میخائیل فیلاستی کلیساز، پیاویکی خەمبار و خەمۆک، بە چاوه بچوکه کانییه وه که نیشانهی بی متمانهیی و رهشبینی بوو به رامبهه بهم رۆژگاره، له وهها دۆخیکدا دهژیا. باشترین کلیسازێ کارخانه و رۆسته می گه رهک بوو که ته نانهت له گه ل به رپۆه به ره کانیشی به شیوهیه کی توندوتیژ هه لس و که وتی ده کرد، له بهر ئه وه هه قده ستیکی که می وه رده گرت. هه رپۆژه و له که ستیکی ده دا، هه مووان لینی ده ترسان و لای که س خۆشه ویست نه بوو. تا قمیک، چه ند جاریک بریاریان دا لینی بدهن، به لام سه ره که وتوو نه بوون، چونکه ئه و کاتیک هه ستی ده کرد که سیک ده یه ویت هیرشی بکاته سه ر، تاشه به ردیکی هه لده گرت، قاچی ده کرده وه، وهک شاخیک ده وه ستا و بی ده نگ و بی جو له چاوه روانی هیرشبه ره که ی ده بوو. روخساری که له ژیر چاو تا ژیر گه ردنی به ریشی رهش دا پۆشرا بوو، هه روه ها ده سته تووکنه کانی، هه مووانی ده ترساند. به تایهت چاوه کاریگه ر و روانینه تووره ئامیزه که ی وهک درپیلکی تیژ، جه سته ی مرۆفی کون ده کرد. هه مووان لینی ده ترسان و کاتیک که سیک ده که وته بهر نیگای هه ره شه ئامیز و توندی چاوه کانی، هه ستی ده کرد رووبه رووی هیزیکی درنده و چاونه ترس بوته وه. هیزیک که ئاماده یه بی به زه بیانه لینی بدات.

به دهنگیکی گر به رکابه ره کانی دهوت: ”ون بن له بهر چاوم، خویری هیچ و پووچینه!“

له ناو ریشه پره که ی روخساریدا، ددانه گه وره و زه رده کانی ده بریسکانه وه. ئه وسا رکابه ره کانی، له ترسا جویتیان پی ده دا و ده کشانه وه.

دووباره هاواری دهکرد: ”بی شهرفینه!“
 روانینه ناحز و قیزهونهکهی وهک ئالایهک دهرهوشایهوه. پاشان به
 حالهتییکی شهرخوازانه، سهری بهرز دهکردهوه و شوین دوژمنهکانی
 دهکهوت و هاواری دهکرد: ”کی حهزی له مردنه؟“
 به دلنیاایهوه کهس حهزی نهدهکرد بکوژریت...

کهم قسهی دهکرد و به زوری وشهی ”هیچوپوچ“ی به کار دههینا.
 له کارخانه ئهم جوینهی به سهروک و پاسهوانهکانیش دها. تهنانهت
 له کاتی بانگکردنی هاوسهههکهی ئهم جوینهی به کار دههینا:
 ”هیچوپوچ نابینی پانتۆلهکهم دراوه!“

کاتیگ پاقل، کورپهکهی تهمهنی بوو به چوارده سال، رۆژیک
 فیلاسیف ویستی جاریکی تر به قژ له زهوی بهرزی بکاتهوه، بهلام
 پاقل چهکوشیکی قورسی ههلگرت و وتی: ”دهستم لی مهده“.

به شیوهیهکی مهترسیدار بهرهو پاقل رۆیشت، وهک بلنی سینهریک
 بکهویته سهر داریک و له ناکاونهراندی: ”چیت وت؟“
 پاقل وتی: ”ئیتربهسه!“ ریگه نادهم لهمهودوا بهم شیوهیه
 ههلسوکهوتم لهگهله بکهیت“.

له کاتیگدا چاوه رهش و گهورهکانی دهرپهپاندبوو، چهکوشهکهی له
 ههوادا دهجولاند.

فیلاسیف سهیری کرد و دهسته توکنهکهی له پشتهوه شاردهوه و
 به بزهوه وتی: ”زۆر باشه!“ چی تر؟“

دواتر ههناسهیهکی قوولی ههلهکیشا و وتی: ”ئاخ، هیچوپوچ!“
 دواي چهند ساتیک رووی کرده ژنهکهی و وتی: ”لهمهودوا بۆ
 خهرجی خووت و پاقل داوای پاره له من مهکه... تیگهیشتی؟“
 ژنهکه بویرانه وتی: ”واته ههموو داهاتهکته بۆ مهشروب خهرج
 دهکهی؟“

فیلاسیف مشتییکی کیشا به سهر میزهکهدا و نهراندی: ”پهیهندی به
 تۆوه نییه هیچوپوچ!“ دهرۆم و ژنیکی تر دهکهم به هاواری خۆم.“

ھەرگىز ئەو كارەي نەكرد، بەلام لەو ساتەوہ تا سەرەمەرگ كە
نزىكى دوو سالى خاياند، چىتر نە سەيرى كورەكەي كرد نە يەك
وشەي لەگەلدا باس كرد.

سەگىكى ھەبوو ۋەك خۇي تووكن و گەورە. ھەموو رۇژنىك ئەم
ئازەلە تا دەرگاي كارخانە بە دوايدا دەرۋىشت و تا ئىوارە چاوەرپى
دەكرد.

فيلاسىف رۇژانى پشوو دەرۋىشتە مەشروب فرۇشى و بە نىگا
تىژ و برەرەكەي، سەيرى رىبوارانى دەكرد. بە درىژايى رۇژ
سەگەكەي لەگەلدا بوو. كاتىك مەست و سەرخۇش دەگەرپاىەوہ بو
مال و لە پشت مىزى نان خواردن دادەنىشت، سەگەكەي لاي خۇي
دادەنىشانند و لە قاپەكەيدا خواردنى پى دەدا. قەت لەو ئازەلەي
نەدەدا و بە شىۋەيەكي خراپ ھەلس و كەوتى لەگەل نەدەكرد. دواي
نانخواردن ئەگەر ژنەكەي لە كاتى خۇي قاپەكانى كۆنەدەكردەوہ،
ھەمووي فرى دەدايە سەر زەوي، بە دەمى كراوہ و چاوي بەستراو
و بە دەنگىكى كز، ھاوشىۋەي لوورەي گورگى برسى، گۇرانىيەكي
خەمگىنى دەوت و تا كۇتايىھاتنى قاپى مەشروبەكەي بەردەوام
دەبوو. دواتر لە سەر كورسىيەك رادەكشا و سەگەكەي لاي خۇي
دەخەواند.

بەم دوايىانە تووشى فثق بوو. پىنج رۇژى تەواو لە ناو جىنگەكەي
تلايەوہ و بە چاوي بەستراو ددانەكانى لە يەك جىر دەكرد. لەو
كاتەدا جارناجار بە ژنەكەي دەوت: "مەرگەمووشم بەرى، دەرمانداوم
بكە".

ژنەكەي دكتورى ھىنا. دكتور بۇي نووسى مەلھەمى لى بدات و وتى
پىۋىستى بە نەشتەرگەرىيە و دەبىت خىرا سەردانى نەخۇشخانە
بكات.

فيلاسىف ۋەلامى دايەوہ: "بە توونى تەتەر!" دەمەويت بە تەنيا
بمرم ھىچوچوچ!"

دوای رۆیشتنی دکتۆر، ژنهکهی به چاوی فرمیسکاوی داوای لی کرد بۆ نهشتهرگه ریه که ئاماده بی، به لام میخائیل به مشتته کۆله هه ره شهی لی کرد و وتی: "ئه گهر باش بیه وه، ئه ژدات ده سووتینم!" تا کو سه ره ئه نجام به یانییه ک زوو، کاتیگ دهنگی فیکه ی کارخانه بهرز بۆوه، دوای په له قاژه یه کی دوورودریژ گیانی دا. خستیانه ناو تابووت، له کاتیگدا ده می کراوه و پوخساری مۆن بوو. ژنهکهی، کوره کهی و دانیلووسف چیکیف، ئه و دزه سه رخۆشه ی له کارخانه دهریان کردبوو و، چهند کهسی تر له به خترپشه کانی گه ره ک تا گۆرستان له گه ل ته رمه کهی رۆیشتن. ژنهکهی که میگ گریا، به لام چاوه کانی پاقل و شک بوو.

ئه و که سانه ی جه نازه که یان ده بینی، ده وه ستان و هیمای خاچیان له سه ر سنگیان ده کیشا و ده یانووت: "ده لئی پلاگه زۆر خۆشحاله به وه ی که میرده کهی مردووه."

که سیکی تر بۆ ئه وه ی قسه کهی بۆ راست کرد بیته وه، ده یووت: "نه مردووه، سه قهت کراوه!"

دوای ئه وه ی تابووته که یان خسته ناو گۆر، هه مووان گه رانه وه، به لام سه گه کهی له وی مایه وه، له سه ر خاکی گۆره کهی خهوت و ماوه یه ک بی ئه وه ی بوه ریت، گۆره کهی ماچ کرد. دوای چهند رۆژ دیار نه بوو کئ کوشتی.

ويڻه ي (3)

پانزه رڙڙ به سهر مهرگي فيلاسيڻف ميخائيل-دا تيپه پري.
 پاڦل رڙڙيكي يه كشه مه، وهك گه نجه كاني تر كه رڙڙاني پشويان
 له مه شروب فروشي به سهر ده برد، مه ست و سهر خوش گه پايه وه
 بو مال. له كاتيڪدا تلاوتل ده رويشت، خوي گه يانده ژووره كه ي و
 هاوشيوه ي باوكي مشتكي قايمي له ميژه كه دا و هاواري كرد:
 ”نام بو بيته زورم برسويه!“

پلاگه لي ي نزيك بووه، لاي دانيشت، له ناميزي گرت و سهر ي
 كوره كه ي خسته سهر سنگي. پاڦل پالي پيوه دا و دهستي خسته
 سهر شاني داكي و دووباره وتي: ”خيراكه دايكه!“ په له بكه.“
 داكي به دهنگيكي خه مبار وه لامي دايه وه: ”چيته؟“ گه مژه گيان
 چيته؟“.

پاڦل بوله بولي كرد و وتي: ”دهمه ويټ جگهره بكيشم، توتن و
 په ره كه ي باوكم به ري.“

پاڦل يه كه م جاري بوو سهر خوش بيت. مه شروب جهسته ي لاواز
 كرد بوو، به لام هوشي به ته واوي له دهست نه دا بوو. له خوي پرسى:
 ”من مه ستم؟“ نا، مه ست نيم“

به دلنه واييه كاني داكي شهرمه زار بوو. نيگا خه مبزوينه كاني داكي
 كاري تي كرد. ده يو يست بگري و بو به زاندي ئه م هه سته، زياتر
 خوي وهك سهر خوش پيشان ده دا!“

داكي دهستي به قره ئالوزكاو و عاره قاوييه كه يدا ده هينا و به
 هيواشي ده يووت: ”تو نه ده بوو ئه و كاره بكه ي!“

دنياهه ك خه م و په ژاره له سهر روخساري چرچ و لوچي داكي
 ده بينرا. چاوه خه مبار و نيگه رانه كه ي ده دره وشايه وه. كلوي سپي

پىرى له سەر قژە پرەكەى نىشتبوو. ژنىكى خۆراگر بوو. دهيوست برشیتتهوه. چەند جارېك رشایهوه. دايكى برديه سەر جىگهكەى و خاويليهكى تهرى خستەر سەر دەم وچاوه زەردهه لگه راوهكەى. كه مېك باش بوو، به لام دنيا به دهورى سهریدا دەسوورایهوه، پیلوهکانى قورس بوون، ناو دەمى تال بوو. به ناو برژانگه کانیدا سهيرىكى روخسارى دايكى کرد و به خوى وت: "هیشتا کاتى ئەوه نه هاتووه مه شروب بخۆمهوه، ئەوانى تر دهخۆنهوه و هېچيان لى نايەت، به لام من دهخۆمهوه و دەرشمهوه".

دەنگى مېهره بانى دايكى له دوورهوه بيست، وتى: "ئەگەر تۆ دەست به مه شروب خواردنهوه بکهیت، چۆن دهتوانى برژوى ژيانى من دايين بکهى؟"

پاقل چاوهکانى داخست و وتى: "هه مووان مه شروب دهخۆنهوه، به لام کاريش دهکن".

پلاگه له قولايى دلوه ئاهيىكى ساردى هه لکيشا. پاقل راستى دهکرد. دايكى باش دهيزانى خه لک بو به دهستهينانى شادى و خوشى جگه له مه يخانه هېچ شوينىكى دیکه يان نييه و ته نيا به مه شروب دهتوانن خه مه کانيان له بير بکن. له گه ل ئەمه يشدا وتى: "تۆ ناييت مه شروب بخۆيتهوه، باوکت له برى تۆيش خواردوو يه تيه وه و به ئەندازهى پيوست ئازارى منى داوه.. تۆ ده ييت به زه ييت به مندا بيتهوه".

پاقل گووى له م قسانه دهگرت كه له روى خو به دهسته وه دان و پشت به ستنه وه بوو، بىرى له ژيانه ساده و خاكييه كەى ئەم ژنه كرده وه كه هه ميشه چاوه رپى ليدانى ميژده كەى بوو.

له م دوايانه پاقل بو ئەوهى باوكى نه بينيت، كه متر دهاته وه بو مال، به لام قهت دايكى له بير نه كردبوو و ئيستا كه ورده ورده هوشى دهاته وه سەر خوى، به وردى سهيرى دهکرد. بالاي بهرز و كه مېك چه ماوه بوو، ملكه چى و خه مى لى دهبارى. جهستهى كه به هوى كار و زهحمهتى بهردهوام و ههلس و كهوتى ميژده كەى تىك

شکابوو، خوار و بی ههست و خوست دهجولا. وهک بلیی دهترسیت له وهی که بهر شتیک بکه ویت. له پوخساری پان و شیوه هیلکه یی و چرچ و لۆچی ئەم ژنه دا، دوو چاوی نیگه ران و خه مبار وهک چاوی زۆربهی ژنانی شارۆچکه که، دهره وشایه وه. شوینه واری برینیکی قوول برۆی راستی که مینک بهرز کردبووه، وا دهره که وت گویی راستی بهرزتر له گویی چه پی بیت، ئەمه دهبووه هۆی ئەوهی که مینک سامناک دهره که ویت.

له ناو قژه رهش و دریزه که یدا تالی سپی ده بینرا که نیشانه یه ک بوو بۆ خه م و په ژاره ی بهرده وامی ژیانی پر ئیش و ئازار. لافاوی فرمیسک بی دهنگ و ئارام به سهر کولمیدا دههاته خوار. پاڤل له سه رهخۆ وتی: "مه گری دایکه، خۆراگر به، بهرگه بگره!" که مینک ئاوم بۆ دینیت؟

- به سه رهچاو کورم! هه ر ئیستا.

کاتی که گه رابه وه، پاڤل خه وی لی که وتبوو. ساتیک بی دهنگ بوو، هه ناسه ی نه دا. په رداخه که له ده ستیدا ده له رزی و پارچه سه هۆله که بهر لیواری په رداخه که ده که وت. پلاگه په رداخه که ی له سهر میزه که دانا و له به رامبه ر وینه ی پیرو ز که وته سهر ئەژنو و به هیواشی دهستی کرد به چپاندن. شووشی په نجه رهکان به هۆی شه پۆلی دهنگداری ژیانی رهش و تاریکی دهره وه ده له رزی. له تاریکی و هه وای شیداری شه وینکی پاییزیدا دهنگی ئۆکۆردیۆنیکي ناخۆش ده بیسترا و که سینک به دهنگی بهرز گۆرانی ده خویند و قسه ی نه شیاوی ده کرد و دهنگی ژنه تووره و ترساوه کان دههاته گوی.

***

له ماله بچکۆله که ی فیلاسیف، ئارامتر و بی دهنگتر له جاران و که مینک جیاوازتر له ژیانی بنه ماله کانی دیکه ی شارۆچکه که، ژیان

بەردەوام بوو. ئەم مالا بچوك و سادەيە لە كۆتايى كۆلان، لە سەرەولتېزىيەك دروست كرابوو كە لە خوارەوئەي زەلكاويك دەبينرا. يەك لە سەر سىي مالاكە چىشتخانە بوو و بەرچىتتىكى تەنك كە دەگەشتە سەقفەكە، لە ژوورىكى بچوكى جيا دەكردەوئە كە ژوورى نوستنى دايكى بوو. پاشماوئەي خانووەكە ژوورىكى چوارگۆشە بوو، دوو پەنجەرەي تيا دەبينرا و قەرەويلەكەي پاڤل لە سوچىك بوو و لە سوچەكەي تر، مېزىك و چەند كورسىيەك، كە نقتورىكى جل، ئاوينەيەكى بچوك و سنووقىك بۆ جلى خورى زستانە و كاتزمىرىكى ديوارى و دوو وينەي پىرۆز دەبينرا.

پاڤل ھەولئە دەدا ھەك كەسانى تر بژىت. ئەوئەي شياوى گەنجىك بوو ھەك ئۆكۆردىيۆن، كراسىك، بۆينباخىك، جووتىك گالۆش و داردەستىكى بۆ خۆي دابىن كرد و بوو بە ھاوشىوئەي گەنجە ھاوتەمەنەكانى. دەرۆيشتە شەونشينييەكان و فىرى پىلكا "سەماي فەرەنسى" دەبوو. رۆژانى يەك شەمەش بە سەرخۆشى دەگەرەيەوئە بۆ مال و بەيانىيەكەي ژانەسەرىكى قورسى دەگرت و تا ئىوارە تاي بەرز بوو.

رۆژىك دايكى لئى پرسى: "پىم بلى، دوئىنى شەو خۆش راتبوارد؟" بە خەمبارى ۋەلامى دايەوئە: "زۆر ھىلاك بووم، لەمەودوا دەرۆمە راوئە ماسى، لەم كارە باشتەرە، يان لەوانەيە تەفەنگىك بۆ خۆم بكم". پاڤل زۆر شىلگىرانە كارى دەكرد، قەت نەبوو لە سەر كارەكەي ئامادە نەبىت يان سزا بدرىت. كورىكى بى دەنگ و لەسەرخۆ بوو. چاوەكانى كە ھەك چاوى دايكى گەورە و شىن بوو، نارەزايەتى لى دەبارى. ھەرگىز نە راوئە ماسى كرد، نە تەفەنگى كرى. بەلام بە تەواوى لەو شىوئە ژيانە ھەلگەرەيەوئە كە تايبەت بوو بە كورە ھاوتەمەنەكانى خۆي. ئىدى كەمتر لە شەونشينييەكان دەبينرا و شەوانىش قەت بە مەستى و سەرخۆشى نەدەگەرەيەوئە بۆ مال. دايكى كە بە چاوە بىدارەكانى چاودىرى دەكرد، دەبىنى پوخسارە

گه نیمییه که ی رۆژ له دواى رۆژ لاوازتر و روانینه کانی قورستر و لیوه کانی توندوتیژییه کی سهیر له خۆیدا دهشاریته وه. وا دههاته بهرچاو وهک بلیی پر بیت له تووریهیه کی نامۆ، یاخود هه لگری ئازاری نه خووشیهیه کی تایبهت بیت. پیشتر هاوړینکانی زۆر سهردانی ماله که یان دهکرد، به لام چونکه پاقل رۆژانه که متر له مال دهمايه وه، سهردانه کانیش کو تاییان هاتبوو. دایکی له بهر ئه وهی پاقل وهک گه نجه کانی دیکه ژیان به سهردانبات، پی دهچوو شادومان بی، به لام کاتیک دهیبینی پاقل به پینداگرییه کی زۆر دهیه ویت خوی له و ژیا نه دووباره یه دوور بخاته وه، نیگه رانییه کی سهیر دهکه وته دلیه وه. پاقل هه ندیک کات چهند کتیبی کی دههینایه وه و سهر هتا هه ولی دهدا به نهینی بیانخوینیته وه و هه ندیک کاتیش چهند بابه تیکی له سهردان کاغزه یادداشت دهکرد.

رۆژیک پلاگه لینی پرسى: "پاقل، حالت باش نییه؟"
- بۆچی! زۆر باشم.

دایکی هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتی: "چهند کز و لاواز بوویت؟"
پاقل قسه ی نه کرد و بی دهنگ بوو.

پاقل و پلاگه ئیتر زۆر یه کترینان نه دهیبینی و که متر پیکه وه قسه یان دهکرد. هه موو به یانییه ک پاقل بی دهنگ چاکه ی دهخوارد وه و دهرویشه سهردان کاره که ی، له کاتی نیوه رۆ، ته نیا نانی دهخوارد و له سهردان میزه که چهند قسه یه کیان دهکرد و دووباره تا ئیواره ون دهبوو. کاتیک له کاری رۆژانه ته واو دهبوو، خوی دهشۆرد، نانی دهخوارد و تا درهنگانی شه و کتیبی دهخوینده وه. رۆژانی یه کشه مه به یانی زوو له مال دهرویشه دهروه و تا درهنگانی شه و نه دهگه رایه وه. دایکی دهیزانی دهرواته شار و هه ز به بیینی شانۆ دهکات، به لام له شاره وه که سهردانی نه دهکرد. دایکی هه سستی کرد به تپه ربوونی کات کوره که ی که متر قسه ی له گه ل دهکات، ههروه ها هه سستی کرد هه ندیک کات وشه ی تازه له قسه کانیدا به

کار دینیت که لئی تی ناگات و ئیتر دهسته واژه گشتییه کان له سهر زمانی نه ماون. ههنديک ورده کاری نوئ له کرده وه کانی ده رکهوت و سهرنجی پلاگهی راکیشا، بؤ نمونه له کاری ههرزه ی تایبته به گهنجان چاوپوژی کرد، جولّه و کرداره کانی ئازادتر و ئاسوده تر و رواله تی ساده تر و به سؤزتر ده رده کهوت. ئەم گۆرانکارییه بووه هۆی نیگه رانی دایکی و له ههلس و کهوت له گه ل دایکی، شتیکی تازه ده بینرا. ههنديک کات ژووره که ی گسک دها، رۆژانی یه کشمه مه خۆی جیخه وه که ی کۆ ده کرده وه و به گشتی هه ولی دها به سؤزتر له گه ل دایکی رهفتار بکات. له و شاره که س ئه وه ی نه ده کرد.

رۆژیک پاقل تابلویه کی هینایه وه بؤ مال و به قه دی دیواره که هه لیواسی. ئەم تابلویه سی که سی پیشان دها که شوینه واری ئیراده و بویری له روخساریان ده باری. خیرا ده رۆیشتن و گفتوگۆیان ده کرد. پاقل روونی کرده وه: "ئمه وینه ی حه زره تی مه سیحه که له نیوان مرۆقه کان هه لستاه و ده روا ته ئامائۆس.

پلاگه ئەم وینه یه ی پی جوان بوو، به لام به خۆی وت: "تۆ ریز له مه سیح ده گری، که چی سهردانی کلینسا ناکه یت.

چه ندین تابلوی دیکه دیواره که ی رازانده وه و ههر رۆژه و ژماره ی کتیبه کان له سهر ره فه که زیادی ده کرد که له لایه ن هاوړییه کی پاقل دروست کرابوو. کتیبه کان، جوانییه کی تایبه تیان به ژووره که به خشیبوو.

پاقل دایکی به "جه نابت" ناو ده برد و به هه مان ناوی "دایک" بانگی ده کرد. ههنديک کات به خۆشه ویستییه وه ده یووت: "دایکه، نیگه ران مه به!" ئەمشه و درهنگ ده گه ریمه وه.

دایکی له پشت ئەم وشانه ههستی به شتیکی به هیز و جدی ده کرد و پپی خۆش بوو.

پاقل کورپکی ئارام و پیاوی کار و خویندنه وه بوو. چالاک و تیکۆشه ر بوو.

نیگه رانیی ئه و بهردهوام زیاتر و زیاتر دهبوو. پاقل له م باره وه قسهی له گه له نه ده کرد. ههستی ده کرد رووداویک روو ده دات و ئه م بابه ته دلی ئازار ده دا. هه ندیک کات له پاقل نارازی ده بوو و بیرى ده کرده وه: "که سانی تر وه ک مرؤف ده ژین، به لام کوره که م وه ک قه شه کان... زور جدییه!" ئه مه بو ته مه نی ئه و نابیت.

له خوی پرسى: "له وانه یه خوشه ویستیکی هه بییت. به لام بو به ده سته یانی دلی کچیک، پیویسته پاره ت هه بییت. له کاتی که دا پاقل هه موو داها ته که ی ته سلیمی دایکی ده کرد.

به م شیوه یه هه فته کان و مانگه کان تیپه رین و نزیکه ی دوو سال له ته مه نیکی سه یر و بی ده نگ و پر له ترسیکی نامۆ، گوزه را.

ویندی (4)

شهویک دواى نانى ئیواره، پاڤل پهردهکانی دادایه وه و چرای قه دی دیواره کهى داگرت و هه لیکرد و سهرقالی کتیب خویندنه وه بوو. دایکی دواى نه وهى قاپهکانی شوررد و وشکی کردنه وه، له چیشخانه هاته دهر و به هیواشی لیى نزیک کهوته وه. پاڤل سهری بهرز کرده وه و سهیری دایکی کرد که هزار پرسیار له روانینه کهیدا بوو. دایکی خیرا وتی: "ویستم بپرسم چی دهخوینیته وه؟" پاڤل کتیبه کهى لابررد و وه لامی دایه وه: "دایکه دانیشه. پلاگه لای دانیش، پشتی راست کرده وه و چاوه پری بیستنی قسهکانی پاڤل سی دهکرد.

پاڤل بی نه وهى سهیری روخساری بکات، به دهنگیکی گر و زبر، دهستی پیکرد: "نه و کتیبانهى دهیانخوینمه وه، قه دهغه ن، خویندنه وه یان قه دهغه یه، چونکه راستیهکانی ژیانی خه لک باس دهکات، نه م کتیبانه به نهینی چاپ دهکریت و نه گهر به که سیکه وه بیگرن، زیندانی دهکن، دهزانی بو؟" چونکه ویستوو یه تی راستیهکان بزانیته؟" تیگه یشتی؟"

پلاگه نه یه دهتوانی هه ناسه بدات، چاوهکانی ترسی لی دهباری و زهق زهق سهیری کوره کهى دهکرد. زانی کوره کهى گورپاوه و بوته که سیکى نامو. دهنگی کوره کهى گورپاوو، دهنگیکی گرتر، نه ستوورتر و راشکاوتر. به په نجه باریکهکانی سمیله قه ییتانییه کهى با هدا و روانینه سهیره کهى له ژیر سیبهری بروکانی ون ده بوو. دایکی بو کوره کهى دهترسا و بهزه یی پیدا دههاته وه. به منجه منج وتی: "پاڤل تو بو نه و کاره ده کهى؟"

پاڤل سهری بهرز کرده وه و بیرمه ندانه وه لامی دایه وه: "دهمه ویت

راستىيه كان بزانم.

پلاگه ههستى كرد كوره كهى، خوئى بو شتىكى تاييهت و مهترسيدا
تهرخان كردوو. لاي دايكى هه موو شتىك له ژياندا به پئويست و
ياري چاره نووس بوو، له بهر ئه وه راهاتبوو له بهرامبهه هه موو
شتىك چوك دابدات. به هئواشى گريا، بئى ئه وهى له دلّه خه مباره كهيدا
هوكاريك بو رشتنى فرميسكه كانى بدوزيته وه.

پاقل به دلگهرمى وتى: "مه گرى دايكه!"

دايكي ههستى كرد دهيه ويئ مائئاوايى بكات.

پاقل بهردهوام بوو: "ببرى لئى بكهروه... ئه مه كهى ژيانه ئيمه
هه مانه؟" تو چل سال له ته مهنت تئپه ريوه، به لام ئايا به راستى
ژياوى؟" تا ئه و كاتهى باوكم له ژياندا بوو، بهردهوام لئى ده داى...
من ئيستا له باوكم تئى ده گم بو خه م و ناخوشىيه كانى به سه رتو دا
ده رشت كه سه رچاوه كهى ئه م ژيانه نه هامه تباره بوو و خهريك
بوو ده يخنكاند، خوئيشى نه يده زانى هوكاره كهى چيه. سى سالى
ته واو كارى كرد. كاتيىك دهستى به كار كرد، كارخانه كه زياتر له
دوو بيناي نه بوو و ئه مرؤ ههوت بيناي ههيه. ئه م كارخانه يه له
گه شه كردن دايه، به لام له بهرامبهه ر گه شه كردن و فراوانبوونى، چه ند
كرىكار ده كوژرين يان ده مرن!"

پلاگه ئاره زوومه ندانه و به ترسه وه گوئى له قسه كانى ده گرت.
چاوه كانى پاقل به شئوه يه كى جوان ده برىسكايه وه. سنگى نا به
مئزه كه وه و له دايكى نزيك بووه. روومه تى بهر روومه تى دايكى
ده كه وت كه له فرميسكدا ته ر بيوو. بو يه كه م جار باسى ئه و
راستىيانه ي ده كرد كه پئيان گه يشتبوو. ئه و به ساده يى گه نجىك و
به گهرمى شاگردىك كه شانازى به زانيارىيه كانى دهكات و له دلّه وه
گرنگيان پئى ده دات، سه بارهت به هه موو شته كان قسه ي ده كرد
و ده يزانى دايكى تئى ناگات. مه بهستى له م كارانه تا قى كردنه وهى
خوئى و قه ناعهت پىكردنى دايكى بوو. هه نديك جار، كاتيىك وشه ي

بۆ دهربريني مه به سته كه ي نه ده دؤزييه وه، بئ دهنگ ده بوو و له و كاته دا ههستي به روخساري خه مباري دا يكي ده كرد. به زه يي پييدا ده هاته وه. له بهر ئه وه هه ولى دا دووباره سه بارهت به و قسه بكات: ”چ خؤشيه كت له ژيان بينيه؟“ چ بيره وه ريه كه ي شيرينيت له رابردوو هه يه؟“

دا يكي خه مبار و دلشكاو سه ري له قاند. چه ندين شتي تازه ي له خؤيدا هه ست پئ ده كرد كه هيشتا هيج كاميانى نه ده ناسي، شتيك كه هه م رهنج بوو، هه م شادي. يه كه م جار بوو سه بارهت به ژيانى قسه ده كرا و ئه و بيركردنه وه نامؤيانه له ودا به ئاگا ده هاته وه كه زؤر له ميژ بوو خه وتبوون و هه ستي كپكراوى ناره زايى له ژيانى تيا هه لده خراند، ويستي سه بارهت به خؤى و هاوړيكاني قؤناغى مندالى بدويت، به لام وهك كه ساني تر له ناو قسه كانيدا، جگه له گله يي و گازنده و سكالآ هيجى تر نه ده بينرا. كه س پئي نه ده وت بؤچى ژيانى ئه وه نده به ئازار و دژواره. ئيستا كوره كه ي له به رامبه ري دانيشتوو و هه موو ئه و شتانه ي چاوه كان و روخسار و زمانى ده يووت، به ته واوى هه ستي پئ ده كرد و كاريگه ريه كه ي سه يري له دليدا جي ده هيشت. له وه ي كوره كه ي به خه مه كانى ده زانيت و ئه مرؤ هه موويان دينيته سه ر زمان و تئ ده گات و به زه يي پييدا ديته وه، شانازى ده كرد.

پلاگه ده يزاني كه س له قسه ي دلى دا يكان تئ ناگات و دلسؤزيان بؤ ناكات و ئه وه ي پاقل سه بارهت به ژيان ده يلئت راستيه، راستيه كه ي تال، هه ستيكى خؤش له هه ناويدا قوولپي ده دا و خؤشه ويستيه كه ي نامؤ، دلگه رمى ده كرد.

دا يكي رووى كرده كوره كه ي و پرسى: ”باشه، ئيستا ده ته ويئت چي بكه يت؟“

- ده مه ويئت فير بم و كه ساني تر فير بكه م. ئيمه ي كريكار ده بيئت بخوينين، ده بيئت بزائين، ده بيئت تيبگه ين بؤچى هه ميشه ژيانمان به

ناخوښی و سهختی تیده په ریت.

دایکی به بینینی چاوی کوره کهی که هه میسه تووره و جدی بوو، به لام نیستا به هوئی خوښه ویستی و به زهیی دهبریسکایه وه، چیژی وهرده گرت. نه گهرچی هیشتا له ناو چرچ ولوچی رومته تی پلاگه دا فرمیسک مابوو، بزیه کی ره زامندی که و ته سهر لیوی. له و ساته دا دوو ههستی دژبه یه کی تیا دروست بوو: "هه شانا زی به بوونی کوره کهی ده کرد و له لایه کی تر نه یده ویست فهراموښی بکات کوره کهی گهنجه و بریاری داوه به تا قی ته نیا هم شه په دهست پی بکات. هزی ده کرد پنی بلیت: "هیشتا گهنجی، ده توانی چی بکهیت؟" له ناوت دهبهن، ده کوژرینیت، به لام دهرسا له وهی ههستی په سندانای کوره گهنجه کهی له ناو بچیت که له ناکاو وریا تر و جیاواز له گهنجه کانی دیکه ی ده بینی.

پاڅل به بینینی بزهی سهر لیوی دایکی و سهرنجدانی بو قسه کانی و نهو خوښه ویستی بهی له چاوه کانیدا دهره وشایه وه، وای زانی توانیویه تی راستی به بدوژیته وه و تیی بگه یه نیست. نهو شانازی بهی له هیزی و تاره وه پیی برا، وای کرد زیاتر متمانه ی به خوئی بیت. پر بوو له زهوق و شهوق. له بهر نهوه جاروبار به گالته و پیکه نینه وه قسه ی ده کرد و هه ندیک کات مؤن و تووره و هه ندیک کات رق و کینه له قورگیدا پهنگی ده خوارد. کاتیک دایکی هم دهربرینه وشک و زبره ی قسه کانی کوره کهی ده بیست، به ترسه وه سهری ده له قاند و له کوره کهی ده پرسی: "به راست به و جوړه یه؟"

پاڅل زور به برشتی وه لای ده دایه وه: "به لی.

باسی نهو که سانه ی بو ده کرد بیر له بهر ژه وه ندی کومه لانی خه لک ده که نه وه، تووی راستی ده چیتن و دهسه لاتداران وهک ناژه له درهنده کان شوینیان ده که ون و دهیانخه نه گرتوو خانه یان به دهستی دوژمنانی ژیان، کاری قورسیان به سهردا دهسه پیتریت.

زور به هز و تامه زرؤییه وه هاواری کرد: "من له و که سانه م

بينيوه!“ ئەوانه باشتەين مروفه كاني جيهانن!“
 ئەم كەسانە، ترسيان دەخستە دلى دايكەوه و ئەو دووبارە دەيوست
 لە كورەكەى پېرسىت: ”بە راست واىه؟“
 بەلام قسەى نەكرد و گوڤى لە قسە كاني پاڤل دەگرت سەبارەت بەو
 پياوانەى بۆ ئەو نامۆ بوون و نەيدەناسين و ئەو شيۆه بىر كوردنەوهيان
 فېرى كورەكەى كردبوو. لە كۆتاييدا پېى وت: ”خەريكە رۆژ دەبىتەوه،
 باشتەر واىه بخەوى... بەيانى دەبى بېرۆيتەوه سەر كار.“
 پاڤل وتى: ”دەچم دەخەوم.“
 لە كاتىكدا ئاورى بۆ دايكى دايەوه، پرسى: ”لە قسە كانم تىگەيشتى؟“
 پلاگە هەناسەيهكى هەلكيشا و وتى: ”بەلى!“
 دووبارە فرمىسك لە چاوه كاني هاتە خوار و لە كاتىكدا، قوولپى
 گريان قورگى گرتبوو، وتى: ”لە ناو دەچىت!“
 هەلستا و لە ناو ژوورەكەدا پياسەى دەكرد و وتى: ”باشە، ئىستا
 دەزانى دەمەويت چى بكەم و بۆ كوى برۆم!“ هەموو شتىكم پى
 وتى. دايكە گيان، تەكا دەكەم ئەگەر منت خۆش دەويت رىگەم لى
 نەگرى!“

دايكى هاوارى كرد: ”وا باش بوو هيچم پى نەلئيت!“
 پاڤل دەستى دايكى گرت و گوشى.
 پلاگە لە وشەى ”دايكە گيان“ كە لە قولايى دلى گەنجىكەوه وترا و
 لەو دەست گوشينه كە شتىكى نوئى بوو، پچرپچر وتى: ”دلىيا بە بە
 پىچەوانەى ويستى تۆ هيچ كاريك ناكەم، تەنيا ئاگات لە خۆت بىت!“
 و، بى ئەوهى خۆى بزائىت دەبى ئاگاي لە چى بىت، خەمبارانە وتى:
 ”رۆژ لە دواى رۆژ كزتر و لاوازتر دەبىت.“
 كاتىك بە نىگايەكى گەرمى دايكانەوه سەيرى جەستەى بەهينز و
 رىكى كورەكەى كرد، بە هيواشى وتى: ”خوا بىپاريزىت!“ چۆنت
 پى خۆشە وا بژى، من رىگەت لى ناگرم!“ تەنيا يەك شتم دەويت،
 كاتىك لەگەل خەلكدا قسە دەكەى، وريا بە!“ نايىت برؤا بە خەلك

بكهين! ”هه موو له يهك بيزارن!“ به رامبهه به يهك چا وچنوكن و تامه زروى خراپه كارين. تو ئه گهر بته ويت راستييان پى بلييت، به ئاسانى رازى نابن. له بهر ئه وهى تى ناگهن، ليت بيزار ده بن و له ناوت ده بهن!“

پاقل كه له بهر ده رگا وه ستابوو و گووى له م قسه تال و ناخوشانه ده گرت، بزه يه كى كرد و وتى: ”به لى ده زانم خه لك خراپن... به لام له و كاته وهى زانيومه راستيهك له سه ر زهوى هه يه، مرؤقه كانى سه ر زهوى به باشتير ده بينم..!“

دووباره بزه يه كى كرد و بهر ده وام بوو: ”خوشم به ته واوى نازانم چؤن ئه مه رووى دا!“ به مندالى له خه لك ده ترسام.. كاتيك گه و ره بووم له هه موويان بيزار بووم... چونكه هه ستم كرد بى غيرت و ترسنوكن، به لام ئيستا به زه ييم پيياندا ديته وه، چونكه ده زانم به رامبهه بهم ژيانه پر نه هه مته ييه تا وانبار نين.“

وهك ئه وهى بخوازيت گوئ له دهنگى ناخى بگريت، ساتيك بى دهنگ بوو، دواتر بهر ده وام بوو: ”ئه مانه كاريگه رى په ي بردن به حه قيقه ته!“

پلاگه سه يرى كرد و به به زه ييه وه وتى: ”هاوار به مالم!“ تو چه نده گوڤراوى!“

نيوه شه و كه پاقل له خه ويكى قوولدا بوو، دايقى به هيواشى له قه ره ويلاه كه ي نزىك بووه. روخسارى ئه سمه ر، تووره و لاسارى له سه ر سه ري نه سپيه كه خؤى ده نواند. دايقى ده ستي به سنگيه وه نا و بيرمه ندانه چه ند ساتيك سه يرى روخسارى كوره كه ي كرد و گريا، به لام ديسانيش هؤكارى ترس و دله راوكيى خؤى نه ده زانى.

ویندی (5)

ژیانی بی دهنگ و نارامی ئەوان بەردەوام بوو و لە یەکتەر نزیک و دوور دەکەوتنەو.

رۆژیکی پشوو، پاڤل کاتیک لە مال دەرویشته دەر، رووی کردە دایکی و وتی: "رۆژی شەمە چەند میوانیکم هەیە، لە شارەوہ دین." دایکی بە سەر سورمانەوہ پرسی: "لە شارەوہ!"

هەناسە یەکی هەلکیشا و بی ئیرادە دەستی کرد بە گریان.

پاڤل دلتەنگ بوو و پرسی: "بۆ دەگریت؟"

پلاگە فرمیسکەکانی پاک کردەوہ و بە دەنگیکی کز وەلامی دایەوہ: "نازانم بۆ، هەروا..."

پاڤل چەند هەنگاوێک بەرەو لای دایکی رۆیشت و وتی: "دەترسی؟"

- بەلێ! ئەو کەسانە ی لە شارەوہ دین، دەزانی چۆن کەسانیکن؟"

پاڤل لێی نزیک کەوتەوہ و هاوشیوەی باوکی بە توورەیی وتی:

"لە بەر ئەو ترسە بی مانایە ئیمە خەریکە لە ناو دەچین!"

فەرمانرەواکانیش ئەم ترسە ی ئیمە دەقۆزنەوہ و باش دەزانن ئەو

کاتە ی خەلک بترسن، وەک دارتووس لە ناو زەلکاودا دەرزن.

دایکی بە دەم گریانەوہ وتی: "دلگران مەبە، کەسیک کە تەواوی

تەمەنی بە ترس و لەرزەوہ بە سەر بردووە، چۆن دەتوانیت ئەم

هەستە نەفرەتییە لە خۆی دوور بکاتەوہ. ترس لە ناو ناخماندایە و

تەنانەت بە سەر هەموو هەست و نەستەکانمدا زال بوو!"

پاڤل بە نارامی وەلامی دایەوہ: "داوای لیبوردن دەکەم دایکە، بەلام

هیچ چارە یەکی دیکە مان نییە."

لە مال رۆیشته دەر.

دایکی ترسینکی زۆری لێ نیشتبوو و کاتیک بە بیر خۆی دەهیتایەوہ

که که سانیکي نه ناسراو ده یانه ویت بینه ماله که ی، دلی له لیدان ده که وت. نه دیده توانی ئه وان له زهینیدا ویتا بکات، به لام گرمانه ی ده کرد ده بی که سانیکي مه ترسیدار بن، چونکه ئه وان ئه م ریپازه نوییه یان خستبووه به رده م پاقل.

ئیوارهی شه مه، پاقل له کارخانه گه رایه وه. ده م وچاوی شورد، جله کانی گوری و له کاتی رویشتنه دهره وه، بی ئه وه ی سهیری دایکی بکات، وتی: ”ئه گهر که سینک هات، بلی ئیستا ده گه ریته وه، چاوه ری بیت، تکا ده که م مه ترسه!“

پلاگه له سهر کورسییه که دانیشت. پاقل بروی به رز کرده وه و وتی: ”ده ته ویت برویته دهر؟“

دایکی به م قسه یه دلته نگ بوو. سه ری به نیشانه ی نه ریئی له قاند و وتی: ”نا، بو برومه دهر!“

کوتاییه کانی نوقه مبه ر بوو. زهوی به ستبووی، پاقل که له دهره وه دهرویشت، دهنگی خشه خشی به فر له ژیر پیی ده بیسترا. تاریکیه کی زور و بی جول له بوسه دا بوو و ته وژمی بو شووشه کان ده هیتا. دایکی دهستی به کورسییه که وه گرتبوو، روو له دهرگا که چاوه ریی ده کرد.

وای ده زانی چه ندین بوونه وه ری نه گریس به جلو به رگی سهیر و سه مه ر له هه ر لایه ک و له تاریکیدا به ره و ماله که ی دین. هه موویان به دزی و به هیواشی به ریگه دا دهرون و ناگیان له چواردهوری خویانه.

که سینک له ماله که ی نزیک بووه. دهنگی فیکه یه ک هات، وهک ته لیکي ناسک، دهنگخوش و خه مبزوین له بی دهنگی و تاریکی شه و به رز بووه. ئه م دهنگه به ناو تاریکیدا ده گه را، له وانه بوو به دوا ی شتیکه وه بوو بیت. نزیکتر بووه و له ناکاو له ژیر په نجه ره که ون بوو. وهک بلی چوو بیته ناو درزی ته خته ی دهرگا که.

دهنگی پی له به رده م دهرگا به رز بووه. دایکی له رزی و به ترسه وه

دەرگای کردهوه.

سهره تا سهریکی گهوره دهرکهوت که کلاویکی گهورهی پیستهی له سهردا بوو. دواتر جهستهیهکی دریژ و چهماوه به هیواشی خوی خزانده ژوورهوه. دووباره خوی راست کردهوه و لهسهرخۆ دهستی بهرز کردهوه، له قوولایی دلپهوه ههناسهیهکی ههلکینشا و وتی: "سلاو.."

دایکی بی ئهوهی وهلامی بداتهوه، چهمایهوه.
- پاقل له مالهوه نییه.

کابرا به هیواشی چاکهته پیستهکهی له بهر داکنند و بهفری سهر جزمهکانی تهکاند، کلاوهکهی فری دا سوچیک و رۆیشته ژوور. بهرهو کورسیهکه رۆیشت وهک ئهوهی بیهویت له توندوتۆلی کورسیهکه دلنیا بیت، تاقی کردهوه و دواتر له سهری دانیششت. دهستی به دهمیهوه گرت و باویشکی دا. سهره خرهکهی به گویزان تاشیبوو. نووکی سمیله دریژهکهی شۆر ببۆوه. به چاوه گهوره و زهقهکانی سهری ژوورهکهی کرد، قاچی خسته سهر قاچ و له کاتیکدا له سهر کورسییهکه دهجولا، پرسی: "ئه ماله هی خۆتانه یان به کریتان گرتووه؟"

دایکی که رووبهرووی دانیشتبوو، وهلامی دایهوه: "به کریمان گرتووه."

- زۆر باش نییه.

دایکی به دهنگیکی کز و لاواز وتی: "پاقل ئیستا دهگهپرتیهوه. وتی چاوهرئ بن."

چاوهرئی دهبم.

لهسهرخۆیی، دهنگی نهرم و سادهیی رۆخساری، بویری به دایکی دا ترس له خوی دوور بکاتهوه. زۆر به ریزهوه سهری دایکی دهکرد. بروسکهی خوشحالی له قوولایی چاوهکانیدا دهرهوشایهوه و له سیمای ناریک و چهماوهیدا شتیکی گالتهئامیز دهبینرا. کراسیکی

شینی له بهردا بوو و پانتۆلینکی رهش که ده رلینگه کانی کردبووه ناو جزمه که ی. دایکی ده یویست لئی پرسیت: "کییه و له کوئوه هاتووه؟" له که یه وه پاقل ده ناسیت؟، به لام کابرا بیربلاوی کرد و پرسى: "دایه گیان!" کئ ناوچاوی ئیوهی کون کردووه؟

به دهنگیکی گهرم و شیرین قسهی ده کرد و بزه یه کی رووناک له چاوه کانی ده بینرا، به لام بهم پرسیاره ی پلاگه ی توورپه کرد. لیوه کانی گهست و دواى چهند ساتیک به ساردی وه لامی دایه وه: "به ریز، ئەم بابەتە چ گرنگییه کی بۆ جه نابت هه یه؟"

کابرای بالابه رز ئاورپی بۆ دایکی دایه وه و وتی: "له قسه که م مه رهنجه!" ئەو پرسیاره م کرد چونکه زردایکی منیش ئەو کونه ی له ناوچاودا بوو. میرده که ی به قالبی پیلای لئی دابوو! میرده که ی پینه چی بوو و زردایکم جلشۆر بوو. زردایکم پینش ئەوه ی ئەم پیاوه عاره قخۆره بدۆزیته وه، منی وهک مندالی خۆی هه لگرته وه. ئەوهنده له میرده که ی ده ترسام، کاتیک ده مبینی، ههستم به له رزینی ئیسقانه کانم ده کرد.

پلاگه به هۆی راستگۆیی ئەو پیاوه، ههستی به په شیمانی کرد و به خۆی وت: "ئه گهر هه لس و که وتینکی باشم له گه ل ئەم پیاوه نه بیئت، پاقل توورپه ده بی." به شه رمه وه بزه یه کی کرد و دریزه ی به قسه که ی دا: "له قسه که ی جه نابت نه رهنجام، به لام له بهر ئەوه ی له ناکاو ئەو پرسیاره ت کرد، سه رم سوورما. ئەمه دیارییه که له لایه ن میرده که مه وه!" به راست تۆ تاتار نیت؟

کابرا قاچه کانی جولاند و به شیوه یه ک پیکه نینی، ده می تا بناگویی کرایه وه. دواتر زۆر به جدی وتی: "نا هیشتا تاتار نیم!" دایکی به ده م بزه وه روونی کرده وه: "به لام تۆ وهک رووسه کان قسه ناکه ییت؟"

کابرا به خۆشحالی سه ری له قاند و وتی: "شیوازی قسه کردنم له رووسه کان باشتره!" من خه لکی روسیای بچوکم له شاری کانی

یئف!

- دەمیکە لیڤهیت؟

- نزیکهی سالیگ له شار بووم و ئیستا مانگیگ دهییت هاتووم
بو ئهم کارخانهیه. لیڤه چەندین هاوړی باشم ناسی، یهک له وان
کورەکهی تویه...

به دەم سمیل بادانهوه وتی: "دەمهویت بو هەمیشە لیڤه بمینمهوه."
دایکی ئهه پیاوهی خوڤ و یست و بو ئهه وهسفهی له پاڤل سی کرد،
سوپاسی کرد و وتی: "چا دهخۆیتهوه؟"

کابرا شانەکانی بهرز کردهوه و وتی: "به لئ، به لام نامهویت به ته نیا
چا بخۆم. کاتیگ هه مووان هاتن، تو زهحمەت دهدهین."

دووباره دهنگی پی بهرز بووه. دایکی هه لستا و ده رگاکی کردهوه
و به سه رسورمانه وه کچیگی گهنجی کورته بالای بینی که جلیکی
ناسک و سادهی له بهرا بوو. کچه که هاته چیشتهخانه که و پرسى:
"دوا نه که وتووم؟"

ئاندری "میوانی پیشوو" وه لامی دایه وه: "نه خیر!" به پی هاتی؟

- به لئ، تو دایکی میخائیلو فیچی؟ من ناتاشام.

دایکی وه لامی دایه وه: "ناوی دووانیت چییه؟"

- فاسیلی یونا، ئهه ناوی دووانی جه نابت؟

- پلاگه نیلونا.

زور باشه، ئیستا که میک یه کتر ده ناسین.

دایکی هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتی: "به لئ!"

به بز هوه سه یری کچه که ی کرد.

ئاندری پرسى: "ده ره وه سارده؟"

- به لئ، له کیلگه کان هه وا زور سارده و بایش هه لیکردوه...

دهنگی نه رم و دلگیر بوو. ده می بچوک و نوڤلی، گشت گیانی خر و

خرپن بوو. دوا ی ئه وهی پالتو که ی ده ره ینا، دهستی به سه ر کولمه

سووره کانیدا هینا و له کاتیگدا دهنگی پاژنه ی پیلاوه که ی له هۆله که

به‌رز بۆوه، خیرا رۆیشته ژوور.

دایکی کاتیک جزمه‌ی کچه‌که‌ی بینی، به‌زه‌یی پیندا هاته‌وه و به خۆی وت: "ئه‌و داماو، ته‌نانه‌ت پیللویکی باشی نییه!" دایکی خیرا وتی: "ئیستا سه‌ماوهره‌که هه‌لده‌که‌م، له‌م هه‌وایه‌دا، چای گهرم زۆر خۆشه!"

خیرا له‌ ژووره‌که رۆیشته ده‌ره‌وه. وای هه‌ست کرد ده‌میکه ئه‌م کچه ده‌ناسیت و هاوشیوه‌ی کچی راسته‌قینه‌ی خۆی، خۆشی ده‌ویت. بزه‌یه‌کی کرد و گوئی له‌ قسه‌کانی ناو ژووره‌که گرت. کچه‌که پرسى: "ئاندری بۆ دلته‌نگی؟"

- هیچ! چاوی ئه‌م بیوه‌ژنه زۆر جوانه و بیرم کرده‌وه له‌وانه‌یه چاوی دایکی منیش به‌م شیوه‌یه بیت... به‌رده‌وام بیر له‌ دایکم ده‌که‌مه‌وه و هه‌ست ده‌که‌م هیشتا زیندووه. - تۆ وتت دایکت مردووه...

- نا، ئه‌وه زردایکه‌مه... مه‌به‌ستم دایکی راسته‌قینه‌مه... وا بزانه له‌ شوینیک له‌ کییف، عاره‌ق ده‌خواته‌وه و سوال ده‌کات و کاتیک سه‌رخۆش ده‌بیت پاسه‌وانه‌کان به‌ زلله‌ لێی ده‌دن!

دایکی هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و وتی: "چه‌ند پیاویکی به‌دبه‌خته!" ناتاشا له‌ سه‌رخۆ و زۆر به‌ گهرمی قسه‌کردنی ده‌ست پیکرد. دواتر ده‌نگی ئاندری به‌رز بۆوه: "ئیه‌وه هیشتا گه‌نجن و ئه‌زموونیکى ئه‌وتۆتان نییه و ساردی و گهرمی رۆژگارتان نه‌چه‌شتووه!" بوونی مندال زۆر دژواره، به‌لام گه‌وره‌کردن و په‌روه‌رده‌کردنی دژوارتره... دایکی ده‌یویست قسه‌ بکات، به‌لام له‌ ناكاو ده‌رگا کرایه‌وه و "وسیف چیکیف" کوری دانیلۆی پیره‌ دز و دوژمنی به‌ ناوبانگی دانیشتوانی ناوچه‌که، هاته‌ ژوور. به‌رده‌وام خۆی له‌ خه‌لک به‌ دوور ده‌گرت، مۆن و رووگرژ بوو، له‌ به‌ر ئه‌وه هه‌میشه خه‌لک گالته‌یان پێ ده‌کرد.

دایکی به‌ سه‌رسورمانه‌وه پرسى: "چیت ده‌ویت؟"

وسيف چيکيف به چاوه خۆله ميشييه کانی سهيري کرد. به له پي دهسته پانه کهي، دهم و چاوه پان و گرويکه ي پاک کرده وه. بي ئه وه ي وه لامي سلاوي پلاکه بداته وه، به دهنگي که نه شي او بو تيگه يشتن وتي: "پاقل له ماله؟"
- نا.

سهيري کهي ناو ژووره کهي کرد و رويشته ناوه وه و وتي: "سلاو هاورپيان!"

دايكي به دلتهنگي و خه مباري وتي: "ئه ويش؟!" "چون دهكريت؟" دووتر دوو کوري تر که زياتر له مندا ل دهچوون، هاتنه ژوور. دايكي يه کيک له واني دهناسييه وه، برازاي فيدير سيزوف، کريکاره پيره کهي کارخانه بوو. چين و گرنجي دهم و چاوي له گه ل ناوچه واني پان و قزه لووله کهي، روخساري کهي تاييه تي پي به خشيبوو. پلاکه لي ئه ده ترسا و به که سي کهي له خو بووردوي ده بيني. ناتاشا - ناندرئ - فيديا مازين - وسيف چيکيف و هاورپياني تري پاقل له ماله کهي کو بوونه وه تا سه باره ت به خه باتي سياسي گفتوگو بکه ن.

سه رئه نجام پاقل له گه ل دووان له هاورپي کاني که کريکاري کارخانه بوون و دايكي باش ئه واني ده ناسي، گه رايه وه و به رووخوشي وتي: "چاکه ش ئاماده يه!" زور سوپاست ده که م!" دايكي که نه يده زاني چون وه لامي ئه و پيزانينه ي بداته وه، پيشنياري کرد: "خواردنه وه ي تريش ده خو نه وه؟" پاقل پالتو کهي ده رهينا و وتي: "نا، سوپاس!" به سوزه وه پيکه ني.

دايكي بي ري کرده وه ئه گه ري هه يه پاقل به ئه نقه ست بو ترساندن يان گالته پيکردن پي، سه باره ت به مه ترسييه کاني ئه م ريکخراوه نه ينييه زيده روي کردوو، له بهر ئه وه به هيواشي پرسى: "ئه و که سه مه ترسي دارانه ي باست ده کرد، ئه مانه ن؟!"

پاڻل که دهیویست برواته ژووره وه، وتی: “به لئی، خویانن”
دایکی سهیریکی کرد، هه ناسه یه ی هه لکیشا و به خوی وت: “ئه م
کور هه هیشتا منداله!”

وېښه (6)

ښاوى سه ماوه ركه كولى، دايكى بردييه ژور. ميوانه كان له تهنيشته يهك و به دهورى ميزه كه دانيشتبوون. ناتاشا له ژير رووناكى چراكه دا كتيبيكى به دهسته وه بوو. دهيووت: ”تنگه يشتن له وهى بوچى خه لك نه وهنده به خراپى ژيان به سهر ده بهن...“
ښاندرى قسه كه ي برى و وتى: ”بو خويان نه وهنده خراپن؟“
ناتاشا به ردهوام بوو: ”ده بيت بزانيڼ چوڼ ژيانيان ده ست پى كرده وه..“

دايكي له كاتيكدا سهرقالي دروست كړدى چا بوو، وتى: ”سهر بكن!“ كوره كانم سهر بكن!“
همووان بى دنگ بوون.
پاقل به تووره يى پرسى: ”دايكه ده لى چى؟“
من؟“

كاتيك بينى همووان سهيرى ده كهن، به شپزه يى وتى: ”هيچ، له گه ل خوم قسه م ده كړد!“
ناتاشا و پاقل پيكنه نين. له م كاته دا ښاندرى به دهنكى به رز وتى:
”دايه گيان زور سوپاس بو چا كه!“
- هيشته نه تخوار دووه ته وه سوپاسم ده كه ي!“

دواتر سهيرى پاقل سى كړد و وتى: ”نابمه نه رك بو ئيوه؟“
ناتاشا وه لامى دايه وه: ”ئيوه خاوه ن مالن، چوڼ ده كريت ببنه نه رك بو ميوانه كانتان؟“

به دهنكي مندالانه و خه مبار به ردهوام بوو: ”دايه گيان تكايه پيال هيك چام بده رى. له سه رما هه لده له رزم و قاچه كانم به ستوويه تى.“
پلاگه خيرا وتى: ”هر ئيستا، هر ئيستا.“

ناتاشا دواى خواردنى چا، هه ناسه يه كى هه لكيشا، قژى بۆ دواوه لادا و كتيبيكى ئهستوورى و يته دارى بهرگ زهردى كرده وه. دايكى چاى تى كرد و ههولى دا پيالاه چاكان نه شيوينيت و، هه رچهند فير نه بوو ميشكى زور بخاته كار، به لام به وردى گووى له دهنگى خوشى كچه كه گرت: ”دهنگى ناتاشا و قوولته قوولتى سه ماوه ره كه تيكه ل بوو. به سه رهاتى ژيانى مرؤقه كيوييه سه ره تاييه كان كه له ناو ئه شكه و ته كان ژيانيان به سه ر ده برد و بۆ دايين كردنى بژيوى ژيانى خويان، ئازله درنده كانيان به بهرد ده كوشت، وهك په رده يه كى جوان ده كرايه وه. ئه م روونكر دنه وه يه وهك پارچه يه كى سه رسور هينه ر بوو. پلاگه چهند جاريك سه يرى پاقل سى كرد و ده يويست بپرسيت كووى ئه م به سه ره اته قه ده غه يه.

پاقل لاي ناتاشا دانيشتوو و له هه مووان جوانتر ده رده كه وت. كچه كه كه به سه ر كتيبه كه دا چه مابؤوه، به رده وام قژى له سه ر ناوچاوى لاده دا و سه رى ده جولاند و له كاتيكا دهنگى نزم كرده وه، كتيبه كه ي داخست تاكو خوئ روونكر دنه وه ي زياتر بدات. ئاندرئ سنگه پانه كه ي خستبووه سه ر ميژه كه، سميلئى با ده دا و ههولى ده دا به چاوه كانى سميلئى خوئ بيينيت. وسيف چيكيف وهك په يكه ريك له سه ر كورسى دانيشتوو. ده م وچاوه گرويكه ي كه بروئ پئوه نه بوو، به سميلئى ناسك رازابؤوه و هاوشيوه ي ده مامكيكى بئ جولاه بوو. بئ ئه وه ي چاوه ورده كانى بجوليتنيت، سه يرى هيله كانى روخسارى ده كرد كه له ناو قاپه مسينكى بريقه دار رهنگى دابؤوه. فيدياى بچوك گووى له بابه ته كانى ناتاشا ده گرت و قسه كانى دووباره ده كرده وه. يه كيك له و گه نجانه ي له گه ل پاقل هاتبوو، قژسوور و باريكه له بوو و له چاوه سه وزه كانيدا شادومانى ده بينرا كه ده يويست شتيك بليت و بئ سه برانه ده جولاه.

هه واي ژووره كه گونجاو بوو. دايكى هه ستى به ره زامه ندى ده كرد، هه ستيك كه پيشتر ئه زمونى نه كردبوو. له كاتيكا ناتاشا له

خويندنه وهى كتيبه كه به رده وام بوو، شهوانى پرجه نجالى گه نجيتى خوى، ته شه ره ناشيرين و قيزه ونه كانى كوره گه نجه كانى بير كه وته وه كه دهميان بونى مه شروبو لى ده هات. به بيره هينانه وهى رابردوو، هه ستي به زه يى به رام بهر به خوى، دله مه ينه تباره كه ي ده گوشى.

بيري له خواز بينى ميرده خوالى خوشبو وه كه ي كرده وه. كاتيك هه ر دووكيان له دانيش تنيكى شه وانه بوون و له ريژه ويكى تاريك ئه وي گرتبوو و به هه موو هي زي خوى و به ده نكيكى گر و تووره وتبووى: "ناماده ي بيته هاوسه رى من؟"

ئه وه ستي كر دبوو سووكايه تى به كه سايه تى كراوه. له بهر ئه وهى خواز بيني كه ر به په نجه ئه ستووره كانى گوشارى بو سنگى هيناوه و ره نجان دوويه تى.

كابرا ئاوى لووتى هه لده لووشى و هه ناسه ي گه رم و شيدارى بهر روخسارى ده كه وت. هه ولى دها له ئاميزى پياوه كه بيته دهر و رزگارى بيت و كابراش بي به زه يى وتبووى: "بو كوى ده روى؟" وه لامم به ره وه!

له تاو شهرم و تووره يى نه يده توانى هه ناسه بدات و قسه بكات. له م كاته دا كه سيك ديته ناو ريژه وه كه و پياوه كه خيرا وازى لى دينيت و وتبووى: "يه كشه مه كه سيك ده نيرم بو خواز بينيت..." به ليته كه ي برده سه ر...

پلاگه چاوه كانى داخست و له قولايى دله وه هه ناسه يه كي هه لكيشا. له ناكاو وسيف چيكي ف به ده نكي منگن و نارازى هاوارى كرد: "نامه وي ت بزائم مرؤفه كان چون ژياون، به لكو ده مه وي ت بزائم چون ده بيت بژين!"

گه نجه قژسووره كه هه لستا و وتى: "راست ده كات!" قسه كانى ته واو راسته!

فيديا مازين وتى: "من رازى نيم!" ئه گه ر بمانه وي ت برؤين، ده بي

هه موو شت له رابردوو تاڪو ئه مرڙ بزانين.“
گفتوگؤ گهرم بوو. پلاگه نه يده زاني ئه وان بؤ هات و هاواريانه.
روخساريان سوور هه لگه رابوو، به لام كه سيان جوين و قسه ي
ناشيريان نه دهه نيانه سهر زمان. پلاگه واي زاني ئه گهري هه يه
شهرم له و كچه بكن، بؤيه قسه و جويني ناشيرين نادهن!“ به
بينيني سيماي جدي ناتاشا كه وهك دايكيكي نيگه ران به وردى
سه يري منداله كاني دهكات، دلخوش بوو. له م كاته دا ناتاشا وتى:
”بوهستن هاوريان!“ بوهستن“

هه مووان بي دهنگ بوون و سه يريان كرد.

- ئه و كه سانه ي ده لين ده بيت هه موو شتيك بزانين راست دهكهن.
رووناكي عه قل و زانست سه ره تا ده بيت ناخي خومان روون
بكاتوه، تا ئه و كه سانه ي له تاريكي و نه زاني دان، بمانينن. ئيمه
ده بيت هه موو شتيك به راستي و دروستي وه لام بدهينه وه.
ئاندرى بؤ پشتراست كردنه وه ي قسه كاني ناتاشا سه ري له قانده.
وسيف چيكي ف و گه نجه قز سووره كه و ئه و كريكاره ي له گه ل پاقل
هاتبوو، دهسته يه كي جياوازيان پيڪ دينا و دايكي بي ئه وه ي بزانيت
بؤ، رقى له و سى كه سه ده بؤوه.

كاتيڪ قسه كاني ناتاشا كؤتايى هات، پاقل هه لستا و به ئارامى
پرسى: ”ئايا ته نيا ده مانه ويٽ سڪمان تير بيت؟“

له كاتيڪدا به مؤزه وه سه يري ئه و سى كه سه ي ده كرد، وه لامى
پرسىاره كه ي دايه وه: ”نا!“ ده بيت بؤ ئه و كه سانه ي به دوو ده ست
بينه قاقاي ئيمه يان گرتووه و چاويان داخستووين، بيسه لمينين كه
هه موو شت ده بينين و ئاڙه ل نين و مه به ستمان ته نيا خواردين
نييه، به لكو ده مانه ويٽ به شيوه يه ك كه شياوى مرؤقه، ژيان به
سه ر به رين!“ ده بيت به دوژمنه كانمان بلينن ئه م ژيانه پر ئازاره ي
به سه ر ئيمه دا سه پاندوويانه، نابيته له مپهر كه له رووى درك و
هؤشياريه وه، خومان له سه روو ئه وان وه نه بينين!“

دايكى گوینى له قسه كانى دهگرت و له وهى كه دهیبینى كوره كهى بهم شیوهیه قسه دهكات، شانازى به خویه وه دهكرد.

لهم بهینه دا ئاندرئ وتى: "خه لكى تیر زورن، به لام هیچیان راست كردار نین. ئیمه ده بیئت له سهر ئهم زه لكاوه بۆگه نهى ژيانى ئیستامان پردیک دروست بکهین كه بمانبات بۆ دنیایه كى نوبى پر له چاكه و برایه تى. به لئى هاوریان، ئه وه ئهركى ئیمهیه!"
وسیف چيكیف به دهنگى كى كز وه لامى دایه وه: "كه سه رده مى خهبات و به رهنگارى گه شت، ئیتر كاتى ئه وه نامینى ته نانهت برینى دهستان هه لپچین!"

نیوه شهو بوو. میوانه كان یهك له دواى یهك مالى پاقل-یان به جئ هیشت. وسیف چيكیف و گهجه قژسووره كه زووتر له وانى تر رویشتن. دایكى ئهم كارهى ئه وانى پئى ناخوش بوو. له كاتى مالئاوایی به خوئ وت: "سه یر بکهن!" چه ند په له یانه!
ناتاشا پرسى: "ئاندرئ تو له گه ل من دیت؟"

ئاندرئ وه لامى دایه وه: "به لئى!" به دلنیا ییه وه!
كاتیک ناتاشا بۆ پۆشینى پالتۆكه ی رویشته چیشته خانه كه، دایكى پئى وت: "گۆره ویه كاتنان بۆ ئهم وهرزه ته نكه!" هه ز ده كه ی جووتیک گۆره وى خووریت بۆ بچنم؟"

ناتاشا به پیکه نین وه لامى دایه وه: "زۆر سوپاس به لام گۆره وى خورى پئى ده خوات.

دایكى وه لامى دایه وه: "به لام من گۆره ویه كت بۆ ده چنم هه رگیز پیت نه خوات!"

ناتاشا به جۆریك سه یری دایكى كرد. روانینه كه ی بووه هۆى شپرزهی و دلتهنگى دایكى.

له بهر ئه وه به هیواشى وتى: "بمبووره بۆ ئه وه قسه یه ی كردم... من له قوولایی دلّم یان له رووى ساده ییه وه ئه وه قسه یه م كرد."
ناتاشا ده ستى دایكى گوشى و به هیواشى وتى: "تۆ چه نده میهره بان

و باشی!

ئاندری سهریریکی روخساری کرد و وتی: "شه و خوش دایه گیان!"
دوابه دواى ناتاشا له مال رویشته دهر.
دایکی سهریریکی پاقلی کرد که له بهردهم دهرگا وهستابوو و
پیدهکه نی. به شهرمه وه لیی پرسى: "بو پیدهکه نی؟"
- هیچ، خوشحالم!

پلاگه به دلتهنگی وهلامی دایه وه: "دهزانم پیر و نهزانم... بهلام باش
و خراب له یهک جیا دهکه مه وه!"
پاقل وهلامی دایه وه: "تو راست دهکه یت!" ئیستا دهبوايه جهنابت
بخه و تیتایه!"

دایکی وهلامی دایه وه: "ئىستا دهرۆم دهخه وم!" تۆیش برۆ بخه وه.
قاپه کانی سهر میزه که ی کۆکرده وه و له دلّه وه ههستی به خوشحالی
ده کرد له وهی کۆبوونه وه که به باشی به رپوه چوو. دواتر رووی
کرده پاقل و وتی: "پاقل، تو راستت ده کرد!" ئه وانه که سانیکى باش
بوون. ئاندری زور میهره بانه! "کچه کهش... ئای چهنده بلیمه ته!" به
راست چ کاریک دهکات؟"

پاقل که به ناو ژووره که دا پیاسه ی ده کرد، به هیواشی وتی:
"مامۆستایه".

- له بهر ئه وه یه هه ژاره؟ "جله کانی چه ند شر بوو!" به و جلانه وه
له م سه رمایه دا نه خوش ده که ویت!" دایکی و باوکی له کوین؟"
- مۆسکۆ!

پاقل لای دایکی وهستا و بهردهوام بوو: "باوکی زور دهوله مهنده.
ئاسن دهر روشتی و چه ندین مالی هه یه. له و کاته وهی ناتاشا هاتۆته
ناو ئه و کۆر و کۆبوونه وانه، باوکی له ماله وه دهر یکردوو. ئه و له
ناز و نیعمه تدا گه وره بووه و ئیستا ده بینی ناچاره حه وت کیلۆمه تر
به پی بروات. ئه ویش تاک و ته نیا و به م شه وه تاریکه!"
پلاگه ههستی به خه مباری کرد. بیرى نه ده کرده وه کچه که به م

شيوهيه بژيت.

دواتر رووي کرده پاڦل و پرسى: ”دهرواتوه بو شار؟“

- بهلى.

- سهيره! ”ناترسيت؟“

پاڦل بزهيهكى کرد و وتى: ”نا، ناترسيت!“

- بو ئيستا رويشت؟ ”دهيتوانى شهو ليړه لاي من بخوايت.“

- ناييت، چونكه نهگهري ههبوو له كاتى رويشتن بييينن و ناييت
نهوه روو بدات.

دايكي بيرمهندانه سهيرى دهرهوهى پهنجرهكهى کرد و به نارامى
بهردهوام بوو: ”پاڦل تى ناگه م كويى ئه م كاره مهترسيدار و
قهدهغهيه؟“ ئه م قسانه خو كيشهى تيا نيه، وا نيه؟“

خوى له م بابهته دنيا نهبوو، دهيويست پاڦل وهلامى نرينى بداتهوه.
پاڦل به نارامى سهيرى چاوهكانى دايكى کرد و وتى: ”ئيمه هيچ
كارىكى خراپمان نهكردووه و نايكهين، بهلام زيندان چاوهپرمانه. تو
دهبيت نه م بزاني...“

دايكي دهستهكانى دهلهرزى و به خهبارى وتى: ”بهلام نهگهري
ههيه... واته ناكريت خوا هاوكارى بكات و بارودوخهكه بگوريت.“
پاڦل به سوزهوه وهلامى دايهوه: ”نا، نامهويت فريوت بدهم، بهلام
نهوه چارهنووسى ئيمهيه.“

بزهيهكى کرد و دووبارهى کردهوه: ”برو بخواه!“ زور هيلاك
بوويت، شهوخوش!“

كاتيك دايكى به تهنيا مايهوه، له پهنجرهكه نزيك كهوتهوه و
سهيرى كؤلانهكهى کرد. ههوا سارد و تاريك بوو. با گه ميه
دهکرد و بهفرى سهربانى مالهكانى رادهمالى و به هيواشى دهيكيشا
به دار و ديواردا و دهكهوته سهر زهوى و هوره سپيهكان كلوه
توزناساكانى بهفرى به دريژايى كؤلاندا دههينا و دهبرد...

دايكي دوغاي کرد: ”يا ههزرتى مهسيح، خوت تاگات ليتمان بيت.“

فرمیسک له چاوه کانیدا قه تیس بوو. چاوه پروانیی ئه و به لایه ی کوره که ی له سه رخۆ و به دنیایی باسی ده کرد، وهک په پوله یه کی شه و گه ری کویر، له ناخیدا ده فری. ده شتیکی چۆل و داپوشراو به به فر له بهرچاوی ده رکهوت که تیادا بایه کی سارد له شیوه ی گیزه لووکه یه کی سپی و توند و سووتینه ر هه لیکرد. با خۆی له ده وری قاچی ده ئالاند، شه پۆلی ده خسته داوینه که ی و کلوه ورده کانی به فری له رومه تی ده دا. تارمایی به دژواری به ریگه دا ده رویشت و قاچی له ناو به فره که ده چه قی. کچه که چه مابزوه هاوشیوه ی لاسکه گیایه ک که له و شه وه په ریشانه دا، ببووه بووکه له ی گه مه مه ترسیداره کانی بای پاییز. دارستانیک لای راست، دیواری خه مبزوینی له نزیک زه لکاوه که هه لکیشابوو و تیادا لقه ناسکه کانی شوهره بی و سنه و بهر ده له رزین و ده نگیکی خه ماوییان لی بهرز ده بووه. له شوینیکی دوور، تیشکی کزی چراکانی شار دیار بوو.

دایکی که له ترسا ده له رزی، دووباره له بهر خۆیه وه وتی: "خوایه گیان خۆت رهحم بکه".

وڻڻی (7)

پڙڙهڪان تڏهه پڙين و وهڪو مڙهي چورتهڪه له شيوهي ههفتهڪان و مانگهڪان ڪڙ دهبونوهه. پڙڙاني شهمه هاوريڪاني پاڦل دههاتن بڙ مالهڪهيان و هه ڪڙبونوههويهڪ وهڪ پلهيهڪ بوو له پليڪانهيهڪي دريڙ كه نشيويڪي كهمي ههبوو و دهگهيشته شويئيڪي دور و ناديار و، به هيواشي نهو كهسانهي سهر دهخست كه پييدا سهردهكهوتن. بهردهوام ژمارهي كهسهڪان زيادي دهڪرد، به جورنيڪ لهو ژوره بچوڪ و ساديهيهي پلاگه، شويئي دانيشتن نهدهمايهوه. ناتاشا ههموو جاريڪت له ريگهي هاتندا سهرما دهبيرد و شهڪت دههاته ناو مالهڪه، بهلام لهگهل خوي دنيايهڪ خوشحالي بي سنووري دههينا.

دايڪي گورهوي بڙ چني و دهويست خوي بيڪاته پيئي. ڪچهڪه سهرهتا پيڪهني، دواتر بي دهنگ بوو و بيرمهندانه وتي: ”نهو ژنهي وهڪ دايڪم و ابوو، زور ميهرهبان بوو!“ زور سهيره!“ چيني خوارهوهي ڪومهگه ههچهنده ژياننيڪي دژواريان ههيه، بهلام به بهراورد لهگهل خهلڪاني تر دلان روون و پاڪ و پر له خوشهويستيه!“.

له کاتي ئاماڙهدان به وشهي ”خهلڪاني تر“ به دهست ئاماڙهي بڙ شويئيڪي زور دور ڪرد.

دايڪي وتي: ”ريڪ وهڪ ئيوه!“ ئيوه دايڪي و باوڪ و ههموو شتيڪي خوتان فيدا ڪرد!“

نهيتواني نهوهي بييري لي دهڪردهوه، تهواوي بڪات، ههناسهيهڪي ههلڪيشا و له کاتيڪدا سهيري ناتاشاي دهڪرد، بي دهنگ بوو.

ريزي له ناتاشا دهگرت. بي نهوهي بزانيٽ له بهر چي، بهرامبه به ڪچهڪه سهري داخست و بزهيهڪي ڪرد. له سهر زهوي دانيشتبوو.

ناتاشا وه لامي دايه وه: "چاوپوشيم له دايکی و باوکم کرد... باوکم
 ئه وهنده تووره يه وه سف ناکریت... براكه شم وهک خويه تي..
 مه شروب ده خواته وه... خوشکه گه وره کهم ژنيکی به دبه خته...
 هاوسه رگیری له گه ل پياویکی پیر کردوه... پياویکی دهوله مه ند و
 هاوکات چاوچنۆکه، به لام هه ميشه نيگه رانی دايکم، ژنيکی ساده و
 دلپاکه وهک ئیوه. به رده وام به ملاولادا ده روات و له هه موو شتيک
 ده ترسیت. هه نديک کات ئه وهنده دلته نگی ده بم، نازانم چی بکه م."
 رهنگ به روخسارييه وه نه ما و چاوه شينه کانی بریسکايه وه، به
 هه مان شيوه که دهستی له سه ر شانی دايکی دانابوو، به دهنگيکی
 نزم که له قوولایی دلوه بوو، وتی: "خۆزگه ده تزانی... خۆزگه تی
 ده گه یشتی له و کاره گه وره يه ی ئیمه ده مانه ويیت بيکه ين!"

هه ستيکی ناخوش له دلی دايکيدا دروست بوو. هه لستا و به خه مباری
 وتی: "بۆ تيگه یشتنی ئه م بابه تانه زۆر پيرم، نه خوینده وارم..."
 زۆربه ی کاته کان پاقل بوو له دانیشتنه کان قسه ی ده کرد و وته کانی
 ده هینايه سه ر زمان. رۆژ له دواي رۆژ لاوازتر و کزتر ده بوو.
 دايکی وای ده زانی کاتيک پاقل قسه له گه ل ناتاشا ده کات، نيگا
 تووره و مۆنه که ی نه رمتر و دهنگی دلگيرتر و خوشتتر ده بییت. بیری
 کرده وه: "هيوادارم وا بییت" و به گومانی ئه وه ی له وانیه ناتاشا
 بیته بووکی، بزه يه کی کرد.

کاتيک له دانیشتنه کاندایه گه گو گه رم ده بوو، ئاندری هه لده ستا و له
 کاتيکدا به به رده وامي ده جولای، به دهنگيکی تايبه ت قسه ی ده کرد،
 به لام ساده ييه کی پاک له قسه کانیدا ده بینرا و دلنایبی و ئارامی
 به وانی تر ده به خشی. وسیف چيکیف که هه ميشه مۆن و گرژ
 بوو، له گه ل سامۆئیلۆف - گه نجه قژسووره که - ئازاوه يان ده نايه وه
 و ئيفان بوکین، که گه نجیکی سه رخری قژقاوه يی بوو، وهک بلینی
 هه تاو رهنگی گوړبيیت، لایه نگری له م دووانه ده کرد.

ژاکوب سوّمۆف، به رده وام له خوڤوردوو و پاک و خاوين، که مدوو

و جدى بوو و هاوشيوهوى فيديا مازين هاوراي ئاندرى و پاقل بوو. ههنديك جار له جيگهئى ناتاشا نيكولا ئيفانوڤيچ له شارهوه دهات. چاويلكهئى له چاو دهكرد و ريشى تهنك بوو. دانىشتووى ويلايه تيكي دوور بوو و به زاراوهئى ئه و ناوچهيه قسهئى دهكرد. باسى بابه تى ساده و لاوهكى دهكرد وهك ژيانى خيزانى، منداله كان، بازرگانى، پوليس، نرخى نان و گوشت و ئه وهئى په يوه ندى به بژيوى ژيانه وه بيت. له هه موو ئه م بابه تانه دا فيل و ته له كه و جوړيك له ده به نكي و نه زانى ده دوزيبه وه. پلاگه هه ستي كرد ئه و له نيشتمانيكى دوور، له ولا تيكي تره وه ديت كه تيايدا هه مووان ژيانىكى ئابروومه ندانه و ئاسوده يان هه يه، له كاتيكدا هه موو شت ليړه نامويه بو ئه و. نه يده توانى به م ژيانه رابيت و وهك پيوستيبه ك لى بروانيت، هه رچه نده ئه م ژيانهئى پى خوش بوو، به لام شيلگيرانه ده يويست سه ره نوئى و به پى بيركردنه وهئى خوئى دروستى بكات. رهنگى زهرد بوو و ههنديك چرچ ولوچى به دهورى چاوه كانيبه وه ده بينرا. دهنگى نه رم و ده سته كانى هه ميشه گه رم بوو. كاتيك سلاوى له پلاگه دهكرد، ده ستي به په نجه به هيزه كانى ده گوشى و ئه مهش سوكنايى به دلى دايكى ده به خشى.

له ناو ئه و كه سانهئى له شاره وه ده اتن، كچىكى بالا به رزى جوانى چاوگه ش و روخسار كزى زهرده له گه راو به ناوى ساشنكا ده بينرا. هه لس و كه وتى پياوانه له كردار و وتاريدا هه بوو. كاتى قسه كردن برؤ ره شه كانى گرژ دهكرد و كونى لووتى فش ده بووه. ئه و بوو بو يه كه م جار به دهنگىكى تووره و به هيز وتى: "ئيمه سو سياليستين..." كاتيك دايكى ئه م دسته واژه يهئى بيست، به ترسيكى كپكراو سه يرى كچه كهئى كرد، چونكه بيستبووى سو سياليسته كان تيزاره كانيان كوشتووه و ئه م رووداوه له سه رده مى گه نجيتى پلاگه رووى دابوو. ئه و كات ده يانووت له تولهئى ئه وهئى كه تيزار دينشينه كان "ئه و جووتيارانهئى خولام و كويله بوون" ئى ئازاد كردووه، خاوه ن زهوى

و ڪيلگهڪان توورهن و سوينديان خواردووه تا نه يڪوژن قڙيان چاڪ ناکهن. له بهر ئه وه پييان ده لئن سؤسياليسٽ. ئيسٽا دايڪي نه يده زاني بؤچي ڪوره ڪهي و هاوريڪاني سؤسياليسٽن. دواي ئه وهى ميوانهڪان رؤيشٽن، پلاگه له پاڦل سى پرسى: ”پاڦل گيان، راسته تو سؤسياليسٽي؟“

پاڦل وهڪ هه ميشه راشڪاوانه و بههيز وه لامي دايه وه: ”به لئ“. دايڪي له قوولاىي دلّه وه هه ناسه يه ڪي هه لڪيشا، چاوه ڪاني داخست و بهردهوام بوو: ”ئاخر چؤن شتى وا ده بيت؟“ سؤسياليسٽهڪان دوژمنى تيزارن و ته نانهت يه ڪيڪ له تيزاره ڪانيان ڪوشتووه!“ پاڦل له ڪاتيڪدا ده سٽي به روخساريدا دههينا، به ناو ژووره ڪه دا پياسه ي ده ڪرد، بزه يه ڪي ڪرد و وتى: ”ئيمه پئويستمان به و ڪاره نييه!“

ماوه يه ڪي زؤر به ريژه وه قسه ي له گهل دايڪي ڪرد. پلاگه سه يري ده ڪرد و بيري ده ڪرده وه: ”ئهو هيچ ڪاريڪي هه له ناکات، دلنيام!“ دواي ئهو شه وه، ئه وهنده ئهو ده سٽه واڙه يان دووباره ڪرده وه، گوئى دايڪي پئى راهات و چيتر لئى نه ده ترسا، به لام ساشنڪاي خوش نه ده ويست. ڪاتيڪ ئهو ڪچه ده هات، دايڪي تووشى دلّه راوڪئ و نيگه راني ده بوو.

شه وينڪ به دلتهنگي و خه مبارى به ئاندرئى سى وت: ”ساشنڪا زؤر سه ختگير و له خؤرازييه!“ بهردهوام فه رمان ده دات، ئهم ڪاره بڪه، ئهو ڪاره مه ڪه!“

ئاندرئى به دهنگي به رز پيڪه نى و وتى: ”ريڪ وايه!“ باشت ناسيوه!“ وانييه پاڦل؟“

چاوئىڪي له دايڪي داگرت و به نيگايه ڪي گالته ئاميزانه وتى: ”سه ر به چيني خانه دانه ڪانه!“

پاڦل به ساردى وه لامي دايه وه: ”ڪچيڪي بويره.“ ئاندرئى قسه ڪه ي پشتراست ڪرده وه و وتى: ”راسته!“ ته نيا

نازانیت قهرزاره و ئیمه خاوهن قهرزین و دهمانه ویت مافی خوومان وهر بگرینه وه.

دایکی دهیبینی ساشنکا به تایبه تی سه ختگیری له گهل پاقل دهکات و تهنانهت هه ندیک کات سزای ده دات. له به رامبهردا پاقل بزهی ده کرد و بی دهنگ ده بوو، تهنانهت زور نه رمتر له ناتاشا ته ماشای ده کرد... دایکی ئه مه ی به دل نه بوو.

ئهم دانیشتنه هه فته ی دوو جار ئه نجام ده درا و کاتیک دایکی دهیبینی گه نجه کان چهنده تامه زرو و ئاره زوومه ندانه گوئ له قسه کانی کوره که ی، ئاندری و کتیب خویندنه وه خوشه که ی ناتاشا و ساشنکا و نیکولا ئیفانوئوئیچ و کهسانی تر ده گرن، نیگه رانییه کانی له بیر ده کرد.

زور جار پلاگه له خوشحالی تاواناوی گه نجه کان سه ری سور ده ما. ئهم خوشحالیه کاتیک بوو که هه والی په یوه ندیدار به کریکاره بیانیه کانیان له ناو رۆژنامه کاندای ده خویندنه وه و له و کاته دا چاوی هه موویان ده بریسکایه وه و وهک مندا له خوشحالی خویمان ده رده بری. هه موویان له دله وه پیده که نین و هاوړییانه ده ستیان ده خسته سه رشانی یه ک. یه کیان له خوشحالیدا وهک بلی سه رخوش بوو بیت، هاواری کرد: "ئهم کریکاره ئالمانییانه چهنده بویرن!" یه کی تر هاواری ده کرد: "سه ربه رزی بو کریکاره ئیتالییه کان." کاتیک ئهم وه سف و سلوانه یان بو هاوړی نه ناسراوه کانیان ده ناردا، وا ده رده که وت که گوایه دلنیان ئه وان دهنگیان ده بیستن و له م خوشحالیه دا هاو به شییان ده که ن.

ئاندری وهک هه ر بوونه وه ریکی سه رمه ست و شادومان، وتی: "هاوړییان!" پیتان چۆنه نامه یان بو بنووسین تا کو بزنان له روسیایش کریکاری لیه که بیر و باوه ریان له گهل ئه وان یه که و به سه رکه وتنی ئه وان خوشحال ده بن؟" هه موویان به نیگایه کی خه یالای و به زه رده خه نه وه، ماوه یه کی

دوورودریژ باسی فەرهنسییه کان و سویدییه کان و ئینگلیزه کانیاں کرد وهک ئەو بوونه وەرە ئازیزانەیی که له خەم و شادیاندا شەریک بن. لەو ژوورە بچوکەدا هەستی هاوگیری هاتە ئاراوه که دەبووه هۆی یه کگرتوویی له نیوان هەموو کریکارانی جیهان، هەستیەک که دلی هەمووانی وهک یهک دل دەهێنایه لەرزین و دایکیشی هەستی پێ کرد. هەرچەند نهیده توانی به تهواوی درکی پێ بکات، به لام به خوێشی و شادی و هیزی بزویتهر و سههرکه وتوانه ی ئەوان، پر دەبوو له هیوا و ئومید.

رۆژیک پلاگه به ئاندری سی وت: "ئێوه که سانیکي سهیرن؟" هەمووان به هاوڕیی خۆتان دەزانن... چ جوله که بیته چ نه مسایی چ ئهرمه نی... به جوړیک باسیان دهکەن وهک بلێی هەموویان دەناسن... شەریکی خوێشی و ناخوێشی هەموو خەلکن."

ناتاشا چاوی برییه شووینیکی دوور و وتی: "خۆزگه ده تانزانی چ کاریکی گهوره ئەنجام دههین. کاریک که هەرگیز له سهه لاپه رهکانی رۆژگار ناسریته وه.

ئەو له وه لامدا وتی: "به لی دایه گیان، ئیمه هاوخه می هەموو خه لکین!" گرنگی به ره چه له ک و نه ته وه نادهین. ته نیا گرنگی به وه دههین کئ هاوڕیمانه و کئ دوژمن. هەموو کریکاران هاوڕیی ئیمه و تهواوی دهوله مهنده کان و ئەو که سانه ی فه رمانه وایه تیمان دهکەن، دوژمنمان. کاتیک مرؤف به چاویکی کراوه سهیری دنیا بکات و بزانیته ژماره ی کریکاران چهنده زوره و هه لگری چ هیزیکی رۆحانین، خوێشییهک که وه سف ناکریت هەموو گیانی داده گریت. دایه گیان دلنیا به ئەم ههسته لای فه رهنسی و ئینگلیزی و نه مسایی و... هتدیش دروست ده بیته، چونکه هەمووان مندالی یهک دایکین، مندالی هزریکی تاقانه و نه به زین و نه ویش ههستی برایه تی هەموو کریکارانی جیهانه. ئەم هزره هیزمان پێ ده به خشیته، وهک خوړیکی گهرم که له ئاسمانی دادپهروهری تیشک بلاو دهکاته وه و ئەم

ئاسمانه له دلی کریکاردايه و کهسینکی سؤسیالیست هر کهسینک بیئت و هر ناویک له خوی بیئت.

ئهم دهربرینه مندالانهی ههستی ناخ، ئهم برّوا رووناک و پتهوه، بهردهوام و زیاتر له جاران له ناو ئهم تاقمه بچوکهدا دهبینرا. کاتیک دایکی ئهم هیوا و ئومیدهی دهبینی، ههستی دهکرد شتیکی درهوشاوه و گهوره وهک خۆری ئاسمان، له جیهاندا له دایکی بووه. زۆر کات گۆرانییان دهوت، گۆرانیی خۆمانه و شاد، به دهنگی بهرز. ههندیک جار گۆرانیی نوییان دهوت، گۆرانیی زۆر تایبته، به لام خه مزوین و سهیر. وهک ئهوهی سروودینکی ئایینی بخوینن. رهنگ به روخساریانهوه نهدهما. له کاتی گۆرانی وتن دهمارهکانیان گرژ دهبوو و مروّف ههستی دهکرد هیزیکي شاراوه له ناو وشهی ئهم گۆرانییانهدا خۆی ههشار داوه. یهکیک لهو گۆرانیه تازانه، دایکی تووشی دلّهراوکی و نیگه رانی دهکرد، چونکه گۆرانیه که، ناله و نیگه رانییهکانی رۆحیکي سووکایهتی پینکراوی دهرنهدهبری که تاک و ته نیا له که لین و کولیننی گومانه ئازاردهرهکاندا سه رگهردانه، ههروهها هاواراهاکانی رۆحیکي بیړهنگ و بی شیوه که له ژیر تهوژمی ههژاری و نه هه مه تیدایه و له ترسا خله فاوه. لهو گۆرانیهدا نه ئاخه په شیوهکانی دلّیکی بههیز که به شیوهیهکی سهیر تینووی بۆشایی بوو، رهنگی ده دایه وه، نه هاوارهکانی خه باتگیزیکی ئازا که ئامادهیه بی جیاوازی کردن، باش و خراپ پیشیل بکات. له گۆرانیه کهدا، تووره ییهکی کویرانه بهدی نه دهکرا که بتوانیت هه موو شت له پیناوی تۆلهدا ته فروتونا بکات، به لام توانای ئافراندنی بچوکتیرین شتی نه بیئت. به کورتی، ئهو ئاوازه هیچ دهنگدانه وه و رهنگدانه وه یهکی دنیای کۆن، واته دنیای کۆیلهکانی تیا نه دهبینرا. پلاگه ههزی به قسهی قورس و ئاوازی ته رکه دنیایی نه دهکرد، به لام لهم گۆرانیهدا هیزیکي بی بن هه بوو، وهک بلّی دهنگ و وشهکانی دهخنکاند و ههستهکانی پیش رووداوی له دلّدا بیدار دهکرده وه

که بۆ هزری مروّف له راده به ده ر گه وره و مه زن بوون. دایکی، ئەم ههستهی له چاو و پوخساری گهجهکاندا دهبینی. له کاتیکدا تهسلیمی ئەم ههسته نامۆیه دهبوو، زۆر به وردی و نیگه رانییهکی قوول، گوینی له گۆرانییه که دهگرت.

وسیف چیکیف سی مۆن و رووگرژ وتی: "یه کهم رۆژی به هار ده بیت ئەم گۆرانییه له ناو کۆلانه که ندا بلێینه وه".

ئهو کاتهی باوکی جارێکی تر به تۆمهتی دزی زیندانی کرا، به ئارامی وتی: "ئێستا دهتوانین دانیشتنه کان بگوازینه وه بۆ مالی ئیمه".

به گهستی، هه موو شه ویک دواي کۆتایی هاتنی کار، یه کیک له هاورپیکانی پاقل دههاته مالی ئیمه و پیکه وه کتیبیان دهخوینده وه. هه ندیک له بابه تهکانیان یادداشت دهکرد. ئه وهنده سه رقالی کتیب خویندنه وه بوون که دهرفهتی ده م وچاو شۆردنیان نه بوو. ته نانه ت له کاتی نان یان چا خواردن کتیبه که یان دانه دهنه نا. رۆژ به رۆژ قسه کانیان بۆ دایکی قورستر و نامۆتر ده بوو...

پاقل هه میشه جهختی له هاورپیکانی ده کرده وه: "ئیمه پیویستمان به رۆژنامه یه که".

ژیان رۆژ له دواي رۆژ گه رم وگورپتر ده بوو و ئه وان وه کو هه نگ که له گولیکه وه بۆ گولیکی دیکه ده روات، دواي ته واو بوونی کتیبیک، کتیبیکی دیکه یان ده ست پی ده کرد و ده یان خوینده وه.

شه ویک وسیف چیکیف وتی: "ئهم رۆژانه به رده وام باسی ئیمه ده کهن... ئه گه ری هه یه به م زووانه ده ستگیرمان بکه ن...

ئاندری وه لامي دایه وه: "هه وێرده بۆ ئه وه ئافریتراوه که بکه ویته ته له وه!"

پلاگه رۆژ له دواي رۆژ ئاندری سی زیاتر خۆش ده ویست و کاتیک ئەم به "دایه گیان" بانگی ده کرد، پیی وابوو دهستی نه رم و نیانی منداله که ی خۆی گرتووه. رۆژانی یه کشه مه ئه گه ر پاقل کاری هه بوايه، ئەم داری ده شکاند. رۆژیک له کاتیکدا داریکی گه وره ی

له سهرشان بوو، دهرکهوت، تهوړيکى هه لگرت و خيرا يه کيک له پليکانه خراپ بووه کاني بهردهم دهرگاگه ي چاک کردهوه. روژيک پلاگه به پاڅلى وى وت: ”پيت باشه ئاندرئ بو ههميشه له مالمان بيت و خهرجى و بژيوى له ئهستو بگرين؟“ ئهه کاره له بهرزهوه ندى ههر دووکتانه و ئيتر ناچار نين بهردهوام برؤنه مالى يه کتر.“

پاڅلى شانى بهرز کردهوه و وتى: ”بوچى ئهه و ئهه رکه دهخه يته سهر شانى خوت؟“

- ئهه رگى چى! ته و او ي ته مه نم بئ هو زه حمه تم کيشاوه و ئيستا کيشه نييه ئهه کاره بو که سيکى باش و تيگه يشتووى وهک ئهه بکهه م!“

پاڅلى وه لامى دا يه وه: ”ههه ر کار يکت پئ باشه بيکه، ئهه گهه ر خو ي رازى بيت، منيش خو ش حال دهيم..“
دواى چهند ساتيک ئاندرئ هاته لايان.

ویندی (8)

ئەم ماله بچوک و سادەيه که له کۆتايی شارۆچکه که بوو، سەرنجی هەمووانی بۆ لای خۆی رادەکێشا و زۆر کەس بە گومانەوه سەیری دیواره کانیان دەکرد. پروپاگەندەي زۆر بە سەربانی ئەم ماله وه دەبینرا و هەمووان هەولیان دەدا ئەو نەیتییە ئاشکرا بکەن که لەو ماله دا شاراوە بوو.. لە بەر ئەوه هەندیک شەو دەهاتنە پشت پەنجەرەي ماله که و بە دزییەوه سەیری ناوه وه یان دەکرد و هەندیک کات تەقەیان لە شووشە که دەدا و دواتر وه ک کەسە ترسەنۆکه کان هەلدهاتن.

رۆژیک له کۆلان، بیگۆنتزیف، مەشروب فرۆشی گەرەک، رینگەي بە پلاگە گرت. پیرەپیاویکی کورته بالا و قۆز بوو. هەمیشە ملپینچیکي هەوریشمی رەشی لە گەردنە سوور و پر چرچ ولۆچه که ي دەتالاند. چاویلکه يه کی بچوک له سەر نووکی لووتە باریک و تیزه که ي دەبینرا و له بەر ئەوه نازناوی "چاو ئیسقان" یان پێ بەخشیبوو.

بێ پچران و بێ ئەوه ي چاوه رپي وه لام بیت، بارانی قسه و وشکه کانی بە سەر پلاگە دا باراند و دەيووت: "خاتوو پلاگە نیاوونا حالتان چۆنه؟" کورە که تان باشه؟" هیشتاش ناتەوي ژنی بۆ بینیت؟" ئەم گەنجە ئیستا کاتی ژن هینانییەتي. کاتیکی دایکی و باوک له تەمەنی گونجاودا ژن بۆ کورە که یان دینن، ئیتر خەیا لیان ئاسوده دەبن، چونکه پیاویک که ژن و مندالی هەبیت، رۆح و جەستەي تەندروستتره و وه کو قارچک ئەگەر بیخه يته ناو سرکه، بە ساغی دەمینیتەوه. من ئەگەر له جینگەي ئیوه بوومایه، ئەو کارەم دەکرد. رۆژگاریکي زۆر خراپه خاتوو پلاگە. مرۆف دەبیت زۆر ئاگای له منداله کانی بیت، چونکه کاتیکی دهگەنه تەمەنیکی دیاریکراو، بە پێی

حه ز و ويستی خۆيان دهجولئنه وه و ئەگهري ههيه كاري نهشياو و ناپهسه نديش بكه ن. ئەگه ر تيبينيت كردبئ، ده بيئي گه نجه كان قه ت سهرداني كليسا ناكه ن، ته نانه ت له شوينه گشتيه كانيش ئاماده نابن، با چه ند پرسياركت لي بكه م: ”بۆ ئەمانه به گوئي يه كدا چه چه ده كه ن؟“ بۆ له كۆمه لگا خۆيان به دوور ده گرن؟“ ئەوه چ قسه يه كه كه ناتوانن له بهرچاوي هه مووان بۆ نمونه له ميوانخانه بيلين؟“ ئاخۆ نهينيه كه له ئارادايه؟“ ئاشكرايه كاره كه يان گوماناوي و نهينيه، به لام شويني نهينيه كان له كليساي پيرۆزه!“ هه موو ئەو نهينيه ي به شاراوه يي فير ده كرين، سهرچاوه كه ي گومرايه. ئاره زوي سه لامه تي بۆ كوره كه تان ده كه م. مائاوا.

له كاتيكدا واي پيشان ده دا دهيه ويت كلاوه كه ي له سه ر لابه ريت، رويشت و دايك ي به نيگه راني و په ريشاني به جي هيشت. جاريك ماري ا كورسو نؤفا، هاوسني بنه ماله ي فيلاسيف كه بيوه ژني ئاسنگه ريك بوو و له بهرده م كارخانه خوارده مه ني ده فرويشت، له بازار پلاگه ي بيني و وتي: ”پلاگه ئاگات له كوره كه ت بيت!“ - بۆ؟“

ماریا به نهيني وهلامی دایه وه: ”پروپاگه نده ي خراپم سه باره ت به و بيستووه، ده لين دهسته يه كي پيك هيناوه وهك دهسته ي قامچي وهشینه كان و وهك ئەوان به قامچي له يهك ده دن.“

- هه لیت و په لیت مه لي، ماریا!

- ئەو كه سه ي كاري قور ده كات، ده بيت سه ركۆنه بكریت، نهك ئەو كه سه ي كاره هه لیت و په لیته كان ده گيرتته وه.

دايك ي هه موو قسه كان ي بۆ پاقل ده گيرايه وه، به لام پاقل بي ئەوه ي وهلام بداته وه، شاني به رز ده كرده وه و ئاندرئ-ش وهك هه ميشه به قاقا پنده كه ني.

دايك ي بهرده وام بوو: ”كچه گه نجه كانيش بهرده وام ليتان توورهن، چونكه ئيوه پاروويه كي گونجاون، به باشي كار ده كه ن، مه شروبيش

ناخونه و تهنانهت سهيري کچه کاني تریش ناکهن؟“ دهلین له وانه یه ژنه سوزانییه کان له شاره وه بیته لای ئیوه یان...

پاڤل به توورپه یی و بیزاریه وه هاواری کرد: “به لئی، راسته!”
 ئاندری هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتی: “له زه لکاو هه موو شتیک بۆنی گهنیوی لئ دیت، دایه گیان، باشتربوو بۆ ئه و کچه گهنجه گه مژه انه ی روون بکه نه وه که هاوسه رگیری چیه، بۆ ئه وه ی ئه وه نده بۆ شکانی په راسووه کانیا ن په له نه که ن!”

پلاگه وه لامي دایه وه: “ئه وان به باشی ئه وه ده زانن، به لام چۆن ده توانن چاوپۆشی له وه بکه ن؟”

پاڤل وتی: “تئ ناگهن ئه گینا سه رگه رمیه کی دیکه یان ده دۆزییه وه.”
 دایکی سه یری روخساری توورپه ی کورپه که ی کرد و وه لامي دایه وه:
 “ئه وه ئه رکی ئیوه یه ئه م بابه تانه یان بۆ روون بکه نه وه!” ده توانن
 ئه و کچانه ی وشیارترن، بانگه یشتیان بکه ن و...

پاڤل به ساردی وه لامي دایه وه: “ئه وه ناکریت، مه حاله!”
 ئاندری وتی: “چۆنه تا قی بکه ینه وه؟”

پاڤل ساتیک بی دهنگ بوو و له وه لامدا وتی: “هیچ سویدیکی نییه!”
 دایکی بییری کرده وه. به خۆپاریزیی خواپه رستانه ی پاڤل دلته نگ بوو. ده بیینی هه موو هاواریکانی تهنانهت ئاندری که به ته مه ن له و گه وره تره، گوئی له قسه کانی ده گرن، به لام وای بۆ ده چوو که هه موویان لئی ده ترسن و کار و کرده وشک و بی روحه کانی پاڤل- یان به دل نییه.

شه ویک دایکی پال که وتبوو. پاڤل و ئاندری له ژووره که سه رقالی کتیب خویندنه وه بوون. له پشت به رچیته ناسکه که ی ژووره که گوئی له گفتوگوی ئه وان ده گرت. له ناکاو بیستی ئاندری وتی:
 “ده زانی من ناتاشام خۆش ده ویت؟”

- به لئ، ده زانم!

ئاندری هه لستا و به ناو ژووره که دا پیاسه ی ده کرد و به فیکه

مۆسیقایه کی خه مباری لئ ده دا. دووباره وتی: ”پیت وایه ناتاشایش بهم بابه تهی زانیوه؟“

پاقل بی دهنگ بوو و قسهی نه ده کرد.

ئاندری به هیواشی پرسى: ”بۆچوونی تۆ چیه؟“

- به لئ، پیم واییت ههستی پی کردوو و له بهر ئه وهیه چیت به شداری دانیشته کانمان ناکات...

ئاندری دووباره ههستا و به ناو ژووره که دا پیاسه ی کرد. گویم له دهنگی فیکه فیکه که ی بوو. دواتر پرسى: ”پیت باشه به خوی بلیم؟“ - چی؟“

- ئاندری به هیواشی وهلامی دایه وه: ”ئاخر.. ئاخر من...“

پاقل قسه که ی پی وت و پرسى: ”بۆ پیی بلئی؟“

ئاندری وهستا و به بزه وه وهلامی دایه وه: ”گومان ده که م کاتیک پیاو کچیکی بویت، ده بی پیی بلیت، ئه گینا هیچ ئه نجامیکی ناییت...“ پاقل کتیبه که ی داخست و به دهنگی بهرز وهلامی دایه وه: ”بۆچما تۆ چاوه روانی ئه نجام ده که ییت؟“

ههردووک چهند ساتیک بی دهنگ بوون.

ئاندری وهلامی دایه وه: ”دهی، دواتر؟“

پاقل به هیواشی وهلامی دایه وه: ”مرؤف ده بییت ئه و شته ی دهیه وییت به ته وای بی بۆ خوی روون بکاته وه. گریمان ئه ویش تۆی خوش ده وییت، هه رچهند گومان ناکه م به و شیوهیه بییت، به لام گریمان - بهم پییه هاوسه رگیری ده که ن - هاوسه رگیرییه کی سه رنجراکیش ده بییت!“ کچیکی خوینده وار و روونا کبیر له گه ل کریکاریکی ساده!“ منداله کان له دایکی ده بن و تۆ ناچار ده بییت به ته نیا کار بکه ییت و ده بییت زۆریش کار بکه ییت. ئه وسا ئیوه ژیانیکی نه قر نه پرتان ده بییت، خه رجیی منداله کان، خه رجی خانوو و... هه ر دووکتان بۆ گه یشتن به ئامانجه که مان له ناو ده چن!“

چهند ساتیک به بی دهنگی تیپه ری. دواتر پاقل به ئارامی وتی:

”ئەم بابەتە لە بىر بگە!“ هېچ مەلئى و، خەيالى ئەويش پەريشان و نىگەران مەكە!“

- مەگەر بىرت نىيە نىكۆلا ئىفانكۆفيچ ئامۆژگارى دەکرد كە مرؤف دەبىت ژيانىكى تيروتهسەل و بئى كە موكورپى هەبىت. واتە هەم گرنگى بە رۆحى بدات هەم جەستەى...

پاڤل وەلامى داىەو: ”راستە، بەلام نەك بۆ ئىمە!“ چونكە بۆ چىنى كرىكار تەنيا داھاتوو گرنگە و ھەر شتىك ببىتە لەمپەر بۆ ئەوھى ئىمە بىر لە خۆمان و داھاتووى خۆمان نەكەينەو، دەبىت لە ناو بىرىت!“

ئاندرئى وتى: ”بەلام ئەو كارە زۆر قورسە!“

- بىر بگەرەو: ”مەحالە جگە لەمە شتىكى تر بىت.

دووبارە بئى دەنگ بوونەو و جگە لە دەنگى مىلى كاتزىمىر كە بئى وەستان دەسوورا و چركەكانى لە كات دادەبرى، دەنگى دىكە نەدەبىسترا.

ئاندرئى وتى: ”نىوھى دل پىيى خۆشە و نىوھەكەى تر لىنى بىزارە... ئاخىر ئەمە دلە؟“

پاڤل دووبارە سەرقالى كتىب خويندنەو بوو. داىكى لە كاتىكدا پال كەوتبوو، چاوەكانى داخست و دەترسا بجولىت. ئەوھندە بەزەيى بە ئاندرئى دەھاتەو دەيوىست بۆى بگرىت، بەلام زياتر دلئى بۆ پاڤل دەسووتا و بە خۆى دەوت: ”كۆرە داماوھەكەم!“

ئاندرئى درىژەي بە قسەكەى دا و وتى: ”كەواتە من دەبىت بئى دەنگ بىم؟“

پاڤل بە ھىواشى وەلامى داىەو: ”ئەمە باشتەرە!“

ئاندرئى وتى: ”زۆر باشە، كەواتە منىش ئەم رىگەيە دەگرەم بەر.“

پاش كەمىك بە خەمبارى وتى: ”بەلام پاڤل بزانه، ئەو كاتەى نۆرەي خۆت دىت، بە دلنبايەو تۆيش ئازار دەكىشىت!“..

- سەرەي منىش ھاتوو و ئىستا ئازار دەكىشىم!“

- تۆيش؟

رەشەبايەك ديوارەكانى مالهەكەى بە يەك دادا. وەك بلىي باسى
داھاتوويەكى نامۆ و مەترسیدارى دەکرد.

ئاندرى بە ھىواشى وتى: "بارودۆخىكى باش نىيە."
پلاگە سەرى خستە ژىر سەرىنەكە و گریا...

بەيانى ئەو شەوہ پلاگە ھەستى کرد ئاندرى لاوازتر و لە ھەمان
كات مېھرەبانتر بووہ. تا ئەو رۆژە، ئاندرى سى بە ئاندرى سىمۆقىچ
بانگ دەکرد، بەلام ئەو رۆژە لە ناکاوپى وت: "ئاندرى گيان، تۆ
دەبىت جزمەكانت پىنە بکەیتەوہ، ئەگىنا قاچەكانت دەبىەستىت!"
ئاندرى وەلامى دایەوہ: "كاتىك كرىكەم وەرگرت، جووتىكى تازە
دەكرم."

بە قاقا پىنەنى و دەستى خستە سەر شانى دایكى و پرسى: "نەكا
تۆ دایكى راستەقىنەى من بى، بەلام چونكە زۆر ناھەز و ناشىرىنم
ناتەوئىت دانى پىا بنىي؟" وا نىيە؟

دایكى بى ئەوہى ھىچ بلىت، دەستى ئاندرى سى گرت. دەبوىست بە
خۆشەويستىيەوہ قسەى لەگەل بکات، بەلام لە دلەوہ دەسووتا و
زمانى بە قسەى نەدەکرد.

ویندی (9)

له شاروچکھی کریکاری، هه مووان سه بارهت به سو سیالیسته کان و ئه و بلاو کراوانه ی له گه ره که که بلاو ده بووه، قسه یان ده کرد. بلاو کراوه کان باسی ئه و یاسایانه ی ده کرد که به سه ر کریکاره کاندایا سه پینرابوون و هه روه ها باسی مانگرتنه کانی پیتزبورگ و باشووری ولاتی ده کرد. ئه م نووسراوانه کریکارانی بو یه کریزی و یه کگرتووی و به رگری له به رژه وه ندییه کانیان هان دها.

مرۆقه به ته مه نه کان که مووچه یه کی باشیان له کارخانه وه رده گرت، به م نووسراوانه تووره بوون و ده یانوت: ”ده بیت ئه م ئاژاوه گیرانه له سیداره بدرین.“

ئه و نووسراوانه یان ده برده لای خاوه ن کارخانه کان، به لام گه نه کان تامه زرویانه ده یانخوینده وه و ده یانوت: ”ئه وانه راستییه کان ده لین..“

زۆربه ی کریکاران که به هۆی زۆری کار و هه ولدان، هیزیان لی برابوو، خوویان گرتبوو گرنگی به هیچ شتیک و هیچ که سینک نه دن، به بیزارییه وه ده یانوت: ”به م قسانه هیچ چاره سه ر نابیت، بوچما کریکاره کان ده توانن هیچ کاریک بکه ن؟“

له گه ل ئه وه شدا هه موویان گرنگیان به و نووسراوانه دها و ئه گه ر هه فته یه ک ئه و نووسراوانه بلاو نه کرابا، به یه کیان ده وت: ”ئه م هه فته یه ئه و نووسراوانه یان بلاو نه کرده وه، نه کا...“

به لام کاتیک رۆژانی دووشه مه دووباره نووسراوه کان بلاو ده کرانه وه، قسه و قسه لۆک ده ستی پی ده کرده وه.

له کارخانه و له مارکیته کان که سانیک ده بینران که س نه یده ناسین. ئه وان پرسیاریان له خه لک ده کرد و هه ندیک به وریایی و به

گومانه وه و هه نديک به شيوه يه کی تر ليکولينه وه يان ده کرد. دايکی ده يزانی هه موو ئەم وروژاندنانه کاری کورە که يه تی. ده بيینی خەلک له ده وری کۆ ده بنه وه. ترس له داهاتووی پاقل و شانازی کردن به بوونی کورپيکی وا، تیکه ل به يه ک ده بوو.

شه ويک ماریا کۆرسۆنۆفا هاته مالی پلاگه و له شووشه ی په نجه ره ی دا. دايکی په نجه ره که ی کرده وه و ماریا به چه چه و تی: ”پلاگه ئاگات له خۆت بيت!“ ئيتر پيکه نينه کانی ئيوه کۆتايی هات، ئەمشه و بۆ ليکولينه وه دینه ماله که ی تو و مازين و وسيف چيکيف... ” دايکی ته نيا له سه ره تاي قسه کانی حالی بوو، قسه کانی تری بوو به ژاوه ژاويکی ناروون و مه ترسيدار.

ليوه ئەستورره کانی ماریا ده جولان و لووته گۆشته که ی مشه مشی ده کرد. پيلوی چاوه کانی نه ده وه ستا و وه ک ئەوه ی له ناو کۆلانه که به دواي که سيک بگه ريت، سه ری به ملاولادا ده سووراندا: ”ئازيزم گوی له قسه کانم مه گره، وا بزانه ئەمرۆ منت نه بينيوه!“ تی ده گه ی مه به ستم چيهه؟“

پلاگه په نجه ره که ی داخست و مات و سه رگه ردان له سه ر کورسييه که دانيشت، به لام له ناکاو هه ست کردن به و هه ره شه يه ی له سه ر کورپه که ی بوو، ناچاری کرد له شوينه که ی هه لستيت. خيرا جلی پۆشی، رۆيشته لای فيديا مازين که نه خۆش بوو و نه ده رۆيشته کارخانه. کاتيک رۆيشته ژوور، مازين له نزیک په نجه ره که دانيشت بوو و کتيبی ده خوینده وه. به دهستی چه پی ده سته که ی تری له قاند و په نجه گه وره ی له په نجه کانی تری دوور کردبووه. کاتيک دايکی رووداوه که ی بۆ باس کرد، خيرا هه لستا و رهنگ به روخسارييه وه نه ما.

به منجه منج و تی: ”به سه رهاتيکی سه يره!“ په نجه گه وره م دومه لی لی هاتووه.

پلاگه به دهستی له رزۆک عاره قی ناوچاوی سه ری و سه ری: ”ئيستا

دهبیت چی بکهین؟“

- چاوه ری به... مه ترسه!“

پلاگه هاواری کرد: ”به لام ئیوه خویشان دترسن!“

- من؟“

کولمه کانی سوور هه لگه را و له کاتیکدا به شپرزهی پیده کهنی،
وتی: ”ئیستا که سیک ده نیرم بو لای پاقل، ئیوه برۆنه وه بو مال...
گرنگ نییه... خو لیمان نادهن!“

پلاگه کاتیک گه رایه وه بو مال، هه موو کتیبه کانی کۆکرده وه و
ده یویست له شوینیکدا بیانشاریته وه: ”له ژیر زۆپاکه، له ناو زۆپاکه،
به لوعه ی سه ماوهر و ته نانه ت سه یری به رمیلیکی پر ئاوی کرد. وای
زانی پاقل ده ست له کار هه لده گریت و خیرا ده گه ریته وه بو مال،
به لام نه هات. له تاو شه که تی له سه ر کورسییه کی چیشته خانه که
دانیشته. کتیبه کانی خسته ژیر داوینی و تا کاتی گه رانه وه ی پاقل و
ئاندری بی جوله له شوینه که ی مایه وه. سه ره نه جام هاتنه وه. دایکی
له شوینه که ی هه لستا و وتی: ”هه واله که تان بیستوه؟“

پاقل بزهی کی کرد و وتی: ”به لی، تو دترسی دایکه؟“

به لی دترسم، ئه وه نده دترسم هه ر مه پرسه.

ئاندری وتی: ”ترس سو دی نییه، ئیوه نابیت بترسن.“

پاقل وتی: ”سه ماوهره که ت هه لنه کردوه؟“

دایکی هه لستا و له کاتیکدا کتیبه کانی پیشان ده دا، به شپرزهی
وتی: ”له بهر ئه مانه بوو.“

ئاندری و پاقل به قاقا پیکه نین. پیکه نینی ئه وان وره ی به پلاگه
به خشی.

دواتر پاقل چه ند دانه له کتیبه کانی هه لگرت بو ئه وه ی له حه وشه که
بیشاریته وه. ئاندری سه رقالی هه لکردنی سه ماوهره که بوو، وتی:
”دایه گیان، ئیوه نابیت بترسن، ترس سو دی نییه، ته نیا مرؤف پی
شه رمه له وه ی ده بیینیته که سانیک ئه م کارانه ده که ن، ئه و که سانه ی

شمشيرين به دسته و قامچيان به جزمه کانيانه وهه لواسيوه، کون به کوني مالي خه لڪ ده پشکنن. پيشه كه يان زور گلاوه و خوڻيشيان ده زانن. جاريڪ هاتنه مالهه كه ي من و هه موو شتيكيان تينڪ دا، به لام دواتر كلڪيان خسته سهر شان و روڻستن. جاريكي تر هاتن و منيشيان برد و بو ماوهي چوار مانگ زيندانيان كردم. گالته به خوڻيان ده كه ن... دين و له گهل سهد سهر باز ئيمه به ناو ڪولان و شه قامه كاندا ده به ن. هه زار پرسيار ده پرسن و ماوهيه ك زيندانيان ده كه ن و دووباره نازادمان ده كه نه وه!“ چي بكه ن، نه وانيش ده بيت مووچه وه ربگرن...”

دايكي به خوڻ حالويه وه وتي: ”ناندرئ گيان!“ نه وه كه ي قسه يه تو ده يكه ي؟“

ناندرئ كه لاي سه ماوه ره كه دانيشتبوو و به هه موو هيڙي فووي به به لوعه ي سه ماوه ره كه دا ده كرد و به هيڙي گه رماوه روخساري سوور هه لگه رابوو، سهري به رز كرده وه و وتي: ”بوچي چيم وت؟“ - وا قسه ده كه ي ده لئي تا ئيستا كه س سوو كايه تي پي نه كردووي؟“... ناندرئ به ره و لاي دايكي روڻشت، سهري له قاند و به پيڪه نينه وه وتي: ”له م دنيا يه دا كه سين هه يه تا ئيستا سوو كايه تي پي نه كرا بيت؟“ نه وه نده سوو كايه تيم پي كراوه چيتر له سوو كايه تي پي كرنه كه ساني تر نارهنجم. ره نجان ده بيته له مپه ر له وه ي مروڻ كاره كه ي نه نجام بدات. نه گه ر مروڻ بيه و يت شوين نه و بابته بكه و يت، كاته كاني به فيرو ده چيٽ. ژيان نه وه يه!“ سه ره تا به سوو كايه تي پي كرن تووره ده بووم، به لام كاتيڪ به ورد ي بيرم لي كرده وه، زانيم هه موويان دلان شكاوه، هه ر كه س ده ترسيٽ له لايه ن هاوسينگه يه وه زياني پي بگات، له به ر نه وه هه ول ده دات ده ستيشخه ري بگات بو نه وه ي دوا نه كه و يت. به لئ دايه گيان، ژيان نه وه يه!“

نارام و له سه رخو قسه ي ده كرد و به قسه كاني نيگه راني و ترسي له دلي دايكي دوور ده خسته وه. چاوه ده رپه رپوه كاني دره وشاوه و

خه مبار و به بسكه بوون...

دايكي هه ناسه يه كي هه لكيشا و به رده وام بوو: "ئاندرى گيان!"
هيوادارم به خته وهر بيت.

ئاندرى هه نگاويكى هه لگرت و به ره و سه ماوهره كه رويشت و دووباره
كه و ته سهر ئه ژنو و وتى: "ئه گهر به خته وهر يم پى بيه خشن، ره تى
ناكه مه وه، به لام ئه گهر بريار بى خوّم داواى بكه م، نا، هه رگيز ئه و
كاره ناكه م."

پاقل له حه وشه گه رايه وه و به دلنبايه وه وتى: "هيچيان بؤ
نادوزر يته وه."

به دهم ته كاندى ته پوتوزى جله كانى، به رده وام بوو: "دايه گيان،
ئه گهر خو تان وا پيشان بدهن ترساون، ئه وان گومانمان لى ده كه ن
و هه ست ده كه ن ليره شتيك روو ده دات. ئيوه باش ده زانن ئيمه
نامانه ويّت كارىكى خراپ بكه ين. ده مانه ويّت ماف و دادپه روه رى
بچه سپينين و له بهر ئه وه هه موو ته مه نمان بؤ ئهم دوو باب ته
ته رخان ده كه ين. تاوانى ئيمه ئه وه يه!" كه واته بؤ ده بيت بترسين؟"
دايكي به لى نى دا بوير بيت و ده سته جى وتى: "خوزگه تا زوه
ده هاتن!"

به لام ئه و شه وه نه هاتن. به يانى رۆژى دواتر پلاگه چونكه پيشبيني
ده كرد ئه گه رى هه يه بؤ ترسه كه ي سهر بخه نه سهرى، پينكه نى و
وتى: "له وه ده ترسام كه بترسم."

وڙندى (10)

ٺهوان نزيڪهئ يهڪ مانگ دواى ٺه و شهوه ترسناڪه هاتن. وسيف چيڪيف و ٺاندرئ و پاڦل ڪو بيوونهوه و سهبارت به رڙڙنامهڪان قسهيان دهڪرد. نيوهشهو بوو. داىڪي له سه رجيگهڪهئ راڪشابوو و دهنگي ٺهوانى دهبيست. له ناڪاو ٺاندرئ ههلسٽا و خيرآ مهوداى نيوان چيشٽخانه و پهنجهرهڪهئ برى و ڪيلڙنى دهرگاى به هيواشى داخست. له لاي دهرگاى دهروهه دهنگي كهوتنى ستليڪي ٺاسنى به گوئ گهيشٽ و له ناڪاو دهرگا ڪرايهوه. ٺاندرئ چهند ههنگاويڪ بهرهو چيشٽخانهكه رويشت و گهرايهوه، وتي: ”دهنگي قامچيههڪان له ڪولان دهبيستن؟“

داىڪي ههلسٽا و به دهستى لهرزوڪ جلهڪانى ههگرت، بهلام پاڦل له دهرگاڪه نزيڪ كهوتهوه و به ٺارامى وتي: ”بخهوه، ٺيوه حالتان باش نييه...“

لههولَهڪه دهنگي خشهخش به گوئ دهگهيشٽ. پاڦل له دهرگاڪه نزيڪ كهوتهوه، بڙ پيشهوه پالى نا و پرسى: ”ڪييه؟“ تارمايههڪي خوَلهَميشى و بالابهرز به خيرآيى بريسڪ له چوارچيوهئ دهرگاڪه دهرڪهوت. كهسينكى ديهڪهئ لهگهَلدا بوو. ههردوو جهندرمهكه پاڦل-يان گرت و به گالتهپيڪردن وتيان: ”دلنيام ٺيمه لهو كهسانه نين ٺيوه چاوهرينى دهڪن وايه؟“

ٺهوهئ قسهئ دهڪرد ٺهفسهريڪي بالابهرز و باريڪهله و سميل رهش بوو. فيدياڪين، پاسهوانى شاروچڪهڪه، بهرهو جيخهوى داىڪي رويشت و له ڪاتينڪدا دهستى بڙ ليوارى ڪلاوهڪهئ برد، به دهستهڪهئ ترى پلاگهئ پيشان دا و به ترسهوه وتي: ”ٺهم ڙنه، داىڪيهئ جهنابى ٺهفسهرا!“

دواتر به ئىشارەى دەست پاڧلى پيشان دا و وتى: "ئەمەش خۇيەتى!"

ئەفسەرەكە برۆى بەرز كرهوه و وتى: "پاڧل فىلاسيف؟" پاڧل سەرى لەقاند. ئەفسەر كە سمىلى با دەدا، وتى: "دەبىت ئەم مالە پيشكىن... ھەستە پيرەژن!" كىلى لىيە؟"

سەيرىكى ناو ژوورەكەى كرد و بە ھەنگاوه خىراكانى بەرەو ژوورەكە رۆيشت و پرسى: "ناوتان چىيە؟"

دوو كەسى دىكەيان ۋەك شايەت لەگەل خۇيان ھىتابوو. ھەردوو كيان ھاتنە ژوور. يەكىك لەوان ئاسنگەرى ناسراو توريياكۆف و ئەوى دىكە كرېچىيەكەى بوو، رىبىنى شۆفېر كە پياويكى جدى و بى دەنگ بوو. بە دەنگى گر وتى: "سلاو پلاگە."

دايكى جەكانى پۇشى و بۇ ئەو ۋەى ورە بە خۇى بدات، وتى: "ئەمە چ گالتە جارېيەكە؟" بۆچى شەو دىنە سەر مالى خەلك؟" نازانن خەلك خەوتوون؟"

ھەموويان لەو ژوورە بچوكە كۆبوونەو ە كە پر بوو لە بۇنى بۇياخى پىلاو. دوو جەندرمەكە لەگەل رىسكىن، ئەفسەرى پۇلىسى شارۆچكەكە، لە كاتىكدا بە بنى پۇستالەكانيان لە ەرزى ژوورەكەيان دەدا، كىتېيەكانيان لە سەر رەفەكە دادەگرت و لە سەر مېزەكەى بەردەم ئەفسەرەكە ھەلياندهچنى. دوو جەندرمەى تر بە مشت لە ديوارەكانيان دەدا و سەيرى ژىر كورسىيەكانيان دەكرد. يەك لەوان بە دژوارى خۇى گەيانده سەرەو ۋەى زۇپاكە. ئاندرى و وسيف چىكىف لە سوچىكدا ۋەستابوون. دەم وچاوى خرۆكاوى نىكولا بە پەلەى سوور داپۇشرابوو و بە چاوه وردە خۇلەمىشىيەكەى بەردەوام سەيرى ئەفسەرەكەى دەكرد. ئاندرى سمىلى با دەدا و كاتىك دايكى ھاتە ژوور، بزەيەكى كرد و سەرى لەقاند.

پلاگە كە ھەولى دەدا ترسەكەى بشارىتەو ە، سەرى بەرز كردهو ە ۋ ھاتە پىش.

ئەفسەرەکه خیرا کتیبەکانی وەردهگرت و بە پەنجە باریک و سپییەکانی لاپەرەکانی هەڵدەدایەوه و دواتر رایدهوهشان و له شویتنیکێ تر دایدهنا. هەندیک جار یه کێک له کتیبەکان دەکەوتە سەر زهوی. هەموویان بێ دەنگ بوون و جگە له فنهفنی جەندرمەکان و بەرکەوتنی قامچیەکانیان، دەنگیکێ تر نەدەهات و هەندیک جار پرسیاریک دەبیسترا: "سەیری ئێرەتان کردووه؟"

پلاگە لای دیوارەکه، لای پاڤل وەستا و وەکو ئەو دەستی له سەر سنگی دانا و سەیری ئەفسەرەکهی دەکرد. ئەژنۆی دەلەرزى و بەرچاوی تاریک بوو.

له ناکاو وسیف چیکیف بە توورەبی هاواری کرد: "واتای ئەم کارانە چییە؟" بۆ کتیبەکان فری دەدەنە سەر زهوی؟

دایکی لەرزى. تۆریاکۆڤ وەک ئەوهی له دواوه زللهیان لیدابیت، سەری لەقاند و ریبین بە دەم بۆلەبۆل سەیری وسیف چیکیف سی کرد.

ئەفسەرەکه برۆی بەرز کردەوه و سەیری رۆخساری خرۆکاوی و بێ جولهی وسیف سی کرد. دواتر بە خیرایی زیاتر لاپەرەى کتیبەکانی هەڵدەدایەوه. هەندیک کات چاوه خۆلەمیشییەکهی بە رادهیهک زهق دەکردهوه، وەک بلینی ئازاریکی زۆر له چاوهکانیدا بیت.

وسیف چیکیف دووبارە هاواری کرد: "سەرباز، کتیبەکان کۆ بکەرەوه!"

جەندرمەکان ئاورپیان بۆ دایەوه و دواتر سەیری ئەفسەرەکهیان کرد. کاکى ئەفسەر سەری بەرز کردەوه و سەیری وسیف سی کرد و فرمانی دا کتیبەکان کۆبکەنەوه. یه کێک له جەندرمەکان چەمایەوه و له کاتیکدا له ژیر چاو سەیری وسیف سی دەکرد، کتیبەکانی کۆکردهوه که لاپەرەکانیان لۆچی تیکەوتبوو.

دایکی بە چپە بە پاڤل سی وت: "باشتره وسیف بێ دەنگ بیت و قسه نەکات."

پاڻل شانی بهرز کردهوه و هیچی نهوت. لهم کاتهدا ئهفسه رهکه
هاواری کرد: ”کس نابیت به چپه قسه بکات!“ کئ لیتره تهورات
دهخوینیتهوه؟“

پاڻل وتی: ”من“.

ئهم هه موو کتیبه هی کییه؟“

دووباره پاڻل وهلامی دایهوه: ”من“.

ئهفسه رهکه که پالی به کورسییه که وه دابوو، وتی: ”زور باشه، با
وا بیت!“

دواتر په نجه کانی ته قاند و قاچی بز ژیر میزه که دریژ کرد، دهستی
به سمیلیدا هینا و روهی کرده وسیف: ”تو ئاندری ناخزکایت؟“
وسیف هاته پیش و وتی: ”منم!“

ئاندری ئهوی هینایه دواوه و وتی: ”هه له دهکات، من ئاندریم!“

ئهفسه رهکه دهستی بهرز کردهوه و له کاتیکدا به په نجه هه ره شهی
له وسیف ده کرد، وتی: ”وریای خوټ به!“
دووباره سه رقالی پشکنینی کتیبه کان بوو.

چاوه بی موبالاته کانی شهو به تریفه ی مانگه شهو، له پشت
په نجه ره که وه سهیری ده کرد. که سیک له به ردهم ماله که پیاسه ی
ده کرد و دهنگی خشه خشی به فری ژیر پیی به گوی ده گه یشت.
ئهفسه ره که پرسی: ”ناخزکا، تو پیشتریش به تاوانی سیاسی
لیکولینه وهت له گهل کراوه، راسته؟“

به لی، له رؤستوټ و ساراتوټ... ته نیا جیاوازییه که ی ئه وه بوو
له وی جه ندرمه کان له جیاتی ”تو“ ده یانووت ”جه نابت...“
ئهفسه ره که چاوی راستی داخست و به ردهوام بوو:

”باشه، ناخزکا، له وانه یه ئه و تاوانبارانه ی نووسراوه قه دهغه کراوه کان
له ناو کارخانه بلاو ده که نه وه، بناسیت؟“

تا ئاندری ویستی شتیک بلیت، وسیف چیکیف به تووره یی هاواری
کرد:

- "یه که م جارہ ئو تاوانبارانہ ببینن۔"

چہند ساتیک بہ بی دہنگی گوزہری کرد۔ رہنگی برینہ کہی سہر ناوچاوانی دایکی پہری و برۆی راستی بہرز بۆوہ۔

ریشہ رہشہ کہی ربین بہ شیوہیہ کی سہیر دہلہ رایہ وہ۔ بہ شہرمہ زاریہ وہ سہری داخستبوو و دەستی بہ سمیلیدا دینا۔

ئەفسەرہ کہ فرمانی دا: "ئەم ئازەلە لەم ژوورە بەرنە دەر۔"

دوو جہندرمہ ژیر بالیان گرت و بہرہو چیشتخانہ کہیان برد۔ لەوی پیی لە زہوی چہقی و بہ دہنگی بہرز وتی: "چاوەرئ بن، دەمەوئ پالتۆکەم لەبەر بکەم۔"

یہ کیک لە ئەفسەرہ کان کہ بۆ پشکنینی حەوشہ کہ رۆیشتبوو، گہ رایہ وہ و وتی: "ہیچم نہ دۆزیہ وہ۔"

ئەفسەرہ کہ بہ گالتہ وہ پیکہ نی و وتی: "بەلئ، دەمزانئ لە گەل کہ سیکی شارہزا و بہ ئەزموون تیکہ وتووین۔"

دایکی، گوئی لە دہنگی لەرزۆک و کزی دہگرت و کاتیک رۆخساری زہرد ہلگہ راوی ئەوی بینی، ہستی کرد دوژمنیکی دلرہ قہ و دلئ پر لە نہفرہ تیکی خانہ دانانہیہ بہ رامبەر بہ ہاونیشتماننیان۔

مرۆقی وای کہم بینیوو، بہ جۆریک بہم دواییانہ لە بیری کردبوو خەلکی واش ہن و تہانہت بہ خۆی دہوت: "لہوانہیہ ئیمہ ہۆکاری نیگہ رانی ئەم کہسانہ بین۔"

ئەفسەرہ کہ وتی: "بہرئ ئاندري ئونیسیمۆف ناخزکا، کوری باوکیکی نادیار، جہنابت قۆلبہست دہ کہم۔"

ئاندري بہ ئارامی پرسی: "بہ کام تاوان؟"

ئەفسەرہ کہ زۆر بی ریزانہ وەلامی دایہ وہ: "دواتر پیتان دہلیم۔"

سہیری پلاگہی کرد و وتی: "خویندہ واریت ہہیہ؟"

پاقل وەلامی دایہ وہ و وتی: "نا، خویندہ واری نیہ۔"

ئەفسەرہ کہ بہ توورہیی وتی: "لہ تۆم نہ پرسئ!" و بہردہوام بوو: "وہلام بہرہ وہ پیرہژن!"

دايىكى كە بەرامبەر بەم پىاۋە ھەستى بە توورپەيى دەكرد، لە ناكاو راست بۆۋە و ۋەك ئەۋەي كەۋتېتە ناو رووبارىك لە سەھۆل، ھەموو لەشى كەۋتە لەرزىن. شوپىتى برىنەكەي سەر پوخسارى سوور ھەلگەرا و برۆكانى شوپ بۆۋە. دەستى بۆ لاي ئەفسەرەكە درىژ كورد و وتى: "ھاوار مەكە، ھىشتا گەنجى و لە ماناي دەرد و ئازار تى ناگەي".

پاقل قسەكەي برى و وتى: "لەسەرخۆ بە دايكە، تكا دەكەم". دايىكى خىرا بەرەو مىزەكە رۆيشت و وتى: "بۋەستە پاقل، بۆ ئەم خەلكە بى تاوانە قۆلبەست دەكەن؟"

ئەفسەرەكە ھەستا و بە دەنگىكى بەرزتر وتى: "بى دەنگ بە پىرەژنى گەمژە، ئەۋە پەيۋەندى بە تۆۋە نىيە... وسىف چىكىف بىننەۋە".

دەستى كورد بە خويىندەۋەي كاغەزەكەي بەردەمى. نىكۆلا-يان ھىنا. ئەفسەرەكە دەستى لە خويىندەۋە ھەلگرت و وتى: "كلاۋەكەت لا بەرە".

رىبىن لە پلاگە نىزىك كەتەۋە و بە جولەي شان ئىشارەي بۆ كورد: "دايكە توورپە مەبە".

وسىف پرسى: "كاتىك دەستيان گرتووم، چۆن دەتوانم كلاۋەكەم لا بەرم؟"

ئەفسەرەكە دۆسىيەكەي خستە سەر مىزەكە و بە ھىۋاشى وتى: "ۋاژۆي بكەن".

دايىكى سەيرى ۋاژۆكردنى ئامادەبىۋانى دەكرد. كەمىك ھىۋر بېۋە و بە ھۆي بى دەسەلاتى و داماۋى، فرمىسكى تال لە چاۋەكانىدا قەتيس مابوو. لە ماۋەي بىست سال ژيانى ژنومىردايەتيدا فرمىسكى لەم چەشنى زۆر رشتىۋو، بەلام دۋاي مردنى مىردەكەي، يەكەم جار بوو ھەستى بە ۋاژارە دەكرد.

ئەفسەرەكە سەيرى كورد و بى گرنگى پىدان وتى: "پىرەژن، ھىشتا زوۋە بلوورىتت! چونكە بۆ داھاتوو بە ئەندازەي پىۋىست فرمىسكت

پئی نییه."

دایکی دووباره به توورهیی وهلامی دایهوه: "دایکان بۆ هه موو شتیک و بۆ هه میسه به ئەندازهی پئویست فرمیسیان پئییه... ئەگەر ئیوهیش دایکتان هه بیئت، ئەم بابته دهزانیئت."

ئەفسه ره که خیرا کاغهزهکانی خسته ناو جانتاکهیی و به جه ندرمه کهیی وت: "ئهوانه زۆر سه ره به خو دهجولیتنه وه، مروژ له دهستیان بیزار ده بیئت."

دواتر فه رمانی رویشتنی دا.

پاقل دهستهکانی گرت و به گه رمی وتی: "مالئاوا ئاندری، مالئاوا نیکولا."

ئەفسه ره که به گالته وتی: "به لئ، به راستی مالئاوا."

وسیف چیکیف بی ئه وهی قسه بکات، دهستهکانی دایکی گرت، به دژواری هه ناسهیی ده دا. خوین له ناو دهماره ئه ستوورهکانی گه ردنی کۆ ببۆوه و چاوهکانی له تاو توورهیی ده دره وشایه وه. ئاندری بزه یه کی کرد و سه ری له قاند و چهند وشه یه کی به پلاگه وت و دایکی به کیشانی هیمای خاچ، ئه وی پیروز کرد و وهلامی دایه وه: "خوا خزی ئاگای له مروژه راست کرداره کانه."

سه ره ئه نجام ئه و که سانهی قامچی خو له میشییان به دهسته وه بوو، له مالی پلاگه رویشتنه ده ر. دواکه س ریبین بوو. به چاوه ره شهکانی سهیری سه روژیری پاقل سی کرد و بیرمه ندانه وتی: "مالئاوا."

دهکۆکی و بی ئه وهی په له ی بیئت، رویشته ده ر.

پاقل که دهستی له دواوه گری دابوو، مۆن و گرژ له ناو ژووره که و به ناو کتیبه هه لژاوه کاندا پیاسهیی ده کرد. دواتر به خه مباری وتی: "بینیئت چۆن هه لس و که وتیان کرد؟"

پلاگه که به نیگه رانییه وه سهیری ژووره کهیی ده کرد، خه مبارانه وتی: "تویش ده گرن. بۆ وسیف ئه وهنده به توورهیی قسه ی کرد؟". پاقل به ئارامی وهلامی دایه وه: "لهوانه یه ترسایبیئت. نه ده بوو به و"

شیوهیه قسه بکات. ناتوانین هیچیان له گه‌ل بکه‌ین، تی ناگه‌ن...
پلاگه له بهر خۆیه‌وه وتی: "هاتن گرتیان و بردیان".

به‌لام هیشتا کوره‌که‌ی لای بوو. له بهر ئه‌وه دلی ئارامتر لیی دهدا.
نه‌یده‌توانی درک به‌م راستیه بکات. نه‌یده‌توانی ته‌رکیز بکات. به
هیواشی وتی: "ئه‌و پیاوه زهرده هه‌ره‌شه و گالته‌ی پیکردین".

پاڤل وهک ئه‌وه‌ی بریاریکی له ناکاوی دابیت، وتی: "به‌سه دایکه!"
وه‌ره ژوور و ئه‌مانه ریک بخه..."

پلاگه‌ی به "دایک" و "تۆ" بانگ ده‌کرد و کاتیک ده‌یویست له دایکی
نزیك بپته‌وه، به‌و شیوه‌یه بانگی ده‌کرد.

دایکی هاته لای پاڤل و سه‌یری چاوه‌کانی کرد و له‌سه‌رخۆ پرسى:
"ئه‌وان سووکایه‌تیان به تۆ نه‌کردوه؟"

- "به‌لی، ئه‌وه زۆر سه‌خته! پیم باش بوو له‌گه‌ل ئه‌وان برۆم".

دایکی هه‌ستی کرد فرمیسک له چاوه‌کانی پاڤل کۆبۆته‌وه و بۆ
دله‌وا‌یى ئه‌و هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و وتی: "خۆراگر به‌ کورم،
تۆیش ده‌گرن".

- "ده‌زانم دایکه".

پلاگه دواى چهند ساتیک بى ده‌نگی، به‌ خه‌مبارى وتی: "کورپى
خۆم، چهند بى ره‌حمیت! خۆزگه لانیکه‌م دله‌وا‌یى منت ده‌کرد،
به‌لام به‌ پینچه‌وانه‌وه من قسه‌ی ترسینه‌ر ده‌که‌م و تۆیش به‌ هه‌مان
شیوه وه‌لامم ده‌ده‌یته‌وه".

پاڤل سه‌یری کرد و به‌ ئارامی وتی: "دایکه گیان، نازانم چۆن
وه‌لامی جه‌نابت بده‌مه‌وه، چونکه ناتوانم درۆ بکه‌م... ده‌بیت به‌مه
رابیین".

دایکی هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و بى ده‌نگ بوو. دواتر دریزه‌ی به
قسه‌که‌ی دا: "چوو‌زانم؟ ده‌لین ئه‌وانه‌ی ده‌گیرین، ئه‌شکه‌نجه ده‌کرین،
جه‌سته‌یان له‌ت له‌ت ده‌که‌ن و ئیسقانه‌کانیان ده‌شکینن... پاڤل گیان،
نازیزم، کاتیک بیری لی ده‌که‌مه‌وه، ده‌زانم چهنده مه‌ترسیداره و

ئارەزووی مەرگ دەکەم".
- بەلام دایکە گیان، ئەوان بەم کارانەیان روچ ئەشکەنجە دەکەن...
ئەو زۆر مەترسیدارتر و بە ئازارترە بەو دەستە گللاوانەیان روچی
ئیمە ئازار بدەن".

ویندی (11)

بهیانی رۆژی دواتر، هه‌وال هات که بوکین، سۆمۆف و پینچ که‌سی دیکه ده‌ستگیر کراون. شه‌و فیدیا مازین هاته سه‌ردانی پاقل و وتی هاتوونه‌ته ماله‌که‌ی منیش، به‌لام هیجیان ده‌ست نه‌که‌وتوو و له‌م بابه‌ته شادومان و خو‌شحال بوو و خو‌ی به‌ پاله‌وان ده‌زانی.

دایکی پرسی: "فیدیا، ترساویت؟"

فیدیا رهنگ به‌ روخسارییه‌وه نه‌ما، له‌ کاتی‌کدا په‌ره‌ی لووتی ده‌له‌رزی، وتی: "ده‌ترسام نه‌فسه‌ره‌که‌ لیم بدات، چونکه‌ زۆر مه‌ترسیدار بوو. به‌رده‌وام هاواری ده‌کرد و قاچی ده‌کیشا به‌ زه‌ویدا و ده‌یووت کاریک ده‌که‌م له‌ زینداندا برزیت.

بۆ ساتیک چاوه‌ سووربووه‌کانی نوقاند، خیرا نه‌ژنۆی برده‌ دواوه‌ و سه‌یری پاقل‌سی کرد و وتی: "ئه‌گه‌ر که‌سیک بیه‌ویت لیم بدات، وه‌ک چه‌قۆ ده‌چمه‌ ناو ورگی و به‌ ددانم هه‌لیده‌دېرم."

دایکی هاواری کرد: "تۆ زۆر کز و لاوازی، چۆن ده‌توانی شه‌ر بکه‌یت؟"

فیدیا له‌ به‌ر خو‌یه‌وه وتی: "ئه‌و کاره‌ ده‌که‌م."

کاتیک رۆیشت، دایکی به‌ پاقل‌سی وت: "ئه‌مه‌یان زیاتر له‌ هه‌مووان زیانی به‌رده‌که‌ویت."

پاقل بی‌ ده‌نگ بوو.

چهند خوله‌ک دواتر ده‌رگای چیشته‌خانه‌ کرایه‌وه‌ و ریبین هاته‌ ژوور. به‌ ده‌م پیکه‌نینه‌وه‌ وتی: "سلاو، دووباره‌ هاتمه‌وه‌! دویتنی شه‌و ئه‌وان ناچاریان کردم بيم، به‌لام ئه‌م‌رۆ خۆم هاتووم."

ده‌ستی پاقل‌سی گوشتی و دواتر ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی دایکی و وتی: "چایه‌کم بۆ دینیت؟"

پاڤل سهیری روخساری پان و رهش و ریشی پر و چاوه درهوشاوهکانی کرد. له هیمنی نیگاکانیدا ریز و له سهرخویی بهدی دهکرا.

دایکی رویشته چیشتخانه و سهماوه رهکهی داگیرساند. ریبین دانیشت و دهستی به سمیلیدا هینا، ئەنیشکی خسته سهر میزهکه و له پاڤل سی دهروانی. وهک ئەوهی دریزه به قسهکهی بدات، وتی: "ئاوا..! دهبیته به راشکاوی و بی پهرده قسهته له گهل بکه، زور ده میکه چاودیری تو دهکه، ئیمه دراوسین. ده مبینی که سانیکی زور سهردانی ماله کهت ده کهن، به لام قهت به سهرخویشی له ماله کهت نایه نه دهر. ئەمه زور گرنگه و له م گهره که کاتیک که سینک ههلس و کهوتی ئارام و له سهرخو بیته، سهرنجی خه لک راده کیشیت. منیش که زور تیکه لاوی خه لک نابم، ده بمه مایه ی سهرنجدان.

شیلگیرانه قسه ی ده کرد به شیوه یه که بیسه ری ناچار ده کرد بروا به قسه کانی بکات. به رده وام بوو: "ئیسنا هه مووان باسی تو ده کهن. خاوهن ماله کهم تو به کافر ده زانیته، چونکه قهت سهردانی کلیسا ناکهیت. منیش ناچم. پاشان، کاتیک ئەم نووسراوانه بلاو بووه... به راست تو بیرت له وه کردۆته وه؟"

پاڤل بی ئەوهی نیگای له سهر ریبین هه لبریت، وه لامی دایه وه: "به لی، من ئەو کاره م کردوه."

دایکی نیگه ران و په ریشان له چیشتخانه هاته دهر و هاواری کرد: "سهیره!" پاڤل تو ته نیا نه بووی.

پاڤل بزیه کی کرد و دوا ی ئەوه ریبین-یش پیکه نی. دایکی لووتی هه لقرچاند و له بهر ئەوهی گوینان له قسه کهی نه گرتبوو، ره نجا و گه رایه وه بو چیشتخانه.

ریبین وتی: "بلاو کردنه وهی ئەم نووسراوانه کاریکی باش بوو. ئەم بابه تانه هزری خه لک ده جو لینیت... نۆزده لاپه ره بوو وایه؟" پاڤل وه لامی دایه وه: "به لی."

- هه موویم خویندهوه! زۆر باشه.. هه ندی بابه تی تیا بوو تی نه گه یستم. به لئ، که سیک که زۆربلییی دهکات، زۆربهی قسه کانی بی مانا دهییت.

دواتر بزهیه کی کرد و بهردهوام بوو: "دوای ئه وه، ئه م پشکینانه دهستی پیکرد و بووه هۆی ئه وهی تۆم خۆش بویت و تۆش هاوشیوهی ئاندری و وسیف چیکیف خۆت سه لماند."

له بهر ئه وهی ئه و وشه یه ی که مه بهستی بوو دهستی نه کهوت، بی دهنگ بوو. سه یریکی په نجه ره ی کرد، به په نجه له میزه که ی دها و بهردهوام بوو: "مه بهستی خۆتان ده رخست". وهک ئه وه بوو بلین: "ئیمه کاری خۆمان ده کهین، ئیوه یش کاری خۆتان بکه ن. ئاندری کورپکی باشه، هه ندیک کات له کارخانه گویم له قسه کانی ده گرت و به خۆم دهوت ناتوانن ئه مه له ناو بهرن، مه گه ر ئه وهی مه رگ له ناوی به رییت. کورپکی بویره! تۆ بروا به قسه کانم ده که ی وایه؟" پاقل سه ری له قاند و وتی: "به لئ وایه".

- زۆر باشه، چل سه له م و ته مه نم دوو هینده ی تویه و بیست هینده ی تۆ شتم خوینده وه ته وه. زیاتر له سی سال سه رباز بووم، دوو جار ژنم هیئاوه، ژنی یه که مم مرد و ژنی دووهم ته لاق دا. ماوه یه ک له قه وقاز بووم و (دو خوبر) هکان ده ناسم، نا هاوری، ئه وان گومان ده که ن جله وی ژیانان له ده ستدایه، به لام به و شیوه یه نییه.

دایکی به تامه زرۆیی گوئی له قسه کانی ده گرت. خۆش حال بوو له وهی که ده بیینی پیاویکی کامل و پیگه یشتوو دیته لای کوره که ی و گفتوگۆی له گه ل ده کات. وهک ئه وهی بیه ویت دان به گونا هه کانیدا بنییت، به لام دایکی ههستی کرد پاقل به ساردی له گه ل میوانه که ی هه لس و کهوت ده کات. بو ئه وهی ئه م ساردییه نه هیلیت، له ریبین سی پرسی: "میخائیل ئیفانۆفیچ، شتییک ده خۆی بۆت بیتم؟"

- نا دایکه، سوپاس، پیش ئه وهی بیتم نانم خوارد. ده ی پاقل، تۆ پیت وایه ژیان به پیی یاسا و ریسیاهه ک هه لئاسوریت؟

پاڦل هه لستا و له كاتيكددا دهستی به پشتهمليه وه گرتبوو، به ناو ژووره كه دا پياسهي ده كرد، وتی: ”نا، رهوتی ژيان باشه، ده بينن ئه و ژيانه تۆی به دلئكي كراوه هيتاوه ته ماله كه م. ژيان، ده بيته هۆی يه كگرتوويي ئيمه كه به دريژايي ته من كار ده كه ين و سه رده مانئك ديت هه موومان يه ك ده گرین! هه لبه ت ژيان به رامبه ر به ئيمه بي ره حم و تووره يه، به لام هه ر ئه و ژيانه يه چاوی ئيمه ي كردۆته وه و واتای تالی خۆی ئاشكرا كردووه و هه ر خۆيه تي ريگه مان پيشان ده دات.“

ريبين قسه كه ی بری و وتی: ”راسته، پيم وايه ده بيت له سه ره تاوه مرووف دروست بكریته وه. كاتيک مرووف تووشي نه خوشی گولی ده بيت، ده بيت بيبه ی بو چه مام و جه سته ی به پاکی بشوری و جلی تازهی له بهر بکهیت... به م شیوه یه به دلنیا بيه وه چاك ده بيته وه، وانیه؟“ به لام چۆن ناخی پاک بكریته وه؟ بابه ته كه لیره دايه پاڦل!“ پاڦل ئاره زوومه ندانه سه باره ت به خوا و ئيمپراتۆر و به رپوه به رانی ده وله تی و كارخانه و به رگری كريكارانی بيانی له به رامبه ر ئه و كه سانه ی ده یانويست مافه كانیان سنووردار بکهن، قسه ی كرد. ريبن هه ندیک كات بزه ی ده كرد وهك ئه وه ی بيه ویت قسه كانی جیا بكاته وه، به په نجه له ميژه كه ی ده دا، به لام يه ك جاريش قسه كانی پشتراست نه كرده وه. دواي پيگه نينيكي كه م، به هيواشی وتی: ”هينشتا زۆر گه نجی و خه لك ناناسی.“

پاڦل رووبه رووی وه ستا و به ريژه وه وه لامی دايه وه: ”باسی گه نجی و پیری نييه. ده بيت بزانین بيركردنه وه ی كي راسته!“ - كه واته به بوچوونی تو بو فريودانی ئيمه له ده سته واژی خوا كه لكیان وه رگرتووه؟ ئه گه ر به م شیوه یه بيت، دين، دینی راسته قينه نييه.“

ليره دا دايکی خۆی تيه له قورتاند. كاتيک كوره كه ی باسی خواي ده كرد، يان هه ر شتيك كه به بروای ئه م، په يوه ندي به ئيمانی

خۆیه وه هه بوو و به پیرۆزی ده زانی، بهردهوام هه ولی دها چاو
 ببریته ناو چاوی کوره که ی تاکو به نیگا کانی داوای لی بکات هینده
 به توندی و تووره یی هیرش نه کاته سه ر دین و ههستی دایکی
 بریندار نه کات، به لام ههستی کرد له پشت سکا لاکانی پاقل، ئیمانینی
 راسته قینه ههیه و ئەمەش سوکنایی پی ده به خشی. هه میسه به
 خۆی دهوت: "چۆن ده توانم ههست به بیرکردنه وه ی پاقل بکه م؟"
 وای ده زانی بۆ پیاویکی به ته من و به ئەزموونی وه ک ریبین
 سووکایه تییه گوئ له قسه کانی پاقل سی گهنج بگریت، به لام کاتیک
 ریبین به ئارامی ئەو پرسیاره ی له پاقل کرد، دایکی بیزار بوو
 و وتی: "کاتیک سه بارهت به خوا قسه ده کهن، وریا بن، هه له بهت
 هه رچیتان پی خۆشه بیکه ن..."

هه ناسه یه کی تازه کرده وه و به گوپوتینیکی زیاتر بهردهوام بوو:
 "به لام پیره ژنیکی وه ک من، ئەگەر ئیوه خودای لی بسه ننه وه، له
 کاتی خه م و دلته نگیدا هانا بۆ کئی به ریت؟"

فرمیسک له چاوه کانی کزبۆوه. قاپه کانی ده شوورد، به لام دهستی
 ده له رزی. پاقل به میهره بان ی وتی: "دایکه، تۆ له قسه که ی ئیمه
 حالی نه بووی."

ریبین به دهنگینی واتادار، وتی: "بیوره دایکه!" و له کاتیکدا بزهی
 بۆ پاقل ده کرد، بهردهوام بوو: "قه رامۆشم کرد تۆ پیرتر له وه ی
 بتوانین زیپکه کانت بۆ لابه رین."

پاقل وتی: "من باسی ئەو خوا به خشنده و میهره بانه ناکه م که ئیوه
 برواتان پنیه تی. مه به ستم ئەو خواجه بوو که قه شه کان وه ک قامچی
 به سه ر سه رمانه وه رایانگرتووه و به وه هه ره شه مان لی ده کهن
 و به ناوی ئەو، ده یانه ویت خه لک ناچار بکه ن گوپرایه لی ئیراده ی
 سه مکارانه ی چه ند که سیک بن."

ریبین له کاتیکدا به په نجه له میزه که ی دها، وتی: "راسته، ئەوان
 ته نانهت خوداشیان بۆ ئیمه گزپیوه. دوژمنه کان هه موو شتیک

دڙي ئيمه به کار دهبه ن. دايکه بزانه خوداوهند مروڙي وهک خوځي
 ئافراندووه، کهواته خودايش هاوشيوه ي مروڙه، به لام ئيمه هينستا
 هاوشيوه ي خودا نين، به لکو هاوشيوه ي ئاڙه له درندهکانين. له
 کليسا له جياتي خودا، داهولیکمان پيشان دهبه ن... به لي، دايکه،
 دهبیت شيوه ي خودا بگورين و پاکی بکهينه وه. پوڙاکی تومته و
 درويان له بهر خودا کردووه و روخساريان شيواندووه بوئه وه ي
 روحي ئيمه دهر بکيشن."

ريبين به ئارامي قسه ي دهکرد، به لام هر وشه يهک له زاري دههاته
 دهر، وهک ليداني مشته بهر سهري دايکی دهکهوت و گيڙي دهکرد.
 روخساري ريبن له چوارچيوه ي خه مبرويني ريشه ره شه کهيدا،
 به شيوه يهکی ترسناک دهردهکهوت. چيتر نه يدهتواني بهرگه ي
 رهنگدانه وه ي بريسه که ي چاوهکانی بگريت و ترسيکی گه وره ي له
 دلیدا نايه وه و له کاتيکدا سهري دهله قاند، وتي: "حه ز دهکه م ليڙه
 بروم، تواناي بيستني ئه م قسانه م نييه و ناتوانم..."

هاناي بو چيشتهخانه برد. ريبن هاواري دهکرد: "دهبيني پاڦل، دهبیت
 له دله وه دهست پي بکه ي، نهک ميشک، چونکه دل ناوچه يه که
 هه رگيز شتي ديکه ي لي نارويت."

پاڦل زور به دلنيايييه وه وتي: "ته نيا عه قله مروڙ رزگار دهکات."
 ريبن پيداگرانه دهيووت: "عه قل هيڙبه خش نييه، ئه وه دله هيڙ
 دهبه خشيت، نهک ميشک."

دايکی بي ئه وه ي دو عاکه ي بخوينيت، له جيگه که ي پال کهوتبوو و
 ههستي به دلتهنگي دهکرد. له سه ره تادا ريبن سي به که سيکی بهريڙ
 و گونجاو دهبيني، به لام ئيستا دهبووه هو ي دلتهنگي و رق و کينه ي
 له ناخيدا دروست دهکرد. له کاتي گويگرتن له دهنگي بهرزي که
 به ئاساني له سنگه پانه که ي دههاته دهر، بيري کرده وه: "کافر،
 ئاڙاوه گير، باشه چ پيوستي دهکرد ئه ويش بيت."

ريبن ئارام و به دلنيايي وتي: "شوئينيکی پيرو ز قهت نابيت چول

بىت، رۇخى ئىمە شوپىنكى بە ئازارە، ئەو شوپىنەي كە جىگەي خوايە و ئەگەر ئەم خوايە ئەم مالا جى بىلەت، رۇخ برىندار دەبىت، راستىيەكەي ئەوئەيە پاقل! دەبىت برىوا و ئىمانىكى نوئى دروست بكةين... دەبىت خودايەكى دىكە بئافرىنەين، خودايەك كە ھاوپىيى مرۇقەكان بىت.

پاقل ھاوارى كىرد: "زۆر باشە، ھەزرىتى مەسىھىش بەم شىوئەيە بوو".

- بوئەستە، ھەزرىتى مەسىھ چەندىن خالى لاوازى تىا دەبىنرا... دەيووت ئەم جامى شەھادەتە لە من دور بكةئەوئە! ئەو بە دەسلەتە قەيسەرى رۇم رازى بوو. لە كاتىكدا خواوئەند ناپىت دەسلەتە كەسىك بە سەر كەسانى دىكەدا بە فەرمى بناسىنەت، چونكە بەتواناي رەھا تەنیا خودايە. خودا رۇخى خۇي بۇ بەشى ئىلاھى و بەشى مرۇيى دابەش نەكرد، بەلام مەسىھ دان وستانى قبول كىرد و ھەر وھەھا ھاوسەرىگىرى... نەفرىنى ئەو بۇ دارى ھەنجىر بى وىژدانىيە، بۇچما تاوانى دارەكە بوو، بەرى نەگرتبوو؟ رۇخىش ئەگەر ميوئەي باش نەدا، تاوانى خۇي نىيە... بۇچما تۆويكى خراپم لەودا چاندوئە؟" بەم شىوئەيە...

دەنگى ھەردووكىيان لە ژوورەكەدا بەزايەلە بوو و وھكو ھەستى پر جۇش و خرۇشى يارىيەك دادەمركايەوئە و دووبارە تىنى تىدەكەوت. پاقل ھاوچۇي دەكرد و ھەرزى ژوورەكە لەژىر قاچى ئەودا دەنگى دەدايەوئە. كاتىك قسەي دەكرد، ھەموو دەنگەكان لە ناو دەنگى ئەودا ون دەبوون. كاتىك رىبىن بە دەنگى ئارام و لەسەرخۇ وەلامى دەدايەوئە، دەنگى چركەچركى كاتزمىرى سەر دىوارەكە و دەنگى وشكى سەھۆلبەندان كە بە چىنگالە تىژەكانى دىوارى مالاكەي دەرووشاند، دەھاتە گوى.

رىبىن دەيووت: "لە بەر ئەوئەي شۇفىرم، وھك شۇفىرىك قسەت لەگەل دەكەم. خودا وھك ئاگرە، كلېساكان رووناك دەكاتەوئە، بەلام

خودي كليسا دروست ناكات... جيگهي ئهو له دلدايه. له كتيبي پيرؤزدا هاتووه: "خودا وشهيه و وشه رۆحه".

به لام پاقل پيداگرانه وتهكهي راست دهكردهوه: "عهقل".

- راسته! كهواته خوا له دل و ئاوهدايه، نهك له كليسا، چونكه كليسا گورستاني خداوهنده و هه موو رهنج و بهدبهختيهكي مرؤف له بهر ئه وهيه ئيمه يان له خومان جيا كردۆتهوه. عهقل، پاشه كشي به دل كردووه.

دايكي خهوي لي كهوت و نه يزاني ريبي ن كه ي رۆيشت.

هه نديك كات سهرداني مالي پلاگهي ده كرد. كاتيک پاقل ميواني بو، ريبي ن له سوچيكا داده نيشت و قسه ي نه ده كرد، ته نيا جار جار ده يووت: "به لي وايه".

جاريك به رووگرژي سهيري ئاماده بوواني كرد و به دهنگيكي تووره وتي: "ده بيت سه بارهت به هه موو شته كان قسه بكرت. به رامبه ر به وه ي روو ده دات، هيچ نازانم. كاتيک مرؤفه كان له سته م و زولم رزگار يان بوو، خويان تي ده گه ن چي باشه و ئه و كاره ئه نجام ده دن. ميشكيان به و شتانه ئاخنيوه كه خوي نه يو يستووه! ئيتر به سه! ئيستا ده بيت خوي بخوينت! رهنگه بيه ويت هه موو ئه و شتانه له ناو ميشكي فرئ بدات، چونكه ده بينت هه موو شتيكيان دژي خوي به كار هيناوه. بو نمونه خوداي كليسا. ئه ركي ئيوه يه كتيبيان پي بدن. خوي ده خوينته وه و تي ده گات. هه ر ئه وه نده".

ئه گه ر پاقل له ماله وه ته نيا بوايه، ماوه يه كي دوورودريژ گفتوگويان ده كرد، به لام هه ميشه دواي ئه وه ئارام ده بوونه وه و دايكي به نيگه راني گويي له قسه كان يان ده گرت و هه ولي ده دا له قسه كان يان تي بگات. هه نديك كات هه ستي ده كرد ئه و دووانه كوئر بوون و له تاريكي ئه و ژوورده دا بو دۆزينه وه ي ده لاقه يه ك به ملاولادا ده رۆن، چنگ له هه ر شتيك ده دن و به ده ستي به هيژ، به لام ناشاره زاكاني خويان، هه موو شتيك ده جولتن، كه لوپه له كان له شوينتيكه وه بو

شوينيكي تر دهگوازنه وه، بهريان ددهنه وه بو ئه وهى بكه ويته
 سه ر زهوى و دواتر پيشيليان دهكهن، شتيك دهرووشينن، دهست
 له شتيكى ديكه ددهن يان دوورى دهخه وه، بي ئه وهى هيو و
 ئوميدى خويان له دهست بدهن...

ئه و دووانه، داكيان راهيتابوو به بيستنى ئه و قسه ساده و
 ترسناكانه. ئه م قسانه چيتر وهك سه ره تاكان كاريگه رى له سه ر
 دانه دهنه نا. ريبينى خو ش نه ده ويست، به لام وهك جاران رقى ليني
 نه بوو.

پلاگه هه فتانه جاريك كتيب و جل و به رگى بو ئاندرى ده برده زيندان.
 روژيك داواى مؤله تى بينينى كرد. كاتيک گه رايه وه، به دل سو زى و
 دلته نگى به پاقل سى وت: "ئاندرى له چاو ئه و كاتانه ي له ماله وه بوو
 نه گو راوه، له گه ل هه مووان ميهره بانه و گالته دهكات. هه لبه ت ژيانى
 زيندان زور دژواره، به لام به رووى خويدا ناهيتيت."

ريبين وتى: "ده بي به و جو ره بيت. هه موومان له دوخينى دژواردان
 وهك ئه وهى له ناو پيستيكي ديكه دا بين، پيستيک كه هه ناسه ي پي
 ده دهن و بو ئيمه وهك جل و به رگ وايه."

خه م و خه فه ت ده وره ي داوين، خه م هه لده مژين و جل و به رگى په ژاره
 له به ر ده كه ين... ئه مه شياوى شانازى كردن نييه. خو هه مووان
 چاويان نه به ستراره، به لام كه سانيكيش هه ن چاويان داده خه ن! به لن
 به م شيوه يه! كاتيک مرو ف گه مژه بيت، جگه له ئازار و به رگه گرتنى
 رهنج، هيج چاره يه كى ديكه ي نييه."

ویندی (12)

ماله کون و خاکیه کهی فیلاسیف زیتر له جاران سهرنجی دانیشتوانی شاروچکه کریکارییه کهی راده کیشا. هندیک کات کریکاریک دههات و دوی سهرکردنی دهوروبه ری، به پاقلی دهوت: "باشه هاوری، تو که کتیب دهخوینیته وه، دنیام یاساکان دهزانی، بو منیشی روون بکه ره وه."

دواتر باسی نهو سته مهی دهکرد که له لایه ن پزلیس یان کارخانه وه لئی کرابوو. پاقل له کاته دژوار و ههستیاره کاندا نهوانی دهنارده لای هاوری پاریزه ره کهی، نهگر دهیتوانی خوئی رینوینی دهکرد. ورده ورده دانیشتوانی گه رهک ریزی زیتریان بو نهو کوره گه نجه داده نا که زور ساده و بویرانه سه بارهت به هر شتیک قسهی دهکرد و له چواردهوری خوئی دهروانی و به قولی بابه تهکانی ههله سه نگاند و له ناو ههزاران گری کویره دا نهلقه ی په یوهندی نیوان که سهکانی ده دوزییه وه.

دایکی به ره به ره ههستی به ئاستی کارلینکه ری کوره کهی کرد و له کارهکانی تی دهگه شت و نه مه ده بووه هوی نه وهی وهک مندال خو شحال بیت. به تایبهت دوی رووداوی "داشکاندنی یهک کوپهک بو زه لکاو" که ریز و که سایه تی پاقلی لای هه مووان به رزتر کرده وه؛ نهو زه لکاو فراوانه ی دارسنه و بهر و دارتووسیان تیا رواندبوو، وهک خنده کیکی بوگن دهوری کارخانه ی گرتبوو. هاوین هه لمیکی چر و زهردباو بهرز ده بووه که ده بووه هوی ته وژی می شوله بو گه ره که کان و بلاو بوونه وهی نه خو شتی تا. نه م گه نداوه هی کارخانه که بوو و به ریوه به ره تازه که ده یویست بو سودی خوئی که لکی لی وه ربگریت. پلانیکی بو وشکردنی زه لکاو که و

دهرهينانى خه لوز دارشت و بۆ كريكاره كانى روون كرده وه كه ئه مه ده بيته هۆى پاك كرده وهى زه لكاوه كه و باشبوونى دۆخى گشتى ژيانى هه مووان. فه رمانى دا له هه ر روبل - يك كرى كريكاران، يه ك كوپه ك بۆ وشك كرده نى زه لكاوه كه كه م بكه نه وه.

ئهم فه رمانه بووه هۆى توورپه بوونى كريكاران. ئه وان زياتر له وه توورپه بوون ئهم كه مكرده وه يه فه رمانبه رانى نه ده گرته وه.

فه رمانه كهى به رپيوه به ر رۆژى شه مه ده ركرا. پاقل نه خووش بوو و نه يتوانى له سه ر كار ئاماده بيت و ئاگاي له رووداوه كه نه بوو. به يانى رۆژى دواتر سيزۆفى دارپژهر كه پياويكى قۆز بوو، هه روه ها ماخۆتينى كليلساز كه بالاي به رز بوو و زوو زوو هه لده چوو، هاتنه لاي پاقل و رووداوه كه يان بۆ گيزايه وه.

سيزۆف له سه رخۆ وتى: "كريكاره پيره كان له ده ورى يه ك كۆبوونه وه و راويژيان كرد و ئيمه يان نارده وه تاكو له تۆ پيرسين ئاخۆ ياسايه ك هه يه به هۆيه وه به رپيوه به رى كارخانه بتوانيت به پارهى ئيمه شه رى ميشووله كان بكات يان نا؟"

ماخۆتين، چاوه چرچه كانى كۆكرده وه و وتى: "چوار سال پيش ئيستا ئهم دزانه بۆ دروست كرده نى هه مام پارهيان كۆكرده وه، سئ هه زار و هه شتسه د روبل كۆ كرايه وه، به لام كه س نه يزاني ئه و پارانه چى به سه ر هات؟ هه مامه كه ش دروست نه كرا."

پاقل روونى كرده وه كه وه رگرتنى باج سته مكارىيه و كارخانه سوڊى زۆر له م پلانه ده بينيت.

دواى چه ند سه عاتىك دوو كريكاره كه، مۆن و توورپه مالى پاقل - يان جيھيشت. دايقى له كاتى به ريكردنيان به پاقل سى وت: "زۆر باشه پيره پياوه كان دين و شت له تۆ فير ده بن."

پاقل بى ئه وهى وه لام بداته وه، خه مبارانه سه رقالى نووسين بوو. دواى چه ند ساتىك به دايقى وت: "تكايه خيرا ئهم نامه يه بۆ شار به ره."

دايىكى پرسى: "مەترسى ھەيە؟"

- بەلى، رۇژنامەكەي ئىمە لەوى چاپ دەكرىت... دەبىت بابەتى ئەم كوپەك-ە لە ژمارەي داھاتوو چاپ بكرىت...

پلاگە بە دەم پۇشىنى جلوبەرگ، وتى: "بە سەرچاۋ ئىستا دەپۇم".
درىژەي بە قسەكەي دا و وتى: "پاقل گيان تى دەگەم. كەمكردنەۋەي
يەك كوپەك جۇرىكە لە دزى... بە راست ناۋى ئەو پياۋە چىيە؟"
ئىگۇر ئىفانۇفچ...

ئەمە يەكەم كار بوو كورەكەي پىي ئەسپارد و چونكە پاقل راستگۇيانە
ھەموو شتىكى پى و ت و دەيتوانى سودىك بە كورەكەي بگەيەنيت،
خۇشحال بوو."

شەو درەنگان دايىكى شەكەت و ماندوو گەرايەۋە. روۋى كرده پاقل
و پىي وت: "ساشنكا-م بىنى، سلاۋى ھەبوو. ئەم ئىگۇرە چەندە
بەريزە. بەردەوام قسە دەكات و پىدەكەنيت."
پاقل بە ئارامى وتى: "زۇر خۇشحالم تۇ ئەوت بە دلە".

- چەند خەلكىكى سادەن! چەندە باشە ھەموو مرقۇقەكان سادە و
راستگۇ بن.

رۇژى دووشەمە پاقل نەيتوانى بروتە كارخانە. نزيك نيوەرۇ فىدىيا
مازىن بە خۇشحالپىيەۋە ھاتە مالەكەي و وتى: "ھەموو كرىكارانى
كارخانە شۇرشىيان كرددوۋە! منيان بە دواي تۇدا ناردوۋە...
سىزۇف و ماخۇتەين دەلەين تۇ باشتر لە ھەمووان دەتوانى بابەتەكە
بۇ كرىكارەكان روون بكەيتەۋە. خۇزگە بتتوانىايە سەردانى كارخانە
بكەيت بۇ ئەۋەي بە چاۋى خۇت بىبىنيت."

پاقل بى ئەۋەي قسە بكات، جلەكانى لە بەر كرد.
فىدىيا مازىن بەردەوام بوو: "ژنەكانىش كۇبوونەتەۋە و ھاتوھاۋارىانە."
دايىكى وتى: "منىش دىم، تۇ حالت باش نىيە."

پاقل ۋەلامى دايەۋە: "باشە، تۇيش ۋەرە، خىرا خۇت ئامادە بكە."
ھەموۋيان خىرا و بى ئەۋەي قسە بكەن رۇيشتەن. ترس و دلەراۋكى

به ڀوخساري دايکيه وه ديار بوو، ههستي دهکرد رووداويکي گرنگ روو ديدات. له بهردهم درگاي کارخانه ژمارهيه کي زور ژن کور ببوونه وه و هاواريان دهکرد. کاتيک سي کهسه که توانيان برونه ناو هه وشه که وه، له ناڪاو رووبه رووي ژماريه کي زور بوونه وه که تووره و توسن دهياننه راند. دايکي بيني هه موو نيگاکان له سهر ديواري کارگهي ئاسنگه ريبه. له وي، له سهر کورماليک ئاسن، سيزوف و ماخوتين له گهل و يالوف و پينج کريکاري پير و دهسترويشتوو وه ستابوون.

يه کيک له ناو قهره بالغيه که هاواري کرد: ”ئه وهش فيلاسيف“.

- فيلاسيف؟ پي بلئ بيت بو ئيره.

له ناو ئه و قهره بالغيه دهنگي ريبن بهرز بووه: ”له بهر يه ک کوپه ک نييه که دهبيت بهرگري بکين، به لکو بو چه سپاندي دادپهرويه و بهس! ئه وه ي بو ئيمه گرنگ و به هاداره، کوپه ک نييه، چونکه کوپه ک- هکاني ئيمه گوره تر له کوپه ک- هکاني تر نين، به لام قورستره له يه ک روبل سي جه نابي به ريوه بهر، له بهر ئه وه ي خويني مرؤفه کاني تيدايه. به لي! ئيمه گرنگي به يه ک کوپه ک سي بچوک نادهين، به لکو گرنگي به و خوينه ده دهين که له سهر پاره که هه يه“.

ئهم قسه يه کاريگهري له سهر خه لک دانا و هاوار و دروشي بويرانه له هه موو شويننيک بهرز بووه: ”راسته. دهستخوش ريبن“.

- تو راست ده که ي جه نابي شو فير!

- ئه وهش فيلاسيف.

دهنگه کان، له کاتيکدا غه لبه غه لبي په نگخواردووي ئاميره کان و هه ناسه ي قولي هه لم و خشه خش ي بو ريبه کاني کپ ده کرد، وه ک گيزه لوو که يه کي تو قينتهر تيکه ل به يه ک ده بوون. له هه موو لايه ک، مرؤفه کان ده ستيان راده وه شانده و به قسه کاريگه ره کانيان يه کتريان ده وروو ژاند و خيرا ريان ده کرد. تووره يي که له ناو سنگي شه که تي خه لکه که دا سهر کوت کرابوو، به ئاگا هاتبووه و به دواي ريگه ي

دەر چووندا دهگهرا، له لڼو دههاته دهر، سه رکه وتوانه بالی دهگرت و وهک ئاگری توورهیی له دلی هه موواندا بلیسهی دها. هه وریک له تۆزوخۆل و هه لم به سه ر خه لکه که وه بوو. روخساره کان عاره قاوی، تووره و گریان لئ دهباری.

دلۆپه ی رهشی فرمیسک له سه ر کولمی سووتاوی به رهه تاو دهچۆرا، چاوه کان دهره وشانه وه و ددانه کان ده بریسکانه وه.

سه ره نه نجام پاقل لای سیزۆف و ماخۆتین دهرکه وت و هاواری کرد: "هاورپیان!"

دایکی بینی رهنگ به روخساری کوره که یه وه نه ماوه و لڼوه کانی ده له رزیت. بی ئیراده ده یویست له ناو ئه و قهره بالغیه ریگه یه ک بۆ خۆی بکاته وه و برواته پیش، به لام خه لک به تووره یی پپیان وت: "له شوینه که ی خۆت بوهسته پیره ژن". پالیان پپوه نا بۆ دواوه، به لام بی هیوا نه بوو و به شان و ئه نیشک پالی به خه لکه که وه دها به و هیوای بگات به کوره که ی. له سه رخۆ لینی نزیک که وته وه.

پاقل دوا ی وتی ئه و قسانه ی که خووی گرتبوو واتایه کی قولپیان پپ بیه خشیت، ههستی کرد له خۆشی ئه م شه ره، قورگی گیراوه. تامه زرۆبی ئه وه ی که خۆی به هیزی بیروباوه ره که ی بسپیریت و دلی، که بۆ دادپهروه ری لینی دها، پپشکهش به خه لک بکات، هه موو گیانی داگرت. له کاتیکدا دوا ی وتی وشه ی "هاورپیان" بویری پهیدا کرد. به ردهوام بوو: "هاورپیان، ئه وه ئیمه یین کلنسا و کارخانه کان بوونیات ده نیین، زنجیره کان دروست ده که یین و زیو ده توینینه وه، ئیمه یین ئه و هیزه زیندوه ی که به هه مووان، له لانکه وه تا گۆر، نانپیان پپ ده ده یین و چیژی ژیانپیان پپ ده به خشین...

ریپین هاواری کرد: "راسته".

- هه میشه و پپش هه مووان له سه ر کار ئاماده یین، به لام بۆ ژیانکردن له ریزی دواوه یین. کئ له خه می ئیمه دایه؟ کئ خیری ئیمه ی ده ویت؟ کئ وهک مرۆف سه یرمان دهکات؟ کهس".

وهک ئه وهی دهنگی، دهنگدانه وهی دروست کردییت، که سینک دووباره ی کرده وه: ”هیچ کهس“.

پاقل دووباره به سهر خۆیدا زال بوو و به سادهیی و ئارامی وتاری پیشکەش کرد. خەلک وهک جهستهیهکی رهش که ههزاران سهیری هه بییت، به هیواشی لیی نزیك که وتنه وه، به ههزاران چاو سهیری پاقل-یان دهکرد و گوئیان له قسه کانی دهگرت:

- تا ئه و کاتهی ههست به هاوکاری و یاریدهی نیوانمان نه کهین و تا ئه و کاتهی نه بیینه خیزانیکی هاوړی و یه کگرتوو که به ئه شقی خهبات بۆ به دهستهینانی مافه کان یه کیان گرتوو، پشکیکی باشرمان له ژیان دهست ناکه ویت.

ئه و کهسهی لای دایکی وه ستابوو، وتی: ”برۆ سهر بابه ته سه ره کییه که“.

له سوچ و قوژبنه کانه وه، دهنگه دهنگ به رز بۆوه: ”ریگه بدهن قسه کهی بکات!“

- قسه کانی پی مه برن.

- بی دهنگ بن بزانی چي ده لییت.

به روخساری رهش و مۆنی خه لکه وه جوړیک بی باوه ری ده بینرا. ته نیا چند کهس بیرمه ندانه سهیری پاقل-یان دهکرد، که سینک وتی: ”ئه و پیاوه سو سیالیسته، به لام که سینکی زیره ک و تیگه یشتوو“.

کریکاریکی مل ئه ستووری یه ک چاو، به شان پالی به دایکیه وه نا و هاواری کرد: ”چند که سینکی بویر و ئازایه“.

- هاوړییان کاتی ئه وه یه به هیژیکی مه زن، خوړاگری و به رگری له مافه کانمان بکهین. ده بییت بزانی کهس جگه له خو مان هاوکاریمان ناکات و ئه گهر بمانه ویت دوژمن ببه زینین، ده بییت ئه مه دروشمه که مان بییت: ”هه مووان بۆ تاکیک، تاکیک بۆ هه مووان“.

ماخۆتین هاواری کرد: ”هاوړییان راست دهکات، گوئی له قسه کانی بگرن، هه مووی راستییه“.

پاڦل بهردهوام بوو: ”دهبیت بهرپوه بهر بانگ بکهین، دهبیت داوای لی بکهین...”

له ناکاو وهک ئه وهی توفان له و خه لکه ی دابیت، هموویان پیکه وه هاواریان کرد: ”بهرپوه بهر! بهرپوه بهر!”
- چهند که سیک وهک نوینهر بنیرنه لای.

دایکی توانیبووی برپواته ریزی پیشه وه و که دهیبینی کوره که ی چوون وتار هدات، شانازی به خویه وه ده کرد. پاڦل له نیوان ئه و کریکاره پیرانه ی له همووان بهرپزتر بوون، وه ستابوو. هموویان گوئیان له قسه کانی دهگرت و وته کانیان پشتراست ده کرده وه. پلاگه وه سفی ئارامی و ساده یی ئه وی ده کرد. هاتوهاواری نارزه یه تی بهرز ده بووه وهک دهنگی تهرزه که له بانیکی تهنه که بدات، به لام پاڦل بی ئه وهی سنووری ئه دهب به زینیت و جوین و قسه ی ناشیرین بکات، به چاوی کراوه سهیری خه لکه که ی ده کرد وهک بلینی له ناو ئه واندا به دوا ی شتیکدا ده گه را.

- نوینهره کان!

- سیزوڦ!

- قیلاسیف!

- ریبین، ددانه کانی مه ترسیداره!

سه رئه نجام پاڦل و سیزوڦ و ریبین وهک نوینهر دیاری کران و ده یانویست برپون به دوا ی بهرپوه بهر که له ناکاو هاواری خه لکه که بهرز بووه: ”ئه وه خو ی دیت!...”

- بهرپوه بهر هات!

خه لکه که ریگه یان بو تیپه رینی پیاویکی بالابه رزی ریش تریشه یی و دهم وچاو باریک کرده وه. بی ئه وهی بهر کریکاره کان بکه ویت، دووری ده خسته وه و ده یووت: ”ریگه بدن!”

چاوه کانی ده تروکاند و به نیگای مرو قناسیکی شاره زا سهیری روخساری کریکاره کانی ده کرد. کریکاران له بهرده می ده چه مانه وه

و کلاوه‌کانی سه‌ریان لاده‌برد و سه‌ریان داده‌نه‌واند، به‌لام بی
 ئه‌وه‌ی گرنگی به‌م ریژگرتانه‌ بدات، به‌ره‌و پیشه‌وه‌ ده‌رۆیشت
 و تۆوی ترس و نیگه‌رانی له‌ ناو جه‌ماوه‌ره‌که‌دا ده‌چاند. هه‌یشتا
 هه‌یچ رووی نه‌دابوو، بزه‌یه‌کی شه‌رمه‌زاری له‌ سه‌ر لیوی خه‌لکه‌که
 نه‌خشی به‌ست و به‌ ده‌نگیانه‌وه‌ به‌ ئاشکرا دیار بوو هاوشیوه‌ی ئه‌و
 مندالانه‌ی کاریکی هه‌له‌یان کردبیت، هه‌ستیان به‌ په‌شیمانی ده‌کرد.
 به‌ریوه‌به‌ر به‌ به‌رده‌م دایکیدا تینه‌ری. مؤرپه‌یه‌کی لی کرد و له
 بن کۆمالی ئاسنه‌کان وه‌ستا. له‌ سه‌ره‌وه‌ که‌سینک ویستی ده‌ستی
 بگریت، به‌لام بی گرنگیدان به‌و ده‌سته، به‌ ئارامی سه‌رکه‌وت و له
 به‌رده‌م پاڤل و سیزۆف وه‌ستا و رووی کرده‌ خه‌لکه‌که‌ و وتی: "ئه‌م
 کۆبوونه‌وه‌یه‌ بۆ چییه‌؟ بۆ ده‌ستتان له‌ کار هه‌لگرتووه‌؟"

چهند چرکه‌یه‌ک هه‌مووان بی‌ ده‌نگ بوون. سه‌ری کریکاران وه‌ک
 لاسکی گه‌نم ده‌جولا و سیزۆف کلاوه‌که‌ی لای برد، شانی به‌رز کرده‌وه
 و سه‌ری داخست.

به‌ریوه‌به‌ر وتی: "وه‌لام بده‌نه‌وه‌".

پاڤل لای ئه‌و وه‌ستا و ئاماژه‌ی بۆ سیزۆف و ریبین کرد و به
 ده‌نگی به‌رز وتی: "ئیمه‌ هه‌رسیکمان به‌ نوینه‌رایه‌تی ئه‌م خه‌لکه‌که
 داوا ده‌که‌ین له‌ بریاری که‌مکردنه‌وه‌ی یه‌ک کۆپه‌ک له‌ مووچه‌کانمان
 پاشگه‌ز بینه‌وه‌".

به‌ریوه‌به‌ر بی‌ ئه‌وه‌ی سه‌یری پاڤل بکات، پرسی: "بۆچی؟"
 پاڤل به‌ ده‌نگیکی زۆر پاراو وه‌لامی دایه‌وه‌: "ئیمه‌ ئه‌م باجه
 سه‌مه‌کارانه‌یه‌ ناده‌ین".

"ئاوا...! به‌ بۆچوونی ئیوه‌ مه‌به‌ستی من له‌ پلانی وشککردنی
 زه‌لکاوه‌که‌، که‌لکاژۆکردنی کریکاره‌کانه‌، نه‌ک باشتکردنی ژیانی
 ئه‌وان؟!!"

پاڤل وه‌لامی دایه‌وه‌: "به‌لی، به‌ ته‌واوی راسته‌".

به‌ریوه‌به‌ر رووی کرده‌ ریبین و وتی: "ئیه‌ویش؟"

- ئىمە بەيەكەو ھاوراين.

بەريوئەبەر رووى كرده سيزۆف و وتى: "تۆيش، پياوى باش؟"
سيزۆف سەرى داخست و بە شەرمەو ەبزهيكى كرد. بەريوئەبەر
زۆر بە ئارامى ئاورى بۆ خەلكەكە داىەو ە و شانى بەرز كردهو ە.
دواتر سەيرى سەرلەبەرى پاقل سى كرد و وتى: "گومان دەكەم
تا رادەيك خويندەواريتان باش بيت، بەلام چۆن سودهكانى ئەم
پلانەتانه نەبينيو ە؟"

پاقل بە دەنگى بەرز و راشكاوانە وتى: "ئەگەر كارخانى لە سەر
خەرجى خۆى زەلكاوهكەى وشك بگردايە، ھەموومان سودى ئەم
پرۆژەمان دەبينى."

بەريوئەبەر وەلامى داىەو ە: "كارخانى پرۆژى خىرخواى ئەنجام
نادات! فەرمان دەكەم خىرا بگريئەو ە بۆ سەر كارەكانتان."
لە كاتىكدا بە نووكى پىلاو ەكەى ورده ئاسنى لە بەرپىى دوور
دەخستەو ە، بى ئەو ەى سەيرى كەس بكات، ھاتە خوار.
دەنگەدەنگى نارەزاىى لە ناو خەلكەكە بەرز بۆو ە. بەريوئەبەر وەستا
و پرسى: "چىيە؟ دەتانه وىت چىتر بلين؟"

ھەمووان بى دەنگ بوون. تەنيا دەنگىك لە دوور، لە ناو كرىكارەكان
بەرز بۆو ە: "خۆيشت كار بكە."

بەريوئەبەر زۆر بە توورەبىى وتى: "ئەگەر تا چارەكە ساعەتتىكى دىكە
لە سەر كارەكانتان نەبن، فەرمان دەدەم ھەمووتان سزا بدرين."
بە ناو خەلكەكەدا رۆيشت، بەلام لە پشت سەرى بۆلەبۆل بەرز بۆو ە
و ھەرچى دوورتر دەكەوتەو ە، دەنگەكەكان بەرزتر و راشكاوانەتر
دەبوون.

- زۆر باشە برۆن و قسەى لەگەل بكەن.

- مووچەى ئىمە ئەمەيە! ئاخ، برۋانە چەندە بەدبەختين!

روويان كرده پاقل: "ھۆى كاكى پاريزەر، ئىستا دەبيت چى بكەين؟"
ئەگەر بە قسەكردن بيت، تۆ قسەت كرد، بەلام كە بەريوئەبەر ھات،

هموو شتيك تيك چوو.

“ڦيلاسيف ئيستا دهبيت چي بکهين؟”

له بهر ئه وهی پرسيا ره کان سات له دواي سات زياتر دهبوو، پاڦل وتی: “هاورپيان پيشنيار دهکه م دهست له کار ههلبگرن و تا ئه و کاتهی بهرپوه بهر له فرمانه کهی پاشگهز نه بوته وه، کار مه کهن...”
دهنگه دهنگ زياتر بوو: “ئيمه به کهر دهزانی؟”

- واته مان بگرين؟

- ئه ويش بو يه ک کوپه ک؟

- هه موومان دهرده کهن.

- کريکاري دیکه له شويني ئيمه داده مه زرينن.

- کار به کريکاره خيانه تکاره کان ده کهن!

وڻنهي (13)

پاڻل له سهر بهر زابيه کان هاته خوار و لاي دايڪي وهستا. هات وهاوار و قهره بالغي له ته نيشت ئه وان سات له دواي سات زياتر ده بوو. ريبيڻ له پاڻل نزيڪ كهوته وهه و وتي: ”باسي مانگرتن مه كه. خه لڪ تا ئه و کاته ي بابه تي پاره له ئارادا بيٽ، ته ماحڪار و چاوچنوڪن. له وانه يه له م ژماره زوره ته نيا سينسه د كه سيڪ هاوپراي تو بن. ناڪريٽ ئه م ته پو لڪه گه وره يه به يه ك ته كان به رز بكه ينه وه. پاڻل بي دهنگ بوو. خه لڪه كه به دهم وچاوي باريڪ و رهش له به رده مي تيده په رين و سه پريان ده كرد. وهك ئه وه ي داواي شتيڪيان لي كرد بيٽ. دلي خيرا لي دها. پي و ابوو قسه كان ي وهك دلوپه ي باران كه دواي ماوه يه كي زور بباريته سهر زه وييه كي وشك، كاريگه ري له سهر ئه و خه لڪه جي نه هيشتوه. كريكاره كان يه ك له دواي يه ك لي نزيڪ بوونه وه و بو و تاره كه ي پيرو زبا بيان لي كرد، به لام له سه ركه وتني بو مانگرتنه كه گومانيان هه بوو و، له بهر ئه وه ي خه لڪ سه بارهت به هي ز و ده سلات و بهر ژه وهندي خويان هو شياريان نييه، گله يي و گازنده يان ده كرد.. پاڻل هه ستي به سه رنه كه وتني خوي كرد و چيتر برواي به هي زي خوي نه ما. ژانه سه ريكي قورسي گرت و هه ستي به به تالي و مايه پووچي ده كرد. پيشتر كه سه ركه وتني راسته قينه ي له زه يني دا وينا ده كرد، به راده يه ك خو شحال ده بوو ده يو يست بگري. ئيستا كه بيرو باوه ري خوي به ئاماده بووني خه لڪ هيتا بووه سهر زمان، هه ستي ده كرد كرچ وكال و لاواز بووه و هيچ كاريگه رييه كي نه بووه. خوي به تاوانبار ده زاني و هه ستي ده كرد جليكي ره شي كردو ته بهر خه ونه كان ي، بويه كه س جوانييه كه ي نه بيني وه.

شەكەت و ماندوو گەرايەوہ بۆ مال. دايكى و سيزۆف لاي بوون و ريبيىن شانبهشانى دەھات. لەم كاتەدا ريبيىن وتى: "تۆ زۆر باش وتار دەدەيت، بەلام ناتوانى كاريگەرى لە سەر دلەكان دابنىيت. دەبىت وەك بروسكە لە قوولايى دلەكان بەدەيت. تۆ ناتوانى كار لە سەر عەقلى خەلك بەكەيت، چونكە ئەم پىلاوہ بۆ پىيى ئەوان زۆر ناسك و تەسكە. پىيان بەم پىلاوہدا ناچىت و ئەگەر لە پىيى بەكەن، زوو دەدرىت! ھەر ئەوئەندە!"

سيزۆف بە دايكى وت: "ئىمەى پىرەپىياو كاتى ھاتووہ بەرەو گۆرستان برۆين. خەلك شۆرشىكى تازە دەست پى دەكات. ئىمە چۆن ژياوين. لە سەر ئەژنۆ دەخزاين و ھەمىشە بۆ سلأو كردن تا زەوى كرنۆشمان دەبرد، بەلام ئەمرۆ ديار نىيە گەنجەكان بىر و عەقلى تازەيان دەست كەوتووہ يان وەك ئىمە و بگرە زياتر لە ئىمە بە ھەلەدا دەچن... بەھەر حال وەك ئىمە نىن و بە جۆرىك لەگەل بەرپۆہ بەرەكەيان قسە دەكەن وەك بلىيى لەگەل كەسىكى ھاوشانى خۆيان دەدوين. بەلى. پاقل مىخائىلوڤىچ، تۆ كورپىكى زۆر باشىت و بەرگرى لە مافى خەلك دەكەى. بەو ھىوايەى بتوانى رىنگەيەك بۆ رزگار كردنى ئەم خەلكە بدۆزىتەوہ. من دەبىت برۆم. مائاوا. رۆيشت.

ريبيىن بە پرتە و بۆلە وتى: "تۆ برۆ بۆ گۆرستان! ئىوہ تەنيا بۆ پرکردنەوہى درز و كەلىتى ديوار باشن.. بينىت پاقل، بينىت كى داواى دەكرد تۆ ببىتە نوينەريان و برۆي لەگەل بەرپۆہ بەر قسە بەكەيت؟ ئەوانەى دەيانووت تۆ سۆسيالىستى، تۆ ئاژاوەگىرى، بەلى ئەوان. ئەوان وايان دەزانى تۆ لە كارخانە دەردەكەن و پاداشتى تۆ ئەويە."

- ئەوان پىيان وايە مافى خۆيانە!

- كەواتە كاتىك گورگەكان يەكتر لەت و پەت دەكەن، مافى خۆيانە!
ريبيىن دەم وچاوى پىك دادابوو و دەنگى بە شىوہيەكى سەير

دهله رزی: ”خه لک برؤا به قسه ی راشکاوانه ناکهن، ده بیئت ئه م قسانه تی که ل به خوین بگریت“.

پاقل به دریژی ری رؤژ خه مبار و خه مۆک ده هاته به رچاؤ. نیگه رانییه کی سهیر ناخی داگرتبوو، وهک بلئی به دوا ی ونبوویه کدا ده گه را یان ههستی به له ناوچوونی خو ی ده کرد، بی ئه وهی چونییه تیه که ی بزانیئت.

شه، کاتیک دایکی خه وتبوو و پاقل له ناو جیگه که ی کتیبی ده خوینده وه، جه ندرمه کان دووباره هاتن و به تووره یی ناو مال و عه مبار و هه موو شوینیک گه ران. ئه فسه ره روخسار زهرده که وهک جاری پیشوو سووکایه تی و گالته ی به هه مووان ده کرد. حه زی ده کرد گالته به پاقل و دایکی بکات. پلاگه بی دهنگ و نیگه ران له سوچیک دانیشتبوو و سهیری کوره که ی ده کرد. پاقل هه ولی ده دا ترس و نیگه رانی خو ی بشاریته وه، به لام هه کاتیک ئه فسه ره که پیده که نی، دهسته کانی پاقل به شیویه کی سهیر دهله رزی. دایکی ههستی کرد کوره که ی به وه لام نه دانه وهی جه ندرمه که ئازار ده کیشیئت و ناتوانیئت بهرگه ی گالته کانی ئه و پیاوه هیچ وپوچه بگریت. دایکی ئه مجاره زؤر که متر له جاری پیشوو ترسابوو، به لام دل ی پر بوو له نه فره تیکی زیاتر به رامبه ر به م میوانه نه خوازراوه، هه رچه نده هه ولی شار دنه وهی ده دا.

پاقل توانی به چپه پیی بلئیت: ”ئه وان له گه ل خو یان ده مبه ن...“

پلاگه سه ری داخست و به هیواشی وتی: ”تی ده گم“.

به لئ ئه و تی ده گه یشت. کوره که یان زیندانی ده کرد، له بهر ئه وهی قسه ی بؤ کریکاره کان کردبوو، به لام هه موویان له گه ل قسه کانی بوون و پشتراستیان کردبووه، که واته ده بیئت هه موویان بهرگری لی بکه ن... له بهر ئه وه به زووی ئازاد ده کریت.

دهیویست کوره که ی له ئامیز بگریت و بگری، به لام ئه فسه ره که که له ته نیستی وه ستابوو، مؤره ی لی ده کرد و پلاگه زانی ئه و پیاوه به

خوشحالییہ وہ چاوه پوانی فرمیسک و پارانه وه دهکات. هه موو هیزی کۆکرده وه و هه ولی دا به سهر خۆیدا زال بیت و تا ده کریت که متر قسه بکات. دهستی کورپه که ی گرت و گوشى، هه ناسه ی له سنگیدا کپ کردبوو، به هیواشی پیى وت: ”مالئاوا پاقل، پيداويستییه کانت هه لگرتووه؟”

- به لى، نیگه ران مه به.

- خوا ئاگای لیت بی...

کاتیك پاقل-یان برد، دایکی له سهر کورسی دانیشت، چاوه کانی داخست و هه ناسه یه کی هه لکیشا و ماوه یه ک به ئارامی گریا و ده رده لى خویتاوی خۆی تیکه ل به فرمیسکه کانی کرد. روخساره زهرد و سمیله قه ی تانییه که ی کورپه که ی له به رامبه ر خۆی ده بینى که چاوه گنج تیکه وتوووه کانی چیژ و شادییان لى ده بارى. له سنگیدا هه ستی به نه فرهت و توورپه ییبه کی زۆر ده کرد به رامبه ر به و که سانه ی کورپه که یان له دایکی جیا کردبووه به تاوانی وتنى راستییه کان.

هه وا سارد بوو. دلۆپه کانی باران بهر شووشه کان ده که وت. وا پى ده چوو شه وانه، مۆته که ی خۆله میشى، به باسکی دريژ و روخساری سوور و پان و بی چاو، به ده وری ماله که دا ده سوورپینه وه، به ریگه دا ده رۆن و دهنگی جزمه کانیان به هیواشی دیت.

بیری کرده وه: ”خۆزگه منیشیان بردبووايه.”

فیکه ی کارخانه به دهنگی به رز، بۆ سه ره له نوئ ده ست پیکردنه وه ی کار ده یلوورانند. به یانی ئه و رۆژه دهنگی ئه و هیچ وپووچه، دلنیایی پیوه نه بوو. ده رگا کرایه وه و ریبین هاته ژوور و له کاتیکدا دلۆپه ی بارانی له سهر ریشی ده ته کاند، پرسى: ”بردیان؟”

دایکی هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتى: ”به لى، ئه و به نه فره تبووانه هاتن و...”

ریبین بزیه کی کرد و وتى: ”به راستی سهیره.. هاتنه ماله که ی منیش، هه موو شویتیک گه ران، به لام نه یانگرتم...” که واته وتت پاقل-

یان له گه ل خویان برد... ده زانم، به پړیوه بهر فرمانی به جه ندرمه کان داوه و ئه وانیش رژانه مالکه و پاقل-یان برد، ئاخ، ئه وانه ده ستیان له یهک گۆزه دایه! هه ندیک خه لک ده دوشن و هه ندیکیش قوچه کانیان بۆ ده گرن". دایکی هه لستا و به دهنگی بهرز وتی: "ئیه ده بوایه بهرگری له پاقل بکه ن، ئه و له بهر ئیوه خوی خسته مه ترسییه وه".

- کی ده بوایه بهرگری لی بکات؟

- هه مووتان.

- تو وا بیر ده که یته وه؟ به لام نابیت ئومیدتان به وه بیت. هه زاران سالی خایاندوه تاکو هیزی خویان کو کردوته وه... بزمازی زوریان له دلماندا چه قاندوه، چون ده کریت له یهک چاوتروکاندا یهک بگرین؟ ده بیت سه ره تا ئه و ئاسنه له دلماندا ده ریبتین. ئه م ئاسنه چه قیوانه ی ناو دلمان ریگه نادات دله کانمان یهک بگریت".

بزه یه کی کرد و به له نجه ولار رویشت. قسه رهق و هیوا بره کانی، خه م و په ژاره ی دایکی زیاتر کرد، به شیوه یهک به خوی وت:

"ئه گه ری هه یه ئه شکه نجه ی بدن یان بیکوژن..."

جه سته ی ئه شکه نجه دراو و بریندار و خویتاوی کوره که ی وینا ده کرد و ترس، وهک توپه لیک قوری سووری به ستوو له سه ر سنگی نیشت و هیزی لی بری. چاوه کانی که وته ئیش، نه زوپاکه ی هه لکرد، نه نانی ئیواره ی ئاماده کرد، ته نانه ت چای نه خوارد. درهنگانی شه و که له ناو جیگه دا پال که وتبوو، بیرى له وه کرده وه هه رگیز به ته مه نی ته نیا و به م شیوه یه نه بوو. له م سالانه ی دوا پیدا راهاتبوو له چاوه پروانییه کی هه میشه پیدا بیت، گه نجه کان به بهرده وامی له ده وروبه ری له جولدها بوون و روخساری جدی کوره که ی که سه رچاوه ی ئه م ژیا نه نا ئارام، به لام باشه بوو، هه میشه له بهرچاوی بوو، به لام ئیستا نه کوره که ی لی بوو، نه هیچ شتیکی تر.

ویندی (14)

رۆژ به ئارامی گوزهری کرد و دوای ئهوه شهوئیکی بی خه و دواتریش رۆژیکی دووردریژ تیپه‌ری. دایکی هیوادار بوو که سینک سهردانی بکات، به لام کهس نه هات. ئیواره هات و دواتر شه و داهات. بارانی سهرما بردوو بهر دیواره کان ده کهوت و دهینالاند. با، فووی به بۆری زۆپاکه دا ده کرد و شتیک له عهرزی ژووره که ده جولایه وه. ئاههنگی خه مبروین و به ئازاری باران وه که فرمیسک له سهره وه ده کهوته خوار و هه موو شوئینیکی پر ده کرد. وا پین ده چوو ته واوی ماله که به ئارامی ده له ریته وه و کهشی ناو ماله که به هۆی خه میکه وه به ستوو یه تی.

که سینک به هیواشی له شووشه ی په نجه ره ی دا...

دایکی له سهر ئه و شیوازی ته قه لیدانه راهاتبوو و چیتر نه ده ترسا، به لام ئه م جاره ههستی به شادی کرد. هیوایه کی نامۆ ئه وی له شوئینه که ی بهرز کرده وه. شالیکی خسته سهر شان و ده رگای کرده وه...

سامۆئیلۆف له گه ل که سینکی تر که سهری له ناو یه خه ی پالتۆکه ی شار دبووه، هاته ژوور.

سامۆئیلۆف بی ئه وه ی سلاو بکات، پرسی: "خه بهرمان کردیته وه؟" ئه و، پیچه وانه ی هه میشه، خه مبار دیار بوو.

دایکی وه لامی دایه وه: "نه خه وتبووم". وه که ئه وه ی بیه ویت پرسیار بکات، سه یری میوانه کانی کرد.

کابرای هاوړینی سامۆئیلۆف هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و کلاوه که ی لابرد. دهسته پان و په نجه دريژه کانی بو لای دایکی دريژ کرد و گه رموگوپ وه که ئه وه ی ئاشنایه کی کۆنی بینیبیت، به پلاگه ی وت:

“سلاو دايه گيان! ده مناسيت؟”

پلاگه به خو شحالييه وه هاوارى كرد: “به لى، ئىگور ئىفانوفىچ
جه نابتى؟”

كابرا سهره گوره كهى دانه واند كه قزى هاوشيوهى قه شه كان دريژ
بوو، وتى: “به لى، خومم.”

بزه يه كى شيرين روخساره خره كهى داپوشى. چاوه خره
خوله ميشيه كانى به مه به ستى دلنه وايى كردن سه يرى دايكيان
ده كرد. به و گهر دنه ئه ستور و خر و قوله كورته كانى، مرؤفى بىرى
سه ماوهره كه ده خسته وه. روخسارى ده بريقيه وه، دهنگى هه ناسه
ده هات و مرخه مرخ له سنگى ده هاته ده ر.

دايكى خولقى كردن: “فه رمون وهر نه ژووره وه، ئىستا جله كانم له
به ر ده كه م.”

ساموئيلوف له ژيرچاو سه يرى دايكى كرد و بىر مه ندانه وتى:
“بابه تىك هه يه و پىويسته له گهل ئىوه باسى بكه ين.”

ئىگور رويشته ژووره كهى ته نىشت و وتى: “دايه گيان، ئه مرؤ
يه كىك له هاوريكانمان له زيندان ئازاد بووه... سى مانگ و يانزه
رؤژ له زيندان بوو. له وى چاوى به ئاندرى و پاقل كه وتوووه و
سلاويان بو نار دوويت. كورپه كهت داواى كردوووه نيگه ران نه بى و به
گوينى خوت هه لىنى له و ريگه يه ي گرتووويه تيه به ر، زيندان بوى وه ك
شويىنى هه وانه وه يه، چونكه فه رمانره واكانى ئىمه كه ده يانه وىت
بارودوخمان باشتىر بكه ن، ئه و برياره يان داوه. دايه گيان! ئىستا
ريگه ده دن بابته سه ره كىيه كه باس بكه ين. ده زانن چه ند كه س
دوينى ده ستگىر كراوه؟”

دايكى وتى: “نا، بوچى جگه له پاقل كه سى ديكه شيان گرتوووه؟”
ئىگور به ئارامى قسه كهى پى برى و وتى: “پاقل چل و نويه م كه س
بوو، ده بىت چاوه رى بين پوليس ده دوانزه كه سى ديكه ش بگريت،
به لى، بو نمونه ئه م به ريزه...”

ساموئیلوڦ به ننگه رانی وتی: "به لئی ئه ویش قولبه ست ده که ن."

پلاگه که زانی پاقل له وئ به ته نیا نییه، ئاسوده بوو.

کاتی که جله کانی پۆشی و هاته ژووره که، بزه یه کی سه رکه وتوانه ی کرد و وتی: "ئه گهر ئه و هه موو که سه یان گرتبیت، به دلنیا ییه وه ماوه یه کی زۆر له زیندان رایاننا گرن."

ئیگۆر وه لامی دایه وه: "راست ده که ی. ئه گهر کاریک بکه ین، کارته کانی ده ستی ئه وان بشیوینین، به دلنیا ییه وه وه ک جاره کانی پیشوو ده دۆرین، به لئی دایه گیان، به م جوړه گه مه که ده به ینه وه. ئه گهر ئیستا ده ست له بلاو کردنه وه ی نووسراوه کانمان له کارخانه هه لبگرین، ئه م جه ندرمه نه فره تیانه ئه وه ده که نه به لگه و دژی پاقل و هاوړیکانی به کاری ده به ن."

دایکی به ننگه رانی پرسی: "چۆن؟"

ئیگۆر به ئارامی وه لامی دایه وه: "زۆر ساده یه، به لگه هیئانه وه ی جه ندرمه کان هه ندیک کات راسته، بیرى لئ بکه نه وه، تا ئه و کاته ی پاقل ئازاد بوو، نووسراوه کان له ناو خه لکدا بلاو ده کرایه وه، به لام کاتی که ئه و قولبه ست کرا، ئیتر هیچ نووسراوه یه ک نییه، ئه مه واتای چیه؟ واتای ئه وه یه پاقل بووه ئه و نووسراوانه ی بلاو کردۆته وه، وانیه؟ ئه و کات جه ندرمه کان خه لک له ناو ده به ن، چونکه چه ز به و کاره ده که ن تا ئه و جیگه یه ی ته نیا ته پ و تۆزیان بمیئته وه."

- به لئی، تی ده گه م، تی ده گه م. خوايه گیان، ده بیت چی بکه ین؟

ساموئیلوڦ له چیشته خانه که وه وتی: "که م تا زۆر هه موو هاوړیکانی ئیمه یان گرتوووه. قور به سه رم، به لام ده بیت وه ک پیشوو له کاره که مان به رده وام بین. نه ک ته نیا بۆ به ره و پیشچوونی کاره که، به لکو بۆ رزگار کردنی هاوړیکانمان..."

ئیگۆر بزه یه کی نه رمی کرد و دریزه ی به قسه که ی دا: "به لام که س نه ماوه ته وه کاره کان ئه نجام بدات. ئیمه بلاو کراوه ی باشمان هه یه... ئاماده مان کردوووه، به لام نازانین چۆن بیبه ینه کارخانه، کیشه که

ئەو ھەيە .

ساموئیلۆف وتى: "ئىستا لە كاتى رۆيشتە ناو كارخانى، گىرفانەكانىش دەگەرەين ."

دايكي واي زانى ئەوان چاوەرپىي شتىكى لى دەكەن. لە بەر ئەو ھە خىرا پرسى: "دەبىت چى بگەين؟ چارە چىيە؟"
ساموئیلۆف لە بەردەم دەرگاگە ھەستا و پرسى: "تۆ كرۆسۆنەواي فرۆشيار دەناسى؟"
بەلى، دەيناسم.

- قسەي لەگەل بگە، ئەگەرى ھەيە بلأوكردنەوھى نووسراوھەكان لە ئەستۆ بگريت.

دايكي دەستى بە نىشانەي نەريتنى راوھشانى و وتى: "ئەي ھاوار، نا، ژنىكى زۆربلىيە.. نا، جگە لەو ھەمووان دەزانن ئەو ھەكارى من بووھ... نا، نا..."

لە ناكاو ھەك ئەوھى بىرۆكەيەكى تازەي بە زەين گەيشتەيت، بە ھىواشى وتى: "بىدەن بە خۆم، بىدەن بە خۆم، رىگەيەك دەدۆزمەوھ... ئەو كارە دەكەم.. داوا لە ماريە دەكەم ھاوكارىم بگات... ئەگەر بمەويت نان بخۆم دەبىت كار بگەم! نان بۆ كرىكارەكانىش دەبەمە كارخانىھ... خۆم چارەي دەكەم."

دەستى خستە سەر سنگى و ميوانەكانى دلىيا كردهوھ بى ئەوھى گرفتار بىت، ھەموو كارەكان ئەنجام دەدات و بە دەنگىكى سەرگەوتوانە وتى: "دەبىنن كاتىك پاقل فىلاسىف لە زىنداندايە، دووبارە نووسراوھەكان بلأو دەكرىتەوھ، دەبىنن."

ورەي ھەرسىكيان بەرز بۆوھ. ئىگۆر دەستى لە يەك دەسوو و وتى: "ئافەرىن دايە گيان. خۆزگە دەتزانى چەند كاريكى باش و پىرۆزە! بە راستى چىژبەخشە."

ساموئیلۆف بە پىكەنىنەوھ وتى: "ئەگەر بتوانن ئەو كارە بگەن، لە زىندان ژيانىكى خۆش بە سەر دەبەين ھەك ئەوھى لە سەر

کورسییه کی حهوانه وه بین."

ئیگۆر وتی: "دایه گیان، تۆ گهنجینه یه کی به نرخی."

پلاگه دهیزانی ئەگەر بتوانیت بلاوکراوه کان بهریته کارخانه، هه مووان دهزانن ئەوه کاری پاقل نه بووه و له بهر ئەوهی ههستی کرد دهتوانیت کاره کهی به باشی ئەنجام بدات، شادومان بوو." ئیگۆر درێژهی به قسه کهی دا و وتی: "کاتیک سهردانی پاقل-ت کرد، بلێ دایکیکی زۆر باشی ههیه."

ساموئیلۆف به دهم پیکه نینه وه وتی: "ههول دهم پیش رۆژی سهردانیکردن، بیبینم."

ئیگۆر له دایکی پرسی: "ئهی ئەگەر ساموئیلۆفیان نه گرت؟"

- دهی چار چیه؟ ده بیت خۆم به دهسته وه بدهم!

هه مووان پیکه نین؟ دایکی کاتیک ههستی به ههله کهی کرد، وهک ئەوانی تر پیکه نی و به شه رمه زارییه وه وتی: "مرۆف کاتیک بیر له کهسه نزیکه کانی دهکاته وه، ئەوانی پشت سهری نابینیت."

ئیگۆر وتی: "ئاساییه! نیکه رانی پاقل مه به و خه م مه خو. کاتیک له زیندان دیته دهر، له رابردوو باشت ده بیت. مرۆف له وی دهحه ویته وه و شت فیڕ ده بیت. ئەو کاتانهی ئازادین، دهر فته تی ئەم کارانه مان نییه. سی جار زیندانی کراوم بی ئەوهی سهرگه رمیم هه بیت، به لام سودی زۆری به دل و عه قلم گه یاندووه."

دایکی به میهره بانی سهیری کرد و وتی: "به دژواری هه ناسه ی دها."

ئیگۆر په نجه یه کی به رز کرده وه و وتی: "ئهمه هۆکاری تایبه تی ههیه! باشه دایه گیان، هه موو شتیک باشه.. ئیمه به یانی بلاوکراوه کانتان بۆ دینین... ئەو چه رخی ته م وتاریکی کۆن له ناو ده بات دووباره ده که ویته گهر. بژی ئازادی راده ربڕین! ههر بمینیت دلی دایک! مالئاوا تا کاتیک تر!"

ساموئیلۆف دهستی دایکی گوشی و وتی: "مالئاوا، من ناتوانم یه ک

وشه له م کاره بؤ دایکم باس بکه م".
دایکی بؤ دلنه وایی کردنی وتی: "رؤژیک دی هه موو خه لک تی ده گهن!"

کاتیگ رۆیشتن، دایکی ده رگای داخست. له ناوه راستی ژووره که که وته سهر ئه ژنۆ و سهر قالی دوعا و پارانه وه بوو. ده تووت بیرو که یه کی نیاب و گرنگی هه بوو، دوعای بؤ هه موو ئه و که سانه ده کرد که به هۆی پاقل-ه وه هاتبوونه ژیانیه وه. ده بیینی ئه مان له نیوان خۆی و وینه پیروژه کان تی ده پهرن و به شیوه یه کی ساده و سه رنجراکیش له یه ک نزیگ و هاوکات ته نیان.

به یانی زوو رۆیشته لای ماریا کرۆسونه وا. ئه م ژنه زوربلییه به جل و به رگه چه وره کانی پیشوازی له دایکی کرد.

دهستی خسته سهر شانی پلاگه و پرسى: "دلتهنگی؟ خۆراگر به، باشه، گرتوویانه، به راستی سهیره.. گرنگ نییه، پیشتر خه لکیان له سهر دزی دهگرت، به لام ئیستا بؤ ئه وهی راستیه کان ده لاین. پاقل هه ندیک قسهی کردوه که رهنگ بوو نه ده بوايه بیکات. به لام بؤ به رگری له هاوریکانی بووه و هه مووان ئه وه ده زانن. مه ترسه، ئه گهر به زمانیش نه یلین، ده زانن کورینکی باشه... ده مویست بیم بؤ لات، به لام ده رفهت نه بوو".

هه رچه نده به رده وام شته کانم ده فروشم، به لام دلنیام به هه ژاری ده مرم.. ئه و خراپه کارانه مالویرانم ده که ن.. به رده وام ده خۆن وه ک ئه و ده عبایانهی ده که ونه ناو کیسهی نان. له گه ل ئه وهی ده روبل کۆ ده که مه وه، یه کیک له و کافرانه دیت و ده بیات... به لئ... ژن بوون کاره ساته! چه ند ژیانیکی قیزه ونه! ژیان به ته نیایی دژواره، به لام بیته دووان دژوارتره".

پلاگه نه یه یشت له سهر چه نه وه رپیه که ی به رده وام بیت و وتی:
"هاتووم بکه یته به ردهستی خۆت".

ماریا پرسى: "چۆن؟"

كاتىك قسهى ھاوريكهى كۆتايى ھاټ، رازى بوو و وتى: "ئامادەم، بىرتە چەندىن جار لە دەست مېردەكەم رزگار ت كردم؟ ئىستا من دەبىت لەم ھەژار بىھ رزگار ت بكەم. ئەركى ھەمووانە ھاوكارى تۆ بكەن، لە بەر ئەوھى كورەكەت لە بەر ئەوان گرفتار بووھ. ھەمووان دەلەين كورىكى باشە و خەمى لى دەخۆن. دلنيام ئەم قۆلبەست كردنە ئەنجامىكى باشى بۆ كارخانە لى ناكەويتەوھ. دەنگوباسى سەير لەوئى بلاو بۆتەوھ. سەركردەكان وا دەزانن ئەگەر كەسىك بگرن، بابەتەكە كۆتايى دىت! بەلام ئەنجامەكەى ئەوھىھ، ئەگەر لە دە كەس بەدەن، سەد كەسى دىكە توورە دەبىت. كاتىك مرؤف بىھويت دەست لە پىكھاتەى كۆمەلانى خەلك بەدات، دەبىت وريا بىت، گەل ماوھىھكى زۆر بەرگە دەگرىت، بەلام رۆژىك دەتەقىتەوھ".

ھەردوو كيان رىك كەوتن.. لە سەبەينىوھ، دايكى پاقل لە كاتى نانى نىوھرۆ دوو مەنجەلى پر لە سوپى دەبردە كارخانە كە ماریا دروستى كردبوو و ماریاش دەروىشتە بازار.

ویڻه‌ی (15)

کریکاره‌کان خیرا هه‌ستیان به پیره‌ژنه‌که کرد. هه‌ندیک لئی نزیک ده‌بوونه‌وه و هاوړیپیانه پینان دهوت: ”دایه پلاگه، کارت ده‌ست کهوت؟“

دلنه‌واییان ده‌کرد و دلنیاپان ده‌کرده‌وه که پاقل به زووی ئازاد ده‌کریت، چونکه له سهر حه‌قه. هه‌ندیکی تر به قسه‌ی پاریزکارانه که له رووی دلسؤزییه‌وه بوو، دلّه پرنأزاره‌که‌یان شپرزه ده‌کرد. ده‌سته‌یه‌کیش به ئاشکرا جوینیان به سه‌رؤکی کارخانه و جه‌ندرمه‌کان ده‌دا. که‌سانیکش هه‌بوون به خراپی سه‌یریان ده‌کرد و چیژیان ده‌برد.. ئی‌زایی گؤربؤف، لیپرسراوی سه‌رژمیری رؤژانه‌ی کریکاران، ددانی جیر ده‌کرد و ده‌یووت: ”ئه‌گه‌ر فه‌رمانره‌وا ده‌بووم، فه‌رمانم ده‌دا کوره‌که‌ت له سینداره بدن بؤ ئه‌وه‌ی بزانی‌ت ئاکامی گومرا کردنی خه‌لک چییه؟“

ئه‌م وشانه به ساردوسریه‌کی مه‌رگه‌یتنه‌ر، دایکی له جیوه وشک ده‌کرد. وه‌لامی ئی‌زایی نه‌دایه‌وه، ته‌نیا سه‌یری روخساره قیزه‌ونه‌که‌ی کرد، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و سه‌ری داخست.

ده‌بینی جموجؤل هیشتا له کارخانه ماوه. کریکاره‌کان له شیوه‌ی ده‌سته‌ی بچوک کؤ ده‌بنه‌وه و به نه‌ینی گفتوگؤ ده‌که‌ن. سه‌رکریکاره‌کانیش مؤن و تووره به و ناوه‌دا ده‌سوورانه‌وه. هه‌ندیک کاتیش جوین و قاقایه‌کی تووره‌ئامیز له و ناوه‌دا بلاو ده‌بؤوه.

له‌م کاته‌دا دایکی بینی دوو پاسه‌وان به راکیشان سامؤئیلؤف ده‌به‌ن. نزیکه‌ی سه‌د کریکار به دوايه‌وه بوون و به جویندان و گالته پیکردن پاسه‌وانه‌کانیان بیزار کردبوو.

یهک هاواری دهکرد: ”هاوړی دهرؤیته سهیران؟“
 یهکی تر دهیووت: ”بژی هاوړیکه مان. پاریزه رینکیان بؤ داناوه.“
 ته نیا ئالوگړی جوین له و ناوه ده بیسترا.
 کابرای یه کچاو و بالابه رز هاواری کرد: ”وا دیاره گرتنی دزهکان
 سودی که متره و پیاوه راستگۆکان ده گرن!“
 یهکی تر هاواری کرد: ”ئه گهر شه ویش ئه و کاره یان بکردایه شتیکی
 تر بوو، به لام ئه م هیچ وپووچانه شهرم ناکهن و به رؤژی رووناک
 خه لک ده گرن.“

پاسه وانه کان خیرا دهرؤیشتن و توورپه یی له روخساریان دهباری.
 هه ولیان دها هیچ نه بینن و جوینه کان نه بیستن. سی کریکار که
 شیشی ئاسنیان به دهسته وه بوو، رؤیشتنه پیش و به دم هه ره شه
 کردنه وه هاواریان کرد: ”تاوانباره کان، بؤ خواره وه!“
 سامؤئیلؤف کاتیک له به ردهم دایکی گوزه ری کرد، به دم پیکه نینه وه
 سه ری له قاند و وتی: ”به نده یه کی به دبه خت په لکیشی گرتووخانه
 ده که ن.“

پلاگه بی دهنگ بوو و له کاتیکدا به بینینی دیمه نی گرتنی گه نجه
 راستگۆکان خه مبار بوو، بی ئه وه ی ههستی پی بکات، وهک دایک
 سهیری ده کردن و به بیستنی جوین و سه رکۆنه کردنی سه رۆک
 شادمان ده بوو. لیره ههستی به کاریگه رییه کانی کوره که ی کرد.
 کاتیک له کارخانه هاته دهر، دوانیوه رؤی لای ماریا به سه ر برد.
 هاوکاری کرد و گوئی له قسه بی ماناکانی گرت. شه و درهنگان بؤ
 ماله چؤل و سارده که ی گه رایه وه. ماوه یه کی زؤر له سوچ و که ناری
 ماله که سه رگه ردان بوو بی ئه وه ی بزانیت ده بی چی بکات و له
 کوئ دانیشتیت. نیگه ران بوو له وه ی ئیگور به پیچه وانه ی به لینه که ی
 هیشتا نه هاتبوو.

له دهره وه کلو به فری قورس و خؤله میشی پاییزی دهباری. کلو
 به فره کان به شووشه که وه ده لکان و دواتر بی دهنگ ده خزان و

دەبوونە ئاۋ و شوپىنەۋارى تەريان دۋاى خۇيان جى دەھىشت. دايكى بىرى لە پاقل دەكردهۋە...

كەسىك بە ھىۋاشى لە دەرگای دا. پلاگە خىرا دەرگای كردهۋە و ساشنكا ھاتە ژوور. دايكى دەمىك بوو نەبىنىبوو و شادومان بوو بەۋەى كە ئەمشەو تەنیا نىيە و ھاودەمىكى ھەيە. بەرەو لای رۆيشت و وتى: "سلاۋ، ماۋەيەكى زۆرە نەمىنىۋى. دوور لىرە ژيان بە سەر دەبەى؟"

ساشنكا بە دەم پىكەننەۋە وتى: "نا، لە زىندان بووم، ئەو كاتەى نىكۆلا ئىفانكۆۋىچ زىندانى كرا. ئەوت لە بىرە؟"

دايكى وتى: "چۆن دەكرىت لە بىرى بكەم؟ ئىگۆر دويىنى وتى ئازادىيان كردهۋە، بەلام باسى تۆيان نەكرد... كەس نەيووت تۆ زىندانى كراۋى."

كچەكە سەيرى دەوروبەرى كرد و وتى: "پىۋىست بە وتن ناكات، دەبىت بەر لە ھاتنى ئىگۆر جەكانم بگۆرم."

- باش خوساۋىت.

- بلاۋكراۋەكانم ھىتاۋە.

دايكى وتى: "بىنە، بىنە."

- ھەر ئىستا.

كچەكە خىرا نىۋەى پالتۆكەى كردهۋە، خۆى راۋەشانىد و پاكەتى نووسراۋەكان كەۋتە سەر زەۋى. دايكى بە خۇشچالى كۆى كردهۋە و وتى: "ئاخ! منىش كە سەرەتا تۆم بىنى سكت ئاوسابوو، وام زانى شووت كردهۋە و دووگىيانى. چەند زۆرت ھىتاۋە؟ بە پى ھاتى؟" ساشنكا وتى: "بەلى."

كچەكە ۋەك جاران بارىك و ناسك دەر كەۋت. دايكى بىنى چاۋى بە قوۋلدا چوۋە و سىبەرىكى رەش دەۋرى چاۋەكانى گرتوۋە.

پلاگە ھەناسەيەكى ھەلكىشا و وتى: "تازە ئازادىيان كردهۋىت؟ لە جياتى ئەۋەى بەۋىتەۋە، ھەوت كىلۆمەتر بە پى ئەم كاغەزانەت

هیناوه!

ساشنکا دهله‌رزی، وتی: "پئویست بوو. زور باشه... پیم بلی بارودوخی پاقل چونه؟ زور دلته‌نگ نه‌بوو؟"

کچه‌که بی ئه‌وه‌ی سه‌یری دایکی بکات، قسه‌ی ده‌کرد. سه‌ری داخستبوو و قژی چاک ده‌کرد و په‌نجه‌کانی ده‌له‌رزین.

دایکی وه‌لامی دایه‌وه: "نا، حالی باشه، خو‌ی نادورینیت."

کچه به‌ده‌نگیکی کز وتی: "ته‌ندروستی جیگیره، وانیه؟"

دایکی وتی: "ه‌رگیز نه‌خوش نه‌که‌وتوو. بو ئه‌وه‌نده ده‌له‌رزی. بوه‌سته با چایه‌ک و که‌میک مره‌بات بو بئیم."

ساشنکا بزه‌یه‌کی کورتی کرد و وتی: "بو جه‌نابت ئه‌رک ده‌کی‌شیت؟ دره‌نگه، خو‌م جیبه‌جیی ده‌که‌م."

دایکی که‌ده‌رؤیشت بو چیشته‌خانه سه‌ماوه‌ره‌که هه‌ل بکات، وتی: "تو ماندوویت". ساشنکا به‌دوای ئه‌ودا رؤیشته چیشته‌خانه و له‌

سه‌ر کورسییه‌ک دانیشت. ده‌سته‌کانی لیک ئالاند و دریزه‌ی به‌قسه‌که‌ی دا: "به‌لی، شه‌که‌تم. زیندان مرو‌ف ده‌ر‌زینیت، بیکارییه‌کی

قیزه‌ونه، له‌هه‌موو شتیک دژوارتره. مرو‌ف هه‌فته‌یه‌ک، مانگیک له‌وئ ده‌مینیته‌وه و ئاشکرایه ده‌بیت ئه‌و ماوه‌یه له‌وئ چی بکات، کاره‌کانی

دیاری کراوه، زیندانییه‌کان چاوه‌روانی فیربوون... مرو‌فیش ده‌زانی که‌له‌توانایدا هه‌یه ئه‌وه‌ی پئویستیانه پیمان بدات... مرو‌ف وه‌ک

ئاژه‌لئیکی دره‌نده‌ی ناو قه‌فه‌سه و ئه‌مه ده‌بیته هؤی ئه‌وه‌ی که‌جه‌رگت ژان بکات."

دایکی پرسی: "کئ پاداشتی ئیوه ده‌داته‌وه؟" و خو‌ی هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و وه‌لامی دایه‌وه: "جگه له‌خوا که‌س، دلنیام جه‌نابیشته

بروات به‌خوا نییه!"

له‌ناکاو گرزییه‌ک هه‌موو جه‌سته‌ی دایکی داگرت و وتی: "بروات پئ ناکه‌م."

ده‌سته‌کانی که‌به‌هؤی خه‌لوز پیس ببوو، به‌به‌روانکه‌که‌ی پاک

کردهوه و به برشتهانه وتی: ”ئیه ئاگاتان له برواکانتان نییه! چۆن دهگریت مروّف بئ ئهوهی برّوای به خودا بیت، خوئی بو ژیانیکی له م شیوهیه تهرخان بکات؟“

له ناکاو دهنگی پی و گاره گاریک هات. دایکی له رزی لی نیشته، کچه که هه لستا و به هیواشی پیی وت: ”دهرگا که مه که رهوه، ئه گهر جه ندرمه کان بوون، بلئی من نانا سیت... به هه له هاتومه ته ماله که، له شه قام بوورابوومه وه و تو منت هیناوه ته مال.. جله کانت داکه ندووه و بلاو کراوه کانت بینیوه. تیگه یشتی؟“

دایکی به دلسوزیه وه وتی: ”باوانه که م، ئه مه که ی قسه یه؟“
ساشنکا گوئی هه لخت و وتی: ”پیم وابیت ئیگوره.“

خوئی بوو. هه موو گیانی تهر و شه که ت و ماندوو بوو.

هاواری کرد: ”سه ماوه ره که هه لکراوه دایکه گیان؟ ئه مه له هه موو شتیکی ئه م دنیا یه باشته ره! ساشنکا، سهیره! هینستا هیچ نه بووه لی رهیت!“ له کاتی که دهنکه تیژه که ی که شی ژووره به رته سکه که ی چیشته خانه ی پر کردبوو، به ئارامی پالتو قورسه که ی دهرهینا و بی ئه وه ی وچان بگریت، وتی: ”دایکه گیان، بوونی ئه م خاتوونه له فه مانره واکانی ئیره مه ترسیداره. یه کیک له پاسه وانه کانی زیندان سووکایه تی به م خاتوونه کردبوو، ئه ویش به پاسه وانه که ی وتبوو ئه گهر داوای لیبوردن نه کات، مان له خواردن دهگریت؛ هه شت روژ هیچی نه خوارد. ئه وه نده ی نه مابوو برّواته جیهانیکی باشته ره؟ به رای جه نابت باشته ره نییه؟ سه باره ت به م سکه بچوکه ی من چی ده لئی؟“
له کاتی که ورگی به هوی بلاو کراوه کانه وه په نامبوو و به ده ست گرتبووی، رویشته ژوور و دهرگا که ی داخست.

دایکی به سه رسورمانه وه پرسی: ”به راست هه شت روژ هیچت نه خوارد؟“

ساشنکا وه ک ئه وه ی له سه رما هه لله رزیت، شانی به رز کرده وه و وتی: ”پیویست بوو داوای لیبوردنم لی بکات.“

ئەم ئارامی و ئەم لاسارییه دەرویش ئاسایه، ههستی سه رکۆنه کردنی لای دایکی دروست کرد.

پلاگه وتی: "باشه، ئەهێ ئەگەر بمر دیتایه؟"

- با بمرم! سه ره نه جام داوای لیبوردنی کرد. مرؤف نابیت چاوپۆشی له سووکایه تی کردنی کهس بکات.

دایکی به هیواشی وتی: "به لئی... له گه ل ئەوه شدا، ئیمه ی ژن، به دریزایی ته مه نمان سووکایه تیمان پی ده کریت."

ئیگۆر ده رگا که ی کرده وه و وتی: "باره که م سووک بوو! سه ماوهره که ئاماده یه؟ با سه ماوهره که بیتم."

له گه ل بردنی سه ماوهره که وتی: "باوکم رۆژانه بیست پیاله چای ده خوارده وه و له بهر ئەوه هفتا و سی سالی ته مه نی به ئارامی و دوور له نه خۆشی برده سه ر. کیشی زیاتر له سه د کیلۆ بوو. له گوندی وۆسکری سینسکی، خزمه تی کلینسای ده کرد."

دایکی وتی: "تۆ کورپی قه شه ئیقان-یت؟"

- به لئی، چۆن ده زانیت؟

- منیش خه لکی ئەویم!

- که واته هاوشارین؟ سه ر به کام بنه ماله ی؟

- سیره گین، که وایه دراوسی بووین.

- تۆ کچی نیل سی که قاچیکی ده شه لی؟ باش ئەو پیاو هه ناسم، چه ند جاریک گویچه می راکیشاوه.

دایکی و ئیگۆر سه رقالی گفتوگو بوون. ساشنکا سه یری ده کردن و چای تی ده کرد. له ناکاو ده نگی بهرکه وتنی پیاله کان دایکی خسته وه بیری ئەرکه که ی.

- داوای لیبوردن ده که م، کاتیک قسه ده که م، هه موو شتیکم بیر ده چیته وه... بینینی هاوشاریه ک ئەوه نده خۆشه...

ساشنکا وتی: "بیوره چام بۆ خۆم تیکرد، ئیره به مالی خۆم ده زانم. هیشتا هیچ نه بووه بوو به یانزه ی شه و. ده بیت رینگه یه کی

دریژ بیرم."

دایکی به سهرسورمانه وه پرسى: "دهرۆى بۆ کۆى؟ شار؟"
- به لى.

- شه وه، باران دهباریت و ماندوویت. لیڤره بمینه ره وه. ئیگۆر له
چیشتهخانه دهخه ویت و من و تۆیش لیڤره دهخه وین..."
- نا ده بیته برۆم.

ئىگۆر بزه یه کی کرد و وتى: "به لى دایکه، ئەم خاتوونه نابى له بهر
چاو بیته. دهیناسنه وه و ئەگەر به یانى له کۆلان بیبینن، دۆخه که
دهشیویت؟"

- چۆن؟ به ته نیا ده پروات؟"

ئىگۆر پیکه نى و وتى: "به لى."

ساشنکا چایه کی دیکه ی تیکرد و پاروو یه ک نانى جۆى هه لگرت،
خویى پیوه کرد و له کاتیکدا بیرمه ندانه سه یرى دایکی ده کرد،
خواردى."

دایکی وتى: "تۆ و ناتاشا چۆن ده توانن ئەو کاره بکه ن؟ من ناتوانم...
ده ترسم."

ئىگۆر وتى: "ئه ویش ده ترسیت. ساشنکا وانیه؟"
- نا.

پلاگه سه یری کرد و به ئارامى وتى: "چهند ئازان!"

ساشنکا دواى چا خواردن بى ئه وه ی قسه بکات، ده ستى ئىگۆرى
گوشى و رۆیشه چیشتهخانه که و پلاگه-ش به دوايدا رۆیشه.

ساشنکا وتى: "ئه گەر پافل-تان بینى، سلوى منى بى بگه یه نن."

ده ستى به کیلۆنى ده رگا که وه بوو، به لام له ناکاو گه رایه وه و به
ئارامى پرسى: "ده توانم ماچت بکه م؟"

دایکی بى ئه وه ی وه لامى بداته وه، به خۆشه و یستیه وه له ئامیزى
گرت.

ساشنکا وتى: "زۆر سوپاس."

سهری له قاند و روښت.
 دایکي کاتيک گه راپه وه، به نيگه رانييه وه سه يري په نجه ره که ي ده کرد.
 کلو به فره کان له تاریکي شهوا به قورسي ده بارين".
 روښته لای ئيگور و دانښت. به دهنگي به رز فووي له چاکه ي ده کرد.
 روخساري سوور هه لگه راپوو و عاره قی کردبزووه. په زامه ندي به
 روخساريه وه ديار بوو. دایکي خه مبارانه سه يري ميوانه که ي کرد و
 به دلتهنگي وتی: "ساشنکاسی داماو! چوڼ ده گاته وه مال؟"
 ئيگور وتی: "به لئ، به دلنيایيه وه زور هيلاک ده بیټ، له زيندان
 زياني زوری پی گه یشتووه. جاران به هيژتر بوو... به تاييه ت که
 له گه ل سهختی و ناخوشي رانه هاتووه... وای بو ده چم سييه کانی
 نه خوښ بیټ".

دایکي به نارامی پرسى: "ساشنکا کنيه؟"
 - کچی خاوه ن زه وييه کی گه وره يه.. پياويکی خو په رستي دهوله مهند.
 دایکه ده زانی يه کيان خوښ ده ويټ و ده يانه ويټ زه ماوه ند بکه ن؟"
 - کئ؟

- ساشنکا و پاقل، به لام بارودوخيان نه وه يه که ده بييني. کاتيک پاقل
 نازاد بکریت، ساشنکا له زيندانه و به پيچه وانه وه.
 دایکي دواي چهند ساتيک بي دهنگي وتی: "نم بابه تهم نه ده زانی.
 پاقل قهت سه باره ت به خوی قسه ناکات."
 دایکي زياتر له جاران به زه يی به و کچه دا هاته وه.
 وهک دوژمنايه تييه کی نه خوازراو، سه يريکی ميوانه که ي کرد و وتی:
 "ده بوايه له گه لی بروی".

ئيگور وتی: "شتی وا ناکریت. ليره يهک دنيا کارم هه يه و ته واوی
 روژه که ده بیټ به پی بروم و بو که سيکی وهک من که نه خوښی
 په بوی هه يه، به پی روښتن کاریکی سهخته."
 دایکي بيري له قسه کانی ئيگور ده کرده وه. له وهی که هه واله که ي له
 زمانی که سيکی نامووه بيستبوو، دلتهنگ بوو. ليوی گه ست و بروی

به‌رز کرده‌وه.

ئیگۆر سه‌ری له‌قاند و وتی: "کچیکی زۆر باشه. ده‌بینم دلسۆزی بۆ ده‌که‌یت. کاریکی خراب ده‌که‌ی. ئە‌گەر بریار بیت به‌زه‌ییت به‌هه‌موو شو‌رشیگێریکی وه‌ک ئی‌مه‌دا بیته‌وه، به‌ئه‌ندازه‌ی پێویست هه‌ستی به‌زه‌ییتان ناییت. ئە‌گەر راستیت ده‌ویت، که‌س ژیانیکی خو‌شی نییه‌... ماوه‌یه‌ک پێش ئیستا، یه‌کیک له‌هاورپیکانم له‌تاراوگه‌گه‌رایه‌وه. کاتیکی گه‌یشته‌نیژنی نو‌فگرۆد، ژن و منداله‌که‌ی له‌سمۆلینسک چاوه‌رییان ده‌کرد و کاتیکی گه‌یشته‌سمۆلینسک، له‌مۆسکۆ زیندانی کرابوون. ئیستا ژنه‌کان بۆ سبیریا دوور ده‌خه‌نه‌وه‌... منیش ژنم هه‌بوو، ژنیکی ناسک و نازدار، به‌لام پینچ سال مانه‌وه له‌سبیریا ره‌وانه‌ی گۆرستانی کرد."

چاکه‌ی به‌یه‌ک قوم خواره‌وه و درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دا و سال و مانگه‌کانی زیندانی و دوورخستنه‌وه‌ی ژمارد، نه‌هامه‌تی زۆری گێرایه‌وه، سه‌باره‌ت به‌قاتوقری سبیریا و کوشتنی زیندانییه‌کان قسه‌ی کرد. دایکی لێی ده‌روانی و گوینی له‌قسه‌کانی ده‌گرت و سه‌ری سو‌رمابوو له‌ساده‌یی تیکه‌ل به‌ئارامی بۆ باسکردنی ئە‌م ژیانه‌ پرئه‌شکه‌نجه و ئازاره.

- زۆر باشه، با بیینه‌سه‌ر بابه‌ته‌که‌ی خو‌مان.

ده‌نگی گۆرا. له‌پلاگه‌ی پرسی ده‌یه‌ویت چۆن بلاوکراوه‌کان به‌ریته‌ناو کارخانه؟ دایکی سه‌ری له‌وه سو‌رمابوو که‌ته‌واوی ورده‌کارییه‌کانی ده‌زانی.

کاتیکی گه‌فتوگۆ سه‌باره‌ت به‌بلاوکردنه‌وه‌ی نووسراوه‌کان کۆتایی هات، دووباره‌باسی گونده‌که‌یان کرد. له‌کاتیکیدا ئیگۆر گالته‌ی ده‌کرد، پلاگه‌ساله‌کانی رابردووی له‌زه‌ینیدا وینا ده‌کرد که‌به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر له‌زه‌لکاویکی ده‌چیت که‌چه‌ندین ته‌پۆلکه‌ی وه‌کیه‌کی لێیه‌و داپۆشراون به‌شو‌ره‌بی و سه‌نه‌به‌ر و دارتووسی بچوک. دارتووسه‌سپیه‌کان له‌سه‌رخۆ گه‌شه‌یان ده‌کرد و دوا‌ی زه‌مه‌نیکی

پىنج يان شەش سالە لە سەر ئەم خاڪە رېزىو و لەرزۆكە، دەكەوتن و ئەوانىش بۆگەنيان دەكرد. دايكى بە خەمىكى نامۆ و نەشياو بۆ وەسفكردن سەيرى ئەم ديمەنەى دەكرد. لە بەردەميدا كچىكى دەبىنى كە هيلەكانى رۆخسارى ئاماژەى بە توورەهەى و رووگرژى دەكرد، تاك و تەنيا لە ژىر بارىنى كلو بەفرى قورس رېگە دەبرى و كورەكەى لە ژوورىكى بچوك زىندانىيە، رەنگ بوو لەو كاتەدا كورەكەى هينشتا بەخەبەر و خەرىكى بىر كوردنەو بووايە... بەلام نەك ئەوەى كە بىر لە دايكى بكاتەو، بەلكو بىرى لاي كەسىكى تر بى كە لىيەو نزيكترە! خەيالگەلى بە ئازار وەك هەورى رەش و ناسەقامگىر بەرەو لاي دەهاتن و بە سەر رۆحيدا زال دەبوون.

ئىگۆر پىكەنى و وتى: "دايكە گيان ماندووى! برۆ بخەو."

دايكى شەوباشى لى كرد و رۆيشتە چىشتخانە. لە كاتىكدا لارەلار بە رېگەدا دەرويشت، دلى پر بوو لە تالىي خەمىكى سووتىنەر. بەيانى رۆژى دواتر ئىگۆر لە كاتى چاخواردنەو پىي وت: "ئەگەر بەيانى بتانگرن و بىرسن ئەم هەموو نووسراو قەدەغەيەتان لە كوئ هيناو؟ چ وەلامىك دەدەنەو؟"

- دەلىم، پەيوەندى بە ئىو نىيە! هەر ئەو؟

ئىگۆر وتى: "بەلى، بەلام قەت باوەر ناكەن، چونكە دلنيان پەيوندى بە خۆيانەو هەيە و ماوہەكى زۆر لىكۆلىنەوتان لەگەل دەكەن."

- بەلام من هىچ نالىم.

- زىندانىتان دەكەن!

دايكى هەناسەيەكى هەلكىشا و وتى: "گرنگ نىيە! لانىكەم بوونم بە كەلكى كارىك هات! كى پىويستى بە منە؟ كەس. وەك بىستوو مە چىتر ئەشكەنجە ناكەن."

- ئاها، ئەشكەنجەتان ناكەن، بەلام ژنىكى باشى وەك جەنابت دەبىت ئاگاي لە خۆى بىت."

- تۆ كە دەزانى چۆن لايلايە بكەى، بۆ خۆت خەوت لى ناكەويت؟"

ئیگور بی دهنگ به ناو ژووره که دا پیاسه ی ده کرد. دواتر له دایکی نزیک که و ته وه و وتی: "هاوشارییه نازیزه که م! به نازاره! هه ست ده که م ئەو دۆخه بۆ تۆ زۆر سهخته".

دایکی دهستی جولاند و وتی: "دۆخی هه مووان هه ر ئەمه یه، له وانه یه بۆ ئەو که سانه ی تی ده گهن، ئاسانتر بی، به لام ورده تی ده گم مرۆقه باشه کان چیان ده ویت.."

ئیگور زۆر به ریزه وه وتی: "دایه گیان، هه ر ئەوه نده ی تی ده گه ی، بۆ ئەوان به سو ده".

دایکی سه یری کرد و بزیه کی کرد.

ده مه و نیوه رۆ، دایکی زۆر له سه رخۆ و وه ک که سیکی به ئەزموون نوو سراوه کانی له ناو جله که یدا جی کرده وه. کاتیک ئیگور بینی پلاگه چهن د شاره زایانه ده یانشاریته وه، به خۆشحالییه وه وتی: "زۆر باشه دایه گیان، ئەده بیات تۆی نه گۆریوه و تۆیش، دایکه، هه ر ئەو ژنه باش و نازداره ی که چهن د سالیک له ته مه نی تیپه ریوه و به هیز و خۆراگر ماوه ته وه. خوا به ره که تتان بدات!"

پلاگه دوا ی نیو سه عات ئارام و له سه رخۆ له به رده م کارخانه وه ستابوو. دوو پاسه وان که له گالته کردنی کریکاره کان تووره ببوون، جوینیان پی ده دان. به بی جیاوازی هه موو که سیکیان ده پشکنی. پاسه وانیک تر له گه ل که سیکی چاوتیژ به و ناوه دا ده سو ورانه وه.

دایکی له کاتیکدا چانچوه که ی له سه ر ئەم شان ده خسته سه ر شان ه که ی تری، به تیله ی چاو سه یری کرد. وای زانی ده بییت سیخو ر بییت.

که سیکی قالتاخی قژلوول که کلاوه که ی له پشته سه ری دانابوو، به سه ر پاسه وان هکاندا نه راندی که گیرفانه کانی ده گه ران: "هیچ و پوو چینه، کلاوه کان بگه رین نه ک گیرفان".

یه کیک له پاسه وان هکان وه لامی دایه وه: "سه رت جگه له رشک و

ئەسپىن ھىچى تىر تىا نىيە".
كرىكاره كه وتى: "باشه، رېشك و ئەسپىن بدوزنه وه، شياوى ئەو
كارەن".

سىخوڤه كه مۆرەيه كى لى كرد و تفيكى كرده سەر زهوى.
دايكي وتى: "با برۆم، دەبينن باره كه م قورسه... پشتم شكا".
پاسه وانە كه هاوارى كرد: "برۆ ئەوه نده قسه مه كه".
پلاگه كاتىك گەيشته شوينى خۆى، مەنجەلى سوپه كهى دانا. سەيرى
دەوروبەرى كرد و عارهقى ناوچاوانى سڤى.

خيرا دوو پياوى كليلساز به ناوى براكانى گۆسيڤ لىنى نزيك
بوونه وه. براى گهوره به ناوى فاسيلى، برۆى بەرز كرده وه و به
دهنگى بەرز پرسى: "كوليره به شهكر و گوشتت پىيه؟"
دايكي وهلامى دايه وه: "به يانى دەيهينم".

ئەم رسته يه وشەى نهيتى بوو. روخسارى دوو براكه گەشايه وه.
ئىفان نهيتوانى خۆى بگريت و هاوارى كرد: "به راستى دايكىكى
باشى".

فاسيلى دانىشت، سەيرى مەنجەلى سوپه كهى كرد و له كاتىكدا به
نهيتى دەسته يه ك له نووسراوه كانى له ناو جله كهيدا شارده وه، به
دهنگى بەرز وتى: "ئىفان، بۆ برۆينه وه بۆ مال، ليره نانى نيوه پۆ
دەخوين".

خيرا نووسراوه كانى كرده ناو جزمه كهى و دووباره وتى: "دەبيت
هاوكارى ئەم فرۆشياره تازه يه بكهين".

ئىفان پىكهنى و وتى: "راسته".

دايكي جارناجار به ورياييه وه له دەوروبەرى دەروانى و هاوارى
دەكرد: "سوپی گەرم، كه باب، وەرن، سوپی گەرم.

نووسراوه كانى به نهيتى له ناو جله كانى دەردهيتا و بى ئەوهى
ببينريت، له نيوان كرىكاره كان دابهشى دەكرد. هەر كاتىك
دەسته يه ك له نووسراوه كانى لى دەكهوت، له ناكاو روخسارى

ئەفسەری جەندرمەری وەک پەلەیهکی زەرد، هاوشیووی تیشکی شقارتەیی داگیرساو لە ژووریککی تاریک، لە زەینیدا ویتا دەکرد. دایکی لە دنیای خەیاڵدا پیتی دەوت: "فەرموو کاکە، فەرموو ئەوەش بەشی تۆ..."

کاتیکی بەستەیهکی دیکەیی تەسلیم دەکرد، بە خۆشحالییەو دەیوت: "وەرە، ئەوەش بەستەیهکی دیکە."

ژان گۆسیف، کاتیکی کریکارەکان قاپ بە دەست نزیک دەبوونەو، بە دەنگی بەرز پێدەکەنی. دایکی دەستی لە دابەشکردن هەڵدەگرت، سوپی کەلەرم و شەعریەیی فەرەنگی تی دەکرد. ئەم دوو بڕایە بە گالتەو دەیانووت: "دایکە پلاگە، زۆر زیرەکە."

شۆفیریک بە خەمباری وتی: "کورەکەیان گرت... ئەم هیچ و پووچانە... بایی سێ کوپەک سوپم بۆ تیکە... دایکە بەهیز بە... هەموو شتیکی باش دەبیت."

دایکی بە بزەو وەلامی دەدانەو: "سوپاس بۆ وتە جوانەکانتان." کریکارەکە لە کاتی دوورکەوتنەو وتی: "ئەم وتە جوانانە بە قورسی لە سەرم ناکەویت."

ئاسنگەرێک بە پیکەنین وەلامی دایەو: "پیاو کەسی نییە ئەم وتە جوانانەیی پێ بلێت."

دایکی بە سەرسورمانەو لێی روانی و وتی: "ژیان وایە کورەکانم." فاسیلی گۆسیف هەلستا و لە کاتیکیدا زۆر بە وردی قۆچەیی پالتۆکەیی دادەخست، وتی: "خواردنی گەرمم خوارد و لەگەڵ ئەوەشدا سەرمامە." رویشت. بڕاکەیشی هەلستا و بە دەم فیکەلێدان دوور کەوتەو.

دایکی جارجار هاواری دەکرد: "سوپی گەرم، کەباب، سوپی کەلەرم..."

بە خۆی دەوت: "یەکەم ئەزموونم بۆ کورەکەم دەگیرمەو. بەردەوام بوخساری زەرد و خەمباری کورەکەیی لە بەرچاو بوو."

سىمىلە پەشەكەي دەلەرىيەوہ و دلئەنگىيەكەي ئاشكرا دەکرد. لە ژيەر
ليوى خوارەوہ، ددانە سىپىيەكەي دەدرەوشايەوہ. شادومانى وەك
بالئەيەكى دەنگخوش لە دلى دايكىدا گۆرانى دەوت. لە كاتىكدا زۆر
شارەزايانە كارەكەي ئەنجام دەدا، بە خوى وت: "وەرە ئەمە يەكىكى
تر... يەكىكى تر..."

ویندی (16)

به دریژی ریژ ههستیکی تازه و دلگیر و خوش به دایکیه وه دهبینرا. دهمه و ئیواره، دواي کۆتایی هاتنی کاره که سهرقالی چاخواردن بوو که دهنگی پینی ئهسپیک له نزیک په نجه ره که بهرز بۆوه و ئاوازیکی ئاشنای به گوی گهیشت. دایکی ههلستا خیرا به ره و دهرگا که رۆیشت. که سیک به ههنگاوه بهرزه کانی دههات. چاوه کانی رهشکه و پیشکه ی کرد و پالی به چوارچیوهی دهرگا که وه دا. به قاچ دهرگا که ی کرده وه.

دهنگی ئاشنا وتی: "سلاو دایکه گیان. دهسته وشک و بهرزه کانی که وته سهershانی دایکی. ئاندری بوو. به هه مان ئه اندازه که به بینینی شادومان بوو، تۆزی خه میش له سه ر دلی نیشت. ئه م دوو ههسته تیکه ل به یه ک بوون و شه پۆلیکی سووتیتته ریان پیکهینا، ئاندری سی له ئامیز گرت. دایکی بی ئه وهی قسه بکات، به ئارامی دهگریا. ئاندری دهستی به قژی دایکیدا هیتا و به دهنگه خوشه که ی وتی: "دایکه گیان مهگری. دلنیات ده که مه وه به م زوانه ئازادی ده که ن. ههچ به لگه یه کیان به دهسته وه نییه. هاوړیکانیسی ههچ شتیک نادریکنن... پاقل هه والی ده پرسی. حالی زۆر باشه. له زیندان جینگه تهسکه، هه م لیره و هه م له شاریش نزیکه ی سه د که سیان گرتووه. له هه ر ژووریک سی یان چوار که سیان جی کردۆته وه. ناتوانین رهخنه له چۆنییه تی به ریوه بردنی زیندانه که بگرین. خراپ نین، به لام له بهر ئه وهی به ردهوام کار ده که ن، ماندوون. جه ندرمه کان به ردهوام کاریان بو ده دۆزنه وه و کاریان پی ده که ن، به لام زۆر سه ختگیر نین، به ردهوام پییان دهوتین، به ریزان که میک ئارام بن و مه بنه هوی ئازاوه و کیشه بو ئیمه... به م شیوه یه دۆخه که به

گشتی باش بوو... دهمانتوانی قسه بکهین، کتیبمان دهگۆرپیهوه و خواردنه کانمان پیکهوه دابهش دهکرد. زیندانیکی دلگیر بوو. کۆن و پیس، بهلام ئارام و دلزویین. تاوانباره ناسیاسییه کانیش کهسانیکی باشن و خزمهتی زۆریان دهکردین."

"بوکین، من و چوار کهسی دیکهیان ئازاد کرد و بهم زووانه پاقل-یش ئازاد دهکهن. له بهر ئهوهی لهوئ لهگهڵ ههمووان باشه. وسیف چیکیف زیاتر له ههمووان لهوئ دهمیئتهوه، چونکه توورپیه و بهردهوام جوینیان پی دهدات. جهندرمهکانیش لی بیزارن. سهرئهنجام دادگایی دهکهن. پاقل ههول دهدات ئارامی بکاتهوه و بهردهوام پی دهلیت: "نیکۆلا بی دهنگ به! جویندان بهوانه هیچ سویدیکی ههیه؟ به جوین باشترا بن، بهلام چیکیف دهلیت رهگ و ریشهی ئهه دومهلانه له زهوی له ناو دهبههه."

دایکی که ههوالی پاقل سی بیست، کهمیک نیگه رانییهکانی رهوییهوه و به پیکه نینهوه وتی: "دهزانم بهم زووانه ئازادی دهکهن."

ئاندری سهیری دهکرد. زۆر له دلپیهوه نزیک بوو. له قوولایی چاوه شینهکانی بروسکهیهکی خۆشهویستانه و کهمیک خه مبارانه دهرهوشایهوه. له دایکی پرسی: "بهه دواییانه چیت کردوو؟" دایکی دوای ئهوهی ههناسهیهکی قوولی هه لکیشا، وتی: "ئاندری تۆم زۆر خۆش دهویت". سهیری روخساری لاوازی ئاندری سی کرد که تازه ریشتی هاتبۆوه.

ئاندری له سهه کورسییه کهی هه لستا و وتی: "کهمیک خۆشهویستی بۆ ئیمه بهسه. دهزانم منت خۆش دهویت، دلته گه ورهیه و دهتوانی هه موو خه لکت خۆش بویت."

دایکی پیداگرانه وتی: "تۆم زۆر خۆش دهویت و دلنیا م ئه گه ر دایکت هه بوایه، خه لک ئیره بیان پی دهبرد له وهی کورپیکی وهک تۆی هه یه..."

ئاندری سهه ری له قاند و دهستهکانی له یهک خشانده. به ئارامی وت:

"منيش له سوچينكى ئەم دنيايه دايكم ههيه".
 پلاگه وتى: "دهزاني ئەمرۆ چيم كرد؟" و به پرتهپرت چيرۆكى
 بردنى نووسراوهكاني بۆ كارخانه بۆ گيپرايهوه.
 ئاندرى سهرهتا واقى وپما. دواتر پهلهپيتكهيهكى له سهري دا و به
 خوشحالييهوه وتى: "به راست، ئەمه گالته نيبه! بابهتيكى جدييه.
 پاڤل خوشحال دهبيت. دايكه گيان كارينكى زۆر باشت كرد. ههم بۆ
 پاڤل ههم ئەو كهسانهيه له گهل ئەو زينداني كراون".
 له خوشيا فيكهيه لى دها و كورسيهكهيه ئەمبارهوبار دهكرد.
 خوشحالييهكهيه گوروتيني زياترى به پلاگه بهخشي.
 دايكى وهك ئەوهيه دلى كرايپتهوه و رووباريك قسهيه درهوشاوهيه
 پيادا بروات، وتى: "ئاندرى گيان، ئەو كاتانهيه بير له ژياني خۆم
 دهكهمهوه ئاخ! خوايه گيان!!... باشه بۆچي ژياوم؟ بۆ كاركردن
 و ليدان خوارن. جگه له ميڤدهكهه كهسم نهديهيني، جگه له ترس
 هيچم نهدهناسي. تهنانهت نهمبيني پاڤل چۆن گهوره بوو... تا ئەو
 كاتهيه ميڤدهكهه له ژياندا بوو، نهمدزاني خوشم دهويت يان نا.
 بهردهوام بير و خهيالم لاي شتيكي ديكه بوو: "خواردن بدهم بهو
 ئاژهله درندهيه تاكو رازى و تير بيت و توورپه نهبيت و لانيكهه بۆ
 يهك جاريش بووه، ليم نهوات... بهلام بيرم نيبه يهك جاريش ليدانم
 بهرنهكهوتبيت... ئەوهنده به رقهوه لىي دهادام، وهك بلىي نهك تهنيا
 ژنهكهيه ته مئ دهكات، بهلكو تۆلهيه ههموو ئەو كهسانه دهكاتوه كه
 رقى لىيان دهبووه... بيست سال بهم شيويه ژيام... نازانم پيش
 هاوسه رگيري بارودۆخم چۆن بوو، بيرم نيبه، ههركات ههول ددهم
 به بير خۆمى بينمهوه، هيچ نابينم، وهك بلىي ئەو كاتانه كوير بووم.
 له گهل ئيگور ئيقانوڤيچ خهلكي يهك گوندين - بهم دواييه باسي
 ئەملاولامان دهكرد... مالهكانم به بير دههاتهوه، كهسهكانم دهبيني،
 بهلام فهرامۆشم كردبوو چۆن دهژيان، چيان دهوت و تهنانهت
 چيان بهسهه هاتووه. ئاگر كهوتنهوهكانم بير ديت، دوو جار ئاگر

که وتنه وه... میزده کهم ئە وهندهی لیداوم که هیچ شتیگ له زهینمدا نه ماوه ته وه... رۆحم به ته واوی که پروکویر بووه...

دایکی هه ناسه یه کی وه رگرت و هاوشیوهی ماسی که له ئاو هاتیته دهر، تامه زرویانه هه وای هه لمژی. بۆ پیشه وه چه مایه وه و دهنگی نزمتر کرد و بهردهوام بوو: "کاتیگ میزده کهم مرد، پشتم به کوره کهم بهست... ئەویش سه رقالی ئەم کارانه یه. جه رگم سووتا، به خۆم وت ئەگەر ئەویش بمریت، تاک و ته نیا چون ژیان به سه ر به رم؟ چهنده خه م و خه فته له دلما بوو.. بهردهوام دهترسام، کاتیگ بیر له چاره نووسی ده که مه وه، ئاگرم تی بهر ده بیته."

بی دهنگ بوو، به ئارامی سه ری له قاند، دواتر به دهنگی تابهت دریزه ی به قسه کانی دا: "عه شقی ئیمه ی ژن پاک نییه. ئیمه ئە وه مان خۆش ده ویت که پیویستمانه... به لام هه رکات ده بینم تۆ بیر له دایکت ده که یته وه، له خۆم ده پرسم تۆ چ پیویستییه کهت به دایکت هه یه؟ و هه موو ئەو که سانه ی بۆ کۆمه لانی خه لک هه ول ده دن و زیندانی ده کرین یان بۆ سبیریا دوور ده خرینه وه، له وئ ده مرن یان له سینداره یان ده دن یان ئەو کچانه ی شه و و رۆژ له ژیر به فر و باران و به ناو قور و چلپاو، تاک و ته نیا بۆ بینینی ئیمه چه وت کیلۆمه تر ریگه ده برن... کی بۆ ئەو کاره ناچار یان ده کات؟ هۆکاره که ی ئە وه یه له دل وه ده یانه ویت ئەو کاره بکه ن. ئەوان بر وا و ئیمان یان هه یه ئاندری، به لام من نازانم به و شیوه یه که سیک یان شتیگم خۆش بویت. من ئەو که سه م خۆش ده ویت که په یوهندی به خۆم و که سه نزیکه کانه وه هه یه."

ئاندری ئاوری دایه وه وهک هه میشه دهستی به روخسار و چاوه کانیدا هیتا و وتی: "تۆیش ده توانی به و شیوه یه بی، ئەگەر شتیگیش لیت دوور بیته، لئی نزیک ده بیته وه. هه مووان ئەو شتانه یان خۆش ده ویت که لیمان نزیکن، به لام بۆ ئەو که سه ی دلی گه وره یه، ئەگەر شتیگ له دووریشه وه بیته، لئی نزیک ده بیته وه. تۆ به و دل گه وره یه ت

دەتوانى زۆر كەست خۇش بویت، چونكە خۇشەويستى دايكانەى تۆ زۆر گەرەيه.

دايكى بە ھىواشى ۋە لامى دايەۋە: "ھىوادارم، ھەندىك كات ھەست دەكەم تۆم لە پاقل زياتر خۇش دەۋىت... پاقل زۆر لە ناو خۇيدايە... بابەتى خوازىنىتى كىردن لە ساشنىكاسى بە من نەوتوۋە."

ئاندرىۋى: "ئەۋە راست نىيە! ئەۋان بە راستى يەكتىريان خۇش دەۋىت. ئەۋ بۆ زەماۋەند تەۋاۋ ئامادەيە، بە لام پاقل..."
دايكى بە خەمبارى سەيرى ئاندرىۋى كىرد و وتى: "بەلى، راستە، مەۋقەكان چاۋپۇشى لە خۇيان دەكەن."

ئاندرىۋى: "پاقل كەسىكى تاييەتە! ھاۋشىۋەى ئاسن..."
دايكى وتى: "ئىستا كە لە زىندانە. ئەمە دەيىتە ھۇى نىگەرانى و پەرىشانى، بە لام نەك ۋەك جاران... چونكە ژيان ئەۋ ژيانە نىيە و رۇحياتى منىش گۇراۋە. ئىتر بە چاۋى كراۋە سەيرى چواردەورم دەكەم. بۆ نمونە ئەگەر نىگەرانم، بۆ ھەموۋان نىگەرانم. ئىستا دلم ھەم خۇشحالە ھەم خەمبار. زۆر شت ھەيە تىي ناگەم، بە لام زۆرم پى ناخۇشە ئىۋە بىرواتان بە خوا نىيە، چارە نىيە، بە لام دەبىنم و دەزانم كەسانىكى زۆر باشن، ژيانىكى دژوارتان بۆ خۇتان بىۋەتەۋە تاكو خزمەتى كۆمەلانى خەلك بەكەن و راستى بلاۋ بەكەنەۋە... منىش ھەستم بە راستى ئىۋە كىدوۋە: "تا ئەۋ كاتەى كەسانى دەۋلەمەند و خاۋەن دەسەلات ھەن، كۆمەلانى خەلك نە دادپەرۋەرى، نە خۇشى و نە ھىچ شتىكى دىكە بە دەست ناھىنن... واىە ئاندرىۋى... من لە ناو ئىۋەدا دەژىم. ھەندىك كات شەۋان، رابردوۋ و ھىزى بە فىرۋىدراۋ و رابردوۋى تالم بىر دەكەۋىتەۋە... بەزەيىم بە خۇمدا دىتەۋە، بە لام ئىستا ژيانم باشتر بوۋە."

ئاندرىۋى ھەلىستا، بە ناو ژوۋرەكەدا دەگەرا، ھەۋلى دەدا قاچى لە سەر زەۋى رانەكىشىت، بىرى دەكردەۋە و لە ناكاو وتى: "ئەۋەى دەيلىن راستە. لە كىرچ، گەنجىكى جوۋلەكە ئەم ھۇنراۋەى وتبوۋ: "ئەۋ

بی تاوانانهی که کوژران، به هیزی راستی زیندوو دهنهوه". ئەم کەسە لە کێرچ بە دەستی پۆلیس کوژرا، بەلام گرنگ نییه. راستی دەناسی و تۆوی راستی لە دلی خەلکدا چاند... ئیوه کەسانیکی بی تاوانن کە دەکوژرین... بابەتەکەیی بە تەواوی پینکاوه".

پلاگە بەردەوام بوو: "قسە دەکەم، قسە دەکەم و گوئی لە قسەکانی خۆم دەگرم، بەلام برۆا ناکەم، چونکە بە درێژی تەمەنم بی دەنگ بووم و تەنیا بیرم لە یەک شت دەکردهوه، ئەویش ئەوهی کە بە درێژی پۆژ لە هەمووان دوور بم، کەس نەمبینیت بۆ ئەوهی بە نەناسراوی بمینمەوه... بەلام ئیستا بیر لە هەمووان دەکەمەوه... ئەگەری هەیه بە باشی لە کارەکانی ئیوه تی نەگەم... بەلام هەمووان لیم نزیکن. جەرگم بۆیان دەسووتیت و خوازیارم هەمووان بەختەوهر بن... بە تايهبت تۆ ئاندری سی ئازیز".

ئاندری لێی نزیک کەوتەوه و وتی: "زۆر سوپاس دایه گیان. دەستی دایکی گرت، گۆشی و خیرا ئاوری دایهوه".

پلاگە بەو هەموو گرژبوونه شەکەت بوو. ئاندری چەند هەنگاویک بە ژوورەکەدا گەرا و وتی: "دایکە گیان، پێویستە کەمیک دلنەوایی وسیف چیکیف بدەیتەوه، باوکی لە زیندانه، پیره پیاویکی بێزارکەرە. کاتیک کورەکەیی لە پەنجەرەوه دەیبینیت، جوینبارانێ دەکات و ئەمە باش نییه.. ئەو گەنجە، کورپکی باشە، مشک، سەگ... هەموو بوونەوهرەکانی خۆش دەویت، جگە لە مرۆف. سەیر بکە بزانه تا چەند دەتوان کەسیک لە ناو بەرن!"

پلاگە بیرمەندانە وتی: "دایکی بی ئەوهی هیچ شوینەواریک جی بیلیت، دیار نەماوه و باوکیشی دزیکی هەمیشە سەرخۆشە".

دایکی، کاتیک ئاندری رۆیشت بخەویت، بی ئەوهی هەستی پی بکات، هیمای خاچی لە سەر سنگی کیشا و نیو سەعات دواتر بە ئارامی پرسی: "ئاندری، خەوت لی ناکەویت؟"

- نا، بۆچی؟

- هیچ، شه و باش!
ٹاندریٰ به ریزه وه وه لآمی دایه وه: ”سو پاس دایکه“.

وڻدهي (17)

رؤڙي دواتر، کاتيڪ داڀڪي و ڪهل وڀهله ڪاني گهيشتنه بهردهم دهرگاي ڪارخانه، پاسهوان به توورهي رڀگهي لڻ گرت و فهرمانی پڻ دا ڦاهه ڪاني دانيت و به وردی پشڪنڀيان بؤ ڪرد.

له کاتيڪدا بڻ گرنگيدان گيرفانه ڪاني دهگهه ڀان، وتي: ”سوپهه ڪه سارد دهبيتوه.“

يه ڪيڪ له پياوه ڪان به دهنگيڪي ڦيڙهون وهلامی دايهوه: ”دهمت داخه.“

يه ڪي تر شانی پاسهواني يه ڪه می گرت و پڻي وت: ”پڻم نه وتي له سهر ديواره ڪانه وه هه لیده دهنه ناو حه وشه ڪه؟“

سيزؤڙي پير يه ڪم ڪه س بوو هاته لای. سهيري چواردهوري ڪرد و به هيواشي پرسی: ”دايڪه، بيستت ئه و پياوه چي وت؟“

- نا.

- دووباره نووسراويان بلاو ڪردؤته وه، وهڪ خوي له ههموو شوپيڪ رڙاندوويانه... گرتن و پشڪنڀيان سوڊي نييه.. برازاڪه م، مازين، له زيندانه... ڪورپهه ڪهي تويش، به لام بلاو ڪراوه ڪان وهڪ پيشتر بلاو ده ڪه نه وه... ڪه واته ڪاري ئه وان نه بووه.“

سيزؤڙ و تي: ”ڪاري ڪه سه ڪان نييه، به لکو ڪاري هزره ڪانه... ناڪريٽ ري له فڪر و هزر بگيريت... ريشي گرت و دوور ڪه وته وه و وتي: ”بؤ قهت سهرداني مالمان ناڪه يت؟ چا خواردنه وه به ته نيا خوش نييه.“ داڀڪي سوپاسي ڪرد و له کاتيڪدا هاواري بؤ خواردنه ڪهي ده ڪرد، به وردی ئاگاي له جموجؤلي ناو ڪارخانه ڪه بوو. ههموو ڪريڪاره ڪان شله ڙا و بهرچاو ده ڪه وتن، ڪؤ ده بوونه وه و دواتر بلاوهيان لڻ ده ڪرد. له ڪارگه يه ڪه وه ده پويشتنه ڪارگه يه ڪي تر.

دهنگه کان وروژینرابوون و شادومانی له روخساره کان دهباری. له هه‌وای پر له دووکه‌ل و دووژه‌نگدا، هه‌ست به شنه‌ی نازایه‌تی و دلیری ده‌کرا. هه‌ندی‌ک کات له سوچ و که‌نار ده‌نگی ده‌ستخو‌شی و هه‌ندی‌ک کات گالته و هه‌ره‌شه به‌رز ده‌بووه. جو‌ش و خرۆشی گه‌نجه‌کان زیاتر بوو، به‌لام پیره‌کان و شیارتر و به‌بزه‌یه‌ک رازی ده‌بوون. سه‌رکری‌کاره‌کان به‌خه‌مباری ده‌رو‌یشتن و ده‌هاتن. پاسه‌وانه‌کان غاریان ده‌دا. کاتی‌ک سه‌روسه‌کو‌تیا‌ن ده‌رده‌که‌وت، کری‌کاره‌کان به‌ئارامی له‌یه‌ک جیا ده‌بوونه‌وه، یان له شوینه‌که‌یان ده‌مانه‌وه و بی ئه‌وه‌ی قسه‌ بکه‌ن، سه‌یری روخساری تووره و سووره‌ه‌لگه‌راوی پاسه‌وانه‌کانیان ده‌کرد.

کری‌کاره‌کان پاک و خاوین به‌رچاو ده‌که‌وتن. سیمای کوره‌گه‌وره‌ی بنه‌ماله‌ی گو‌سو‌ف لی‌ره و له‌وی ده‌رده‌که‌وت. براکه‌ی وه‌ک سینبه‌ر به‌دوایه‌وه بوو و پیده‌که‌نی.

وه‌ستایه‌کی دارتاش به‌ناوی واقیلۆف و ئیزیایی، لینه‌رسراوی سه‌رژمی‌ری کری‌کاره‌کان، خیرا له‌به‌رده‌م دایکی گوزه‌ریان کرد. ئیزیایی پیاویکی کورته‌بالا و قه‌له‌و بوو، سه‌ری بو‌دواوه و گه‌ردنی بو‌لای چه‌پ لار کردبوو و سه‌یری روخساری سارد و ئاوساوی دارتاشه‌که‌ی ده‌کرد. به‌تووره‌یی وتی: ”سه‌یر بکه‌ ئیقان ئیقانو‌فیچ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بابه‌ته‌که‌ وه‌ک به‌ریوه‌به‌ر ده‌لینت بو‌ له‌ ناو بردنی ولاته، به‌لام ئه‌مانه‌ پیده‌که‌نن و خو‌ش‌حالن. ده‌سکه‌نه‌ کردن سودی نییه، ده‌بی‌ت بی‌کی‌لین...”

واقیلۆف که‌ ده‌سته‌کانی له‌ پشته‌وه‌ بوو و زه‌ختی له‌ په‌نجه‌ی ده‌کرد، به‌ده‌نگی به‌رز وتی: ”سه‌گبایینه... چیتان پین خو‌شه‌ چاپ و بلاوی بکه‌نه‌وه، به‌لام نه‌که‌ن سه‌باره‌ت به‌ من بنوسن.”
 قاسیلی گو‌سو‌ف له‌ دایکی نزی‌ک که‌وته‌وه و وتی: ”خواردنم پین بده، خواردنه‌کانت خو‌شه‌...”

دواتر چاویکی له‌ دایکی داگرت و به‌هیواشی وتی: ”ده‌بینی، به‌

مه به سته كه مان گه يشتين. زور باش بوو... زور باش بوو دايه گيان".
دايكى هاوريپيانه و به سهر ئيشاره ي كرد. له وهى كه ده بييني ئهم
شه لاتييهى گه رهك به نهيني و به ريژه وه قسه ي له گه ل دهكات،
شادومان بوو. به بييني جوش و خروشي كارخانه، به خوشحالييه وه
دهيووت: "ئه گهر من نه ده بووم، به م شيوه يه ي لى نه ده هات".

سى كرئكار له نزيك دايكى وهستان. يهك له وان به هيواشى و به
خه مبارى وتى: "هيچم ده ست نه كه وت..."

دووه م كه س وتى: "ده بيت خوئينده واريت هه بيت، من ناتوانم
حونجه ش بكه م، به لام ده بينم ئه وان به هوى نووسراوه كانه وه
گورزيكى گه وره يان به ركه وت".

سييه م كه س دواى ئه وهى له چوارده وري روانى، پيشنيارى كرد:
"با بروينه ئاگردانه كه بوتان بخوينمه وه".

گوسوف پيلوه كانى ليك نا و له بهر خويه وه وتى: "سهرئه نجام ئهم
نووسراوانه كاريگه رى خويان پيشان ده دن".

پلاگه خوشحال گه رايه وه. به چاوى خوى بينيبووى ئه وان به
بلاوكردنه وهى نووسراوه كان ئامانجه كه يان پيكاوه".

به ئاندرئى سى وت: "كرئكاره كان زور به داخه له وهى كه خوئينده واريان
نييه. به گه نجى ده مزانى بخوينمه وه، به لام له بيرم كردوه".

ئاندرئى وتى: "ده بيت دووباره فير بيت".

- به م ته مه نه؟ بؤ ده بيت كاريك بكه م خه لك گالته م پى بكات؟"
به لام ئاندرئى كتيبيكى له سهر ره فه كه داگرت و به نووكى چه قوكه ي

پيتيكي له پيته كانى ناو كتيبه كه پيشان دا و پرسى: "ئه وه چيه؟"
- ئه مه يان؟

- به لى.

دايكى بيزار بوو. واى زانى چاوه كانى ئاندرئى به نهيني گالته ي پى
دهكات، له بهر ئه وه چاوى له سهر پيته كه هه لگرت، به لام دهنگى ئهم
پياوه نه رم و ئارام بوو. پلاگه سه يرى كرد و بينى زور شيلگيرانه

پرسیار دهکات.

دایکی بی ئیراده پیکه‌نی و پرسى: "به راستى دته‌وئت خوئندنم
فیر بکه‌یت؟"

- بؤ نا؟ تاقى ده‌که‌ینه‌وه، چونکه فیری خوئندن بوون و ئیستایش
ده‌توان پیته‌کان بناسنه‌وه. ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتین، ئه‌وه‌ باشتر، جگه
له‌وه‌ خو زه‌ره‌رمان نه‌کردوه.

دایکی وتی: "به‌ه‌لوا‌ه‌لوا‌کردن، زاری پیاو شیرین نابیت."
ئاندری سهری له‌قاند، وتی: "له‌م‌په‌ندانه‌ زوره، یه‌کی تریان ده‌لئیت:
"مرؤف‌هه‌رچی که‌متر بزانی، ئاسوده‌تر ده‌خه‌وئت."
"سه‌رچاوه‌ی هه‌موو ئه‌م‌په‌ندانه‌ گه‌ده‌یه‌ و، گه‌ده‌یش که‌توونیک بؤ
رؤح ده‌چنی‌ت تا‌کو باشتر بیخاته ژیر رکئی خویه‌وه.. ئه‌م‌پیته
چییه‌؟"
- ئیل.

- باشه‌ سه‌یرکه‌ بزانه‌ چۆن جیا بۆته‌وه... ئه‌مه‌یان؟
دایکی هه‌ولی خوی دا و چاوه‌کانی ده‌به‌ست و پیته‌کانی به‌بیر خوی
ده‌هیتایه‌وه. ئه‌وه‌نده‌ به‌وه‌ سه‌رقال بوو، هه‌موو شتیکی له‌بیر کرد،
به‌لام چاوه‌کانی ماندوو بوو. فرمیسکی شه‌که‌تی و دواتر فرمیسکی
خه‌م له‌چاوه‌کانیدا کۆ بۆوه.
هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و وتی: "ده‌بینی، له‌سه‌ره‌مه‌رگدام و ده‌مه‌وئت
فیری خوئندنه‌وه‌ بم."

ئاندری وه‌لامی دایه‌وه: "مه‌گری! نه‌ده‌توانی به‌شیوه‌یه‌کی تر ژیان
به‌سه‌ر به‌ریت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئیستا تی ده‌گه‌ی به‌شیوه‌یه‌کی خراب
ژیانت به‌سه‌ر بردوووه. هه‌زاران که‌س هه‌ن که‌ده‌توانن باشتر له
جه‌نابت ژیان به‌سه‌ر به‌رن، به‌لام وه‌ک ئاژده‌له‌کان ده‌ژین و شانازی
به‌خویانه‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ژیانیان باشه. ئاخ‌ر له‌ژیانی ئه‌واندا چ
شتیک باشی هه‌یه‌؟ ئه‌مرؤ کار ده‌که‌ن و ده‌خۆن و دووباره‌به‌یانی
ئه‌مه‌ دووباره‌ ده‌بیته‌وه‌ و ته‌واوی ته‌مه‌نیان به‌م‌شیوه‌یه‌ به‌سه‌ر

دهبن. مندالیان دهبيت، سهرهتا پيئانهوه سهرقال دهبن و بوونی
 ئهوان به هوکاري چيژ و ئارامي خويان دهران، بهلام کاتيک گهوره
 بوون و پيوستيان به خواردنی زياتر بوو، رووی ناخوشي دایک
 و باوک دهست پي دهکات، جوئنيان پي ددهن و دهلين زورخوري
 چاوتير نهبوو، خيرا گهوره بن و برؤن کاریک بدوزنهوه. حهز
 دهکن مندالهکانيان وهک ئاژهليکی دهسته مؤ گهوره بن. مندالهکان
 بو سکيان کار دهکن و بهم شيويه ژيان دووباره دهبيتهوه...
 لای ئهوان هيچ جوړه شادييهک يان هزر و بيريک له ئارادا نييه
 که بيته هوئی گهشانهوهی روچ. ههنديک ههميشه وهک ههژارهکان
 سوال دهکن و ههنديک هاوشيوهی دزهکان، ئهوهی پيوستيان
 بيت، دهيدزن. ياسايهکی ستهمکارانه دانراوه و کهساننيکیان ديارى
 کردووه کوتهک و چهکیان پييه و فهران بهمانه ددهن بو ئهوهی
 خهلك ناچار و گویرايهلی ياساکان بکن. ئهم ياسايانه هوکاري
 ئارامي و ئاسايشن و ريگهمان پي دهوات خوینی مروّف بمژين.
 کاتيک مروّف له بهرامبهر گوشاره دهرهکيهکان خوئی بهدهستهوه
 نهوات، پهنا بو پهندهکان دهبن بو ئهوهی عهقلی ملکهچ بکن."
 "به ههمان شيوه که پالی به ميزهکهوه دابوو، به چاوه بيرمهندهکانی
 سهیری دایکی دهکرد، بهردهوام بوو: "تهنيا ئهو کهسانه مروّفن که
 زنجيرهکان له جهسته و عهقلی کهسانی تر دهکهنهوه و دهپسيئن.
 وهک ئيوه که به ئهاندازهی توانایی خوتان ئهو کارهتان کرد."

پلاگه وتی: "من؟ چؤن دهتوانم..."
 - بهلی، جهنابت، وهک باران که ههر دلؤپيکی بچوکی دنکه گهنمیک
 ئاو دهوات و کاتيک فيری خویندنهوه بوون.
 پيکهنين. ههستا و به ناو ژورهکهدا پياسهی کرد.
 - بهلی، فير دهبن و... کاتيک پاقل بگريتهوه، دهحهپهسيئت.
 دایکی وتی: "ناندرئ، له تهمهنی گهنجيدا ههموو شتيک ئاسانه،
 بهلام له پيريا، خهمهکان زورن و هيژ کهمه و ميشکی مروّف به

باشی کار ناکات."

ئاندرئ شهو رۆیشته دهر. پلاگه چرایهکی هه لکرد و لای میزه که دانیشت و سه رقالی چینی گۆرهوی بوو، به لام هه لستا، به گومانه وه چهند ههنگاوێک رۆیشت. دواتر رۆیشته چیشتهخانه و دهرگاکه ی داخست و گه رایه وه بو ژووره که. دواي ئه وه ی په رده کانی دادایه وه، کتیبیکی له سه ر روه که هه لگرت و له پشت میزه که دانیشت. چاوی برییه سه ر لاپه ره کان و لیوه کانی ده بزواند... هه رکات دهنگیک له کۆلانه وه ده هات، به ترس و له رزه وه کتیبه که ی داده خست و گوئی ده گرت. دواي ئه وه هه ندیک کات به چاوی به ستر او و، جار جاریش له به رخۆیه وه ده یووت: "ژ- ی- ا- ن"

ویندی (18)

له دەرگیان دا. دایکی هه لستا. کتیبه کهی خسته سهر رفه که و به نیکه رانییه وه پرسى: "کئییه؟"

- خۆمانین...

ریبین بوو. دواى سلّاو و هه والپرسی، چهند ساتیک دهستی به ریشیدا هیتا و سهیریکی ژووره کهی کرد و وتی: "پیشتر بی ئه وهی بپرسی کئییت، دەرگات ده کرده وه، به ته نیای؟"

- به لئی؟

- گومانم کرد ئاندری لیره یه... ئه مرۆ بینیم... زیندان، مرؤف گومرا ناکات، ئه وه نه زانی ئیمه یه که زیاتر له ههر شتیکی تر ده بیته هوی له ناوچوونمان.

دانیشت و بهرده وام بوو: "زۆر باشه، دمه ویت بابه تیکتان پی بلیم... ده بینی... بیر له شتیکی ده که مه وه..."

گوماناوی ده هاته بهرچاو و بووه هوی نیکه رانی پلاگه. پلاگه له بهرامبهری دانیشت و بی ئه وهی قسه بکات، چاوه ری بوو.

ریبین به دهنگیکی قورس و گراوی وتی: "بۆ ههر شتیکی پاره پیویسته. نه هاتنه سهر دنیا و نه مردن، هیچی به لاش نییه.. ئهم بلاوکراوه و نووسراوانهش پیویستی به پاره یه. ده زانی پاره ی ئه مانه له کوپوه دابین ده کریت؟"

دایکی که ههستی به مه ترسی کردبوو، به ئارامی وه لامی دایه وه: "نازانم."

- منیش نازانم. له گه ل ئه وه دا کئ ئهم بابه تانه ده نووسیت؟

- زاناکان...

ریبین به کورتی وتی: "ئاغاکان، ئه وانه ی له ئیمه گه وره ترن. زۆر

شىلگىرانا قسەى دەكرد و پوخسارى توكنى شۆر بۆوہ.
 "كەواتە ئاغاكان ئەم نووسراوانە دژى خۆيان دەنووسن كە
 فەرمانرەوايى ئىمە دەكەن... ئەم كارە چ سودىكى بۆ ئەوان ھەيە،
 پارەى خۆيان بە فيرۆ بدەن بۆ ئەوہى خەلك دژى خۆيان ھان
 بدەن... ھا؟"

دايكى چاوەكانى نوقاند، دواتر چاوى كردهوہ و ھاوارى كرد: "تۆ
 چۆن بىر دەكەيتەوہ، ھا؟"

رىبين وەك ورجىكى قورس لە سەر كورسىيەكە جولاً و لە قسەكەى
 بەردەوام بوو: "منىش كاتىك بىرم لەوہ كردهوہ، ھەپەسام."
 - بابەتەكە چىيە؟ ئاگادارى؟

رىبين وەلامى دايەوہ: "فريوہ! ھەست دەكەم فريو بىت. ئاگادار نىم،
 بەلام دلنىام فرت و فيلىك لە ئارادايە.. خانەدانەكان و خويندەوارەكان
 دەيانەويت فرىومان.."

نا! نا! من بىروا ناكەم... ويژدانى ئەوان ناچارىان دەكات... نا، نىيەتى
 خراپىان نىيە."

رىبين بىرمەندانە پرسى: "باسى كى دەكەيت؟"
 - ھەمووان، ھەموو ئەو كەسانەى بىنيومن، بى جياوازى، مامەلە بە
 خوينى مرۆفەوہ ناكەن."

عارەق لە پوخسارى دەچۆرا و پەنجەكانى دەلەرزىن.
 رىبين سەرى داخست و وتى: "ئابىت سەيرى ئەوئ بكەيت، بەلكو
 دەبىت دوور بىروانىت. ئەوانەى لىمان نزيكترن، لەوانەيە خۆيان
 دركيان بەمە نەكردبىت.. پىيان وايە كارىكى باش دەكەن... ئەوانە
 لايەنگرى راستىن، بەلام ئەگەرى ھەيە لە پشت سەرى ئەوان
 كەسانىك بن تەنيا بىر لە بەرژەوہندى خۆيان بكەنەوہ... مرۆف بى
 ھۆ دژى خۆى ناجوليتەوہ."

وەك لادىيىبەك بە لاسارى وتى: "لە دەستى ئاغاكان و خويندەوارەكان
 قەت شتىكى باشمان دەست ناكەويت!"

دایکی که دوباره گرفتاری گومانیکی نامز بوو، پرسى: "برپاری چیت داوه؟

- من؟

ریبین سهیری کرد، ساتیک بی دهنگ بوو و دووپاتی کردهوه: "نابیت له گهل ئەو که سانهی له سهروو ئیمهن، یهک بگرین. ههر ئەوه!"

ئینجا دوباره بی دهنگ بوو. وهک ماشه ره بهن له خوی دهئالا. - دایکه، من دهروم. ده مویست په یوهستی هاوړیکانم بم و هاوشیوهی ئەوان کار بکه... بو ئەو کاره باشم... خویندن و نووسین دهزانم و به تایبتهت دهزانم ده بیته چی به خهک بلیم، به لام ئیستا دهروم به شوین کاری خو ما. ئیستا که ناتوانم باوه بکه م دهروم. دهزانم دایکه، روخی خهک گلاو بووه... هه مووان چاوچنۆکن و ده یانه ویت قووتت بدن وهک نیچیریکی دهگهن که هه رکهس دهیه ویت هاوړه گه زه کهی قووت بدات..."

سه ری داخست و بیری کردهوه.

- خو م به ته نیا دهرومه گوندهکان و کومه لانی خهک هان دهدهم. ده بی خهک بو به دهستهینانی ئازادی شوړش بکات، ئەگه ر بتوانیت تی بکات، ده لاقه یهک ده دوزیته وه... هه ول دهدهم پینان بلیم جگه له خو یان نابی هیوایان به کهس بیت و هیچ عهقلیک له سهروو عهقلی خو یانه وه نییه. هه ر ئەوه نده..!

دایکی به زهیی به ریبین-دا دههاته وه و له چاره نووسی دهترسا. هه رگیز ریبین سی خو ش نه ویستبوو، به لام ئەو سات له دواى سات زیاتر له دایکی نزیک ده بووه.

له ناکاو بیری کردهوه: "پاقل به ریگه یه کدا دهروات و ئەمیش به ریگه یه کی دیکه دا. ئەرکی پاقل که متر ده بیت.

به هیواشی پی و ت: "قوله ستت ده که ن."

ریبین سهیری کرد و وتی: "دهمگرن، به لام دواى ئەوهی ئازاد

بووم، سه‌رله‌نوئ د‌ه‌ست پئ د‌ه‌که‌مه‌وه."

- جووتیاره‌کان راده‌ستت ده‌کن و ئه‌گه‌ری هه‌یه بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ زیندان بمیتیته‌وه..."

- دیمه‌ ده‌ر و دووباره‌ ده‌ست پئ د‌ه‌که‌مه‌وه.. جووتیاره‌کان یه‌ک-دوو جار راده‌ستم ده‌کن، به‌لام د‌وای ئه‌وه تئ ده‌گن که به‌رژه‌وه‌ندیان له‌وه‌دایه‌ گوئ له‌ قسه‌کانم بگرن. پینان ده‌لیم: "باوه‌ر به‌ قسه‌کانم مه‌که‌ن، ته‌نیا گوئ له‌وان بگرن. ئه‌گه‌ر گوئ بگرن، بروا ده‌که‌ن".

ئهو دووانه‌ زۆر له‌سه‌رخۆ قسه‌یان ده‌کرد، پیش ئه‌وه‌ی شتیکیان به‌یتایه‌ته‌ سه‌ر زمان، زۆر به‌ وردی هه‌لسه‌نگاندنیان بۆ ده‌کرد.

ریبین به‌رده‌وام بوو: "دایه‌ گیان، ئه‌م دوواییانه‌ که لیره‌ ژیاوم، زۆر شتم بینوه. درکم به‌ هه‌ندیکیان کردوو و ئیستا واده‌زانم مندالیک ده‌خه‌مه‌ ژیر خاک".

دایکی به‌ دلته‌نگی سه‌ری له‌قاند و وتی: "میخائیل ئیفانوڤیچ، له‌ ناو ده‌چیت".

وه‌ک نیشانه‌ی پرسیار چاوه‌ ره‌ش و قووله‌کانی تئ بری. جه‌سته‌ی به‌هینزی بۆ پیشه‌وه‌ چه‌مابۆوه. له‌ کاتیکدا لیواری کورسییه‌که‌ی گرتبوو، ده‌م‌وچاوه‌ ئه‌سمه‌ره‌که‌ی له‌ ناو ریشه‌ ره‌شه‌که‌یدا، ره‌نگ بزرکاو ده‌هاته‌ به‌رچاو.

- ده‌زانی مه‌سیح سه‌باره‌ت به‌ دنکی گه‌نم چی وتوو؟ دنک ده‌بیت بمریت بۆ ئه‌وه‌ی له‌ چه‌که‌ره‌یه‌کی نویدا زیندوو ببیته‌وه. من هه‌یشتا له‌ مه‌رگ نزیک نه‌بوومه‌ته‌وه.

له‌ سه‌ر کورسییه‌که‌ جولاً و له‌سه‌رخۆ هه‌لستا.

- ده‌رۆمه‌ مه‌شروب فرۆشییه‌که‌... ئاندرئ نایه‌ت... له‌وانه‌یه‌ دووباره‌ ده‌ستی به‌ کارکردن کردبیت.

دایکی به‌ بزوه‌ وتی: "به‌لئ، هه‌موویان وه‌ک یه‌کن. کاتیک له‌ زیندان ئازاد ده‌کرین، ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ سه‌ر کاره‌کانیان.

- ده‌بیت به‌و شیوه‌ بیت. ئه‌وه‌ی پیم وتی بۆی باس بکه‌.

هەردووک بەرەو چیشتخانەکە رۆیشتن و بئى ئەوەى سەیری یەک
بکەن، چەند رستە یەکی کورتیان ئالوگۆر کرد.

- زۆر باشە، مائاوا.

- مائاوا! کەى مووچە کەت وەر دەگری؟

- وەر مگرت.

- کەى دەرۆی؟

- بە یانى زوو.

- مائاوا.

ریبین چە مایەو و بە بیزارییەو و رۆیشتە دەر. دایکی ساتیک
لە ناو دەرگا کە مایەو. گویى لە دەنگى ئەو هەنگاوه قورسانە
دەگرت کە دوور دەکەوتەو، هەر وەها گویى لە گومانەکانى ناو
دلى بوو. گەراییەو و کاتیک گەیشتە ژوورەکە، پەردەکەى لا برد
و لە پەنجەرەکەو سەیری کرد. تاریکیەکی خەست شووشەکانى
گرتەو، وا دەر دەکەوت شووشەکان بە دەمى داچراو چاوەروانى
شتیک بن. پلاگە بە خۆى وت: "من بە شەو دەژیم! هەر بە شەو".
بەزەبى بەو جووتیارەدا دەهاتەو. پیاویکی چوارشانەى بەهینز
و ریشى رەش بوو، بەلام بەم وەسفەش وەک هەموو خەلک
شوینتەواری بئى دەرەتانى تیا دەبینرا.

ئاندرى خۆشحال و شادومان گەراییەو. کاتیک دایکی سەبارەت
بە ریبین قسەى لەگەل کرد، ئاندرى وتى: "زۆر باشە، با بروات
و لە گوندەکان راستییەکان بلاو بکاتەو و کۆمەلانى خەلک بەئاگا
بینیتەو. مانەو لەگەل ئیمە بۆى دژوار بوو... ئەو بیروکانەى ناو
میشکی رینگە نادات بە ئەندیشەکانى ئیمە رازى بییت".

دایکی بە وریایی وتى: "باسى دەولەمەند و ئاغاگان و کەسانى
خوینتەواری دەکرد. دەیووت فیلیک لە ئارادایە! ئەوان باشن بەو
مەرجهى فریومان نەدەن".

ئاندرى بە پیکەنین وتى: "ئەم بابەتە تۆ نینگەران دەکات؟ ئاخ، پارە!

خوزگه ده مانبوو! هيشتا به پاره‌ي كه ساني تر ده ژين. بو نمونه نيكولا ئيفانوڤيچ مانگانه هفتا و پينج روبل وهرده گريت و مانگانه په نجا روبل سي به ئيمه ده دات، ئه واني تريس به هه مان شيوه. خويندكاره برسسيه كانيش كه پاره كانيان كوپهك به كوپهك كو ده كه نه وه، بريكي بو ئيمه ده نيرن. هه موو جوړه مروڤيك هه يه... هه نديك فريومان ده دن، هه نديك ده بنه له مپهري پيشكه وتنمان، به لام باشترينيان ئه و كه سانه تا سه ركه وتن له گه لمان ده مي تنه وه."

ده سته كاني له يهك خشاند و دريژهي به قسه كاني دا: "به لام ئه م سه ركه وتن هيشتا دووره. له چاوهراني ئه و روزه، اي نايار، ري و ره سميكى بچوك ساز ده كه ين و دلنيام پر ده بيت له شادي و كامه راني."

قسه كاني ئه و، گومان و نيگه راني له دلي ره و انده وه كه به هو ي قسه كاني ري بين تووشى ببوو. ئاندرى به ناو ژووره كه دا ده گه را و له كاتيكا قاچى به دواي خويدا راده كيشا، ده ستي به سه روسنگيدا هينا، چاوى برييه زهوى و له قسه كاني به رده وام بوو: "خوزگه ده تراني چ هه ستيكى سه ير و سه رنجراكيشم هه يه... پيم وايه ده رومه هه ر شوينيك خه لك هاوريمن و هه موومان هه لگيرساوى يهك ئاگرين. هه موو باش و شادومانن و بي ئه وهى قسه بكن، درك به يهك ده كهن. كه س هاوړه گه زه كه ي نارهنجينييت و كه س پيويسى به و كاره نيه. ژيان يه كسانه و هه ركه س سروودى خو ي ده خوينييت... هه موو سرووده كان وهك ئه و جوگانه ن كه ده بنه رووبار و به ئارامى ده رژينه ناو ده رياي دره وشاوه ي ئازادى... به خوم ده ليم، روزهيك ئه م خه ونه ده بيته راستى. ئه گه ر بمانه وييت به و جوړه بيت، دلنيام ده بيت... ئه وسا دلّم پر ده بيت له شادي.. ئه وهنده خو شحال ده بم كه ده مه وييت بگريم."

دايكى جولهي نه ده كرد بو ئه وهى قسه كاني نه برييت. هه ميشه به وردى گوئي له قسه كاني ئه و ده گرت، چونكه ئه و به ساده يي قسه ي

دهکرد و وتهکانی کاریگه‌ری زیاتری له سهر دل داده‌نا. پاڤل-یش بیری له داهاتوو دهکردهوه، کاتیگ مروّف پێ ده‌نیته ئەم ریگه‌یه، چۆن ده‌کریت کردهوه‌کانی جیا له‌مه‌ بیته؟ به‌لام پاڤل قهت هه‌سته‌کانی ده‌رنه‌ده‌بری و له‌وه‌ی که بینیبوو، که‌سی ئاگادار نه‌ده‌کرده‌وه. دایکی هه‌ستی ده‌کرد ئاندری له روانگه‌ی دل‌یه‌وه سه‌یری داهاتوو ده‌کات. هه‌میشه ئەفسانه‌کانی سه‌رکه‌وتنی مروّفه‌کان له سهر زه‌وی، له وته‌کانیدا دووپات ده‌بووه و ئەم ئەفسانانه، واتای ژیان و کاری کوره‌که‌ی و هاو‌ریکانی بو دایکی روون ده‌کرده‌وه.

ئاندری سهری له‌قاند و به‌رده‌وام بوو: "کاتیگ دیمه‌وه هۆش، کاتیگ سه‌یری چوارده‌وری خۆم ده‌که‌م، ده‌بینم هه‌موو شتیگ سارد و پیسه و خه‌لک هیلاک و توورهن..."

له به‌رده‌م پلاگه وه‌ستا و به ده‌نگیگ که خه‌می لی ده‌باری، وتی: "مه‌ترسیداره، چیترا نا‌کریت برّوا به مروّف بکه‌ین. ته‌نانهت ده‌بیته لی بترسین و بیزار بین. وه‌ک بلی مروّف دوو ناسنامه‌ی هه‌یه: "ئو ده‌یه‌ویته عه‌شق ببه‌خشیت و جگه له‌وه هه‌چی ناویته، به‌لام چۆن ده‌کریت له که‌سیگ خۆش بیت که هاوشیوه‌ی ئاژه‌لیکی وه‌حشی په‌لامارت ده‌دا و نایه‌ویته رو‌حی زیندوو له جه‌سته‌ی تۆدا هه‌بیته و مسته‌کو‌له له رو‌خسارت ده‌دات؟ ئه‌وه به هه‌چ جو‌ریگ شیاوی به‌خشین نییه. له به‌ر خۆم نییه، ئه‌گه‌ر ته‌نیا خۆم بوومایه، به‌رگه‌ی هه‌موو سووکایه‌تییه‌کانم ده‌گرت، به‌لام نامه‌ویته له‌گه‌ل سه‌مه‌کاره‌کان ریگه‌وتن بکه‌م، نامه‌ویته سواربوون له سهر پشتی من، بیته‌ه‌ه‌ه‌ی لی‌دانی ئەوانی تر".

رووناکییه‌کی سارد له چاوه‌کانی دره‌وشایه‌وه. شیلگی‌رانه سهری دانه‌واند و له‌سه‌رخۆ وتی: "له هه‌چ کرده‌وه‌یه‌کی خراب، ته‌نانهت ئه‌گه‌ر زیان له من نه‌دات، نایته چاوپۆشی بکه‌م. من له سهر زه‌وی ته‌نیا نیم. گریمان ئەم‌رو سووکایه‌تیم پێ ده‌کریت! گرنگی پێ ناده‌م و ته‌نانهت پیده‌که‌نم و وا خۆم پیشان ده‌ده‌م نه‌ره‌نجاوم، به‌لام

به یانی، ئەو کەسە ی ئەمرۆ سووکایەتی به من کردووه، دەیهوێت پیستی کەسیکی دیکە کەوڵ بکات. له بهر ئەوهیه نابیست هەمووان به یەک چاوسهیر بکەین. دەبیست جلهوی دلمان به دەستهوه بیست، دۆست و دوژمن له یەک جیا بکەینهوه. ئەم کاره دادپەروریهه، بهلام دلگیر نییه."

دایکی بی ئەوهی هۆکارهکە ی بزانیست، بیرى ساشنکا و ئەفسه رهکە کەوتهوه. هەناسه یهکی هه لکیشا و وتی: "چۆن دهکریت بهو گهنمهی هیشتا نه چینراوه، نان دروست بکەین؟"

ئاندری هاواری کرد: "به دبه ختیه که لیڕه دایه. ده بیست له دیدیکی ترهوه بروانین، له سنگی ئیمه دا دوو دل لی دەدات، یهکیان خه لکی خوش دهوێت و ئەوهی تر ئاگادارمان دهکاتهوه." دایکی وتی: "به لی، راسته."

له یادگهیدا، وینهی میرده زه به لاه و مۆنهکە ی وهک بهردیکی گه وره ی داپۆشراو به قه وزه، نه خشی بهست. بیرى له ناتاشا کردهوه که شوی به ئاندری کردووه، ههروهها وینای به یه گگه یشتنی ساشنکا و کۆرهکە ی کرد.

ئاندری به خوشحالی دریزه ی به قسهکانی دا و وتی: "هۆکاری ئەوه چیه؟ ئەوهنده روون و ئاشکرایه، ته نانهت بو پیکه نین ده بیست. هۆکارهکە ی ئەوهیه خه لک له یهک ئاستدا نین. کهواته ئەوهنده بهسه بیانخهینه یهک ئاست. دواتر ئەوهی عهقل دروست کردووه و ئەو شتانه ی به دهست دروست کراون، به شیوه ی یهکسان له نیوانیان بهش بکەین، ئەو کات یه کتر له کۆیلایه تی ترس و زنجیری ته ماح و کهریه تی رزگار دهکەین!"

ئاندری و دایکی به زۆری سه بارهت بهم بابه تانه گفتوگۆیان دهکرد. ئاندری دووباره له کارخانه دامه زرابوو. تهواوی داها تهکە ی به پلاگه دهدا و ئەویش به هه مان شیوه که پاره ی له پاقل وهردهگرت، پارهکانی ئاندری-شی وهردهگرت.

ھەندىك كات ئاندرى بە پىكەننەۋە پىشنىارى بۇ دايكى دەکرد:
"چۇنە پىكەۋە كىيىك بخوئىنەۋە، ھا؟"
پلاگە بە گالتەۋە رازى نەدەبوو. بزەي ئاندرى ناچارى دەکرد و بە
خۆي دەوت: "ئىستا كە پىدەكەنى بۇچى لەم بارەۋە گفتوگۇ بگەين؟"
دايكى واتاي ئەو وشانەي نەيدەزانى لە ئاندرى سى دەپرسى و
ئەۋىش ھەستى كرد دايكى بە نەينى دەخوئىت.
ئاندرى ۋەلامى دايەۋە: "يەكشەمەي داھاتوو پىكەۋە دەپۇينە شار
بۇ لاي دكتورىكى ناسياۋى من. پشكنين بۇ چاوت دەكات و ئەگەر
پىۋىستى كرد چاۋىلكەت بۇ دادەنيت."

وڙندى (19)

دايڪى سڀ جار له زيندان سهردانى پاڦل سى كرد، به لام هه رجاره و
فه رماندهى جه ندرمه كان به روخوشى مؤله تى بينينى پڻ نه دا.
- دايڪه، هه فته يه كى تر. زووتر له وه ناكريت. هه فته كهى تر وه رنه وه.
ئه مرڙ ناكريت.

فه رمانده له شولاريكى خروخه پانى هه بوو و دايڪى ده خسته بيرى
ته ماتهى گه ييو كه ئه وه نده له دووكانى ميوه فروشى ماوه ته وه به
تويژالنيك له كه روو داپوشراييت. به رده وام به چيلكه يه كى نوڪ تيڙ
ددانه سڀي و ورده كانى پاڪ ده كرده وه، چاوه ورد و سه وزه كانى
پيده كه نى و دهنگى هاوريپانه و گهرم بوو.

دايڪى بڙ ئاندرى سى ده گيڙايه وه: ”ئه و پياوه به ريزه، به رده وام بزه
دهكات، به لام به بڙچوونى من كاريكى باش نييه، چونكه كه سيڪ كه
پيشه كهى ئه وه يه، نابيت به و شيويه بيت“.

- به لئى، به لئى، ئه وانه كه ساننيكى ميهره بان و دم به پيڪه نينن. پييان
ده لئين: ”سه يري ئه م پياوه ژير و شه ريفه بڪن، بڙ ئيمه مه تر سيداره،
كه واته له سيداره ي بدهن. پيده كه نن و مروڦ ناچار ده كه ن له گهل
ئه وان پڻ بكه نيت“.

دايڪى وتى: ”ئه وهى بڙ پشڪنين هاته ماله كه مان، كه سيكى ساده تر
بوو، به لام خيراهه ركهوت چهنده هيچ وپو وچه“.

- ئه وانه ئيترو مروڦ نين، به لكو چه كوش و كه رسته ن بڙ كه روڪاس
كردنى كڙمه لاني خه لڪ. سو ده كه يان ئه وه يه كاريڪمان پڻ بڪن
دهولت به ئاسانى بتوانيت كه لڪمان لئى وه ربرگريت. ئه وان له لايه ن
ئه و ده ستانهى كه ئيمه به رپوهه ده بن، دروست كراون و ده توانن
بڻ چهنده وچوون فه رمانه كان جي به جئ بڪن“.

- ورگی چەند زلە..

- بەلئ، ورگ ھەرچەند گەورەتر بیت، رۆح نزمترە.

سەرئەنجام مۆلەتی دیداریان دا. رۆژی یەکشەمە، دایکی رۆیشتە ژووری چاوپینکەوتن و لەخۆبوردووانە لە سوچینک دانیشت. لەو ژوورە بەرتەسک و بۆگەنەدا، چەند کەسیکی دیکەش دەبینران. بئ گومان یەكەم جار نەبوو ئەم کەسانە دەهاتنە ئەوی، لە بەر ئەوێ یەکتریان دەناسی و گفتوگۆیان دەکرد.

ژنیکی قەلەو کە رۆخساری ژاکاو و جانتاکە ی لە سەر ئەژنۆی بوو، وتی: "ئەمرۆ بەیانی لە یەكەم نوێژی (پاکبوونەوێ) قەشە ی پیش نوێژ دووبارە گوینچکە ی یەکیک لە مندالەکانی کۆری سروودی راکیشا و ئەوئەندە ی نەمابوو لە بنەوێ دەریبیتت."

پیاویکی بەتەمەن کە جل و بەرگی سەربازی لەبەر بوو، بە دەنگی بەرز کۆکی و وتی: "ئەو مندالانە ی لە کلیسا سروود دەخوینن، ئەوئەندە بئ ریزن!..."

پیاویکی وردی کە چەل کە بەردەوام بئ وەستان لە ناو ژوورکەدا پیاسە ی دەکرد، بە نیگەرانی وتی: "خەرجییەکانی ژیان رۆژ بە رۆژ گرانتر دەبیت و لە بەر ئەوێ خەلک لە جاران زۆر خراپتر بوو. کاتیک دەبیت یەك کیلۆ گۆشتی مانگای پلە دوو بە چوار دە کوپەك و نان بە دوو کوپەك بکرن، دیارە لەوێ باشتر نابن."

ھەندیک جار چەندین زیندانی بە جل و بەرگی خۆلەمیشی وەکیەك و پینلوی چەرمی دەهاتنە ناو ئەو ژوورە نیوێ تاریکە و چاوەکانیان دەکردەوێ و دەبەست. یەکیان زنجیری لە پێدا بوو. ھەست بە ئارامییەکی سەیر دەکرا. وەك بلئی ھەموویان زۆر لەمیژ بوو بە بینینی ئەم دیمەنانە راھاتبوون. ھەندیکیان دانیشتبوون و ئەوانی تر چاوەرینی نۆرەیان دەکرد. ھەندیکیش بە دەنگیکێ شەكەت و ماندوو لەگەل زیندانییەکان قسەیان دەکرد.

دلی دایکی بئ سەبرانە دەلەرزى. بە شلەژانەوێ سەیری چوار دەووری

کرد و ساده‌یی پرکاره‌ساتی ژیان، چه‌په‌ساندی.
 پیره‌ژنیکی وردیله لای دانیشتبوو و گوئی له قسه‌کانیان ده‌گرت و
 به روانینیکی سه‌رسورپه‌ینه‌ر، سه‌یری هه‌موو شتیکی ده‌کرد.
 دایکی به ئارامی لئی پرسی: ”بۆ سه‌ردانی کئی هاتوویت؟“
 پیره‌ژن به ده‌نگیکی پاراو وه‌لامی دایه‌وه: ”کورپه‌که‌م، خویندکاری
 زانکویه، ئه‌ی جه‌نابت؟“

- کورپه‌که‌ی منیشیان گرتوو، به‌لام ئه‌و کریکاره.

- ناوی چیه‌ی؟

- فیلاسیف.

- نایناسم، ده‌میکه لی‌ره‌یه‌ی؟

- چه‌وت هه‌فته.

پیره‌ژن به سه‌ربه‌رزی وتی: ”کورپه‌که‌م ده‌مانگه لی‌ره‌یه‌ی.“

ژنیکی بالابه‌رز که جل‌وبه‌رگی ره‌شی پۆشیبوو و پوخساری باریک
 و زه‌رده‌ه‌لگه‌پاراو ده‌رده‌که‌وت، به هیواشی وتی: ”به‌م زووانه هه‌موو
 مروّقه به‌شه‌ره‌فه‌کان زیندانی ده‌که‌ن. به راستی ژیانیکی بیزارکه‌ره!“
 پیره‌پیاوی که‌چه‌ل وه‌لامی دایه‌وه: ”به‌لئ، به‌لئ، که‌س تا‌قه‌تی نه‌ماوه.
 هه‌مووان بیزار و توورپه‌ن. نرخه‌کان پوژ به پوژ گرانتر ده‌بیئت و له
 ئه‌نجامدا به‌های که‌سه‌کان دیته خوار... هیچ ریکه‌وتن و سازانیک
 له ئارادا نییه...“

کابرای سه‌ربازی وتی: ”زۆر راسته! پشیوی و ئاژاوه‌یه‌کی سه‌یره!
 ده‌بیئت ده‌نگیکی به‌هیز فرمان بدات: بی‌ده‌نگ بن! ئه‌وه‌مان پیویسته،
 ده‌نگیکی به‌هیز.“

گفتوگۆکه گشتگیرتر و هه‌ست بزوینتر ده‌بوو. هه‌ر که‌سه و بۆچوونی
 خۆی سه‌باره‌ت به ژیان ده‌رده‌بهری، به‌لام هه‌موویان به هیواشی
 قسه‌یان ده‌کرد. دایکی به هۆی ئه‌م قسه‌نه هه‌ستی به شتیکی نامۆ
 کرد. له ماله‌که‌ی زۆر راشکاوانه‌تر قسه ده‌کرا.

پاسه‌وانیکی قه‌له‌و که ریشی چوارگۆشه بوو، هاواری کرد: ”خاتوو

ڦيلاسيف!

سهروڙيڙي دايڪي بهراورد ڪرد و وتي: ”وهره!“
به شله شهل دور كهوته وه. دايڪي دهيوست پيشي بکهويت.
سهرئهنجام له ژوورنڪي بچوک پاڦل سي بيني كه دهستي بو لاي
دايڪي دريژ ڪردبوو و پندهکهنی. دايڪي دهستي گرت و له کاتيکدا به
دهم بزه وه چاوهکاني له سهر يهک دانا، به هيواشي وتي: ”سلاو...
سلاو..“

پاڦل دهستي دايڪي گوشي و وتي: ”دايڪه نارام به.“
- بهسهرچاو، بهسهرچاو.

پاسهوانه كه وتي: ”دايڪه، كه ميڪ دور بوهسته بو ئه وهی مه ودايهک
له نيوانتانا هه بيت... ياساڪان بهو جوړهيه.“

پاڦل پرسيارى تهنروستي دايڪي و بارودوخي ماله وهی ڪرد. پلاگه
چاوهپواني پرسيارى ديكه ي ده ڪرد و له چاوی ڪوره كهيدا بو ي
دهگه را، به لام دهستي نه كهوت. پاڦل وهک هه ميشه نارام و كه ميڪ
زهر د هه لگه رابوو. چاوهکاني گوره تر دهنواند.
دايڪي وتي: ”ساشنكا هه والتي ده پرسى.“

پيلوهکاني پاڦل لهرينه وه و روخساري به بزه يهک گه شايه وه.
تالييه کي سووتينه ر دل ي دايڪي نازار دا. به تووره ييه کي له ناکاو
دريژه ي به قسه کاني دا: ”به م زوانه نازادت ده کهن؟ بو تويان
گرت؟ نه گهر له بهر بلاو ڪراوه کانه، خو هيشتاش بلاو ده ڪرينه وه!“
چاوهکاني پاڦل ده بريسکايه وه.
وتي: ”به راستي؟“

پاسهوانه كه به تووره يي وتي: ”باسکردني ئه و شتانه قه ده غيه،
ته نيا ده بيت سه بارهت به خيزانه که تان قسه بکه ن..“
دايڪي وه لام ي دايه وه: ”ئهي ئه م شتانه خيزاني نين؟“
پاسهوانه كه وتي: ”نازانم، ته نيا ده زانم قه ده غيه.“

پاڦل وتي: ”دايڪه، باسي ماله وه بکه، خو ت چي ده که ي؟“

دايىكى كە ھەستى دەكرد ۋەك گەنجىك بوڭرە، ۋەلامى دايەۋە:
 ”ھەموو شتىك بۆ كارخانى دەبەم. بە پىكەننن درىژەى بە قسەكانى
 دا: ”سوپ، كەباب و ھەموو جۆرە خواردىنىك... ئەۋەى ماریا
 دروستى بكات...”

پاڭل لە مەبەستەكەى دايىكى تىگەبىشت و بە دەنگىكى دلگىر و شىرىن
 كە پلاگە چاۋەرپى نەدەكرد، وتى: ”دايكە گيان، دايىكى ئازىزم،
 خۆشخالم سەرقالىبەكت بۆ خۆت دۆزىۋەتەۋە، بەم شىۋەىە بىزار
 نابىت... واىە؟“

پلاگە وتى: ”كاتىك نووسراۋەكان بلاۋ كرانهۋە، منىشيان پشكىنى.”
 پاسەۋان دەيوىست توورە ببىت و وتى: ”دووبارە لەۋ قسانەتان
 كرددوۋە. دەلىم قەدەغەىە، ئازادى لە كەسەكە دەستىنن بۆ ئەۋەى
 لەۋ شتانه بە دوور ببىت و تۆبىش باسى ئەۋ شتانهى بۆ دەكەى.
 دەبىت بزانى ئەۋ قسانە لىرە قەدەغەىە.”

پاڭل وتى: ”دايكە گيان، چىتر باسى ئەۋ بابەتانه مەكە. ماتىۋ
 ئىفانوۋىچ پىاۋىكى باشە، نابىت بىزارى بكەيت. پىكەۋە ھەلدەكەىن...
 ئەمىرۋ بەرى كەوت لىرەىە، بە گشتى بەرىۋەبەرى زىندان دىت و
 ماتىۋ دەترسىت شتى زۆر باس بكەيت.”

پاسەۋانكە سەبرى سەعاتەكەى كىرد و وتى: ”كاتەكەتان تەۋاۋ
 بو.”

پاڭل وتى: ”سوپاس دايكە، نىگەران مەبە... بەم زوۋانە لىرە دىمە
 دەر.” لە ئامىزى گرت و ماچى كىرد. كىردەۋەكانى كارىگەرى لە سەر
 دايىكى دانا و لە ھەمان كات خۆشخالى كىرد و گىيا.

پاسەۋان ھاۋارى كىرد: ”جىا ببىنەۋە. بە بۆلەبۆل دايىكى بىردە دەر.”
 - مەگرى... بەم زوۋانە ئازاد دەكرىت. زۆر كەسىيان ئازاد كىردوۋە،
 چونكە ئىتر شوڭن نەماۋە... ژمارەيان لىرە زۆر زۆرە...“

پلاگە گەرايەۋە بۆ مال. ئاندرى پرسى: ”پاڭلت بىنى؟“
 - بەلى، بە ئاماژە قسەم لەگەل كىرد و ئەۋىش لە مەبەستەكەم

تیگه یشت .

- هه ناسه یه کی خه مباری هه لکیشا و دووباره وتی: "به لئی، تیگه یشت،
ئه گینا به و شیوه یه ماچی نه ده کردم، چونکه یه که م جاری بوو..."
ئاندری به پیکه نینه وه وتی: "خه لک شتی زوریان ده ویت، به لام
دایکی ته نیا چاوه ری سۆز و خو شه ویستییه".

پلاگه به سه رسورمانه وه وتی: "ئه و دایک و باوکانه ی هاتبوون،
به جوریک هه لس و که وتیان ده کرد وه ک بلئی به و دۆخه راهاتوون.
منداله کانیان له زیندانن، به لام ئه وان زۆر گرنگی پی نادهن. دین،
داده نیشن و چاوه ری ده بن و گفتوگۆ ده که ن. کاتیک خوینده وارەکان
ئه وهنده به باشی به م دۆخه رادین، ده بیت چاوه پروانی چی له
کریکاره کان بکه یین؟"

ئاندری به پیکه نین وه لامی دایه وه: "زۆر ئاساییه، به لام یاسا به
شیوه یه کی نه رمتر له گه ل ئه وان هه لس و که وت ده کات به به راورد
له گه ل ئیمه، چونکه پیویستی به وانه، به لام ئه م یاسایه ده ست و پی
ئیمه ی به ستووه بو ئه وه ی نه توانین جووته بوه شینین".

ویندی (20)

شہویک کہ دایکی سہرقالی چنین بوو، ئاندری بہ دہنگی بہرز کتیبی شۆرشی کزیلہکانی رۆمی دہخویندہوہ، لہ ناکاو لہ دہرگایان دا. ئاندری دہرگای کردہوہ. وسیف چیکیف بوو. بہ دہنگیکی سہیر وتی: ”لیرہوہ تیدہپہریم، بینیم چرای ژوورہکەتان داگیرساوہ، وتم با سہریکتان لی بدہم. ئیستا لہ زیندان ئازاد بووم“. دہستی دایکی گرت و وتی: ”پاقل سلای لی دہکردن. بہ گومانہوہ لہ سہر کورسیہکە دانیشت. بہ نیگاہیکی گومانای چای بہ ژوورہکەدا دہگیرا.

دایکی رقی لیی بوو. لہ ناو کہللہی زل و بہئامیربووہکەہی و چاوہ وردہکانیدا شتیک دہبینرا کہ ئہو پیرہژنہ ہمیشہ لیی دہترسا، بہلام لہگہل ئہوہش بہ بینینی خوشحال بوو، بہ بزہ و سۆزی دایکانہ پیی وت: ”زۆر لاواز بوویت... ئاندری چای بو بیتہ“.

ئاندری لہ چیشخانہکە وەلامی دایہوہ: ”ئہوہ سہماوہرہکە ہلدہکەم“.

- پاقل چۆنہ؟ جگہ لہ تۆ کہسی دیکہیان ئازاد کرد؟

وسیف سہری داخست و وەلامی دایہوہ: ”پاقل ہینشتا لہ زیندانہ... بہلام پیم وتن با برۆم، چیتہر تاقہتم نہماوہ... ئہگینا دہتانکوژم. منیان ئازاد کرد. ئہم کارہیان باش بوو، چونکہ بہلینتہکەم دہبردہ سہر“.

دایکی لیی دوور کہوتہوہ و وتی: ”بہلی“.

کاتیک چای کہوتہ سہر دہم وچاوہ گرویکہی ئہو پیاوہ، برژانگہکانی بی ئیرادہ دہلہرزی.

ئاندری لہ چیشخانہکەوہ وتی: ”فیدیا مازین چۆنہ؟ بہردہوامہ لہ

شینعر وتن؟“

وسیف سهری له قاند و وتی: ”به لئی. له کارهکانی تی ناگه م، ئه و له کهناری دهچیت، دهیخه نه ناو قه فهس، به لام له خویندن بهردهوامه، کهنارییهکی زیندانی دهتوانیت چی بکات؟ ته نیا یه ک شت دهزانم و ئه ویش ئه وهیه نامه ویت بگه ریمه وه بۆ مال“.

دایکی بیرمه ندانه وتی: ”به راست، له و ماله دا چی ده کهیت؟ مالیکی چۆل و سارد و بی رۆحه، ده بیئت ئه وئی زۆر سارد بیئت...“

وسیف بی دهنگ بوو. چاوهکانی داخست و قوتووه جگه ره کهی له گیرفانی دهرهیتا و جگه رهیهکی داگیرساند. به نیگا، سهیری دووکه له خۆله میشییهکانی سهر سهری دهکرد که بزر ده بوون و له ناكاو قاقایهکی سهیری کیشا که له وه پینی سهگیکی تووره دهچوو: ”به لئی، ده بیئت هه وای ماله کهم سارد بیئت.. به دلنیا ییه وه پره له قالۆنجهی رهق هه لاتوو... پیم وابیئت مشکهکانیش له سه رما تیاچوون... پلاکه، ریگه بده ئه مشه و له ماله کهی تۆ بم... ریگه ده دهی؟“

بی ئه وهی سهیری دایکی بکات، قسهی دهکرد.

پلاکه خیرا وهلامی دایه وه: ”به لئی“.

هه رچهنده خولقی دهکرد و نه یده زانی چی پی بیئت، به لام وسیف که دهنگی به شیوهیهکی سهیر خه می لی دهباری، دریژهی به قسه کهی دا: ”ئیسنا رۆژگاریکه مندال شهرم له دایک و باوکی خزی دهکات...“ دایکی له شوینه کهی راچه نی و وتی: ”چی؟“

سهیریکی کرد، پیلوهکانی داخست و دووباره ی کرده وه: ”ده لیم مندال به هۆی دایک و باوکی شهرمه زاره، مه ترسه مه به ستم تۆ نییه، تۆ قهت نابیته هۆی شهرمه زاری بۆ پاقل، به لام من رقم له باوکه و خۆشم ناویت و نامه ویت بگه ریمه وه بۆ مال. چیت نه باوکه هیه نه شوینی هه وانه وه... ئیسنا پولیس به دوامدا ده گهریت، ئه گینا ده رۆیشتم بۆ سبیریا... وا بزانه ئه و که سهی سه ختی کیشا وه

دهتوانیت زور کار له سییریا بکات... ئەوانه‌ی دوور خراونه‌ته‌وه،
 ئازادم دهکردن و رینگه‌ی هه‌لاتم بۆ ده‌دۆزینه‌وه."
 دایکی هه‌ستی کرد و سیف به هۆی بابه‌تیکه‌وه ئازار ده‌چیژیت،
 به‌لام نه‌یده‌زانی بۆ به‌زه‌یی پیندا نایه‌ته‌وه و چونکه نه‌یده‌ویست
 به بئ دهنگی بیره‌نجیتیت، وتی: "به‌ئ، هه‌لبه‌ته، که‌واته وا باشه
 برۆی..."

ئاندری له چیستخانه‌که هات و به پیکه‌نینه‌وه پرسى: "چی ده‌ئیی
 دایکه، ها؟"

دایکی هه‌لستا و وتی: "ده‌رۆم خواردن ئاماده ده‌که‌م."
 و سیف چیکیف سه‌یریکی ئاندری سی کرد و وتی: "ده‌ئیم که‌سانیک
 هه‌ن پیویسته بکوژرین."

ئاندری به ئارامی پرسى: "ها، بۆچی؟"
 - بۆ ئەوه‌ی ئیتر نه‌مینن.

- که‌واته ئەو مافه‌ت هه‌یه مرۆفه زیندوو‌ه‌کان بکه‌یته لاشه‌یه‌کی بئ
 گیان؟ ئەو مافه‌ت له کوئ به ده‌ست هینا؟
 - خه‌لک ئەو مافه‌م پئ ده‌ده‌ن.

ئاندری هه‌لستا و به سه‌رسورمانه‌وه سه‌یری کرد. و سیف دووباره‌ی
 کرده‌وه: "خه‌لک ئەو مافه‌یان پئ داوم. کاتیک شه‌قم تی هه‌لده‌ده‌ن،
 مافی خۆمه به‌رگری بکه‌م و شه‌ق له قه‌پۆزیان هه‌لده‌م... ئەگه‌ر
 کاریان به سه‌ر منه‌وه نه‌بییت، منیش کارم به که‌س ناییت. سویند
 ده‌خۆم ئەگه‌ر رینگه‌ بده‌ن به‌و شیوه‌یه‌ی ده‌مه‌ویت بژیم، به ئارامی
 ده‌ژیم بئ ئەوه‌ی ببه‌ ئه‌رك بۆ که‌س. گریمان به‌هویت له ناو
 دارستان ژیان به سه‌ر به‌رم. که‌پریک له قه‌راخ رووبار بۆ خۆم
 دروست ده‌که‌م و له‌وئ تاک و ته‌نیا ده‌مینمه‌وه..."

ئاندری شانی به‌رز کرده‌وه و وتی: "که‌واته ئەو کاره بکه."
 و سیف پرسى: "ئێستا؟"

سه‌ری له‌قاند و مشتیکى له ئەژنۆی خۆی دا و وتی: "تازه مه‌حاله"

ئەو بەكرىت!

- كى رىگەت لى دەگرىت؟

- خەلك، تا سەر مەرگ ھۆگرىانم.. بە داوى كىنە لە دلم ئالون...
خراپ منيان بەستوو تەو... ئەمە داوىكى پتەو... لىيان بىزارم
و بۆ ھەر شوئىنك برۆم ناھىلن بە ئاسودەى بژىم. دەبىنە ئەرك
بۆ يەكتر. من لىپرسراوى خۆم، تەنيا لىپرسراوى خۆم و ناتوانم
لىپرسراوى كەسى تر بم.. ئەگەر باوكم دزە...

ئاندرى لە وسىف نرىك كەوتەو و وتى: "ئاخ!"

- سەرى ئىزايى گرئف دەپەرىنم. دەبىنى!

ئاندرى زۆر شىلگىرانە پرسى: "بۆچى؟"

وسىف ھەك دوژمنىك سەرى ئاندرى سى كرد و وتى: "بۆ ئەو ھى
چىتر سىخورى و دووزمانى نەكات. ئەو بوو ھۆى ئەو ھى باوكم
بكەوئتە رىگەى خراپ، باوكم دەھەوئت ببىتە پۆلىسى نەئىتى و چاوى
لە يارمەتى ئەو."

ئاندرى ھاوارى كرد: "بە راستى سەىرە! بەلام كى لە بەر خاترى
باوكت سەركۆنەت دەكات؟ گەمژەكان."

- گەمژەكان و ھەروەھا كەسانى تىگەىشتوو. بۆ نمونە تۆ كورپىكى
ژىرىت، پاقل-ىش.. ئايا بەو شىوہەى لە يەك دەروانن يان سەىرى
فئىدا مازىن يان سامۆئىلۆف دەكەن، بە ھەمان شىوہە سەىرى منىش
دەكەن؟ درۆ مەكە، چونكە باوہرپ پى ناكەم... ئىوہ ھەمووتان
دوورەپەرىز دەوہستن و خۆتان لە من دوور دەخەنەوہ..."

ئاندرى لای دانىشت و بە مېھرەبانى پى وت: "ھاورى، رۆحت
نەخۆشە..."

- بەلى، رۆحى ئىوہىش لە كلۆلە... تەنيا وا دەزانن برىنەكانتان
لەو ھى من چاكترە... ھەموو ھەك كەسانى ھىچ وپوچ لەگەل يەكتر
ھەلس و كەوت دەكەين... قسەكەم ئەو ھى... دەتەوئت چ وەلامىكم
بدەيتەوہ؟"

مۆرەي له ئاندری دەکرد و ددانەکانی دەرکەوت، چاوەروانی وەلام بوو. پوخساری زەردەهەلگەراوی کاریگەری لی نەدەکرا. لیو ئەستورەکانی دەلەرزى. وەک ئەوەي بە شلەيەکی گەرم سووتاییت. ئاندری بە بزەيەکی گەرم و بە چاوە شینەکانی دلنەوایی و سیف سی دەکرد: "وەلامت نادەمەو. دەزانم گفتوگۆ کردن لەگەل کەسیک کە دلی بریندارە، تەنیا دەبیتە هۆی بیزاری ئەو، دەزانم هاوری".

وسیف سەری داخست و لە بەر خۆیەو و تی: "بەلی، گفتوگۆم لەگەل ناکەن، چونکە نایزانم".

ئاندری بەردەوام بوو: "وا بزانم هەر کام لە ئیمە بە پینی پەتی بە سەر ورده شووشەدا رۆیشتووین و چەندین کاتژمیری ژیانمان بە تالی بە سەر بردوو".

وسیف وتی: "هیچ شتیک ناتوانیت هیورم بکاتەو، تەنانەت قسەکانی تۆ. پۆح وەک گورگ دەلوورینیت..."

- نامەویت دلنەواییت بکەم. تەنیا ئەو دەزانم ئەم دۆخت بەردەوام ناییت، لەوانەيە ئیستا نەبیت، بەلام دلنیام کۆتایی دیت..

ئاندری پینکەنی و دەستی خستە سەر شانی وسیف و بەردەوام بوو: "هاوری، هەموومان گرفتاری ئەو بووین.. ئەم نەخۆشییە پەلاماری کەسانی وەک ئیمە دەدات، بەلام ئەو کاتەي تاک و تەنیاین و هیشتا واتای ژیان نازانین و ئەو شوینەي تایبەتە بە خۆمان، نایناسینەو، وا دیتە بەرچاو کە تەنیا مرۆفی راستەقینە لە سەر زەوی خۆیەتی و دەیەویت هەموومان قووت بدات. دواي ماوەیەک، کاتیک دەبینی جگە لە سنگی تۆ، پۆحی پاک لە سنگی کەسانی دیکەشدا هەي، ئۆقرە دەگریت... بەلام لە بەر ئەوەي وات زانیو لە کۆنسیرتی جیهانیدا، تەنیا تۆ نۆتی راستت ژەنیو و دەتویست برۆیتە سەر بورجی زەنگی کلیسا و لە کاتیکدا زەنگەکەت ئەوەندە بچوکە کە لە ناو زەنگەکانی تری شادومانی پۆژانی جەژندا بە گوی ناگات، شەرمەزار دەبیت و دواتر هەست بەو دەکەیت تەنیا دەنگیکیت بە

دژواری ده بیسترییت، به لām له گهل ئه وه شدا له ناو کۆری ژهنیارانى به توانا و خاوهن شکۆ، بوونى راسته قینهت پيوسته ... تى ده گه تى مه به ستم چيه؟

وسيف سه رى له قاند و وتى: "تى ده گم، به لām برۆا به قسه كهت ناکم".

ئاندرى پيکه نى، هه لستا و به ناو ژورره كه دا پياسه ي ده کرد: "منيش سه ره تا کان برۆام نه ده کرد... هاها، عاره بانه!"

وسيف مۆره يه کى له ئاندرى کرد و وتى: "به من ده لى عاره بانه؟"
- ئاخى زۆر هاوشيوه ي عاره بانه يت!

وسيف ده مى تا بناگووى کرده وه و پیده که نى.

ئاندرى سه رسورماو له به رده مى وه ستا و وتى: "چيته؟"

- به خۆم ده وت ئه و که سه ي سووکايه تى به تۆ بکات گه مژه يه!

ئاندرى شانى به رز کرده وه و وه لāmى دايه وه: "چۆن ده کريت که سيک سووکايه تى به من بکات؟"

وسيف بزه يه کى کرد: "نازانم، به لām ده زانم ئه و که سه ي سووکايه تى به تۆ بکات، دواتر لای ويژدانى شه رمه زار ده بيت."

ئاندرى به پيکه نين وتى: "ده تويست دۆخه که بگه يه نيته ئه م ئاسته!"
دايکى بانگى کرد: "ئاندرى سه ماوه ره که بيته."

کاتيک ئاندرى سه ماوه ره که ي برد، وسيف له به رده م ئاويته وه ستا:
"ماوه يه کى زۆر بوو ده م و قه پۆزى خۆم نه بينيبوو."

به ده م بزه وه سه رى له قاند و دووباره وتى: "زۆر ناشيرينم."

ئاندرى به سه رسورمانه وه سه يرى ده کرد و وتى: "گرنگه به لاته وه؟"
وسيف وتى: "ساشنکا ده لىت روخسارى مرۆف پيشانده رى روحيه تى."

ئاندرى وتى: "ئه م قسه يه راست نييه. ئه و خۆى لووتى خواره و ئيسقانى گۆناى وه ک مقه ستيكى نووک تيژه، به لām روحي وه ک ئه ستيره ده دره وشيته وه."

بۆ نان خواردن له سهر میزه که دانیشن .
 وسیف په تاته یه کی گه وره ی هه لگرت و خوینی به له ته نانیکه وه کرد
 و وه کو گورگ سه رقالی خواردن بوو .
 به ده می پر، له قسه کردن به ردهوام بوو: "به راست بارودوخی
 ئیره چۆنه؟"

کاتیگ ئاندری به تامه زرویی بۆ ده گیرایه وه که پروپاگه ندی
 سو سیالیسی له ناو کارخانه چهنده زور و بهربلاوه، دووباره خه م
 له سهر سیمای نیشت و به توورپه یی وتی: "ئه م قسانه زور دریزه
 ده کیشیت، ده بیته خیرا برۆینه پیش."

دایکی سهیری کرد. ئاگری دوژمنایه تی له ناخیدا بلیسه ی هدا .
 ئاندری وتی: "ژیان ئه سپ نییه به لیدانی قامچی بۆ پیشه وه ی
 به ریت ."

به لام وسیف پیداگرانه به ردهوام بوو: "زور دریزه ده کیشیت،
 به رگه ی ئه وه ناگرم! ده بیته چی بکه م؟"

به دلساردی سهیری ئاندری سی کرد و چاوه روانی وه لام بوو .
 ئاندری سهری داخست و وتی: "ئیمه ده بیته فیڕ بین و کهسانی
 دیکه ش فیڕ بکه ین. ئهرکی ئیمه ئه وه یه ."

وسیف پرسی: "که ی خه بات ده ست پی ده که ین؟"
 - پیش ئه وه ی ئه و خه باته ده ست پی بکه ین، چهنه جاریک
 شکستمان ده دن .

"ئه وه ده زانم، به لام نازانم که ی کاتی رووبه روو بوونه وه ی ئیمه
 دیت. به بروای من سه ره تا ده بیته میشکی خه لک چه کدار بکه ین و
 پاشان ده ستیان ..."

وسیف بی ههنگ دووباره دهستی به خواردن کرده وه . دایکی بی
 ئه وه ی ههستی پی بکات، سهیری روخساری گرویی وسیف سی
 ده کرد و ههولی هدا شتیکی تیا بدوزیته وه بۆ ئه وه ی رق و کینه ی
 وسیف له دلیدا نه هیلت. ئاندری ههردوو دهستی به سه ریه وه

گرتبوو، هه نديک کات به گرژي قسه ي ده کرد و پيڊه کهنی، هه نديک کات قسه که ي ده بپري و به فيکه ئاوازي لي دها.

دايکی وای زانی هۆکاری نيگه رانی و په ريشانی وسيف ده زانيت. وسيف که مدوو بوو. هه رکات ئاندرئ سه بارهت به بابه تیک پرسياړی لي ده کرد، به کورتي و بيژاری وه لامي دها دايه وه.

ئاندرئ و پلاگه هه ستیان کرد شوينه که يان له يهک ژوور ته سکه و ناتوانن ميوانداریي وسيف بکن، به لام وسيف هه لستا و وتی: "زور هيلاکم، ماوه يه کی زور له زيندان بووم. ئیستا دهمه ويت بخهوم".

به رويشتنی ئه و بو چيشته خانه، بي دهنگيه کی ترسناک بالی به سه ر ژووره که دا کيشا. دايکی به چپه به ئاندرئ سی وت: "بيرکردنه وه کانی مه ترسياره".

ئاندرئ سه ری له قاند و وتی: "گورپکی سه ربزيوه! به لام باش ده بيت! کاتی خوی وهک ئه و بووم. کاتيک دلی مرؤف به تينه وه ناسووتيت، دوو که ل ده کات... دايکه برؤ بخه وه، من کتيب ده خوئيمه وه."

پلاگه رويشته جيگه که ي. ئاندرئ که له به ردهم ميژه که دانيشتبوو، دوعا و ناله کانی دايکی ده بيست. له کاتيکدا خيرا لاپه ره کانی کتيب که ي هه لده دايه وه، ناوچاوی پاک ده کرده وه و سمیلی با دها و قاچی راده وه شاندد... دنگی ميلي سه عاته که له ناو ژووره که دا ده بيسترا. باهوز خوی به شووشه کاندا ده کيشا و ده ينالاند.

دايکی به ئارامی وتی: "خوایه گيان، ژماره ي مرؤفه کان له م دنيايه چه نده زوره؟ هه رکه س به جوریک گازنده له ژيانی خوی ده کات. که سانی به خته وه ر له کوين؟"

ئاندرئ وتی: "که س به خته وه ر نييه، به م زوانه ژماره يان زياد ده کات، زور زياد".

وېښه (21)

رېژه‌کان خیرا تیده‌په‌ری، به‌لام نه‌وه‌نده هه‌مه‌رنگ و جوراوجور بوو، چیتړ نه‌ده‌بووه هوی په‌شوکانی دایکی. شه‌وانه زیاتر له جاران خه‌لکی نه‌ناسراو سه‌ردانی مالی پلاگه‌یان ده‌کرد. به هیواشی و نیگه‌رانی له‌گه‌ل ئاندری ده‌دوان. دواتر دره‌نگانی شه‌و، سه‌ریان له ناو یه‌خه‌ی پالتوکه‌یان ده‌شارده‌وه و له شه‌وه‌زنگدا مال‌ه‌که‌یان جی ده‌هیشته. مرؤف هه‌ستی ده‌کرد هه‌رکام له‌وان جوش و خرؤشی خوی ده‌شاریته‌وه و هه‌موویان حه‌زیان ده‌کرد ئاواز و گورانی بلین، به‌لام ده‌رفه‌تی ئه‌و کاره‌یان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت، چونکه هه‌میشه په‌له‌یان بوو. هه‌ندیکیان ره‌خنه‌گر و به‌ریز، هه‌ندیک شاد و هه‌ندیک بیرمهند و بی‌ده‌نگ بوون. به‌بۆچوونی دایکی، له‌واندا شوینه‌واری سووربوون و برؤا به‌خۆبوون ده‌بینرا. هه‌موو ئه‌و روخسارانه لای ئه‌و، هه‌رچه‌نده زور جیاواز بوون، به‌لام له شیوه‌ی روخساریکی لاواز، ئارام، به‌برشته، رووناک، دلگیر و شینگیر، هاوشیوه‌ی مه‌سیح له ئه‌مائوس بوون.

پلاگه روخساره‌کانی ده‌ژمارد و وه‌کو ژماره‌یه‌کی زور که ده‌وری پاقل-یان گرتبیت، وینای ده‌کردن. شه‌ویک کچیکی چالاک و قزلول له شاره‌وه هات. پاکه‌تیکی بۆ ئاندری هیناوو، له کاتی رۆیشتن به روخساره‌گه‌ش و دره‌وشاوه‌که‌ی به‌دایکی وت: "مالئاوا هاوری". دایکی به‌ری به‌پیکه‌نینی خوی گرت و وتی: "به‌خیر چیت."

دوای به‌ریکردنی ئه‌و، لای په‌نجه‌ره‌که وه‌ستا و سه‌یری هاوریکه‌ی کرد که شادومان وه‌ک گولیکی به‌هاری و چالاک وه‌ک په‌پوله به‌کۆلانه‌که‌دا ده‌رؤیشت.

کاتیکی کچه‌که دیار نه‌ما، دایکی به‌خوی وت: "ئاخ کچی خۆم!"

هيوادارم بؤ هه موو ته مهنت هاورپنيه کی باشت دهست بکه ویت". پلاگه، زور جار له ناخی ئەوانه ی له شاره وه دههاتن، نهینیه کی منالانه ی دهبینی و بزه یه کی میهره بانی بؤ دهکردن، به لام له هه مان کات، ئەو بروایه ی زیاتر له جارن ههستی پئی دهکرد، کاریگه ری له سه ر داده نا و مه یلیان بؤ دادپهروه ری و سه رکه وتن، خو شحالی پئی ده به خشی. کاتیگ سه بهاره ت به وه قسه یان دهکرد، بی ئیراده هه ناسه ی هه لده کیشا. خه میکی نامۆ دایده گرت، به لام ئەوه ی کاریگه ری له سه ر داده نا، ساده یی و له خو بوورده یی بی هاوتا و جوامیرانه ی ئەوان بوو.

کاتیگ میوانه کانی سه بهاره ت به ژیان گفتوگۆیان دهکرد، درکی به زور شت دهکرد. ههستی دهکرد به راستی سه رچاوه ی راسته قینه ی به ده به ختییه کانی مرۆفیان دۆزیوه ته وه. پلاگه راهاتبوو بؤچوونه کانیان پشتراست بکاته وه، به لام له ناخی خویدا بروای نه بوو بتوان ژیان به پینی بیرکردنه وه کانیان بگۆرن یان بؤ راکیشانی هه موو کریکاران به ئەندازه ی پئویست هیزیان هه بیته. ژماره ی ئەو که سانه ی ئەم ریگه دووره دهگرته بهر، کهم ده بیته. ته واوی مرۆفه کان نایبینن که ئەم ریگه یه مرۆف به ره و نیشتمانی ئەفسانه ی یه کسانی و برایه تی رینویتی دهکات. له بهر ئەوه، هه موو ئەو که سانه ی به مندال له قه له م ده دا، هه رچه ند ریش و موو به روخساریانه وه ده بینرا.

سه ری له قاند و بیری کرده وه: "نازیزه کانم!"

هه موویان ژیانان باش و تیکه ل به ژیری و زیره کی بوو. هه موویان باسی چاکه یان دهکرد و ئاره زوومه ند بوون ئەوه ی دهیزانن فییری خه لکی بکه ن و بی درینگی و له خو بووردووانه ئەو کاره یان دهکرد. دایکی دهیزانی مرۆف ئەگه ری هه یه ژیانیکی وه ها مه ترسیداری خو ش بویت و به ده م ئاخ هه لکیشان، سه یری رابردووی دهکرد که وه ک ریگه یه کی ته سک و تاریک و بی کۆتا به رده وام بوو. بی ئەوه ی خۆی هه ست بکات، ورده ورده شعوری پئویستبوون بؤ ئەم

ژيانه نوييهی لا دروست ده بوو. پيشتر هرگيز بوونی خوی بو هیچ که سیک به پیویست نه زانیوو و نیستا ده بیینی ژماره یه کی زور خه لک پیویستیان پییته تی. ئەم ههسته نوئ و دلگیره ده بووه هوی ئەوهی دوباره سه ری بهرز رابگریت.

به رده وام به ههستکردن به بهرپرسیاریتی و به فیلی جوراوجور، نووسراو و بلاوکراوه کانی ده برده ناو کارخانه. پاسه وانه کان له بهر ئەوهی به بیینی راهاتبوون، چیتگرنگیان پی نه ده دا، له گه ل ئەوه شدا چه ند جاریک که ل و په له کانیان پشکنی، به لام هه میشه رۆژیک دواي ئەوهی نووسراوه کان بلاو ده بووه، ئەو کاره یان ئەنجام ده دا. کاتیگ نووسراوه کانی پی نه بوو، به جوریک هه لس و که وتی ده کرد که پاسه وانه کان گومانی لی بکه ن و کاتیگ ده یانپشکنی و هیچیان نه ده دۆزییه وه، به تانه وته شهر شهرمزاری ده کردن.

به ریوه به ری کارخانه ریگه ی نه دا وسیف چیکیف بگه ریته وه سه ر کاره که ی و ناچار وه ک کریکار لای دارتاشیک ده ست به کار بوو. له به یانییه وه تاکو شه و له ناو گه ره ک به دواي دار و ته خته دا ده گه را. دایکی هه موو رۆژ ده بیینی له گه ل جووتیک ئەسپی ره ش که قاچیان له ژیر باره که ده له رزی. ئەم ئەسپانه هی پیره پیایوئیک بوون. سه ریان شه که ت و ماندوو ده جولاً. لاواز بوون. له پشت سه ریان داریکی گه وره ی ته ر یان کۆله باریک ته خته ده بیینرا که ده نگی ته قه ته قیان تا کۆتایی کۆلانه که ده رۆیشت. وسیف به جل و به رگه کۆن و دراوه که ی و جزمه قورسه کانی، له کاتیگدا کلاوه که ی تا سه ر گوئچکه ی ده هینایه خوار، بی ئەوهی هه وساری ئەسپه کان بگریت، له ته نیشتیانه وه ده رۆیشت و سه ری راده وه شاندا. سه یری زه وی ده کرد بو ئەوهی هیچ شتیک نه بیییت. ئەسپه کانی به کویره کویر به ره و پرووی ئەو عاره بانانه ده رۆیشتن که رووبه پروویان ده هاتن. له ده وره به ری وسیف هاتوهاوار و جوینی زور ده بیسترا. وسیف چیکیف بی ئەوهی سه ر بهرز بکاته وه و وه لامیان بداته وه، به

شپوهیه کی ناخوش فیکه ی لی ددها و به سهر ئه سپه کاندای ده بیژ لاند:
 ”دهی ئه و جویخانه بخو، نوشت بی!“

هه رکات هاوریان بو خویندنه وهی گۆفار یان دواژماره ی رۆژنامه له ماله که ی ئاندری کۆ ده بوونه وه، وسیف-یش ده هات. گه نجه کان دوا ی کۆتایی هاتنی کار، ماوه یه ک گفتوگۆیان ده کرد، به لام و سیف هه رگیز به شداری ئه و باسانه ی نه ده کرد و له دوا ی هه موویانه وه ده رۆیشت. کاتیک له گه ل ئاندری به ته نیا ده مایه وه، ده پیرسی: ”کی له هه مووان تاوانبار تره؟“

- ئه و که سه ی پیش هه مووان وتی: ”ئه مه مولکی منه، ئه مه هه ی منه.“

ئاندری به پیکه نینه وه، به لام به چاویکی نیگه ران، پیی ده وت:
 ”هه زاران سال به سهر مه رگی ئه و که سه دا تیده په ریت، که واته گۆران بو به و بی سو ده.“

- ئه ی ده وله مه نده کان؟ ئه وان مافیان هه یه؟

ئاندری سه ری گرت، سمیلی بادا و زۆر به ساده یی و راشکاوی سه باره ت به ژیا نی خه لک دوا، به لام هه میشه وته کانی ئه م ئه نجامه ی لی ده که وته وه که هه موو خه لک تاوانبار ه. وسیف چه زی به م بابه ته نه ده کرد و به بی متمانه یی ده یووت وا نییه.

- ده بیته که سیک یان که سانیک تاوانبار بن... ده بیته بی به زه بیانه ژیا ن له بنه وه بکیلین وه ک کیلگه یه ک که به هه رزه گیا داپۆشرا وه. دایکی وتی: ”ئیزی، لپیر سراوی سه رژمیری کریکاره کان ئه م قسه یه ی کرد، رۆژیک که باسی تو ی ده کرد.“

وسیف دوا ی چه ند ساتیک بی ده نگی، پرسی: ”ئیزی؟“

- به لی! که سیکی خویرییه! به رده وام چاودیره و له بۆسه ی خه لکدایه، گوی هه لده خات. ئیستا شه وان به ناو کۆلانه کاندای ده سورپته وه و له په نجه ره کانه وه سه یر ده کات...

وسیف وتی: ”له پشت په نجه ره که ی ئیوه؟“

دايکي له سهر قهره ويټله که ي راکشابوو، نه يده تواني پوخساري وسيف ببينيت، به لام کاتيک ټاندرئ خيرا و به ټاوازيکي ناو بژيوانيکه رانه هاواري کرد: ”گرنګ نيه، با بيته ټم کولانه و سه يري په نجره که بکات! دهر فته تي هيه، با بوخوي بسوورپته وه.“

پلاگه زاني چ قسه يه کي کردوه.

وسيف به دهنګيکي گر و تي: ”نا بوهسته، تاوانبار خو يه تي!“

ټاندرئ پرسى: ”له چ روويه که وه تاوانباره؟ له بهر که ريه تي؟“

وسيف بي ټه وه ي وه لام ي بداته وه رو يشت.

ټاندرئ له سه رخو و به هيلاکي، له حالیکدا قاچه باريکه کاني وهک قاچي جالجالوکه به دواي خويدا راده کيشا، به ناو ژووره که دا پياسه ي ده کرد، وهک هه ميشه جزمه کاني دهر هيتابوو بو ټه وه ي دهنګي نه يه ت و نه بيته ټهرک بو دايکي، به لام دايکي خه وي لي نه ده که وت.

پلاگه دواي رو يشتني وسيف به نيگه راني و تي: ”له م پياوه ده ترسم، ده لي ي زوپايه که و سوور بوته وه، ټيتر گه رمي نابه خشيت، به لکو ده سوو ټيټيت.“

ټاندرئ وه لام ي دايه وه: ”به لي، کورپکي تووره يه. دايکه هه رگيز سه باره ت به ټيزايي قسه ي له گه ل مه که. ټيزايي به راستي سيخوره و بو ټه و کاره پاره وه رده گريت.“

- سه ير نيه، با شترين هاوري جهن درمه يه که.

ټاندرئ به نيگه راني له قسه کاني به رده وام بوو: ”وسيف روژنيک قورگي ده برپت، بزنان فه رمانره واکاني چيني سه ره وه چ هه ستيک له ناو که ساني چيني خواره وه دروست ده کن... هه رکات ته واوي ټه و که سانه ي هاوشيوه ي وسيف-ن، درک به دوخي خو يان بکن و خوړاگرييان له ده ست دا، خوايه گيان چي روو ده دات؟ لافاوي خو ين هه لده ستيت و زه وي به به رگيکي سووري خو يتاوي داده پو شريت.“

دايکي هاوشيوه ي که سيکي نه خو ش قسه ي ده کرد: ”ټاندرئ گيان،

مه تر سیداره!

- دوژمنه کانمان سزای کاره کانیان وهرده گرن و بهم وهسفه هر
دلۆپیک له خوینی ئەوان پیشتەر به لافاوێک له فرمیسکی خه لک
شۆردراوه ته وه...

دای له قاقای پیکه نین و وتی: "ئمه دادپهروه رییه، به لام سوکنایی
به دل نادات".

ئاندری: "هاورپیان فیدا کردنی ژیان له ریگهی ئامانج و بروا کانمان
کاریکی دژوار نییه. خوینی ئیمه نه مامی ئازادی ئاو ده دات له کاتی کدا
خوینی دوژمنه کانمان بۆگه ن ده کات و له ناو ده چیت بی ئه وهی هیچ
شوینه واریک له خوی جی بیلیت. سه رکه وتن بۆ چه وساوه کانه."

ویندی (22)

رۆژیکی یه کشمه، پلاگه بۆ کرینی پیدایستییهکانی مال، رۆیشته دهرهوه. کاتیک گه رایهوه، دهنگی پاڤلی بیست.

ئاندری هاواری کرد: "ئهوه تا!"

پاڤل خیرا به رهولای دایکی رۆیشت و له ئامیزی گرت و ماچارانی کرد. پلاگهی سه رسورماو و شله ژاو له بهر خۆیهوه وتی: "سو پاس بۆ خوا، گه رایتهوه!"

پاڤل رهنگی پیوه نه مابوو، به لای دایکیدا چه مایه وه. ورده فرمیسک له گلینهی چاویدا دهرهوشایه وه، لیوهکانی دهله رزی. ساتیک بی دهنگ بوو، پلاگه بی ئه وهی قسه بکات، سهیری ده کرد.

ئاندری سه ری داخست و به فیکه لیدان له بهرده میان گوزه ری کرد. پاڤل به په نجه له رزۆکهکانی دهستی دایکی دهگوشی و به ئارامی دهیووت: "سو پاس دایکه، زۆر سو پاس."

پلاگه که له بینینی پاڤل و چۆنییهتی قسه کردنی هاتبوووه جۆش، دهستی به قژی کورپه کهیدا دهینا، وتی: "خوا ئاگادارت بیت کورم! بۆ سو پاسی من ده کهیت؟"

- بۆ ئه وهی له و کاره گرنگهی دهمانه ویت ئه نجامی بدهین، هاوکاریمان ده کهیت! سو پاس دایکه گیان! شانازییه کی گهره یه پیاو بتوانیت بلیت دایکی له قولایی دلێه وه هاوکاری ده کات."

پلاگه وهلامی نه دایه وه، به لام تامه زرۆیانه قسهکانی پاڤلی قووت دها و به چیژه وه لیبی دهروانی. پاڤل به روخساریکی گهش و دم به بزه له بهرده می وهستابوو.

- دایکه گیان، له م ژیانهدا هه موو ئه و شتانه م ده بیننی که ده بووه هۆی نیگه رانی تۆ... جه رگم ده سووتا، به لام نه مده توانی هیچ شتیکی

بڪهه. نه مدهزاني دهبيت چي بڪهه. وام دهزاني قهت نايه يته ريزي
 ئيمه وه و بؤچوونه كانمان قبول ناكه يت، به لام بي ئه وه ي قسه بڪهه،
 بهرگه ي هه موو شتيكت دهگرت، هه ر وهك به دريژايي ته مهنت ئه و
 كارهت كرد و ئه م بابه ته ئازاري ده دام!..”
 دا يكي چونكه دهيوست ئاندرئ بيرى پاڦل بخاته وه، وتي: ”ئاندرئ
 زور شتي بؤ روون كردمه وه”.

پاڦل به پيڪه نينه وه وتي: ”هه موو كاره كاني توي بؤ گيرامه وه”.
 - ئيگور-يش به هه مان شيوه.. خه لكي يه ك گوندين. ئاندرئ ته نانهت
 دهيوست خويندنم فير بڪات.

- تويش شهرمت كرد و هه ولت دا به نهيني فير بيت.
 پلاگه وتي: ”دياره چاوديري كردووم”.

له كاتيڪدا خو شحالي له رو خساري دهباري، به پاڦل سي وت: ”بانگي
 ئاندرئ بڪه، بؤ ئه وه ي به ته نيا بين، رو يشته ده ر”.

پاڦل ده رگاي كرده وه و هاواري كرد: ”ئاندرئ له كويي؟”

- لي رهه، دار ده شڪينم...

- كاتي ئه وه نيه وه ره.

- به سه رچاو.

به لام خيرا نه هات و له ناو ده رگاي چي شتخانه كه وهك كه سيكي
 ماندوونه ناس وتي: ”دهبيت به وسيف بليم دار بينيت. ئه وه نده مان
 نه ماوه. ده بيني زيندان چهنده بؤ پاڦل باش بووه... ده ولت له
 جياتي ئه وه ي سزايان بدات، ئه م سه ركي شانه قه له وه ده كات...”

دا يكي پيڪه ني. دلي به ئارامي لي ي ده دا، هه ستي به به خته وه ري
 ده كرد، به لام ئاره زووي بوو وهك هه ميشه كوره كه ي به ئارامي
 ببينيت. هه زي ده كرد يه كه م شادوماني ته مه ني له سه ر دلي كه له كه
 بيت و بؤ هه ميشه بمينيت وه، به لام دا يكي وهك كه سيكي تر ساو
 خو شحاليه كه ي له ده ست بدات، وهك راو چيهك كه بالنده يه كي
 ناوازه ي راو كرديت، خيرا هه سته كه ي شارده وه.

پلاگه وتی: "پاڦل نانت خواردووه؟"

- نا، لیپرسراوی زیندان دوینی پیی راگه یاندم بریاریان داوه ئازادم بکهن، له و کاته وه تا ئیستا نه برسیمه، نه تینوو.

پاڦل به ئاندري سی وت: "یه کهم کهس که لیږه بینیم، سیزوڅی پیر بوو. کاتیک منی بینی، بو هه والپرسین هاته لام... داوام لی کرد له مه و دوا زیاتر وشیار بیت، به لام وتی گرنگی پی نادات. سه بارهت به فیدوری برازای پرسیاری کرد و کاتیک وتم کورپکی راستکردار و وشیاره، وتی: "کهسی فیلباز و ناپاک له بنه ماله ی ئیمه دا نییه." ئاندري سهری له قاند و وتی: "ئهم پیره پیاوه کهر نییه... زور جار به یه که وه قسه ده کهین... که سیکي باشه! فیدیا بهم زوانه ئازاد ده بیت؟"

- ئه گهری هه یه له م رۆژانه دا ئازادی بکهن... گومان ده کهم هه مووان ئازاد بکهن... جگه له شایه تییه کانی ئیزایی هیچ به لگه یه کیان دژی ئیمه نییه. ئیزایی-ش شتیکی ئه وتۆ له باره مانه وه نازانیت.

دایکی هاتوچۆی ده کرد و له کورپه کهی ده روانی. ئاندري لای په نجه ره که وه ستا و گوئی له قسه کانی پاڦل ده گرت. پاڦل به ناو ژووره که دا پیاسه ی ده کرد. ریشی هیشتبۆوه و مووه کانی وهک ئه لقه ی ره شی ورد و ناسک، له سهر گۆناکانی خۆی ده نواند و پیسته ئه سمه ره که ی رووناکتر ده کرد.

خه مبارییه کی تایبهت له چاوه کانی ده باری. دایکی خواردنی تیکرد و وتی: "دانیشه."

ئاندري له کاتی نانخواردن باسی ریبین سی کرد. دوا ی ئه وه ی ئاندري ته وای پی شهاته که ی گیرایه وه، پاڦل به هسه ره ته وه وتی: "ئه گهر ئه و کاته لیږه ده بووم، رینگه نه ده دا به و شیوه یه بروات! جگه له ههستی شوږش و بیروکه ی تیکه ل و پیکه ل، چی له گه ل خۆی بردووه؟"

ئاندري به پیکه نین وتی: "هۆی، کاتیک پیاو ته مه نی بوو به چل

سال و ماوهیه کی زور له گه ل شک و گومانه کانی روحي جهنگا،
گورینی دژواره."

پاقل و ئاندری گفتوگوزیان کرد و هه ندیک دهسته واژه یان به کار
دههینا، دایکی تی نه دهگه یشت. نانخوارن کوتایی هات و ئه وان
هیشتا له گفتوگۆ به ردهوام بوون. پاقل له سه رخۆ وتی: "ده بیت له
سه ر ئه م ریگه یه به ردهوام بین بی ئه وهی یه ک ههنگاو، ته نانه ت
یه ک ههنگاو به لاریدا برۆین."

- له ریگه رووبه رووی سه دان هه زار که س ده بینه وه که وه ک
دوژمن سه یرمان ده که ن.

دایکی گوینی ده گرت. توانی درک به وه بکات پاقل جووتیاره کانی
خۆش ناویت و ئیستا که ش ئاندری به رگرییان لی ده کات و بروای
وايه ده بیت ئه وانیش فیڕ بکرین. پلاگه باشتر له قسه کانی ئاندری
تی ده گه یشت و پیی وابوو راست ده کات. هه رکات ئاندری شتیکی
به پاقل ده وت، دایکی زور به وردی گوینی ده گرت و چاوه ریی
وه لامي کوره که ی ده بوو تا بزانیته له وته کانی ئاندری ره نجاوه یان
نا، به لام بی ئه وهی تووره بن، له گفتوگۆ به ردهوام بوون.

هه ندیک کات پلاگه له کوره که ی ده پرسی: "پاقل، وایه؟ ئه ویش به
پیکه نین وه لامي ده دایه وه: "به لی!"

ئاندری به ته شه ر ده یووت: "کاکه، پیم وابیت زورتان خوارد و وه ک
پیویست خواردنه که تان نه جووت و پاروویه ک له قورگتاندان ئاسی
بووه... وا فلق وهۆرتانه..."

پاقل ئامۆژگاری ده کرد: "قسه ی بی مانا مه که ن."

- ئه وهنده جدیم وه ک ئه وهی له پرسه ی که سینکا بم.
ئاندری پیده که نی.

ویندی (23)

به هار دههات و به فره کانی ده تونده وه و گل و دووکه لی رهشی دووکه لکیشه کانی کارخانه ی ئاشکرا ده کرد که له ژیر سپیاتی خو ی حه شاری دابوون.

رؤژانه قور و لیته ی زور له هه موو شوینیک ده بینرا. ته واوی گه ره که که پیس و قوراوی دههاته بهرچاو. سه قفی ماله کان دلۆپه ی ده کرد و له ماله کانه وه وهک ئه وه ی عاره قیان کرد بیته، هه لم هه لده ستا. شه وان پارچه سه هۆله سه ره ونخونه کان له هه موو شوینیک ده بینران. خور زیاتر له جاران پوخساری خو ی پیشان ده دا و جوگه کان به ره و زه لکاو هه که به ری ده که وتن.

خه لک خو یان بۆ جه ژنی 1 ی ئایار ئاماده ده کرد. له کارخانه نووسراوه ی زور بلاو کرایه وه و تیایدا واتای ئه م بۆنه یه روون کرابۆوه و ته نانه ت ئه و گه نجان ه ی ه یچ خالیکی هاوبه شیان له گه ل سۆسیالیسته کان نه بوو، له کاتی خویندنه وه ی نووسراوه کان ده یانوت: ”ده بیته ئه م جه ژنه ساز بکریت”.

وسیف چیکیف به پیکه نینیکی خه مبارانه ده یوت: ”زوریش زوو نییه، ده بیته کۆتایی به م چاوشارکینه بهیتریت”.

فیدیا مازین چیژی له م کاره ده برد. له زیندان لاواز و وهک تووتیه کی ناو قه فه س دههاته بهرچاو. هه میشه ژاکۆپ سمۆفی له گه ل دههات، کورپیکی بی دهنگ بوو. ساموئیلۆف که قر و ریشی له زیندان سوورتر ببوو، قاسیلی گۆسۆف، بۆگین، دراگنۆف و چه ند که سی دیکه بوونی چه کیان به پیویست ده زانی، به لام پاقل، ئاندری و سمۆف دژی ئه م بۆچوونه بوون.

ئیگۆر گه یشت. وهک هه میشه هیلاک، شه کهت و له عاره قدا

خوسابوو. به پىكه نين وتى: "هاورپيان، گورپىنى رىكخراوه كهى ئىستامان ئهركىكى گهورهيه، به لام بؤ ئه وهى ئاسانتر ئه و كاره ئه نجام بدرىت، ده بىت پىلاوىكى تازه بكرم، ئه م پىلاوانه هه موو رۇژىك قاچم تهر دهكات. پىش ئه وهى دنياى كۇن به ئاشكرا و به ئاماده بوونى هه مووان، به نه فرهت نه كه م، ئاماده نيم بمرم، له بهر ئه وه به ره تكردنه وهى پىشنياره كهى سامؤئىلوڤ بؤ نمايشى چه كدارى، پىشنيار ده كه م جووتىك جزمه م بؤ بكرن، چونكه دلنيام ئه م كاره بؤ سه ركه وتنى ئامانجه كه مان له گهوره ترين شه ر و پىكدادان به سودتره".

هه ر به و ده ربرينه پر وينه يهى خۇى روونى كرده وه چون كۇمه لانى خه لك له ولاته جياوازه كان هه ول بؤ راستكردنه وهى چاره نووسى خۇيان ده دن.

دايكى به بىستنى وته كانى خۇشحال بوو. ئه م وتانه كاريگه ريبه كى سه يرى له سه ر جى ده هيشت. ئه و كاته ويناي ده كرد كه خراپترين دوژمنه كانى كۇمه لانى خه لك - ئه وانه ي بى به زه بيانه فريويان داوه - كه سانىكى كورته بالا و ورگ زل بوون؛ ته ماحكار و چه وسينه ر و بى به زه يى و فيلباز و روومه ت ئال. هه ركات ده سه لاتى تىزاره كان ژيانى ئه و كه سانه ي دژوار ده كرد، كرىكارانيان هان ده دا تاكو ده سه لات بگرنه ده ست، دواى ئه وهى خه لك شوڤشى ده كرد و ده سه لاتى له ئىمپراتور وه رده گرت، ئه م كه سه كورته بالا يانه، به زيره كى خۇيان ده كرده خاوه نى شوڤشه كه و كرىكارانيان بؤ ماله بچوك و بۇگه نه كان ده نارده و ئه گه ر كرىكاران هه ولى مشت ومريان بدايه، سه دان و هه زاران كه سيان كۇمه لكوژ ده كرا.

پاقل جارىك له كاتى قسه كردن له ئاندرىسى پرسى: "ئاندرى ده زانى ئه و كه سانه ي زوربه ي كاته كان پىده كه نن، ئه وانه ن كه زياتر ئىش و دلته نكيان كىشاوه".

ئاندرى دواى ساتىك بى ده نگى، پىلوه كانى داخست و وه لامى

دایه وه: "ئەو قسە یە راست نییە، ئەگەر بەو شیۆه یە بوایە، دەبوو هەموو گەلی روسیا لە پیکەنیندا بمرن".

دوای ماوه یەک ناتاشا کە لە شارێکی دیکە زیندانی بوو، گەراییه وه. دایکی دەیبینی کاتیک ناتاشای لیبە، ئاندری خۆشحالە و لەگەڵ هەمووان گالته دەکات و هەول دەدات بزه بخاتە سەر لیوی ناتاشا، بەلام کاتیک ئەو دەروات، دووبارە بە فیکەفیک، ئاوازی خەمگین دەژەنیت.

ساشنکا زۆر دەهات و بەردەوام پەلە ی بوو. جارێک پاڤل کە بە مەبەستی بەریکردنی لە ماله کە رۆیشتە دەر، دایکی لە پشت دەرگا کە، گوێی لە گفتوگۆ یه کی جدی بوو.

ساشنکا بە هیواشی پرسی: "دەبیته ئالاه لگری ئەم دەستە یه؟" - بەلی.

- سووری لە سەر بریاره کەت؟

- بەلی، ئەوه مافی منه؟

- دووبارە قۆلبەست دەکریت.

پاڤل بی دەنگ بوو.

ساشنکا درێژە ی بە قسە کە ی دا. ناکریت...

قسە کە ی تەواو نەکرد.

پاڤل پرسی: "چی؟"

- با کە سیکی دیکە...

پاڤل بە دەنگی کی بە برشت وتی: "نا".

- بیری لی بکەرە وه،... کاریگەریت هە یه... تۆیان خۆش دەویت... تۆ و ئاندری لی ره وه ک رابەر وان... ئەگەر ئازاد بن دەتوانن کاری زۆرتر و باشتر ئەنجام بدن. بیری لی بکەرە وه... لە سەر ئەم کاره، بۆ ماوه یه کی زۆر لی ره دوورتان دەخەنە وه."

دایکی زانی دەنگی کچه کە پرە لە وهه ستانە ی کە لای خۆی شی نامۆ نین: ترس و نیگەرانی. قسەکانی ساشنکا وه ک دلۆپینک ئاوی سارد

دەرژایه سهر دلی دایکی...

پاڤل وتی: "نا، بریارم داوه و به هیچ جوړیک لهو بریارم پاشگهز نابمهوه."

- ئەگەر تکات لئ بکه م... تهنانت ئەگەر....

پاڤل خیرا قسه که ی پئ بری و وتی: "نابیت بهو شیوهیه قسه بکهیت... بیر له چی ده که یته وه؟ ههرگیز نابیت بهو شیوهیه قسه بکهیت."

ساشنکا وتی: "ههرچی بیت مرؤم."

پاڤل به هیواشی و به سۆزیک تاییهت وه لامی دایه وه: "مرؤفیک باش و میهره بان، مرؤفیک که بو من زور ئازیزه. له بهر ئەوهیه ده لیم نابیت بهو شیوهیه قسه بکهیت."

ساشنکا بی ئەوهی قسه بکات مائئاوایی کرد.

ترسیکی بیزارکهر و به ئازار به سهر دایکیدا زال بوو. له بابته که تینه گه یشت، به لام ههستی کرد کاره ساتیکی نو، کاره ساتیکی گهره و نادیار به ریوهیه و ئەم پرسیاره که "دهیه ویت چی بکات؟" وهک بزمار له میشکی چهقی.

پاڤل و ئاندری گهرانه وه بو چیشته خانه که. ئاندری وتی: "ئاخ له دهست ئیزایی، هوکاری به دبه ختییه کانمانه؟ چی لئ بکهین؟"

پاڤل وتی: "دهبیت ئامۆزگاری بکهین دهست له سیخوری ههلبگریت."

ئاندری وتی: "ههرکهس ئامۆزگاری بکات، رادهستی پولیسی دهکات."

دایکی سهری داخست و پرسی: "پاڤل دهته ویت چی بکهیت؟"

- که ی، ئیستا؟

- یه ک... یه کی مانگی ئایار؟

پاڤل دهنگی نزم کرده وه و وتی: "ئه ها، دهمه ویت ئالاکه به دهسته وه

بگرم و له بهردهم هه مووان بوه ستم. دلنیام دووباره زیندانیم

ده که ن..."

چاوهکانی دایکی دهکزیاه وه. دهمی وهک که سیکي نه خووش وشک

بوو. پاڦل دهستی گرت و دلنه وایی کرد: "دایکه گیان، ئەم کاره پیویسته، ههول بده تیڤگهیت".

پلاگه سهری بهرز کردهوه و وتی: "من قسم نه کردووه". به لام کاتیک چاوه کانی بهر نیگای به برشتی پاڦل کهوت، دووباره سهری داخست. پاڦل دهستی دایکی بهردا، ناخیکی هه لکیشا و وهک سه رزه نشت کردنیک، له قسه کهی بهردهوام بوو: "ده بیټ پیټ خوښ بیټ نهک ئەوهی خه م بخویت... کهی کاتی ئەوه دیت دایکان به خوښحالییه وه مندالەکانیان به رهو مهرگ رهوانه بکهن؟" ئاندری بۆلاندی: "هۆی هۆی، پالەوان سهیریکی ئیره بکه. سواری ئەسپه دارینه کهت بوویت و غار ده دهیت؟"

دایکی دووباره ی کردهوه: "قسم نه کردووه، ریگهت لی ناگرم... ئەگه ر دلم بۆ تۆ ده سووتیت بابه تیگه په یوهندی به خو مه وه ههیه...". پاڦل کهمیک دوور کهوته وه. دایکی بیستی قسه کانی سووتینه ره و وهک مار دهگه زیټ: "هه ندیک له خوښه ویستییه کان ده بنه له مپه ر له ریگه ی ژبانی مرؤف.

پلاگه کهوته له رزین و له ترسی ئەوهی نهکا پاڦل دووباره له و قسانه بکاته وه، هاواری کرد: "پاڦل.. به م شیوه یه قسه مه که... تی دهگه م... له بهر هاواریکانت ناچاری..."

- نا! له بهر خو م ده رۆم... ده متوانی ئەو کاره نه که م، به لام خو م ئەو بریاره م داوه.

ئاندری له ناو ده رگا که وهستا. وهک ئەوهی له ناو چوارچیوهی وینه یه کدا بیټ. بالای له ده رگا که به رزتر و قاچه کانی به شیوه یه کی سهیر نووشتان دبووه. به چاوه ده رپه ریوه کانی سهیری پاڦل سی کرد و وتی: "گه وره م باشتر بوو ئەوهنده زۆربلییی نه کهیت". وهکو مارمیلکه یه ک بوو که له درزی به ردیک خو ی حه شار دابیټ.

دایکی ده یویست بگری، به لام چونکه نه یده ویست پاڦل ههستی پی بکات، له ژووره که رۆیشته ده ر.

له ژير سه يوانه كه، سه ري نا به ديواره كه وه و گريا. به نارامى ده گريا، وهك ئه وهى خوښى دلى له چاوه كانى بيته خوار، هيزى لى برا. له درزى ده رگا، دهنگى قسه كانيان ده هات.

ئاندرى ده يوت: "حه ز ده كهى نازارى بدهيت!"

- مافى ئه وهت نيه به و شيوهيه قسه م له گه ل بكهيت.

- ئه گه ر له به رامبه ر ئه م كارانه ي تو بى دهنگ بم هاوړيه كى باشم؟... بو ئه و قسه يه ت كرد؟ ده زانى؟

- مرؤف هر قسه يه كى هه بيت، ده بيت له سه رخو ده ريبيريت؟

- له گه ل دايكت؟

- هه موو كه س. پيوستم به و سو ز و خو شه ويستيه نيه كه ريگه م لى بگريت و ده ست و پيم بيه ستيته وه...

- چ پاله وانكي! لووتت بسره و برؤ ئه و قسانه له گه ل ساشنكا بكه... ده بوايه به م شيوهيه له گه ل ئه و قسه بكهيت..

- به م شيوهيه قسه م كرد.

- ئاوا به ره قى؟ درؤيه! به دهنگى پر سو ز و نه رم قسه له گه ل ئه و ده كهى... قسه كانتم نه بيست، به لام ده زانم. كه چى له به رچاوى دايكت بويرى خو ت ده سه لمينيت، وانويه؟ تى بگه ئاژل، بويريه كت هيج به هايه كى نيه".

پلاگه خيرا فرميسكه كانى سرى. ده ترسا له وهى ئاندرى كوره كهى دلته نگ بكات. ده رگاي كرده وه و گه رايه وه بو چيستخانه كه و به دم ترس و له رزه وه وتى: "ئاخ. ده ره وه زور سارده! ئه مه گوايه به هار!"

بو ئه وهى گوښى له قسه كانى ئاندرى و پاقل نه بيت، بى هو به قاپه كانه وه سه رقال بوو.

دهنگى به رز كرده وه و وتى: "هه موو شتيك سه رئاوه ژوو بووه، كه سه كان گوروتين وه رده گرن و ده كه ونه جموجول، هه وا سارد ده بيت... پيشتر له م وه رزه دا، ئاسمان سامال و هه تاو ده دره وشايه وه".

بئ دەنگى بالى به سەر ژوورەكەدا كيشا. دايكى له چيشتخانه چاوه پروانى شتىكى ناديار بوو.

ئاندرى به هيواشى پرسى: "تى گەيشتى؟ دەبيت تى بگەى... كەسيكى سەيرى؟ دايكت زور له تو دەوله مەندترە..."
دايكي پرسى: "چا دەخۆنەوه؟"

بئ ئەوهى چاوه پىي وەلامى ئەوان بيت، بو شارندنەوهى نىگەرانى خۆى، هاواری كرد: "نازانم بو له ناکاو له سەرما هەلەلەرزم."
پاقل له ژوورەكە هاتە دەر، به دزييه وه سەيرى دايكى كرد و بزەيه كى پەشيمانى كەوتە سەر لىو، وتى: "دايكە گيان بمبوورە، هيشتا مندال و گەمزەم..."

دايكي سەرى پاقل سى خستە سەر سنگى و به دلتهنگى وتى: "چيتر بۆلە بۆلم بەسەرا مەكە، هيچ مەلئ، خوا ئاگاي لىت بيت، ژيانى تو پەيوەندى به خۆتەوه هەيه، بەلام قسەى خراپ مەكە! چۆن دەكرىت دايك دلسووزى بو جگەرگۆشەكەى نەكات! ناكرىت! دلەم بو هەمووتان دەسووتىت. سەير ئەوهيه هەمووتان سەر به يەك رەچەلەكن!... تو ئەم رینگەيهت گرتۆتەبەر و ئەوانيش به دواى تودا دىن. ئەوان هەموو شتىكيان به جئ هيشتوو و بەرى كەوتوون. بەلئ پاقل گيان بەلئ."

بيروكەيهكى گەورە له زەينيدا دروست بوو، بالى پى دەدا و تىكەل به شادومانىيهكى بەژان و خەمىكى زورى دەكرد، بەلام دايكى بو دەربرىنى، وشە و دەستەواژەى دەست نەدەكەوت و تەنيا سەيرى كورەكەى دەكرد.

پاقل سەرى داخستبوو، به هيواشى وتى: "راسته دايكە، تو راست دەكەى، بمبوورە، هەلەم كرد."

به پىكەنين خيرا سەيرىكى دايكى كرد و رووى وەرگەراند، شەرمەزار، بەلام دلنيا، وتى: "سوئىدى شەرەف دەخۆم هەرگيز ئەمە له بير نەكەم."

پلاگه رۆیشته ژوور و له شیوهی پارانهوه به ئاندري سی وت: "ئاندري بۆله بۆلی به سهرا مه که.. ده زانم له و گه وره تری، به لام.." ئاندري پستی له دایکی بوو، نه جولا، به لام به دهنگی سهر و گالته نامیز وتی: "هۆی هۆی، بۆ نا، شهري له گه ل ده که م... لینی ده ده م".

دایکی به هیواشی به ره و لای ئاندري رۆیشت، دهستی دریز کرد و وتی: "کورپه ئازیزه که م".

ئاندري ئاوری دایه وه، سهري وهک مانگا دانه واند و بۆ چیشتهخانه که هه لات، له کاتیکدا دهستی له پشته وه شار دبووه، به گالته وتی: "پاقل ئه گه ر ناته ویت سهرت لی بکه مه وه، برۆ. دایکه گیان گالته ده که م، برۆا مه که، ده رۆم سه ماوه ره که هه ل بکه م! به لی! ئاوايه. خه لوزه که مان ته ره، شینی هه یه... خوا بیبریت".

ئاندري بی دهنگ بوو. کاتیک دایکی گه رایه وه بۆ چیشتهخانه، له سه ر زهوی دانیشتبوو و سه ماوه ره که ی هه ل ده کرد. بی ئه وه ی سهیری بکات، وتی: "دایه گیان، نیکه ران مه به، دهستی لی ناده م! وهک شیلمی کولا و نه رم و باشم... منیش خۆشم ده ویت... هۆی پاله وان تۆ گوئی مه گره، به لام چه زم له و شته ی به ری نییه... تازه له به ری کردوه، ده بیینن، خۆی زۆر به دلایه تی.. ورگی ده رده په رینیت و به ریگه دا ده روات، پال به خه لکه وه ده نیت بۆ ئه وه ی جله تازه که ی بیینن. راسته جوانه، به لام پال به خه لکه وه بنی چ سو دیکی هه یه! هیشتا هیچ نه بووه، جیگه ته سه که".

پاقل به پیکه نین وتی: "بۆله بۆله که ت به رده وامه؟ سه رکۆنه ت کردم به سه ئیتر".

ئاندري که به هه مان شیوه له سه ر زهوی دانیشتبوو و سه ماوه ره که له ناوړانیدا بوو، سهیری کرد. دایکی نزیک ده رگا که وه ستابوو و به چاوه خه مگینه کانی ته ماشای به ژن و بالای ئاندري سی ده کرد. ئاندري به ری دهستی خسته سه ر عه رزه که و که میک کشایه دواوه،

سہیری دایک و کوری کرد و وتی: "به راستی کہ سانیکی باشن".
پاؤل دانہوی و قوئی گرت.

ٹاندری وتی: "رایمہ کیشہ دہکہوم".

دایکی خہ مبار وتی: "بؤ بہو شیوہیہن؟ یہ کتر ماچ بکہن".

پاؤل وتی: "ٹامادہی؟"

ٹاندری ہلستا و وتی: "بؤ ٹامادہ نہبم؟"

ئہو دوو پیاوہ یہکیان لہ ٹامیز گرت. بؤ چہند سات ئہو دوو
جہستہ یہ یک رۆحیان ہہبوو، رۆحیک پر لہ سۆز و خوشہویستی.
فرمیسک و ہک باران لہ چاوہکانی دایکی دہباری، بہ لام ئہم
فرمیسکانہ تال نہبوون. بہ شہرمہوہ فرمیسکہکانی سہری و وتی:
"ژنان حہز دہکہن بگرین... و ہک چۆن لہ کاتی خہم و پہ ژارہ
دہگرین، لہ کاتی خوئی و پیکہنیش دہگرین".

ٹاندری بہ جولہیہکی کہم دہستی پاؤل سی لہ خوئی جیا کردہوہ.
چاوہکانی ہلگۆفی و وتی: "بہسہ. کاتیک گویرہکہکان ماوہیہک
بہرہ لایی بکہن، دہبنہ کہباب، ئاخ بہ دہست ئہم خہلوزہ نہفرہتیہ،
ئہوہندہم فوو لی کرد چاوہکانم پر بوو لہ ئاو".

پاؤل لای پہنجہرہکہ دانیشٹ، سہری داخست و وتی: "نابیت شہرم
لہم فرمیسکانہ بکہن".

دایکی لی نزدیک کہوتہوہ، لای دانیشٹ. دلی پر بوو لہ ورہ و ہیز.
دہستی کورہکہی گرت و بہ خوئی وت: "گرنگ نیہ. ناکریت بہم
شیوہیہ نہبیت.. دہبی وا بیت".

چہندین بیروہزری دیکہی بہ زہین گہیشٹ، بہ لام ہیچ وشہ و
دہستہواژہیہکی دہست نہکہوت، ہستہکانی پی دہربہریت.

ٹاندری ہلستا و رۆیشٹہ ژوورہکہی تر و وتی: "دایہ گیان، دانیشہ،
من قاپہکان کۆ دہکہمہوہ. تۆ پشوو بدہ، زۆرمان زہحمہت داویت".

بہ دہم رۆیشٹنہوہ وتی: "چیژبہخش بوو، چہند ساتیکی خوشمان
بہ سہر برد! ئہم ژیانہ سازگارہ..."

پاڦل سهیری دایکی کرد و وتی: "بهلی".
 دایکی وهلامی دایه وه: "هموو شتیک گوراوه. نه خهم خهمه کانی
 کونه و نه خوشییه کان... نازانم ئه وه چیه منی به زیندوویی
 هیشتوته وه و درکی پی ناکهم و به هیچ وشه و رسته یه ک ناتوانم
 ده ریبرم".

ئاندری وهلامی دایه وه: "دایه گیان، ده بی وا بیت، هوکاره که ی ئه وه یه
 دلکی نوی له ژیاندا گه شه ده کات، هموو دلله کان به هو ی جیاوازی
 به رژه وه ندییه کان تیکشکاون، تهماچی کویرانه هاریونی و ئیره یی
 وه ک مارانگه ز برینداری کردوون، پر له زام و برینی زنجکاو ی و
 درو و خه رزالهن... خه لک هموو نه خوشن و له ژیان ده ترسن.
 وه ک بللی له ناو تهمومژدا سه رگه ردان بن. هه رکه س ئاگای له
 ده ردی خو یه تی، به لام له ناکاو پیاویک په یدا ده بیت به بلیسه ی
 عه قل ژیان رووناک ده کاته وه و هاوار ده کات: "هو ی میرووه داماو
 و گومراکان! کاتی ئه وه یه تی بگه ن به رژه وه ندی هه مووتان یه که و
 هه موو که س مافی ژیان و گه شه کردنی هه یه! ئه و پیاوه ی هاوار
 ده کات تاک و ته نیایه و له بهر ئه وه یه به دهنگی به رز هاوار ده کات.
 پیویستی به هاورییه، خو ی به ته نیا و خه مبار ده بینیت، سه رمایه تی،
 به دهنگی ئه و، هه موو دلله کان یه ک ده گرنه وه، ده بنه یه ک دل، دلکی
 گه وره و به هیز و هه ستیار ده خولقینن هاوشیوه ی زهنگی کلیسا که
 له زیو دروست کراییت... ئه م زهنگه پیمان ده لیت خه لکی هه موو
 ولاتان یه ک بگرن و ببنه خیزانیک! خوشه ویستی، دایکی ژیان، نه ک
 رق و کینه. هاورییان له ئیستاوه دهنگی ئه و زهنگه ده بیستم!"
 پاڦل وتی: "منیش".

دایکی لئوی گه ست بو ئه وه ی نه له رزیت، چاوه کانی داخست بو
 ئه وه ی نه گری.

- چ خه وتیم، چ بو هه ر شوینیکی دیکه برۆم، دهنگی ئه و زهنگه
 ده بیستم و خوشحال ده بم. ده زانم زهوی چیتر به رگه ی سته م

و ئازار ناگریت، دهنگیکی لی بهرز ده بیته وه، وهلامی ئه و زهنگه ده داته وه تاكو به خیرهاتنی ئه و خۆره نوییه بکات که له سنگی مرۆفدا هه لدیت.

پاڤل دهستی راوه شاند و ویستی قسه بکات، به لام دایکی دهستی گرت و بۆ لای خۆی رایکیشا، وتی: "قسه که ی مه بره".

ئاندری لای په نجه ره که وهستا، چاوه کانی ده بریسکایه وه، به رده وام بوو: "دهزانن؟ ئازار و دهردی که له که بووی خه لک زۆره، دهسته ته ما حکاره کان خوینی ژماره یه کی زۆری خه لک ده ریژن... به لام هه مووی ئه وانه، هه موو خوین و ئازاره کان له ئاست ئه وه ی که له ناو زهین و ناخ و ئیسقانه کانمدا یه، شتیکی که مه. له ئیستا وه که ئه ستیره یه که دهره وشیمه وه... به رگه ی هه موو شتیکی ده گرم... له به رام به ره هه ر کاره ساتیک خۆراگر ده بم، چونکه له ناخدا شادییه که هه یه هیچ کهس و هیچ شتیکی ناتوانیت بیکوژیت. ئه م شادییه، هیزی منه".

گفتوگۆی هاوڕێیانه ی ئه وان تا درهنگانی شه و سه باره ت به خه لک و ژیا نی خه لک به رده وام بوو.

پلاگه کاتیکی بیرۆکه یه کی به زهین ده گه یشت، ئاخیکی هه لده کیشا و له ژیا نی را بردووی خۆی بیره وه رییه کی هه لده بژارد که هه میشه ناخۆش و ناله بار بوو و وه که به ردیک به کاری دیتا بۆ پته و کردنی ئه م بیرۆکه یه له ناو دلیدا. نیگه رانییه که ی به هۆی کاریگه ری ئه م گفتوگۆیه ره وییه وه. ههستی ئه و رۆژه ی بۆ دروست بوو که باوکی به شیوه یه کی ناشیرین پینی وت: "ناز و نوز سو دی نییه، گه مژه یه که پهیدا بووه که هه ز ده کات بتکاته ژنی خۆی، پازی به! هه موو کچیک شه و ده کات و هه موو ژنیکی مندالی ده بیته. مندال بۆ هه موو دایک و باوکیک مایه ی خه م و خه فه ته. ئه ی تۆ مرۆف نیت؟"

کاتیکی ده بیینی تووشی تهنگانه یه که بووه که بی مه به ست له ده وره به ری شوینیکی چۆل و تاریک خۆی دهرده خات، مسۆگه ری

چاره نووسه که ی، دلی پر ده کرد له نارامییه کی کویرانه. ئیستاش
هر وا بوو، به لام به ههستکردنی پیشوه خته ی روودانی کاره ساتیکی
نوی له دلیدا، به که سیک نادیار و نه ناسراوی دهوت: "وهرن بیگرن!"
به م جوړه تالوی دلی دهره وانده وه که له کاتی ترپاندن له سنگیدا
وهک ته لیک کیشراو دهله رییه وه...

له قوولایی روچیدا که به هوی خمی چاوه روانی پهریشان ببوو،
هیوایه کی کز، به لام بی سنوور، هه لبه ز و دابه زی ده کرد. هه موو
شتیکی لی ناستین؛ هه موو شتیک له و جیا ناکه نه وه، له وانه یه شتیک
بمینیته وه!

ویڻہی (24)

بهیانی زوو، کاتیگ ئاندیری و پاڦل له مال رۆیشتیوونه دهر، ماریا کروسونؤفا خیرا تهقهی له پهنجهرهکهدا و هاواری کرد: ”ئیزیای کوژراوه، برۆین بۆ سهیر کردن؟“

دایکی له شوینتهکهی راچهنی. ناوی بکوژ خیرا به زهینیدا تیپهیری. شالیکی خسته سهر شانی و پرسى: ”کئ کوشتوویهتی؟“ ماریا وهلامی دایهوه: ”بکوژهکه خو لای ئیزیای نهماوهتهوه، کوشتوویهتی و ههلاتووه.“

به دهم ریگهوه دریزهه به قسهکهی دا: ”دووباره بۆ دۆزینهوهی تاوانبار ههموو شوینتیک دهگهڕین، دهبیئت خوڤشحال بی پیاوهکانی تۆ له مال بوون و من شایهتیان بۆ دهدهم. نیوهشهو به بهردهم مالی ئیوه گوزهرم کرد، له پهنجهرهکهوه سهیرم کرد، بینیم ههرسیکتان به دهوری میزهکه دانیشتیوون.“

دایکی به ترسهوه هاواری کرد: ”ماریا، چۆن دهتوانن پهنجهی تۆمهت بۆ ئهوان رابکیشن؟“

ماریا وهلامی دایهوه: ”ئهی کئ کوشتوویهتی؟ دلنیام یهکیک له دهستهکهی ئیوه بووه. ههمووان دهزانن دژی ئیوه سیخوری کردووه.“

دایکی کهوته ههناسهبرکئ، دهستی خسته سهر سنگی.

- چیه؟ مهترسه؟ ئیزیای سزای کارهکانی وهرگرت... با خیرا برۆین. پلاگه بی ئهوهی بزانیئت بۆ دهیهوئیت تهرمهکه ببینیئت، بهرئ کهوت. به دریزایی ریگه بیرى له وسیف چیکیف دهکردهوه.

له نزیک کارخانه له سهر داروپهردووی مالیک که تازه سووتابوو، ژمارهیهکی زۆر کۆ ببوونهوه و وهک زهردهواله ویزهیان

دههات، قاچيان دهخسته سهر پاشماوهى خۆلهميش و ههورىك له خۆلهميش دروست دهبوو. ژمارهيهكى زور ژن و مندال كو بيوونهوه. دوكاندارهكان، خزمه تكارهكانى ريستورانتهكهى دراوسى، پاسهوانهكان و پيتلينى جهندرمه كه پيره پياوئىكى بالابهرز بوو و چهندين مه داليى به خۆيهوه هه لواسييوو.

تهرمى ئيزايى نيوه راكشاو له سهر زهوى كه وتبوو. پشتى به دارىكى سووتاو و سهرى كه وتبووه سهر شانى راستى. دهستى راستى له گيرفانى پانتۆله كهيدا بوو.

دايكى سهيرى روخسارى تهرمه كهى كرد. ئه و چاوه بى سؤميايه كهوته سهر كلاويك كه له ناوه راستى قاچى ئيزايى-دا بوو، وهك ئه وهى سهرى سورمابيت، ده مى كراوه و ريشه سووره كهى به چه ناگهيه وه شوڤر ببۆوه. وا پى دهچوو جهسته لاواز و سهره بارىك و دهم و چاوه كز و په لاوييه كهى، به هۆى مه رگه وه بچوكتر بووه ته وه. دايكى هه ناسهيه كى هه لكيشا و هيمى خاچى له سهر سنگى كيشا.

كه سيك به هيواشى وتى: "به باشى نابينريت، له وانهيه به مشتته كوۆله لىيان دا بيت..."

- له وانهيه هيشتا زيندوو بيت! ها؟

جهندرمه كه هاوارى كرد: "لاچن."

يه كيك وتى: "دكتور هاتوو و وتوو يه تى مردوو."

- زارى سيخوڤيكي دووزمانيان بهست، كارىكى باشيان كردوو.

جهندرمه كه تووره بوو و به دهست پالى به قهره بالفى ژنه كانه وه دهنه و به دهنگى كه هه ره شهى لى دهبارى، پرسى: "كييه به و شيويه به لگه دههينيته وه؟"

دهنگى قاقايه كى دوژمنانه بهرز بووه. خهلك به هۆى گوشاره كانى ئه و دوور كه وتنه وه، ژمارهيه كيش هه لاتن.

دايكى گه رايه وه بو مال.

له ناكاو وسيف، بهو چاوه بچوكانهى كه بريقهيهكى سارد و تووره يان ده باراند و وهك ئه وهى بريندار بيت، له كاتيكدا دهستى راستى دهجولاند، هاته پيش چاوى.

دايكى له كاتى نيوه رۆ پيشوازى له ئاندرى و پاقل كرد و پرسى: "كهسيان به تۆمهتى كوشتنى ئيزايى نه گرتووه؟" ئاندرى وهلامى دايه وه: "هيچم نه بيستووه."

پلاگه بينى ههردوو كيان خه مبارن.

به هيواشى پرسى: "خۆ كهس باسى وسيف چيكيف ناكات؟"

كوپه كهى مۆرهيهكى كرد. وهلامى دايه وه: "نا، ته نانهت بيريشى لى ناكه نه وه. له دوينيوه رويشتوته قهراخ رووبار و تا ئيستا نه گهراوته وه. هه واليم پرسى..."

دايكى هه ناسهيهكى ئاسودهى ههلكيشا و وتى: "سوپاس بۆ خوا، سوپاس بۆ خوا."

ئاندرى سهيرى كرد و سهرى داخست.

پلاگه بيرمه ندانه دريژهى به قسه كهى دا: "ئيزايى له سه ر زهوى راکشاوه وهك بلئى سهرى سورماوه... كهس بۆى به داخ نيه و كهس به چاكه باسى ناكات... زۆر ورد و لاوازه.. وهك ئه وهى پارچهيهك له شتيك جيا بوويته وه، له وى كه وتووه."

ئاندرى كه تا ئه و كات خه مبار و بى دهنگ بوو، پرسى: "چى؟"

- ئاژه لى درنده يان مهلى راو دهكوژن، ته نيا له بهر ئه وهى بيخون، به راستى كاريكى قيزه ونه! ئيستا كوشتنى ئاژه لىكى درنده يان مه لىك، پاساوى خۆى ههيه. گومان ده كه م منيش بتوانم كه سىك بكورم كه به رامبه ر به هاوړه گه زه كانى خۆى به زه يى نه بيت... به لام بۆ كوشتنى بوونه وه رىكى ئاوا بيزار كه ر و قيزه ون... چون توانيو يانه دهستى لى بهرز بكه نه وه؟"

ئاندرى شانى بهرز كرده وه و وتى: "هيندهى ئاژه لىكى درنده زيانى هه بوو. ميشووله كه يهك تۆز خوئينمان ده مژيت، دهيكورين."

- به لئى راسته، به لام مه به ستم ئه وه نبييه، ده لئيم بيزاركه ر و رق بزوينه.

ئاندرئى دووباره شانى بهرز كرده وه و وه لامى دايه وه: "چاره چييه؟"

پاڦل دواى ماوه يهك بئى دهنگى، بيرمه ندانه پرسى: "تو ده توانى بوونه وه ريكي وهك ئيزايى بكوژيت؟"

ئاندرئى به چاوه خره كانى سه يري كرد، دواتر خيرا ئاورى بو دايكى دايه وه. خه مبار، به لام له سه رخو وه لامى دايه وه: "ئه گه ر ته نيا له بهر خو م بيت، نا، ناتوانم، به لام بو هاوريكان و بو گه يشتن به ئامانجه كه مان ئاماده م هه ر كارىك بكه م. ته نانه ت ئه گه ر پيويستى كرد له وان ه يه كورى خو شم بكوژم."

ئاندرئى بزوه يه كى كرد و وتى: "جگه له مه چاره يهك نبييه! ئه مه پيويستى ژيانه."

دايكي ئاخىكى هه لكيشا و وتى: "ئاندرئى تكايه ئه و قسانه مه كه."

پاڦل به ئارامى دووباره ي كرده وه: "به لئى، ئه وه پيويستى ژيانه."

ئاندرئى وهك ئه وه ي گويزايه لئى بزوينه ريكي ناوه كى بيت، له ناكاو هاوارى كرد: "چاره چييه؟ مرؤف ناچاره رقى له كه سيك بيت تاكو هه رچى زووه كاتى ئه وه بيت بئى هيچ به ندوبه ستيك ستايش بكرىت. ئه و كه سه ي ريگه له ريره وى ژيان ده گرىت، له بهر ئاسوده يى و پينگه ي خو ي كه سانى تر ده فرؤشيت، ده بيت له ناو ببرىت. ئه گه ر له سه ر ريگه ي كه سانى دادپه روه ر، كه سيكى وهك يه هودا ده ربكه وىت كه بو خيانه ت چاوه روانيان بكات، ئه گه ر له ناوى نه به م، خو يشم خيانه تكارم... مرؤف ئه و مافه ي نبييه؟ ئه ي ئه وانى تر، واته خاوه نكار و ئاغاكان مافى ئه وه يان هه يه بو پاراستنى ئاسايش و ئارامى خو يان ده ست به سه ر سه ربازه كان، قه حبه خانه كان و زيندانه كان و كه مپه كانى كارى زوره مليدا بگرن؟ ئه گه ر هه نديك كات ناچار بين، كوته كه كه ي ئه وان به ده سته وه بگرين، ده بيت چى بكه ين؟"

ئاشکرایه بهمه رازی نابم. ئاغاگانمان سهدان و ههزاران کهسمان لی دهکوژن. ئەمه ئەو مافه م پئی دههات دهستم بهرز بکه مه وه و بکیشم به سهر دوژمنیکدا که رووبه رووم بۆته وه و هه ره شه له ژیانم دهکات. دهزانم خوینی دوژمنه کانم به به ره کهت نییه و بی ئەوهی شوینه واریک جی بیلیت، له ناو دهچیت، چونکه بۆگه نه، به لام کاتیک خوینی ئیمه وهک بارانیکی به خور زهوی ئاو دههات، بۆ ئەوهی راستی به به هیزی گه شه بکات، منیش ئەو خاله دهزانم! ئەگه ر بزانه کوشتن پیویسته، دهکوژم و بهرپرسیاریتی تاوانه کهم له ئەستۆ دهگرم، چونکه بهو شیوهیه ته نیا بۆخۆم قسه دهکه م و تاوانه کهم له گه لم پاک ده بیته وه و ته نانه ت یهک دلۆپیشی بهر داوینی داهاتوو ناکه ویت و جگه له خۆم کهس پیس ناکات".

به ههنگاوی بهرز به ناو ژووره کهدا هاتوچۆی دهکرد. باسکی له پیش دهم و چاوی راده وه شاندا. وهک ئەوهی شتیکی له هه وادا بری بیته. دایکی به خه م و نیگه رانی سهیری دهکرد. ههستی کرد ئاندری له ناوه وه رووخواه و ئازار دهچیزیت. ئیتر سه باره ت به کوشتن نیگه ران نه بوو و بیری کرده وه و سیف چیکیف و هیه چ کام له هاوریکانی پاقل بکوژ نین. کوره کهی سهری داخستبوو و گوئی له قسه کانی ئاندری دهگرت.

- کاتیک مرۆف دهیه ویت بۆ پیشه وه بروات، ده بیته له گه ل خۆی بجه نگیت. ده بیته بتوانیت هه موو شتیک، ته نانه ت ههسته کانی فیدا بکات... فیدا کردنی ژیا نی خۆت له ریگه ی ئامانج و مردن له پینا ویدا دژوار نییه، به لکو ده بیته له وه زیاتریش بیه خشیت، ته نانه ت ئازیزترین شته کانی ژیا نته و ئەوسا ئەوهی له هه مووان ئازیزتره، واته راستی، به به هیزی له تۆدا گه شه دهکات!"

له ناوه راستی ژووره که وهستا. به پوخساری بی رهنگ و چاوی نیوه داخراو، وهک ئەوهی به لینیکی گه و ره بدات، دهسته کانی بهرز کرده وه و بهرده وام بوو: "دهزانم، کاتیک دیت، خه لک به ریزه وه

سهیری یهک دهکهن و ههرکام لهوان له چاوی ئهوانی تردا وهک
 ئهستیرهیهک دهرهوشیتهوه و ههرکسه و به جوریک گوئی له
 وتهی هاورپهگهزهکانی دهگریت، وهک ئهوهی مؤسیقا بیئت. له سهر
 زهوی خهلکانی ئازاد دهژین، خهلکانیک که به هوئی ئازادی گهوره
 و مهزن، به دلئیکی دامالراو له رق و کینه و چاوچنۆکی، به ریگهدا
 دهرۆن و ئیتر خراپهکاری له ناخی کهسدا نامینیئت. ئهوسا ئیتر
 ژیان، ژیان نییه، بهلکو پارانهوهیه بهرامبهر به مروّف. پهیکه رهکهی
 له ئاستیکی بهرزدا ستایش دهگریت، چونکه خهلکانی ئازاد دهتوانن
 به بهرزترین ئاستهکان بگهن. ئهوکات مروّف به ئازادی و یهکسانی
 دهژیت و باشترین کهس، ئهوانه دهبن که بتوانن له دلی خویاندا
 دنیا ماچ بکهن و زیاتر له کهسانی دیکه خوشیان بویت. باشترینی
 کهسهکان، ئازادترینی ئهوانه و جوانی له ناخیاندا زیاتره. ئه
 کهسانهی بهم شیوهیه بژین، مهزن و گهورهن..."

لیردها ئاندری بی دهنگ بوو، راست بۆوه و به دهنگیک که له
 قوولایی ناخیهوه دههاته دهر، بهردهوام بوو: "له بهر ئهو ژیانه
 ئامادهم ههر کاریک بکهم... ئهگهر پیویست بکات، دلم دهردیتم و
 دهیخمه ژیر قاچم..."

هیلهکانی روخساری دهلهرزین. دلۆپی فرمیسک یهک له دواي یهک
 له چاوهکانی دههاته خوار.

پاقل سهری بهرز کردهوه و سهیری کرد. ئهویش رهنگی پیوه نهما
 و چاوهکانی زهق ببوو.

پاقل به ئارامی پرسی: "ئاندری چیه؟"

ئاندری سهری لهقاند و خۆی کیشایهوه، دواتر سهیری دایکی کرد
 و وتی: "بینیومه... دهزانم..."

پلاگه ههلستا و بهرهو پرووی رویشت و دهستی گرت. ئاندری
 دهیویست دهستی له دهستی دایکی دهربینیئت، بهلام دایکی قایم
 گرتبووی و له بهر خۆیهوه وتی: "ئاندری، کورم ئارامه به، ئارام

به تکایه."

ئاندری وتی: "چاوه ری به، دهمه ویت بۆت باس بکه م چۆن رووی دا."

دایکی به چاوی فرمیسکاوی وتی: "نا! نا! نا!"
پاقل له ئاندری نزیك كهوته وه. دهسته كانی دهله رزی و رهنگی
هه لبرز كابوو. به هیواشی و به پیکه نینیکی سهیر وتی: "دایکی
دهترسیت نه كا تو ئه و كارهت كر دیت..."
- ناترسم... دهزانم ئه و ئیزایی نه كوشتوو ه. ئه گهر به چاوی خو م
بیینم بر وا نا كه م.

ئاندری بی ئه وهی سهیریان بكات، بهردهوام بوو: "چاوه ری بن..."
سهری دهله قاند و ههولای دها دهستی له ناو دهستی دایکی ده ربینیت.
- من نه مگرد، به لام ده متوانی ریگه له و تاوانه بگرم..."
پاقل وتی: "ئاندری بی دهنگ به!"

دهستی ئاندری سی گرت و دهستی خسته سه ر شانی وهك ئه وهی
بیه ویت ریگه له له رزینی هاوریكه ی بگریت. ئاندری ئاوری بو لای
پاقل دایه وه و به دهنگی نزم و پچرپچر بهردهوام بوو: "پاقل تو
باش دهزانی نه مده ویست ئه و كاره بکه م! بزانه چۆن رووی دا.
كاتیک تو لیم جیا بوو یته وه، من و دراگۆنۆف له كو لآن ماینه وه.
ئیزایی له ناكاو هات، كه میك دوورتر وهستا. سهیری كر دین و
بزه یه کی تالی كرد. دراگۆنۆف وتی: "ده بینی؟ ئه مه هه موو شه ویک
چاودیریم دهكات. سزای ئه م كارهی وه رده گریت". ئه و رویشت و
گومانم كرد گه راو ده ته وه بو مال. ئیزایی له من نزیك بزوه.
ئاندری هه ناسه یه کی هه لکیشا و بهردهوام بوو: "هه رگیز كه س وهك
ئه م سه گه سووكایه تی به من نه كر دووه."

دایکی بی ئه وهی قسه بكات، ئه وی بو لای میزه كه برد. سه رئه نجام
توانی ئاندری له سه ر كورسییه كه دانیشینیت. خو ی لای پاقل
دانیشت.

ئاندرى بەردەوام بوو: "بە منى وت پۇلىس ھەردووكمان دەناسىت و جەندرمەكان چاودىریمان دەكەن و پىش 1ى مەى دەمانگرن. وەلامم نەدايەو و تەنيا پىكەنيم، بەلام دلم دەكولاً. دواتر پىنى وتم: "تۆ كورپكى ھۆشيارى و نايىت ئەو رېگەيە بگريته بەر..."

ئاندرى بى دەنگ بوو، بە دەست روخسارى پاك كردهو. چاوەكانى وشك بوو و دەدرەوشايەو.

پاڤل وتى: "تى دەگەم".

- بەلى، وتى باشتەرە برۆمە بنكەى جەندرمەكان.
ئاندرى مشتى دريژ كرد.

- ئەم ئىزايى-يە چەندە رۆحىكى ناپاكي ھەبوو!... خۆزگە لە جياتى ئەو قسەيە زللەيەكى لى دەدام... بەرگەى ئەو ھەم نەدەگرت و لەوانە بوو بۆ ئەويش باشتەر بوايە! بەلام كاتىك قسە بۆگەنەكانى وەك تفيكى پيس بە دەم وچاوى مندا پڕژاند، چيتر نەمتوانى بەر بە خۆم بگرم.

ئاندرى دەستى بە گرژى لە ناو دەستى پاڤل دەرھيئا و بە بىزارىيەو و تى: "مشتيكم لە ناوھراستى روخساريدا و بەرپى كەوتم". بىستم دراگۆنۆف زۆر بە ھىواشى دەليت: "باش گيرۆدە بووى". پىم واييت لە سوچى كۆلانەكە خۆى ھەشار دابوو.

ئاندرى دواى چەند ساتىك بى دەنگى وتى: "چيتر نەگەرەمەو و لەگەل ئەو ھەش ھەستم كرد دەنگىك بە گويم دەگات. بە ھىواشى لەوئ دوور كەوتمەو وەك ئەو ھى بە شەق بۆقيكم لە سەر رېگە لا بردييت. كاتىك گەيشتمە كارخانە، ھاواريان كرد: "ئىزايى كوژراو. نەمدەويست باوەر بەو قسەيە بكەم، بەلام دەستم ژانى كرد. چيتر لە دەسلەلاتى مندا نىيە، بەلام پىم واييت كۆتايى ھاتوو".

خىرا سەيرى دەستى كرد و وتى: "ھەلبەت ھەرگىز ناتوانم ئەم پەلە ناپاگە بشۆرمەو".

دايكى بە گريانەو و تى: "كورپى خۆم، ھەر ئەو ھەندەى دلت پاك

بیت، بهسه."

ئاندری لهسه رخۆ، دریژهی به قسهکانی دا: "خۆم تۆمه تبار ناکه م..
ئاخ... نا به لām بیزارکه ره.. جوان نییه ئەم پیسییه له سنگی مرۆفدا
بیت، پیوستم پیی نییه."

پاڤل به گومانه وه سهیری کرد و پرسى: "دهته ویت چی بکهیت؟"
- دهمه ویت چی بکه م؟

بیری کرده وه، سهری داخست، دواتر به پیکه نینه وه وتی: "له وهی
که بلیم لیمداوه ناترسم، به لām شهرم له و کارهی ترم ده که م."
دهستی شور بوو، هه لستا و وتی: "ناتوانم بلیم شهرمه زارم."
پاڤل شانى بهرز کرده وه و وتی: "باش له مه بهسته کهت تی ناگه م.
تۆ ئەوت نه کوشتووه، تازه ئەگه ریش..."

- هاوړی له گه ل هه موو ئەو قسانه، ئەویش مرۆقه... کوشتن
قیزه ونه.. مرۆف ئەگه ر بزانیته خه ریکه که سینک ده کوژن و رینگه یان
لی نه گریته، زۆر بی غیره ته..."
پاڤل له سه ره خۆ وه لāmى دایه وه: "به هیچ جوړیک له مه بهسته کهت
تی ناگه م."

دواى چهند ساتیک بیر کردنه وه وتی: "واته ده توانم تی بگه م، به لām
ناتوانم ههستی پی بکه م."
دهنگی زهنگی ئاگادار کردنه وهی کارخانه بهرز بووه. ئاندری به
بیستى زهنگه که سهری لار کرده وه، خۆی راوه شانده و وتی: "ئاماده
نیم برۆمه سه ر کار..."

پاڤل وتی: "منیش به هه مان شیوه."

ئاندری بزهیه کی کورتی کرد و وتی: "دهمه ویت برۆم خۆم بشۆرم.
خیرا جلهکانی له بهر کرد و به گریان رویشته ده ره وه.

دایکی له رووی هاوخته مییه وه به نیگایه ک به رپی کرد، رووی کرده
پاڤل و وتی: "پاڤل، هه رچیت پی خۆشه بیلن، ده زانم کوشتنی مرۆف
تاوانه، به لām ئەوهی ده بیینم کهس تاوانبار نییه. ئەو کاتهی سهیری

ئىزايى-م كرد بىرم كه وتەوہ ھەرەشەى كردبوو پەتى سىدارە دەكاتە گەردنت... ئىتر نە رقم لىنى بوو نە بە مردنى خۆشحال بووم. جەرگم بۆى دەسووتا، بەلام ئىستا بەزەيشم پييدا نايەتەوہ..."

قسەكەى برى. ساتىك بىرى كردهوہ و لە كاتىكدا سەرسورماو بزەيەكى كرد، درىژەى بە قسەكەى دا: "خوایە گيان! پاقل بىستت چىم وت؟"

پاقل گووى لە قسەكانى نەگرتبوو. سەرى داخستبوو و بىرمەندانە بە ناو ژوورەكەدا پياسەى دەكرد. بە دەنگىكى خەمبار وتى: "دايكە، ژيان بەم جۆرەيە. دەبىنى چۆن خەلكيان دژى يەك ھانداوہ. بتەويت يان نەتەويت، مرؤف ناچارە بكورثيت. ئەویش كەسىك كە بە ئەندازەى خۆى لە مافە كۆمەلایەتییەكان بىبەش كراوہ و بەدبەختترە، چونكە كەرە... پاسەوانەكان، جەندرمەكان، سىخورەكان ھەموو ھەك دوژمنى ئىمە دەردەكەون، بەلام لەگەل ئەوھشدا كەسانىكى ھەك ئىمەن. ئەوانيان بەكرى گرتووہ و بەم شىوہەيە خەلكيان بەرداوہتە گيانى يەك. بە ترس و نەزانى كويزيان كردوون و دەست و قاچيان بەستوون. داياندەرژىتن و بە ھۆى كەسانىكى ھەك خۆيان لە ناويان دەبەن. خەلكيان كردۆتە تەفەنگ و چەخماخ و بەرد و ناوى ئەم كارەيان ناوہ شارستانىيەت! دەولەت و ولات ئەمەيە...

لە داىكى نزيك كەوتەوہ و وتى: "دايە گيان ئەمە تاوانە! كارەساتى كوشتنى بە مليۆن مرؤف، كوشتنى رۆح، تى دەگەى؟ رۆحى مرؤف دەكوژن! جياوازی نيوان ئىمە و دوژمنەكانمان دەبىنى. كاتىك يەككە لە ئىمە لە كەسىك دەدات، لەو كارەى خۆى بىزارە و ھىلنج دەدات، بەلام ئەوان بى بەزەييانە ھەزاران كەس دەكوژن بى ئەوہى بىرىشى لى بكنەوہ."

بەم شىوہەيە خەلك دەچەوسىتنەوہ. تەنيا و تەنيا بۆ ئەوہى داروبەردى مال و كەلوپەل و زىر و زىو و پارە بىسودەكانى خۆيان و تەواوى ئەو شتە بى نرخانە بپارىزن كە بۆتە ھۆكارى مانەوہى دەسەلاتى

ئەوان لە سەر خەلک. بۆ پاراستنی خۆیان نییه خەلک دەکوژن و گیان دەستینن، بەلکو بۆ بەرگری لە خاوەنداریتی خۆیانە".
پاڤل دەستی دایکی گرت. لە ئامیزی گرت و وتی: "ئەگەر بتوانی درک بە قیزهونی ئەم کارە ی ئەوان بکەیت، تێ دەگە ی ئێمە لە سەر رینگە ی راستین و ئامانجە کە مان زۆر گەورە یە.."
دایکی کە کاریگەری قسەکان لە سەر روخساری دەبینرا، لە بەر خۆیە وە وتی: "چاوەرێ بە پاڤل! چاوەرێ بە! تێ دەگە م، هەستی پێ دەکە م... چاوەرێ بە!"

ويۇنەي (25)

كەسىك لە رېرەوى مالەكە دەنگى بەرز بۆۈە. دايك و كور لە شوئىنەكەيان ھەلستان و سەيرى يەكتريان كرد. دەرگا بە ھىۋاشى كرايەۋە و ريبين بوو ھاتە ژوور. سەرى بەرز كردهۋە و دەم بە بزه وتى: "ئاخ! زۆر دلتهنگى ئىۋە بووم و بە بينىنتان خۆشچالم".

چاكەتېكى كورتى لە پېستى مەر پۇشېبوو كە چەند پەلەيەكى قيرى پىۋە نووسابوو، جووتېك دەستكېشى بى پەنجە بە قايشى پانتۆلەكەى ھەلۋاسرابوو، كلاويكى خورى لە سەرا بوو. تا ھاتە ژوورەۋە، وتى: "حالت چۆنە؟ ئازادىان كردىت؟ زۆر باشە، تۆ چۆنى پلاگە؟"

پىدەكەنى و ددانە سېپىيەكانى دەرەكەوت، دەنگى نەرمتر و روخسارى لەژېر ريشە پرەكەى شاردرابۆۈە. دايكى بە بينىنى خۆشچال بوو و لىي نزيك كەوتەۋە. دەستە گەورە و رەشەكانى گوشى و لە كاتېكدا بۆنى توندى قيرى جەستەى ئەۋى ھەلدەمژى، وتى: "ئەۋە تۆى ريبين؟ خۆشچالم".

پاقل بە پىكەنن وتى: "سەروسەكوتېكى لادىيى جوانت ھەيە". ريبين بە ئارامى پالتۆكەى داكەند و ۋەلامى دايەۋە: "بەلى دووبارە بوومە لادىيى. ئىۋە وردە وردە دەبنە پياۋىكى شارى، بەلام من بۆ دواۋە دەگەرېمەۋە!"

لە كاتېكدا كراسەكەى بەرى ريك دەخست، ھاتە ناو ژوورەكە، بە نىگايەكى بازنەيى ژوورەكەى پشكنى و وتى ۋەك دەبينم كەلۋپەلەكان زياد نەبوۋە و ۋەك خۆى ماۋەتەۋە، تەنيا ژمارەى كتېبەكان زيادى كردوۋە... لەم قۇناغەدا گرانبايىترين سامان ئەم

كتيبانه يه. دهنگ و باسى كاره كان؟ بۆم بگيرنه وه".
قاچى كرده وه و دانىشت. بهرى دهسته كانى خسته سهر ئه ژنۆى
و وهك پشكهنرىك سهيرى خانه خويى كرد. وهك ئه وهى دووباره
خوشحالى به دهست هينايته وه، چاوه روانى وه لامى پاقل سى ده كرد.
پاقل وتى: "هه موو شتىك باشه".

ريبين وتى: "جىگهى خوشحالييه".

دايكى پرسى: "چا دهخويته وه؟"

- به خوشحالييه وه، ئه ويش چايه كى تايهت... ئه گهر خواردنیش
هه بيت ناليم نا.. به بينى ئيوه شادومانم".

پاقل له بهرامبهرى دانىشت و دريژهى به قسه كهى دا: "ميخائيل
ئيقانوڤيچ حالت چونه؟"

- باشين، خراب نين. چهند رۆژىك له گوندى ئه گليديه قۆ مامه وه.
ئهوئى شاره زان. سالانه دوو بازارى گه وهرى تيا ساز ده كريت و
دوو ههزار كهس دين، به لام خهلكانىكى باش نين. له وئى زهوى
بو كشتوكال نيه. زهوييه كان به كرى ده گرن، به لام به پيت نين.
من وهك به كرىگيراويك لاي پياويكى چه وسينه ر دامه زرام. ژماره
خوينمژه كانى ئەم ولاته كه م نيه، وهك زه رده واله ن. خه لوز دروست
ده كهين و (قه تران) شيله ي دارتووس ده گرين. دوو هينده ي ئيره كار
ده كهين و كه متر له چوار هينده ي ئيره ش پاره وه رده گرين. كهوت
كرىكارين لاي ئەم خوينمژه كار ده كهين... هه موويان گه نجى ئه و
گونده ن جگه له من، هه موويان خويندن و نووسين ده زانن. به كيان
ناوى ژيفيمه، زور زيره كه".

پاقل پرسى: "قسه يان له گه ل ده كهى؟"

- به لئى، هه موو بلاوكراوه كانى ئيوه م له گه ل خۆم برد. سى و چوار
دانه م هه يه، به لام پيم باشتره كه لك له تهورات وه ربگرم. مرؤف
هه رچى بويت له ناو تهورات ده ستى ده كه ويت، كتيبيكى ئه ستوره
و هه لگرتنى قه دهغه نيه. له لايه ن ئه نجومه نه مه زه بيه كانه وه چاپ

و بلاو دهكرىتهوه و دهتوانى بروات پىي ههبيت".
چاويكى له پاقل داگرت و وتى: "بهلام بهس نييه، بؤ وهرگرتنى
نووسرا و بلاو كراوهكان هاتوومهته ئيره. من و ژيفيم دهرويشتين
قهترانهكان تهسليم بكهين، بهلام ريگهمان گوڤى بؤ ئهوهى بينه
لاى تو... پيش ئهوهى ژيفيم بيت، كتيبهكانم بهرى.. پيوست ناكات
ئاگادارى ههموو شتيك بيت".

دايكى سهيرى ريبينى دهكرد، پىي وابوو ئهم كهسه له كاتى
داكهندنى پالتوكهى، شتيكى ديكهشى له خوى دوور خستوتهوه، بؤ
نمونه ريزى له دهست داوه و فيل و تهلهكهى زياتر له چاوهكانى
دهبينريت".

پاقل وتى: "دايكه، برو كتيبهكان بيته. پييان بلى بؤ گونده و خويان
دهزانن چيتان پى بدن".

دايكى وهلامى دايهوه: "زور باشه، با سهماوهركه ئاماده بيت،
دهروم".

ريبين: "خهلك دهچهوسيتريتهوه و له بهر ههژارى و بهدبهختى
دهرزين. مهرگ دهبي به مهرگ وهلام بدريتهوه. دهبي ههزاران
كهس بمرن بؤ ئهوهى به مليونان مروف له سهر زهوى مافى ژيانيان
دهست بكهويت!"

ريبين به پيكهينهوه پرسى: "دايكه توپش ئهم كارانه دهكهيت؟
له لاديكهى ئيمه زور كهس تينووى كتيبه. خودى ماموستاكهش
ويڤاى ئهوهى له قوتابخانهى ئايينى خويندووويهتى، بهلام ههز
به خويندنهوهى ئهم كتيبانه دهكات. له دوورى ههوت فهرسيهت
(ههر فهرسينيك يهكسانه به 1067 كيلومهتر) له لاديكهمانهوه،
ماموستايهكى خاتونيش ههيه، بهلام ئهمانه ئاماده نين كتيبه
قهدهغهكراوهكان بخويننهوه. له بهر ئهوهى مووچهخورى دهولهتن،
دهترسن... پيوستم بهو كتيبانهيه كه قهدهغن و به زمانيكى تيژ
نووسراون. به نهينى ئهم كتيبانه بلاو دهكهمهوه و ئهگهر قهشه يان

جه ندرمه کان ناگادار ببنه وه، وا ده زانن مامۆستاکان ئەو کاره ده کهن و کهس شک له من ناکات."

دایکی بیرى کرده وه: "تۆ له ورچ ده چیت، به لام وهک رینوی بیر ده که یته وه..."

پاڤل هه لستا و له کاتیکدا به ناو ژووره که دا ده گه را، به مه به ستنی ره خنه گرتن وتی: "میخائیل ئیفانوڤیچ، کتیبتهان پی ده دم، به لام ئەو کاره ی ده تانه ویت بیکه ن، راست نییه."

ریبین چاوه کانی زهق بوو، پرسى: "بۆ؟"

پاڤل به تووره یی وتی: "له بهر ئەوه ی مرۆڤ ده بیته لپرسراویتی ئەو کاره بگریته ئەستۆ که ده یكات.."

ریبین سه یرى زهوی کرد. سه ری له قاند و وتی: "له مه به سته که ت تى ناگه م."

پاڤل له به رده می وه ستا و وتی: "چۆن بیرت له و شته کرده وه؟ ئەگه ر مامۆستاکان به تۆمه تی بلاو کردنه وه ی ئەو کتیبانه گومانیان لی بکریته، زیندانی ده کرین یان نا؟"

- به لى، به لام گرنگه؟

- به لام ئیوه کتیبه کانتان بلاو کردۆته وه، نهک ئەوان. ئیوه ده بیته قۆلبه ست بکرین.

ریبین پیده که نی و له کاتیکدا ده یکیشا به ئەژنۆیدا، وتی: "که سیکی سه یریت؟ من پیاویکی لادییی ساده م، کهس گومان ده کات کارى له و شیوه یه ئەنجام بده م؟ شتی وا روو ده دا؟ کتیبه که کارى ئەوانه و ده بیته لپرسراویتییه که ی بکه ویته ئەستۆی ئەوان."

دایکی ده بیینی ریبین له مه به سته که ی پاڤل تى ناگات و له بهر ئەوه دلته نگ بووه. به ئارامی وتی: "میخائیل ئیفانوڤیچ به ته واوی بۆ ئەم کاره ئاماده یه، به لام به و مه رجه ی که سانی تر له جیگه ی ئەو ئەشکه نجه بدرین."

ریبین ده ستنی به ریشیدا هیئا و وتی: "به لى، راسته."

پاڭل بە ساردى ۋە لاملى دايەۋە: "ئەگەر يەككىك لە ئىمە بۇ نمونە ئاندرى كارىكى ناياسايى بكات ۋ لە جياتى ئەو من زىندانى بكن، ئەوسا چى دەلىيت؟"

دايكى سەيرى كورەكەى كرد ۋ لە كاتىكدا بە تەۋاۋى پەشۋاكابوو، سەرى لەقاند ۋ وتى: "چۈن دەكرىت مرۇف بەو شىۋەيە لەگەل ھاۋرىكەى ھەلسۈكەوت بكات؟"

رىبين وتى: "ئاھا، پاڭل ئىستا لە مەبەستەكەت تىگەيشتم."

بە پىكەننى گالته ئامىز بە دايكى وت: "بابەتىكى ھەستيارە دايكە!"
دواتر رووى كرده پاڭل ۋ درىژەى بە قسەكەى دا: "ھاۋرى تۇ ھىشتا سادەيت! كاتىك مرۇف بۇ رىكخراۋە نەپىيەكان كار دەكات، نايىت گرنگى بە شەرافەت ۋ شتى ئەوتۇ بدات... بىرى لى بكەرەۋە.. يەكەم ئەۋەى كىتتەكان لاي كى بدۆزنەۋە، ئەۋە زىندانى دەكەن نەك مامۇستاكە، دوۋەم بابەتى كىتتە ياسايەكان كە مامۇستاكەن بىلۋى دەكەنەۋە، ھەمان ناۋەرۋكى كىتتە قەدەغەكراۋەكانە، بەلام وشەكانيان جىاۋازە ۋ لە كىتتەكانى ئەۋان كەمتر راستى دەبىنرىت تاكو كىتتەكانى ئىمە.. كەۋاتە مامۇستاكەش ئامانجى لەگەل ئامانجى ئىمە يەكە، بەلام بەلارىدا دەرۋن لە كاتىكدا من بە شارپى راستىدا دەرۋم... بەم جۆرە، لاي فەرمانرەۋاكان تاۋانى ھەردوۋكمان يەك شتە، ۋا نىيە؟ سىيەم، ھىچ بەركەۋتتىكم لەگەل ئەۋان نىيە. پىادەكان بۇ سۋارەكان ھاۋرىيەكى خراپن. ئەگەرى ھەيە لەگەل جووتىارىك بەو شىۋەيە ھەلسۈكەوت نەكەم، بەلام ئەو مامۇستايە كورى قەشەيەكە ۋ مامۇستا ژنەكە كچى خاۋەن زەۋىيەك. نازانم بۇ خەلك بۇ شۆرش ھان دەدەن. منى جووتىار ناتوانم لە بۇچوۋنەكانى ئەۋان تى بگەم كە خويندەۋارن، خۇم دەزانم چى دەكەم، بەلام لە مەبەستى ئەۋان تى ناگەم. خاۋەن زەۋىيەكان ھەزاران سال خواۋەندى راستەقىنە بوون ۋ پىستى جووتىارانىان دادەمالى. لە ناكاو بەئاگا دىنەۋە ۋ دەيانەۋىت چاۋ ۋ گوۋى قوربانىيەكانى خۇيان

بىكەنەۋە. كۆرى خۇم، بىروام بە چىرۆكى پەرى دەريا نىيە، بەلام ئەمە
 ھاۋشىۋەى ئەۋ چىرۆكەيە. بە بۆچۈنى من كەسانى خويندەۋار و
 دەۋلەمەند، ھەركەسىك بن، لە منەۋە دوورن. زىستان، كاتىك مرؤف
 بە كىلگەكاندا تىدەپەرىت، ھەندىك كات شتىكى زىندوۋ دەبىنىت كە
 لە دوورەۋە دەجولتتەۋە، مرؤف لىنى دوورە نازانىت رىۋىيە، گورگە
 يان سەگ".

دايكى سەيرى كۆرەكەى كرد. پاقل خەمبار دەھاتە بەرچاۋ.
 چاۋەكانى رىبىن دەبرىسكايەۋە. لە كاتىكدا لە خۆى رازى بوو،
 پەنجەى كرده ناو رىشى و بەردەۋام بوو: "ئىستا كاتى ئەۋە نىيە
 بىر لە مرؤفايەتى بىكەنەۋە... ھەركەس دەبىت بە پىى وىژدانى
 خۆى كار بىكات.. ھەر مەلىك دەنگىكى تايبەتى ھەيە".

دايكى وتى: "كەسانىكى دەۋلەمەندىش ھەن كە خۆيان دەكەنە فىداى
 كۆمەلانى خەلك و تەۋاۋى تەمەنىان لە زىندان بە سەر دەبەن".
 رىبىن وتى: "بابەتى ئەۋان شتىكى جىاۋازە. كاتىك جووتىارىك
 دەۋلەمەند دەبىت، پال بە ئاغاۋە دەدات و كاتىك ئاغا ھەژار دەبىت،
 دەبىتە لايەنگرى جووتىاران. كاتىك گىرفان بەتالە، رۆح ناچارە پاك
 بىت. پاقل، بىرتە جارىك وتت كە چۆنىيەتى بىر كىردنەۋەى ھەر
 كەسىك پەيوەندى بە چۆنىيەتى ژيانى ئەۋ كەسەۋە ھەيە...؟ ئەگەر
 كرىكار بلى "بەلى" ئاغا ناچارە بلى "نا" و ئەگەر كرىكار بلى "نا"،
 ئاغا ناچارە بلى "بەلى"، لە بەر ئەۋەى ئاغاىە. سەبارەت بە جووتىار
 و خاۋەن زەۋىش بەم جۆرەيە. كاتىك جووتىار رازىيە، خاۋەن
 زەۋى خەۋى لى ناكەۋىت. باش دەزانم لە ھەموو شوپىنىك مرؤفى
 چەۋسىنەر و خراپەكار ھەيە و نامەۋىت بى جىاۋازى بەرگرى لە
 ھەموو جووتىارەكان بىكەم".

رىبىن ھەلىستا، دەنگى ئارامتر بوو، وتى: "ماۋەى پىنج سال لەم
 كارخانىە رۆشىتم بۆ ئەۋ كارخانىە و چۆنىيەتى ژيانى كەسىكى
 لادىيىم فەرامۆش كرد. كاتىك بۆ ئەۋ ژيانە گەرامەۋە و دۇخەكەم

بینی، به خۆم وت ناتوانم وهک جووتیارهکان بژیم. تی دهگهی ئیوه نازانن برسیهتی چیه... سووکایهتی زۆرتان پی ناکهن... بهلام له گوند برسیهتی وهک سیبهه به دواي مرۆفهوهیه. هیچ ئومیدیان نییه به ئەندازهی پێویست خواردن به دهست بینن... برسیهتی رۆحی مرۆفهکانی خواردوو و تاییهتەندییه مرۆبیهکانی سرپوهتهوه. خهلك ژيان ناکهن، بهلكو له ناو بهدبهختیدا دهرزین. دهسهلاتداران بهردهوام ئیشک دهگرن. وهک قهلهرهش له بۆسهدان بۆ ئهوهی بزائن جووتیاران پاروویهکی زیادهیان ههیه یان نا.. کاتیک ئه پارووه زیاده دهبینن، لێی دهستین و شهقهزلهیهکی قایمیشی لێ دهن.

ریبین سهیری دهوروبهری کرد، روهی کرده پاقل، دهستی خسته سهه میزهکه: "کاتیک دووباره له نزیکهوه ئهه ژيانهم بینی، بیزار بووم، تهناهت ئازارم کیشا، ههستم کرد ناتوانم بهرگهی بگرم، بهلام به سهه خۆمدا زال بووم و به خۆم وت: "نابیت ریگه بدهم رۆحم فریوم بدات! لیره دهمیتمهوه و ئهگهر نهتوانم هیچیان پیشان بدهم، خۆ دهتوانم پشیوی دروست بکهه. بهلێ کورپی خۆم، پشیوییهکی راستهقینه. من له لایهه خهلك و له سهه ئهه خهلكه بهم ریسواویه رازی دههم.. ریسواوی وهک کێردیک له دلم چهقیوه.."

ریبین دلۆپ دلۆپ عارهقی دهردهدا. لهسهرخۆ له پاقل نزیک کهوتهوه، دهستی خسته سههشان.

- هاوکاریم بکه، ئهه کتیبانهه بهری که ئاسودهیی له خوینهره دهستین. دهبیت ژیشک بخهیهه ژیر سههری خهلك. ئهه کهسانههی نووسراوهکان دهنوسن، پینان بلێ بۆ گهجه لادییهکانیش بنوسن. جوړیک بنوسن وهک ئاو، گوندهکان ئاو بدات و جووتیارهکان دواي خویندنهوه، بی ترس بهرهه مردن برۆن. مههگ دهبیت به مههگ وهلام بدریتهوه. دهبیت بهرین بۆ ئهوهی خهلك زیندوو بیت. دهبیت ههزاران کهس بهریت تاکو به میلیۆنان مرۆف له سهه زهوی مافی

ژيانيان پى بېرېت. مردن ئاسانە، تەنيا خۆزگە خەلك دەژيانەو، خۆزگە ھەلدەستانەو.

دايكي سەماوەرەكەي ھېتا. بە شيۋەيەكي تايبەت سەيرى رېيىن سى دەكرد. قسەكانى رېيىن، مېردەكەي بېر خستەو. ئەم پياوھ لېكچوونىكى لەگەل ھاوسەرەكەي ھەبوو. ھەردووك بە شيۋەيەك ددانەكانيان پېشان دەدا و قۇليان ھەلدەكرد، توورەيى و خۆرانەگرتتېان وەك يەك بوو. بەو جياوازييەي رېيىن قسەي دەكرد و ئەمە مەترسىي بابەتەكەي كەم دەكردەو.

پاقل سەرى لەقاند و وتى: "بەلى، پىويستە. دەيىت رۆژنامەيەك تايبەت بە گوندەكان چاپ بگەين. بابەتمان بۆ بنىرە تاكو لە رۆژنامەكە چاپ و بلاوى بگەينەو."

دايكي بە پىكەنېنەو سەيرى كورەكەي كرد، جەكانى پۇشى و بى ئەوھى قسە بگات، رۆيشتە دەر.

رېيىن ھاوارى كرد: "بەسەرچاۋ. ھەرچى پىويست بېت، ئامادەي دەكەم. سادە بنوسن بۆ ئەوھى گوپرەكەيش لىنى تى بگات."

وڻدهی (26)

دهرگا کرایه وه و کهسینک هاته ژوور.

ریبین سهیریکی چیشخانه کهی کرد و وتی: ”ژیقیم! وه ره ژوور،
 ئەم پیاوه ناوی پاقله. ئەو کهسهیه که له بارهیه وه قسه م بۆت کرد.”
 پیاویکی قالتاغی بالابهرز بوو، روخساری پان، قژسوور، چاوی
 خۆله میشی، بههیز و چوارشانه. چاکه تیکی کورتی له بهردا بوو.
 هاته ژوور و وتی: ”سلاو.” تهوقه ی له گهل پاقل کرد. سهیریکی
 ژووره کهی کرد، به لام دهسته جی به ره وه ره فهی کتیه کان رویشت.
 ریبین وتی: ”پاقل ئەوانه ی خویندۆته وه.”

ژیقیم ئاوری دایه وه، سهیری کرد، چاوی به ناو کتیه کاندای گهرا و
 وتی: ”ئەو هه موو کتیه! دلنیام که متر ده رفه تی خویندنه وه ی ئەم
 کتیه تان هه یه؟ مرؤف له گوند کاتی زیاتره بۆ خویندنه وه.”

پاقل پرسی: ”به لام له وانه یه که متر چه زی له خویندنه وه بیت!”
 گه نجه که دهستیکی به چه ناگهیدا هینا و وه لامی دایه وه: ”بۆچی؟ به
 پیچه وانه وه! ئیستا مرؤف ناچاره بیر بکاته وه، ئەگینا هه چ چاره یه ک
 نییه، ده بیت دهست و قاچ دریز بکات و بمریت. زه وی ناسی! واتای
 چیه؟”

پاقل بۆی روون کرده وه.

ژیقیم کتیه کهی خسته شوینه کهی و وتی: ”پنویستم به مه نییه.”
 ریبین وتی: ”ئەوه بۆ جووتیار سه رنجراکیش نییه، چۆن دابهش
 کراوه و چۆن خاوهن زه وییه کان دهستیان به سه ردا گرتوه. گرنگ
 نییه جووتیار بزانیته زه وی دهسورپه وه یان نا، تۆ ده خوازی په تیکی
 پی هه لواسی به و مه رجه ی خۆراک بدات و بژیوی دانیشتووایی

سەر زهوى دابىن بكات".

ژيفيم كتيبى ميژووى كويلايهتى هه لگرت و له پاڤلى پرسى:
"مه به ستي ئهم كتيبىه ئيمهين؟"

پاڤلى كتيبىكى ديكه پيدا و وتى: "ئهمه يش سه بارهت به كويلايه تيبه!"
ژيفيم كتيبىه كهى وه رگرت، سه يري كرد و دواتر داينا و به ئارامى
وتى: "بابه تى كويلايه تى كوڤ بووه.

زه وىتان ههيه؟"

- ئيمه؟ به لى. سى براين و چل هه زار مه ترى دووجا زه وىمان
ههيه. هه مووى چهوى نه رمه. بو پاكردى مس زور باشه، به لام
كشتوكالى تيا ناكريت. دواى چند ساتيك بى دهنگى به رده وام
بوو: "خوم له دهست ئه و زه وىيه رزگار كرد، نهك ته نيا به رهه مى
نييه، به لكو دهست و قاچى مرؤف ده به ستيته وه. ئيستا چوار ساله
به كرى كار ده كه م. پاييز ده بيت برؤم بو سه ربازى. مامه ميخائيل
ده لىت مه رؤ، چونكه سه ربازه كان به سه ركوتكردى كو مه لانى خه لك
ناچار ده كه ن، به لام له گه ل ئه وه شدا ده مه وىت برؤم. سه ربازه كان له
سه رده مى ستيپان رازين و پوگاچيف - يش خه لكيان سه ركوت كرد،
كاتى ئه وهيه كو تايى به م بابته به يترىت". بى ئه وهى چاو له پاڤلى
هه لىگرىت، پرسى: "بوچوونى ئيوه چيبه؟"

پاڤلى به پىكه نين وتى: "به لى، كاتى هاتووه، به لام دژواره، مرؤف
ده بى بزانيت چوڤ له گه ل سه ربازه كان قسه ده كات".
ژيفيم وتى: "فىر ده بين".

پاڤلى به وردى سه يري ژيفيم سى كرد و وتى: "ئه گه ر بتانگرن،
گولله بارانتان ده كه ن".

ژيفيم به ئارامى قسه كهى پشتراست كرده وه: "له ئيمه خوڤ نابن".
دووباره سه يري كتيبىه كانى كرد.

ريبين وتى: "هاورى چا بخوره وه، ده بى زووتر برؤين".

ژيفيم وه لامى دايه وه: "ئىستا ده يخوم، به راست ئهم كتيبىه

رؤلدؤسيڦ واتاڪهي چييه؟“ و دووباره پرسى: ”راپه رين واته شوڙش؟“

ئاندرئ سوور هه لگه را و بي تاقهت گه رايه وه. بي ئه وهى قسه بڪات ته وقهى له گهل ژيفيم كرد و لاي ريبيِن دانِشت. به وردى سه يري كرد و به قاقا پيڪه نى.

ريبين ڪيشاي به نه ژنوي ئاندرئ و پرسى: ”بو بي تاقه تي؟“
ئاندرئ وتى: ”هيچ نيه.“

ژيفيم به ئيشاره ي سهر ئاندرئ سي پيشان دا و پرسى: ”نه ميشا ڪريڪاره؟“

ئاندرئ وتى: ”به لي، بو ده پرسى؟“

ريبين روونى ڪرده وه: ”يه ڪم جاره ڪريڪارى ڪارخانه ده بينيت و پي وايه سيمايه ڪي تايبه تيان هيه.“

پاڦل پرسى: ”له چ روويه ڪه وه؟“

ژيفيم به وردى سه يري ئاندرئ سي كرد و وتى: ”ئيسقانه ڪانى ئيوه نووڪ تيڙه له ڪاتيڪدا ئيسقانه ڪانى جووتيار خرتره...“

ريبين قسه ڪه ي بو ته واو ڪرد: ”جووتيار ئاسانتر له ئيوه له سهر قاچي ده وه ستيت! له ژير پي هه ست به زهوى ده ڪات، هه رچهند هي خوى نه بيت، به لام ڪريڪارى ڪارخانه وه ڪ بالنده يه، نه نيشتمانى هيه نه خيزان، نه مړو ليڙه يه، به يانى له شوينى ڪي ديڪه يه... ته نانهت ژنيس ناتوانيت نه وان له شوينى ڪي به ستيته وه و هه ر ئه وه نده ي شه رىڪ روو بدات، ژن به جي ديلن و بو به ده سته يئانى به خته وه رى روو له ناوچه يه ڪي ديڪه ده ڪهن. له ڪاتيڪدا جووتيار ده خوازيت ماله ڪه ي باستر بڪات بي ئه وهى له شوينه ڪه ي بجوليت و جيا بيته وه.“ دواى ئه م قسه يه روڙشته چيشتخانه ڪه.

ژيفيم له پاڦل نزيڪ ڪه وته وه و به گومانه وه پرسى: ”ده ڪريت ڪتبيڪم پي بدن؟“

- به دلنيا ييه وه.

بروسکه ی خوښی له چاوه کانی نه و جووتیاره دا بینرا. خیرا وتی: "بوتان دهگه ریتمه وه. هاورپیکانی ئیمه، له م نزیکانه قه تران دهگوازنه وه. به واندا دهینیرمه وه. زور سوپاس. ئیستا کتیب به نه ندازه ی مؤم بو شه و پیویسته."

ریبین گه رایه وه، پالتوکهی له بهر کرد و وتی: "بروین".
- بروین، کاتیه تی.

ژیفیم تامه زرؤیانه کتیبه کانی پیشان دا و وتی: "سهیرکه، ئیتر کتیبمان زوره بو خویندنه وه."

کاتیک رویشتن، پاقل به ئاندری سی وت: "ئهم شهیتانانته بینی؟"
ئاندری وتی: "به لئ، هاوشیوه ی هورن.."

دایکی قسه که ی بری: "مه به سستان ریبین-ه؟ پیم وانیه ئهم پیاوه له کارخانه کاری کردییت.. دووباره بوته جووتیار، مه ترسیداره."

پاقل به ئاندری سی وت که لای په نجره که دانیشتبوو و خه مبارانه سهیری پیاله ی چای ده کرد: "به داخه وه لیږه نه بوویت، تو که به رده وام باسی هه سته کان ده که ی، ده تتوانی گه مه ی هه سته کان بیینی. نه گه بزانی ریبین چی وت! خووم به بیستنی شله ژام، خنکام! نه مده زانی چی وه لام بده مه وه... به هیچ جوړیک گرنگی به خه لک نادات و نرخیان بو دانانیت. دایکم راست ده کات. هیژیکی مه ترسیدار له م پیاوه دا هه یه."

ئاندری به بی تاقه تی وه لامی دایه وه: "دزانم. مرؤفه کانیان ژه هراوی کردووه. کاتیک شوړش بکه ن بو ئه وه ی ئیمتیا زیکیان پی بده ن، هه موو شتیک سه رئاوه ژوو ده که ن. زه وییان به رووت و قووتی ده ویت و هه ر شتیک دایپوشیت، له ریشه وه ده ریدینن."

به هیواشی قسه ی ده کرد، بیری له شتیک دیکه ده کرده وه. دایکی پیی وت: "ئاندری، ئازیزم باشتره به سه رخوتا زال بیت."

ئاندری له سه رخو وه لامی دایه وه: "دایکه گیان، چاوه ری بکه، چاوه ری بکه. هه رچه نده مه به ستم ئه وه نه بوو، به لام ئه مه زور

قیزهونه. له ناکاو توورپه بوو، مشتیکي له میزه که دا و وتی: "به لئ، پاڤل راست ده که ی، ئەو رۆژهی جووتیار شوړش بکات، زهوی رووت ده کاته وه. وهک چۆن له کاتی بلاو بوونه وهی کۆلیرا هه موو شتیک ده سووتینن تاکو شوینه واری ئەو ریسواییانه ی بینویه تی، بکاته خۆ له میس."

پاڤل به ئارامی وتی: "که واته نابیته له مپهر بۆ ئیمه".
 - ئەرکی ئیمه ئەوهیه ریگهی پئ نه دهین. پاڤل ده بیت ریگهی لئ بگرین. ئیمه له و نزیکتین. برۆا به قسه کانمان ده کات.
 - ده زانی، ریبین دهیه ویت رۆژنامه یه ک تایبته به گونده کان بلاو بکهینه وه.

- زۆر باشه، ده بیت به زووی ده ست پئ بکهین.
 پاڤل به پیکه نین وتی: "شهرم ده کرد له وهی که نه مده زانی چۆن گفتوگۆی له گه ل بکه م".

ئاندري دهستی به سه ریدا هینا و وتی: "دووباره پیش دیت! نهی بژهنه و ئەو که سانه ی رانیان چالاکه و قاچیان به زه ویه وه نه لکاوه، به دهنگی موسیقا تۆ سه ما ده کهن. ریبین راست ده کا که ده لیت ئیمه هه ست به زهوی ژیر پیمان ناکهین و نابیت ههستی پئ بکهین، چونکه جولاندنی زهوی له ئەستۆی ئیمه یه... کاتیک بۆ یه ک جار زه ویمان هه ژاند، خه لک لئی جیا ده بنه وه و جاری دووهم، ئەو کاره دووباره ده کهینه وه".

دایکی پیکه نی و وتی: "ئاندري، هه موو شتیک لای تۆ ساده یه".
 ئاندري به خه مباری وه لامي دایه وه: "به لئ راسته، هه موو شتیک ساده یه وهک ژیان".

دوای چهند سات دریژه ی به قسه کانی دا: "ده رۆمه ناو کیلگه کان بۆ ئەوهی که میک بچه ویمه وه".

دایکی وتی: "دوای هه مام؟ هه وا سارده و نه خو ش ده که ویت".
 - راسته، به لام پئویستم پیه تی.

پاڦل به ميهره باني وتي: ”وريا به، سهر مات نه بيٽ، وا باشه پال بکه ويٽ، به لکو خه وت لي بکه ويٽ“.

- نا دهمه ويٽ برؤمه دهره وه.

جله کاني پوشي و بي ئه وهی هيچ بليٽ، رويشت“.

دايکي ئاخیکي هه لکيشا و وتي: ”نازار ده کيشيت“.

پاڦل وتاي: ”دهزاني، کاريکي باشت کرد وهک دايکيکي ميهره بان هه لس وکه وتت له گهل کرد و به ”تو“ بانگت کرد.

دايکي به سهر سورمانه وه سهيري کورپه کهی کرد و وتي: ”به لام خوم هه ستم به و بابه ته نه کرد. ئه و زور له من نزیکه، ناتوانم بليم چهنده“.

پاڦل وتي: ”دلٽ چهنده گوره و پاکه دايکه!“

- خوزگه دهمتواني هاوکاري بکه م، هاوکاري هه مووتان، خوزگه ده مزاني.

- مه ترسه، فير ده بيٽ.

دايکي به ئارامي پيڊه کهني و وتي: ”نازانم چون نه ترس بم! سوپاس کورم بو په سن دانه کهت“.

- زور باشه دايه، با باسي ئه م بابه ته نه کهين! ته نيا ئه وه بزانه زورم خوش ده ويٽ و بو هه ميشه سوپاسگوزاري توم.

دايکي رويشته چيشتخانه بو ئه وهی به فرميسکه کاني پاڦل دلته نگ نه کات.

ئاندرئ شه کهت و ماندوو، درهنگاني شه و گه رايه وه و ده سته جي رويشته سهر جيگه کهی و پال کهوت.

پاڦل پرسى: ”ئيسٽا باشتري؟“

- نازانم، دهنگه دهنگ مه که دهمه ويٽ بخه وم.

دواي چهنده خولهک، چيکيف وهک هه ميشه به جل و به رگي کونه و دراو هاته ژوور. له کاتينکدا به شه له شه ل به رينگه دا ده رويشت،

پرسى: ”دهزاني کي ئيزايي کوشتووه؟“

پاڦل وتی: "نا".

- پیم وابت که سیک دهر که وتوو و ئەم کارهی پی خراپ نه بووه. خۆم ئاماده کردبوو به دهستی خۆم بیخکینم. ده بوايه من ئەو کاره بکه م.

پاڦل به میهره بانی وتی: "هاورپی، ئەو قسانه مه که".
دایکی به دلسۆزی وتی: "تۆ کوپیکی زۆر باشیت، به لام قسه کانت هه میشه بی به زه بیانه یه، بۆ؟"

چیکیف شانی بهرز کردهوه و به دهنگیکی منگن وه لامی دایه وه:
"ته نیا بۆ ئەو کارانه باشم. بهردهوام له خۆم ده پرسم شوینی من له کوپیه؟ به لام نایدۆزمه وه. ده بیته قسه له گه ل خه لک بکه ین و من نازانم... هه موو شتیک ده بینم.. هه ست به هه موو به ده به ختی و ریسواییه کانی مرۆف ده که م، به لام توانای دهر برینیانم نیه..."
له پاڦل نزیک که وته وه، سه ری داخست و به نینۆک میزه که ی دهر وو شانده. به دهنگیکی خه مبار هاوشیوه ی دهنگی مندالیک، داوای کرد: "هاورپیان، کاریکی قورسم پی بسپیرن، هه ر کاریک بیته، ناتوانم به م شیوه یه بی مه به ست و به ره لا بژیم... هه مووتان بۆ مه به سته که تان کار ده که ن و پیش که وتوون، به لام من به جی ماوم. دار و ته خته ده گوازمه وه، تۆ بلی، ده کریت به م شیوه یه بژیم؟ کاریکی قورسم پی بسپیرن با ئەنجامی بدهم."

پاڦل دهستی گرت و رایکیشا بۆ لای خۆی: "له بیرى تۆدام".
دهنگی ئاندری له ژووره که ی تر بهرز بووه: "پیته کانی چاپ کردنت فیر ده که م و ده بیته یه کیک له وانیه ی بابه ته کانی ئیمه ده نووسن، ئاماده ی؟"

وسیف لپی نزیک که وته وه و وتی: "ئه گه ر فیرم بکه یته، کیردیکت پی ددهم".

ئاندری هاواری کرد: "خوا خۆت و کیرده که ت بپریت".
چیکیف پیداگری ده کرد: "کیردیکی باشه".

ٽاندرئ و پاڦل به قاقا پندهڪه نين. وسيف له ناوهراستي ژوورهڪه وهستا و پرسى: ”گالته م پئ دهڪهن؟“

ٽاندرئ له سهر قهره ويٺهڪه هاته خوار و وتى: ”بهائى، پيت باشه برؤينه ناو ڪيلگهڪان و بسورپينه وه؟ شهويكى دلرفينه، مانگ دهره وشيته وه... دين؟“
پاڦل وتى: ”بهائى.“

وسيف وتى: ”منيش ديم ٽاندرئ، ههز به پيڪه نينهڪهت دهڪه م.“
ٽاندرئ به پيڪه نين وتى: ”منيش ههركات بهائينى دياريبهڪم پئ دهرهيت، خوشحال دهم.“

ڪاتيڪ ٽاندرئ جلى له بهر دهڪرد، دايقى له بهر خويه وه وتى: ”جلى زورتر له بهر بڪه با گهرم بيته وه.“

ڪاتيڪ سئ هاوريڪه رؤيشتنه دهر، نيگاي دايقى به دوايانه وه بوو. سهيرينكى وينه پيرؤزهڪانى ڪرد و وتى: ”خوايه گيان، هاوڪاريبان بڪه.“

ویندی (27)

رۆژهکان یهک له دواى یهک به خیراییهکی ئهوتۆ تیدهپهرین، دهرفهتیان به دایکی نهدهدا بیر له رۆژی 1ی ئایار بکاتهوه. تهنیا شهوان کاتیک شهکته و ماندوو به هۆی گرفتهکانی رۆژی قهرهبالغ و بیزارکهه، دهرویشته ناو جیگهکهی، ههستی دهکرد کهسیک دلی دهگوشیت، به خۆی دهوت: ”خوا بکات، 1ی ئایار زووتر بیت.”

زهنگی کارخانه له بهرهبهیاندا دهینهراند. پاقل و ئاندری خیرا پاروویهک نانیاں خوارد و چهند ئهرکیکی بچوکیان به دایکی سپارد و رۆیشتن. ئهم ژنه به دریزایی رۆژ وهک سمۆرهیهکی ناو قهفهبهس له گهراندا بوو، نانی نیوهرۆی دروست دهکرد، چهسپ و ژهلاتینی بنهوشی بۆ چاپی بلاوکراوهکان ئاماده دهکرد. به دریزایی رۆزیش کهسانیکی نهاسراو دههاتن و چهندین وهرهقهیان پین دهدا بۆ ئهوهی به دهستی پاقل سی بگهیهنیت.

ههموو شهویک ئهو بلاوکراوانهی کریکارانی بۆ بهشداریکردن له جهژنی 1ی ئایار هان دهدا، به سهه دیوار و دههراگی بنکهی جهندرمهکانهوه ههلهواسرا. ههموو رۆژیکیش ئهم نووسراوانه له ناو کارخانه بلاو دهبووه. پاسهوانهکان بهیانیاں زوو به ناو گهههکدا دهگههراڤان و به جویندان بلاوکراوهکانیاں لی دهکردهوه، بهلام دهههونیوهرۆ دووباره ههلیاندهواسی. پۆلیسی نهیتی بۆ شارهکهوه نیردرا. ئهم پۆلیسانه له سوچ و کهناری کۆلانهکان جیگیر دهبوون و به چاو، کریکارهکانیاں دهپشکنی که خۆشحال بۆ نانی نیوهرۆ دههاتنهوه یان له کارخانه دهگههراڤانهوه. ههمووان به بی دهسهلاتی پۆلیس خۆشحال بوون، تهنانهت کریکاره بهتهمهنهکان، به پیکهنین دهیانووت: ”بازاریکی سهیره!”

له هه موو شويټنيك تاقم و دهستهي بچوك بو راويژكردن سه بارهت به بلاوكر او هكان پيټك دههينرا. ژيان له جوښ و خرؤشدا بوو و هه مووان ئه م به هارهيان به دلگيرتر دهزاني، چونكه شتيكي نويي پي ده به خشين: ”بو هه نديك پاساويكي تازه بو تووره بوون دژي ناژاوه گيران و جويندان پييان، بو هه نديك هيوايه كي كه م و په ريشانيه كي نامو و، بو كه مينه يه كي تر دلخوشي له وه ي هيزيكن دنيا به ناگا ديننه وه.

ئيتر شهوان پاقل و ئاندرئ خهويان لي نه ده كه وت. رهنگ زهره، شه كه ت و ماندوو، دواي ته واو بووني كار، له كارخانه ده كه پرانه وه. دايكي ده يزاني كۆره كانيان له دارستان و نزيك زهلكاو ده به ستن. ده يزاني پؤليس هكان له گه ره كه كه كيشك ده گرن و پؤليسي نهيتي به هه موو شويټنيكدا بلاو بوونه ته وه، ته نانه ت كريكاره ته نياكانيش ده پشكنن، بلاوه به كۆبوونه وه كان و هه ندي كه سيش ده ستيگر ده كه ن. ده يزاني يه كيك له م شه وانه پاقل و ئاندرئ قؤلبه ست ده كرين. كوشتني ئيزايي به شيوه يه كي سه رسور هينهر بي دهنگي لي كرا. پؤليس بو ماوه ي يه ك-دوو رۆژ ليكۆلينه وه ي كرد و دواي ئه وه چيتر گرنگيان به دؤسيه كه نه دا.

رۆژيټك ماريه كرو سؤنؤفا كه په يوه ندي له گه ل هه مووان به تايبه ت پؤليس باش بوو، به پلاگه ي وت: ”پؤليس ده لئيت چون ده كريت تاوانباره كه بدؤزينه وه؟ ئه و رۆژه زياتر له سه د كه س ئيزايي بينيوه و له و سه د كه سه، لاني كه م نه وه د كه سيان ئاماده بوون له ئيزايي بدهن، چونكه له ماوه ي ئه و كه وت سه له دا به ئه ندازه ي پئويست خهلكي ئازار داوه.

ئاندرئ به شيوه يه كي هه ستيپيكر او گؤراني به سه ردا هات. سه ر كولمه كانى چال و پيلوه كانى قورس و چاوه ئاوساوه كانى شوپر بزه. زور به كه مي پنده كه ني. توپژيكي ناسك له كوني لووتيه وه تاكو قه راخ ليوي ده بينرا. ئيتر وه ك جاران باسي شته ئاساييه كانى

نه ده كړد.

كاتيك كوشتنى ئيزايى فهراموش كړا، ئاندرئ رپوژيک به خه مبارى پيگه نى و وهك ئه وهى گرنكى پي نه دات، وتى: "دوژمنه كانمان نهك ته نيا كوومه لاني خه لكيان خوش ناويت، بهلكو ئه وانه يشيان خوش ناويت كه وهك سهگ دواى ئيمه ي ده خه ن. بزيه هوداي ئه مه كدارى خويان نيگه ران نين، بهلكو نيگه رانى زيو و زيړى خويانن، نهك هيچى تر".

دواى چه ند ساتيك بي دهنگى وتى: "هه رچه ند زياتر بير له و پياوه ده كه مه وه، زياتر دلّم بزي ده سووتيت. نه مده ويست بيكوژن، نا، خوازيباى مه رگى ئه و نه بووم".

پاقل له سه رخو وتى: "ئاندرئ، ئيتر به سه".

دايكى به ئارامى وتى: "شه قيك بهر قه دى رزيوى داريك كه وت و بوو به خوّل".

ئاندرئ خه مبار وه لامى دايه وه: "ئهم قسه يه راسته، به لام دلنه واييم ناكات".

زور جار كه ئهم قسانه تالييه كى سووتيته رى له ناو ده ميده دروست ده كړد، دووباتى ده كړده...

سه رنه نجام ئه و رپوژى هه مووان بي سه برانه چاوه پروانى بوون، داهات: "1ى مانگى ئيار".

زهنگى ئاگادار كړدنه وهى كارخانه وهك هه ميشه نه راندى. دايكى كه شه و نه يتوانيبوو بخه ويت، له جيگه كه ي هه لستا. سه ماوه ره كه ي هه لكرد و ويستى پاقل و ئاندرئ به ئاگا بيتته وه، به لام په شيمان بڼوه و لاي په نجه ره كه دانيشت و هاوشيوه ي كه سيك كه به ئازارى ددان بناليتت، ده ستى خسته ژير چه ناگه ي.

له ئاسمانى شين، چه ند په له هه وريكى سپى خيرا گوزه ريان كړد. له فرينى به كوومه لى بالنده گوره كان ده چوو كه به هوى دهنگى په نگخواردووى هه لم ترسابن و شپرز هه ليين. دايكى سه يري

ههورهکانی کرد و گوئی له ترپهی دلی گرت. سهری قورس و چاوهکانی به هوی بی خوی دهکزایهوه. نارامیهکی سهیر له ناخیدا بوو. لیدانی دلی نارام بوو و بییری له شته ناساییهکان دهکردهوه. به خوی وت: "سهماوهرهکه م زوو هه لکرد، ئاوهکهی دهبیته هه لم، با ئه مرؤ کورهکان زوورتر بخهون. ههردووک شهکته و ماندوون..."

گزنگی خوری به ره به بیان، به خو شحالی له شووشه که وه هاته ژوور. دایکی دهستی بو دریژ کرد و کاتیک ئه م تیشکه که وته سه ر په نجهکانی، بیرمه ندانه به دهسته کهی دیکه ی دهیلاواندهوه. هه لستا، بی دهنگه دهنگ، دهم وچاوی شوورد و به کیشانی هیمای خاچ له سه ر سنگی و له راندنه وهی لیوهکانی، دوعای کرد. روخساری گه شایه وه. دهنگی زهنگی دووهم کزتر بوو. دایکی وای زانی دهنگدانه وهی زیاتر له کاتی ناسایی دریژ بوته وه.

دهنگی ئاندری سی بیست: "پاقل ده بیستی؟ بانگمان ده که ن؟"

پاقل قاچه رووتهکانی له سه ر زهوی دریژ کرد و باویشکی دا. دایکی وتی: "چا ئامادهیه."

پاقل به خو شحالی وه لآمی دایه وه: "هه لستاوین."

ئاندری وتی: "هه تاو دهره وشیته وه و ههورهکان دهرؤن. ئه مرؤ ههورهکان زورن.."

به قزی ئالوزکاو و روخساریکی خه والوو رویشته چیشتهخانه و به پلاگهی وت: "سلوو دایه گیان، باش خه وتی؟"

دایکی لینی نزیک که وته وه و به هیواشی وه لآمی دایه وه: "ئاندری گیان، تکات لی ده که م لای پاقل بمینه ره وه."

ئاندری وه لآمی دایه وه: "به سه رچاو، پیکه وه ده بین، شان به شانی یه ک. دنیا بن."

پاقل پرسی: "ده تانه ویت چ پیلانیک بگین؟"

- هیچ کوری خوم.

ئاندری روونی کرده وه: "دایکی ده لیت جوان ده ست و دهم وچاوم

بشوم، چونکه کچه کان سه یرم دهکن".
کاتیک رویشته دم و چاوی بشوات، شیعی "هستن ئهی چینی
بهش خوار"ی دهخویند.

هوا سات له دواى سات رووناکتر دهبوو. هورهکان به هوى
پاله پهستو بلاوهیان دهکرد. دایکی له کاتیکدا میزه کهى ناماده دهکرد،
به خوئى وت: "ئىستا ئهم دوو هاورییه پیکه وه گالته دهکن، به لام
دواى نیوه رو کسه نازانیت چیان به سهر دیت. کسه نازانیت".

بو به سهر بردنی کات ماوهیه کی زور له سهر میزه که مانه وه. پاقل
وهک همیشه له سهر خو به که وچک چای ناو پیاله کهى دهشیواند
و خوینی دهکرد به سهر یه کهم پارووی نانه دهست لینه دراوه که.
ئاندرئى قاچی له ژیر میزه که ده جولاند و قهت نه یده توانی بو یه کهم
جار قاچهکانی بخاته سهر زهوی. به دم سه یرکردنی تیشکی ههتاو
له سهر دیوار و سه قفه که، وتی: "کاتیک کورپکی ده ساله بووم،
روژیک ویستم تیشکی خو به پیاله کهم بگرم، دهستم بری و لیدانم
به رکهوت. دواتر رویشتمه هه وشه و کاتیک رهنگدانه وهى خوړم
له ناو هه وزه که بینی، به شق تیی که وتم، دووباره لییان دام.
دواتر رووبه رووی ههتاو وهستام و هاوارم کرد: "شهیتانی سوور،
ئازارم پی ناگات، هیچ شوینیکم ئازاری نییه. زمانم لی دهرهینا و
به م کاره ئوقره م دهگرت".

پاقل به پیکه نینه وه پرسى: "بوچی ههتاوت به سوور دهبینی؟"
- به رامبه ماله که مان ئاسنگه ریک دهژیا، روخسارینکی قیزه ون و
ریشی سوور بوو. ئهم پیاوه قالدناغه غه ریبه یه کی دل ته ر بوو. پیم
وابوو ههتاو له وهچوو.

دایکی بی تاقت بوو، وتی: "باشتره باسی کارى ئه مرۆتان بکن".
پاقل وهلامی دایه وه: "هه موو شتیک ریک خراوه".
ئاندرئى وتی: "مرؤف کاتیک پیداچونه وه بهو کارانه دهکات که
پیشتر ناماده ی کردوون، هه مووی تیک ده دات".

- دايە گيان، ئەگەر ئىمەيان گرت، نىكۆلا ئىفانكۆفيچ دىت بۇ ئەوھى پىتان بلى چى بكن و بە ھەموو شىئوھىەك ھاوکارىت دەكات. پاڤل بىرى دەكردەوھ، وتى: "ھەز دەكەم برۆمە كۆلان". ئاندرى وتى: "نا، تا وادەى ديارىكراو، لە مالەوھە بىمىنەرەوھ. بۇ دەتەووت سەرنجى پۆلىس رابكىشى؟ بە ئەندازەى پىويست دەتناسن؟" فىدىا مازىن كە شادومانى لە روخسارى دەبارى، ھات. خوئشالى و تەراپى ئەو كچە، ساتە دژوارەكانى ئاسان دەكردەوھ. وتى: "كۆمەلانى خەلك چالاكىيان دەست پى كر دووھ... بەرى دەكەون. كەوتوونەتە جموجۆل، لە كۆلانەكان، روخسارەكان وەك تەور بەھىز و خۆراگرن... وسىف چىكىف، قاسىلى گۆسۆف و سامۆئىلۆف لە بەيانىيەوھ لە بەردەم دەرگا گەورەكەى كارخانەن و لەگەل كرىكارەكان قسە دەكەن... با برۆين، كاتىەتى، سەعات دەيە".

پاڤل وتى: "من دەرۆم".

فىدىا بە دلئىايىيەوھ وتى: "دەبىنن، دواى نانى نىوەرۆ ھەموو كرىكارەكان دەست لە كار ھەلدەگرن". دايكى بە ئارامى بىرى دەكردەوھ: "ئەم گەنجە وەك مۆمىك لە بەردەمى سرۆھ دەسووتىت. ھەلستا و بۇ پۆشىنى جلوبەرگ رۆيشتە چىشتخانە".

- دايە گيان بۇ كوى دەرۆى؟

- لەگەلتان دىم.

پاڤل: "بژى چىنى چەوساوھ، ئەمرۆ ئالای خوئمان كە ئالای راستى و ئازادىيە، دەشەكىننىنەوھ. بژى ئازادى".

ئاندرى دەستى بە سمىلىدا ھىنا و سەبرى پاڤل سى كرد. پاڤل خىرا قزى چاك كرد، رۆيشتە چىشتخانە و بە دايكى وت: "دايكە، لە دەروھ قسەت لەگەل ناكەم، تۆيش ھىچ مەلى، تىگەيشتى دايە گيان؟" - تىگەيشتم، خوا بتانپاريزىت.

وښهې (28)

کاتیک پلاگه گوږی له ئاوازی نامۆ و ژاوه ژاوی دهنګه نیګه رانه کان بو، کاتیک له هه موو شوینیک، له بهردهم په نجره و دهرګاکان، ژماریهک خه لکی بینی به نیګا چاودیرى ئاندرى و پاڅل دهکن، په له یهک وهکو هور بهرچاوی گرت که ههنديک جار سهوزى روون و ههنديک جار خو له میشى بوو.

خه لک سلواویان له و دوو گهنجه دهکرد. نهینیهک له م سلواوانه دا بوو. دایکی بیروبزچوونى جیاوازی ده بیست: "ئه وانه سهردهسته کانن! نازانم سهروک کییه..."

- من کیشه م نییه...

- ئه گهر پؤلیس بیانگریټ له ناو دهچن.

- ده لئی "ئه گهر" به لام به دلنیا ییه وه دهیانگرن.

یه کیک له و ژنانه له په نجره وه سهیری دهکرد، هاواری کرد: "بؤچما شیت بووی؟ تو باوکی خیزانیکى؟ ئه وان سه لتن.. گرنګ نییه به لایانه وه."

کاتیک پلاگه، ئاندرى و پاڅل له بهردهم مالى زؤسیموڅى که مئه ندام که پاره ی له کارخانه وهرده گرت، گوزه ریان کرد، په نجره که ی کرده وه و وتى: "پاڅل، بهم کارانه ت خوت به دبهخت ده که یت."

دایکی مؤرپه کی لى کرد، به لام خیرا رویشست.

وا دهرده که وت ئاندرى و پاڅل هیچ شتیک نابین و نابیستن. ئارام و له سه رخو دهر رویشستن و به دهنګى بهرز گفتوگو یان له سه ره نديک بابهت دهکرد. میروښوڅ که پیاویکی عاقل و له خو بورده بوو، ریگه ی لى گرتن. پاڅل پرسى: "دانیلؤ ئیفانوڅیچ ئیوهش کار ناکه ن؟"

میروښوڅ که زور به وردى سهیری ئه و دوو هاوړییه ی دهکرد،

روونى كردهوه: "ژنهكهم بهم زوانه مندالى دهبيت... دهلین ئیوه دهتانهویت ئاژاوه بۆ بهرپویه بهری کارخانه دروست بکهن، شووشهكان دهشکینن...!"

پاقل وتی: "كى وا دهلیت؟ خو سهرخوش نین."

ئاندری وتی: "تهنیا ئالا بهدهست به شهقامهكاندا دهروین و سروود دهخوینین و له کۆلانهكان گوزهر دهکین. گوی له سروودهكانمان بگرن، به بیستیان دهزانن بیروباوهری ئیمه چیه."

میرۆنۆف وهلامی دایهوه: "ئاگام له بیروبوچوونی ئیوه هیه. نووسراوهكانتان دهخوینمهوه..."

دواتر به سهرسورمانهوه سهیری پلاگهی کرد و وتی: "سهیره، پلاگه تۆیش تیکهله به یاخییهكان بویت!"

- تهنانهت ئه و کاتهی مرؤف گوی له بن گۆردا دهلهرزیت، دهبيت هاورپی راستی بیت.

میرۆنۆف وتی: "به راستی سهیره، کهواته کاتیک دهیانووت تو نووسراوهكان دینیته ناو کارخانه، راستیان دهکرد."

پاقل پرسی: "كى ئه و قسهیهی کردووه؟"

- ههموان! زۆر باشه مالتاوا، کهریهتی نهکهن...

دایکی پیکهنی، له و قسهیهی کردبوویان، خوشحال بوو. پاقل به پیکهنین پینی وتی: "دایکه، قۆلبهستت دهکهن."

- ئامادهم.

خۆر ههلهدهات و گهرمی خوی تیکهله به سهرسهوزی رۆژینکی بههاری دهکرد. ههورهكان به هیواشی دهرویشتن. سیبهرهکهیان چر و رووتتر دهردهکوت... له کاتیکدا دهوری خهلکهکهیان دهگرت، به سهربان و کۆلانهكاندا دهفرین و وایان پیشان دها به پاککردنهوهی تۆزوخۆلی سهر دیوار و بانهكان، خهم له پوخساری گهرهکهکه دهشۆرنهوه. دهنگهكان شادتر و پاراوتر بوون و دهنگدانهوهی قهرهبالغی ئۆتۆمبیلهكان و ههناسهی کارخانهی کپ دهکرد.

له ھەموو شويتىك، له پەنجەرەكان، له مالهەكان، ھاتوھاوارى خۆشى يان خەم دەببىسترا. پىلاگە دەيوست وەلام بەداتەو، سوپاس بەكات، روونکردنەو بەدات و خۆى ھەلبەداتە ناو ئەو ژيانەى كە بە شىوہىەكى سەير رەنگرېژ كرابوو.

له سوچىكى گۆرەپانە گەورەكە، له كۆلانېك، نزيكەى سەد كەس له دەورى وسيف چيكيّف كۆ ببوونەو. دەيووت: "خويتى ئيوە دەمژن وەك چۆن بۆ گرتتى ئاوى ميوە، ميوەىەك دەگوشن". ھەمووان قسەكەيان پشتراست دەكردەو.

ئاندرى وتى: "ئەو داماوە ھەموو ھەولى خۆى خستۆتە گەر. دەپرۆم بۆ ھاوكارىكردى".

چەمايەو و پيش ئەوہى پاقل دەرفەتى رېگە لى گرتتى دەست بەكەويت، لەشە دريژ و نەرمەكەى وەك بورغوو كرد بە ناو قەرەبالغىيەكەدا. دەنگىكى خۆش بەرز بۆو: "ھاوپرېيان، دەلېن لە سەر زەوى ھەموو جۆرە نەتەوہىەك ھەيە، جوولەكە، ئەلمانى، فەرەنسى، تاتار و... بەلام پيم و انيە ئەم قسەيە راست بيت، تەنيا دوو رەچەلەك ھەيە، دوو رەچەلەك كە ھەرگيز ناتوانن بە ئاشتى پيگەوہ بژين، دەولەمەند و ھەژار. جلوبەرگى خەلك جياوازە و زمانيان وەك يەك نيبە، بلام مرۆف كاتيك دەبينيت خاوەنكارەكان چۆن لەگەل كرىكارەكان ھەلسوكەوت دەكەن، تى دەگات ھەموويان دوژمنى كرىكارانن، وەك دركىكى تىژ لە ناو قورگى خەلك".

دەنگى پيگەنين لە ناو قەرەبالغىيەكە بەرز بۆو. ژمارەى خەلكەكە زيادى دەكرد. خەلك لە ناو كۆلانەكان پاليان بە يەكەوہ دەنا. بى دەنگ و ئارام مليان دريژ دەكرد و دەچوونە سەر نووكى پى و خويان بەرز دەكردەو.

ئاندرى دەنگى بەرزتر كرد: "كرىكارانى بيانى، پيشتر دركيان بەم راستىيە سادەيە كرددووہ و ئىستا لەم رۆژە رووناكەى 1ى ئايار، پەيمان بە يەك دەدەن. دەست لە كار ھەلدەگرن و دەرژينە كۆلان و

شہ قامہ کان بؤ ئه وهی یهک ببینن و هیزه مه زنه که یان هه لسه نگینن. ئه مرؤ، هه موویان یه کدلن، چونکه هه موو دلّه کان هه ستیان به هیزی چینی کریکار کردوو، چونکه هاورییه تی ئه وانی لیک نزیک کردوو و هه موو له پیناو به خته وهری گشتی، بؤ ئازادی و دادپه وهری ئامادهن گیانی خویان بیه خشن."

که سیک هاواری کرد: "پؤلیس، پؤلیس."

ده جه ندرمه ی سوار له سوچی کولانیکی ته سکه وه ده رکه وتن. راسته وخؤ به ره و خه لکه که ده هاتن و قامچیان راده وه شانده و هاواریان ده کرد: "بلاوه ی لی بکه ن، بلاوه ی لی بکه ن."

پوخساره کان گرژ بوون. خه لک به بیزاریه وه رۆیشتنه دواوه بؤ ئه وهی ئه سپه کان تیپه پرن. چه ند که س رۆیشتنه سه ر په رژینه کان. دهنگی تانه لیدان و گالته پیکردن به رز بؤوه.

که سیک هاواری کرد: "به رازه کانیا ن سوار ئه سپه کان کردوو و ئه وانیش ده نه رینن، واته ئیمه سه رۆکه گه وره کانین."

ته نیا ئاندری له ناوه راستی کولانه که مابوو. دوو ئه سپ لی نزیک بوونه وه. خوی لادا. دایکی قۆلی گرت و وتی: "ئه ی تۆ به لینت نه دا لای پاقل ده میتیه وه؟ ئیستا یه که م که سی به ره و پیری مه رگ ده رۆیت."

ئاندری، بزه یه کی بؤ پاقل کرد و وتی: "بیوورن، به لام ئه م پؤلیسه نه فره تیپانه له هه موو شویتیک هه ن."
دایکی وتی: "باشه."

شه که تییه کی بیزارکه ره له پوخساری پلاگه نیشت و سه ری گیژ بوو. له دلیدا، به رده وام خه م و شادی جیگۆرکییان ده کرد. ئاره زوو ی ده کرد دهنگی زهنگی ئاگادار کردنه وهی نیوه رۆ به رز بیته وه.

سه ره ئه نجام گه یشتنه گۆره پانه گه وره که. کلینسا له ناوه راستی گۆره پانه که بوو. له به رده م کلینسا نزیکه ی پینج سه د که س له گه نجه خۆش حاله کان، ژنانی خه مبار و منداله کان کۆ ببوونه وه. هه موویان

به بی سهری سهری چواردهوریان دهکرد. ههستیکی تایبته له هه موویاندا ده بینرا. هه ندیک سهرگردان و چه په ساو بوون. دهنگی ژنیک به گوئی گه شت، به پارانه وه دهیوت: "میتیا، ئاگات له خۆت بیته".

- لیم گهری با ئاسوده بم.

دهنگی ناسراوی سیزۆف بیسترا، به ئارامی و دلنیایی دهیوت: "نا، ناییت گه نجه کان دوور بخرینه وه، ئه وان له ئیمه ژیرترن، بویرترن! دوای که مکردنه وهی یه ک کوپه ک بو زه لکاوه که، کئی هه لویستی نواند؟ گه نجه کان! ناییت فه رامۆشی بکه یین؟ له بهر ئه وه زیندانی کران... به لام هه موومان که لکمان له ئازایه تی ئه وان وه رگرت". نهره ی زهنگه که، ژاوه ژاوی دهنگه کانی تری قووت دا. ئه و که سانه ی دانیشتبوون، هه لستان. پاش که میک هه موو شتیک بی دهنگ بوو، وه ک ئه وه ی بو سه یان بو شتیک ناییته وه. رهنگ به روخساره کانه وه نه ما.

پاقل به دهنگی بهرز و پاراو هاواری کرد: "هاورپیان!"

ته میکی وشک و سووتینه ر چاوی دایکی سووتاند. هه موو هیزی خۆی کو کرده وه و له پشت کوره که ی وه ستا. دهسته کان بو لای پاقل دهگه رانه وه و وه ک بره ئاسن به دهوری موگناتیسدا، له دهوری کو ده بوونه وه.

- برایان، کاتی ئه وه هاتوو هه ئه م ژیا نه فری بده یین، ئه م ژنا نه پر ته ماح و بی دهنگی و رقه، ئه م ژیا نه ی سهرانسهر چه وساندنه وه یه، ئه م ژیا نه ی جیگه ی ئیمه ی تیا ناییته وه.

قسه که ی بری. کریکاره کان بی دهنگ بوون. دایکی سهری روخساری کوره که ی کرد و جگه له چاوه له خۆرازی و پشوودریژ و گه شاوه که ی، نه ی توانی هیچی دیکه ببینیت.

- هاورپیان، بریارمان داوه ئه مرۆ به ئاشکرا به هه مووان بلین ئیمه کیین. ئه مرۆ ئالا که مان، واته ئالای عه قل و حه قیقه ت و ئازادی

ده شه کیتینه وه.

داریکی بهرز و سپی بهرز کرایه وه، دواتر هاته خوار و له ناو خه لکه که ون بوو. دواي که میک ئالای چینی کریکار وهک مه لیکی سوورباو بهرز کرایه وه.

پاقل دهستی بهرز کرده وه و ئالاکه ی راوه شاندا. دهیان دهست ئالاکه یان گرت. دهستی دایکی له ناو ئه وه دهستانه دا بوو.

پاقل هاواری کرد: ”بژی چینی کریکار!“

سه دان دهنگ پیکه وه هاواریان کرد: ”بژی چینی کریکار“.

- هاوریان، بژی حزب، هر بژی ئازادی کومه لانی گه لی روسیا. قهره بالغیه که جمه ی دههات. ئه وه که سانه ی واتای ئالاکه یان دهزانی، هه ولیان ده دا له ئالاکه نزیک بینه وه. مازین و ساموئیلوڤ و براکانی گوسوڤ له تهنیشت پاقل بوون. وسیف چیکیف سه ری داخست و قهره بالغیه که ی دور خسته وه. ئه وه گه نجانه یان له ریزی پیشه وه جیگیر ده کرد که پلاگه نه یده ناسین.

پاقل بهرده وام بوو: ”بژی چینی چه وساوه، بژی ئازادی“.

هه زاران دهنگ به هیز و خو شحالی دووباره یان ده کرده وه. ئه م درووشمانه رو ح بزوین بوون.

دایکی دهستی وسیف و دهستی که سیکی دیکه ی گرت. قولپی گریان له قورگیدا بوو، به لام نه ده گریا. به دهنگی له رزوک وتی: ”کوره کانم“.

بزه یه ک روخساره گرویکه ی وسیف سی رووناک کرده وه. له کاتیکدا هه ندیک وشه ی سه یر له زاری دههاته ده ر و دهستی بو لای ئالای ئازادی دریز کردبوو و سه یری ده کرد، له ناکاو دایکی له ئامیز گرت، ماچی کرد و پیکه نی.

ئاندری به دهنگی نه رم و نیانی خو ی، به سه ر ژاوه ژاوی قهره بالغیه که دا زال بوو، وتی: ”ئیمه به ناوی خواوه ندیکی نوئ راپه ربوین، خواوه ندی رووناکی و حه قیقهت. خواوه ندی عه قل و

چاكه كارى! ھاورپيان، ئىمه بۆ جيهاد دەرۆين كه رېگه يه كى دريژ و دژواره. ئامانچ دووره، به لام تاجى دېركاوى نزيكه. ئەو كه سانهى حاشا له هيزى راستى دهكەن، ئەو كه سانهى بوپرى ئەوهيان نيبه تا مهرگ بهرگرى لى بكهن، ئەو كه سانهى بېروايان به خويان نيبه و له رهنج دهرسن، دواى ئەم ريبازه نهكهون. ئىمه تهنيا ئەو كه سانه مان دهويت كه بېروايان به سهركه وتنى ئىمه ههيه. ئەوانهى ئامانجه كه مان نابيين، شوپتمان نهكهون، چونكه خەم و مهينه تى چاوه رپيان دهكات. ھاورپيان ريزه كانتان چر و پتهو بكهن، هەر بژى ۱ى ئايار، هەر بژى جهژنى خهلكانى ئازاد.

خهلك زياتر و زياتر له يهك نزيك دهبوونهوه. پاقل ئالاكهى راوهشانده. ئالاكه كرايهوه و له كاتيكدا خورى بهرين و سوور رووناكى دهكردهوه. دهشه كايهوه.

فېديا مازين به دهنگى پاراو وتى: "دنياى كۆن به جى ديلىن".

دهنگى وهك شهپۆل له ههوادا بلاو بۆوه: "تۆزوخۆلى قاچمان دهته كينين".

دايكى رويشته پشت فېديا مازين وهستا. پاقل و ئاندرى له ريزى پيشهوه بوون. دهنگى دهبيستن.

ئاندرى و پاقل ھاواريان دهكرده: "ههستن ئەى چينى بهش مهينهت... راپه رن ئەى خهلكى برسى..."

خهلك به رهو ئالا سووره كه دهرۆيشتن و ھاواره كانيان له گه ل گاره گارى سرووده كه تيكه ل دهبوو. ئەم سرووده، له كۆلانه كه به هيزى كى ترسینه ر وهك زهنگى كليسا دهنگى دهدايه وه. خهلكى بۆ رپيوانى رېگه يهك كه به داهاتوو دهكات، بانگهيشت دهكرده، به لام له لايه كى تر راستگويا نه ئەوانى له رهنج و نه هامه تيبه كانى ئەم رېگه يه ئاگادار دهكردهوه.

- بۆ لاي برا چه وساوه كانى خۆمان دهرۆين.
ئاوازه كان له ههوادا بلاو بۆوه.

له م کاته دا ژنیک که لای پلاگه وهستا بوو، به ترسه وه وتی: "میتیا بۆ کوئی ده روئی؟"

پلاگه بی ئه وهی بوه ستیت، وه لای دایه وه: "رینگه ی بده با بروات... نیگه ران مه بن... منیش ده ترسام... کوره که م له ریزی پیشه وهیه. ئالا هه لگره که کورپی منه."

- به دبختینه بۆ کوئی ده روئن؟ سه ربازه کان له وین...!
له ناکاو سه یری پلاگه ی کرد و وتی: "سه یرکه بزانه چۆن ئاواز ده خوینن، میتیا-ش ئاواز ده خوینیت."

دایکی له به رخویه وه وتی: "نیگه ران مه بن کاریکی پیروژه... ئه گه ر که سانیک له پیتاو عیسا دا گیانیان به خت نه کردایه، ئه مرۆ که س ناوی نه ده هیتا."

ئه م بیرو که یه خیرا به میشکیدا گوزه ری کرد و ئه و راستیه ساده و ساکار بووه هۆی سه رسورمانی ئه و. دایکی سه یری روخساری ئه و ژنه ی ده کرد که به هه موو هیزی خۆی قۆلی ده گوشتی. به سه رسورماوی دووباره ی کرده وه: "خواوه ندی ئیمه عیسا مه سیح، ئه گه ر که سانیک له بهر ئه و نه ده مردن، چاوی به دنیا هه لئه دیتا."
سیزو ف لای دایکی وه ستا و وتی: "بروانه دایکه، به ئاشکرا کرده وه کانیان ده ست پی کرد. ئاوازیکی ناوازه یان دروست کرد!"
- تیزار بۆ ئاههنگه کانی پیویستی به سه ربازه، کوره کانتانی پی بدهن...

سیزو ف بهرده وام بوو: "له هیچ ناترسن! کوره که م له ناو گوژدایه... کارخانه کوشتی... به لئ!"

ترپه ی دلی دایکی زیاتر ده بوو. رینگه ی دا خه لک پیشی بکه ون. له ته نیشته وه بۆ لای دیواره که دووریان خسته وه و شه پولیکی گوره ی خه لک له بهرده می هه لکشا و داکشا. پلاگه کاتیک ژماره ی زۆری خه لکی بینی، خوشحال بوو:

- ههستن ئه ی چینی چه وساوه.

وهک بلیی شه پپوریکی مه زنه و له گوئی خه لکدا دهنگ ده داته وه. له ناخی هه ندیکدا مه یلی خه بات و له ناخی هه ندیکی تر به خته وه ریبه کی نامۆ و ههستی پیش قه ومانی رووداویکی نوئ و ههستیکی کونجکۆلی سووتینه ری به ئاگا ده هیتایه وه. له شویتیک ترپه ی هیوای درپۆنگ دروست ده بوو و له شویتیکی تر بۆ لاقاوی ئاگری رق که سالانیک که له که کرابوو، ده لاقه یه که ده دۆزرایه وه. هه مووان سهیری شویتیی شه کانه وهی ئالا سووره که یان ده کرد.

دهنگیک پر له شادی هاواری کرد: ”ئافهرین کورینه، پیکه وه به ره و پیش برۆن“.

خاوه نی ئه و دهنگه له بهر ئه وهی ههستیکی تایبه تی له خۆیدا ده بینی و بیگومان نهیده توانی به وشه ی ئاسایی ده ریبری، دهستی کرد به جویندان“.

که سیک تر مشتیک بۆ په نجه ره یه که دریز کرد و هاواری کرد: ”بی دینه کان“. ناله یه کی گویدرین به گوئی دایکیدا تپه ری.

- چۆن؟ شوړشی دژی ئیمپراتۆر، دژی تیزار...

روخساره خه مباره کان خیرا له بهر چاوی تیده په پین. پیاو و ژن به سروودیک که ئاوازه که ی وای پیشان ده دا کۆلانه که گسک ده دن، خیرا ده رۆیشتن. دایکی له دله وه ده یویست هاوار بکات: ”هاورپیان سهرده که ون“.

له م کاته دا له ریزه کانی دواوه بوو. له ناو ئه و که سانه دا بوو بی په له کردن ده رۆیشتنه پیش، وهک بلیی ئه نجامی شانۆکه هیهچ نهینیه کی تیا نه بیت.

- به لئ، دهسته یه که سه رباز نزیک خویندنگه ی سه ره تایی و دهسته یه کی دیکه له ناو کارخانه دان.

- پاریزگاریش هاتوه...

- به راست؟

- به چاوی خۆم بینیم.

کھسیک جوینی دہدا و دہیووت: ”لہ گہل ھموو ئہم قسانہ، لیمان دہترسن... سہرباز و پؤلیسمان بؤ دہنیرن“.

ھہنگاوہکانی خیراتر کرد بؤ ئہوہی لہوان دوور بکہویتہوہ. بہ ئاسانی دہیتوانی پیشیان بکہویت.

لہ ناکاو، وھک ئہوہی سہری ھشاماتہکہ بہر شتیک کہوتییت، بؤ دواوہ گہرایہوہ و دہنگیکی نامؤ بیسترا. ئاوازہکہیان دہلہرزی و دواى ئہوہی بہ ھیزیکی زؤرتتر سوورایہوہ، شہپؤلی چری دہنگہکان دووبارہ داکشا و بؤ دواوہ خزا. دہنگہکان یہک لہ دواى یہک کپ دہبوون. لیترہ و لہوی ھولیان دہدا دووبارہ دہنگہکان بہرز و پاراوتر بی.

- ھہستن ئہی چینی چہوساوہ.

- ھہستن ئہی چینی بہش مہینہت.

بہلام چیتر بروا بہخؤبوون لہو دہنگانہدا نہبوو. تیکہل بہ نیگہرانی و پەریشانی بوو.

پلاگہ نہیدہتوانی ریزی یہکہم ببینیت، بہلام ھہستی کرد لہوی چ باسہ. بہ دژواری پالی بہ خہلکہوہ دہنا و ریگہی بؤ خوی کردہوہ. قہرہبالغیہکہ دہکشایہوہ، سہریان دادہخست، مؤن بوون. بزہی پہشیمانی و فیکہی گالٹہپنکردن دہبینرا و دہبیسترا. دایکی بہ نیگہرانی سہیری روخسارہکانی دہکرد. بہ چاوہکانی پرسیاری دہکرد و لییان دہپارایہوہ.

پاقل ھاواری کرد: ”ھاورپیان! سہربازہکان وھک ئیمہ مروئن، لیمان نادہن. بؤ لیمان بدہن؟ لہ بہر ئہوہی راستیہکان بؤ ھہمووان ئاشکرا دہکہین؟ ئہوانیش پؤیستان بہم راستییانہ ھہیہ... ھیشتا تی ناگہن، بہلام ئہو کاتہی بینہ ریزی ئیمہ و نہک لہ ژیر ئالای ستمکار و چہوسیتہران، بہلکو لہ ژیر ئالای ئازادیدا بن، ئہوانیش رادہپرن. بؤ ئہوہی خیراتر ھہست بہ ئازادی ئیمہ بکہن، دہبیئت خیرا بروینہ پیش. بؤ پیشہوہ ھاورپیان. ھہمووان بؤ پیشہوہ!“

دهنگی پاڦل ئارام بوو، به پاراوی وشهکانی دهردهبری، به لام
 خه‌لک بلاوهی کرد. خه‌لک به دواي یه‌کدا دهرؤیشتن، دهسته‌یه‌ک
 به‌لای راست و دهسته‌یه‌ک به‌لای چه‌پ و دهسته‌یه‌ک به دیوار
 و ته‌خته‌به‌نه‌کاندا سه‌رده‌که‌وتن. له‌م کاته‌دا خه‌لک سی‌گوشه‌یه‌کیان
 دروست کرد، پاڦل له لووتکه‌که‌یدا بوو، له سه‌ر سه‌ری ئالای چینی
 کریکار دهره‌وشایه‌وه. قه‌ربالغییه‌که‌ش له مه‌لیکی ره‌ش ده‌چوو که
 باله‌کانی کردبیتته‌وه و ئاماده‌ی فرین بیت و پاڦل سه‌ری ئه‌و مله
 بوو.

ویندی (29)

دایکی له کۆتایی کۆلانه که، دیواریکی بچوکی خۆله میشی بینی که پیکهاتبوو له کهسانی رووداپۆشراو که جل و بهرگی سه ربازیان له بهر بوو. ئەوان رینگه ی هاتنه ناو گۆره پانه که یان داخستبوو. له سه ر شانی هه رکامیان پارچه پۆلایه کی تیژ و باریک ده دره وشایه وه. ئەم دیواره مرۆیه، بئ دهنگ و بئ جولە، سه رمایه کی ناخۆشی له ناو خه لکدا بلاو کرده وه. پلاگه تا قوولایی دلئ رهق هه لات. رۆیشته ئەو لایه ی ئاشناکانی له وئ ده بینران. وهک ئەوه ی بیه ویت پشت به وان ببه ستیت. شانی له پیاویکی بالابه رز و یه کچاو دا و دووری خسته وه. کابرا ئاوری دایه وه و پرسی: ”چیت ده ویت؟ تۆ کیت؟“

- دایکی پاقل فیلاسیف-م!

ههستی کرد قاچهکانی ده چه میته وه و لیوی خواره وه ی شوڤر ده بیته وه.

کابرای یه ک چاو ئاهیکی هه لکیشا..!

پاقل به رده وام بوو: ”هاورینان! ژیان له به رده مماندایه. رینگه یه کی دیکه مان نییه. با سروود بخوینین!“

بئ دهنگیه کی خه مهیتنه ر سیبه ری بلاو کرده وه. ئالاکه به رز بوو و له کاتی کدا به سه ر سه ری خه لکه که وه ده شه کایه وه، به ره و دیواری خۆله میشی سه ربازه کان رۆیشت. دایکی له رزی لئ نیشت، چاوهکانی داخست و ناله یه کی کرد. ته نیا چوار کهس له قه ره بالغیه که جیا بوونه وه: ”پاقل، ئاندری، ساموئیلوڤ و مازین.“

له ناکاو دهنگی پاراوی فیدیا مازین له هه وادا بلاو بووه و وتی: ”بوون به قوربانی..!“

دوو دهنگی گر وهک دوو ههناسهی قوول دريژهيان پئی دا: "له خه باتيکی چاره نووسسازا..!"

خه لک دووباره که وتنه ری و به ههنگاوی به هیژ قاچیان له زهوی دهکوتی و به برشت و لیبراوانه ئاوازیکی نوییان دهخویند.

فیدیا مازین به دهنگیکی پارا و تی: "گیانتان به خشيوه!"

هاورپیان پینکه وه وتیان: "بۆ ئازادی!"

که سیک به دهنگی شهیتانی هاواری کرد: "سه گبایینه! سروودی مه زه بهی دهخوینن؟"

که سیک تر به توورپهی وه لامي دایه وه: "لییان بدن."

دایکی دوو دهستی خسته سهر سنگی. گه رایه وه و بینی ئه و خه لکه ی تاکو پینش چهند ساتیک وهک چینیکی پته و و نه پساوه

کۆلانه که یان پر کردبوو، ئیستا به گومانه وه وه ستاون و سهیری ئه و که سانه ده که ن که جیا ده بنه وه و دهوری ئالا که یان داوه. ده

که س له هه لگرانی ئالا که به دواياندا رۆیشتن و له هه ر ههنگاوی کدا که سیک خۆی ده دزییه وه وهک ئه وه ی ناوه راستی کۆلانه که گری لی

هه لدهستی و بنی پیلاره کانیان ده سووتیتیت.

ئاوازی سهر لیوی فیدیا مزگینی ده دا: "چه وسینه ر ده رووخیت."

چهندین دهنگی به هیژ، به توانا و هه ره شه ئامیز، وه لامي دایه وه: "چینی چه وساوه شوړش ده کات."

به لام چه چهپ له کاتی سرووده که، درز و که لینی دروست ده کرد.

دهنگدانه وهی چهند وشه یه کی که م بیسترا: "فه رمان دراوه..."

- سه ری رمه کان بۆ پینشه وه!

ر مه کان له هه وادا لیك ئالان و دواتر هاتنه خوار و هاوشیوهی بزه یه کی داپلۆسینه ر به رووی ئالا که دا دريژ بوون.

- بۆ پینشه وه!

کابرای یه ک چاو که دهستی خستبووه گیرفانی، وتی: "ئه ی هاوار، هاتن." به ههنگاوه به رزه کانی دوور که وته وه.

دیواری خۆله میثی که و ته جو له و پانتایی کۆلانه که ی داگیر کرد و به جو له یه کی ریک له کاتیکدا سه ری رمه کانیان به دهسته وه بوو که وهک زیو دهره وشایه وه، به ره و پیشه وه پرۆیشتن.

پلاگه له پاقل نزیک که و ته وه. بینی ئاندری له بهردهم پاقل وهستاوه تاکو له پشت بالابه رزه که ی خۆی بشاریته وه.

پاقل به برشته وه هاواری کرد: "هاورپیان! له ته نیشت من بوهستن!" ئاندری دهستی له پشته وه بوو و ئاوازی دهخویند. پاقل خۆی خسته ریزی ئاندری و وتی: "له ته نیشت من، تو مافی ئه وهت نییه لی ره بیت! ده بیت ئالا هه لگر له پیشه وه بیت!"

ئه فسه ریک بهرگی شمشیره بریقه داره که ی له قاند و وتی: "بلاوه ی لی بکه ن!"

له هه ر ههنگاوینک به رقه وه پاژنه ی پیلاوه که ی له زهوی ده کوتا بی ئه وه ی ئه ژنۆکانی بنووشتی نیته وه. جزمه ی بریقه دار و بو یا خکراوی سه رنجی دایکی راکیشا.

له ته نیشت ئه و و که میک دواتر، پیاویکی ریش تاشراوی سمیل پری بالابه رز ده بینرا. پالتویه کی به رزی خۆله میثی به ئه سته ری سووره وه له بهر کرد بوو. چهند شریتیکی زهرد، پانتۆله فشه که ی ده رازانده وه. وهک ئاندری دهستی له پشته وه دانابوو و سهیری پاقل سی ده کرد.

دایکی هه موو ئه م شتانه ی بینی. هاواریک له ناخیدا به سته بووی که ئاماده بوو به هه ر ئه یکه بیته دهر. ئه م هاوارانه دایکی ده خنکاند، به لام ئه و به دوو ده ست سنگی خۆی ده گوشتی، ری لی ده گرت بی ئه وه ی هۆکاره که ی بزانیته. له چوارلاوه پالیان پیوه دهن، تلاوتل بو پیشه وه دهرۆیشت، بی بیرکردنه وه و بی هۆش. هه سته کرد له دواوه ژماره ی خه لکه که که م ده بیته وه. شه پۆلیکی به سته و به ره و پیریان ده هات و بلاوه ی پی ده کردن.

که نجه پاریزه ره کانی ئالای سوور و زنجیری چری پیاوه خۆله میثی

پڙشهڪان، سات له دواى سات له يهڪ نزيڪ دهبوونهوه. دهنگى سهربازهڪان به روونى دهبيسترا.

سهرى رمه باريڪ و تيزهڪان كه بئى بهزهبيانه دهرهوشانهوه و سنگى جهماوهريان كردبووه ئامانج، بلاوهيان به خهلك دهکرد. پلاگه دهنگى پئى ئهوه كهسانهئى دهبيست كه ههلههاتن. دهنگه كپكراوهڪان به نيگهراى هاواريان دهکرد: ”هاورپيان! رابكهن! رابكهن!“

- وهره فيلاسيف.

- پاقل برؤ دواوه.

وسيف چيكييف، وتى: ”پاقل ئالاكه ههلهه بؤ لاي من، با بيشارمهوه.“
پاقل وتى: ”وازي لئ بينه!“

وسيف وهك ئهوهئى دهستيان داغ كرديبت، ئالاكهئى بهردا. ئاوازهكه كپ ببوو. گهجهكان وهستان و له شيوهئى بازنهيهك له دهورى پاقل ئهلقهيان بهست، بهلام ئهوه توانى له بازنهكه تنپهريت. لهژير ئالاكه نزيكهئى بيست كهسيك بهرگرييان دهکرد.

ئفسههكه هاته پيش و دهسكى ئالاكهئى گرت و به توورهئى هاوارى كرد: ”بمدهرئ!“

- نا، بروخين چهوسينهراى چينى كريكار!“

ئالا سوورهكه له ههوادا دهشهكايهوه، ههنديك جار بؤ راست و ههنديك جار بؤ چهپ دهشهكايهوه و دواتر بهرز دهبؤوه. وسيف چيكييف به دهسته دريژ و مشت كردووهكهئى، به خيراييهكى چاوهروانتهكراو له بهردهمى دايقى گوزهرى كرد.

پيرهپياوهكه هاوارى كرد: ”بيانگرن!“

چهند سهربازيڪ به راكردن رويشتن. يهكيڪ لهوان قونداخى تفهنگهكهئى بهرز كردهوه، ئالا كهوته لهرزين، لار بؤوه و له ناو دهستهئى خوئه ميشى سهربازهكاندا ون بوو.

دهنگيكي خه مبار ئاخى ههلكيشا.

دایکی هاواری کرد؛ قیژه یهک که به هیچ جوړیک ره هندی مرویی نه بوو. دهنګه زولاله کهی پاقل له ناو سهربازه کان وهلامی دایه وه: "مالئاوا دایکه، مالئاوا".

- سوپاس بو خوا که زیندووه و بیرى لای منه.

دایکی له سهر نووکی پی وهستابوو و دهسته کانی راده وه شانده. ده یویست کوره کهی و ئاندری ببینیت. له سهر سهری سهربازه کانه وه، روخساره خرپه کهی ئاندری سی بینى.

دایکی به دهنګى بهرز وتى: "ئازیزه کانم، کوره کانم... ئاندری! پاقل!"
- مالئاوا هاوړپیان!

چهندين جار، به لام نهک یهک کهس، وهلامیان دانه وه. ئهم دهنګانه له په نجره کان، له سهربانه کانه وه دهیسترا.

وڙڻي (30)

ڪه سڻڪ پالي به داڪيه وه نا. پلاگه له پشت ٿو ته مومڙهي به رچاوي گرتبو ٿو فسره ڪهي بيني. ٿم ڪه سه ڪه هيٺه ڪاني دهم وچاوي سوور و ڪيشراو بوو، وتي: ”برڙ پيره ڙن!“

پلاگه به وردی سهیری ڪرد و بينی دھسکی ٿا لاکه بووه به دوو ڪه رت و له به ردهم قاچي ٿو پياوه ڪه وتووه. له ڪوتايي دھسڪه ڪه ٿا لايه ڪي سووري بچوک هه لو اسراوه. داڪي ويستي هه ليگريت. ٿو فسره داره ڪهي لن وهرگرت و فرییدا و هاواری ڪرد: ”تم ون به لیره!“

له ناڪاو له ناو سه ربازه کان ٿاوازيڪ بيسترا: ”هه ستن ٿي چيني به ش مهينه ت!“

هه موو شتيڪ دھ سوورايه وه، به لادا هات و له رييه وه. دهنگيڪي نامو هاوشيوهي ته له ڪاني ته له گراف ده له رزي. ٿو فسره ڪه به غار گهرايه وه و به توورهي لووراندی: ”کراينوٽف، بي دهنگان بکه!“ داڪي تلاوتلي ده ڪرد، داره شڪاوه ڪهي ٿا لاکه هي هه لگرتيه وه و دووباره به رزي ڪرده وه:

- دهميان بيهستن!

سرووده ڪه تيڪهل و پيڪهل بوو و نه ما، دواتر ڪپ بوو. ڪه سيڪ شاني داڪي گرت، ڪه ميڪ سووراندی و له پشتيه وه پالي پيوه نا:

- برڙو، برڙو..!

ٿو فسره ڪه دووباره هاواری ڪرد: ”ڪولانه ڪه گسڪ بهن!“ پلاگه بيني له ده ههنگاو ٿو ولاتر دووباره خه لڪ ڪو بوونه ته وه. ٿو وان ده يانقيڙاند، ده يانبولاند، فيڪه يان لن دها و له سه رخو بو دواوه ده روڙيستن و به ناو هوشی ماله ڪاندا بلاو ده بوونه وه.

دایکی بۆ ئه وهی له کاتی رۆیشتن نه که ویت، به دهستیگ پشتی به داری ئالاکه ده به ست و دهسته که ی تری به دیوار و تهخته به نه کانه وه ده گرت. هه ندیک کات سه ربازه کان ده هاتنه پیش و هاواریان ده کرد: ”برۆ، برۆ..!“

پیش پلاگه که وتن. وه ستا و سه یری چوارده وری خۆی کرد. هیزیکی چه کدار له کۆتایی کۆلانه که هاوشیوهی گوریسیک بۆ راگرتنی مه ودا، ریگهی له خه لک ده گرت برۆنه ناو گۆره پانه چۆلکراوه که. له پیشه وه، پیاوه خۆله میشییه کان بی ئه وهی په له یان بیت، به ره و قهره بالغیه که ده رۆیشتن.

پلاگه ویستی بگه ریته وه، به لام هیزیک ئه وی بۆ پیشه وه ده برد. گه یشته کۆلانیکی ته سک و باریک. له وی دووباره وه ستا. له ویش دهنگی ژاوه ژاوی خه لکی بیست.

دایکی پالی به داری ئالاکه وه دا و دووباره به ری که وته وه. له ناکاو هاته جۆش، لیوه کانی ده له رزین، دهستی راوه شاندا. دیار نه بوو چ وشه گه لیک هاوشیوهی بروسکه له ناو دلیدا ته قیه وه و هیرشی بۆ هینا و ئاواتی ده برپینی ئه و وشانه گری تی به ردا.

که سیک به هه موو هیزی خۆی له ناو قهره بالغیه که وه هاواری کرد: ”براده ران! ئه وه له بهر رووقایمی خۆیان نییه که له رمه کان ناترسن!“

- ها، ئه وه تان بینی؟ سه ربازه کان به ره وروویان ده رۆن، به لام ئه وان له شوینی خۆیان ناجولین، به بی ترس له شوینه که یان وه ستاون!
- به لئ.

- ئه م پاقل قیلاسیف-ه زۆر سه رکیشه!

- هه روه ها ئاندرئ!

- ئه و شه یانه دهستی خستۆته پشتی و پیده که نیت!

دایکی رۆیشته ناو قهره بالغیه که و هاواری کرد: ”هاورپیان! کوره خۆشه ویسته کان!“

کورہ کان بہ ریژہ وہ ریگہ یان بۆ چۆل کرد. کہ سیک بہ پیکہ نین وتی: "سہیرکەن ئالاکە ی بہ دەستەوہ یه".

دایکی بہ توورہ یی وہ لامی دایہ وہ: "بئ دەنگ بہ".

دایکی قسہ ی کرد: "بۆ خاتری عیسا مەسیح گوئ بگرن! ھەمووتان خۆمانەن... ھەمووتان کہ سانیکی راستگۆ و راستکردارن...

چاوە کانتان بکەنەوہ و بئ ترس بروانن... چی رووی داوہ؟ مندالەکانی ئیمە بہ ئارامی ھەلەدەستن... مندالەکانی ئیمە، واتە

جگەرگۆشە کانتان بہ ناوی راستی رادەپەرن.. لە بەر خاتری ھەمووان، بۆچی مندالە کانتان خۆیان بۆ برینی ریگہ یەک کہ بہ

سیدارە کۆتایی دیت، تەرخان کردووە؟ ئەوان دەیانە ویت ژیانیکی باشتر و پر لە راستی و دادپەروری پیشکش بہ ھەمووان بکەن".

دلی شکا، سنگی گیرا، قورگی وشک و بلیسەدار بوو. قوولایی ناخی پر بوو لەو قسانە ی کہ عەشقیکی بئ کۆتایی تیا دەبینرا. ئەم

عەشقە ئاگری بەردەدایە ھەموو شتیکی و ھەموو کہ سیک و ئەو قسانە زمانی دەسووتاند و بہ ھیزیکی کاریگەر دەھیئایە گۆ.

دەیبینی گوئ لە قسەکانی دەگرن. ھەمووان بئ دەنگ و بیریان لە قسەکانی پلاگە دەکردەوہ... ئەو ئاواتە ی درکی پئ کردبوو بہ

تەواوی لەودا دەرکەوت. ئارەزووی دەکرد کہسانی دەوروبەری بۆ لای پاقل و ئاندروئ و ھاوریکانی بنیریت کہ بہ تەنیا جییان

ھیشتبوون و ریگہ یان دابوو سەربازەکان بیانگرن.

لە کاتیگدا چاوی بہ ناو روخساری مۆن و بئ تاقتی خەلکە کہدا دەگیرا، بەو کہمە ھیزە ی بۆی مابۆوہ، وتی: "مندالەکانی ئیمە لە دنیادا

بەرہو شادی دەرۆن. بہ ناوی ھەمووان و بہ ناوی راستی مەسیح، دژی ئەو شتانە شوڕش دەکەن کہ کہسانی خراپەکار، چەوسینەر و

تەماحکارەکان بہ ھۆیانەوہ، دەمانچەوسیننەوہ، زیندانیمان دەکەن. ھاورییان! لە بەر چینی چەوساوە، لە بەر ھەموو دنیا و لە بەر

ھەموو ستەملیکراویکە کہ گەنجەکانی ئیمە، جگەرگۆشەکانی ئیمە

راپه ږیون... به تهنیا جینان مه هیلن... ږیگه مه دهن منداله کانتان تاک و تهنیا به م ږیگه یه دا بږون... به زه بیتان به خوتانا بیته وه... نه وانتان خوش بویت. درک به مه بهستی ئەم دلانه بکهن... بږویان پی بکهن.

دهنگی کز و کزتر ده بوو. که سیک گرتی.

که سیک هاواری کرد: "خوداوه ند ئیلهامی بو ده نیریت. خه لکینه، خواوه ند ئیلهامی بو ده نیریت، گوئی له قسه کانی بگرن."

که سیک به دلسوزی وتی: "ئاوا به رده وام بیت، خوی ده کوژیت..."

- خوی ناکوژیت، به لکو مه بهستی ئیمه ی گه مژه یه، تیگه!

دهنگی تیژ و نیگه ران له ناو خه لکه که بیسترا: "ئه ی مه سیحیه کان!

میتیا ی من، ئەو رۆحه پاکه چی کردووه؟ به دوا ی هاوړیکانی

که وتووه، هاوړی خوشه ویسته کانی... دایکی راست ده کات، بو

منداله کانمان به تهنیا جی بیلین؟ بوچی ئەوان چ کاریکی هه له یان

ئه نجامداده؟"

ئه م قسانه دلی دایکی هینایه له رزین. به فرمیسک وهلامی هه ست و

سوزی ئەوانی دایه وه.

سیزۆف به دهنگی گه وره و به هیژ وتی: "بگه ږیره وه بو مال، بږو

دایکه، شه کت و ماندوو بوویت."

سیزۆف پیس و ریشی به ته واوی ئالۆز کابوو. دایکی مؤږیه کی لی

کرد و خیرا له خه لکه که ی روانی، هه لستایه سه رپین و به دهنگی پاراو

وتی: "وهک ده زانن ماتییوی کورم له کارخانه کوژرا. ئەگه ر زیندوو

بوايه خۆم ده منارد له ریزی پیشه وه بوه ستیت... پیم ده وت ماتییو،

تۆیش بږو، چونکه ئامانجه که گه وره یه. بږو و ئەرکی سه رشانت

جیبه جی بکه."

لیره دا قسه که ی بږی. خه لک بی دهنگ بوون. هه ستی شتیکی

نادیار، گه وره و نوئی له واندا دروست بوو که چیتر نه ده بووه هوی

ترس و تۆقینیان. سیزۆف باسکی راوه شانده و وتی: "پیره پیاویک

قسه تان له گه ل ده کات .. هه مووتان ده مناسن، سی و نو ساله لیتره کار ده که م و ته مه نم په نجا و حهوت ساله. برازا که م که کورپیکی ژیر و راستکرداره، دووباره ئه مرؤ قولبه ست کرا. ئه ویش له گه ل فیلاسیف له پیشه وه بوو.

روخساری سوور هه لگه را. دهستی دایکی گرت و وتی: "ئهم ژنه راست ده کات، منداله کانی ئیمه ده یانه ویت به ئابروو و شهرافتمه ندانه و به عقل و لوژیک ژیان به سهر بهرن و ئیمه ئه وانمان به ته نیا جی هیشتوووه... به لئى ئه وانمان جی هیشتوووه. پلاگه بگه ریوه بوو ماله که ت!"

دایکی به چاوی پر فرمیسک، سهیری خه لکه که ی کرد و وتی: "هاورپیان، ژیان تایبه ته به منداله کانی ئیمه، زهوی بوو ئه وانه." سیزؤف له ته داری ئالا که ی بوو دریژ کرد و وتی: "پلاگه، برؤ بوو مال، برؤ، بگره، ئه وه داره که ت". هه مووان به ریزه وه سهیری دایکیان ده کرد. خه لک هاوده ردی کرد. سیزؤف بی ئه وه ی هیچ بلیت، ریگه ی بوو کرده وه. خه لک بی ئه وه ی قسه بکه ن، ریگه یان ده دا و هاوشیوه ی شوینکه وتی هیژیکی نه ناسراو له سه رخؤ به دوایدا رویشتن بی ئه وه ی په له یان بیت.

دایکی نزیك ده رگا که، ئاوړی بوو دانه وه، پالی به داری ئالا که دا و به ده نگیک که ئه مه کناسی لئى ده باری، وتی: "سو پاسی هه مووتان ده که م".

دووباره که وته بیری ئه وه هزاره نوییه که له ناو دلی چرؤی کرد بوو: "ئه گه ر خه لک بوو پاراستنی ئابرو و شانازی خواوه ندی ئیمه، عیسا مه سیح، گیانی خو یان نه ده به خشی، ئه وه هرگیز له دایکی نه ده بوو." خه لک به بی ده نگی سهیری کرد. جاریکی تر سه ری ریژی بوو خه لکه که دانه واند و له گه ل سیزؤف رویشته ژوور. خه لک که له پشت ده رگا مابوونه وه، ئه ندیشه کانیا ن گورپیه وه و دواتر خیرا له مالی دایکی دوور که وتنه وه.

بهرشی دوی لامر

ویندی (1)

باقی پوڑه که له ناو ته مومژی رهنگاورهنگی بیره وهرییه کان و شه که تییه کی له راده به دهر که جهسته و رۆحی ئازار دهدا، تیپه ری. ئەو ئەفسه ره وهک په له یه کی خۆ له میشی له پیش چاوی دایکی دهر ده که وت. رۆخساره گهنم باوه که ی پافل و چاوه دره وشاوه کانی ئاندری له ناو تۆزوخۆلیکی رهش و جولاو دهر بریسکانه وه.

دایکی له ناو ژووره که هاتوچۆی ده کرد، نزیک په نجه ره که داده نیشت، سهیری کۆلانی ده کرد و دووباره هه لده ستا. به سه ره گیزه وه به دوا ی شتیکی نه زانراودا ده گه را. ئاوی خوارد بی ئەوه ی تینویه تی بشکیت. نهیده توانی ئاگردانی خه م و خه فته که له سنگیدا هه لکرا بوو و ناخی ده سووتاند، بکوژینیته وه.

پلاگه وه لامی ئەو پرسیاره ی ده ست نه ده که وت که په ریشانی کرد بوو.

- ئیستا ده بیته چی بکهین؟

له ناکاو کرۆسۆنۆفا هاته ژوور. هاواری کرد، گریا، قاچی له زهوی ده کوتا، پیشنیاری سهیروسه مهری کرد، به لینی دهدا و دیار نه بوو هه ره شه له کی ده کات، به لام هیچ کامی کاریگه ری له سه ر دایکی نه بوو.

ماریا به هات وهاوار وتی: "له گه ل هه موو ئەم قسانه، کاریگه ری له سه ر کۆمه لانی خه لک داناوه و بۆته هۆی ئەوه ی کریکارانی کارخانه شوړش بکهن."

دایکی سه ری له قاند و به ئارامی وه لامی دایه وه: "به لئ، به لئ. نهیده توانی بگری. دلته نگ بوو. لیوی وهک قورگی وشک ببوو. دهستی ده له رزی. پشتی ژانی ده کرد، به لام بروسکه یه ک له تووره یی

تیا دهبینرا که جولہی نہدہکرد و وہک سوژنیک له دلی دہچہقی.
دایکی به بهلینیکی سارد، ولامی دایہوہ: ”چاوہری بن“.

شہو جہندرمہکان ہاتن، بی ترس و سہرسورمان له بہرامبہریان
وہستا. بہ دہنگی تہقہ و رہقہی زور و بہ خوشحالی ہاتنہ ناو
مالہکہ. ئەفسہرہ زہردباوہکہ، ددانہکانی دہرخست و وتی: ”حالتان
چونہ؟ جاری سینیہمہ یہکتر دہبینین وایہ؟“

دایکی بی دہنگ بوو، زمانہ وشککہکی بہ لیویدا ہینا. ئەفسہرہکہ
وہک فرہزانیک زوری قسہ کرد. پلاگہ ہہستی کرد ئەفسہرہکہ حہز
دہکات گوی له قسہکانی بگیریڈریت، بہلام قسہکانی بہ گویی دایکی
نہدہگہیشت و پەریشانی نہدہکرد.

ئەفسہرہکہ بہ دایکی وت: ”خودی تو تاوانباری، نہتوانیوہ کورہکەت
فیر بکہیت ریز له خودا و ئیمپراتور بگریت...“

دایکی بی ئەوہی سہیری بکات، ولامی دایہوہ: ”مندالہکانی ئیمہ
دادوہرن و له بہر ئەوہی لہم ریگہیہدا ئەوانمان بہ تہنیا جی
ہیشتوہ، ئیدانہمان دہکەن“.

ئەفسہرہکە ہاواری کرد: ”چی؟ بہ دہنگی بہرز قسہ بکہ“.
دایکی ئاخیکی ہلکیشا و دووبارہی کردوہ. دہلیم مندالہکانمان
دادوہری ئیمہن.

ئەفسہرہکە بہ دہنگی بہرز و توورہ دەستی کرد بہ قسہکردن بی
ئەوہی کاریگہری له سہر دایکی ہہبیت.

ماریا وہک شایہت بانگہیشت کرابوو. لای پلاگہ وہستا، بہلام
سہیری نہدہکرد. کاتیک ئەفسہرہکە پرسیاری لی کرد، کرنوشی
برد و ولامی دایہوہ: ”ہیچ نازانم گہورہم، ژنیکي نہخویندہوارم و
سہرقالی کار و کہسابہتی خوم و ئاگام لہو شتانہ نییہ“.

ئەفسہرہکە سمیلی بادا و وتی: ”دہمت داخہ“.
ماریا کرنوشی برد و بی ئەوہی ئەفسہرہکە ہہستی پی بکات،
لاسابی کردوہ و له بہرخویہوہ وتی: ”بگرہ ئەوہش ہی تو“.

فهرمانیان پئی دا دایکی بگه ریت. به ترسه وه وتی: "سویند به خوا
شاره زا نیم".

ئه فسهره که قاچی کیتشا به عه رزه که دا و تووره بوو.
ماریا وتی: "پلاگه قوچچه کانت بکه ره وه".

له کاتیندا سوور هه لگه رابوو، پلاگه ی پشکنی و له به رخویه وه وتی:
"ئه مانه سه گن!"

ئه فسهره که به تووره یی نه راندی: "ده لئی چی؟ سهیری ئه و شوینته ی
کرد که ماریا سه رقالی کاره که ی بوو".

ماریا به ترسه وه وتی: "هیچ نییه گه وره م، بابه تیکی ژنانه یه".
ئه فسهره که فهرمانی به دایکی دا وه ره قه کان واژو بکات، ئه ویش چه ند
وشه یه کی به شهل و شه که تی نووسی: "پلاگه نیلوفونا فیلاسیف،
بیوه ژنی پیاویکی کریکار".

ئه فسهره که بی ئه وه ی گرنگی پئی بدات، وتی: "چیت نووسیوه؟ بۆ
ئه وه ت نووسی؟ به مه بهستی گالته کردن پیکه نی و وتی: "ئه مانه
درنده ن!"

جه ندرمه کان رویشتن. دایکی له به رده م په نجه ره که وه ستا. ماوه یه کی
زۆر له وئ مایه وه و بی ئه وه ی هیچ ببینیت، سهیری شوینتیکی
دووری ده کرد.

بروکانی له سه ره وه و لیوی هه لقرچابوو. به شیوه یه ک کاکیله ی
ده گوشی، ددانی نازاری پئی گه یشت. چراکه نه وتی تیا نه مابوو،
پرته پرتی ده کرد و ده کوژایه وه. دایکی فووی له په لیته که کرد و به
تاریکی مایه وه. رق و تووره یی له دلدا نه ما. هه وریکی ره شی خه م
له سه ر دللی نیشته وه، دللی به دژواری لیی دها. بی جوله مایه وه
تا ئه و کاته ی چاو و قاچی هیلاک بوون. بیستی ماریا هاته به ر
په نجه ره که و وتی: "پلاگه خه وتووی؟ قوربانیه داماوه که ی من...
بخه وه، بخه وه، سووکایه تی به هه مووان ده کن، هه مووان".

دایکی بی ئه وه ی جله کانی دابکه نیت له سه ر جیگه که ی راکشا و وه ک

ئەوێ خزاییته ناو هەلدیریك، خەویکی قوول بردیەو. لە خەودا، تەپۆلکەیک چەوی زەردی بینی که لەولای زەلکاوەکە لە قەراخ جادەوی شارەکە بوو. لەو سەرەولیزییە بە کانی چەو کۆتایی دەهات، پاقل بە ئارامی لەگەڵ ئاندیری ئاوازیان دەخویند: "هەستن ئەوی چینی بەش مەینەت!"

پلاگە بە بەردەم تەپۆلکەکەدا تیپەری، دەستی بۆ ناوچاوی برد و سەیری کورەکەیی کرد. سیمای ئەو گەنجە لە سەر بۆشایی شینی ئاسمان بە جوانی دیار بوو، بەلام دایکی شەرمی دەکرد لێی نزیک ببیتەو، چونکە دووگیان بوو. مندالیک دیکەشی لە باوەشدا بوو. درێژەیی بە رینگەکەیی دا. لە ناو کێلگەکان مندالەکان گەمەیان بە تۆپ دەکرد. ژمارەیان زۆر و رەنگی تۆپەکە سوور بوو. مندالەکەیی ناو باوەشی دەیویست بڕوات و لەگەڵ مندالەکان گەمە بکات، گریا، پلاگە شیریی پی دا.

سەربازەکان تەپۆلکەکەیان داگیر کردبوو، نووکی رەمەکانیان لەم بوو. بەرەو کلیسای دروست کراو لە ناوەراستی دەشتەکە هەلات. لەوێ رێپۆرەسمی پرسە بوو. تابووتی تەرمیکی زۆر گەورە دەبینرا، رەش و دەرگاکی بەستراوو. قەشەکان ئاوازیان دەخویند: "مەسیح لە ناو مردووکان زیندوو بۆتەو."

خزمەتکاری کلیسا دەفری عودەکەیی راوەشانند و کاتیک چاوی بە دایکی کەوت، بزەیهکی کرد. هاوشیوەی ساموئیلۆف رەنگی قژی سوور و دەم بەپیکەنین بوو. میردمنالەکان لە ناو دەستەیی سروودخوینەکان دووبارەیان دەکردهو: "مەسیح لە ناو مردووکان زیندوو بۆتەو."

لە ناکاو قەشەکە لە ناوەراستی کلیسا وەستا و هاواری کرد: "بیانگرن!"

عاباکەیی دیار نەما و سمیلە ئەستور و خۆلەمیشییەکەیی لە سەر رۆخساری دەرکەوت. هەمووان هەلاتن، تەنانەت خزمەتکاری کلیسا.

دهفري عودهکەي فري دا و هاوشيوه‌ي ئاندری دەستی به سه‌ریه‌وه گرت. دایکی، منداله‌کەي خسته ژیر قاچی باوه‌پاران و ئەوانیش سه‌یری جهسته‌ي رووتی منداله‌کەیان ده‌کرد و هه‌ولیان ده‌دا پیشیلی نه‌که‌ن. دایکی که‌وته سه‌ر ئەژنو و هاواری کرد: "منداله‌که پشتگویی مه‌خەن، هه‌لیبگرنه‌وه..."

ئاندری دەستی له پشته‌وه بوو، بزه‌یه‌کی کرد و ئەم سه‌رووده‌ي ده‌خویند: "مه‌سیح له ناو مردووه‌کان زیندوو بوته‌وه..."

پلاگه‌ دانه‌وی و منداله‌کەي هه‌لگرت. خسته‌ي سه‌ر گالیسه‌که‌یه‌ک، وسیف به‌ ئارامی له‌ ته‌نیشتی ده‌رۆیشتی. ئەم که‌سه‌ پیده‌که‌نی و ده‌یووت: "کاریکی قورس و دژواریان پی سپاردووم".

کۆلانه‌که‌ پیس بوو. خه‌لک له‌ ناو په‌نجه‌ره‌کانه‌وه‌ فیکه‌یان لی ده‌دا و هاواریان ده‌کرد.

ئاندری ده‌یووت: "دایه‌ گیان، ئاواز بخوینن، ژیان ئەمه‌یه‌.."

له‌ کاتی‌کدا ده‌نگه‌ خۆشه‌کەي له‌ سه‌روو هه‌موو ده‌نگه‌کانه‌وه‌ بوو، ئاوازی ده‌خویند. دایکیشی له‌ گه‌ل ئەو دەستی پیکرد.

به‌لام له‌ ناکاو گه‌رپایه‌وه‌ بۆ دواوه‌ و که‌وته‌ ناو گۆماویک...

پلاگه‌ له‌ کاتی‌کدا جهسته‌ي ده‌له‌رزی و له‌ عاره‌قدا خووسابوو، له‌ خه‌و هه‌لستا. گویی له‌ رووداوه‌کانی ناخی ده‌گرت. وه‌ک بلیی به‌ دزیه‌وه‌ دلی داگیر کردییت و به‌ شیوه‌یه‌کی بی به‌زه‌بیانه‌ و به‌ نه‌رمی ده‌یگوشی. ده‌نگی زه‌نگی ئاگادارکردنه‌وه‌ی کارخانه‌ به‌رز بۆوه. ژووره‌که‌ هه‌ل‌رژاو و په‌رش و بلاو بوو، کتیبه‌کان له‌و ناوه‌دا بلاو ببوونه‌وه‌.

هه‌لستا و بی ئەوه‌ی ده‌م‌و‌چاوی بشوات، ژووره‌کەي ریک‌وپیک کرد. له‌ چیشته‌خانه‌ چاوی به‌ دار و کوتاله‌ سووره‌که‌ که‌وت. به‌ تووره‌یی هه‌لیگرت و ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو بیخاته‌ ناو ئاگردانه‌که‌، به‌لام ئاخیکی هه‌لکیشا، کوتاله‌ سووره‌کەي هه‌لگرت، به‌ جوانی قه‌دی کرد و خسته‌ي ناو گیرفانی. خۆی گۆری، سه‌ماوه‌ره‌کەي

هه ٺڪرد و نزيڪ په نجه رهي چيشتخانه كه دانيشٽ و پرسياره كه ي دويتني شهوي دووباره ڪرده وه: ”ٺيستا ده بيت چي بڪهين؟“
بيري كه وته وه هيشتا نويڙي نه ڪردوه، چند ساتيڪ له به ردهم
وينه ڪان وهستا و دووباره دانيشٽ. دلي به تال بوو.

ميلي ڪاٽزميره كه كه هه ميشه خيرا ده سوورا، ٺيستا به هينواشي
ده سوورا. ميشه ڪان به گومانه وه ويزه يان ده هات و ڪويرانه خويان
ده ڪيشا به شووشه ي په نجه ره كه.

بي دهنگيه ڪي سهير بالي به سهر گه ره ڪدا ڪيشا بوو. وا پي ده چوو
ٺه و خه لڪه ي دويتني له ڪولانه كه ٺه وه موو هاوار و دروشم يان
دهوته وه، ٺه مرؤ له ماله ڪان يان خويان هشار داوه و به بي دهنگي
بير له و رؤڙه تايبه ته ده كه نه وه.

له ناڪاو پلاگه ديمه نيڪي بير كه وته وه كه جاريڪ له سه ردهمي
گه نجيدا بينيبووي. له پارڪي ڪوني ٺه و ٺاغايه ي به زؤسائيلزؤف
بانگيان ده ڪرد، هه وزيڪي گه وره ده بينرا كه له يل و پهري شيني تيا
بوو. رؤڙيڪي پاييزي له ويوه گوزه ري ڪردبوو و به له ميڪي له ناو
هه وزه كه بينيبووي. ٺاوي هه وزه كه ليٺ و ٺارام و ده وروبهر ي به
گه لا زه رده ڪان دا پؤشرا بوو. له م به له مه ته نيا و بي سهول و بي
جوله يه ي سهر ٺاوه ليٺه كه له ناو گه لا ڙاڪاوه ڪان، خم و خه فه تيڪي
نامؤ به رز ده بؤوه. پلاگه بؤ ماوه يه ڪ له وي ده وه ستيت و له خوي
ده پرسيت: ڪي توانيو يه تي به له مه كه له ڪه ناراو دوور بڪاته وه و
هؤ ڪاره كه ي چي بووه؟ ٺيستا خوي وه ڪ ٺه و به له مه ده هاته به رچاو.
پيشتر تابووتنيڪي له زه ينيدا وينا ده ڪرد كه چاوه پرواني ته رميڪ
بيت. ٺيواره ي هه مان رؤڙ هه وال بلاو بؤوه كه ڙني راويڙ ڪار نوم
بووه. ٺه م ڙنه ورديله بوو و خيرا به ريگه دا ده رؤيشٽ، قڙي رهش
و هه ميشه بڙ بوو.

دايڪي دهستي به چاوه ڪانيدا هينا وه ڪ ٺه وه ي به ويٽ بيره وه ريبه ڪان
له زهيني ده ربڪات. زهق سهيري پيالهي چا سارده كه ي ده ڪرد و

ماوهیهک جولهی نه کرد. ده یویست که سیتی ساده و وشیار ببینیت تاکو یهک دنیا پرسیاری لی بکات.

وهک ئه وهی ئاره زووه که ی به دی هاتبیت، نیکولا ئیفانوچیچ نزیک نیوه رۆ ده رکه وت. دایکی به بینینی په ریشان و نیگه ران بوو. بی ئه وهی وه لآمی سلآوه که ی بداته وه، به دهنگیکی کز وتی: "ئاخ کورم، کاریکی خراپت کرد هاتیت، ده بیت وریای خۆت بیت. ئه گهر بتبینن، تۆیش ده گرن."

نیکولا دوای ئه وهی دهستی دایکی گرت، چاویلکه ی سهر لووتی چاک کرد و سهری له گوئی دایکی نزیک کرده وه و خیرا و به هیواشی روونکردنه وهی پی دا: "به لئیم به ئاندری و پاقل دا ئه گهر ئه وان قۆلبه ست کران، به یانی ئه و رۆژه په یامی ئیوه له گهل خۆم ده به م بۆ شار. ماله که ی تۆیان پشکنی؟"

- به لی، هه موو شوینیک گه ران، ته نانه ت میان پشکنی. ئه م که سانه نه ویزدانیان هه یه نه حه یا و شهرم!"

نیکولا شانی به رز کرده وه و وتی: "چۆن ده کریت ویزدان و حه یایان هه بیت؟" دواتر هۆکاره کانی بردنی پلاگه ی بۆ شار روون کرده وه.

دایکی گوئی له م دهنگه هاوریانه یه ده گرت و سهیری بزه ی روخساری رهنگ بزراکوی نیکولای ده کرد و سهری سورما بوو له وهی که چۆن بروای به م پیاوه کردووه.

وتی: "ئیتستا که پاقل ئه و بریاره ی داوه و ئه گهر نابمه ئه رک بۆ ئیوه، دیم."

- نیگه رانی ئه وه مه بن. من به ته نیا ده ژیم و خوشکه که م زۆر به که می دیت بۆ ئیره.

- به لآم ده مه ویت کار بکه م، ده مه ویت بژیوی ژیانم دابین بکه م.

- ئه گهر به ویت کار بکه ییت، کارت بۆ ده دۆزینه وه.

وای ده زانی کاره که ی په یوهندی به چالاکیه کانی کوره که ی و ئاندری هه یه. له نیکولا نزیک که وته وه، سهیری چاوه کانی کرد و پرسى:

”به و شیوهیه بیر دهکه نه وه؟“

- به لئی، به لام کاری ماله که ی من زور نییه، کاتیک که سیک به ته نیایه. دایکی به ئارامی بۆی روون کرده وه: ”مه به ستم ئه وه نییه، سه بارهت به بابه تیکی گرنگ قسه ده که م.“

له وهی نیکۆلا له مه به سته که ی تی نه که یشت، ره نجا و هه ناسه یه کی خه مبارانه ی هه لکیشا. نیکۆلا هه لستا و زور به ریزه وه وتی: ”ئه گه ر به وهیت بۆ بابه تیکی زور گرنگ، کاریک به جه نابت ده سپیرین.“

بیرۆکه یه کی ساده و روون به میشکی گه یشت. پیشتیش جاریک توانیبوو ی هاوکاری پاقل بکات، ئه گه ری هه یه ئه مجاره یش بتوانیت. له کاتیکدا سهیری روخساری میهره بانی نیکۆلای ده کرد، چاوه پروان بوو به ده برپینی هاوخمی بۆ پاقل و ئاندری، سه بارهت به خوی قسه بکات، به لام نیکۆلا وهک ئه وهی له ناو خۆیدا نغرو بوو بیت، دهستی به ریشیدا هینا و ته نیا وتی: ”کاتیک پاقلتان بینی، پیتان چۆنه پرسیماری ناو نیشانی ئه و جووتیارانه ی لی بکه ن که داوای رۆژنامه یان کرد بوو؟“

پلاگه به خوشحالی وتی: ”ناو نیشانیان ده زانم، ده زانم کین و له کوئ ده ژین. رۆژنامه کان بدهن به من بۆیان ده به م. ده یاندۆزمه وه، هه رچی بلین ئه نجامی ده دم. کهس بیر له وه ناکاته وه من هه لگری کتیه قه ده غه کراوه کانم. پیشت به کیلۆ بلاوه کراوه کانم ده برد بۆ کارخانه.“

ده یویست دار به ده ست و بوخچه له شان، به ناو شه قامه کان، دارستانه کان، گونده کان و هه ر شوینیک ده کریت، بروات.

وتی: ”هاورئ، تکایه ئه م کاره به من بسپیرن، بۆ هه ر شوینیک بتانه ویت ده رۆم، مه ترسن، له هه ر ویلایه تیکه وه بیت، ریگه ی خۆم ده دۆزمه وه.. زستان و هاوین تا کو لیواری گۆر به ریدا ده رۆم.. له پیناوی راستیدا ده بمه په یامبه ر.. به م شیوهیه که سانی دیکه ئیره یی به چاره نووسم نابهن! ژیانیکی باشه، مرؤف به دنیا دا ده گه ریت،

له کاتیکدا هیچی نییه و جگه له نان، پیوستی به هیچ نییه. کهس سووک و ریسوا ناکات، به ئارامی و بی سهرنجی کهسانی تر دنیا دهبریت. دهمهویت بهو شیوهیه بژیم و دهگمه پاقل و ئاندری و ئه شویتانهی ئهوانی لین..

نیکولا به گهرمی دهستی گرت و به پهنجهکانی دلنهوایی دهدايهوه. سهیری کاتزمیرهکهی کرد و وتی: "سهبارت بهم بابهته دواتر قسه دهکهین! کاریکی مهترسیدار له ئهستۆ دهگری... به باشی بییری لی بکهروهه.."

پلاگه وتی: "هاورپی ئازیز، بیرکردنهوه چ سویدیکی ههیه؟ مندالهکان واته پاکترینی خوینی ئیمه، جگه رگۆشهکانی ئیمه که له هه شتیک ئازیزترن، ئازادی و گیانی خویان دهبهخشن و بی ئهوهی خهم له چاره نووسی خویان بخۆن، له ناو دهچن. من که دایکم چۆن ئامادهی ئهجامدانی هه ر کاریک نهیم؟"

رهنگ به روخساری نیکولاوه نهما: "دهزانن یه کهم جاره ئه و قسانه دهبیستم..."

دایکی خه مبارانه سهری لهقاند و وتی: "دهتوانم چی بلیم؟ بی توانا دهستهکانی شور بۆوه و وتی: "خۆزگه وشهم بۆ دهبرینی ئهوهی له دلی دایکانهمدا دهگوزهریت، دهست دهکهوت."

به هوی ئه و وشه سووتینهرا نهی نیشانهی نارهبزایهتی بوو، دلتهنگ بوو.

هه لستا و وتی: "زۆریک له خه لکانی خراپه کار و بی ویزدان ئه گهری ههیه بۆ ئهم حاله بگرین..."

نیکولا هه لستا و دووباره سهیری کاتزمیرهکهی کرد.

- بریارمان دا بییت بۆ شار، بۆ ماله کهی من.

دایکی بی ئهوهی قسه بکات، سهری لهقاند.

- هه رچی زووتر باشترا! و به ئارامی وتی: "زۆر نیگه رانی تۆم..."

پلاگه به سه رسورمانه وه سهیری کرد و وتی: "چ شتیک ئهم

ئارەزوو و خوڤشه و یستییهی له ناخی ئەودا بزواندوو؟“
 نیکۆلا سەری داخست، وەستا. بزەیهکی پەڕیشانی له سەر لیو بوو.
 بێ ئەوەی سەیری بکات، پرسی: “پارەت پێیه؟”
 - نا.

نیکۆلا خێرا کیسەیهکی له گیرفانی دەرھینا و دەستی بۆ لای دایکی
 درێژ کرد: “فەرموو چەندت دەوێت هەلگره!”
 دایکی بێ ئیرادە بزەیهکی کرد، سەری لەقاند و وتی: “هەموو
 شتیک گۆراوه! ئیوه تەنانەت گرنگی بە پارەش نادن. خەلک بۆ بە
 دەستھینانی پارە ئامادەن هەر کاریک بکەن، تەنانەت رۆحی خۆیان
 گلاو دەکەن، بەلام ئیوه وەک پەرە کاغەزیک یان پارچە مسیک
 لێی دەروانن. گواپە پارەتان تەنیا بۆ چاکەکردن لەگەڵ کەسانی تر
 دەوێت.”

نیکۆلا بە پیکەنین درێژەیی بە قسەکەیی دا: “پارە شتیک بێ بەها و
 ھۆکاری کێشەیه. دان یان وەرگرتنی هەمیشە دەبێتە ھۆی دلتهنگی
 کەسەکان...”

دەستی دایکی گرت و گۆشی، وتی: “بە زووترین کات دێی، وایه؟”
 وەک هەمیشە بێ دەنگ رۆیشت.

دوای ئەوەی بەرپیی کرد، بیری کردەوہ: “چەند پیاویکی باشه!
 بەلام لەگەڵ ئەوہشدا بەزەیی بە ئیمەدا نەهاتەوہ، بەلام نەیتوانی
 درک بەوہ بکات ئەم بابەتەیی پێ ناخۆشه یان تەنیا بۆتە ھۆی
 سەرسورمانی.”

ویندی (2)

پلاگه چوار رۆژ دواتر به رهو شار بهرئ كهوت. ئەو گالیسكه بچوكه‌ی خۆی و دوو جانتاكه‌ی هه‌لگرتبوو، له گه‌ره‌كه‌كه‌ گوزه‌ری كرد و گه‌یشه ده‌شتایی. دایكى ئاو‌ری دایه‌وه و له ناكاو هه‌ستی كرد شوینیک جی دیلیت كه تالترین و به‌ئازارترین قۆناغی ژيانى له‌وئى به‌سه‌ر بردوووه و ئیستا پى ده‌نیتته دنیايه‌كى نوئى و خه‌مى نوئى و شادى نوئى.

كارخانه‌ هاوشیوه‌ی جالجالۆكه‌یه‌كى زۆر گه‌وره و سوورباو، له‌سه‌ر زه‌ه‌وییه‌كى ره‌ش به‌ دووكه‌ل راخرابوو و دووكه‌لكیشه‌كانى سه‌ریان له‌ ئاسمان ده‌سوو. مالى بچوكى كرىكاره‌كان نزیك له‌یه‌ك و له‌ ده‌وروبه‌رى كارخانه‌كه‌ بوون. ئەم ماله‌ خۆله‌میشیانه، چه‌ندین ده‌سته‌ی چ‌رى لای زه‌لكاوه‌كه‌ پىك ده‌هیتا. وا پى ده‌چوو په‌نجه‌ره بچوكه‌ لیله‌كانى بۆیه‌ك ده‌گرین. كلینسا له‌ ناو ماله‌كان بوو و بورج و زه‌نگه‌كه‌ی به‌ به‌رزیه‌كى كه‌متر له‌ دووكه‌لكیشه‌كان سه‌رى له‌ ئاسمان ده‌سوو.

دایكى ئاخىكى هه‌لكیشا. یه‌خه‌ی ته‌نگى جله‌كه‌ی كرده‌وه. خه‌مبار بوو و خه‌مه‌كه‌ی وه‌ك تۆزوخۆلى رۆژگارى هاوین وشك بوو. گالیسكه‌چى هه‌وسارى ئەسه‌په‌كه‌ی راكیشا و هاواری كرد: "هۆی، برۆحه‌یوان.."

نیکۆلا: "جووتیاره‌ داماوه‌كان له‌ برس‌ا ده‌مرن. منداله‌كان لاواز و بى‌هیز دینه‌ سه‌ر دنیا و هاوشیوه‌ی میشه‌كان له‌ وه‌رزى پاییزدا له‌ ناو ده‌چن... ئەمه‌یه‌ رووى راسته‌قینه‌ی سیسته‌مى سه‌رمایه‌دارى." پیاویكى شهل و گىر بوو و دیار نه‌بوو ته‌مه‌نى چه‌نده. مووى كه‌م و سپى بوو، ره‌نگ له‌ چاوه‌كانیدا نه‌ده‌بینرا. كاتیک لای گالیسكه‌كه‌ی

دهرؤیشت، قاچیکی دهشەلی. بە باشی هەست دەکرا که گرنکی بە شوینی سەفەرەکه نادات. قاچە خواروخیچەکانی لە ناو جزمە قورس و قوراویبەکە ی بۆ پیشەوە دریز دەکرد و بە پاراوی وتی: "هۆی، برۆ..!"

دایکی سەیری دەوروبەری کرد. بیابان بە ئەندازە ی رۆحی ئەو چۆل بوو. ئەسپەکه بە شیۆه یەکی بیزارکەر سەری رادەوہشانە و سمکۆلەکانی بە قورسی لە ناو چەوہکە دەچەقاند که بە هۆی تیشکی هەتاو گەرم داھاتبوو و قرچەقرچی لی دەھات. گالیسکەکه باش چەور نەکراوو و چەرخیەکانی جیرەجیری لیوہ دەھات. تەواوی ئەو دەنگانە تیکەل بە تۆزوخۆل دەبوو.

مالەکە ی نیکۆلا لە کۆتایی شار و لە کۆلانیکی چۆل، لە ناو تەلاریکی فەرەنگی سەوزباو بوو. لە پشت ئەو تەلارە مالیکی رەش و دوو نھۆمی دەبینرا که لە بەر کۆنی، هەمیشە ئەگەری دارمانی هەبوو. لە بەردەم بیناکە باخچە یەک دەبینرا و لە پەنجەرە ی هەر سی ژوورەکە، لقی گولی یاس و دارتووس دەھاتنە ژوورەوہ. ژوورەکان پاک و بی دەنگ بوون. سیبەری نامۆی عەرز ی ژوورەکە دەلەرز ی. لە سەر دیوارەکان رەفە ی پر لە کتیب و وینە ی چەند کەسایەتیەکی گرنک و بەرینز هەلواسرابوو.

نیکۆلا دایکی بۆ ژوورەکە ی رینوینی کرد. پەنجەرە یەک بەرەو باخچەکە دەکرایەوہ و پەنجەرە یەکی تر دەپروانییە سەر حەوشە ی داپۆشراو بە چیمەن و لەویش لە سەر دیوارەکان چەندین رەفە ی پر لە کتیب دەبینرا.

- زیاتر حەز بە چیشخانەکە ی دەکەم.

کاتیکی ئەمە ی وت وای زانی نیکۆلا لە شتیک دەترسیت. نیکۆلا بە نیگەرانی بۆچوونی خۆی دەربری و دایکی لە بریارەکە ی پاشگەز بۆوہ.

دۆخیکی تاییەت لەم سی ژوورەدا فەرمانرەوایی دەکرد. هەناسەدان

لهوئى خوئش بوو. مرؤف هزى نه ده كرد به دهنگى بهرز قسه بكات و نارامى كه سانى ناو وئنه كان بشيوئيتت كه بيرمه ندانه سهيرى ئاماده بووانيان ده كرد.

پلاگه په نجهى له گلى ئينجاننه كان دا و وتى: "ده بيت گوله كان ئاو بدهين".

نيكولا به شه رمه زارى وه لامى دايه وه: "به لئى، به لئى، خوئتان ده زانن گوله كانم خوئش ده وئيت، به لام ده رفه تم نييه پئيان رابگم.

دايكى ده بيئى نيكولا ته نانه ت له ماله كهى خوئى به وردى و وربايى و بئى دهنگه دهنگ به ريدا ده پروات وهك ئه وهى له گهل هه موو شتيكى چوارده ورى بيگانه و دوور بيت. روخسارى له و شتانهى ده يوئست بيبيئيت، نزيك ده كرده وه و سه باره ت به و شتانهى بييرى لئى ده كرده وه، پرسىارى سهير و ئالؤزى ده كرد. دايكى كاتيگ بيئى نيكولا ئه وه نده ميشكى په رش و بلاوه، هه ولى دا خوئى شوئى شته كان فير بيئت.

سه باره ت به ژيانى پرسىارى له نيكولا ده كرد. نيكولا به نيگه رانى و په ريشانى وه لامى ده دايه وه وهك كه سيك كه ده زانئيت به پئى پئويست هه لس و كه وتى نه كرده وه، به لام نازانئيت ريگه يه كى ديكه بگريته بهر.

دايكى گوله كانى ئاو ددها، لاپه رهى نؤته كانى مؤسيقا كؤ كرده وه كه له سهر پيانؤكه بلاو كرابوونه وه و ماله كهى گسك دا.

پال كه وتبوو و بييرى له رؤژ ده كرده وه، سهيرى بهرز كرده وه و سهيرى چوارده ورى كرد. بؤيه كه م جار بوو له مالى نه ناسراوئيكدا ده ژيا، به لام نيگه ران نه بوو. به لئى به خوئى دا سؤز و خوئشه ويستى به ژيانى نيكولا بيه خشيت. كه وتبووه ژير كاريگه رى هه موو شتيكى ئه و، ناشاره زاييه كهى، نه زانئىي گالته ئامئزى خانه خوئيكهى، دوور كه وتنه وهى، هه موو شته ئاساييه كان و حاله تى چاوه گه شه كانى كه له هه مان كات مندالانه و بيرمه ندانه ده هاته بهرچاو. له ناكاو

بيري پاڻل ڪهوته وه و رووداوه ڪاني 1ي ٺايري له زهينيدا وينا ڪرد. ٺازاري ٺهو پڙه وهڪ خودي پڙهه ڪه تايهت بوو. به ههزاران درڪ دلي دهرووشاند و توورپهيهي ڪي نامزي تيا دروست ده ڪرد ڪه پشتي ڪووري ٺهو پيره ٺنه ي راست ده ڪرده وه.

گويي له دهنگه نه ناسراوه ڪاني ٺياني شار گرتبوو ڪه له په نجه رهه ڪه وه ده خزانه ناو ٺوورهه ڪي و لق و گه لاي داره ڪاني باخه ڪي ده جولاند. بيري ڪرده وه: ”منداله ڪان له هه موو شوينيك له گه ران و سه يرانن. ٺه م دهنگانه له دووره وه، به ڪزي و لاوازي دههاتنه ٺوور و به ٺارامي له ناو ٺوورهه ڪه دهتوانه وه.“

بو به ياني، دايمي سه ماورهه ڪي پاڪ ڪرده وه و هه ليڪرد. بي تهقه و رهقه قاپه ڪاني ڪڙ ڪرده وه. له چاوه پرواني به ٺاگاهاتنه وه ي خانه خوئيهي له چيشته خانه ڪه دانيشته. دهنگي ڪڙهه بيسترا و نيڪولا چاويله ڪه به دهست ده ڪهوت.

پلاگه دواي ٺهوهي وه لامي سلوهه ڪي دايه وه، سه ماورهه ڪي برده ٺووري نان خواردن و نيڪولا سه رقالي شوردي ده م وچاوي بوو. له گهل ٺهوهي ٺاو ده رڙايه عه رزي هو له ڪه، سابوون و فلچه ڪي لي ده ڪهوت و به رده وام ده بيولاند.

له کاتي نانخوردن به دايمي وت: ”له فه رمانگه ي ويلايه تي ڪار ده ڪه م و ده بينم پڙانه چوڻ جووتياره ڪان هه ٺار و مالويران ده بن.“ بزهيه ڪي ڪرد و وتي: ”جووتياره هه ٺاره ڪان به هو ي برسيتي لاواز ده بن. مندال به ڪز و لاوازي له دايمي ده بيت و هاوشيوه ي ميشي پاييزي ده مرن. هه موومان ٺه وه ده زانين. زانياريمان له سه هر هو ڪاري ٺه م نه هامه تي و به دبه ختيه هه يه و دواي ٺهوهي ليڪولينه وه يان له سه ده ڪهين، موچه وه رده گرين. ٺه مه ٺه و ڪارهيه ڪه ٺمه ده يڪهين.“

پلاگه پرسى: ”جه نابت چ ڪاريڪ ده ڪه يت؟ خوئندڪاري زانڪوي؟“
- نا، من له گوند ماموستا بووم. باوڪم له ويتاڪا به ريوه بهري

كارخانىه و من بوومه مامۆستا، به لام كتيبم له ناو گوندنشىنه كان بلاو ده كرده وه و له بهر ئه وه زىندانىيان كردم. دواى ئه وه له كتيبفرۆشپيه ك دامه زرام، له وپيش ناگام له خۆم نه بوو و بۆ ويلايه تى ئارا خانگيل دووريان خسته وه... له وئى له گه ل حكومه ت تووشى كيشه بووم و حكومه ت منى بۆ كه ناره كانى ده رىاى سبى نارد و پيىنج سال له گونديك مامه وه."

دهنگى به ئاوازيكى ئارام و دوورودريژ له ژوورى رووناك تيكه ل به تيشكى خۆر ده بوو.

دايكى له م به سه ره اتانه ي زۆر بيستبوو، به لام نه يده توانى تى بگات بۆچى ئه وان به م ساناييه ده يگيرنه وه بئى ئه وه ي كه س بۆ ئه و رهنجانە ي كيشاويه تى، تاوانبار بگات. نيكۆلا وتى: "ئەمرو خوشكه كه م ديت."

- ميړدى هه يه؟

- بيوه ژنه. ميړده كه ي بۆ سيبيريا دوور خرابزوه و دوو سال پيش ئيستا له ده ره وه ي ولات مرد.

- له تو گه نجتريه؟

- نا، شەش سال له من گه وره تره. زۆر قه رزارى ئه وم، جيا له مه زۆر به ي شته كانى ئيره هى ئه وه... به لام كتيبه كان هى منن.."

- له كوئى ده ژى؟

به پيگه نين وه لامى دايه وه: "هه موو شوينيك! له هه ر شوينيك پيوستيان به كه سيكى بوير و چاونه ترس بيت، ئه و له وييه."

- ئه وپيش وه ك ئيمه بير ده كاته وه؟

- به لئى.

دواتر به ره و شوينى كاره كه ي به ري كه وت.

دايكى بيرى له ئامانجيك ده كرده وه كه چۆن رۆژانه خه لك راستگزيانه و پيداگرانه به رگري لئى ده كه ن. هه ستى كرد له تاريكيدا له به رده م شاخيك وه ستاوه.

دەمە و نيوەرۆ، ژنيکی بالابەرز و ریکو پینکی رەشپۆش هات. کاتیک دایکی دەرگای بەرپوودا کردەو، ئەو خاتوونە جانتا زەر دە بچوکه کە ی خستە سەر زەوی و خیرا دەستی پلاگە ی گرت و وتی: "تۆ دایکی پاڤل ڤیلاسیڤی، وایه؟"

دایکی کە بە هۆی کە شخەیی جله کانی میوانە کە ی حەپە سابوو، وەلامی دایه وە: "بەلی."

ئەو خاتوونە کاتیک لە بەردەم ئاویتە کلاوہ کە ی سەری لا برد، وتی: "هەر بەو جۆرە ی کە بیرم لی دە کردیە وە. براکە م پینی وتم دیتە ئیرە و لە گەل ئیمە دە ژی. من و کورە کە ت زۆر لە میژە هاو پین. زۆر باسی تۆی دە کرد."

دەنگی نامۆ بوو، لە سەر خۆ قسە ی دە کرد، بە لام جولە کانی پر بوو لە ئیرادە. چاوه گەرە خۆلە می شیبیە کە ی بزە یه کی هاو پینانە ی پیوه دیار بوو. چەند هیلینکی ناسکی بچوک لە سەر ناوچاوی و قژە ئالتوونییە کە ی لە سەر گوپی دە درەوشایه وە.

خاتوون وتی: "برسیمە، حەزم لە کوپینک قاوہ یه."

پلاگە وتی: "ئیسنا ئامادە ی دە کە م."

قاوہ سازە کە ی دە رهینا و بە ئارامی پرسی: "پاڤل بە راستی سە بارە ت بە من قسە ی دە کرد؟"

- بەلی.

خوشکی نیکۆلا قوتوویە کی بچوکی لە گیرفانی دە رهینا، جگەرە یه کی هە لگرت و دایگیرساند. بە دەم پیاسە کردن لە ناو ژوورە کە، وتی: "زۆر نیگەرانی پاڤل سی؟"

دایکی بە دەم سە یرکردنی بلیسە ی شینباوی ئاگری ژیر قاوہ سازکە، بزە یه کی کرد. دلته نگییە کە ی لە بە رامبەر ئەو خاتوونە، لە قوولایی شادییە کە یدا ونبوو.

دایکی بە پیکە نین وتی: "کە واتە کورە کە م سە بارە ت بە من قسە ی دە کرد! دە پرسی نیگەرانی بۆ یان نا؟ ئاشکرایە نیگەرانی و چەندە

به نازار و سهخته... به لام پيشتر سهختر بوو، چونكه ئيستا دهزانم به تهنيا نيهه."

- به راست ناوت چى بوو؟

- سوڤى.

دايكى به وردى سهيرى كرد. بويىرى و چاونهترسى له م ژنده دا دهبينرا. به دلنيايهه وه قسهى دهكرد.

- خالى گرنگ ئه وهيه هاورييان ماوهيهكى زور له گرتووخانه نهمين. زوو دادگايى بكرين و هر ئه وهندهى پاڤل بگاته سيبريا، نامادهكارى بو هه لاتنى دهكهين. ليڤه ناكريت چاوپوشى لى بكهين.

سوڤى به دواى شويينيكدا دهگهرا بو ئه وهى جگه ره كهى فرى بدات، له كوتاييدا جگه ره كهى له ناو گلى ئينجانكه دا كوژانده وه.

دايكى پنى وت: "ئه وه گو له كه وشك دهكات!"

- ببوورن! نيكولايش به رده وام بو ئه م كاره ئاگادارم دهكات وه. جگه ره كهى دهرهيتا و له په نجه ره كه وه فرى دا.

- تكا ده كه م بمبوورن! بى بيركردنه وه ئه و قسه يه م كرد. نابيت ره خنه له ئيوه بگرم.

سوڤى شانى به رز كرده وه و به ئارامى وه لامى دايه وه: "كاتيك هه له يه ك ده كه م بو ره خنه م لى نه گرن؟"

- قاوه نامادهيه.

- سوپاس.

- بو تهنيا پياله يه ك؟ ئه ي خوتان ناخونه وه؟

له ناكاو دهستى خسته سهرشانى دايكى و بو لاي خوى رايكيشا. چاوى تى برى و به سه رسورمانه وه پرسى: "له وانه يه خوت به غه ريبه بزانى!"

دايكى به پيكنين وه لامى دايه وه: "هه رچه نده دويى هاتمه ئيره، به لام هه ست ده كه م مالى خومه و زور ده ميكه ئيوه ده ناسم. ترسم له هيچ نيهه، هه رچيم بويت ده يلیم، ته نانه ت ره خنه يش ده گرم..."

سوڤى به دهنگى بهرز وتى: "ئەمە زۆر باشە".

دايكي بەردەوام بوو: "ئاتوانم سەرنج بەخمە سەر شتىك، خۆم ناناسمەو. پىشتەر مرؤڤ ماوئەيەك بە دەوروبەرى كەسەكاندا دەھات بۆ ئەوئەى بتوانىت خۆمانە قسەيان لەگەل بكات، بەلام ئىستا رۆح ترسى لە هيچ نىيە و مرؤڤ لە ناكاو ھەندىك قسە دەكات كە پىشتەر بىرى لى نەكردۆتەو، ئەوئەى قسەى سەير و سەمەرە!" سوڤى جگەرەى دووئەى ھەلكرد. بە چاو ھۆلەمىشىيەكانى دلسۆزانە سەيرى دايكي كرد.

- وتت ئامادەكارى بۆ ھەلاتنى پاڤل دەكەن... بەلام دواى ئەو ھۆلە چۆن ژيان بە سەر بەرىت؟

سەرئەنجام پلاگە تۋانى ئەو پرسىيارە بكات كە زۆر لەمىژ بوو مىشكى پەرىشان و ئالۆز كەردبوو.

سوڤى دووبارە قاوئەيەكى بۆ خۆى تى كرد و ھەلامى دايەو: "زۆر ئاسانە، ھەك ژمارەيەكى زۆر لە ھەلاتۋانى تر ژيان دەكات... بەم دوايانە بە دواى يەكەك لەواندا رۆشىتم، كرىكارىكى باشوورى بوو. بۆ ماوئەى پىنج سالى دوورىان خستبۆو ھە و سى سالى و نىوى سزاكەى بە سەر بردوو.

- ئاخ، 1ى ئايار بىر و ھزرى پەرىشان كەردووم، پىم وابىت لە يەك كاتدا دوو رىگە دەبەرم... ھەندىك كات گومان دەكەم لە ھەموو شتىك تى دەگەم، ھەندىك كات مىشكەم پەرش و بلاو... بۆ نمونە كاتىك سەيرى جەنابت دەكەم، دەبىنم بە واتاى وشە خاتوونىكى بەرىزى.. بۆ ئەو بىروباوئە ھەول دەدەيت... پاڤل دەناسى و رىزى دەگرىت... سوپاستان دەكەم."

سوڤى پىكەنى و وتى: "نا، دەبىت سوپاسى خۆتان بكن."

دايكي ئاخىكى ھەلكىشا و ھەلامى دايەو: "لە خۆم؟ من ئەو شتانەم فىر نەكردوو! خۆم پىتم وت، ھەندىك كات شتەكان زۆر بە سادەيى دەبىنم، ھەندىك كات ئاتوانم درك بەم سادەيى بەكەم... بۆ نمونە

ئىستا ئارام و له ناکاو له م ئاراميه دترسم. به دريژايي ته مهنم ترساوم و ئىستا که دهبيت بترسم، ناترسم. هۆکاره کهي نازانم".

سۆفی دواي ئه وهی قنچکی جگه ره کهي خسته ناو ژیر پيالله که، سه ری له قاند، قره ئالتونيه کهي به سه رشان و ملیدا په خشان کرد و له کاتیکدا له ژووره که دهرويشته ده ر، وتی: "ئه و رۆژه ده گات له هه موو شته کان تی بگه يت. ئىستا کاتی ئه وه یه جله کانم داکه نم و ئه م زریقه و بریقانه له خۆم بکه مه وه".

دایکی به نیگاکانی به دوایدا رویشته. هه ناسه یه کی هه لکیشا و سه یری چوارده وری خۆی کرد. بی بیرکردنه وه دهستی کرد به کۆکردنه وهی قاپه کان. ههستی به ئارامی ده کرد.

ویندی (3)

نیکولا نزیکهی سہعات چوار گہراہوہ. لہ کاتی نانی ئیوارہ، سوئی بہ پیکہنین چیرۆکی دوورخراوہیہکی ہلاتووی گپراہوہ کہ لہ مالہکہی حہشاری دابوو. باسی ئہو ترسہی دہکرد کہ ببووہ ہوی ئہوہی لہ ہموو شویتیک سیخورہکان ببینیت و باسی ہلسوکہوتی سہیری کہسہ ہلاتووہکہی دہکرد... شتیک لہ ئاوازی دہنگی سوئیدا دایکی دہخستہ بیری ہاشوہوشی کریکاریک کہ کارہکہی بہ باشتیرین شیوہ ئہنجام داوہ و ئیستا لہ خوی رازیہ.

لہم کاتہدا سوئی کراسیکی پمہیی سووک و فشی لہ بہردا بوو کہ لہ شانییہوہ تا قاچی دادہپوشی. چاوہکانی خہمبار و جولہکانی ئارام بوو.

نیکولا دواي نانخواردن وتی: ”سوئی، تو دہبیت بہ کاریکی دیکہوہ سہرقال بیت! دہزانی دہمانہویت رۆژنامہیہک تاییہت بہ گوندہکان چاپ و بلاو بکہینہوہ... بہلام بہ ہوی قولبہستکردنی ہاوریکانمان پہیوہندیمان لہگہل جووتیاران پچراوہ. تہنیا پلاگہ دہزانیت چۆن کہسیکی شیاو و گونجاو بو بلاوکردنہوہی رۆژنامہکہ بدۆزیتہوہ. لہگہلی برۆ، چونکہ ئہم کارانہ دہبیت خیرا ئہنجام بدریت.”

سوئی جگہرہی دہکیشا و وتی: ”بہ جوانی تیگہیشتی دایکہ؟“

- بہلی! بہری بکہوین!

- لیڑہوہ دوورہ؟

- نزیکہی ہہشتا کیلزمہتر...

- زۆر باشہ. ئیستا دہمہویت پیانو بژہنم. تاقہتتان ہہیہ کہمیک

گوئی لہ موسیقا بگرین؟

دایکی لہ سہر کورسیہک دانیشٹ و وتی: ”ہیچ لہ من مہپرسن

و به شیوهیهک هه‌لس وکھوت بکھن وهک بلئی لیڙه نیم". دایکی دهیبینی خوشک و برا بی ئه‌وهی گرنگی به رواله‌تی بدن، له گفتوگؤکانیان به‌شداری پی دهکهن.

- گوئی بگره نیکؤلا! ئه‌مه پارچه مؤسیقیه‌کی (گریک) ه. ئه‌مڙو ئه‌م نۆته‌م هیتا. په‌نجه‌ره‌که دابخه.

لاپه‌ږه‌ی نۆته‌کانی کرده‌وه و دواتر به دهستی چه‌پی ژهنینی ده‌ست پیکرد. سیمه‌کان به نه‌رمی ده‌له‌رینه‌وه. سه‌ره‌تا نۆتیک له شیوه‌ی ئاخیکی قوول و دواتر نۆتیکي دیکه په‌یوه‌ستی نۆتی یه‌که‌م ده‌بوو. په‌نجه‌کانی ده‌ستی راستی ده‌جولان هاوشیوه‌ی ئاهه‌نگ و هاواری ده‌نگی مه‌لیکی ترساو که به‌ئاگا هاتیبته‌وه. له سه‌ر ته‌ختایی ږه‌شی نۆته ورده‌کان که به شیوه‌ی ریگ و هه‌لسه‌نگینراو وهک ده‌ریایه‌کی ماندوو له توفان، بالیان ده‌گرت و ئاوازیان بلاو ده‌کرده‌وه. له وه‌لامی سرود، شه‌پؤله قورسه‌کان که هاوئاوه‌نگی ده‌نگیکي گږ بوو، به‌خه‌مباری ده‌گریا و گازنده و پرسیاره‌کان و ناله‌کانی قووت ده‌دا که وهک کیشیکي خه‌مبار بوو. هه‌ندیگ کات ئاوازه‌که، له فرینیکي نائومی‌دیدا لاواز ده‌بوو، ئاخیکی هه‌لده‌کینشا، دواتر ده‌که‌وت، ده‌خزا و له سه‌ر لافاویکی شه‌پؤلاوی و خزؤکی نۆته‌کانی ژیره‌وه ده‌سوورا، نوقم ده‌بوو، دیار نه‌ده‌ما، تاکو دووباره له ناو ده‌نگیکي ریگ ده‌رده‌که‌وته‌وه، فراوان ده‌بوو، بلاو ده‌بؤوه و له ناو هیزی نۆته‌کاندا ده‌توایه‌وه. له کاتیکدا بی ماندوویه‌تی و به‌هه‌مان هیز و ئارامی ئاخی هه‌لده‌کینشا.

سه‌ره‌تا مؤسیقاکه کاریگه‌ری له سه‌ر دایکی دانه‌نا، چونکه لینی تی نه‌ده‌گه‌یشته. هاوشیوه‌ی ژاوه‌ژاو و قه‌ره‌بالغی لینی ده‌روانی. گوچکه‌ی نه‌یده‌توانی ئاوازه‌که له ناو لیدانی ئالۆزی زۆری نۆته‌کاندا بیستیته. به‌ده‌م باویشکه‌وه سه‌یری نیکؤلای ده‌کرد که له سوچیک له سه‌ر کورسیه‌ک دانیشتبوو. ږوخساری جدی سوڤی بینی که سه‌ری له‌ژیر قژه ئالتونیه‌که‌ی چه‌مابؤوه. خور ئاوا ده‌بوو. تیشکیکي

لەر زۆك سەرھتا سەر و شانى سۆفى وەك خەرمانەى رووناكى داپۆشى، دواتر خزاىە سەر پىانۆكە و لەژىر پەنجەى ژەنىارەكە شەپۆلى دەدا. مۇسىقا بە ژوورەكەدا بلاو بۆوہ و دلى داىكى، بى ئەوہى ھەستى پى بكات، بەئاگا دەھاتەوہ. سى نۆت ھاوشىوہى دەنگى لەرزۆكى فىدىا مازىن يەك لە دوای يەك ھاتن و وەك سى ماسى زيوباو لە ناو جۆگەيەك، يەكتريان لە بەرزايى رادەگرت. لە كاتىكدا لە ناو لافاوى دەنگەكان دەدرەوشانەوہ و جاروبار نۆتىكى دىكە پەيوەستيان دەبوو و ھەمووان پىكەوہ سروودىكى سادە، خەمبار و دلگىريان دەخويند. پلاگە شوپىيان كەوت و چاوەروانى گەرانەوہيان بوو. تەنيا گوپى لەوان دەگرت و ئەوانى لە ژاوەژاوى دەنگەكانى دىكە جيا دەكردەوہ.

لە ناكاو لە قوولايى رابردووى تاريك، بىرەوہرى سووكايەتییەك كە لەمىژ بوو فەرامۆش كرابوو، ئىستا بە روونى و بى بەزەبىانە زىندوو دەبۆوہ.

شەويك ھاوسەرەكەى درەنگ و بە سەرخۆشى گەرابۆوہ. بە شەق تىي ھەلدا و بە نەرەنەر و تىبووى: "برۆ بمرە، ھىچ و پوچ، بىزار و ماندووم دەكەى! ئىستا بە بىنىنت ھىلنجم دىت!" بۆ رزگار بوون لە شەقەكانى، مندالەكەى خستبووہ باوہش و ئەوى كەردبووہ قەلغان. پاقل سى تەمەن دوو سال ترسا، دەگريا و پەلەقاژەى دەكرد.

مىخائىل بە دەنگە قىزەونەكەى وتى: "برۆ بمرە، ون بە لە بەرچاوم..!" خىرا بەرەو چىشتخانەكە رۆىشتبوو. شالىكى خستبووہ سەرشان، مندالەكەى لە بەتانىيەك ھەلپىچابوو و بى ئەوہى دەنگەدەنگ بكات، يان گازندە و سكالاً، بە پىخاوسى رۆىشتبووہ ناو كۆلان. تۆزوخۆلى كۆلان بە قاچىوہ دەنووسا. مندالەكە دەگريا و پەلەقاژەى دەكرد. بۆ بى دەنگ كەردنى مندالەكە شىرى پىدا. بەرە بەرە ھەوا رووناك دەبۆوہ. پلاگە شەرمى دەكرد لەوہى كە ئەگەرى ھەيە كەسىك

به نيوه پرووتى له ناو كۆلانه كه بيبينيت، روښته لاي زه لكاوه كه. له ژير دارببيه كان دانېشت. ماويه كي زور له وئ مائه وه. له كاتيكدا شه و دهورى گرتبوو، چاوى له تاريكى شه و برى و به ترسه وه بو منداله خه وتووه كهى و دله برينداره كهى خوئ لايه لايهى دهخويند. له ناكاو مه ليك به سهر سهرى دايكيدا فرى و به ئاگاي هيتايه وه. به هوئ سهر ماوه دهله رزى. ناچار بوو بگه رپته وه بو مال. دهيزانى به ره و پيرى تيه لدان و سووكايه تى كردنى به رده وام دهچيت. بو دواچار ناله يه كي سارد له قورگى هاته دهر و بئ دنگ بوو. سوڤى ئاورى دايه وه و له براكهى پرسى: "ئمهت پئ خو شه؟" نيكولا وهك ئه وهى له خه ونيك راپه رپت، وه لامى دايه وه: "به لئ، زور ناوازه بوو!"

پارچه مؤسيقايه كي ئارام، شيرين و خوش ئاههنگ، له ژير په نجه كانى سوڤى هاته دهر.

بیره وه ريبه كان له سنگى دايكيدا ده يانخويند و دهله رزين. ده يو يست مؤسقا به رده وام بيت. بيروكه يهك به زهينى گه يشت: "ئهم خوشك و برايه ژيانىكى ئارام و هاوريانان ههيه. مؤسقا ده ژهنن... جوين نادن و مهى ناخونه وه و له سهر بابته تى لاهه كي شه ر ناكهن. به پيچه وانه ي ئه وهى لاي خه لكانى به ختره ش باوه، بير له رهنجاندن و ئازاردانى يه كتر ناكه نه وه."

سوڤى دووباره جگه ره يه كي داگيرساند. مژيكي قوولئ لئ دا و وتى: "كوسيتاي داماو زياتر له هه مووان هه زى له م پارچه مؤسقا يه ده كرد."

- چهنده زم ده كرد ئهم پارچه يه ي بو بژه نم! سروشتيكى پاكى هه بوو، هيچ خاليك نه بوو هه ستي پئ نه كات..."
دايكى وتى: "بئ گومان باسى هاوسه ره كهى ده كات". بزه يه كي كرد. سوڤى به دهنگيكي ئارام به رده وام بوو: "چهنده به خته وه رى پئ به خشيم! زور به باشى دهيزانى ژيان بكات... به رده وام خوشحالى،

خۆشحالییەکی منداڵانە و زیندوو لە ناخیدا بوو.

دایکی بە خۆی وت: "منداڵانە؟"

نیکۆلا دەستی بە ریشیدا هێنا، وتی: "بەلێ."

سۆفی جگەرەکەی فرۆی دا، سەیری دایکی کرد و وتی: "ئەم دەنگانە نابنە هۆی بیزاری تۆ؟"

دایکی هەرچەند نەیتوانی نارەزایەتی خۆی بشاریتەوه، وتی: "ئەی نەمووت هیچ لە من مەپرسن. من لە هیچ تێ ناگەم، تەنیا گوێ دەگرم و بیر دەکەمەوه."

سۆفی وتی: "نابیت، دەبێ تێ بگەن. کەسیک، بە تاییەت ژنیکی کاتیکی خەمبارە، مەحاله هەست بە مۆسیقا نەکات..."

بە قایمی دەستی بە سەر دوگمەکانی پیانۆکەدا هێنا. هاواریکی بەرز بۆوه، وەک ئەوێ کەسیک هەواییکی مەترسیداری هێنابیت. دەنگی گەنج، ترساو و شلەژاو بەرز بوونەوه و کەس نەیزانی بۆ کوێ روێشتن. دووبارە دەنگی پاراو و توورپە بە ژوورەکەدا بلاو بۆوه. بینگومان کارەساتیک قەوماوه.. دواتر دەنگی بەهیز و دلگیری دیکە دەستی پێ کرد بە خویندنی سروودیکی جوان و بەتین کە مایەیی ئۆقرە و ئارامی بوو.

سۆفی ماوێهێکی زۆر پیانۆی ژەنی. دایکی حالی گۆرا. دەیویست بپرسیت ئەم مۆسیقایە باسی چی دەکات کە وینەیی نادیار، هەست و بیر و هزری گۆراو لە زەینیدا دروست دەکات. خەم و خەفەت جینگەیی خۆیان بە ئالای شادی و ئارامی دەدا. وا پێی دەچوو دەستەیهک لە بالندە نەبێنراوهکان لە کاتیکیدا بە بالە ناسکەکانیان بەر دل دەکەون، بە ناو ژوورەکەدا دەسورپینەوه، بە دەنگی گر گۆراننیهک دەخوینن کە هزر و بیرکردنەوه بە قسەیی ئالۆز هەلدەخرینن و ئەم قسانە لە گەل هیوایهکی نامۆ، بویری بە دل دەبەخشن و پری دەکەن لە هیز و ورە.

پلاگە کە بە چاوه‌کانی دەگەرا بۆ ئەوێ کاریکی بۆ خۆی بدۆزیتەوه،

له سهر نووکی پی رژیسته چیشخانه تاكو سه ماوه ره که هه لبات. به نیکه رانی چای تی کرد. وهک ئه وهی بیهویت بهو وشه پر ههست و سوزانهی به خوی و هاوړیکانی دهوت، دلی نارام بکاته وه. دهیوت: "ئیمه ی چینی بی بهشی کومه لگا، ههست به هه موو شتیک دهکه یین، به لام ده برپینی ههسته کانمان پی کاریکی سهخته. شهرم دهکه یین له وهی که ناتوانین ئه وهی تیی دهگه یین باسی بکه یین و هه ندیک جار دژی هزره کانمان و دژی ئه و که سانهی ئه و هزارانه له میسکماندا دروست دهکن، ده وهستینه وه. له هه موو لایه ک لیمان ده دن، بریندارمان دهکن، به لام ناتوانن دهست به سهر رۆحماندا بگرن. ده مانه ویته بجه ویینه وه، به لام هزر و فکره کان رۆح به ئاگا دینیته وه و فه رمانی ته ماشا کردنی پی ده دات..."

نیکولا سهری له قاند و گوئی دهگرت. سو فی که له به ردهم پیا نۆکه دانیشتبوو، سهیری دایکی کرد. ئاوازیکی نارام له گه ل و ته کانی دایکی تیکه ل بوو که به رگیکی ساده و هاوړییانه ی ده کرده بهر. - ئیستا ده توانم که میک باسی خوم و خزمه کان و که سه نزیکه کانم بکه م...

چونکه له ژیان تی دهگم و له و کاته وهی توانیومه به راورد بکه م، دهستم کرد به درک کردن. پیشتر هیچ پیوه ریکم بو به راورد کردن نه بوو. له چینی ئیمه دا هه موو وهک یهک ده ژین.. ئیستا ده زانم که سانی دیکه چون ژیان به سهر ده بهن و بیرم ده که ویته وه خوم چون ژیانم به سهر بردوو، بیره یانانه وهی ئه و ژیا نه بوم دژواره... مرؤف بو دواوه ناگه رپته وه و ئه گه ر بگه رپته وه، ناتوانیت ته مه نی گهنجی به دهست بییته وه..."

سهری داخست و به رده وام بوو: "له وانه یه قسه ی هه له و بی سود بکه م، چونکه ئیوه خوتان هه موو شتیک ده زانن. من سه بارهت به خوم ده دویم، ئیوه منتان لای خوتان هیشتوته وه."

فرمیسکی ئه مه کناسی و پیزانین له چاوه کانی کۆ بزوه و دهنگی

دهله رزی. له کاتیگدا بزهی بو خانه خوئیکانی دهکرد، دریژهی به قسهکانی دا: "تهنیا دهمویست قسهی دلم بکه م بو ئهوهی بزنان خیر و خوئی ئیوهم دهویت".

نیکولا وتی: "پئویست بهم کاره ناکات، دهیبینین و لهوهی که لیږه لهگه ل ئیمهیت، خوشحالین".

پلاگه به ئارامی بهردهوام بوو: "دهزانن، دهلیی گهنجینه م دوزیوه تهوه، دهوله مهند بووم و دهتوانم دیاری پیشکەشی هه موو خه لک بکه م... لهوانه یه ئه م کاره گه مژانه بیت".

سوئی به ریزه وه وتی: "ئه و قسانه مه که.."

پلاگه نهیده توانی ویستهکانی دامرکینیتته وه. دووباره باسی ئه و شتانهی دهکرد که به تازه و گرنگی دهیبینی. چیرۆکی ژیا نی دهگیرایه وه که پر بوو له رهنج، ریسوایی و بهدبختی. ههندیگ جار قسهکانی دهبری، وهک ئه وهی له خوئی دوور که وتیبته وه و به جوړیک باسی خوئی دهکرد، وهک ئه وهی باسی که سیکی دیکه بکات.

بی نیگهرانی و دلتهنگی، به وشه ی زور ئاسایی و لهگه ل خهندهی دلنیا یی له سهر لیو، له بهرده م نیکولا و خوشکه که ی، میژووی رهش و سپی رۆژه خه مبرزوینهکانی بلاو دهکرده وه، لیږدانهکانی میرده که ی دهژمارد، له کاتیگدا خویشی سهری سور مابوو له پرپووچی بیانووهکانی و لهوهی که نهیتوانیبوو خوئی له و لیږدانه بپاریزیت. نیکولا و سوئی بی دهنگ و به وردی گوئیان له قسهکانی دهگرت. له تیگه یشتنی قوولی ئه م ژیا نه مروییه که هاوشیوهی ئاژهل مامه له ی لهگه ل دهکرا و ماوهیهکی زوړیش خوئی ههستی به نادادپهروه ری دوخی خوئی نهکردوو، چه په سابوون. دهیانزانی ئه وهی دایکی باسی دهکات، چاره نووسی ههزاران کهسه. له م به سه رهاته دا، هه موو شتیگ ئاسایی و بی به ها بوو، به لام ژماره یه کی زوری خه لک له سهر زهوی به م شیوهیه ژیا ن به سهر دهبن.. نیکولا ئانیشکی

خستبووه سەر مېزهكە و دەستى بە سەريەوہ گرتبوو. سۆفى پالى بە كورسيەوہ دابوو و ھەندىك جار سەرى بە نیشانەى نەرىنى رادەوہشاندى. نەدەزانرا لە بەرخۆيەوہ چى دەلەيت. ئىتر جگەرەى نەدەكيشا. روخسارى لاوازتر و رنگ بزرپكاوتر دەردەكەوت. بە ئارامى وتى: "جاريك خۆم بە بەدبەخت بينى. ھەستم كرد ژيان لە سەرسامى زياتر، ھىچى تر نىيە. لە كاتى دوورخرانەوہ، لە گوندىكى بچوكى ويلايەتەكمان بووم، كارم نەبوو و جگە لە خۆم كەس نەبوو بىرى لى بگەمەوہ. لە تاو بىكارى، بەدبەختىيەكانم كۆ كردهوہ. چاوم پيا خشاندى. لەگەل باوكى خۆشەويستم شەرم كردبوو و بە ھۆى خويندەنەوہى كتيبە قەدەغەكراوہكان لە خويندنگە دەركرابووم. دوو جار زىندانى كرام. دواى ئەوہ ھاوسەرەكەم زىندانى كرا و دوور خرايەوہ و چەند سال دواتر كۆچى دوايى كرد... لەو كاتەدا ھەستم كرد داماوترين كەسى سەر زەويم، بەلام داىە گيان، ئەگەر ھەموو بەدبەختىيەكانم لە تەنىشت يەك ريز بكەن و دە ھىندەى تريشى بۆ زياد بكەن، ناگاتە بەدبەختى يەك مانگى ژيانى تۆ.. نا، بەرگەگرتتى ئەشكەنجەى رۆژانە بە دريژايى چەندىن سال... ئەم خەلكە داماوہ ھىزى بەرگەگرتتى ئەم ئىش و ئازارەيان لە كوئى بە دەست ھىناوہ؟"

سۆفى: "ئىمە، واتا چىنى بەشخوراوى كۆمەلگە، ھەست بە ھەموو شتەكان دەكەين، بەلام تواناي دەربرىنمان نىيە. لە ھەرلايەكەوہ لىمان دەدەن، بەلام ھەرگىز ناتوانن رۆحمان داگىر بكەن."

دايكى ئاخىكى ھەلكيشا و ھەلامى داىەوہ: "لەگەلى رادىن."

نيكۆلا بىرمەندانە وتى: "وام دەزانى لەگەل ئەو ژيانە ئاشنام، بەلام كاتىك كاريگەرييەكانى نەك لە كتيبيك بيخوينتيەوہ، بەلكو لە كەسيك ببيستى، كارەساتبارە! وردەكارييەكانى مەترسیدارە، تەنانەت بەشە پووچ و ناگرنگەكانى و ئەو چركانەى سالەكان پىك دىنن."

گفتوگۆكەيان بە ھىواشى بەردەوام بوو. دايكى نوقمى بىرەوہرييەكانى

بوو و ريسواييه كانى ژيانى رۆژانهى ھەلدەھيىنجا و پەردەيەكى خەمبزوین و نامۆ و بى كۆتايى، پىكھاتوو لە ترس و قىزەونى دروست دەکرد كە تەمەنى گەنجى تيا بە فيرۆ درابوو. لە ناکاو وتى: "ئاخ! چەندە قسەى بى مانام کرد، ئىستا كاتى خەو! ناکریت ھەمووى بلىم".

نيكۆلا لىي نزيك كەوتەو ھە و بە گەرمى دەستى گوشى. سۆفى تا دەم دەرگا لەگەلى رۆيشت. لەوئى ھەستا و وتى: "پشوو بدە... شەوخۆش".

گەرمى لە دەنگى دەبارى و چاوە خۆلەميشييه كەى بە نەرمى رۆخسارى پلاگەى نەوازش دەکرد. ئەويش دەستى سۆفى گرت و ھەلامى داىەو ھە: "زۆر سوپاس".

وینەى (4)

دوای چوار رۆژ دایکی و سۆفی وهک کهسانی هه ژار جل و بهرگی کۆنهیان پۆشی، دار به دهست و بوخچه له شان له بهردهم نیکۆلا ئاماده بوون. جلهکان پوخساری سۆفیان وردتر و سیمای شیلگیرانهتر پیشان هه دا. نیکۆلا پێی وت: "دهلێی ته مهنت له ریی په رستگا و کلیسا به سهر بردوووه..!"

له کاتی مائاواویی به گهرمی دهستی خوشکه کهی گوشی. دووباره دایکی سادهیی و ئارامی نیوان ئهو دووانهیی بینی. به راستی عه شق و خۆشهویستی ئهوان چهنده ساده و پاک بوو، به لام ئهو ژینگهیهی پلاگه تیایدا ژیا بوو، خه لک یه کیان ماچ ده کرد و زیاتر به خۆشهویستییه وه له گه ل یه ک دهوان، به لام له گه ل ئه وه شدا وهک سه گی برسی گازیان له یه ک ده گرت.

پلاگه و سۆفی شاریان به جی هیشت و گه یشتنه دهره وهی شار.. جادهیه کی دوورودریژیان له نیوان دوو ریز دارتووس گرت بهر. دایکی له سۆفی پرسی: "ماندوو نه بوویت؟"

- وا ده زانی له گه ل رینگه رۆیشتن رانه هاتووم؟ هه له یته.

سۆفی شادومان وهک ئه وهی باسی هاروهاجی سه رده می مندالی بکات، دهستی کرد به پیا هه لدانی چالاکییه دره وشاوه شو ر شگیریه کهی خۆی: "جاریک، ناویکی خوازاوم له خۆم نا، پاسپۆرته کهم ته زویر بوو و بۆ رزگار بوون له دهست سیخوره کان جله کانم گۆری. سه د کیلۆمه تر، سه د کیلۆ نووسراو و بلاو کراوهی قه دهغه کراوم بۆ شاره جیاوازه کان ده برد، کاروباری هاوړی هه لاتوو هه کانم ریک ده خست و تا دهره وه هاوړییه تیم ده کردن. جاریک ئامییری چاپم برده وه بۆ مال، جه ندرمه کان زانیان و بۆ گه ران و پشکنین رژانه ماله که مان،

بەلام ساتىك پىش ھاتنى ئەوان جلو بەرگى خزمە تكارە كانم پۆشى و رۆيشتە بەردەرگا. ئەوان بە بىننى ئەم دۇخە نەھاتنە ناو مال. شەويك لە زستانىكى ساردوسر، بى پالتۇ، تەنيا بە لەچكىكى بچوك و دەبەيەك نەوتى بەتال بە سەرانسەرى شارەكەدا سوورامەوہ. جارىكى تر لە شارىكى دوورەدەست رۆيشتە لاي ھاورىكانم. كاتىك بە پلىكانەكاندا سەرکەوتم، بىنم جەندرمەكان مالەكە دەگەرپىن، ويستم بگەرپمەوہ، بەلام نەمتوانى، زەنگى مالى نھۆمى خوارەوہم لىدا و رۆيشتە ژوور و بە راستى ھەموو شتىكم بۆ باس كردن و تەننەت پىم وتن ئەگەر دەتانەويت، دەتوانن رادەستى جەندرمەكانم بگەن، بەلام پىم وانەبىت ئەو كارە بگەن. دانىشتوانى ئەو مالە زۆر ترسان و بە درىژايى شەو بىريان لەوہ دەكردەوہ ئەگەرى ھەيە ئىستا تەقە لە دەرگاي مالەكەيان بدەن، بەلام منيان رادەستى جەندرمەكان نەكرد.

جارىك جلو بەرگى راھىبەكانم پۆشى. لە ناو شەمەندەفەر لەگەل سىخورىك لە يەك قارگۇندا بووين. ئەو بەردەوام باسى شارەزايى و توانايى خۆى لە كاروبارى سىخورى دەكرد. دلىيا بوو لەوہى كە ئەو ژنەى شوپنى كەوتووہ لەو شەمەندەفەرە و لە ناو قارگۇنەكانى دىكەدايە. گرنگىم بە قسەكانى نەدا. كاتىك گەيشتىنە ويستگەى دووہم، لە قارگۇنەكە ھاتمەدەر، جەكانم گۆرى و دووبارە رۆيشتە ناو قارگۇنەكە. سىخورەكە واى زانى كەسىكى دىكەم. لە بەر ئەوہ پرسى: "ئەو ژنە بۆ كوى رۆيشت؟ لەوانەيە خەوتبىت، ئەوانىش وەك ئىمە ھىلاك دەبن... ژيانىكى دژواريان ھەيە... ھاوشىوہى ئىمە.."

دايكى بە بىستى ئەم چىرۆكانە پىدەكەنى و بە سۆزەوہ لە سوڤى دەروانى. بىرى دەكردەوہ كە لە روخسارى ئەم كچەدا تەندروسىتيەكى رۆحى، بوپرىيەكى تىكەل بە شادى ھەيە و چاوەكانى ھەموو شتەكان بە جوانى دەبىنيت.

سۆفی داریکی پیشانی دایکیدا و وتی: "سهیر بکه، سنه و بهریکی چهند جوانه!"

دایکی سهیری سنه و بهره کهی کرد. لای دایکی، ئەو سنه و بهره جوانتره و بالابه رزتر له سنه و بهره کانی دیکه نه بوو. به لام به پیکه نین وتی: "به لئی، دره ختیکی جوانه".
- سر یله یه ک!

چاوه خۆله می شیه کانی سۆفی له خۆشیا ده بریسکایه وه. هه ندیک کات دادنه وی و گولیکی لئی ده کرده وه. به په نجه ناسکه کانی دهستی له په ره ی گوله کان دها، نه وازشی ده کرد و گۆرانی ده وت. له ریگه ئەو جووتیارانه یان بینی که به پی یان له سه ر گالیسکه کان بوون. چاک و چۆنی ده کرد و ده یووت: "ماندوو نه بن".

هه تاوی دلگیری به هاری ده دره وشایه وه. ئاسمانی شین و بی کۆتایی بریقهی ده هات. له هه ردوو لای جاده که، دارستانی چر و کیلگه سه رسه وزه کان ده بینرا. بالنده کان ئاوازیان ده خویند. سهروه ی بوخۆش به ئارامی نه وازشی کولمه کانی ده کرد.

ئه مانه، دایکی له و ژنه چاوسه وزه نزیک ده کرده وه، به لام هه ندیک جار له ناو قسه کانی سۆفی-دا بابه تگه لی توند و نه شیایوی ده بیست که هزر و رامانی په ریشان ده کرد و پیی وابوو ریبین ئەوی به دل نابیئت.

دوای ساتیک سۆفی دووباره هاوړییانه و به ساده یی قسه ی ده کرد و دایکی به میهره بانیه وه لئی ده روانی.
- تو هیشتا زۆر گهنجی.

سۆفی وتی: "سی و دوو سالم!"

- مه به ستم ئەوه نه بوو... سه روسیمات گه وره تر له ته مه نت ده نوینیئت، به لام کاتییک مرؤف سهیری چاوه کانت ده کات، کاتییک ده نگت ده بیستیت، به ته واوی سه ری سوړ ده مینیئت. وهک بلئی کچیکی گهنجی، ژیانیکی دژوار و پر کاره ساتت هه یه، به لام له گه ل

ئەو شىدا دلت شادە..”

- ھەست ناكەم ژيانم دژوار و پر كارەسات بوويت و پيم وا نيبە لەم ژيانە سەرنجراكيشتەر و باشتەر ھەبيت.

- كئى پاداشتى زەحمەتەكانى تۆ دەداتەوھ؟

سۆفى وەلامى دايەوھ: ”ئيمە پاداشتى خۆمان وەرگرت. ژيانىكمان بۆ خۆمان دروست كردووھ پىي رازين، لەوھ زياتر دەتوانين ئارەزووى چى بكەين؟“

دايكى سەيرى كرد، سەرى داخست و بە خۆى وت: ”ريبين ئەم كچەى بە دل ناييت...“

ئەو رۆژە ھەوا فينك بوو. سۆفى و پلاگە چاوپنۆكانە ھەوايان ھەلدەمژى. پلاگە ھەستى دەكرد بۆ زيارەت دەروات. قوئاغى مندالى و ئەو بەختەوھريپەى بىر كەوتەوھ كە لە رۆژەكانى جەژن، كاتى بە جئى ھيشتنى گوندەكەيان بەرەو پەرەستگايەكى دوورەدەست، جۆش و خرۆشنىكى زۆرى پى دەبەخشى.

ھەندىك كات سۆفى بە دەنگە خۆشەكەى گۆرانى دەوت كە يان سەبارەت بە عەشق يان بەھەشت بوو، يان ئەوھى لە ناكاو ئەو شىعرانەى دەخويندەوھ كە پەسنى دەشت و دارستان و رووبارەكانى دەدا. دايكى گوئى دەگرت و پيدەكەنى.

ھەموو شتىك وەك باخىكى بچوك و كۆن لە شەويكى ھاوين، ئارام و دلگير بوو.

ویندی (5)

رۆژی سییهم کاتی رۆیشتنه ناو گوندهکه، دایکی له جووتیاریکی ناو کیلگهیهک، پرسپاری ناو نیشانی کارخانهی قهترانی کرد. دواى ماوهیهکی کهم، ههردوو ژنهکه له شاخه پیهکی باریک و دژوار هاوشیوهی قادرمهیهک که له ریشهی دارهکان پیکهاتیبت، رۆیشتنه خوار. گهیشتنه شوینیکی ساکۆی بچوک و بازنهیی. پر بوو له خه‌لوز و ته‌لاشه‌دار و چالی قه‌تران.

دایکی به نیگه‌رانی سهیری چواردهوری کرد و وتی: "گه‌یشتینه شوینی مه‌به‌ست!"

له نزیك كۆخیک که به بزمازی گه‌ورهی دارین و چل و گه‌لا داپۆشرا بوو، ریبین، ژیفیم و دوو گه‌نجی دیکه به دهوری میزیک دانیشتبوون و نانیان ده‌خوارد. ریبین پیش ئه‌وانی تر دوو ژنه‌که‌ی بینی. دهستی کرد به سه‌یوان بۆ چاوی و چاوه‌روان بوو.

دایکی له دووره‌وه هاواری کرد: "سلاو هاواری میخائیل."

ریبین هه‌لستا و خیرا به‌ره‌وپیریان رۆیشت. کاتیك نزیك بوونه‌وه، دایکی وتی: "ده‌رۆینه زیاره‌ت، ریگه‌مان گۆری بۆ ئه‌وه‌ی تو ببینین. ئەم خاتوونه هاواریمه و ناوی ئانا-یه."

دهستی دایکی گوشی، سلاوی له سوڤی کرد و وتی: "پنویست به درۆ کردن ناکات، ئیره شار نییه و پنویست ناکات مرۆڤ درۆ بکات. لیره هه‌موو خۆمانه‌ن..."

ژیفیم له سه‌ر میزه‌که دانیشتبوو و سه‌یری ده‌کردن. له به‌رخۆیه‌وه شتیکی به هاواریکانی وت. کاتیك سوڤی و دایکی نزیك بوونه‌وه، ژیفیم هه‌لستا و سلاوی کرد.

ريبين دەستى خستە سەر شانى دايكى و بەردەوام بوو: "ئيمە ليرە بە تەواوى زىندانين! كەس سەردانمان ناكات، ئاغا لە گوند و ژنەكەى لە نەخوشخانەيە. من ئىستا وەك راويژكارم.. دانیشن، چا دەخۆن؟"

ژيفيم لەسەر خۆ رۆيشتە ناو كۆخەكە. يەكئىك لە جووتيارەكان كە گەنجىكى بالابەرز و لاواز بوو، هەلستا بۆ ئەوئەوى هاوکارىيان بكات. ئەوى تر خرىلەيەكى كۆنەپۆش بوو، ئانىشكى خستە سەر مېزەكە و بېرمەندانە سەيرى ژنەكانى دەکرد. بۆنى توندى قەتران تىكەل بە بۆنى گەلا رزىوھەكان ببوو.

ريبين كرىكارە بالابەرزەكەى پيشان دا و وتى: "ناوى ژاكوبە و ئەوى تريان ئىگنايى."

- زۆر باشە، كورەكەت چۆنە؟

دايكى هەناسەيەكى هەلكيشا و وتى: "زىندانىيە."

ريبين هاوارى كرد: "دووبارە! پى دەچىت جارى يەكەم لە زىندان خوشى بۆ گوزەرا بيت!"

ئىگناى هېچ نەدەوت. ژاكوب دارەكەى لە دەستى دايكى وەرگرت و وتى: "دايكە دانىشە."

ريبين رووى كرده سوڤى: "تۆيش فەرموو دانىشە."

سوڤى بى ئەوئەوى قسە بكات، لە سەر قەدى دارىك دانىشت. ريبين

بە وردى سەيرى كرد و پرسى: "كەى دەستگىريان كرد؟"

سەرى راوہشانى و وتى: "تۆ شانست نىيە پلاگە!"

- گرنگ نىيە!

- زۆر باشە، خەرىكە بە دۆخەكە رادىت؟

- نا، بەلام هېچ چارەيەكى ديكە نىيە!

ريبين وتى: "هەر وايە، ئىستا بۆم باسە بكە!.."

ژيفيم دۆلكەيەك شىرى هيتا، قاپەكەى لە سەر مېزەكە هەلگرت، پاك شۆردى، شىرى تى كرد و خستىە بەردەم سوڤى. بى دەنگ ئەم

کارانه‌ی ده‌کرد. کاتیک دایکی کۆتایی به قسه‌کانی هینا، هم‌مووان بی دهنگ بوون. ئیگناتی هیشتا له سهر میزه‌که دانیشتبوو و به نینۆکی خه‌تی له سهر ته‌خته‌ی میزه‌که ده‌کیشا. ژیفیم پالی به شانی ربیین دابوو، ژاکوب ده‌ستی خستبووه سهر سنگی. سوّفی‌ش به وردی سه‌یری جووتیارانی ده‌کرد.

ربیین له‌سه‌رخۆ وته‌کانی دریژ کرده‌وه و وتی: "به‌لی، که‌واته بریاریان داوه به ئاشکرا بجولینه‌وه."

ژیفیم به پیکه‌نینه‌وه وتی: "ئه‌گهر نمایشیکی له‌و شیوه‌یان لی‌ره ساز ده‌کرد، موژیکه‌کان به مه‌به‌ستی کوشتن لینیان ده‌دان.

ربیین پرسی: "وتت پاڤل دادگایی ده‌که‌ن؟" دایکی وه‌لامی دایه‌وه: "به‌لی."

- چ سزایه‌کی بۆ ده‌برنه‌وه، نازانی؟

پلاگه وتی: "زیندانی له‌گه‌ل کاری قورس یان دووری ده‌خه‌نه‌وه بۆ سبیریا."

ربیین وتی: "کاتیک ئه‌م کاره‌ی ده‌ست پێ کرد، ده‌یزانی چ سزایه‌ک چاوه‌ڕینی ده‌کات؟"

- نازانم.

سوّفی به دلنیاپیه‌وه وتی: "به‌لی ده‌یزانی."

هم‌مووان بی دهنگ بوون. که‌س جولە‌ی نه‌ده‌کرد. وه‌ک بلیی هم‌مووان وه‌ک یه‌ک بیریان ده‌کرده‌وه.

ربیین به دهنگی گر و زۆر جدی به‌رده‌وام بوو: "منیش پیم وایه ده‌یزانی، که‌سیکی جدییه، له خۆوه هیچ کاریک ناکات. سه‌یر

بکه‌ن هاوڕییان، ده‌یزانی ئه‌گه‌ری هه‌یه به رم سکی هه‌ل‌دین، یان ئه‌شکه‌نجه‌ی بده‌ن، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا رویشته پیش، ئه‌گه‌ر

دایکیشیان له سهر ریگه‌که‌ی داده‌نا، گرنگی پێ نه‌ده‌دا... وا نییه پلاگه؟"

دایکی جولە‌یه‌کی کرد و وتی: "نا."

دوای ئه وهی سهیری کرد، له قوولایی دله وه هه ناسه یه کی هه لکیشا. سو فی به نه رمی دهستی نه وازش ده کرد و به نار هه زامه ندییه وه له ربیین سی دهروانی.

تیشکی ناسکی هه تاو وهک شریتیکی زیرین له هه وا هه لواسرا بوو. دایکی به بیرهیتانه وهی 1 ی ئایار و پاقل و ئاندری، حالی تیک چوو و سهیری چواردهوری خو ی ده کرد.

له و شوینه چۆل و بیداره، ده بهی شکاو که پیشتر قه ترانی تیدابوو، ههروه ها قه دی داره کان ده بینرا. با، پووش و په لاشی بلاو ده کرده وه، داری به روو و دارتووس به چواردهورا سهریان بهرز کردبووه و به شیوه یه کی هه ست پینه کراو چواردهوری شوینه که یان گرتبوو. وهک ئه وهی بیان هویت ئه م ورده خو ل و خاشاک و ئه م پووش و په لاشه بشارنه وه که به هۆکاری سووکبوونی خو یان ده زانی، بی دهنگ په یوهستی یه کدی بوون، بی جوله سیبه ری رهش و گه رمیان به سه ر زه ویدا بلاو ده کرده وه.

له ناکاو ژاکوب له و دره خته ی پالی پیوه دابوو، جیا بووه و وتی: "من و ژیفیم ده نیرن شه ر له گه ل ئه مانه بکه یین؟"

ربیین به خه ماری وتی: "پیت وابوو ئه م شه ره دژی کئی؟ ئیمه به دهستی خو مان ده خنکین."

ژیفیم به ئارامی وتی: "له گه ل هه موو ئه م قسانه من ده رو م بو سه ربازی."

ئیگناتی وتی: "کی ریگه ی لی گرتووی؟ فه رموو برۆ."

سهیری ژیفیم سی کرد و پیکه نی: "به لام ئه و کاته ی ته قه له من ده که ی، نیشانه له سه رم بگره، با که مئه ندام نه بم... خیرا بمکوژه." ژیفیم به رووگرژی وه لامی دایه وه: "پیشتریش ئه و قسه یه ت کردووه."

ربیین به په نجه ئاماژه ی بو دایکی کرد و وتی: "هاورپیان بوهستن، سهیری ئه م ژنه بکه ن! ئه مه کوره که ی له ده ست ده دات."

دايىكى بە خەمبارى پرسى: "بۇ ئەو قسەيە دەكەي؟"

- چونكە پېويستە! تۆ نايىت بى ھۆ ئازار بچىزىت... بۇچما ئەم قسەيە تۆى كوشت؟ ئىستا بلى كتيىت ھىناوھ يان نا؟"

دايىكى سەيرى كرد و دوای چەند سات بى دەنگى وتى: "بەلى".

رىبين بە لەپى دەست كىشای بە مېزەكەدا و وتى: "كاتىك تۆم بىنى، دەستبەجى گومانم كرد.. ئەگەر لە بەر كتيىبەكان نەدەبوو، بۇ دەھاتىتە ئىرە؟ سەير بەكن، كورەكەيان زىندانى كردوو، بەلام دايىكى جىگەكەي پر كردۆتەوھ."

خۆى راست كردهوھ، نامۆى و ھەرەشە بە قسەكانىوھ ديار بوو: "ئەم ھىچو پووچانە نازانن دەستە كويۋەكانيان چى تۆيك دەچىنىت! دەبىبن! كاتىك ھىزى ئىمە زۆر بوو، كاتىك دەستمان بە دروونەوھى ئەم ئالىكە ھەرزانە كرد، ئەوسا دەبىبن."

پلاگە لەم قسانە ترسا. سەيرى رىبين سى كرد و بىنى چەندە گۆراوھ و چەندە لاواز بووھ. ئىتر رىشى رىك نەبوو. لە سەرەوھى رىشى ئىسقانەكانى سەر گۆناى دەبىنرا. دەمارى سوور و بارىك لە سەر سىپىتەى چاوه شىنەكەى دەبىنرا وەك بلى چەندىن سالە نەخەوتووھ. يەخەى كراوھى كراسەكەى كە پىشتر سوور و قەتراناوى بوو، ئىسقانە دەرپەرپوھەكانى سنگ و مووى زۆرى سەرسنگى دەردەخست. لە سەر ھەموو جەستەى ئەم كەسە دووبارە شتىكى خەمبارتر لە رابردوو دەبىنرا. درەوشانەوھى چاوهكانى، روخسارى رەشباوى رووناك دەكردهوھ كە خەم و توورپەى لى دەبارى.

رىبين بەردەوام بوو: "دويتى قايمقام بانگى كردم و پرسى: "خویرى، چىت بە قەشە وت؟" وەلامم دایەوھ: "بۇ خویرىم؟ پشتى خۆم شكاندووھ و نان پەيدا دەكەم. زىانم بۇ كەس نىبە. مشتىكى لە روخسارم دا و سى رۆژ زىندانى كردم. بەم شىوھىە لەگەل چىنى بەشخوراوى كۆمەلگە قسە دەكەن! بەلام ھەى رۆلەكانى شەيتان..! چاوهروانى بەخشىن مەكەن، ئەگەر من نەبم، كەسىكى دىكە تۆلەى

ئەم سووکایەتیە لە منداڵەکانتان دەکاتەوێ. بێرتان بێت! سنگی خەلکتان بە پەنجە ئاسنینی تەماح کێلاوێ و تۆوی خراپەتان تیا چاندووێ! هەرگیز ئێوێ نایەخشین."

لە تاو توورەیی گری لێ هەلەستا. دایکی بە هۆی دەنگدانەوێ قسەکانی دەترسا.

کەمیک هیور بۆوێ و درێژەیی بە قسەکانی دا: "بۆ من چیم بە قەشە و ت؟ لەگەڵ جووتیاران کۆبوونەوێ هەبوو. پێی دەوتن خەلک وەک میگەلن و میگەلیش بەردەوام پێویستی بە شوانە. من بە گالته وتم: "ئەگەر رێوییان دەکردە سەرۆکی دارستان، پەر زۆر دەبوو، بەلام مریشک نەدەما!" بە مۆرەوێ سەیری کردم و وتی: "چینی چەوساوێ دەبێت ئازار بچێژیت، سەرکزی و رازی بێت، دەبێت زۆرتر نوێژ بکات بۆ ئەوێ خواوێند هیزی بەرگری پێی بێخشیت".

وێلام دایەوێ: "چینی چەوساوێ زۆر دۆعا دەکات، بەلام پێم وابێت خوا دەرفەتی گوێگرتنی نییە!" پرسى چ دۆعا یەک دەخوینم؟ وێلام دایەوێ بە درێژایی تەمەنم یەک دۆعا فێر بووم و ئەویش دۆعای هەموو کۆمەلانی خەلکە: "خوا یە فێرم بکە کار بۆ ئاغاگانم بکەم، بەردم بەرکەوینت و تۆز و برەیی دار تف بکەمەوێ." رێگەیی نەدا قسەکەم تەواو بکەم.

رێبین لە ناکاو قسەکەیی بری و لە سوؤفی پرسى: "خاتوون، جەنابت سەر بە چینی خانەدانەکانی؟"

سوؤفی بە سەرسورمان لە شوینەکەیی هەلستا و وتی: "بۆ بەو شیوێیە بێر دەکەیتەوێ؟"

رێبین هاواری کرد: "چونکە ئەوێ چارەنووسی ئێوێیە و بەو شیوێیە لە دایک بوون.. هەر ئەوێ! وا دەزانی بە داپۆشینی سەرت بە لەچکی چیت دەتوانی تاوانی خانەدانبوونی خۆت بشاریتەوێ؟ دەتوانین بێ عەبا قەشەکان بناسینەوێ. کەمەرت رێک و راستتر لەوێیە کە نیشانەیی ژنە کریکارێک بێت."

دایکی له ترسی ئه وهی نه کا ریبین به دهنگی زل و تانه کانی سوڤی برهنجینیت، قسه که ی بری و به توورپه یی وتی: "هاورپنی منه، ژنیکی زور باشه. ئه وهنده بو ئیمه و ئامانجه کانمان زه حمه تی کیشاوه، تالی رهش له قزیدا نه ماوه... ئه وهنده توندوتیژ مه به..."
ریبین وتی: "بو قسه کانی من خراب بوو؟"

سوڤی سهیری کرد و پرسی: "دهتویست شتیک به من بلینیت؟"
- من؟ به لئی. چهند رپوژیکه که سینک هاتوته ئیره، کوره مامی ژاکوب-ه. نه خوښه، سیل سی ههیه، به لام له زور شت تی دهگات. دهکریت بانگی بکه م؟

سوڤی وهلامی دایه وه: "هه لبه ته."
ریبین سهیری کرد و به ئارامی به ژیفیم سی وت: "ژیفیم، برپو بو مالله که ی و پنی بلئی شه و بیت."

ژیفیم کلاوه که ی له سهر نا و بی ئه وهی قسه بکات یان له کهس بروانیت، به ههنگاوه ئارامه کانی له ناو دارستانه که ون بوو. ریبین سهیری دهکرد. ئاماژه ی بو ژیفیم کرد، سهری له قاند و به دهنگیکی نامو وتی: "ئازار ده کیشیت! که سینکی جدیدیه.. به م زووانه ده بیته سهرباز، ژاکوب-یش به هه مان شیوه. ژاکوب ده لیت ناتوانیت بیته جه ندرمه، ژیفیم-یش ناتوانیت، به لام دهیه ویت بیته سهرباز... بیر له شتیک ده کاته وه... پنی وایه ده توانیت تووی ئازادی له ناو سهربازه کاندایه بچینیت..."

خوم بروام وایه به لیدانی سهر ناتوانین دیوار کون بکهین، به لام ئه وان رمیان به دهسته و دهیوه شینن. له کوئی؟ نابینن دژی خوین ده جولینه وه... به لئی ژیفیم ئازار ده کیشیت و ئیگناتی خوئی دهکات به سهر برینه کهیدا... ئهم کاره سوڤی نییه."

ئیگناتی بی ئه وهی سهیری ریبین بکات، وتی: "ههرگیز به و شیوهیه نییه! له وئی بیروباوه ری دهگورن و ئه ویش هاوشیوهی سهربازه کانی دیکه تهقه له خه لک دهکات."

رىبىن بىرمەندانە ۋە لامى دايە ۋە: "نا، گومان ناكەم، بە لام پىم باشە چاۋپۇشى لەم كارە بكات. روسيا نىشتامانىكى پان و بەرىنە... چۆن دەكرىت لە شارىكى گەورە كەسىك بدۆزىتە ۋە؟ دەبىت ناسنامە يەكى نوئى بۆ خۆى پەيدا بكات و بە ناۋ گونەكاندا بسوورپتە ۋە".

ئىگناتى كە بە چىلكە لە قاچى خۆى دەدا، وتى: "من دەمە وىت ئەو كارە بكەم، كاتىك مرؤف برىارى خەبات و بەرخۇدانى داۋە، نابى دوودل بىت".

گفتوگۇ كۆتايى ھات. زەردەۋالە ۋ ھەنگ ۋەك كەسانى زەحمەتكىش بەملاۋلادا جرت و فرتيان بوو و ويزەۋىزى ئەوان بى دەنگى دەشكاند. بالندەكان دەيانچراند. لە دوورەۋە دەنگى ئاۋازىك بىسترا كە لە پانتايى كىلگەكان سەرگەردان دەبوو. دۋاى چەند ساتىك بى دەنگى، رىبىن وتى: "ھاۋرپىيان! ئىمە دەبىت كار بكەين، بە لام لەۋانە يە ئىۋە بتانە وىت كەمىك بەۋىنە ۋە! لە ژوورەۋە قەرەۋىلەى سەفەرى لىيە، ژاكوب، گەلای وشكىان بۆ كۆ بكەرەۋە... دايكە تۆيش كىتەبەكانمان پى بدە".

سۆفى و پلاگە بوخچەكانيان كردهۋە. رىبىن بە خۇشحالى وتى: "چىتان ھىناۋە... دەبىنن؟"

رووى كرده سۆفى و پرسى: "لەمىژە ئەم كارە دەكەى؟"

- دوانزە سالە.

- باشە ناوت چىيە؟

- ئانا ئىفانۇفانا، بۆ دەپرسى؟

- ھەروا، بە دلنبايەۋە زىندانىش كراۋى؟

- بەلى.

دايكى بە مەبەستى سەرکۆنە كرىنى رىبىن وتى: "سەرىكە! ئىنجا تۆ بەۋ شىۋە يە قسەى لەگەل دەكەى..!"

ساتىك بى دەنگ بوو. دواتر دەستە يەك لە كىتەبەكانى خستە ژىر بالى و ۋە لامى دايە ۋە: "نىگەران مەبن، جووتيار و ئاغا ۋەك قەتران

و ئاۋن، لە يەك شوۋىن كۆ ئابنەۋە، يەكتەر دوور دەخەنەۋە." سۆفى وتى: "من كچە خانەدان نىم، مرؤفنىكم كە بىر دەكاتەۋە، ئازار دەكىشىت و..."

رىبىن وتى: "بە دوورى نازانم... دەرۆم ئەمانە دەشارمەۋە." ئىگناتى و ژاكوب لىنى نىزىك بوونەۋە و دەستىان درىژ كىرد. ئىگناتى وتى: "بە ئىمەش بەدە."

رىبىن لە سۆفى پرسى: "ھەموو يەك جۆرە؟" - نا، يەك جۆر نىيە. رۆژنامەشى تىدايە. - ئى باشە.

ئەو سى پىاۋە رۆشىتنە ناو كۆخەكە. دايكى بە نىگايەكى بىرمەندانە بە دواياندا رۆشىت و بە ھىۋاشى بە سۆفى وت: "جووتيارىكى گەرم وگورە."

- بەلى، پىشتەر پوخسارى ھاۋشىۋەى ئەوم نەبىنىۋە، دەلىنى يەكىكە لە شەھىدە گەورەكان! با ئىمەش برۆىنە ژوورەۋە، ھەز دەكەم بزىانم بە خويندەنەۋەى رۆژنامەكان چ گۆرانىكىان تىا دروست دەبىت. دەمەۋىت كارىگەرى رۆژنامەكان بىنىم." دايكى وتى: "لىنى مەرەنجى."

- پلاگە، تۆ رۆخىكى زۆر پاكى ھەيە.

ئىگناتى كاتىك ئەو دوو ژنەى لە بەردەم دەرگاي كۆخەكە بىنى، سەرى بەرز كىردەۋە، خىرا سەيرى كىردن و دواتر پەنجەى كىردە ناو قژە لوولەكەى و سەرى بۆ رۆژنامەكەى سەر قاچى دانەۋاندى. رىبىن ۋەستا و لە بەر رووناكى ھەتاۋ كە لە درزى سەقفەكەۋە دەھاتە ژوور، رۆژنامەكەى خويندەۋە. ژاكوب-ىش پالى دا بە لىۋارى قەرەۋىلەيەك و سەرقالى خويندەن بوو.

دايكى لە سوچىك دانىشت، سۆفى-ش كە قۆلى خستىۋوۋە سەر شانەكانى ئەو، بە بى دەنگى سەيرى ھاۋرىكانى دەكرد. ژاكوب بە ئارامى و بى ئەۋەى بىجولىت، وتى: "مامە مىخائىل، لەم

رؤژنامه‌یه‌دا جوین به ئیمه‌ی جووتیار ده‌دن".
 ریبین ئاورپی بۆ دایه‌وه و به پیکه‌نین وتی: "له بهر ئه‌وه‌یه ئیمه‌یان
 خوش ده‌ویت، ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمه‌یان خوش ده‌ویت بی ئه‌وه‌ی
 دلته‌نگ و نیگه‌ران بین، ده‌توانن هه‌موو شتیک بلین".
 ئیگناتی ئاوی لووتی هه‌للووشی و پیکه‌نی، وتی: "له‌م رؤژنامه‌یه‌دا
 ده‌نوسن ئیتر جووتیار مروّف نییه".

دواتر به‌رده‌وام بوو: "به ته‌واوی راسته، ئیتر مروّف نییه!".
 سیبه‌ریک له ریسوایی و شهرم له سهر روخساره ساده‌که‌ی نه‌خشی
 به‌ست و وتی: "تۆ که خۆت به زانا ده‌زانی، وه‌ره من بخه‌له‌تینه،
 ده‌ی بجولئ، ئه‌وسا ده‌بینن تۆ چیت و بایی چه‌ندی...!"
 دایکی به سوّفی وت: "چه‌ند ساتیک پال ده‌که‌وم، هیلاکم، بۆنی
 قه‌ترانه‌که گیژی کردووم، ئه‌ی تۆ؟"
 - نا.

دایکی له سهر قه‌ره‌ویله‌یه‌کی ته‌خته راکشا و خه‌وی لی که‌وت.
 سوّفی لای دانیشت و سه‌یری پیاوه‌کانی ده‌کرد که رؤژنامه‌یان
 ده‌خوینده‌وه. هه‌روه‌ها له‌سه‌رخۆ کشه‌ی له‌و زه‌رده‌واله ورد و
 درشتانه ده‌کرد که به ده‌وری سه‌ری دایکیه‌وه هه‌له‌ده‌فرین. پلاگه
 ده‌یبینی که سوّفی چۆن خه‌می لی ده‌خوات و هه‌زی له‌م چاودی‌ری
 کردنه بوو.

ریبین نزیک که‌وته‌وه و پرسی: "خه‌وتووه؟"
 - به‌لی.

ساتیک بی ده‌نگ بوو، چاوی برییه روخساری ئارامی پلاگه.
 هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و وتی: "له‌وانه‌یه یه‌که‌م ژن بیت له‌م ریگه‌یه‌دا
 شوین کوره‌که‌ی که‌وتووه... یه‌که‌م ژن". سوّفی وتی: "با برۆین...
 خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه".

- ده‌بیت برۆینه سهر کار... زۆر هه‌ز ده‌که‌م پیکه‌وه گه‌توگۆ بکه‌ین،
 به‌لام ده‌بیت تا ئیواره چاوه‌ری بین، با برۆین هاورینان.

ئەو سى پياۋە رۇيشتنە دەر. پلاگە بە تەنيا مايەۋە. بە خۇى وت:
"سوپاس بۇ خوا ئەۋان ئاشت بوونەۋە."
لە كاتىكدا ھەۋاي بۇندار و بۇنى توندى قەترانى ھەلدەمژى و نوقمى
ئەم بىرکردنەۋانە بوو، خەۋى لى كەوت.

وېښه (6)

شهو، نهو چوار کړيکاره، خو شحال له ته و او بوونی کاری رږژانه گه رانه وه بؤ کوڅه که... دایکی به دهنگی نه وان له خه و هه لستا، خو شحال بوو، خو ی کیشایه وه و له ژووره که رږیشته دهر. به میهره بانې سهیری کردن و وتی: "ئیوه کارتان کرد و منیش وهک خاتوونیکې به ریز خه وتم!" ربین وتی: "کیشه نیه".

له چاو نیوه رږ هیورتر بوو. ماندووبوون، ئاستی پهریشانییه که ی دابه زانده بوو. وتی: "ئیگناتی، خیرا نانی ئیواره ئاماده بکه، ئیمه به نوره کاره کانی مال هوه نه نجام ددهین... ئه مرږ دهبیت ئیگناتی خواردن ئاماده بکات".

ئیگناتی وه لامي دایه وه: "ئهمرږ به وپه ری خوشحالییه وه ئاماده م نوره که م به که سیکی دیکه بدهم". له کاتیکدا گوئی له گفتوگوکان دهگرت، دهستی کرد به کوکردنه وهی چیلکه و دار بؤ ئاگرکردنه وه. ژیفیم لای سو فی دانیشت و وتی: "ئهم چاوپیکه و تنانه بؤ هه موو که سیک سه رنجراکیشه. ژاکوب وتی: "ئیگناتی ئیستا هاوکاریت ده که م".

رږیشته ژوور و نانیکې هینا و له تی کرد.

ژیفیم له بهر خو یه وه وتی: "کورینه بی دهنگ، دهنگی کوکه دیت!" ربین گوئی هه لخت و وتی: "به لی، خو یه تی، وا دیت!" رووی کرده سو فی و وتی: "ئیستا ئیوه شایه تحالیک دهبین... حه زم ده کرد ببیه م بؤ شار و له ناو گوړه پانه کان پیشانی هه مووانی بدهم تا کو مه لامي خه لک گوئیان له قسه کانی بیت... نه و هه میشه یه ک شت ده لیت و دهبی گوئی له قسه که ی بگرن..."

تاریکی و بی دهنگی قوولتر دهبوو. دهنگهکان به ئارامی و زیاتر بلاو دهبوونهوه. سوئی و دایکی، به نیگاکانیان و به وردی سهیری جول و کردهوهی جووتیارانیان دهکرد.

پیاویکی چهماوه و بالابهرز له دارستانهکهوه هات. پشتی به گۆچانهکهی دهستی بهستبوو، به ریگه دا دهرویشت و خرهخری سنگی له دوورهوه دهبیسترا.

ژاکوب وتی: "ساوولی! ئه وه تا، وا هات..!"

ئه و پیاوه به دهم کۆکه وه هات و وتی: "هاتم..!"

پالتۆ کۆنه کهی داکنه که تاکو نزیک قاچهکانی داپۆشیبوو. ده مۆچاوی رهقوتهق و رهنگی زهردی به ریشینی بۆر داپۆشرا بوو. چاوه قوولهکانی وهک ئه شکه وتیکی تاریک دههاته بهرچاوه که به گهرمییهکی تایبته دهبریسکایه وه.

کاتیکی ریبین ئهوی به سوئی ناساند، کهسی تازههاتوو وتی: "وهک بیستوو مه، کتیبتهان بۆ جهماوه ره هیناوه؟"

- به لئ.

- من به نوینه رایهتی ئهوان سوپاستان دهکه م، ئهوان هینشتا ناتوان درک به راستییهکان بکه ن... له بهر ئه وه، کاتیکی ئاگادار بوومه وه به نوینه رایهتی ئهوان هاتم.

به پهله پهله هه ناسه ی هه لده مژی و هه وای قووت ده دا. دهنگی پچرپچر بوو. په نجه باریکهکانی بۆ کردنه وه ی قۆپچه ی پالتۆکه ی له سه ر سنگی ده خزا.

سوئی وتی: "به م شه وه هاتوو یته دارستان، پیم وایه بۆ ته ندروستی جه نابت باش نییه. هه وای ئیره شیداره و ناتوانی به باشی هه ناسه بدهیت..!"

به هه ناسه برکئ وه لامی دایه وه: "چیتر گرنگی به باشی و خراپی ناده م، ته نیا مردن دلخۆشم دهکات."

بیستنی دهنگی دژوار بوو. زۆر به وریایی ئه ژنۆی نوشتانده وه وهک

ئەو ەي لە شکانی ئەژنۆکانی بترسیت. لە سەر دەبەیهک دانیشت، عارەقی ناوچاوی سەری، قژی وشک و ئالۆزکابوو.

ئاگر بلیسەي سەند. سیبەرەکان لە ترسی بلیسەي ئاگر بە ترسەو ە بو ناو دارستانەکە ەلەدەهاتن. لە سەرەو ەي ئاگرەکە، بو ساتیک روخساری ئیگناتی دەرکەوت، روخساری ئاوسابوو. ئاگر کوژایەو ە و بۆنی دووکەل بەرز بوو. دووبارە بی دەنگی و تاریکی بالیان بە سەر شوینەکەدا کیشا، وەک ئەو ەي بۆسەیان نابیتەو ە و گوێیان ەلخستیی تاکو قسەکانی ئەو پیاو ە نهخۆشە بیستن.

- بەلام هیشتا دەتوانم بو جەماو ەر بەسود بم... وەک شایەتەحالی تاوانیکی مەترسیدار سەیرم بکەن... بیست و ەشت سالم تەمەنە و لە سەر لیواری گۆرم. دە سال پیش ئیستا بی کیشە، دووسەد کیلو بارم دەخستە سەرشان.. ئەوسا بە خۆم دەوت بەم جەستە بەهیزەو ە حەفتا سالی پی دەچیت لە مردن نزیک بیمەو ە، بەلام دە سال لەو کاتەو ە تیپەرپو ە و پیم وا نییە تەمەنم لەمە زیاتر دریز بیت."

ریبین بە دەنگیکی نامۆ وتی: "بەلئ، ئەمە بوو بەسەرەاتی ئەم پیاو ە."

دووبارە ئاگرەکە بلیسەي سەند، سیبەرەکان دووبارە روویان کردە دارستانەکە. تەختەي بی گیان دەنگی لیو ە دەهات و لەژیر بلیسەي ئاگرەکە دەینالاند. کلپە ئەرخەوانی و زیڕینەکانی ئاگر، بە خۆشحالییەو ە سەرقالی گەمە کردن بوون، یەکتریان لە ئامیز دەگرت و بەرز دەبوونەو ە بو ئاسمان. لە ئاسمان، ئەستیرەکان چاویان لە کلپەکان دادەگرت و بو لای خۆیانیان دەکیشان.

- ئەمە بەسەرەاتی من نییە، بەسەرەاتی ەزاران کەسی دیکە یە کە بی ئەو ەي بزانی ژیانی پر کارەسات و نەهامەتییان وانە یەکە بو کۆمەلانی خەلک... زۆر کەسی دیکە ەن کەمئەندام بوون، لە ناو چوون و بە ەوی کار و زیندان و برسیتەي دەمرن بی ئەو ەي سکالا

بکه‌ن. براده‌رینه! ده‌بیت هاوار بکه‌ن.

ساوولی کۆکی و له کاتی‌کدا ده‌له‌رزی، بۆ پیشه‌وه چه‌مایه‌وه. ژاکوب دۆلکه‌یه‌ک له که‌واس سی خسته‌سه‌ر میزه‌که و ده‌سکینک ته‌ره‌پیا‌زی دانا و به‌نه‌خۆشه‌که‌ی وت: ”بگره‌ساوولی، شیرم بۆ هیتاوی.”

نه‌خۆش به‌”نا” وه‌لامی دایه‌وه، به‌لام ژاکوب ژیر بالی گرت و تا لای میزه‌که بردی.

سو‌فی وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌و‌یت ریبین سه‌رکۆنه‌بکات، به‌ئارامی پێی وت: ”ئه‌مه‌تان بۆچی هیتاوه‌بۆ ئیره؟ هه‌ر سات ئه‌گه‌ری هه‌یه‌بمریت..!”

ریبین وه‌لامی دایه‌وه: ”راستی‌یه‌که‌ی له‌ناو هاو‌ریکانی بمریت باشته‌له‌وه‌ی به‌ته‌نیا‌ی بمریت... ئازاری زۆری کیشاوه، ده‌بیت ئازار بکیشیت تا ببیته‌وانه‌یه‌ک بۆ خه‌لک. ئه‌وه‌ی دیکه‌گرنگ نییه‌.”

سو‌فی وتی: ”ده‌لێی به‌بینینی ئازارکیشانه‌که‌ی چیژ وهرده‌گریت!” ریبین سه‌یری کرد و وه‌لامی دایه‌وه: ”ئه‌وه‌ ئا‌گاکان به‌بینینی دیمه‌نی نالاندنی مه‌سیح له‌سه‌ر خاچ چیژ وهرده‌گرن، به‌لام ئیمه‌لیکۆلینه‌وه‌له‌سه‌ر مرو‌قه‌کان ده‌که‌ین و هه‌ز ده‌که‌ین ئیوه‌یش فیر بین.”

نه‌خۆش درێژه‌ی به‌قه‌سه‌کانی دا: ”به‌م کاره‌ مرو‌ف له‌ناو ده‌به‌ن... به‌زیندان کۆتایی پێ دینن... له‌به‌رچی؟ من ژیانم له‌کارخانه‌ی نی‌قدۆف له‌ده‌ست دا. به‌لێ، خاوه‌ن کاره‌که‌مان ته‌شتیک و مه‌سینه‌یه‌کی زیرینی دا به‌ژنیکی گۆرانیبیژ. هی‌ز و گیانی من له‌ناو ئه‌وه‌ده‌قره‌زیرینانه‌دا شاراوه‌بوو، به‌لێ هی‌ز و گیانی ئیمه‌به‌م شتانه‌به‌فیرۆچوو.”

ریبین به‌به‌ری ده‌ست کیشای به‌میزه‌که‌دا و هاواری کرد: ”ده‌بیت ئه‌مه‌به‌گو‌یی هه‌موو خه‌لک بگات، ده‌بیت جارێ بۆ ده‌ین..” ژاکوب به‌ئارامی وتی: ”نابیت ئه‌مه‌قبول بکه‌ین.”

ئیگناتی به دهنگی بهرز پیکه‌نی.

دایکی ده‌ییینی ئەو سئ کرینکاره گهنجه کهم قسه ده‌که‌ن، به‌لام به وردی و وریایی و به گیانیکی برسی گوی ده‌گرن. هه‌رجار که رییین ده‌یویست قسه بکات، چاویان تی ده‌بری. پی نه‌ده‌چوو به‌زه‌ییان بۆ نه‌خۆشه‌که‌دا بیته‌وه. دایکی به ئارامی به سو‌فی وت:

”ئەو قسانە‌ی دەیکا، راسته‌؟“

سو‌فی وتی: ”به‌لی، راسته، له رۆژنامه‌کانیش باسیان کردوو... ئەم رووداوه له مۆسکۆ روی داوه...“

رییین به ده‌نگیکی نامۆ وتی: ”ئەو پیاوه هیشتا سزا نه‌دراوه، ده‌بیئت ئەشکه‌نجه‌ی بکه‌ن. ده‌بیئت بیه‌یننه‌ گۆره‌پانی گشتی و جه‌سته‌ی شه‌قار شه‌قار بکه‌ن و گۆشته‌ گه‌نیوه‌که‌ی بخه‌نه به‌رده‌م سه‌گه‌کان. کاتیک کۆمه‌لانی خه‌لک راپه‌رن، لافاوی ئەشکه‌نجه‌ زۆر که‌س ده‌گریته‌وه.“

نه‌خۆش سه‌رمای بوو. ژاکوب داوای لی کرد له ئاگره‌که‌ نزیک بیته‌وه.

ته‌خته‌کان له ناو زۆپاکه‌دا ده‌سووتان. سینه‌ره‌ بی گیانه‌کان ده‌وریان گرتبوو و سه‌یری سه‌مای شادی بلیسه‌کانیان ده‌کرد. ساوولی له سه‌ر ته‌پله‌کیک دانیشت و ده‌سته‌ وشک و بی خویته‌که‌ی بۆ لای ئاگره‌که‌ درێژ کرد. رییین به ئاماژه‌ی سه‌ر ئەوی پیشان دا و به سو‌فی وت:

”به‌های ئەم پیاوه له‌م کتیبه‌ زیاتره‌! ده‌بیئت بزانی کاتیک ئامیریک قۆلی که‌سیک ده‌قرتینیت یان که‌سیک ده‌کوژیت، هه‌میشه‌ تاوانباری سه‌ره‌کی که‌سه‌که‌یه، به‌لام ئەوه‌ی خوینی که‌سیک بمژیت و دواتر هاوشیوه‌ی که‌لاکیکی بۆگه‌ن دووری بخه‌نه‌وه، هیچ پاساوینک بۆ ئەو کاره‌ نییه‌.“

ئیگناتی له‌سه‌رخۆ وتی: ”به‌لی، بی مانایه، من قایمقامیکم ده‌ناسی جووتیاره‌کانی ناچار کردبوو سلّو له ئەسه‌په‌که‌ی بکه‌ن، هه‌رکه‌سیک سه‌رپیچی ده‌کرد، قۆلبه‌ست ده‌کرا... چ پنیوستی به‌م کاره‌ ده‌کرد؟ ئەم کاره‌ واتای هه‌یه‌؟“

دواى خواردنى نانى ئىوارە ھەمووان لە دەورى زۆپاڪە كۆ بوونەوہ. ئاگر، خىرا تەختە و دارەكانى قووت دەدا. بە تارىكى ئاسمان و دارستانەكە دەورە درابوون... نەخۆش بە چاوى كراوہ سەيرى ئاگرەكەى دەکرد، رووناكىى ئاگر بى ئەوہى كارىگەرى لە سەر پىستى مردووى دابنىت، لە سەر روخسارى سەماى دەکرد. ژاكوب سەرى لە گوڤى نزيك كردهوہ و وتى: "ساوئى، ھەز دەكەيت برۆيتە ژوورەوہ؟"

ساوئى بە زۆر وەلامى داىەوہ: "لە بەر چى؟ ھەز دەكەم لىرە بمىنمەوہ، چونكە ماوہىەكى زۆر لە ناو ئىوہدا نامىتم". سەيرى دەوروبەرى كرد، بۆ ساتىك بى دەنگ بوو، بزەىەكى كرد و وتى: "لە ناو ئىوہدا بى ھەست دەكەم باشتەرم. سەبىرتان دەكەم و بە خۆم دەلىم ئەگەرى ھەىە ئىوہ تۆلەى ھەموو ئەو كەسانەى ئازار و ئەشكەنجە دراون، بستىننەوہ، تۆلەى چىنى بەشخورا". كەس وەلامى نەداىەوہ. سەرى كەوتە سەر سنگى و باوئىشكى دەدا. رىبىن بۆ ماوہىەك سەيرى كرد، دواتر بە ئەسپاىى وتى: "سەردانمان دەكات، دادەنىشنىت و بەردەوام ئەو قسەىە دووبارە دەكاتەوہ". ئىگناتى بە ھىواشى وتى: "بىستنى قسە دووبارەكانى بىزاركەرە. كاتىك مرۆف بۆ يەك جار ئەم چىرۆكە بىستنىت، ھەرگىز لە بىرى ناكات، بەلام ئەو بەردەوام دووبارەى دەكاتەوہ".

رىبىن وتى: "ھۆكارەكەى ئەوہىە ئەم چىرۆكە، بەسەرھاتى ژيانى ئەوہ، ھەرۆھە ژيانى بەشىكى زۆرى خەلك. تىنگە! دەيان جار ئەم چىرۆكەم بىستووہ، بەلام لەگەل ئەوہشدا ھەندىك جار شك دەكەم. ھەندىك جار مرۆف ناىەوئىت باوہر بە سووكى و شىتى خۆى بكات، بەزەىى بە ھەموواندا دىتەوہ چ دەولەمەند بىت چ ھەژار، چونكە مرۆفى دەولەمەندىش بەرىى ھەلەدا دەروات... كەسىك برسىتى و كەسىك زىر كوىرى كرىوہ.. ئەوسا بە خۆت دەلىت: "ھۆى خەلكىنە، برايان! جولەىەك، بزاوتىك بكەن و پىاوانە بىر بكەنەوہ".

نه خوښ جوله يه کي کرد، چاوه کاني کرده وه و له سهر زه وي راکشا. ژاکوب بي ټه وي دهنگه دنگ بکات، هه لستا روښته ژوور و به تانيه کي کوني هينا و داي به ساولي-دا و دواتر لاي سوږي دانښت.

تهق و توقی تهخته کان و چپه چپی بلیسه ی ټاگر له گهل دهنگی مرؤف ټیکهل ده بوو، وهک بلی بلیسه ی سووری ټاگر سهرزه نشتی مرؤفه کان دهکات و پینان پیده که نیت.

باسی بهر خودانی خهلک بو به دهسته هینانی مافی ژیان و ټازادی، بهر خودانی کونی جووتیارانی ټه لمانی، نه هامه تی ټیرله ندیبه کان و کاره دره وشاوه کانی کریکارانی فهره نسای ده کرد.

له و دارستانه که جل قه دیفه ی شهوی له بهردا بوو، له شویننکی بچوکی رووتهن و ساکو، که به درهخته کان سنووردار کرابوو، له ژیر سه قفی ټاسمانی تاریک، له بهردهم روخساری دهم به بزهی زوپاکه و له ناو ټه لقه ی سیبه ره دوژمنه کان، ټه و رووداوانه زیندوو ده بووه که دنیای کهسانی سک تیر و تهماحکار و چاوچنوکي ټاوه ژوو کردبوو. کومه لانی خهلک، خویناوی و شهکته له بهر خودان، به دواي یه کدا ده روښتن. ناوی پاله وانه کانی ټازادی و راستی ده بینرا... دهنگی گری ټه و ژنه وهک ټه وي له رابردوو به ره و ټیستا بیت، به نهرمی بلاو ده بووه. هیوای زیندوو ده کرده وه و ههستی بروا بهر خوبوونی ټیا دروست ده کردن. بیسه ران بی ټه وي قسه بکه ن، گوینان له م مؤسیقایه، واته له چاره نووسی گهره ی برا روچانیبه کان ده گرت. سهیری روخساری رهنگ بزړکاو و لاوازیان ده کرد. له وه لامي بزهی چاوه خوله میشیبه کانیدا پیده که نین و تیشکی که بهردهوام به هیتر ده بوو و ټامانجی پیروزی مرؤفی بو روون ده کرده وه، له ناو ټه وان زیاتر له جارن ههستی خزمایه تی روچی له گهل براکانیان له ته و اوی دنیا فراوان ده بوو و دلنکی تازه بو ټه وان له سهر زه وی چاوی به دنیا هه لده هینا، دلنک پر له تامه زرؤی

سووتینه‌ری تیگه‌یشتن که هه‌موو شتیکی له خۆدا ده‌کرده به‌ک. سوۆفی به‌دهنگی پاراو وتی: ”رۆژیک دیت هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان سه‌ر به‌رز بکه‌نه‌وه و هاوار بکه‌ن: ”به‌سه!“ چیتر ئەم ژیانه‌مان ناویت و ئەوسا کۆشکی ده‌سه‌لاتی ئەو که‌سانه‌ی ته‌نیا پشتیان به‌ته‌ماح و چاوچنۆکی به‌ستووه، داده‌رمیت، زه‌وی له‌ژیر پینان جیا ده‌بیته‌وه و ئیتر ناتوانن پشت به‌هیچ به‌ستن...”

ریبین سه‌ری داخستبوو، وتی: ”ئەم رووداوه روو ده‌دات، کاتیک مرۆف خۆی له‌بیر بکات، ده‌توانیت به‌سه‌ر هه‌موو شتیکی‌دا زال بیت.”

دایکی برۆی به‌رز کرده‌وه و به‌سه‌رسورمانی تیکه‌ل به‌تووره‌یی گوینی ده‌گرت. ده‌یبینی بویری سوۆفی له‌به‌ر ئەو شتانه‌ی به‌بروای ئەو زیندوو بوو، له‌ناو چووه، وه‌ک ئەوه‌ی به‌لافاویکی سووتینه‌ر قسه‌کانی بووه به‌ئاو. چیتری له‌بێ ده‌نگی شه‌و، گه‌مه‌ی ئاگر و روخساری ئەو ژنه‌گه‌نجه‌ وه‌رده‌گرت، به‌لام ئەوه‌ی زیاتر سه‌رنجی راده‌کیشا، گوینگرتنی جووتیاران بوو. هه‌ولیان ده‌دا به‌هیچ شیوه‌یه‌ک وته‌کانی نه‌برن وه‌ک بلیی ده‌ترسان له‌وه‌ی ئەو رووناکییه‌ی به‌م جیهانه‌وه‌ په‌یوه‌ستیان ده‌کات، بپچریت. هه‌ندیک کات بێ ده‌نگ، دار و ته‌خته‌یان ده‌خسته‌ ناو زۆپاکه‌ و پیاوه‌کان ده‌ستیان راده‌وه‌شاند و دووکه‌لیان دوور ده‌کرده‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی به‌ژنه‌کان نه‌گات.

له‌ناکاو ژاکوب هه‌لستا و به‌ئارامی وتی: ”که‌میک چاوه‌ری بن.” به‌ره‌و ژووره‌وه‌ رۆیشت و بریک جل‌وبه‌رگی هینا. دواتر به‌هاوکاری ئیگناتی بێ ئەوه‌ی قسه‌ بکه‌ن، قاچ و شانی ژنه‌کانیان داپۆشی.

دووباره‌ سوۆفی قسه‌ی کرد و رۆژی سه‌رکه‌وتنی شی ده‌کرده‌وه‌ و بروا به‌خۆبوونی له‌دلیاندا دروست ده‌کرد. هه‌ستی هاوخه‌می له‌گه‌ل هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی له‌دلی مرۆفدا زیندوو ده‌کرده‌وه‌ که‌ ببوونه‌ فیدای خۆشگوزه‌رانی نه‌زانانه‌ی ورگ زله‌کان.

وشه‌کان نه‌بوو کاریگه‌ری له‌سه‌ر دایکی داده‌نا، به‌لکو هه‌ستی

قوولي هه لخيرينراو له قسه كاني سوڤي بوو كه كارىگه رى له سه ر هه موو دايك داده نا. دلى دايكى پر بوو له ئه نديشه ي پيروژ به رامبه ر به هه موو ئه و كه سانه ي گيانى خويان ده خه نه مه ترسييه وه تاكو هاوكارى ئه و كه سانه بكه ن كوژت و به ند كراون. بو ئه وان راستى، عه قل، شه رافه ت، عه شق به ديارى ده به ن.

دايكي چاوه كاني داخست و بيري كرده وه: "خوايه گيان، هاوكاريان بكه."

به ره به يان سوڤي بى دهنگ بوو. دهم به پيكه نين سه يري روخساره بيرمه ند و ئارامه كاني ده وروبه رى ده كرد.

دايكي وتى: "كاتى روڤيشتنه."

سوڤي شه كه ت و ماندوو وه لامى دايه وه: "به لى".

يه كيك له كريكاره كان هه ناسه يه كى هه لكيشا.

ريبين به ئاراميه كى نائاسايى وتى: "به داخم كه ده روڤى! جوان قسه ده كه يت! نزيك كرده وه ي خه لك له يه كتر هونه ريكي گه و ره يه! كاتيك مروڤ تى ده گات، به ميليون كه س خوازيارى ئه و شته ن كه ئيمه ده يخوازين، دلى ميهره بانتر ده بيت و ميهره بانى هيژيكى گه و ره يه".

ژيفيم چوست و چالاك هه لستا و وتى: "به لام كاتيك مروڤ به نه رم و نيانى هه لس و كه وت ده كات، به توندوتىژى وه لامى ده ده نه وه! مامه ميخائيل، پيش ئه وه ي كه س بيانينيت، ده بيت ئه م خاتونانه برؤن... كاتيك كتبه كان له ناو خه لكدا بلاو بووه، به رپر سه كان ليكولينه وه ده كه ن و ئه گه رى هه يه كه سانيك گومان له مان بكه ن و بيانگرن".

ريبين قسه كه ي ژيفيمي برى و وتى: "دايه گيان، سوپاس بو هه موو زه حمه ته كانت. هه ركات تو ده بينم، پاڤل-م بير ديته وه، ريگه يه كى گونجاوت گرتوته به ر".

پلاگه بزه يه كى هاوړپيانه ي كرد وهك بليى هه موو خه م و دلته نكيه كاني له بير كرد. هه وا سارد بوو، به لام ريبن ته نيا يه ك كراسى له به ردا بوو. دايكى سه يري سيما به هيژه كه ي كرد و به

دلسۆزی وتی: "باشتر بوو شتیکی دیکه له بهر بکهیت، ههوا زۆر سارده".

ریبین وهلامی دایهوه: "ناخم گهرمه".

ئهو سی گهنجه لای زۆپاکه وهستا بوون و به هینواشی قسهیان دهکرد. نهخۆش لهولاتر خهوتبوو. ئاسمان روون بوو و تاریکی نهدهما. گهلا لهرزۆکهکان چاوهڕینی ههلاتنی خۆر بوون.

ریبین دهستی سۆفی گرت و وتی: "مالئاوا، چۆن دهکریت له شار بتاندۆزینهوه؟"

دایکی وتی: "دهبیئت بینیت بۆ لای من".

کرێکارهکان لهسهرخۆ له سۆفی نزیک بوونهوه و به خۆشهویستی و ریزهوهه تهوقهی مالئاوا بیان کرد. دیار بوو ئهمهکناسی و خۆشهویستی به شیوهیهکی نهیتی کاریگهری له سهر دلایان داناوه و له بهر ئهوهی ئهم ههسته تازه بوو، بارودۆخیانی گۆڕی. به بزهی چاوه هیلاک و وشکهکانیان و له کاتیکیدا ههندیک کات له سهر قاچیک و ههندیک کات له سهر قاچهکهی دیکه دهوهستان، تهماشای سۆفیان دهکرد.

ژاکوب پیشنیاری کرد: "پیتان باشه پیش رویشتن کهمیک شیر بخۆنهوه؟"

ژیفیم پرسی: "شیر ماوه؟"

- بهلێ تۆزیک ماوه.

ئینگاتی به شهرمهوه سهری خوراند و وتی: "تهواو بووه..!"

ههرسیکیان پیکهنین.

ئهوان باسی شیریان دهکرد، بهلام دایکی ههستی کرد بیر له شتیکی دیکه دهکهنهوه و ئارهزووی بهختهوهری بۆ سۆفی دهخوازن بی ئهوهی بتوانن ئهم ویستهیان دهبرین. سۆفی کهوته ژیر کاریگهرییهوه، کاریگهرییهکه به رادهیهک بوو تهنیا توانی به دلنزمی سوپاسیان بکات.

سهیری به کترین کرد. وهک بلئی ئەم وشهیه هه موویانی به هیواشی خستبیته سه ماکردن.

پلاگه و سوئی مالئاواییان کرد و له رووناکی به ره بهیان، ریگه ی باریکی دارستانیان گرت بهر.

ئهو دووانه له ریگه باسی ریبین و نه خوشه که و ئهو سی گه نجهیان ده کرد که زور به وردی گوئیان گرتبوو. به دهم قسه کردنه وه، گه یشتنه کیلگه کشتوکالییه کان. به رامبهریان خور سهری له بن شاخه کان ده رده هینا، هه رچهند هیشتا دیار نه بوو، به لام تیشکی سوورباوی وهک باوه شینیکی روون له ئاسماندا بلاو کردبووه و دلۆپی شهونم وهک بروسکه ی رهنگا ورهنگی به هاری ده بریقانه وه. بالنده کان به ئاگا هاتن و به ئاوازی خویان رووحنیکی تازهیان به به ره بهیان به خشی. قه له ره شه کان به دهم قیره قیر کردنه وه، شه قه ی بالیان ده هات. له شوینیکی نادیار مهلی هه نجیر خور به نیگه رانییه وه فیکه ی لی دها. له شوینه دوورانه، ناوازهکانی سروشت ئاشکرا ده بوون و به هه لگرتنی رووپوش، پیشوازییان له هه تاو ده کرد.

دایکی وهک ئه وهی له خه وندا بیت، وتی: ”زور جار رووی داوه که سیک قسه ده کات، به لام قسهکانی ههچ واتایه کی نییه، تا ئهو جینگه یه ی له ناکاو وشه یه ک له زاری دیته دهر، وشه یه ک که نازانم چیه، به لام زور ساده یه و هه ر ئەم وشه ساده یه هه موو شتیک روون ده کاته وه. ئهو نه خوشه ش به م جو ره یه. زورم بیستوو و خویشم ده زانم چون کریکاران له ناو کارخانه کان و له هه موو شوینیک ده دوشن، که چی مرؤف له مندالییه وه به م قسانه راهاتوو و کاریگه ری ئه وتویان نییه، به لام ئەم نه خوشه له ناکاو شتیک و ت به شیوه یه کی بیزار کهر و قیزه ون! خواجه گیان! واته ده کریت چینی چه وساره ته واوی ته مه نیان به کار کردن به سهر بهرن تا کو ئاغا و خاوه نکاره کان مؤله تی ئەم گالته جار بیانه به خویان بدهن؟ شیاوی به لگه هینانه وه نییه.

دایکی بیرى له چیرۆکی پیاوه نهخۆشه که ده کرده وه. چیرۆکێک که له رهههندی کهریه تی و بی شه رمانه ی خۆی، زۆر له کرده وه ی شیتانه و سهیر و سه مری ئاغا و خاوه نکاره کانی روون ده کرده وه. دایکی پیشتر ئەمانه ی ده زانی، به لام فه رامۆشی کرد بوو. دایکی به رده وام بوو: ”وهک ده لێن ئەوه نده تیر بوون سکيان ژان ده کات. قایمقامیک هه بوو موژیکه کانی ناچار ده کرد سلّاو له ئەسه په که ی بکه ن کاتیک به ناو گو نده که دا ده یگیریت و، ئەگه ر که سینک سلّاو ی له ئەسه په که ی نه کردایه، زیندانی ده کرا! باشه، چ پێویستی به م کاره بوو؟ مرۆف ناتوانیت تی بگات؟“ سو فی دهستی کرد به خویندنی گۆرانییه ک له وه سفی شادی و سه رکه وتنی به یانیدا.

ویندی (7)

دایکی، ژیانی به ئارامی دهبرده سهر و ههندیك كات خوی سهری سور دهما. كورهكهی له زیندان بوو. دهیزانی سزایهکی گهوره چاوهړی دهكات. ههركات بیري له م بابهته دهكردهوه، بی ئیرداه، وینهی ئاندری، فیدیا مازین و روخساره ئاشناکانی دیکه له زهینیدا نهخشی دهبهست. روخساری پاقل و هه موو ئه و كهسانه ی له چاره نووسیدا به شدار بوون، گهوره دهبوو. كاتیک له م بارهوه بیري دهكردهوه، پانتایی بیركردنهوهی فراوان دهبوو و بی ئهوهی خوی بزانیته به هه موو لایه كدا دهرویشته. دهكهوته بیري هه موو ئه و كهسانه ی هاوړای پاقل بوون و ئیستا له زیندان ژیانیان به سهر دهبرد. ئه م بیركردنهوهیه دهبووه هوی ئهوهی ترس و خه مه كانی بو چاره نووسی پاقل كه م بیتهوه.

سۆفی خیرا رویشته. پینچ روژ دواتر شادومان و خوشحال گه راپیه وه، به لام دواي چهند كاتژمیر مانه وه، دووباره ون بوو و تا پانزه روژ كهس نه بیینی. ههندیك جار دههاته لای براكه ی تاكو ماله كه ی پر بكات له موسیقا و بویری.

موسیقا لای دایکی دلگیر و ته نانهت پیویستی بوو. ههستی دهكرد موسیقا کاریگه ری له سهر دلی داده نیته.

پلاگه به سهختی، به شپرزهی سۆفی كه كهل و په له كان و ته نانهت قنچك و سووتووی جگه ره كه ی له هه موو شویتیک بلاو دهكردهوه، رازی دهبوو و دووباره به سهختی دهیتوانی له گه ل چونیته تی قسه كردنی بویرانه ی ئه و رایته. سۆفی لای دایکی ته نیا گه نجیک بوو كه هزی دهكرد خوی به گهوره پیشان بدات و هیشتا خه لکی به بووكه له ی سهیر و سه مه ره ده بیینی. بهردهوام باسی پیروزی

كار و ئازادى دهكرد، به لام به هۆى شپرزهييهكەى دهبووه ئهرك بۆ كهسانى تر. خالى دژبهرى زۆر له ودا دهبينرا. داىكى هه مېشه به وريايى ههلسوكهوتى له گه ل سوڤى دهكرد.

پلاگه دهبييني نيكولا هاوشيوهى ئاندرى ژيانىكى رينكراوى ههيه و بى رق و كينه باسى خه لك دهكات و ئهوان له ناسازگارييهكانى ژيان به تاوانبار دهزانيت، به لام هيندهى ئاندرى برىواى به ژيانى نوى نه بوو. بهردهوام ئارام و هاوشيوهى دادوهريكى دهستپاك قسهى دهكرد. ته نانهت كاتيك باسى شته مه تر سیدارهكانى دهكرد، بزهيهكى شيرينى هاوخه مى له سه ر ليوى دهنيشت، به لام له و كاته دا چاوهكانى به تيشكىكى سارد ده دره وشايه وه. داىكى به بينينى ئه و نيگايه دهيزانى ئه م پياوه هه رگيز ناتوانيت كه سيك ببه خشيت، له گه ل ئه وه شدا رۆژ له دواى رۆژ لاي داىكى خو شه ويستتر و ئازيزتر ده بوو.

كاتيك نيكولا ده رويشته فه رمانگه، داىكى ژوورهكانى ريك دهخست و نانى نيوه رۆى ئاماده دهكرد. دواتر له ژوورهكهى دادهنيشت و سهيرى وينهى كتيبهكانى دهكرد. به وردبوونه وهى زۆر دهيتوانى بخوينيته وه، به لام دواى چه ند لاپه ره هيلاك ده بوو، چونكه چيتر له واتاي وشه كان تى نه ده گه يشت، به پيچه وانه وه به سه ير كردنى وينه كان خو ى سه رقال دهكرد. له به رچاوى دنيايهكى تازه، سه رسوره يته ر و شياوى دركردن و هه ستپيكر او بلاو ده بووه. شاره گه وره و نامۆ و ئه فسوناوييه كان ده رده كه وتن و به هۆى زۆرى سامانه كان و جوانييه بى كو تاييه كان، رۆحه برساييهكانى به ئاگا ده هيتايه وه. پلاگه زياتر چه زى دهكرد سهيرى وينهى كتيبه ئاژه لئاساييه كان بكات، چونكه روونتر سامان و جوانى و به رينى زهوى پيشان ده دا.

رۆژيك پلاگه له نيكولاى پرسى: "زهوى گه ورهيه؟"
- به لى، به لام له گه ل ئه وه شدا جيگه بۆ خه لك كه مه ...

بینینی ویتھکانه هستی دلسۆزی لای دایکی ده بزواند و به سهرسورمانه وه سهیری ویتھکانی ده کرد و دهیوت: ”چهنده جوانن، وا نییه نیکۆلا؟“

له هه موو شوینیک ئەم جوانیانه به ئەندازهی پۆیست ههیه، به لام له چاوی ئیمه دوورن و بی ئەوهی بیانبینین له بهرچاومان گوزهر دهکن. خه لک نه ئەم جوانیانه دهبینن، نه په سنی دهدهن، نه دهرفتهی ئەو کارهیان ههیه، نه ویستی ئەو کاره. ئەگەر دهیانزانی زهوی چهنده دهوله مهنده و چ شتگه لیکى سهرسور هینهری تیا ده دۆز ریته وه، ده یانتوانی هۆکارهکانی شادومانی بۆ خۆیان ئاماده بکن. هه موو شتیک بۆ هه موو که سیک و هه موو که سیک بۆ هه موو شتیک، وا نییه نیکۆلا؟

نیکۆلا به بزوه وه لامی دایه وه: ”به لئى، به دلنیا ییه وه وایه!“ زۆر بهی شه وه کان که سانیک سهردانیان ده کردن وه کو: ”ئالیکسی فاسیلی یۆف که پیاویکی بی دهنگ و به ریز بوو، رهنگی رۆخساری بزړکاو و ریشی رهش بوو، رۆمان پیتروۆف، سهری خرپ و ده م و چاوی پر بوو له زیپکه و بهردهوام وهک به زهیی پیاها تنه وه لیوهکانی ده جولاند، ئیفان دانیلوۆف، ورد و باریک و ریشی تهنک، دهنگیکى ناسک و تیژ وهک ئالا، ئیگۆر که سه بارهت به خۆی و هاوړیکانی و سه بارهت به نه خۆشییه کهی که رۆژ له دواى رۆژ خراپتر ده بوو، گالتهی ده کرد. هه ندیک کات که سانیک له شاره دووره کانه وه ده هاتن که دایکی نهیده ناسین و له گه ل نیکۆلا هه میشه له سه ر یهک بابته - ئازادی کریکاران، گفتوگۆیان ده کرد و ده که وتنه جۆش و خرۆش، سیمایان سهیر و چایان زۆر ده خوارده وه. له ناو ئەو هه موو دهنگه دهنگه، نیکۆلا هه ندیک جار چه ند بلاو کراوه یه کی بۆ هاوړیکانی ده خوینده وه. له و دانیشه تنه دا به ئامییری چاپ ده یاننوو سی و دایکی، پینشوو سه کانی کۆ ده کرده وه و ده یسووتاند.

دایکی هه میشه له گفتوگۆی ئەوان سهری سور ده ما که سه بارهت

به ژيان و چاره‌نووسی کریکاران و جووتیاران و سه‌بارت به به‌سودترین و خیراترین ریگه‌ی چاندنی تووی راستی و نازادی له ناو زهینی چینی چه‌وساوه و به‌رزکردنه‌وهی ناستی هوشیاری ئه‌وان دهدوان.

هه‌ندیگ کات بۆچوونه‌کان جیاواز بوو، توورپه‌ده‌بوون و یه‌کتریان تاوانبار ده‌کرد، ده‌رنجان و دووباره‌گفتوگۆیان ده‌کرد، به‌لام دایکی هه‌میشه‌هه‌ستی ده‌کرد خۆی زیاتر له هه‌موویان له ژیانی کریکاران و گه‌وره‌یی و پیروزی ئه‌رکی سه‌رشانیان ئاگاداره.

بێ ئیراده، به‌راوردی وتاره‌کانی ئه‌وان و ئاندیری و پاڤلی ده‌کرد و ئیستا درکی به جیاوازییه‌کان ده‌کرد.

زۆربه‌ی کات ده‌بیینی ئه‌م که‌سانه به ئه‌نقسه‌ت یه‌کتر ده‌هیننه جۆش و خرۆش و گرژبوونیان درۆینه و ده‌ستکرده. هه‌رکه‌س ده‌یویست بۆ هاورپیکانی به‌سه‌لمینت له حه‌قیقه‌ت نزیکتره و راستی لای ئه‌و ئازیزتره، هاورپیکانی له‌م کاره ده‌رنجان و بۆ ئه‌وه‌ی به‌هه‌نگه‌وه بۆی به‌سه‌لمینن تا چهند له حه‌قیقه‌ت و راستیه‌کان ئاگادارن، به توورپه‌یی گفتوگۆ و باس و خواسیان ده‌ست پێ ده‌کرد. هه‌رکه‌س حه‌زی ده‌کرد خۆی به‌سه‌پینت و دایکی به‌م بارودۆخه نیگه‌ران و په‌ریشان ده‌بوو، سه‌یری ده‌کردن و به خۆی ده‌وت: "ئه‌مانه پاڤل و هاورپیکانیان فه‌رامۆش کردوه، ئه‌وانیان له بیر کردوه."

گویی له‌و باس و خواسانه ده‌گرت که هیچی لی تی نه‌ده‌گه‌یشت. ده‌یویست له پشت وشه‌کان هه‌ستی که‌سه‌کان له یه‌ک جیا بکاته‌وه. ده‌یزانی له شارۆچکه‌ی کریکاری کاتیک باسی چاکه‌کاری ده‌کرا، به ته‌واوی له به‌رچاویان ده‌گرت، له کاتیکدا لی‌ره هه‌موو شتیکیان ورد و له‌ت له‌ت ده‌کرد.

له‌وی مرۆڤ به‌هیزیکی زۆرتر هه‌ستی ده‌کرد، به‌لام ئیره‌گۆره‌پانی ئه‌و بیروکانه بوو و هه‌موو شتیکی بۆ ورد و دابه‌ش ده‌کرد. لی‌ره باسی ته‌قاندنه‌وه‌ی دنیای کۆن ده‌کرا، له‌وی باسی بنیاتیانی دنیای

نوئی بوو. له بهر ئه وه ئیستا باشترا له قسه کانی ئاندری و پاقل تی ده گه یشته.

ناره زایه تیه کی نامۆ به رامبه ر به خه لک، به نهینی له دلیدا هیلانه ی کرد و بووه هۆی نیگه رانی، برپوای له ده ست دا، ئاره زووی ده کرد هه موو شتیگ خیرا تی بگات تا ئه ویش به و وشانه ی له رۆحیدا که له که ده بوون، باسی ژیان بگات.

کاتیگ کریکاریک ده هاته ناو کۆره که یان، نیکۆلا هه ولی ده دا نه رم و نیان مامه له ی له گه ل بگات و خۆی بخاته ئاستی ئه وان.

به لام ئه م ئه ندیشه یه سوکنای بی دایکی نه ده به خشی، چونکه ده بیینی کریکاری میوانیش دلته نگه و به و شیوه یه ی که به ئاسانی ده توانیت له گه ل ژنیگ له چینه که ی خۆی قسه بگات، له گه ل نیکۆلا ناتوانیت. رۆژیگ که نیکۆلا له ژووره که رۆیشته بووه ده ر، به یه کیگ له وانی وت: "بۆ وا گرژ و شپرزه بووی؟ خۆ له هۆلی تاقیکردنه وه نیت!" کریکاره که پیکه نی و وتی: "له بهر ئه وه ی رانه هاتووین، له گه ل هه موو ئه م قسانه، ئه م پیاوه له ئیمه نیه."

دایکی وتی: "گرنگ نیه، که سینی ساده یه."

کریکاره که سهیری کرد. هه ردووگ پیکه نین و بی ده نگ بوون. هه ندیک کات ساشنکا ده هات. زۆر نه ده مایه وه و له کاتی رۆیشتن هه والی پاقل سی ده پرسی و دوای دلنیا بوون له ته ندروستی ئه و، ده رۆیشته.

جار جار دایکی لای ساشنکا له ماوه ی دوورودریژی زیندانی پاقل و دواکه وتنی به روار ی دادگایی کردنه که ی، سکالای ده کرد و له تاو نیگه رانی لیوه کانی ده له رزی و په نجه کانی به تووره یی ده جولان. دایکی ده یویست بلیت: "ئازیزم، ده زانم خۆشت ده ویت، ده زانم." به لام قهت نه یویرا ئه مه بگات.

رۆژیگ ناتاشا په ریشان و شپرزه هاته لای پلاگه و به دم گریان، هه والی مردنی دایکی پی راگه یاند و وتی: "ئه و داماو هیشتا په نجا

سالی نه بوو... دهکرا ماوهیه کی دیکهش زیندوو بیت، به لام کاتیک مرؤف کیشهی زوره، مردنی له ژیان پی باشته. هه میشه ته نیا و بی کهس بوو. باوکم به هات وهاوار نهوی کردبووه کهسیکی ترسنوک. دهتوانین بلین نهو ژیاوه؟“

دایکی دواي چهند ساتیک بیرکردنه وه وتی: ”ئه وهی ناتاشا دهیلنت، به ته وای راسته. مرؤف کاتیک چاوه پروانی چاکه و خوشیه کانی ژیاوه، دهتوانیت بلنی دهژیم، به لام کاتیک چاوه پروانی هیچ نییه، ئیتر نه وه ژیان نییه.“

له کاتیکدا نه وازشی ناتاشای دهکرد، پرسی: ”ئیستا تاک و ته نیایت؟“ - به لئی.

دایکی ساتیک بی دهنگ بوو، دواتر به بزهیه ک دریژهی به قسه کهی دا: ”گرنگ نییه، کاتیک مرؤف باشه، هه رگیز به ته نیا نییه و هه میشه کهسانیک له ده وروبهری کۆ ده بنه وه.“

ناتاشا وهک مامۆستا رویشته ناوچهیه ک که کارخانهیه کی رستن و چینی لی بوو. دایکی جارناجار کتیب و رۆژنامه و بلاوکراوه قه دهغه کانی بۆ ده برد. ئەمه ببوووه پیشه ی سهره کی دایکی، مانگانه چهند جاریک به جل و به رگی راهیبه کان، توور فرۆش، فرۆشیاریکی گه رۆک یان وهک ژنیکی شیکپۆش خوی دهگۆری و به پی یان سواری گالیسکه بوخچهیه کی دهخته سهر شان یان جانتا به دهست به ناو گونده کانداه گه را. له هه موو شوینیک به ئارامی و ساده یی هه لس و که وتی دهکرد. سهره تا روهی دهکرده کهسه نه ناسراوه کان و به وته پر له ههست و سۆزه کانی و به دلنیا یی ژنیکی دنیا دیتوو، سهرنجی هه مووانی بۆلای خوی راده کیشا.

پیی خوش بوو له گه ل خه لکانی به دبخت قسه بکات، له بۆچوونیا ن سه بارهت به ژیان، هه روه ها سکا لا و په ریشانییه کانیا ن تی بکات. هه رکات ده بیینی نهو که سانه ی گفتوگۆیا ن له گه ل دهکات له گه ل ناره زامه ندی زور و ره خنه گرتن له به دبختیه کانی چاره نووس

دەخوازن رېنگە چارەى كېشەكانى مرۇقاىەتى بدۆزنەو، دلى پىر دەبوو لە شادى و خۇشحالى. دىمەنى ژيان لەگەل بەرخۇدانەكانى بەردەوام فراوانتر و جۇراو جۇرتتر دەبىنرا. پىشتىر لە ھەموو شوپىنىك و ھەموو شتىك خواستىكى بى شەرمانە بۇ فرىودانى مرۇف و چەوساندنەو ھى دەبىنى و ھەروھە دەبىنى ھەموو شتىك لە سەر زەوى فراوانە، بەلام كۆمەلانى خەلك لە بەدبەختى و ھەژارىدا دەژىن و بەشىكى كەمى نوقمى سامان و خۇشگوزەرانىن و ھەروھە دەبىنى لە شارەكان چەندىن پەرسىتگى پىر لە زىروزيو بۇ خوداكان ھەيە و لە تەنىشت كلېساكان و ئەو قەشانەى جلوبەرگى زىپىنىشانىان لە بەردايە، كەسانىكى بەدبەخت و ھەژار لە سەرما ھەلدەلەرزن و چاوەرپى خىر دەكەن. مالى وىران و پىسى ھەژاران و جلى كۆن و بۆگەنى ئەوانى دەبىنى و واى دەزانى ئەمە بابەتىكى سىروشتىيە. ئىستا ئەو بارودۇخەى بە قىزەون دەزانى، بە تايبەت بۇ كلېسا، چونكە ھەژارەكان رىزىكى تايبەتايان بۇ كلېسا دادەنا.

پلاگە بەو ۋەسەفانەى لە مەسىح بىستىبووى، دەيزانى ھاوپى ھەژار و نەدارەكان بوو و ۋەك كەسىكى ئاسايى جلوبەرگى پۇشيوە. لە كلېسا كاتىك ھەژارەكان بۇ ئارامبوونەو دەھاتنە لاي مەسىح، دەبىنى مەسىح لە ناو زىروزيو و قوماشى گرانبايى و بى گىرنگىدان بە رووتى و ھەژارى ئەوان، زىندانىيە.

بىرى قسەكانى رىبىن كەوتەو: "تەنانەت خوايان بۇ فرىودانى ئىمە بە كار ھىناو! جلوبەرگى درۆيان لە بەر كردوو بۇ ئەو ھى رۇخى ئىمەى پى بكىشن".

بى ئەو ھى ھەستى پى بكات، كەمتر نوپىژى دەخویند، بەلام زىاتىر بىرى لە عىسا و كەسانىك دەكردەو كە بى قسە كردن سەبارەت بەو، تەنانەت بە بى ناسىنى، بە پى ياساكانى ئىنجىل دەژيان و ھاوشىو ھى ئەو، زەو پىيان بە نىشتمانى ھەژارەكان دەزانى و دەيانوىست ھەموو سامانەكان بە شىو ھەكى ھاوبەش لە ناو خەلك

دابهش بکهن. ئەم شتانهی به بینراوهکانی خۆی دەبەستەوه و بیری لێ دەکردنەوه. ئەم هزرانه شیوهی نوورانی دوعایهکیان وەردهگرت و رووناکی به سەر تاریکی و ژیانی مرۆف دەپرژاند. هه‌میشه مه‌سیحی به عه‌شقی نامۆ و هه‌ستی ئالۆزی تیکه‌ل به ترس و هیوا و دلسۆزی و ئازار خۆش ده‌ویست، به‌لام ئیستا وای ده‌زانی مه‌سیح له‌و نزیک ده‌بیته‌وه و رووتتر ده‌توانیت روخساری ببینیت. ئیستا چاوه‌کانی به‌ دلنیا‌یی و به‌ هیزی زیندووی ناخ بزهی بۆ ده‌کات وه‌ک ئەوه‌ی به‌ راستی زیندوو بووبیته‌وه و به‌ خوینی خۆی ئەو که‌سانه‌ی شۆردوو که‌ بێ ناوه‌ینانی، جوامیرانه‌ خویان له‌ ریگه‌که‌ی فیدا کردوو.

دایکی هه‌میشه خۆشحال له‌ ئەنجامه‌کانی ده‌گه‌رایه‌وه بۆ مال. شه‌ویک به‌ نیکۆلای وت: ”رۆیشتن بۆ هه‌موو شوینیک و بینینی ئەم هه‌موو شته‌، چیژبه‌خشه‌. مرۆف تی ده‌گات چینی چه‌وساوه‌، پشتگۆی خراوه‌، له‌ خۆی ده‌تالیت و به‌ خۆی ده‌لێت بۆ منیان دوور خستۆته‌وه؟ بۆچی برسیم کاتیک هه‌موو شتیک فراوانه‌؟ بۆچی نه‌زان بم کاتیک ئەو هه‌موو زانیارییه‌ له‌م ناوه‌دا بلاو بۆته‌وه؟ ئەم خودا میهره‌بانه‌ که‌ به‌ یه‌ک چاو سه‌یری هه‌ژار و ده‌وله‌م‌ه‌ند ده‌کات و هه‌موو به‌ مندالی خۆشه‌ویستی خۆی ده‌زانیت، له‌ کوییه‌؟ ورده‌ ورده‌ چینی چه‌وساوه‌ شۆرش ده‌کات، هه‌ست ده‌کات ئەگه‌ر به‌رگری له‌ خۆی نه‌کات، سته‌م و چه‌وساندنه‌وه‌ له‌ ناوی ده‌به‌ن. زیاتر له‌ جاران هه‌ستی ده‌کرد پێویسته‌ به‌ ده‌ربرینه‌کانی خۆی باسی سته‌می ژیان بکات. هه‌ندیک کات به‌ دژواری له‌ به‌رامبه‌ر ئەم هه‌سته‌دا خۆراگری ده‌کرد...

کاتیک نیکۆلای دایکی له‌ کاتی سه‌یرکردنی وینه‌کان نا‌کاوگیر کرد، هه‌ندیک شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی بۆ باس کرد. دایکی له‌ بویری مرۆف بۆ ئەو بابته‌تانه‌ چه‌په‌سا و به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ بێ بروایی پێوه‌ دیار بوو، پرسی: ”به‌ راستی شتی وا ده‌بیته‌؟“

نىكۇلا داھاتوۋى ئەفسانە ئامىزى لەگەل دۇنيانى تەۋاۋ بۇ ئەۋ ۋەسەف كىردى ۋە وتى: "ئارەزوۋەكانى مەرۇف سىنورىيان نىيە ۋە ھىزەكەي كۇتايى نايەت. لەگەل ئەۋەشدا دىنيا لە روۋى تىگەيشتن ۋە درك كىردىن، بە ھىۋاشى بەرەۋ پىش دەروات، چۈنكە خەلك بۇ ئەۋەي سەر بەخۇ بن ناچارن سامان كۇ بىكەنەۋە نەك زانىست ۋە، كاتىك تەماح لە خۇيان دوور بىكەنەۋە، لە كۇيلايەتى كارى زۇرەملى رىزگارىيان دەيىت".

دايكى زۇر بە كەمى لە واتاي قسەكانى نىكۇلا تى دەگەيشت، بەلام ئەۋ بىروا ھىمىنەي لە رۇحى ۋەتەكانى بەرز دەبۇۋە، كارىگەرى لە سەر دادەنا.

نىكۇلا دەيووت: "مەرۇفە ئازادەكان لە سەر زەۋى كەمن ۋە ھۇكارى بەدبەختى مەرۇف ئەمەيە".

پىلاگە كەسانىكى دەناسى كە خۇيان لە كۇتۋەبەندى تەماح ۋە كىنە رىزگار كىردىبوو. دەيزانى ئەگەر ژمارەي ئەم كەسانە زىاد بىكات، رۇخسارى رەش ۋە دىندەي ژيان، سادەتر، دىگىر ۋە نوورانىتر دەيىت.

نىكۇلا خەمبارانە وتى: "مەرۇف ناچارە بە پىچەۋانەي ۋەيىستى خۇي بى بەزەيى بىت".

دايكى بە ئامازەي سەر قسەكەي پىشتراست كىردەۋە ۋە لەۋ كاتەدا ئاندرىسى بە بىرھاتەۋە.

وینەى (8)

رۆژىك نىكۆلا بە پىچەوانەى ھەمىشە درەنگتر لە فەرمانگە گەرايەوھ و پەرىشان و نىگەران وتى: "دەزانى پلاگە، ئەمڕۆ يەكێك لە ھاوړىكانمان لە كاتى سەردانکردن لە زىندان ھەلاتووھ، بەلام نەمتوانى بزنام كۆيە."

دايكي پەشوكا و كەوتە سەر كورسىيەكە و وتى: "ئەگەرى ھەيە پاڤل بێت."

نىكۆلا شانى بەرز كردهوھ، وەلامى داىھوھ: "لەوانەيە، بەلام چۆن دەتوانىن بېشارىنەوھ؟ لە كوێ بىدۆزىنەوھ؟ لە رېگە بە ناو كۆلانەكاندا دەسوورامەوھ بەو ھىوايەى بېبىنم، ھەرچەند كاريكى گەمژانەيە، بەلام دەبىت كاريك بكەين. ئىستا دووبارە دەرومە دەرەوھ."

دايكي خىرا وتى: "منىش دىم."

نىكۆلا رازى بوو و وتى: "تۆ برۆ بۆ لای ئىگۆر، لەوانەيە ئەو ھەوالى ھەبىت."

خۆى رۆيشت.

دايكي شالىكى خستە سەرشان و بە يەك دنيا ھىوا و ئومىد، دواى نىكۆلا لە مال رۆيشتە دەر. چاوەكانى رەشكە و پىشكەى دەکرد، دلى خىرا لى دەدا. سەرى داخستبوو وەك ئەوھى ھىچ شتىك نەبىنىت. بەردەوام بىرى دەكردهوھ: "لەوانەيە لە مالى ئىگۆر بىت."

ھەوا گەرم بوو. پلاگەى ھىلاك و ماندوو بە دژوارى ھەناسەى دەدا. واى زانى وسىف چىكىف لە بەردەم دەرگا وەستاوھ و پىدەكەنىت.

بەلام كاتىك دووبارە چاوەكانى كردهوھ، بە پلىكانەكان سەركەوت و بە خۆى وت: "خەيالە. لە ھەوشە دەنگى پى بىست... داىكى وەستا و سەبرى كرد، دووبارە دەم و چاويكى گرۆيى بىنى كە پىدەكەنىت."

دایکی به خیرایی له پليکانه‌کان روښته خوار و هاواری کرد: "وسيف چيکيف، بئ هیوا بوو."

ئو پیاوه به ئیشاره‌ی دهست، وهلامی دایه‌وه: "نا، برؤ سهره‌وه، برؤ سهره‌وه."

دایکی روښته سهر. روښته ژوور. ئیگور پال که وتبوو. به هه‌ناسه‌برکئ له به‌رخویه‌وه وتی: "وسيف چيکيف له زیندان هه‌لاتووه..."

ئیگور سهری به‌رز کرده‌وه و به‌دهنگیکي گر و توورپه وتی: "ئو ده‌م وچاوه گرونییه؟"
- به‌ئئ، دیت بو ئیره.

- زور باشه، به‌لام نامه‌وئیت بو میوانداریکردنی ئو هه‌ستم.
وسيف چيکيف هاتبووه ناو ژووره‌که. ده‌رگای داخست و به‌ئارامی پیکه‌نی. ئه‌نیشکی خسته سهر لیواری کورسییه‌ک. ئیگور هه‌لستا، سهری له‌قاند و به‌دهنگیکي گر و توورپه وتی: "تکا ده‌که‌م، مالی خو‌تانه."

وسيف پیکه‌نی، ده‌می تا بناگویی کرده‌وه. له‌دایکی نزیک که‌وته‌وه، ده‌ستی گرت و وتی: "ئه‌گه‌ر تو‌م نه‌ده‌بینی، ده‌بوايه به‌ناچار بگه‌ریمه‌وه زیندان. له‌م شاره‌دا که‌س نانا‌سم. ئه‌گه‌ر ده‌گه‌ر پامه‌وه بو شاروچکه‌ی کریکاری، یه‌کسه‌ر ده‌یانگرتمه‌وه... له‌ریگه‌ به‌خو‌م وت: "هه‌ی که‌ر، بو له‌ زیندان هه‌لاتی؟ له‌ناکاو دایکیم بینی. به‌دوای ئه‌ودا تا ئیره هاتم."

پلاگه‌ پرسی: "چو‌ن توانیت له‌ زیندان هه‌ل‌بیت؟"

وسيف نه‌زانانه له‌ سهر لیواری کورسییه‌که دانیشت و به‌شپ‌زه‌یی وتی: "نازانم... له‌ناکاو بوو. له‌حه‌وشی زیندان پیاسه‌م ده‌کرد، تاوانبارانی ناسیاسی رژانه سهر پاسه‌وانه‌که و لیاندا. پاسه‌وانه‌که پیشتر جه‌ندرمه‌ بوو و به‌تاوانی دزی ده‌ریان کردبوو و ئیستا بو‌ته‌ سیخو‌ر و ژیانی هه‌مووانی تال کردوو... شه‌ر دروست بوو.

پاسهوانهکان ترسان و بهردهوام فیکهیان لی دها و بهملاولادا هه‌لدهاتن.. بینیم دەرگا کراوه‌یه. له پشت ته‌خته‌به‌نه‌کانه‌وه ده‌متوانی شار بینیم. خیرا هاتمه دەر. دواى ئه‌وهى چەند هه‌نگاویک دوور که‌وتمه‌وه، هاتمه‌خۆم و له‌خۆم پرسى بۆ کوئى برۆم..؟ گه‌رامه‌وه و بینیم دەرگای زیندانیان داخستوه. ده‌زانم کاره‌که‌م گه‌مژانه‌بوو، به‌لام نه‌مه‌زانى ده‌بیته‌چى بکه‌م.

ئىگۆر وتى: ”هۆى جه‌ناب، ده‌بوايه‌ بگه‌رپیتته‌وه، ته‌قەت له‌ دەرگا بدایه‌ و زۆر به‌ ریزه‌وه‌ داوات بکردایه‌ دووباره‌ بگه‌رپیتته‌وه‌ بۆ زیندان، ده‌بوايه‌ داواى لیبوردين بکه‌ی... بلیى بۆ ساتیک نه‌تزانیه‌وه‌ چى ده‌که‌ی...!”

وسیف وتى: ”به‌لئى ده‌زانم کارىکى خراپم کردوه. نه‌ده‌بوايه‌ هاورپیکانم له‌وى به‌ ته‌نیا جى بیلم. ته‌نانه‌ت هیچم به‌وان نه‌وت. له‌ کۆلان بینیم پرسه‌ بۆ که‌سیک ده‌گیرن. سه‌رم داخست و بئى ئه‌وه‌ى سه‌یرى که‌س بکه‌م، له‌گه‌ل ته‌رمه‌که‌ رۆیشتم.. له‌ گۆرستان بیروکه‌یه‌ک به‌ میشکدا هات...”

ئىگۆر پرسى: ”ته‌نیا یه‌ک بیروکه‌؟ هه‌ناسه‌یه‌کى هه‌لکیشا و وتى: ”بیم وابیت ئه‌و بیروکه‌یه‌ له‌ میشکدا جیگه‌ى ته‌سک بووه‌!”

وسیف بئى ئه‌وه‌ى بره‌نجیت، پیکه‌نى.

- میشکم وه‌ک جارێ به‌تال نییه‌.. باشه‌ ئىگۆر، خۆت چۆنى..؟ وه‌ک هه‌میشه‌ نه‌خۆشى؟

ئىگۆر کۆکى و وه‌لامى دایه‌وه: ”هه‌رکه‌سه‌ و کارىک ده‌کات که‌ له‌ توانايدایه‌، بۆمان باس بکه‌.”

- دواى ئه‌وه‌ رۆیشتمه‌ مۆزه‌خانه‌... بیرم کردوه‌وه‌ بۆ کوئى برۆم. له‌ ده‌ست خۆم دلته‌نگ بووم. دووباره‌ هاتمه‌وه‌ ناو شه‌قام. بینیم پاسه‌وانه‌کان به‌ وردى سه‌یرى ریبواران ده‌که‌ن... به‌ خۆم وت وا بروات به‌ زوویى له‌ دادگا ده‌بم. له‌ ناکاو دایکیم بینى خیرا به‌لامدا تپه‌رى. سه‌ره‌تا خۆم دوور خسته‌وه‌ و پشتم تى کرد، به‌لام دواتر

شوینتی که وتم... ئەمه به سه رهاتی هه لاتنه که م بوو".
 دایکی به شه رمه زاری وتی: "تۆم هه ر نه بیینی. به وردی سه یری
 وسیف سی کرد. ههستی کرد گۆرانی به سه ردا هاتوو".
 وسیف سه ری خوراند و وتی: "ئیسئا هاوړیکانم نیگه ران بوون".
 ئیگۆر وتی: "ئهی بۆ جه ندرمه کان نیگه ران نیت؟ ئەوانیش نیگه رانی
 تۆ ده بن".

دواتر وهک ئەوهی بیهوینت هه ناسهی له سنگیدا رابگریت، وتی:
 "زۆر باشه، گالته کردن به سه، ده بیئت تۆ بشارمه وه، هه رچه نده
 کاریکی باشه، به لام کی شه مان بۆ دروست ده کات. خۆزگه ده متوانی
 هه ستم..."

له ناکاو ههستی کرد ده خنکیت و دهستی به سنگیدا هیتا.
 وسیف وتی: "ئیگۆر زۆر نه خوشی؟"
 دایکی هه ناسه یه کی هه لکیشا و به نیگه رانی سه یریکی ژووره
 بچوکه که ی کرد.

ئیگۆر وتی: "ئوه په یوه ندی به خۆمه وه هه یه. دایه گیان هه والی
 پاقل سی لی پرسه".

وسیف پینکه نی: "پاقل زۆر باشه، ته ندروسته. ئەو سه رۆکی ئیمه یه
 و به نوینته رایه تی ئیمه له گه ل به رپرسه کان قسه ده کات. به گشتی
 ئەو فه رمان ده دات... ریزی ده گرن... هه لبه ت مافی خۆیه تی.."

دایکی به دل و گیان گۆی له قسه کانی وسیف ده گرت. هه ندیک کات
 به دزییه وه سه یری رۆخساری ئاوساوی ئیگۆری ده کرد، رۆخساری
 وهک ئەوهی ده مامکی نه بیئت، به شیوه یه کی سه یر پان و پۆر ده هاته
 به رچاو. ته نیا چاوه کانی زیندوو بوو و بریسکه ی ده هات.
 وسیف وتی: "خۆزگه خوار دنتان پی ده دام، خه ریکه ده مر م له
 برسا".

ئیگۆر وتی: "دایه گیان له سه ر ره فه که نانی لیه، دواتر برۆ بۆ
 هۆله که، لای چه پ ته فه له ده رگای دووهم بده، ژنیک ده رگا ده کاته وه،

پیی بلی با بیت و هرچی خواردنی هیه بیهینیت".
وسیف نارهزایی دهربری و وتی: "بؤ هرچی لی بیت؟"
- له خۆوه تووره مهبن، لهوانهیه هیچی لی نه بیت.
دایکی رۆیشت. کاتیک تهقهی له دهرگاکه دا، به خۆی وت: "ماوهیهکی
زۆر ناژی..."

کهسیک له ژوورهوه پرسى: "کینه؟"
دایکی به ئارامی وتی: "له لایهن ئیگۆرهوه هاتووم. داواى کرد
برۆنه لای..."
- ئیستا دیم.

پلاگه ساتیک چاوهرپی کرد و دووباره تهقهی لیدا. دهرگا کرایهوه
و ژنیکی جوانی بالابهرز هاته دهر. له کاتیکدا چرچولۆچی جلهکهی
ساف دهکرد، زۆر ساردوسر پرسى: "چیتان دهویت؟"
- ئیگۆر منی ناردووه...

- ئی زۆر باشه، با برۆین، جهنابت دهناسم... ئیره بؤ ئهوهنده
تاریکه؟

دایکی سهیری کرد و بییری هاتهوه که یهک-دوو جار ئهوی له مالی
نیکۆلا بینیوه. به خۆی وت: "هاوبرواکانمان له ههموو شوینیک
هه".

ژنهکه پرسى: "حالی زۆر خراپه؟"
- بهلی، پال کهوتووه. تکای کرد شتیک بؤ خواردن له گهل خۆتان
بیئن.

- ئاخ، سودی نییه...
کاتیک گهرانهوه، ئیگۆر وتی: "لۆدمیلا، ئەم گهنجه بی پرسى
بهرپرسهکان له زیندان هاتۆته دهر، به لام پیش ههر شتیک خواردنی
پی بدن و دواتر یهک-دوو رۆژ له شوینیک بیشارنهوه".

لۆدمیلا سهری لهقاند و به وردی سهیری رۆخساری نهخۆشهکهی
کرد و وتی: "ئیگۆر، دهبوایه له گهل هاتنی ئەمان کهسیکت به دواى

مندا دەنارد. جيا لەو، دوو جار خواردنى دەرمانەكانتان فەرامۆش كەردوو. بۇ ئاوا كەمتەرخەمى؟ خۆت دەلىلى دواى خواردنى دەرمانەكان باشتەر ھەناسە دەدەى. ھاوړى، تۆ وەرە بۆ ژوورەكەى من. ئىستا دىن بۆ ئەو ھى ئىگۆر بەرن بۆ نەخۆشخانە."

ئىگۆر پرسى: "دەبىت بېرۆم؟"

- بەلى، منىش دىم.

- بۆ ئەوئىش؟

- قسەى قۆر مەكە...

ژنە گەنجەكە بە دەم قسەكردنەو ھەسەرچەفەكەى بە سەر سنگى نەخۆشەكەدا دا. وسىف بە وردى سەىرى دەكرد و بە چاۋ بېرى دەرمانەكەى پىواوت.

يەكەنگ، بەلام بە پاراوى قسەى دەكرد. جولەكانى شىرىن، رەنگى رۇخسارى پەرىو و برۆ رەشەكانى لە كۆتايى سەرلووتى تىكەل بە يەكتر دەبوون. دايكى خۆشى لە كچەكە نەھات، چونكە بە كەسىكى لە خۆرازى دەبىنى. نە پىدەكەنى، نە چاۋەكانى دەبرىسكايەو. قسەكانى زياتر ھەك فەرماندان وابوو.

بەردەوام بوو: "دەرۆين، بەلام من زوو دەگەرېمەو. تىكايە ئىوھ كەوچكىكى چىشتخواردن لەم دەرمانە بە ئىگۆر بدەن... مەھىلن قسە بىكات."

وسىف سى بردە مالەكەى.

ئىگۆر ھەناسەيەكى ھەلكىشا و وتى: "ژنىكى زۆر نازدارە، بوونەوھرىكە دەبىت ھەسەف بىكرىت! دايكە دەبوايە لاي ئەو ژيان بە سەر بەرىت. زۆر كار دەكات."

دايكى بە مېھرەبانى وتى: "قسە مەكە، بىخۆ."

ئىگۆر دەرمانەكەى خوارد، چاۋى داخست و وتى: "گرنىگ نىيە، بى دەنگىش بىم، دەمرم."

دايكى سەرى داخست. ھەستى بەزەيى فرمىسكى لە چاۋ باراند.

- دایه گیان مهگری، ئاساییه.. چیژی ژیان پیوستی مردنی به دواوهیه.

دایکی دهستی خسته سهر سهری و به ئارامی وتی: "بی دهنگ به". به لام وهک ئه وهی بیهویت گوی له خرهخری سنگی بگریت، چاوی داخست و پیداگرانه وتی: "دایه گیان، بی دهنگی من، نه زانییه.. چ سو دیکم له بی دهنگی دهست دهک ویت؟ چند خولهک ته مه نم دریز دهکاته وه و چیژی قسه کردن له گهل ژنیکی راسته قینه م له دهست دهچیت... پیم وا نییه له و دنیا مروقی باشی وهک ئیوه دهست بکه ویت.."

دایکی به نیگرانی قسه که ی بری و وتی: "ئیستا ئه و خاتونه دهگه رپته وه و بۆله بۆل به سهر مندا دهکات که ریگه م داوی قسه بکه ی..."

- ئه و خاتون نییه، ژنیکی شورشگیره، هاورییه ک... مروقیکی زور پاکه... دایه گیان، هه میشه بۆله بۆل دهکات، به سهر هه موو که سینکا ده بۆلینیت...

ئیگور به زه حمت و له سه رخۆ، به سه رهاتی دراوسینکه ی گنرایه وه. چاوه کانی پیده که نی. پلاگه به بینینی ئه م روخساره شین و موره، به نیگه رانییه وه به خوی دهوت: "خه ریکه ده مریت..."

لۆدمیلا گه رایه وه. دوا ی ئه وهی ده رگا که ی داخست، به دایکی وت: "هاوریکه تان ده بیت به جل و به رگی گۆراو بروات. خیرا جل و به رگیکی دیکه ی بۆ ئاماده بکه ن و بیهیتن. به داخه وه سو فی لی نییه. شاردنه وهی که سه کان یه کیکه له شاره زاییه کانی ئه و."

دایکی شاله که ی خسته سهر شان و وه لامی دایه وه: "به یانی دیت". هه رکاتیک کاریک به دایکی ده سپیردرا، ته نیا بیرى له وه ده کرده وه به زووترین کات و باشتترین شیوه ئه نجامی بدات. روخساری گرژ کرد و وهک ئه وهی ئه رکینکی گه وره یان پی سپارد بیت، به نیگه رانییه وه پرسى: "به بۆچوونی ئیوه ده بیت چ جۆره جلیکی بۆ

ئاماده بکهین؟“

- جیاوازی ئەوتۆی نییه، چونکه تهنیا شهوان دەچیتە دەر.
- شهو لە رۆژ خراپتره، کۆلانهکان چۆلتر و مروّفهکان زیاتر له
به‌رچاون. جیا له‌وه وسیف ئەوه‌نده زیرهک نییه.
ئیکۆر به پیکه‌نین وتی: ”دایه گیان تۆ هیشتا گهنجی.“
دایکی پرسى: ”دەتوانم بۆ سەردانت بێمه نەخۆشخانه؟“
کۆکی و سەری له‌قاند. لۆدمیلا به‌چاوه رەشه‌کانی سەیری دایکی
کرد و وتی: ”ئاماده‌ی به‌نۆره چاودیری بکهین؟ ئەری؟ دەى ئیستا
خیرا برۆن!“

قۆلی دایکی گرت و له‌هۆله‌که برديه دەر و به‌هێواشی پێی وت:
”ئەگەر به‌م شیوه‌یه به‌ریتان ده‌که‌م، مه‌رهنجین... ده‌زانم ئەم کاره
جوان نییه، به‌لام قسه‌کردن بۆ ئەو باش نییه... من ژنیکی بئ
ئەدهب نیم و هیوادارم...“

دایکی له‌به‌رخۆیه‌وه وتی: ”قسه‌ی وا مه‌که‌ن. ئیوه نه‌ک تهنیا
بئ ئەدهب نین، به‌لکو که‌سینکی زۆر باشن..“ لۆدمیلا به‌هێواشی
پیشناری کرد: ”ئاگاتان له‌سیخوره‌کان بیت“. ده‌ستی بۆ ناوچاوی
برد و پاکی کرده‌وه. لێوه‌کانی ده‌له‌رزى.
دایکی وه‌لامی دایه‌وه: ”به‌لئ، به‌لئ.“

کاتیگ گه‌یشته ده‌رگا ئاسنه‌که، ساتیک وه‌ستا. له‌ژیرچاو، به‌لام
به‌وردی سەیری ده‌وروبەری کرد که‌ئسته‌م بوو که‌س بتوانئ
هه‌ست به‌م نیگایه‌ی بکات. ده‌یتوانی به‌دانیایه‌وه سیخوره‌کان له
که‌سانی ئاسایی جیا بکاته‌وه، به‌لام ئەمجاره هه‌چ روخسارینکی
ئاشنای نه‌بینی. ئارام رویشه‌ ناو کۆلانه‌که و گالیسکه‌یه‌کی گرت.
فه‌رمانی به‌گالیسکه‌چی دا به‌رهو بازار بروات. جل‌وبه‌رگی بۆ وسیف
کری، وای پیشان دا که‌ ده‌بیت هه‌موو مانگیگ بۆ می‌رده هه‌میشه
سه‌رخۆشه‌که‌ی جلی تازه بکریت. له‌گه‌ل فرۆشیاره‌کان مامه‌له‌ی
ده‌کرد و به‌رده‌وام جوینی به‌می‌رده‌که‌ی ده‌دا، به‌لام ئەم چیرۆکه

دروستکراوانه کاریگه‌ری له سهر فرۆشیاره‌کان دانه‌ده‌نا. له ریگه به خۆی وت پۆلیس له‌وانه‌یه بیر له‌وه بکاته‌وه زیندانییه هه‌لاتووه‌که جله‌کانی ده‌گۆریت و له بهر ئه‌وه له بازار لیکۆلینه‌وه ده‌کات. پلاگه بۆ مالی ئیگۆر گه‌رایه‌وه و دواتر له‌گه‌ل و سیف به‌ره‌و کۆتایی شاره‌که رۆیشت. هه‌ریه‌که و به لایه‌کی شه‌قامه‌که‌دا ده‌رۆیشتن بۆ ئه‌وه‌ی پیکه‌وه نه‌بن. دایکی سه‌یری و سیف‌ی ده‌کرد و پیده‌که‌نی. خه‌رامان خه‌رامان به ریگه‌دا ده‌رۆیشت و قاچی له پالتۆ زه‌رده‌که‌ی ده‌ئالا و کلاوه‌که‌ی که ده‌هاته سهر لووتی، ده‌برده دواوه. ساشنکا له کۆلانیکی چۆله‌وه هات بۆ لایان و دایکی دوا‌ی ئه‌وه‌ی به جوله‌ی سهر مالتاوا‌یی له و سیف کرد، گه‌رایه‌وه.

له ریگه بی‌ری کرده‌وه: "به‌لام پاقل هیشتا له‌وییه، هه‌روه‌ها ئاندریش".

وینەى (9)

نیکۆلا بەرەورپووی پلاگە رۆیشت و وتی: "دەزانن، ئیگۆر حالى خراپە! بردووینانە بۆ نەخۆشخانە. لۆدمیلا ھاتبوو و داواى کرد برۆن بۆ لای.."

- بۆ نەخۆشخانە؟

نیکۆلا بە پەنجە وشک و گەرمەکانى دەستى گوشى و بە دەنگى لەرزۆک وتى: "بەلى، ئەم بەستەيە لەگەڵ خۆتان بەرن، بە راست و سىف لە شویتىكى پارىزراوہ یان نا؟"

- بەلى، بارودۆخى زۆر باشە...

- منیش دەرۆمە سەردانى ئیگۆر.

دایكى لە تاو ھىلاكى، سەرى گىژ دەبوو. بە خۆى دەوت: "دەمریت، دەمریت..!" ئەم ھزرە خەمبزوینە، ھەك چەكوش لە مېشكى ھەدا.

بەلام کاتىك رۆیشتە ناو ژوورى پاك و خاوينى نەخۆشخانە و بینى ئیگۆر لە ناو كۆمەلىك بالىفى سېى دانىشتووہ، كەمىك ئارام بوو. بە پىكەنین لە بەر دەرگاكە ھەستا و بیستى ئیگۆر بە دكتور دەلىت: "چارەسەرىش جۆرىكە لە چاكسازى..."

دكتور بە نىگەرانى ھاوارى كرد: "ئىگۆر، قسەى بى مانا مەكە.."

- من كە شۆرشگىرم، لە چاكسازىيەكان بىزارم.

دكتور بە وریایى دەستى نەخۆشەكەى گرت و خستىيە سەر ئەژنۆى. دواتر ھەلستا و دەستى بە ریشیدا ھىنا و ئاوساویيەكانى روخسارى ئیگۆرى دەشىلا.

دایكى، دكتورى بە باشى دەناسى. یەكىك بوو لە باشترین ھاورىكانى نیکۆلا بە ناوى ئىفان دانىلوڤىچ. پلاگە لە ئیگۆر نزیك كەوتەوہ و دكتور رووى ھەرگىرا. ئیگۆر وتى: "جەنابتى؟ سلاو. فەرموو

دانیسه. چیت هیتاوه؟“

- پیم وایه کتیب بیت.

دکتور وتی: ”به لام نابیت هیچ شتیک بخوینتته وه.“

ئیگور به بوله بؤل وتی: ”دهیه ویت من گه مژده کی نه خوینده وار بم.“
دکتور فرمانی دا: ”بی دهنگ به!“ و چند وشه یه کی له ناو
دهفته ره که یدا نووسی.

هه ناسه ی که م و دژوار به خره خر له قورگی ئیگور ده هاته دهر و
دلۆپه بچوکه کانی عاره ق له سهر ناوچاوی دهر که وتن. هه ندیک جار
دهسته قورس و نافه رمانه کانی به ره و ناوچاوی دهر برد و ده یسری.
بی جولهی سهری کولمه ئاوساوه کانی، دهم وچاوه پان و پوره که ی
ناشیرین کردبوو. هیله کانی روخساری له ژیر دهمامکیکی مردوو،
ون بیوون. ته نیا چاوه به قوولاچووه کانی دهره وشانه وه.

پرسی: ”هۆی، کاکای زانا و پیتؤل! هیلاک بووم... ده توانم پال
بکه وم؟“

- نا!

- باشه که رویشتی پال ده که وم!

دایکه، مه هیله ئه و کاره بکات، بالیفه کان لابه ره و تکا ده که م مه هیله
قسه بکات. زور خراپه بوی.

پلاگه سهری له قاند. دکتور به هه نگاهه کورت و خیراکانی رویشت.
ئیگور ئاورپی دایه وه و چاوه کانی داخست و چیت نه جولاً. ته نیا
په نجه کانی ده جولاند. له درزه سپیه کانی ئه و دیوه بچوکه وه
سهرمایه کی وشک و خه میکی دلمرین ده هاته ژووره وه. له په نجه ره
گوره که وه سهرلقه لووله کانی دره خته زیزفون -هکان ده بینرا. له
ناو گه لا توز و خولاًوییه کان، په له ی زهردی توخ دهریسکانه وه و
هیمای دهستیکی سهرماوسؤلی پاییز بوو...

ئیگور بی ئه وه ی بجولیت و چاوه کانی بکاته وه، وتی: ”مهرگ هیواش
هیواش به ره ورووم دیت. دیاره به زه یی پیمدا دیته وه که ئه وه نده

کورپکی باش و به ئاکار بووم".
دایکی به نهرمی دهستهکانی نهوازش دهکرد و وتی: "ئیگور، تکایه
چیتر قسه مهکه".

چاوهرئی به دایکه، بهم زووانه بۆ ههمیشه بی دهنگ دهیم.
به ههناسهبرکی و له کاتیکدا وشهکان به دژواری له قورگی دههاتنه
دهر، وتی: "دایه گیان، زۆر باشه له گهل ئیمه... بینینی روخساری
تۆ، چاوه نیگه ران و ساده کانت، هیوام پی ده به خشیت... کاتیک تۆ
ده بینم، له خۆم ده پرسم: "سه رئه نجامه که ی به کوئ ده گات؟ و بهم
بیرکردنه وهیه دلتهنگ دهیم که زیندان، شار به دهر کردن و ههموو
جۆره ئه شکه نجه یه ک چاوه پروانی ئیوه و کهسانی وهک ئیوهیه... له
زیندان ناترسی؟"

دایکی به سادهیی وهلامی دایه وه: "نا".
- به ئی، به لام له گهل ئه وه شدا زیندان مه ترسیداره، زیندان بکوژی
منه.. راستیه که ی نامه ویت بمرم...
پلاگه ده یویست پی بلیت: له وانه یه نه مری، به لام بی دهنگ بوو و
ته نیا سهیری ده کرد.

- چه ز ده کم دووباره له بهر ژه وهندی چینی چه وساوه کار بکه م،
به لام کاتیک مروف توانای هیچ کاریکی نییه، ژیان چ واتایه کی
هه یه. که ریتییه..!"

دایکی له ناکاو که وته بییری ئه م قسه یه ی ئاندروی: "راسته، به لام
ئارامیمان پی نابه خشیت". ههناسه یه کی هه لکیشا. شه که ت و برسی
بوو. چپه چپکی یه کدهنگ و گیراو ژووره که ی ئیگوری پر ده کرد و
به لاوازی به سهر دیواره سافه کانداه خزا. گه لاکانی زیزفون که له
پشت په نجه ره که وه دیار بوون، مروفی ده خسته بییری ئه وه هورانیه
زۆر نزم و به رهنگی توخ و خه مهینه ری خویان، چاویان زهق
ده کرد. ههموو شتیک به شیوه یه کی سهیر و له گهل بی دهنگیه کی
خه مبروین له چاوه پروانی مهرگ، به ره وه نه مان ده رویشت.

ئىگۈر وتى: "حالم زۆر خراپە". چاۋەكانى داخست و بى دەنگ بوو. دايكى پېشنيارى بۇ كرد: "بخەو، ئەگەرى ھەيە حالت باشتىر بېيت". چەند ساتىك گويى لە ھەناسەى نەخۆشەكە گرت و سەيرى دەوروبەرى كرد. خەمىكى زۆر سارد بە سەرىدا زال بوو و باۋىشكى دەدا. خشەخشىك بەئاگاي ھىتايەوۋە و بىنى ئىگۈرىش چاۋەكانى كردۋتەوۋە.

بە ئارامى وتى: "بېوورە، خەوم لى كەوت".
ئىگۈر وەلامى دايەوۋە: "تۆش بمېوورە".

خۆرەزەرد لە ئاسمان دەرکەوت. سەرما چاۋەكانى دەكزاندهوۋە. ھەموو شتىك، تەنانت چاۋەكانى ئىگۈر بە شىۋەيەكى سەير لىل بوو.

دووبارە خشەخشى بېست. دەنگى لۆدمىلا لە ژوورەكە بەرز بۆۋە:
"بە تارىكى قسە دەكەن... پلاكى كارەبا لە كويىە؟"
لە ناكاو ژوورەكە لە رووناكىيەكى سېى و چاۋكويىرەكەر نوقم بوو. لۆدمىلا كە سەرلەبەر رەشى پۆشيبوو، بە بەژنى بەرز لە ژوورەكە وەستابوو.

ئىگۈر تەواۋى جەستەى دەلەرزى و دەستى بۇ سنگى برد.
لۆدمىلا خىرا رۆيشتە سەر سەرى و پرسى: "چىيە؟"
ئىگۈر چاۋى بېيىە دايكى، چاۋەكانى گەورە ديار بوون و دەدرەوشانەوۋە.

لە كاتىكدا دەمى كراۋە بوو، سەرى بەرز كردهوۋە و ھەردوو دەستى بۇ پېشەوۋە درىژ كرد. دايكى دەستى گرت، ھەناسەى لە سنگىدا كپ كرد و سەيرى چاۋەكانى كرد. ئىگۈر سەرى برده دواۋە و بە دەنگى بەرز وتى: "چىتر بەرگە ناگرم... تەواۋ بوو..!"
لەشى جولاً، سەرى بە ھىۋاشى خزا بۇ سەر شانى و لە چاۋەكانى كە بە تەواۋى كرابۆۋە، تىشكى چراى سەر قەرەۋىلەكە، خەمھىنەرانە رەنگى دەدايەوۋە.

دايڪي له بهر خويوهه وتي: ”هاورپيڪهه..!“
 لؤدميلا به هيواشي له قهره ويٺهه كه دور كهوته وهه. لاي په نجره كه
 وهستا و له كاتيڪدا سهيري بهردهم خوي ده كرد، به دهنگيكي سهير،
 به لام پاراو، وتي: ”مرد..!“

چهمايه وهه. ئه نيشكي خسته سهر ليواري په نجره كه و به دهنگي
 له رزوك وتي: ”مرد... هيمن و ئازايانه... بي ئه وهي بنالينيت.“
 له ناكاو وهك ئه وهي گورزيك بهر سهرى كهوتبيت، كهوته سهر
 ئه ژنو، دهسته كاني خسته سهر چاوي و به دهنگي بهر ز ئاخيكى
 قوولي هه لكيشا.

دايڪي قوله قورسه كاني ئيگوري به شيوهي خاچ له سهر سنگي
 دانا و دووباره سهرى خسته سهر باليفه كه. فرميسكه كاني سري
 و له لؤدميلا نزيك كهوته وهه و قره پهريشانه كهي نه وازش كرد.
 لؤدميلا كه چاوه كاني ئاوسابوون، ئاوړي بو دايڪي دايه وهه، ليوه كاني
 دهله رزين، وتي: ”زور له ميژ بوو دهمناسي. پيكه وهه دور خراينه وهه،
 له يهك زينداندا بووين.. هه نديك كات ئه شكه نجه كان تاقته پروكين
 بوو. زور به مان بويريمان له دهست دا. چند كه سمان شيت بوون.
 قولپي گريان قورگي گرت، به دژواري به سهر خويدا زال بوو،
 روخساري كه به هوئي خوشه ويستي و ئازار نه رم و نيان بوو، له
 روخساري دايڪي نزيك كرده وهه و به دم گريانه وهه وتي: ”به لام ئه وهه
 هه ميشه، هه ميشه خوشحال بوو... بهردهوام هه ولى دها وره به
 كه ساني لاواز بدات. هه ستيار و نه رم و نيان بوو... ئه گهر دهتراني
 چون هاورپيهك بوو! ژياني خوي پر له كاره سات و بهدبه ختي
 بوو، به لام كهس سكاللا و گازندهي لي نه بيست... هاورپي نزيكي
 ئه وهه بووم... زور قهرزاري ئه وم.. تا ئه شوينه ي دهيتواني وره و
 روحيه ي پي دهبه خشميم.. هيلاك و تاك و ته نيا بوو، به لام له گهل
 ئه وهشدا هه رگيز داواي هيچي له كهس نه كرد، نه دلنه وايي، نه
 نه وازش و خوشه ويستي...“

له جهستهی ئیگۆر نزیك بۆوه و دهستهکانی ماچ کرد. به دهنگی خه مبار و ئارام وتی: "هاورپی، هاورپی ئازیز و خوشه ویستم، له قوولایی دلوه سوپاست دهکه م، به هه مان شیوهی خۆت، بی ماندوو بوون، بی گومان به درێژایی ته مه نم، هاوکاری چینی چه وساوه دهکه م... مائاوا، مائاوا.."

دهگریا. به دهم گریانه وه سه ری خسته لای قاچی ئیگۆر. دایکی فرمیسکی ده باراند، هه ولی دها ریگه له فرمیسکه کانی بگریت. دهیویست دلنه وایی لۆدمیلا بکات، به قسهی خوش و پر له عه شق و خوشه ویستی و ژیان، باسی ئیگۆری بۆ بکات. له نیوان دلۆپه فرمیسکه کانی سه یری چاوی به ستر او و لیوی شین هه لگه راوی ئیگۆری ده کرد که له جول ه که وتبوو. هه موو شتیگ و هه موو شوینیگ بی دهنگ بوو.

دکتۆر وهک هه میشه به هه نگاوی کورت و خیرا هاته ژوور. به تووره یی پرسی: "زۆر ده میکه؟"

کهس وه لآمی نه دایه وه. له سه ر قاچی سوورا. ناوچاوانی سه ری و له ئیگۆر نزیك که وته وه و وتی: "ئه م رووداوه سه رسور هینه ر نییه. ئه م رووداوه ده بوايه شه ش مانگ پیش ئیستا روو بدات، به لئ، لانی که م شه ش مانگ پیش..."

له ناکاو دهنگی تیگ شکا که ئارامی و پاراوییه کی ده ستردی پئوه دیار بوو. پآلی به دیواره که وه دا و له کاتیگدا پئلوه کانی ده ترووکاند، سه یری ئه وانی کرد.

له سه رخۆ وتی: "دیسانیش که سیکی ترا!"

لۆدمیلا هه لستا، په نجه ره که ی کرده وه. دکتۆر و پلاگه به ره و لای په نجه ره که رۆیشتن. هه رسی سه رقالی ته ماشای شه ویکی پاییزی بوون که تیایدا ئه ستیره کان له سه ره وه ی داره کان ده دره و شان ه وه و تا کۆتایی ئاسمان ده رۆیشتن...

لۆدمیلا قۆلی دایکی گرت و بی ئه وه ی قسه بکات، سه ری خسته

سەر شانى. دكتور چاويلكەكەي پاك كردهوہ. لە دەرەوہ، ژاوەژاوی شەوانەي شار دەبيسترا. بايەكي فيتك لە روخساري دەدان و پرچی پەخشان دەکردن. فرميسك بە سەر گۆنای لۆدميلا دەهاتە خوار... لە هۆلي نەخۆشخانە، دەنگي نامۆ، ترساو، دەنگي نالەي خەمبار و سەرگەردان بە گوي دەگەيشت.

پلاگە هەستي كرد لە ژوورەكە زيادەيه و دواي ئەوہي بە نەرمي قۆلي لە ئاميزي لۆدميلا دەرھيتا، لە بەرامبەر ئيگۆر نوشتايەوہ و بەرەو دەرگاگە رۆيشت.

دكتور بي دەنگ و بي ئەوہي ئاور بداتەوہ، پرسى: "دەرۆن؟" - بەلي.

لە كۆلان بيري لە لۆدميلا دەكردەوہ، فرميسكەكاني دەبيني و بە خۆي وت: "گريانەكەش بە باشي نازانيت!"

دوا قسەكاني ئيگۆري بير هيتايەوہ و هەناسەيەكي قوولي هەلكيشا. لە كاتيكا بە هەنگاوە كورتهكاني ريگەي دەبري، چاوەكاني، گالتهكاني و بۆچووني ئەوي سەبارەت بە ژيان بير دەهاتەوہ.

بە خۆي وت: "بۆكەسيكي بوير، ژيان دژوار و مەرگ ئاسانە، بەلام من نازانم چۆن دەمرم؟"

لە زەينيدا چاوەكاني ئيگۆري وينا كرد و هەستي بەزەيي بە سەريدا زال بوو.

بويريەكي خەمبار لە دلیدا دروست بوو و هاني دەدا. بيري كردهوہ: "دەبيت بۆ پيشەوہ برۆين."

ویندی (10)

رۆژی دواتر ریورہسمی به خاکسپاردنی ئیگور به ریوہ چوو و
ہموویان گہرانہوہ بۆ مال. له دەوری یەک کۆ بوونہوہ و باسی
ئیگور و کارہکانیان دەکرد. له دەرگیان دا. سۆفی دەرگای کردہوہ
و له گەل ساشنکا ہاتہ ژوور. ئەو کچیکی شاد و پڕ له هیوا بوو.
ئەم رۆحیاتہ درہوشاوہیہ، له ناو بیرہوہریبہ خەمہیتہرہکان، به
دەنگەدەنگ ہاتہ ژوور بی ئەوہی تیکەل بہو خەمہ بیت، وەک تیشکیکی
تیز کہ له ناکو و ہیرش بکاتہ سەر تاریکی. نیکولا بیرمەندانہ کیشای
به سەر میزہکەدا و وتی: "ساشنکا، ئەمرۆ بہ تەواوی گۆراوی!"
به خوشحالی وەلامی دایەوہ: "لەوانہیہ."

دایکی به مەبەستی سەرکۆنەکردن سەیری کرد. سۆفی بییری
خستەوہ: "سەبارەت بہ ئیگور قسەمان دەکرد..."

ساشنکا وتی: "کەسینکی زۆر شەرەیفە، وایە. ھەمیشە دەم بہ پینکەنین
بوو... زۆر باش کاری دەکرد! لە کاروباری شۆرش ھونەر مەندیکی
راستەقینە بوو و لە تیۆریبە شۆرشگێرانەکان وەک مامۆستایەکی
گەورە شارەزا بوو. بە ھیزیکی تابیەت درۆ و ستەم و زۆرداری
شی دەکردەوہ!.. زۆر قەرزاری ئەوم."

چاوہکانی ساشنکا پڕ بوو لە بزەییەکی بیرمەندانە و بە ھیواشی
قسەی دەکرد. بزە، بلیسە شادی ناو نیگاکانی نەدەکوژاندەوہ.
ھەندیک کات روو دەدات مرۆف خەمیک بۆ خۆی دەکاتە بووکەلەییەکی
مەترسیدار و دلی پڕ دەکات لە خەم.

نیکولا و سۆفی و دایکی نەیان دەویست رینگە بەدەن خەمەکیان
برہوویتەوہ، بە ھۆی ئەو ھەستە خوشحالییە ساشنکا لە گەل
خۆی ھینابوووی و بی ئەوہی ھەستی پی بکەن، بەرگریان لە مافی

خه مخواردنى خويان ده كرد و به پيچه وانهى ويستيان، هه وليان دها
 ئه و كچه بخه نه ناو بازنه ي سه رقالييه كانيان..."
 سوڤى به وردى سه يري ساشنكاي كرد و وتى: "ئىستا مردووه".
 به نيگا پرسى ياري ده كرد: "مرد؟ ناتوانم به و راستيه رازى بم،
 سه خته!"

به ناو ژووره كه دا ده گه را، له ناكاو وهستا و به دهنگيكي سه ير وتى:
 "مردووه ماناي چيه؟ كى مردووه؟ هه ستى ريز و خوشه ويستى
 من بو ئيگور؟ بو هاوړيكه م؟ ئايا هه موو بيره وه ريبه كانى مردووه؟
 ئايا ئه و وينه يه ي له زه ينمدا سه باره ت به ئيگور هه لمگرتبوو، واته
 وينه ي پياويكى راستكردار و بوير، مردووه؟ چون ئه مانه هه مووى
 مردوون؟ نا، هه رگيز نامرن... ده زانم... پيم واييت ئيمه له وتنى
 ئه وه ي كه فلانه كه س مردووه، په له ده كه ين! راسته ليوه كانى
 مردوون، به لام و تاره كانى له دلماندا زيندووه."

له كاتيكدا به ته واوى خه مبار بوو، دووباره دانىشت، ئانىشكى خسته
 سه ر ميزه كه و به هيواشى وتى: "له وانه يه قسه كانم بى و اتا بيت،
 به لام هاوړيان، من بروام به نه مرى كه سه شه ريفه كان هه يه، ئه و
 مرؤقانه ي به خته وه ريبه كى گه وره يان به خشيوه و من ئىستا چيژى
 لى وه رده گرم."

سوڤى پرسى: "چ رووداويكى خوش رووى داوه؟"
 ساشنكا سه رى له قاند و وتى: "به لى، پيم واييت رووداويكى
 سه رنجراكيشه. به دريژايى شه و له گه ل و سيف قسه م ده كرد. پيشتر
 خوشم نه ده ويست، وهك كه سيكى ناحه ز و نه زان ده هاته پيش
 چاووم... به راستى وابوو.. به رده وام توندوتيزى و تووره ييه كى
 ناموى به رامبه ر به هه موو كه س تيا ده بينرا. هه ميشه پيداگرانه خوى
 ده خزانه چه قى هه ر شتيك و به رده وام باسى خوى ده كرد، شتيكى
 بيزاركه ر و قيزه ون له م حاله دا ده بينرا، هه ستى ورده بورژوايه ك..."
 بزه يه كى كرد و به چاوه دره وشاوه كانى سه يري چوارده ورى

كرد و بهردهوام بوو: "ئىستا بهردهوام باسى هاوريكاني دهكات. به خوشهويستيهكى ئهوتو كه ناتواني به هيچ وشهيهك وهسفي بكهى. هستى به خودى خوئ كردوو، هيزهكاني دهبينيت و دهزانيت له چى كهمه و، به تاييهت هستى راستهقينهى هاوريقيهتى و خوشهويستيهكى زور لهودا دهركهوتوو كه دم به پيكنين بهروهپيرى دژواري و سهختيهكاني ژيان دهروات".

پلاگه گوئي له قسهكاني ساشنكا دهگرت و چيژى له خوشحالي ئه و كچه دهبيني، بهلام له ههمان كاتدا هستيكي ئيرهبيش له قوولايى روحيددا دهردهكهوت: "پاقل لهم ناوهدا چى به سهر ديت؟" ساشنكا بهردهوام بوو: "وسيف چيكيف تهنيا بير له هاوريكاني دهكاتوه و دهزانن دهيهويت چى بو بكهم؟ دهيهويت قهناعهتم پى بينيت بو ئهوهى پيداويستى ههلاتنيان ئاماده بكهم... بهلى، دهليت زور ئاسانه".

سوڤى سهرى بهرز كردهوه و وتى: "ساشنكا، بوچوونى تو چيهه؟ بيروكهيهكى باشه!"

پياله چاكهى دهستى دايقى دهلهرزى و دايقى به ناچارى له سهر ميژهكه داينا. ساشنكا مون بوو و بهرى به ههستهكاني گرت و بو ساتيك بى دهنگ بوو. دواتر زور جدى، بهلام لهگهل پيكنين و به پهلهپهل وتى: "به دنيايهوه ئهگه ر بارودوخهكه به و شيويه بيت كه وسيف باسى دهكات، دهبيت ههول بدهين... ئهوه ئهركى ئيمهيه".

دواى وتنى ئهم قسهيه، سوور ههلهگهرا، كهوته سهر كورسييهكه و بى دهنگ بوو.

دواتر ساشنكا سهرى بهرز كردهوه و سهيرى دهوروبهري كرد. رهنگى زهره ههلهگهرا بوو، بهلام چاوهكاني دهدهوشانهوه. به خهبارى وتى: "پيدهكهنن؟ هوكارهكهى دهزانم؟ پيتان وايه ئهم كاره بهرژهوهندى خوئى تيدايه؟"

سوڤي پرسى: "له بهرچى ساشنكا؟"

دايكي رويشته لاي ساشنكا و به ئارامى دهستى به ناو قزيا گيړا. ساشنكا دهستى پلاگه‌ي گرت و سه‌رى به‌رز كرده‌وه و به شهرمه‌وه سه‌يرى كرد. سوڤي كورسيه‌كي هه‌لگرت و لاي ساشنكا دانىشت، دهستى كرده ملي و له كاتيكدا به وردى لىي ده‌روانى، وتى: "مروڤيكي زور سه‌يرى؟"

- به‌لى، وازانم وهك گه‌مژه‌يهك قسه ده‌كهم، به‌لام ئه‌و خه‌يالانه‌م خوښ ده‌ويت...

نيكولا به ريزه‌وه قسه‌كه‌ي پى برى و وتى: "ئه‌گه‌ر، ئه‌گه‌رى هه‌لاتنيان هه‌يه، ده‌بيت ئه‌و كاره بكه‌ين، بى گومان ده‌بيت ئه‌و كاره بكه‌ين، به‌لام پيش هه‌ر شتيك ده‌بيت بزانيان هاوړيكانى زيندان به‌م پلانه رازين يان نا..!"

ساشنكا سه‌رى داخست. سوڤي كه سه‌رقالى داگيرساندنې جگه‌ره‌كه‌ي بوو، سه‌يريكي براكه‌ي كرد.

دايكي هه‌ناسه‌يه‌كي قوولى هه‌لكيشا و وتى: "چون ده‌كرىت رازى نه‌بن، ته‌نيا پيم وايه ئه‌م كاره ناكريت..."

هه‌موويان بى ده‌نگ بوون.

سوڤي وتى: "ده‌بيت وسيف بييم."

ساشنكا به ئارامى وه‌لامى دايه‌وه: "به‌يانى پيتان ده‌ليم كه‌ي و له كوئى ده‌توانن بييين."

- ئيستا وسيف چى ده‌كات؟

- برياره وهك پيتچنيك له چاپخانه‌يهك دابمه‌زريت، ئيستا له مالى راوچى دارستانه.

دووباره ساشنكا بى تاقت بوو، وهك هه‌ميشه تووره و ئاوازي ده‌نگى گؤړا.

نيكولا له دايكي نزيك كه‌وته‌وه كه سه‌رقالى شورډنى پيال‌ه‌كان بوو، وتى: "تو دووبه‌يانى ده‌رويته زيندان، ده‌بيت ياداشتيكي بچوك به

پاڦل بدهی، ئیمه ده بیت بزاین... ”
 دایکی خیرا وهلامی دایه وه: ”تئ ده گم، تئ ده گم، دلنیابه
 یاداشته که ی پی ددهم.”
 ساشنکا وتی: ”من دهرؤم”. دواي ئه وهی دهستی هاورپییانی گوشی،
 بی ئه وهی قسه بکات، رویشت.
 سوئی دهستی خسته سهر شانی دایکی و به پیکه نین لیی پرسى:
 ”پلاگه هزت ده کرد کچیکى ئاوات هه بوایه؟“
 دایکی که فرمیسک له چاوه کانی قه تیس ببوو، به دهنگی بهرز وتی:
 ”خوایه گیان! خوزگه ئه گهر بؤ یه ک روژیش بیت، ئه وانم پیکه وه
 ده بیینی.”
 - به لی، بوونی که میک به خته وهری بؤ هر که سینک باشه... کاتیک
 به خته وهریی مروؤف زور گه وره بیت، به ها که ی که متره...
 سوئی له بهردهم پیانو که دانیشت و ئاهه نگیکی خه مبزوینی ژهنی.

وېښه (11)

به يانی رږژي دواتر، ده يان ژن و پياو لای دهرگا ئاسنه که ی نه خوښخانه وه ستابوون و چاوهرپي هاتنه دهره وه ی تابووتی هاورپکه يان بوون. سيخوره کان به دهورياندا دهورانه وه و گوييان هه لځستبوو بؤ نه وه ی بچوکتريڼ دهنگ بيستن. به وردی سه يری روخسار و سيمای که سه کان يان ده کرد. له شوسته که ی نه و بهر دهسته يه ک پاسه وان وه ستابوون که ده مانچه يان به ناو قه ديانه وه هه لواسيبوو. گرنگی نه دانی سيخوره کان، پيکه نينه گالته ناميزه کانی پاسه وان ه کان که هيزی خو يان پيشان ددها، خه لکه که ی زياتر تووره کرد. دهسته يه ک تووره يی خو يان شار دبووه و گالته يان ده کرد، دهسته يه کی تر خه مبارانه سه يری زهويان ده کرد بؤ نه وه ی چاويان له ديمه نی سووکايه تی پيکردن نه بيت، هه نديکيش نه يانده توانی تووره يی خو يان کو نترول بکه ن و جوينيان به بهر پرسه کان ددها، له بهر نه وه ی له هه نديک که س دهرسان، جگه له قسه، هيچ چه کيکی ديکه يان پي نه بوو. ئاسمانی شينباو و کالی پاييزی، کولانه که ی رووناک ده کرده وه که به خرکه به ردي خو له ميشی راخرابوو. گه لای زهر د به ناو کولانه که دا په رش و بلاو ببووه.

دایکی له ناو خه لکه که دا بوو، له کاتيکدا روخساره نه ناسراوه کانی ده ژمارد، به خو ی وت: "ژماره تان زور نييه،... ژماره تان زور نييه..!" دهرگای ئاسنی نه خوښخانه کرایه وه و تابووتيکی رازاوه به گول و شريتی سوور له کولانه که دهرکه وت. پياوه کان کلاوه کان يان لابر د، وه ک بليی دهسته يه ک بالنده ی رهش به سه ر سه ر يانه وه هه لفرن. نه فسه ری بالابه رزی سمیل فش که چوارده وری به پاسه وان ه کان گيرابوو، خو ی خسته ناو خه لکه که و بي گويدان به هيچ شتيک

پالي به خه لڪه ڪه وه دهنه و فه رماني به سهر خه لڪه ڪه دا ده ڪرد: ”تڪا ده ڪم شريته سووره ڪان لي بڪه نه وه!“

ڙن و پياو ٺه لقه يه ڪي چريان له ده وري پيڪ هيتا، قسه يان ده ڪرد و پاليان به يه ڪتره وه دهنه. به بهر چاوي دا يڪي، روخساره رهنڱ بزر ڪا وه ڪان ڪه ليويان ده له رزي، به شيوه يه ڪي تيڪهل و پيڪهل ده جولان. فرميسي ڪي شهرم و ريسوايي به سهر گوڻاي ڙنيڪدا هاته خوار...

دهنگي پياويڪي گهنج له ناو ٺه و قهره بالغييه به گوڻ گه يشت: ”برووخيت سته مڪاري و زورداري!“

دا يڪي ههستي ڪرد دلي له تاو خه م و ٺازاري چيني چه وسا وه ده وه ستيت. روي ڪرده پيا وه ڪه ي ته نيشتي ڪه جليڪي ڪوڻي له به ردا بوو: ”ته نانهت ريگه به خه لڪ نادهن به و شيوه يه ي ده يانه ويت هاورپيڪه يان به خاڪ بسپيرن“.

پيڪدا دان زياتر ده بوو. تابووته ڪه به سهر دهستي خه لڪه وه ده رويشت. با، ياري له گهل شريته ڪان ده ڪرد. خشه خشه تووره و وشڪي هاوريشم ده بيسترا.

دا يڪي به بينيني پيڪه لپرڙاني قورس ترسا و خه مبارانه به ڪه ساني ده وروبهر ي وت: ”گرنڱ نييه، ٺيستا ڪه واي لي هات، شريته ڪان لي بڪه ينه وه.. ده بيت ملڪه چ بين... گرنڱ نييه“.

دهنگي تووره و پاراو به سهر ٺه و ڙاوه ڙاوه دا زال بوو: ”داواتان لي ده ڪه ين ريگه بدن هاورپيڪه مان ڪه ٺه شڪه نجهتان ڪردو وه و ڪوشتووتانه، به شيوازي خومان به خاڪ بسپيرن..!“

ڪه سيڪ به دهنگي نزم وتي: ”ٺيوه له م شهره دا بوونه قوورباني...“

تڪا ده ڪم شريته ڪان لي بڪه نه وه! ڙاڪولوف ٺه وان به ره.

دهنگي شمشيره ڪان ده بيسترا ڪه له ڪاولان ده رهاتبوو، دا يڪي چاوه رپي هاور ي ده ڪرد. چاوه ڪاني به ست، به لام دهنگه ڪان هيور بوونه وه. خه لڪ ده يانه راند و هاورشيوه ي گورگي برسي دداني

خوڀان پيشان دها. دواتر سهريان داخست، بي دهنڪ و لاواز له
دهربريني ههستهڪانين بهري ڪهوتن. ڪولان پر بوو له دهنڪي
ههنگاههڪانين.

درگاي تابووتهڪه ڪه شريتهڪاني پيوه بوو، لهگهل تاجه ڙاڪاههڪهي
له ههودا دهجولايهوه. پاسهوانهڪان دههاتن له ڪاتيڪدا سواري
ئهسپهڪانين بهملاولادا تلاوتليان بوو. داڪي له سهر شوستهڪه به
ريگهدها دهرويشت. به هوي قهرهبالغي خهڪ نهيدهتواني دهورو بهري
تابووتهڪه ببينيت. سات به سات قهرهبالغيهڪه چرتر دهبوو، به
شيوهيهڪ ڪه پانتايي شهقامهڪهيان گرت. له پشت سهری خهڪهڪه،
سيمای ريڪ و خولهميشي سوارهڪان دهركهوت. له ههر لايهڪ
پاسهوانهڪان دهستيان له سهر شمشيزهڪان بوو. داڪي له ههموو
شوئينيڪ سيخورهڪاني دهبيني ڪه به چاو، سهيري ڪهسهڪانين
دهکرد.

دوو دهنڪي دلگير پيڪهوه دهيانخويند: ”مالئاوا هاوري، مالئاوا..!“

ڪهسيڪ هاواري ڪرد: ”بي دهنڪ، هاوريان بي دهنڪ بن..!“

لهوههرايهدا، ههست به توندوتيزي و ههرهشه دهڪرا و خهڪهڪه بي
ئيراده گوڀرايهلي بوون. سررودي پرسهيان بري، دهنڪهدهنگ نهما،
تهنيا دهنڪي بي دهبيسترا. ئهم دهنڪه له سهر سهری خهڪهڪه بهرز
دهبزووه و بهرهو ئاسماني روون دهرويشت و هاوشيوهي يهڪهم
دهنگدانهوهي ههورهبروسڪه ڪه هيشتا ئهگهري رووداني له ئارادا
بيت، ههواي دهلهرزاند. باي سارد ڪه سات له دواي سات خيراتر
دهبوو، توزوخولي له روخسارهڪان دها، له ڪراسي ڙنهڪان دهئالا،
له قاچهڪان گيري دهکرد و بهر سنگهڪان دهڪهوت.

ئهم مردوو ناشتنه بي دهنڪه، بي قهشه و بي سرروودهڪاني پرسه،
روخساره بيرمهند و مونهڪان، دهنڪي پيڪان ڪه نيشانهي بريار
بوو، به ههموويان ههستيڪي ناخوشي له دلي داڪيدا دروست
دهکرد. نهيدهتواني بير بڪاتهوه و خهمهڪاني به قسه خهمزوينهڪاني

داده پوښی:

- چهنگاوهرانی ریئی نازادی... ژمارهتان زور نییه، ژمارهتان زور نییه، بهلام لیتان دترسن.!

ههستی کرد ئه و ئیگوره به خاک ناسپین که دهیناسی، بهلکو شتیکی ئاسایی به خاک دهسپین که لئی نزیکه و پیویستیته تی. ههستی به نیگهرانی و پهریشانی دهکرد. لهگهله ئهوانه ی شانبه شانی جهنازه که دههاتن، کۆک نه بوو، بیری کردهوه: ”دهزانم، ئیگور بریوی به خوا نه بوو، ئه مانیش نییانه“.

بهلام نهیتوانی ئه ندیشه که ی تهواو بکات و وهک ئه وهی بیهویت باریکی قورس له سهر روچی لا بهریت، ئاخیکی هه لکیشا: ”خوایه گیان، خوایه گیان، ئه ی چه زهره تی مهسیح، ئه گهری ههیه منیش بهم شیوهیه به خاک بسپین؟“

گه یشتنه گورستان. ماوهیه کی زور به ناو گورهکاندا سوورانه وه. شوینیکی چۆلیان دهست کهوت. خاچی بچوکی سپی لی بوو. خه لک به دوری چالیک کۆ بوونه وه، بی دهنگی بالی به سهر گورستانه که دا کیشا، بی دهنگی مهترسیداری زیندوووهکان له گورستان، به لگه ی شتیکی مهترسیدار بوو که دلی دایکی دهله رزاند. چاوه پروان و بی جوله بوو. با له نیوان خاچهکان هه لیکرد. گوله ژاکاوهکان له سهر تابووته که به خه مباری دهله رانه وه.

جه ندرمهکان چاودیریان دهکرد، ریزیان به سستوو و به چاو ئاگایان له فه رمان و جوله ی فه رمانده که یان بوو. گه نجیکی بالابه رز، سهر رووت و رهنگ زهره، برۆ رهش و قژ دریژ، له چاله که نزیکه کهوته وه. هاوکات دهنگی ئه فسه ره که به رز بووه: ”به ریزان!“

ئه و گه نجه به دهنگیکی پاراو دهستی پی کرد: ”هاورپیان!“
ئه فسه ره که هاواری کرد: ”رینگه بدهن! ده بیته ئاگادارتان بکه مه وه مۆلهت به هیه و تارینک نادریت...“

گه نجه که به ئارامی وتی: ”ته نیا چه ند وشه یه ک ده لیم: ”هاورپیان!“

لە سەر گۆرى مامۆستا و ھاۋرىكەمان سوئند دەخۆين ھەرگىز
فېركارىيەكانى لە بىر ناكەين و ھەركام لە ئىمە بە درىژايى تەمەن،
بى ماندووبوون، بۇ لە ناو بردنى سەرچاۋەى ھەموو بەدبەختىيەكان،
بۇ سىرپىنەۋەى ھىزى شەيتانى، واتا چەوساندنەۋە و زۆردارى،
تېدەكۆشىن“.

ئەفسەرەكە ھاۋرى كىرد: ”بىگرن! بەلام تەقېنەۋەى دەنگ و
ھاۋرەكان رېگەى نەدا كەس دەنگى بېسىتت“.
- بىروخى حكومەتى ستەمكار و زۆردار..!

پاسەۋانەكان خەلكيان دوور خستەۋە و خۆيان گەياندە وتارخوينەكە
كە چۈاردەۋرى گىرابوو و ھاۋرى دەكرد: ”بژى ئازادى!“
دايكى بەلايەكدا كەوت. ترسا و باۋەشى بە خاچىكدا كرد و لە
چاۋەروانى بەركەۋتنى گورزىك، چاۋەكانى داخست. گىژەلووكەيەك
لە دەنگە جۆراۋجۆرەكان، كەرى كىرد. زەۋى لە ژىر قاچى دەلەرىيەۋە.
لە ترسا ھەناسەى بۇ نەدەدرا. دەنگى فىكەى پاسەۋانەكان لە ئاسماندا
بەرز بۆۋە. دەنگى توورەى فەرماندەى دەبېست. ژنەكان ۋەك
ئەۋانەى نەخۆشى بوورانەۋەيان ھەبىت، دەيانقىژاندى. دەنگدانەۋەى
دەنگى پىي خەلك لە سەر زەۋى دەبېسترا.. ئەم دۆخە ماۋەيەكى
زۆر بەردەۋام بوو. پلاگە نەيدەۋىرا چاۋەكانى بكاتەۋە. زىاد لەرادە
ترسابوو. سەيرى دەوروبەرى كرد و قىژاندى و ھەلات. لە و نىزىكانە،
لە تولەرىيەكى نىۋان گۆرەكان، پاسەۋانەكان گەنجە بالابەرزەكەيان
گەمارۆ دابوو و لە بەرامبەر ھىرشى خەلكەكە بەرگىريان لە خۆيان
دەكرد. شمشىرە دەركىشراۋەكان بە برىقەى سىپى و سارد لە ھەۋادا
دەبرىقانىۋە، بەرز دەبوونەۋە و خىرا دەھاتنە خوار. داردەست
و كوتەكەكان دەردەكەۋتن و ون دەبوون. ھاتوھاۋرى ترساۋى
خەلك ۋەك گىژەلووكەيەكى دىرندە بەرىەك دەكەوت. ھەندىك جار
پوخسارى رەنگ زەردى ئەو گەنجە دەبىنرا. دەنگە بەھىزەكەى
ۋەك توفان دەينەراندى: ”ھاۋرىيان! بۇ بى ھۆ خۆتان فىدا دەكەن؟“

خەلك بە قسەيان كرد. كوتەك و دارەكانى دەستيان فرى دا و دەستە دەستە دوور كەوتنەوہ. دايكى بە ھىزىكى نەشياو بۇ شكست، بەرەو پىش دەرۋىشت. نىكۆلاى دەبىنى كە كلاًوہكەى لە پشت سەرەتەى و خۆپىشاندەرە توورەكانى دوور دەخستەوہ. بىستى كە سەر كۆنەيان دەكات: ”شیت بوون... ئارام بن!“

پلاگە ھەستى كرد دەستىكى نىكۆلا تەواو سوور ھەلگەر اوہ. بەرەو لای رۋىشت و ھاوارى كرد: ”نىكۆلا، برۆ، لەوى مەمىنە.“ بەوانى دىكەى وت: ”بۇ كۆى دەرۋن؟ ئىستا لىدانتان بەر دەكەوئت.“ كەسىك دەستى خستە سەرشانى دايكى. سۆفى بوو بە سەرى روت و قزى پەرىشان، ژىر بالى گەنجىكى گرتبوو. ئەم كەسە بە دەستى رۇخسارى ئاوساوى پاك دەكردەوہ و بە لىوہ لەرزۆكەكانى دەيووت: ”وازم لى بىنن، ھىچ نىيە..“

سۆفى خىرا دەيووت: ”ئاگاتان لى بىت... بىيەنە مالەكەى من... ئەوہ بگرە، رۇخسارى بېستە.“

”گەنجىكى بالابەرز بە دەنگى پاراو ھاوارى كرد: ”ھاورپىيان، لە سەر گۆرى مامۆستا و ھاورپىكەمان سوئند دەخۆين درىژە بە رىگەكەى دەدەين و دژى چەوساندنەوہ و ستەمكارى تى دەكۆشىن.“

لە كاتىكدا دەستى گەنجەكەى خستە ناو دەستى دايكى، دوا پىشنيارەكانى كرد و بە دەم ھەلاتنەوہ وتى: ”خىرا برۆن، ئەگىنا دەتانگرن...“

خۆپىشاندەران لە ھەموو لايەكەوہ گۆرستانەكەيان جى دەھىشت... لە پشت سەرى ئەوان پاسەوانەكان بە ناو گۆرەكاندا دەرۋىشتن. قاچيان لە داوئنى پالتۆكانيان دەئالا، جوئىيان دەدا و شمشىرەكانيان رادەوہشاندا. گەنجەكە بە چاو سەيرى دەكردن.

دايكى بە ئارامى وتى: ”با خىرا برۆين. رۇخسارى پاك كردهوہ.“ كورەكە خويىنى تف كردهوہ و لە بەر خۆيەوہ وتى: ”نىگەرەن مەبن... ئازارم نىيە... بە دەسكى شمشىرەكەى لىنى دام، لە سەر و

چاوم، منیش به داره‌که‌ی ده‌ستم چەند جاریک لیم دا و که‌وته سەر زه‌وی.

دایکی خیرا به‌ره‌و ده‌لاقه‌یه‌کی بچوکی ناو دیواری گۆرستانه‌که رۆیشت و وتی: "خیراکه!"

پلاگه هه‌ستی کرد دوو پاسه‌وان له ناو کیلگه‌که خۆیان هه‌شار داوه و چاوه‌رین و له‌گه‌ل بینینی ئەو و هاو‌رپه‌که‌ی، به‌مه‌به‌ستی کوشتن لێیان ده‌ده‌ن. کاتیک ده‌رگا بچوکه‌که‌ی کرده‌وه و سه‌یری ده‌شته‌که‌ی کرد که به‌ پارچه‌یه‌کی خۆله‌میشی پاییزی داپۆشرا‌بوو و بی‌ده‌نگی فه‌رمان‌ره‌وا‌یه‌تی ده‌کرد، هینور بۆوه.

پیشناری کرد: "چاوه‌رپه‌ به، ئیستا سەر و چاوت هه‌له‌به‌ستم."

- نا، شه‌رم له‌ برینه‌کانم ناکه‌م!

دایکی خیرا برینه‌کانی هه‌لپه‌چا. به‌ بینینی رۆخساری خویناوی ئەو کوره‌گه‌نجه، خه‌مبار بوو. کاتیک په‌نجه‌کانی هه‌ستی به‌ خویتی گه‌رم کرد، ترسی بیزکردنه‌وه رایچه‌له‌کاند. قۆلی گه‌نجه برینداره‌که‌ی گرت و بی‌ئه‌وه‌ی قسه‌ بکات، به‌ ناو کیلگه‌کاندا رۆیشتن. کوره‌که‌ ده‌می له‌ژیر باندجه‌که‌ ده‌ره‌ینا و به‌ پیکه‌نین وتی: "هاو‌رپه‌، بۆ کویم ده‌به‌یت؟ خۆم ده‌توانم به‌ رپه‌گه‌دا برۆم."

به‌لام دایکی هه‌ستی کرد ئەو به‌لادا دیت و قاچه‌ بچوکه‌کانی ده‌له‌رزیت.

به‌ ده‌نگیک قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد که سات له‌ دوا‌ی سات کزتر ده‌بوو، بی‌ئه‌وه‌ی چاوه‌رپه‌ی وه‌لام بیت، پرسیاری ده‌کرد: "ناوم ئیقانه و ته‌نه‌که‌چیم... له‌ ناوه‌نده‌که‌ی ئیگۆر ئیمه‌ سێ که‌س بووین، سێ ته‌نه‌که‌چی و به‌ گشتی یانزه‌ که‌س بووین، زۆرمان خۆش ده‌ویست، جه‌نابت کیتی؟"

له‌ کۆلانه‌که‌ دایکی گالیسکه‌یه‌کی راگرت، ئیقانی سوار کرد و وتی:

"ئیستا بی‌ده‌نگ به."

بۆ دلنیا‌یی زیاتر باندجه‌که‌ی خسته‌ سەر ده‌می کوره‌که‌. کوره‌که‌

دهستی بۆ روخساری برد، به لام نهیتوانی لیوهکانی له ژیر باندجه که ده ریئیت. دهستی که و ته سهر ئه ژنوی، به لام له گهل ئه وه شدا ههر بۆلهی دههات: ”جه ندرمه کان، ئهم گورزه ی ئیوه له بیر ناکهم!... پیش ئیگور خویندکاریکی زانکو به ناوی تیتو فیچ زانستی ئابووری فیر ده کردین، به لام گرتیان“.

دایکی دهستی خسته پشتی ئیقان و سهری خسته سهر سنگی. دایکی ده ترسا، به ترس و له رزه وه سهیری چواردهوری ده کرد. وای ده زانی له ههر سوچیکی کۆلانه که ئیستا پاسه وانیک دیته دهر، ئیقان ده گریت و ده یکوژیت.

گالیسکه چی ئاوپی دایه وه و به پیکه نینه وه وتی: ”مه شروبی خوار دۆته وه؟“

دایکی هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتی: ”به ئی، زۆری خوار دووه ته وه!“ - کورته؟

- به ئی، پینه چیه، منیش چیشتلینه رم.

- کاریکی دوژاره، به ئی..

گالیسکه چی دواي ئه وه ی قامچییه که ی بۆ ئه سپه که ی دریژ کرد، دووباره ئاوپی دایه وه و وتی: ”ده زانی، ئیستا له گورستان شهر و پیکدادان بووه... یه کیک له سیاسییه کانیا ن به خاک سپارد که دژایه تی بهرپرسان و حکومه تی ده کرد، هاوړیکانی له گهل تهرمه که ی رویشتن و دروشمیان بهرز ده کرده وه: ”بروخیت ده سه لاتی سته مکار، ئه وانه ی خه لک ده چه وسیننه وه! پۆلیسه کان په لاماریان دان... ده لاین چه ند که سیک کوژراوه، به لام پۆلیسه کانیا ن لیدانیا ن بهرکه وتووه.“ گالیسکه چی به خه مباری و به ده نگیکی سهر وتی: ”رینگه له مردووه کان ده گرن و تهرمه کان به ئاگا دیتنه وه.“

شهقه و رهقه ی گالیسکه له سهر شه قامی بهردرپیژکراو، دهنگی ده دایه وه. سهری ئیقان به ئارامی له سهر سنگی دایکی ده خزا. گالیسکه چی ئاوپی دایه وه و وتی: ”چینی چه وساوه تووره یه...“

ناسە قامغىرى لە سەر زەوى قولتە دەدات.. بەلى، دويىنى شەو جەندرمەكان هاتنە مالى دراوسىكەمان و نازانم تا بەياني چييان كرد. لە كاتى رۆيشتن ئاسنگەر يكيان لەگەل خويان برد.. دەلین يەكك لەم شەوانە بە نهيىنى دەيبەنە لای رووبارەكە و دەبخكىتن، بەلام ئەو ئاسنگەرە داماوە پياويكى باش بوو."

دايكي پرسى: "ناوى چييه؟"

- ئاسنگەرەكە؟ ساولى، نازناوہكەى ئوچنكۆيه. زور گەنجە، بەلام لە زور شت تى دەگات و وەك دەلەيت تىگەيشتن قەدەغەيه... هەندىك جار دەهاتە ويستگەى گاليسكەكان و دەيووت: "ئيوەى گاليسكەچى ژيانىكى سەيرتان هەيه؟"

- دەمووت راستە، ژيانى ئيمە لە ژيانى سەگ خراپترە، بەلى. دايكى وتى: "ليرە بوەستە."

لەگەل وەستانى لە ناكاوى گاليسكەكە، ئيفان راجلەكى و بەئاگا هاتەو و نالاندى.

گاليسكەچى وتى: "ئەم كورە زور نەخۆشە!"

ئيفان تلاوتل لە حەوشەكە تىپەرې و لە كاتىكدا هەنگاوەكانى بە دوايدا نەدەرۆيشت وتى: "هېچ نيبە... خۆم دەتوانم بە ريگەدا برۆم."

ویندی (12)

سۆفی پیش ئهوان گه شتبووه مال. په ریشان و نیگه ران له کاتیکدا جگه ره یه کی به لیوه وه بوو، به ره و پیری دایکی هات. برینداره که یان پال خست و له گه ل دانی فرمانه پزیشکییه کان، شاره زایانه سهری به ست. دوو که لی جگه ره که ی چوووه چاوی.

- دکتور! ئهوان هاتن... پلاگه، ماندوو بوویت؟ زور ترسان؟ ئیستا به وینه وه... نیکولا، خوار دنه وه یه کی گهرم بده به و ژنه. پلاگه له تاو دلته نگه گیز و ویز بوو، به ئه ستهم هه ناسه ی بو دهره و له سنگیدا هه سته ی به سووتانه وه یه کی به ئازار کرد. وتی: "نیگه رانی من مه بن..."

ته واوی جه سته ی ترساوی داوی نه وازشینی ئارام به خش و که میک چاودیری ده کرد.

نیکولا له ژووره که ی ته نیشته هاته دهر. دوو ده سته که ی به باندج پیچرابوو. دکتوره قزلووله که هاوشیوه ی ژیشک به دوایدا هات. رویشته سهر سهری ئیقان و وتی: "ئاو، ئاوی زور بینن، له گه ل لۆکه و پارچه ی پاک."

دایکی به ره و چیشتخانه که دهر ویشته، به لام نیکولا قولی گرت و بردی بو ژووری نانخواردن و به میهره بانی پیی وت: "دکتور له گه ل توی نه بوو، به لکو له گه ل سۆفی-یه تی، ئیوه زورتان ئازار پی گه یشتوو، وایه دایه گیان؟"

دایکی وه لامی نیگا میهره بانه که ی دایه وه که قولی گریان قورگی گرتبوو: "ئاخ، چند مه ترسیدار بوو. به شمشیر له خه لکیان ده دا... به شمشیر..!"

نیکولا سهری له قاند و وتی: "منیش له وی بووم... هه ردوو لا

توورہ بوون... بہ لَام نیگہران مہبن.. پۆلیسہکان تہنیا بہ پانی شمشیرہکانیان بہ کار بردووه، پیم وایت تہنیا کہ سینک بہ قورسی بریندار بووه... ئەو کہسہ لای من کہوت و منیش لەوی دوورم خستہوہ."

دہنگ و روخساری نیکۆلا و ئەو گہرمییہی لە ژوورہ کہ داہستی پی دەکرا، پلاگہی ئارام کردہوہ. بہ ئەمہ کناسییہوہ سہیری خانہ خوینکەہی کرد و پرسی: "ئێوہش زیانتان بہرکہوت؟" - بەلێ، بہ لَام ہلہی خۆم بوو... بی ئەوہی بمہویت دەستم بہر شتیک کہوت و پیستہکەہی دامالرا.. چا بخۆنہوہ. ہوا ساردہ و جلی گہرمتان لە بەردا نییہ.

دایکی دەستی بۆ پیالہی چاکہ دریز کرد و بینی خوینی وشکبوو لە سہر پہنجہی جی ماوہ. قۆلی خستہ سہر ئەژنۆی، داوینتہکەہی تہر بوو. چاوی دہرپہری و بہ دزییہوہ سہیری پہنجہکانی کرد. سہری گیز بوو، بیریک وەک چہکوش میتشکی ئازار دەدا.. ئەمہ... ئەم بہزمہ... رۆژیک ئەمہ بہ سہر پاقل دیت...

دکتۆر ہاتہ ژوور. تہنیا کراسینکی لە بەردا بوو، قۆلی ہل کردبوو. لە بہرامبہر پرسیارہکەہی نیکۆلا، بہ دہنگی ناسکی خۆی وەلامی دایہوہ: "برینہکەہی دەم وچاوی شتینکی وا نییہ، بہ لَام سہری شکاوہ، شکانہکەیش زۆر گرنگ نییہ، کہ سینکی بہہیزہ، بہ لَام خوینی زۆری لی رۆیشتوہ، دەیبہین بۆ نہخۆشخانہ."

نیکۆلا وتی: "لہ بہرچی؟ با لیہ بیت."

- بەلێ، لەوانہیہ ئەمرۆ و بہیانی، بہ لَام دواتر باشترہ لە نہخۆشخانہ بیت. ناتوانم بیمہ سہردانی. نووسینی راپۆرتی رووداوہکەہی گۆرستان لە ئەستۆ دہگری؟

نیکۆلا وەلامی دایہوہ: "بہ دنیاییہوہ."

دایکە بی دہنگ بہرہو چیشخانہکە رۆیشت.

نیکۆلا پرسی: "بۆ کوئی دہرۆی؟ سوفی دہتوانیت خۆی کارہکان

ئەنجام بدات".

پلاگە سەیری کرد و لە کاتیگدا دەلەرزى، بى ئىرا دە وتى: "هەموو گيانم بۆتە خوین..!"

لە کاتى گۆرینی جله کانی لە ژوورەكە، ديسان هۆشى چوو سەر هیمنى ئەم كەسانە و ئەو هى كە چۆن دەتوانن خیرا بەرگه ی رووداوه تالەكان بگرن. بە هۆی ئەم تیرامانەوه هاتهوه هۆش خۆی و ترسى لە دلى دەركرد. كاتیک بۆ ژوورى برينداره كە گه رايه وه، سۆفى به و كەسەى وت: "كارىكى نه زانانه ت كرد هاوړئ!"
گه نجه كه وه لامي دايه وه: "بوومه ئهرك بۆ ئيوه!"
- قسه نه كەى باشتره.

دايكى لە پشت سۆفى وهستا و دەستی خسته سەر شانى. بە پىكه نين سەیری روخسارى بپرهنگى برينداره كەى كرد و دەستی كرد بە گيزانه وهى قسه كانی پياوى گاليسكه چى و ترسى خۆى. ئيقان-يش گوينى دهگرت. جار جار ددانى دهكرده وه و به شهرمه زارييه وه دهيووت: "چهنده گه مژهم".

سۆفى سەرچهفى نه خۆشه كەى چاك كرد و وتى: "باشتره ئيمه برۆين و تۆ به وييته وه".

ئەو دوو ژنه رۆيشتنه ژوورى نانخواردن. لەوئى لەگه ل نيكولا و دكتور ماوهيه كى زۆر سەبارەت بە رووداوه كانی ئەو رۆژه قسه يان كرد. هيشتا هيج نه بووه، سەبارەت بەم كاره ساته وهك ئەوهى شتىكى زۆر دوور بيت، قسه يان دهكرد، بە دنياييه وه لە داها توويان دهروانى و كارى به يانبيان ئاماده دهكرد. ئەگەر روخساريان ماندوو بوو، بەلام بىر و هزريان پر لە چالاكى بوو. دكتور به تووره يى لە سەر كورسييه كه دهجولا و ههولى دها دهنگه زبر و ناسكه كەى گرتر و هيورتر بكاته وه. دهيووت: "پروپاگهنده، پروپاگهنده! كرىكاره گه نجه كان مافى خويانه... دهبيت له پانتاييه كى گه وره تر دا ئاژاوه دروست بكریت... دهليم كرىكاره كان مافى خويانه".

نيکولا به خەمباری وەلامی دایەو: "لە هەموو شوینەکان بە هۆی کەمیی کتیب، سکالا دەکەن و ئیمە هیشتا نەمانتوانیوە چاپخانە یەکی باش بەگەر بخەین. لۆدمیلا هیز و توانای لە دەست داو و ئەگەر هاوکاریکی بۆ پەیدا نەکەین، نەخۆش دەکەوێت."

سوۆفی پرسى: "وسیف چیکیف چۆنە؟"

- ناتوانیت لە شار بژیت.. لە چاپخانە یەکی تازە دەستی بە کار کردوو، بەلام کەسێکی دیکەمان پینویستە.

دایکی بە ئارامی پیننیاری کرد: "من بۆ ئەو کارە بە کەلک دیم؟" ئەو سى ھاوڕینی سەیریان کرد.

سوۆفی وتى: "بیرۆکە یەکی باشە."

نيکولا وتى: "نا پلاگە، بۆ ئیوە دژوارە. دەبیئت برۆن و لە دەرەوہی شار بژین و بەم شیوہیە ناتوانن پاڤل ببینن و بە شیوہیەکی گشتی..."

دایکی هەناسە یەکی هەلکیشا و وتى: "ئەم بابەتە بۆ پاڤل کیشە یەکی گەرە ناییت، هەر وەها بۆ منیش. ئەم چاوپیکە و تنانە ئازارم دەدات، ناتوانین باسی هیچ بکەین. کورە کەم وەک نەزانیک سەیرم دەکات. ئەوان چاودیریمان دەکەن."

لەم رووداوانە ی دوا یی شەکەت و بیزار بوو و ئیستا کە دەر فەتیک ھاتبوو پيش، بۆ ئەوہی ماوہیەک لە شار دوور بیئت، نەیدەو یست لە کیسی بدات.

بەلام نیکولا بابەتە کە ی گوڤی. لە دکتۆری پرسى: "بیر لە چی دەکەیتەوہ؟"

وەلامی دایەو: "بیر لەوہ دەکەمەوہ کە ژمارەمان کەمە... دەبیئت زیاتر هەول بەدەین.. دەبیئت کاریک بکەین ئاندری و پاڤل لە زیندان ھەلبین، بوونی ئەوان بە ھادارە، ناییت بیکار بن."

نيکولا رووی گرژ کرد و بە گومانەوہ سەری لەقاند. سەیری دایکی کرد. پلاگە زانی بە بوونی ئەو شەرم دەکەن باسی کورە کە ی

بكهن و له بهر ئەمه رۆيشته ژوورهكهى. توورپه بوو لهو كهسانهى گرنگيان به خواست و داواكارىيهكانى نهدهدا.

پال كهوت و به چاوى كراوه ريگهى دا نيگه رانى به سهريدا زال بيت. چپه چپى ئەوان وهك لايلايه بوو. ئەو رۆژهى تىپه ريبوو، لاي پلاگه بى ناوه رۆك و پر له ئاماژهى هه ره شه ئاميز دههاته پيش چاو، به لام ئەم ئەنديشانه بۆ ئەو دژوار بوو، هه مووى له ميشكى خۆى دهر كرد و بىرى له پاقل كردهوه. دهيوست به ئازادى بيبينيت، به لام لهم بىر كردهوه هيهش دترسا. ههستى دهكرد له دهو روبه رى هه موو شتىك شپرزه و دۆخه كه زياتر ئالۆز دهبيت و پىكدادانه كان زۆرتر دهبيت. خۆراگرى خهلك بۆ توورپه ييهكى له بن نههاتوو دهگۆرا.

خهلك زياتر توورپه دهبوون، قسهى نهشياو بلاو دهبووه، له هه موو شوينىكه وه شنهيهكى نوى، شنهيهكى وروژينه ر دههات... له دوكان و بازاره كان، له ناو نۆكه ر و خاوه ن پيشه كان به گه رم و گوپى باسى بلاو كراوه كانيان دهكرد. هه ر گرتنىك له شار رهنگدانه وهيهكى تۆقينه رى لى دهكه وته وه و هه ندىك كات بى ئەوهى خهلك ئاگادار بن، خۆشه ويستيان بۆ كه سه كه دهرده برى و ده بووه هۆى ئەوهى لىكدانه وه بۆ هۆكاره كانى گرتنه كهى بكهن. داىكى به زۆرى دهبيست خهلك ئەو وشانه ديننه سه ر زمان كه پيشتر لى دهترسان، وهك:

”سۆسيالىسته كان، سياسهت، شوپش، راپه رين و... به تانه و گالته ئەم وشانه يان دووباره دهكرده وه، به لام ئەم گالته كرده پىويستى فيربوونى نه دهشارده وه، به توورپه يى ده يانه ينيه سه ر زمان، به لام له ژىر ئەو توورپه ييه، ترسيش خۆى مه لاس دابوو، بىر مه ندانه و تىكه ل به هيو و هه ره شه، دهر يانده برى... ئاژاوه له ژيانى كپ و تاريكدا به شيوهى بازنه يه كى فراوان بلاو دهبووه. هزرى نووستوو به ئاگا دههاته وه. چىتر به ئارامى و هىزى پيشوو سه بارهت به رووداوه كانى رۆژ گفتوگۆيان نه دهكرد. داىكى باشت ر له هاو رپىكانى دركى بهم خاله دهكرد، چونكه زياتر ئاشناى روخسارى خه مه يته رى

ژيانيان بوو، لىيانه وه نزيك بوو. دهيبىنى چىنى بىر كوردنه وه و توورەبى له سەر پوخساره كان دهنه خشينريت، هم خوشحال بوو، هم نيگه ران. خوشحال بوو له وهى خەلك تينووى شتيكى تازهن و ئەم گۆرانكارىبەى به دەرئەنجامى هەولەكانى كورەكەى دەزانى. له لايەكيش دەرئەنجام، چونكه دەيزانى له گەل بەربوونى له زيندان، له مەترسیدارترین شوین، له سەرەوهى هاوریكانى جیگیر دەبیت و ئەگەرى هەیه بكوژريت.

پلاگه زیاتر هەستی دەرکرد ئەو بىر و هزره گەورانەى بۆ مرؤفایەتى پىويستن، له ودا بەریهك دەرکەون. دهيبىنى پىويستیهتى سه بارهت به راستى قسه بکات، به لام کهم وزۆر هەرگیز نهیده توانى ئەم ئاوتەى بەدى بىتیت. هەندیک جار وینەى كورەكەى، وهك وینەى په يکه ریکی دیوئاسای پالەوانى ئەفسانەبى دەر دەرکەوت. هەموو ئەو قسه راست و بههیزانەى بیستبووى، هەموو هەست و سۆزه كان و تەواوى ئەو شتە گەرە و رووناکیه خشانەى دەیناسى، هەمووى له كورەكەیدا كۆ دەرکەوه. دواتر تامه زرۆیانە سهیری دەرکرد، به دلێكى پر هیوا به خۆى دەوت: "دۆخه كه زۆر باش دەبیت!.. باشه!"

سۆزى داىكایەتى بلیسهى دەسەند و دلێ دهگوشى، به لام ئەم ئاگرى عەشقهى له دلیدا دەرکۆژانده وه و ئیتر له جیگهى ئەم هەسته گەرەیه، جگه له هزریكى خەمبار هیچ نه دەمايه وه كه شه رمانه له سەر خۆله میشى په ریشانى دهیترپاند.

- تیدا دهچیت... تیدا دهچیت!

دەرنگانى شهو خەویكى قوول پلاگهى برده وه، به لام بهیانى زوو به ئاگا هاته وه، له کاتیکدا ئیسقانه كانى دهیانزریکاند و سەرى قورس بوو.

ویندی (13)

کاتی نیوہرؤ، دایکی له نووسینگہی زیندان بوو. به چاوی نیگہران سہیری دەم وچاوه نہ تاشر اوہکھی پاؤل سی دەکرد کہ له بہرامبہری دانیشتبوو. نامہکھی له نیوان پہنجہکانی شار دبووہ و چاوه پیری دہرفہ تی گونجاوی دەکرد بو ئہوہی پی پی بدات.

پاؤل بہ ئارامی وتی: ”من و ہاورپیان حالمان باشہ، خۆت چۆنی؟“

دایکی بی ئاگا و ہلامی دایہوہ: ”زور باشہ، ئیگور مرد!“

پاؤل سہری داخست و وتی: ”بہ راست؟“

پلاگہ بہ سادہیی و ہلامی دایہوہ: ”پولیس له کاتی ناشتنی ہات، شہر دروست بوو، کہ سینکیان گرت.“

یاریدہ دہری لیپرسراوی زیندان ہلستا و بہ توورہیی وتی: ”باسی ئہو بابہ تہ مہکەن... قہدہغہیہ.. خۆتان باش دہزانن... بابہ تی سیاسی قہدہغہیہ...“

دایکی ہلستا و وەک ئہوہی بیہویت داوای لیپوردن بکات، وتی: ”باسی سیاسیمان نہدہکرد، باسی شہرمان دەکرد، بہ راستی له یہکیان دا... تہنانت سہری کہ سیک شکا..“

- جیاوازی نییہ، تکا دہکەم لهو بارہوہ قسہ مہکەن. واتہ سہبارہت بہ ہر شتیک کہ پەیوہندی بہ خۆتان، خیزانہ کہ تان یان مالہ کہ تانہوہ نییہ، قسہ مہکەن...“

له بہر ئہوہی ہستی کرد روونکردنہوہکانی پیویست نییہ، له پشت میزہکھی دانیشت، بہ لگہکانی ئہرشیف کرد و خەمبار و ماندوو وتی: ”من لیپرسراوم.“

دایکی سہیری کرد و خیرا نامہکھی خستہ دەستی پاؤل، بہ دلتنگی ہناسہیہکی ہلکیشا و وتی: ”بہ راستی نازانم باسی چی بکەم..!“

پاڦل پښکه نی و وتی: "ههروهه منیش".
لیپرسراو به توورپهیی بیری خستنهوه: "کهواته چاوپښکهوتن سودی
نییه، نازانن باسی چی بکن، دین و دهبنه ئه رک بو ئیمه".
دایکی دواى ساتیک بی دهنگی، پرسى: "کهی دادگایی دهکرنیت؟"
- چهند روژ پیش داواکاری گشتی هات و وتی بهم زووانه دادگایی
دهکرنیت.

گفتوگوى ئاسایان کرد. دایکی دهیینی پاڦل به خوښه ویستی لی
دهروانیت. نهگورپاوه، ئارام و هیژایه، تهنیا ریشی دریژ بووه و
پیرتر دهردهکهویت. مهچهکی دهستی سپیتر بووه. پلاگه ویستی
دلی خوښ بکات و باسی وسیف چیکیف بکات. بی ئهوهی ئاوازی
دهنگی بگورپیت و به شیوهیهکی زور ئاسایی وتی: "به راست بیرم
نه بوو، زړکوره که تم بینی".

پاڦل به نیگا پرسپاری له دایکی دهکرد. دایکی بو ویتاکردنی
دیمه نی گرویی وسیف، به په نجه ئاماژهی بو شوینه جیاوازهکانی
دهم وچاوی دهکرد و وتی: "زور باشه، کورپکی بههیز و چالاکه،
بهم زووانه دست به کار دهبیت، بهردهوام داواى کاری قورسی
دهکرد، له بیرته؟"

پاڦل تیگه یشت و سه ری له قاند و له کاتیکدا بزهی خوښحالی
چاوهکانی رووناک کردهوه، وتی: "ئهها، بهلی له بیرمه".
به رهامهندییهوه وتی: "تهواو، هر ئه وهنده".

له خوی رازی بوو و خوښحالی کوره کهی کاری تن کرد. کاتیک
ویستی بروات، پاڦل دهستی گوشى و وتی: "سوپاس دایکه".
ههستیکی خوښ هاوشیوهی مهستی و سه رخوشی ناخی دایکی
گرته وه.

- حالی باشه!

- نامه که تان پیی دا؟

- بهلی.

- خویندییه وه؟

- نا، چۆن دهکرا بیخوینیتته وه!

کچه که به هیواشی وتی: "راسته... بیرم نه بوو. ده بیئت ههفته یه کی دیکه چاوه ری بین... ئیوه ده لئین چی؟ رازی ده بیئت یان نا؟" سهیری دایکی ده کرد.

دایکی وه لامی دایه وه: "نازانم... پیم وابیئت.. بۆ ئه و کاره نه کات؟ ترسی نییه..."

ساشنکا سهری له قاند و به ساردی پرسى: "نازانین چی به نه خۆشه که بدهین؟ ده لئى برسیمه..."

- ده توانین هه موو شتیکی پی بدهین... هه موو شتیکی! ئیستا.

رۆیشته چیشتخانه و ساشنکا به دوایدا رۆیشت.

دایکی دانه وی بۆ ئه وه ی مه نجه له که هه لبریت.

کچه که به ئارامی وتی: "چاوه ری به!"

رهنگی رۆخساری په ری، چاوه کانی گه وره بوو، به ترس و له رزه وه وتی: "ده موست لیت بیرسم... ده زانم رازی نابیئت! جه نابت قه ناعه تی پی بکه... بلئ بوونی بۆ ئیمه زۆر پیویسته و ناتوانین چاوپۆشی لی بکهین... ده ترسم نه خۆش بکه ویت... زۆر ده ترسم... هیشتا رۆژی دادگاییه که ی دیاری نه کراوه."

دیار بوو کچه که به دژواری قسه ده کات. هه ولدان بۆ قسه کردن هه موو گیانی خستبووه له رزین. سهیری دایکی نه ده کرد، دهنگی وهک ته لیکى باریک بوو که رایده کیشن و له ناکاو ده پچریت. پیلوه کانی دا که وتبوو، لئوی خۆی ده گه ست و جومگه کانی په نجه ی ده ته قاند.

دایکی به بینینی ئه م حاله ته ی کچه که واق ما، به لام له مه به سته که ی تی گه یشت. ساشنکای له ئامیز گرت و به ئارامی وه لامی دایه وه: "کچه ئازیزه که م، ئه و جگه له خۆی، گوئ له قسه ی که س ناگریت." ئه و دوو ژنه ماوه یه ک بی دهنگ له ئامیزی یه کتردا مانه وه. دواتر

ساشنکا به نارامی له ئامیزی دایکی هاته دهر و وتی: "به لئی، تو راست دهکە! ئەمانه قسهی بی مانان.. دهماره کانم..."
 له ناکاو ئارام بۆوه، به ئاسانی جیبه جی بوو: "به لام ده بیئت خواردن به برینداره که بدهین."
 له لای سه ری ئیقان دانیشت و هاوړیانه پرسى: "سه رت زور دیشیت؟"

ئیقان له شه رما سه رچه فه که ی تا لای چه ناگه ی به رز کرده وه و وه لامی دایه وه: "نا ئازارم زور نییه، ته نیا شتیکی نامۆ هیه، بی هیزم".

وهک ئه وه ی رووناکی زوری بینییت، برژانگه کانی به ریه ک ده که وت. ساشنکا زانی گه نجه که رووی نییه له به رچاوی ئه و نان بخوات و له به ر ئه وه له ژووره که پویشته دهر.

ئیقان له سه ر ته خته که دانیشت، به چاو سه یری ده کرد و وتی: "چه ند کچیکی نازدار و جوانه!"

چاوی گه نجه که گه ش و شادومان بوو، ددانه ورده کانی له یه ک ده سوو و هینشتا دهنگی دوودانگ بوو. دایکی بیرمه ندانه پرسى: "ته مه نت چه نده؟"
 - چه فده سال...

- دایکت و باوکت له کوین؟

- له گوندن... چه وت ساله لیږم، کاتیک خویندنگه ی سه ره تاییم ته واو کرد، له گونده وه هاتم... هاوړی، ناوی جه نابت چیه؟"
 پلاگه هه ركات به هاوړی ناویان ده برد، خوشحال ده بوو. به پیکه نین پرسى: "بۆ ده ته ویت بزانی؟"

گه نجه که به شه رمه وه دوای چه ند سات بی دهنگی وتی:

- سه یر بکه ن.. خویندکاریک له ناوه نده که ی ئیمه... واته ئه و که سه ی کتیبی بۆ ده خویندینه وه... سه باره ت به دایکی پاڤل ښلاسیف، ئه وه ی له خوپیشانسانی 1 ی ئایار بووه، قسه ی ده کرد.

دايكي سهرى له قاند و گوڤى گرت. گه نجه كه به سهر فراهى و تى: "ئو كه سه، يه كه م كه س بوو ئالاكه ي ئيمه ي شه كانده وه و سهر به رزى ئه و له دلمان رهنگى دايه وه. من له وئ نه بووم. ئيمه ش ده مانويست ليتره خوڤيشانندان بكه ين، كه چى نه مانتوانى، ژماره مان كه م بوو، به لام ئه مسال جياواز ده بيت."

ببر كردنه وه له رووداوه كانى داهاتوو چيژى پئى ده به خشى. كه وچكه كه ي له قاند و تى: "باسى دايكى پاقل-مان ده كرد... دواى گرتنى كوره كه ي، ئه و يش بوته ئه ندامى حزب... ده لين پيره ژنيكى سهر سور هينه ره."

پلاگه له دلوه پيكنه ي، هم پيى خوڤ بوو، هم دلته نگ بوو. ده ويوست بليت من دايكى پاقل-م، به لام به رى به خوئى گرت و بيري كرده وه: "ئاخ، چند پيريكى نه زانم."

وتى: "خواردنه كه تان بخون بو ئه وه ي به دواى ئامانجه پيروزه كانتاندا برؤن. ئامانجى گهل پيوستى به شان و باسك و دلى پاك و بينگه ردى ئيوه يه... ئه م هيزانه ن ده بنه هؤى زيندوو مانه وه ي ئامانج و به هؤى ئه م هيزانه يه خراپه و چه وساندنه وه له سهر زه وى نامينييت."

دهرگا كرايه وه و سهرماي شيدارى پاييز هاته ژوور. سوڤى شادومان هات.

- به ليتى شه ره ف ده دم سيخوره كان وهك كه سيكى دوڤاو كه به دواى كچيكي به ريزه وه بن، شوينم كه وتوون. ده بيت ليتره برؤم.. ئيقان تو چؤنى؟ باشى؟ به راست پلاگه، پاقل چى ده ليت؟ ساشنكا ليتره يه؟

له ئيقان نزيك كه وته وه و تى: "كورم، هيوادارم زوو باش بيته وه". به ره و ژوورى نانخواردن روڤيشت. له وئ سوڤى به ساشنكاي ده وت: "ئو ژنه هيشتا هيچ نه بووه سيسه دانه ي ئاماده كردوه، ئه وه نده كار دهكات خوئى له ناو ده بات. زور ئازايه! ده زانى ساشنكا

ژيان له گهډل ټو که سانه و هاورپييه تي کردنيان بو من شانازييه کی زور گوره يه .

کچه که به نارامی وهلامی دايه وه: "به لي".

دهمه و ئيواره سوڤی وتی: "دايکه، پيوسته دووباره سهردانی گوند بکه يت .

- به خوشحالييه وه، که ی دهبيت برؤم؟

- سی رؤزی تر... باشه؟

- به لي.

نيکولا ناموژگاری کرد: "به لام به پی مهرون، ټسپ به کری بگرن و له ريگه يه کی دیکه وه برؤن که له به شی نيکولوسکی تيپر دهبيت".
بی دهنگ بوو. گرزی له روخساری دهباری.

دایکی وتی: "له ويوه ريگه دوور دهبيت وه، جيا له وه به کری گرتنی ټسپه که پاره ی زوری دهويت".

نيکولا وتی: "به گشتی من دزی ټم گه شتانه م، ټم ناوچه يه شله ژاوه. گرتهکان دهستی پی کردوته وه، ماموستايه کیان گرتووه. دهبيت زیاتر ناگامان له خومان بيت، وا باشه که مينک چاوه ری بين".
دایکی به پیکه نین وتی: "واته له زیندان ټسکه نجه ناکه ن؟"

سوڤی کيشای به ميژه که دا، بیری خستنه وه: "بو ټمه گرنگه بلاوکردنه وه ی نووسراوه کان بی چپران به ردهوام بيت".

له ناکاو له دایکی پرسی: "پلاگه، له رؤيشتن بو ټه وی ناترسی؟
دایکی دلته نگ بوو.

- من که ی ترساوم؟ ته نانه ت جاری يه که ميش نه ترسام. ټيستا ټيوه...

بی ټه وه ی قسه که ی ته واو بکات، سه ری داخست. هه رکات لييان ده پرسی ده ترسيت يان نا، ده توانيت کاریک ټه نجام بدات، ټاسانه يان نا، ههستی ده کرد هاورپیکانی دووری ده خه نه وه و به و شيوه يه ی له گهډل يه کتر هه لس و که وت ده که ن، له گهډل ټو نايکه ن.

سەرەتاكان كاتىك رووداويكى گرنگ رووى دەدا، خەمبار دەبوو، بەلام دواچار كەوتە ژىر كاريگەرى بىرى شۆرش و بەردەوام دەيوست زياتر ھەول بەدات، لە بەر ئەو لە پرسیارەكەى سۆفى دلەنگ بوو.

ھەناسەيەكى ھەلكىشا و وتى: "پرسیار كردن لەوھى كە دەترسم يان شتى لەو شىوھى، بى ھۆيە، بۆ دەبىت بترسم؟ ئەو كەسانەى مولك و مالىان ھەيە دەترسن، بەلام من چىم ھەيە؟ تەنيا كۆرپك... سەبارەت بەو دەترسام... دەترسام ئەشكەنجەى بكن، دەترسام خۆشتم ئەشكەنجە بكن، بەلام ئىستا كە ئەشكەنجە لە گۆرپدا نىيە، شتەكانى دىكە گرنگ نىن."

سۆفى وتى: "لە من زوير بووى؟"

- نا، بەلام قەت لە كەس مەپرسە دەترسى يان نا...

نىكۆلا چاويلكەكەى لاپرد و دووبارە داينايەوھ و سەيرى خوشكەكەى كرد. بى دەنگى و شەرم بلاو بۆوھ. دەيوست دووبارە بە دلەنگى قسە بكات، بەلام سۆفى بە ئارامى دەستى گرت و وتى: "داواى لىبوردن دەكەم، ئىتر ھەرگىز ئەو پرسیارە ناكەم."

دايكى پىكەنى. چەند سات دواتر ھەرسىكيان بە مېھربانى، بەلام زۆر جدى باسى گەشت بۆ گونديان دەكرد.

وینہی (14)

بہرہ بیان دایکی له ناو ئامیریکی گواستنه وه بوو، که له سهر جادهی تهر بوو به بارانی پاییزی دهرؤیشت. بایه کی شیدار هه لیکرد، قور و لیتهی زوری به ملاولادا دهرپرژاند. گالیسکه چی له سهر لیواری گالیسکه کهی دانیشت، رووی له پلاگه بوو و به دهنگیکی منگن و خه مبار دهرده دلی ده کرد:

”پیم وت، به براهه م، وتم با میراته که مان دابهش بکهین! دابهشمان کرد...“

له ناکاو قامچییه کی له ئه سپی لای راست دا و به توورپهیی هاواری کرد: ”ناژه لی نه کهت، دهرؤی یان نا!“

قهله رهشی قهله وی پاییزی، به ریزه وه به ناو کیلگه رووته نه کاندای دهرسووران هوه، با، به هاشوهوش سهردانی دهرکردن، قهله ره شه کان لاتهنیشتی خویمان دهرخسته بهر گقهی با و بهم شیوهیه پهریشان دهبوون و تلیان دهرخوارد، دواتر ته سلیمی با دهبوون، باله ته مهله کانیاان دهرجولاند و دهرفرین.

گالیسکه چی به رده وام بوو: ”سهرئه نجام فیلی له من کرد... بینیم هیچ چاره یه ک نییه.“

ئهم قسانه وهک ئه وهی له خه وندا بیت، له گوینی دایکیدای دهرزنگایه وه. هزریکی نامۆی لی که وته وه. زنجیره ی دریژی روودا وه کانی ئهم ساله ی دوایی، به ناو میشکیدای هاتوچویان دهرکرد. پیشتر وای دهرزانی که ژیان دیار نییه له کوئ و به دهستی کئ و بوچی هاتوته ئافراندن، به لام ئیستا شتی زور له بهرام بهر چاوه کانی بوو که به هاوکاریان دهرگه یشتنه ئه نجام و ههستیکی نامۆی له ودا دهرخولقاند. ئهم ههسته،

په ریشانی، خه میکی شیرین، له خۆرازیبون و بی باوه ری بوو. له دهوروبه ری هه موو شتیک به جوله یه کی خاو دهله ریبه وه. له ئاسمان، هه وره خۆله میشییه کان خه رامان خه رامان ده رۆیشتن و هه ندیکیان پیش ئه وانی دیکه ده که وتن. له هه ردوو لای جاده که، داره ته ره کانی بهر باران، که نووکی رووتیان دهله ریبه وه، هه لده هاتن. کیلگه کان به شیوه ی بازنه یی دریژ ده بوونه وه. ته پۆلکه کان ده رده که وتن و ون ده بوون. وهک بلنی ئه و رۆژه په ریشانه بۆ پیشوازی شتیکی دوور و پیویست ده رۆیشت.

دهنگی منجی گالیسکه چی، دهنگدانه وه ی زهنگوله کان، فیکه ی شیدار و گفه گفی با، ده بووه رووباریکی پینچاوپینچ که به هیزیکی به کسان به سه ر کیلگه کاندایا ده بووه و بیر و هزره کانی به ئاگا ده هینایه وه. گالیسکه چی هیشتا له سه ر لیواری گالیسکه که ی بوو، وتی: "پیاوی ته ماحکار له ئاسمانیش جینگه ی نابیته وه.. هه میشه وابوو. براکه م زۆر چاوچنۆکه، زۆری لی کردووم و ژیا نی له من تال کردووه، به لام په یوه ندی له گه ل بهر پرسانی حکومت زۆر باشه". کاتیک گه یشتنه مالیکی ئاست نزم، ئه سه په کانی کرده وه و نائومیدانه به دایکی وت: "ده کریت پینچ کوپه ک-م پی بدهیت تا کو بتوانم شتیک بخۆمه وه".

دایکی پاره که ی پی دا. گالیسکه چی له سه ر به ری دهستی دوو سکه ی بچوکی له یه ک دا و وتی: "بایی سئ کوپه ک عاره ق ده کرم و دوو کوپه ک ده دم به نان".

دوای نیوه رۆ، دایکی شه که ت و ماندوو گه یشته گوندی نیکۆلۆسکی. رۆیشته میوانخانه یه ک، داوای چای کرد و دوای ئه وه ی جاننا قورسه که ی له ژیر میزه که شارده وه، له نزیک په نجه ره که دانیشت، سهیری گۆره پانه که ی کرد که به گیای زهرد و پینشیلکراو داپۆشرا بوو، هه روه ها بینای قایمقامیه ت که خانوویه کی گه وره ی خۆله میشی و ره ش بوو. جووتیارینی که چه لی ریشن له سه ر پلیکانه کان دانیشتبوو

و نیرگه لهی دهکیشا.

هه وره کان به شیوهی کۆمه لهی چر و تاریک رایان دهکرد و تیکه لهی
یه کتر ده بوون. ههست به بی دهنگی دهکرا. خه م له هه موو شتیک
به رز ده بووه، وهک بلیی ژیان خوئی چه شار داییت.

له ناکاو ئه فسه ریکی قه زاق چوارنالی هاته ناو گۆره پانه که. ئه سپه
زه ردباوه که ی له به رده م پلیکانه ی فه رمانگه که راگرت، قامچییه که ی
راوه شاندا و چه ند قسه یه کی له گه ل جووتیاره که کرد. دهنگی له
شووشه کان گوزه ری ده کرد، به لام دایکی نه یده توانی لیی تی بگات.
جووتیاره که هه لستا. دهستی به ره و ئاسۆ دریژ کرد. ئه فسه ره که بو
خواره وه بازی دا، تلاوتلی کرد، هه وساری ئه سپه که ی بو ئه و پیاوه
هاویشت، به زۆر خوئی به ته خته به نه کانوه هه لواسی و سه رکه وت
و له ناو بیناکه ون بوو.

دووباره بی دهنگی بالی به سه ر هه موو لایه کدا کیشا. دیسان ئه سپه
زه ردباوه که سمی به عه رزدا کوتا. کچیکی نازداری ده م و چاو خر
هاته ژووره که ی پلاگه. قژی له پشته سه ری کۆکرد بووه. لئوه کانی
ناسک بوو، سینیه کی گه وره ی پر له قاپی له سه ر دهسته کانی
هه لگرتبوو.

دایکی هاوړپیانه سلّوی لی کرد: "سلّو کچی جوان!"
- سلّو.

کچه له گه ل کۆکردنه وهی قاپ و پیاله کانی سه ر میزه که، له ناکاو
وتی: "چه ته یه کیان گرتووه، ده یهینن بو ئیره!"

- ئه و چه ته یه کییه؟

- نازانم...

- چی کردووه...؟

- نازانم، ته نیا بیستم وتیان چه ته یه کیان گرتووه. پاسه وانی
قایمقامیه ت رویشتووه به دوا ی پۆلیسدا.

دایکی سهیری په نجه ره که ی کرد و بینی جووتیاران لیی نزیک

دهبنه وه. هه نديكيان له سه رخو به ريگه دا ده رويشتن و هه نديكيان په له يان بوو و له كاتى رويشتن قوپچه ي پالتوكانيان ده كرده وه. هه موويان له بهردهم پليكانه ي بيناكه وه ستابوون و سه يري لاي چه پيان ده كرد، به لام به شيويه يكي سه ير بي دهنگ بوون. كچه كه سه يري كو لانه كه ي كرد، ته قه ي ده رگاكه هات و رويشته ده ر.

دايكي هه لستا و زور به وردى جانتا كه ي له ژير ميژه كه شارده وه. دواتر له چكي كرد و خيرا هاته ده ر. ده يو يست بو خيرا هاتنه ده ر و په له كردنه كه ي خو ي سه ركونه بكات.

كاتيك گه يشته بهردهم ميوانخانه كه، سه رمايه كي توند بهرچاو و سنگي كه وت. هه ناسه ي سوار بوو، قاچي ته زي. بيني ري بين له ناوه راستي گو ره پانه كه، له نيوان دوو پاسه واندايه و ده ستيان له پشته وه به ستوته وه. له ده ره وه ي بيناكه ژماره يه كي زور له جووتياران بي دهنگ چاوهر پيان ده كرد. دايكي گيژ و بي ئه وه ي سه رنج به و شتانه بدات كه ده بيني، چاوي له سه ر ري بين هه لنه ده گرت. ئه م پياوه قسه ي ده كرد و دايكي دهنگي ده بيست، به لام وشه كان ده په رين بي ئه وه ي هيچ دهنگدانه وه يه ك له ناو دلي تاريخي دروست بكات.

هاته خو ي و هه ناسه ي وه رگرت. جووتيار يكي ريش قاوه يي و چاوشين سه يري ده كرد. پلاگه كو كي، ده ستى به قورگيدا ده هينا و به زور پرسى: "چي رووي داوه؟"

جووتياره كه ئاوري دايه وه و له وه لامدا وتى: "خوتان سه ير بكهن!" جووتيار يكي ديكه نزيك كه وته وه و لاي ئه وان وه ستا.

پاسه وانه كان له بهردهم خه لكه كه وه ستان كه سات له دواي سات زياتر ده بوون، به لام بي دهنگ بوون. له ناكاو دهنگي ري بين به رز بووه: "ئو نووسراوانه ي باسى راستيه كانى ژيانى ئيمه ده كه ن، بيستووتانه؟ منيان له بهر ئه و بلاو كراوانه ده ستگير كردووه له بهر ئه وه ي ئه و نووسراوانه م له ناو خه لكدا بلاو كردوته وه."

خه لك له ده وري ريبيڼ كۆبوونه وه. دهنگي ئارام بوو و ئارامي به دايكي ده به خشي.

هاورپي ئه و جووتياره چاوشينه، به ئه نيشك له كه له كه ي دا و پرسى: ”ده بيستي؟“

ئه م كه سه بي ئه وه ي وه لام بداته وه سه ري به رز كرده وه و سه يري دايكي كرد. جووتيارى دوو هميش ئه و كاره ي كرد. ئه م پياوه، له وه ي يه كه م گه نجترو پوخسارى لاواز و په لاوى و ريشى رهش و ته نك بوو. هه ردوو كيان دوور كه وتنه وه.

دايكي به خۆى وت: ”ئه وانه ده ترسن“.

زياتر سه رنجى دا. له سه ر پليكانه كان پوخسارى رهش و ئاوساوى ريبيڼ سى به روونى ده بيڼى. بريسكه ي چاوه كانى بيڼى، چه زى ده كرد ريبيڼ-يش بيڼيڼت. له سه ر نووكى پي وه ستا و ملي دريژ كرد.

پياويك به سيمايه كى خه ميار و بي ئه وه ي برواي پي بكات و بي ئه وه ي قسه بكات، سه يري ده كرد. ته نيا له ريزى دواوه ي خه لكه كه دهنگي گفكوگۆ ده بيسترا.

ريبيڼ به دهنگي پاراو هاواري ده كرد: ”جووتياران، براكانم، برواتان به و كاغه زانه هه بيت... له وانه يه له بهر ئه وانه بيت به ره وپيري مه رگ ده رۆم. ليناڼدام و ئه شكه نجه يان كردم. ده يانويست ناچارم بكه ن پيڼان بليم ئه و كاغه زانه م له كوئ هيناوه... دووباره ليم ده دن.. به رگه ي ده گرم، چونكه له و نووسيناڼه دا راستى هه يه و راستيش ده بيت هيژاتر بي له جه سته و گيان“.

يه كيك له و دوو جووتياره پرسى: ”بۆ به و شيوه يه قسه ده كات؟“
پياوى چاوشين له سه رخۆ وه لامى دايه وه: ”بۆى گرنگ نييه... مرؤف دوو جار نامريت... جارئ هيشتا هيچ نه بووه حوكم دراوه...“

جووتياره كان بي دهنگ بوون و به دزي و خه ميارى سه يري ئه م ديمه نه يان ده كرد. وهك بليى هه موويان له شتيكى نه بيڼراو و قورس بيزار بوون.

ئەفسەرە قەزاقەکه له سەر پلیکانهکانی قائمقامییەت دەرکەوت. نەراندی: "ئەم ئازاوه و دەنگەدەنگە بۆ چییە؟ کئی قسە دەکات؟" بەرەو گۆرەپانەکه رویشت، قژی ریبین سی گرت و بۆ پیش و دواوهی برد و هاواری کرد: "تۆی قسە دەکەئێ دایک سەگ... تۆی؟" خەلک بلاوهی لی کرد و دەنگەدەنگ بەرز بۆوه. خەم و پەژارەیهکی گەورە له سەر دلی دایکی نیشت و سەری داخست. یهکیک له دوو جووتیاره هەناسەیهکی هەلکیشا و دووبارە دەنگی ریبین بەرز بۆوه: "زۆر باشە، جەماوهری خوۆشهویست، بروانن!" - بی دەنگ بە!

ئەفسەرەکه زللهیهکی لێدا. ریبین تلاوتلی کرد، شانەکانی بەرز کردەوه و وتی: "دەستی مرۆف دەبەستن و هەر چۆنیک بیانەوینت ئەشکەنجەمان دەکەن..."

پاسەوانەکان بیگرن! ئیوهیش بلاوهی لی بکەن! ئەفسەرە قەزاقەکه وهک سەگیک که له بەردەم لهته گۆشتیک بەسترا بیتەوه، پەلاماری ریبین سی دا و بە شەق و مشت له سەر و گویلاک و سنگی دەدا.

یهکیک له ناو خەلکەکه هاواری کرد: "لئی مەدە!". دەنگیکی دیکە پرسی: "بۆ لئی دەدەن؟" جووتیاره چاوشینهکه سەری لهقاند و بە هاوړیکه‌ی وت: "با برۆین". خیرا گۆرەپانەکه‌یان بە جی هیشت له کاتیکدا دایکی بە میهرەبانی سەیری دەکردن. هەناسەیهکی هەلکیشا.

ئەفسەرەکه دووبارە هاته سەر پلیکانهکان و بە توورەیی دەستی کرد بە هەرەشه و گۆرەشه.

- دەلیم بیهینن بۆ ئێره!
دەنگیکی پاراو وهلامی دایهوه: "نا".
دایکی زانی دەنگی جووتیاره چاوشینهکه‌یه.

- ناییت رینگه بدن بیهەن... ئەگەر بیهەن، ئەوهندهی لی دەدەن

تا دهمریت و ئەو کات ئیمه تاوانبار دهکهن و دهلین ئیمه ئەومان
کوشتوو. نابیت رینگه بدهین...

ریبین دهنگی بهرز کردهوه: "جووتیارهکان! ئەهی نابینن چۆن
ژیان به سهر دهبهن؟ نابینن رووتقان دهکهنهوه؟ فریوتان دهبهن
و خوینتتان دهمژن؟ ههموو شتیگ په یوهسته به ئیوه. ئیوه هیزی
سهرهکی زهوین، بهلام مافهکانی ئیوه چییه؟ ته نیا مافتان ئەوهیه له
برسا بمرن..!"

له ناکاو جووتیارهکان دهستیان کرد به هاوار کردن و قسهی
یهکتریان دهبری: "ئهم پیاوه راست دهکات."

- بهرپوهبهری پۆلیس بانگ بکهن؟ ئەو له کوئییه؟
- ئەفسه رهکه چوو به شوینیدا.

- بهلام ئەو سهرخۆشه.

- کۆکردنهوهی بهرپرسیانی حکومی کاری ئیمه نییه!
خه لکه که به ته واوی خرۆشابوون.

- قسه بکه، رینگه نادهین ئەشکه نجهت بکهن.

- چیت کردوو؟

- دهستهکانی بکهنهوه.

- نا، نا، هاوریان!

- بو نا... گرنگ نییه.

- پیش ئەوهی که ریه تی بکهن بیرى لی بکهنهوه.

ریبین به دهنگی پاراو هاواری کرد: "دهستهکانم ئازاری ههیه!
هاوریان راناکهم! ناتوانم له راستیهکان رابکهم، چونکه له ناخی
مندایه."

چهند کهس له خه لکه که جیا بوونهوه، سهریان لهقاند و دور
کهوتنهوه. دهستهیهک پیدهکهنین، بهلام بهردهوام کهسانی
ورووژینراو و جلشر له دهوری ریبین کۆ دهبوونهوه. ریبین وهک
شوینی نویژکردن له ناوهراستی دارستان، له ناویاندا وهستابوو،

باسکی له سهر سهری راده وه شانده و هاواری ده کرد: "زور سوپاس، سوپاس هاواریان! ئیمه ده بیته دهستی یه کتر بکهینه وه، ئه گهر خۆمان هاوکاری خۆمان نه کهین، کی هاوکاریمان ده کات؟"

- سهیری خوینی من بکهن! ئه م خوینه له پیناو راستیدا رژاوه...
دایکی له پلیکانه کان هاته خوار، به لام چیتر نهیده توانی له گۆره پانه که ریبین ببینیت. دووباره چهند پلیکانه یه ک سهرکه وته وه. ناخی ده سووتا و خۆشحالیه کی نامۆ له ناو دلیدا بلیسه ی ده سه ند.
- جووتیاران! به دوا ی ئه و کاغهزه بچوکانه دا بگهرین! بیانخوینته وه، باوه ر به قسه ی بهرپر سه کان مه کهن که ده لین: "ئه وانه ی حه قیقه تیان لایه، بی دین و یاخین! حه قیقه ت بی دهنگه دهنگ به سهر زه ویدا دهروات و له ناو سنگی چینی چه وساوهدا به دوا ی په ناگه یه ک ده گهریت. بۆ بهرپر سه کان له ئاگر و ئاسن خراپتره.. حه قیقه ت باشتترین هاواری ئیوه یه، به لام دوژمنی خوینی بهرپر سه کانه و له بهر ئه وه یه خۆی ده شاریته وه."

دووباره دهنگی خه لک بهرز بۆوه: "هاواریان گوی بگرن."

- هۆی داماو، فه وتایت!

- کی تۆی ئاشکرا کرد؟

یه کیک له پاسه وانه کان وه لامی دایه وه: "قه شه."

دووان له جووتیاره کان جوینیان دا.

دهنگیک وتی: "هاواریان! وریا بن."

ویڻه‌ی (15)

به‌ریوہ‌به‌ری پۆلیس ده‌هات. پیاویکی بالابه‌رزی چوارشانه بوو، روخساری خر و کلاوه‌که‌ی له‌سه‌ر گویی بوو. لایه‌ک سمیلی بۆ سه‌ره‌وه و لاکه‌ی تری بۆ خواره‌وه بوو. شمشیریک له‌ده‌ستی چه‌پی و قۆلی راستی جولاند. ده‌نگی پی به‌هیز و قورسه‌که‌ی بیسترا. خه‌لک ریگه‌یان بۆ کرده‌وه. خه‌م له‌سه‌ر روخساره‌کان نیشت. ئاژاوه دامرکایه‌وه و وه‌ک ئه‌وه‌ی زه‌وی قووتی دابیت، له‌ناو چوو. دایکی هه‌ستی کرد پیستی ناوچاوانی ده‌له‌رزیت. هه‌لمیکی گه‌رم له‌چاوه‌کانی ئالا. حه‌زی کرد برواته ناو خه‌لکه‌که. نوشتایه‌وه و به‌خه‌مباری چاوه‌روان بوو.

به‌ریوہ‌به‌ری پۆلیس له‌به‌رده‌م ریبین وه‌ستا، به‌وردی سه‌یری کرد و پرسی: ”چی رووی داوه؟ بۆ ده‌ستی نه‌به‌ستراوه؟ بیبه‌ستنه‌وه.“ ده‌نگی زبر، پاراو، به‌لام بی ره‌نگ بوو. یه‌کیک له‌پاسه‌وانه‌کان وتی: ”ده‌ستی به‌ستراوو، به‌لام خه‌لک کردیانه‌وه.“

- چی؟ خه‌لک؟ کام خه‌لکه؟

به‌ریوہ‌به‌ری پۆلیس سه‌یری خه‌لکی کرد که بازنه‌یی له‌ده‌وری خر ببوونه‌وه، دووباره به‌و ده‌نگه بی‌ره‌نگه‌ی وتی: ”خه‌لک؟“ به‌ده‌سکی شمشیره‌که‌ی ئاماژه‌ی بۆ سنگی جووتیاره‌ چاوشینه‌که کرد: ”چۆماکوڤ، ئه‌و خه‌لکه‌ی باسی ده‌که‌ن تۆی؟ کیی تر؟ تۆ، میشین؟“

به‌ده‌ستی راستی ریشی که‌سیکی راکیشا و هاواری کرد: ”هیچ‌و‌پووچینه! بلاوه‌ی لی بکه‌ن، ئه‌گینا پیتان ده‌لیم کیم! له‌ده‌نگ و سیمایدا نه‌گۆرانکاری ده‌بینرا نه‌هه‌ره‌شه. به‌وپه‌ری

ئارامی و زۆر بی بهزه بیانه له جووتیارهکانی هدا. به نزیکیبونهوهی ئەو، خەلک دەسته دەسته بلأوهیان لی کرد، سهریان شوڤ کرد و روویان وەرگه راند.

له پاسهوانهکانی پرسى: "باشه، چاوه پى چين؟ بيه ستنه وه. دواى ئەوهی يهك دنيا جوینی ناشیرینی دا، سهیری ریبین سی کرد و وتى: "هوى له گهڵ تۆمه، دهستت بخه ره پشتت."

ریبین وتى: "رازى نابم دهسته كانم بيه ستن. نامه ویت هه لیبم و بهرگری له خۆم ناکه م، به ستنه وهی من چ سویدیكى هه یه؟" به رپوه بهری پۆلیس لى نزیك كه وته وه و پرسى: "چی؟" ریبین دهنگی بهرز کرده وه و بهردهوام بوو: "ئه ی ئازله درنده كان، ئیوه به ئەندازهی پیوست ئەم چینه هه ژاره ئەشكه نجه دهكهن، به م زووانه رۆژه خویناوییه كان نزیك ده بنه وه!"

به رپوه بهری پۆلیس له بهردهمی وهستا. سمیلی جولاند و به وردی سهیری کرد. ههنگاویك رۆیشه دواوه و وهك ئەوهی سهیری سورمابیت، فیکه ی لیدا: "ها، ها، ها، سه گباب، ئەم قسانه چیه؟" له ناکاو به هه موو هیزی خۆی مشته کۆله یه کی له روخساری ریبین دا.

ریبین لى نزیك كه وته وه و دووباره وتى: "راستی به لیدان ناکوژریت! جیا له وه، مافی ئەوهت نییه له من بدهیت!"

به رپوه بهری پۆلیس نه راندی: "من مافی ئەوه م نییه؟" دووباره دهستی بهرز کرده وه بۆ ئەوهی له ریبین بدات، به لام ریبین خۆی لادا و ئەوهندهی نه مابوو به رپوه بهری پۆلیس بکه ویت. چهندهس له ناو خه لکه که به دهنگی بهرز پیکه نین. دهنگی توورپه ی ریبین دووباره هه مووانی بی دهنگ کرد: "بیت ده لیم مافی ئەوهت نییه له من بدهیت!"

به رپوه بهری پۆلیس سهیری ده ورپه ی خۆی کرد. خەلک بی دهنگ و له شیوهی بازنه یه کی چر له دهوری بوون...

ھاواری کرد: "نیکیتا، ھۆی نیکیتا..!"
جووتیاریکی خرپن له خەلکەکه جیا بۆوه. چاوی بریووو زهوی،
سەری زل و قژی ئالۆزکابوو.

بەرپۆه بەری پۆلیس سمیلی بادا و خیرا پینی وت: "نیکیتا خیرا
زللەیهکی لێدا.

جووتیارەکه ھەنگاوێک ھاتە پیش، لە بەردەم ریبین وەستا و سەری
بەرز کردەوہ. ریبین بە قسەکانی کە راستی لێ دەباری، لە شویتنی
خۆی وشکی کرد: "خەلکی بەشەرەف، دەبینن، ئەم قالتاغە دەیەوێت
ئێوہ بە دەستی خۆتان بخنکینیت! سەیرکەن و بیر لێ بکەنەوہ."
جووتیارەکه دەستی بەرز کردەوہ و بە ئارامی زللەیهکی لە ریبین
دا.

بەرپۆه بەری پۆلیس وتی: "خوێری، وتم ئاوا لینی بدە!"
کەسیک لە ناو خەلکەکه ھاواری کرد: "ھۆی نیکیتا، خوا لە بیر
مەکە!"

بەرپۆه بەری پۆلیس پالی بە جووتیارەکهوہ نا و وتی: "دەلیم لینی
بدە!"

خەلک لە دەوری ریبین کۆ بوونەوہ و ئەویش بە دەنگی پاراو
وتی: "ھەرگیز ناتوانن حەقیقەت زیندانی بکەن. چینی چەوساوہ
ھیلانەیهکی دیکە ی بۆ دروست دەکات و رۆژیک دیت ھەلۆکان بە
ئازادی بفرن... برۆا بەو نووسراوانە بکەن و بە دواي راستییەکاندا
بگەرین.

کابرا ھەنگاوێک ھاتە دواوہ و بە خەمباری و سەرکزی، وەلامی
دایەوہ: "نا، چیتەر لینی نادەم!"

- چی؟

بەرپۆه بەری پۆلیس شپرزە بوو. پینی لە زهوی کوتا و بە دەم
جویندان بەرەو ریبین رۆیشت. دەنگی نامۆی لێدانی گورزیک بەرز
بۆوہ. ریبین بەلادا دەھات، دواي پەلاماریکی دیکە، بەرپۆه بەری

پۆليس ئهوى خسته سهر زهوى و به شەق له سهر سنگى دەدا. دهنگه دهنكى دوژمنايه تى له ناو خهلكه كه بهرز بۆوه و به رهو بهرپۆه بهرى پۆليس رۆيشتن، به لام بهرپۆه بهرى پۆليس خيرا خۆى دوور خسته وه و شمشيره كهى دهرهينا.

- ئاوا، شوپش دهكهن؟ زۆر باشه...

دهنگى دهله رزى. كهوته هه ناسه بركى... ههست دهكرا ويراى دهنكى، هيز و تواناشى له دهست داوه، مى كور كرد، پشتى چه مانده وه، سهيرى دهووبه رى كرد و ههنگاو به ههنگاو دهرپويشته دواوه. كاتى ته سلیم بوون، به نيگه رانى وتى: "باشه، به رزى بكه نه وه... من دهرۆم، به لام دواتر ده زانن ئەمه تاوانبارىكى سياسىيه، دژى تيزار دهجولپته وه و ئاژاوه ده نپته وه، تى دهكهن؟ ئيوه به رگرى لى دهكهن! ده زانن ياخي بوون واتاى چيه؟"

دايكى بى جولە و ته نيا به نيگاي چاو، بى حال و بى بيركردنه وه وهك ئه وهى مۆته كهى بينيبىت، له ژير قورسايى ترس و به زه يى پشتى دهشكا. هاوارى توورهيى خهلك وهكو ويزه ويزى زه رده واله دهبيسترا. دهنكى له رزۆكى بهرپۆه بهرى پۆليس و چه چه كان وهك گيزه لووكه به دهورى سهريدا دهسوورانه وه.

- ئەگەر تاوانبارە، دەبیت دادگایى بكریت!

- به لام نايبت ئەشكه نجهى بكه ن!

- توشه رفتان سویندتان دهدين، لى خوش بن.

- راسته، مافى ئه وه تان نيه لى بدن...

- ئايا ئەم ههلس و كهوته راسته؟ بهم شيويه هه مووان دهست دهكهن به ليدانى خهلك... ئەو كاته دۆخه كه چى به سهر ديت؟

- ئەمانه زۆر قالتاغن، نه فره تيان لى بيت!

خهلك بوون به دوو دهسته، دهسته يهك له دهورى بهرپۆه بهرى پۆليس و هاواريان دهكرد و هانيان دەدا، دهسته يهكى ديكه كه ژماره يان كه م بوو، لای برينداره كه مابوونه وه و به دهنكى خه مبار و

کز گفتوگۆیان دهکرد. چەند کەسینگ بەرزیا ن کردەوہ. پاسەوانەکان دووبارە ویستان دەستی ببەستن.

بەلام خەلک ھاواریان کرد: "بەنەفرەت بن، بوەستن!"

ریبین روخساری تۆزای و خویناوی خۆی پاک کردەوہ. سەیری دەورو بەری کرد. دایکی بینی. پلاگە جولاً و بەرەو لای رویشت. ریبین ئاوری دایەوہ، بەلام چەند سات دواتر دووبارە چاوی کەوتە سەر دایکی. پلاگە وای زانی ریبین راست بۆتەوہ و سەری بەرز کردۆتەوہ، لە کاتی کدا کۆلمە خویناویبە کە ی دەلەرزیت..

بیری کردەوہ: "ناسیمیەوہ؟ لەوانە یە منی نەناسیبیتەوہ!"

لە خۆشحالییەکی تیکەل بە خەمدا سەرلە بەری گیانی دەلەرزای و بە سەر ئیشارە ی پێ کرد، بەلام بینی ئەو جووتیارە چاوشینە لە تەنیشت ریبین-ە، بە وردی سەیری دەکات. ئەم روانینە، پلاگە ی لە مەترسییە کە ئاگادار کردەوہ.

- چی بکەم؟ دەمگرن...

جووتیارە کە لە بەر خۆیەوہ چەند قسە یەکی کرد، ریبین سەری لەقاند و بە دەنگی پچر پچر، بەلام پاراو و بویرانە وتی: "گرنگ نییە، من لەم دنیا یە بە تەنیا نیم... ھەرگیز ناتوانن راستی زیندانی بکەن! ھەموو ئەو شوینانە ی سەردانم کردوون، بیرم دەکەنەوہ... ھەر ئەو ھندە! ھیلانە کە روخواوہ، گرنگ نییە، ئیتر لەوی نە دۆست ماوہ نە ھاوړی!"

دایکی بیری کردەوہ: "مەبەستی قسەکانی منە".

- چەوساوەکان ھیلانە ی تر بۆ حەقیقەت دروست دەکەن و روژیک دادیت ھەلۆکان بە ئازادی بفرن و چەوساوەکان خۆیان رزگار بکەن. ژنی ک ستلیک ئاوی ھینا و بە دەم پروکە پروک، سەر و روخساری زیندانییە کە ی شۆردەوہ. دەنگی گریان ی ئەو و قسەکان ی ریبین تیکەل دەبوو و نەیدەھیشت دایکی بە جوانی لە قسەکان ی تی بگات. دەست یە ک لە جووتیارەکان کە بەرپۆ بەری پۆلیس لە پیشیانەوہ

بوو، هاتنه پيش.

كەسىك ھاوارى كرد: "گاليسكە يەك بۆ بردنى زىندانىيەكە بۆ شار...

ھۆى! كى ئامادە يە گاليسكە كەى بىتت؟"

بەريۆەبەرى پۆليس بە ھىواشى وتى: "من مافى ئەو ھەم ھەيە لە تۆ

بدەم، بەلام تۆى گەمژە ئەو مافەت نىيە."

رىبين وتى: "بۆچى تۆ كىتت؟ خودايت؟"

ھاتوھاوارەكان بەرز بۆو.

- ھاورئى، ئەو قسانە مەكە! ئەو بەريۆەبەرە!

- بە گەرەبى خۆت لى توورە مەبە!

- بى دەنگ بە ھىچ وپوچ!

- ئىستا دەتەن بۆ شار!

- لەوئى زياتر رىز لە ياسا دەگرن.

ھاوارى خەلك زياتر رەھەندى سازان و پارانەوھى بە خۆو دەبىنى

و بە شىوھى تىكەل و پىكەل و ناديار ئاويتەى يەكتر دەبوون، بى

ئەوھى ھىچ ئومىدىكى لى بەدى بكرىت. پاسەوانەكە قۆلى رىبينى

گرت و لە پلىكانەكان بردىانە سەر و رۆيشتنە ناو فەرمانگەكە.

جووتيارەكان لەسەر خۆ بلاوھيان لى كرد.

دايكى بىنى جووتيارە چاوشىنەكە بەرەوروى دىت. قاچەكانى

كەوتە لەرزىن. ھەستى لاوازييەكى خەمبزوئىن بە سەرىدا زال بوو،

ھىلنجى دەدا. بە خۆى وت: "نايىت برۆم، نايىت..."

بە ھەموو ھىزى خۆى پالى بە تەختەبەنەكەوھ نا و چاوەرئى بوو.

بەريۆەبەرى پۆليس ھاتە سەر پلىكانەكان و خۆى پىشان دەدا.

دووبارە بە دەنگى زبر كە نىشانەى كەمتەرخەمى و لۆمەكارى

بوو، وتى: "دەبەنگىنە! سەگبايىنە! لە ھىچ تى ناگەن، بەلام خۆتان

لەم كارانە ھەلدەقورتىنن! ئەوئىش لە سىياسەتى دەولەت، ھەمووتان

كەرن! دەبوايە سوپاسم بكن، دبوايە كرنۆشم بۆ بەرن! ئەگەر

بمەوئىت دەتوانم ھەمووتان بۆ ئۆردوگاكانى كارى زۆرەملى بىنيرم."

بىست جووتيارى سەرپووت گوڭيان لە قسەكانى دەگرت...
شەو داھات، ھەورەكان نەوى بوون. پياوى چاوشين لە دايكى
نزيك كەوتەوھ و لە كاتىكدا ھەناسەى ھەلكيشا، وتى: "بەسەرھاتىكى
سەيرە!"

دايكي بە ئارامى وەلامى دايەوھ: "بەلى".
جووتيارەكە بە ميھرەبانى سەيرى كرد و پرسى: "پيشەى جەنابت
چيە؟"

- لەو ژنانەى كە تۆر دەچنن، تۆر دەكړم، كوتاليش دەكړم.
جووتيارەكە لەسەر خۆ دەستى بە ريشيدا ھينا، دواتر سەيرىكى
گوندەكەى كرد و وتى: "ئەم شتانە ليرە دەست ناكەوئيت."
دايكي بە وردى سەيرى كرد و بۆ رۆيشتنە ناو ميوانخانەكە
چاوەروانى دەرفەتى گونجاو بوو. روخسارى پياوھكە بىرمەندانە
و جوان بوو. چاوەكانى خەمى لى دەبارى، بالاي بەرز و ناوشانى
پان، بلوزىكى پىنەكراو و كراسىكى چىتى خاوين و پانتۆلىكى سوور
و ئەستوورى لە بەردا بوو. جووتىك پىلاوى دراو و كۆنەى لە پى
كردبوو.

دايكي بى ئەوھى ھۆكارەكەى بزائىت، ئاخىكى ھەلكيشا. لە ناكاو
لەژىر كاريگەرىي نەست كە پيش بىر كۆرەنەوھى كەوتبوو، بە حەز
و تامەزرۆيەوھ كە خۆيشى سەرى سورمابوو، بە پياوھكەى وت:
"دەتوانم ئەمشەو لە مالى ئىوھ بمىنمەوھ؟"

بە ھۆى وتنى ئەم قسەيە ھەموو دەمارەكانى ئاوسان. بىرى خراب
بە زەينيدا گوزەرى كرد: "دەبمە ھۆى لە ناوچوونى نىكۆلا... ئىتر
بۆ ماوھىەكى زۆر پاقىل نابىنم... ئەشكەنجەم دەكەن!"

ئەو پياوھ بە ئارامى و لە كاتىكدا سەرى داخستبوو و كراسەكەى
چاك دەكرد، وەلامى دايەوھ: "شەو لە مالەكەى مندا بى؟ بەلى،
كىشە نىيە! بەلام مالىكى ئەوتۆ نىيە..."

دايكي وەلامى دايەوھ: "منيش ناسك و نازدار نىم!"

جووتياره كه به نياگيه ك پر له پرسيار سهيري داياكي كرد و وتي:
"باشه!"

له و سوورايي ئاسۆيه دا، بريقه يه كي سارد له چاوه كاني ئه و پياوه دا
دهبينرا، رهنگ به روخساريه وه نه مابوو. داياكي به ئارامي پئي وت:
"ئيسئا له گهل تو ديم. جانتا كه م بو هله ده گري؟"
- به لي.

شاني بهرز كرده وه، دووباره كراسه كه ي چاك كرد و وتي: "فه رموو
ئه وه گاليسكه."

ريبين دووباره له سهر پليكانه كان دهركه وته وه. دهسته كانيان
به ستبوو و روخساري به په رۆيه كي خۆله ميشي پيچرابوو.
دهنگدانه وه ي قسه كاني له و شه به قه سارده دا گوئي ئاسماني كه ر
كرد: "مالتاوا ئه ي خه باتگيره كان! به دواي راستيدا بگه رين، بپيارين،
گوئ له قسه ي ئه و كه سانه بگرن كه په يامي چا كه تان بو دين... بو
به رگري كردن له راستي دريغي مه كه ن!"
به رپوه به ري پؤليس هاواري كرد: "سه گي گلاو بي دهنگ به! ئه مه
چ ژيانيكه ئيوه هه تانه؟"

گاليسكه كه به ري كه وت. ريبين له نيوان دوو پاسه وان دانيشت،
دووباره به دهنگيكي نامۆ هاواري كرد: "بوچي له برسا بمرن؟ بو
به دهسته يناني ئازادي تيبكوشن، ئازادي، هه م نانتان پي ده دات هه م
راستي... مالتاوا ئه ي خه لكاني ئازاد!"

دهنگي خيرا ي چه رخه كان و سمى ئه سپه كان و جويني به رپوه به ري
پؤليس، تيكه ل به دهنگي ريبين ده بوو.

داياكي گه رايه وه بو ميواخانه كه. نزيك ميژي سه ماوه ره كه دانيشت،
له ته نانكي هه لگرت، سهيري كرد و له سه رخۆ خستيه ناو ده ورييه ك.
برسي نه بوو. دووباره له قوولايي گه دهيدا هه ستيكي ناخوش ده ستي
پيكرد و ئازاري ده دا، ريگه ي له سوړي خوين ده گرت و سه ري
گيژي ده خوارد.

جووتيارەكە خەمبارانە و لە كاتىكدا تواناى ھىچ پەرچە كىردارىكى نەبوو، بە خۆى دەوت: ”ھەستى بە من كىردووھ! ھەستى بە من كىردووھ... دەزانىت...”

سنوورى بىر كىردنە ھەى لە ھە زىاتر تىپەرى نە دە كىرد. بى دەنگىيە كى شەرمناھە لە پشت پەنجەرەكە كىزۆلەى كىرد و جىنگەى ژاوە ژاوەكەى گرتە ھە. دەيسەلماند دانىشتووانى گوندىكە ترساون و دەلىى شكستىان ھىتاوھ.

ئەم بى دەنگىيە ھەستى تەنىايى داىكى زىاتر دە كىرد و رۆحى تىكەل بە تارىكى رەش و سېى ھاوشىوھى خۆلەمىش دە كىرد. كچەكە دەرگای كىردە ھە و لاىان ھەستا و وتى: ”ھىلكە و پۆن دەخۆن بۆتان بىنم؟”

- نا، ھەزم لىى نىيە... لەم ھات و ھاوارە دە ترسم... كچەكە لە مىزەكە نىزىك كەوتە ھە و بە جۆشە ھە، بەلام ئارام وتى: ”بە رىوھ بەرى پۆلىس چەند قاىم لىى دا! لە نىزىكى بووم و ھەموو شتىكم بىنى... ددانەكانى ئەو پىاوھى شكاند. كاتىك تقى كىردە ھە، ھەمووى خوين بوو، چاوەكانى نە دە بىنرا. قەزاق لىرەيە، بە تەواوى سەرخۆشە و بەردەوام داواى شەراب دەكات... دەلىى ئەوان دەستەيەك بوون و ئەو پىاوھ سەروكىيان بووھ. سى كەسىيان گرت و كەسى چوارەم ھەلات. مامۆستايە كىشان لە گەل بووھ و گىراوھ. بىرواىان بە خوا نىيە و خەلك بۆ تالان كىردنى كلىساكان ھان دەدەن، كارىيان ئەو ھەيە... ژمارەيەك لە جووتيارەكان جەرگىيان بۆ ئەو پىاوھ دەسووتا، ھەندىك دەيانووت دەبىت لە ناو بىرىت! ھۆكارەكەى ئەو ھەيە ژمارەيەك لە جووتيارەكان زۆر خراپن.”

داىكى بە وردى گووى لەم قسانە دەگرت كە زۆر خىرا و بى ئەو ھەى پەيوھندىيان ھەبىت، لە زارى كچەكە دەھاتە دەر. ھىوادار بوو بەو شىوھە نىگەرانى خۆى و خەمى چاوەروانى بشارىتە ھە. كچەكە خۆشحال لە ھەى گوئىگرىكى دەست كەوتووھ، بەردەوام

قسەى دەکرد: "باوكم دەلئىت سەرچاوهى ئەمانە وشكەسالىيە، دوو سالە زهوى بەرھەمى نىيە، خەلك بەدبەخت بوون، لە بەر ئەوھىيە جووتىارى وا دەردەكەوئىت. بەدبەختىيەكى گەورەيە! لە ناو كۆر و كۆبوونەوھەكان ھاوار دەكەن و لىك دەدەن.. پىش چەند رۆژ، كاتىك سامان و كەلۈپەلەكانى واسىۆكۆف-يان بۆ دانەوھى باج فرۆشت، ئەوئىش زللەيەكى قايمى لە كوئىخا دا و وتى: "ئەوھ باقى مالىاتەكەمە!"

دەنگى پى لە پشت دەرگاگە بەرز بۆوھ. دايكى دەستى خستە سەر مېزەكە بۆ ئەوھى ھەلستىت. جووتىارە چاوشىنەكە ھاتە ژوور و بى ئەوھى كلاًوھەكى لابهريت، پرسى: "كەلۈپەلەكانتان لە كوئىيە؟" بە ئاسانى جانتاكەى دايكى ھەلگرت و رايوھشاندا و وتى: "بەتالە! مارى لەگەل ئەم رىبوارە تاكو مالى ئىمە وەرە."

بى ئەوھى سەيرى كەس بكات، رۆئىشت.

كچەكە پرسى: "شەو لە گوندەكە دەمىنئىتەوھ؟"

- بەلى بە دوای تۆردا دەگەرئىم بۆ ئەوھى بىكرىم.

مارى روونى كردهوھ: "لئىرە دەستت ناكەوئىت. لە تىنكۆف و دارىنۆ تۆر دەچنن، بەلام لئىرە نا."

- بەيانى دەرۆم.

پارەى چاكەى دانا و سى كۆپەكى دا بە كچەكە. كچەكە خۆشحال بوو. لە كۆلان، مارى لە كاتىكدا قاچى بە سەر زهوى تەر و شىداردا رادەكئىشا، پىشنىارى كرد: "ئەگەر دەتەوئىت زوو دەرۆم بۆ دارىنۆ و بە ژنەكان دەلئىم تۆرەكانيان بئىن بۆ ئىرە، ئىتر پئوىست ناكات خۆت برۆى، تاكو ئەوئى دوانزە كىلۆمەتر رىگەيە."

دايكى كە لە تەنىشت كچەكە بە رىگەدا دەرۆئىشت، وەلامى دايەوھ: "نا ئازىزم، سوئى نىيە."

ھەوای سارد، دايكى فئىك كردهوھ. برىارىكى نامۆ و لەسەرخۆى دا. ئەم برىارە ھىشتا نامۆ و ناروون بوو، بەلام رەزامەندى دايكى لئى

دهکه و تهوه و خيرا له ناخيدا فراوان بوو و بؤ ئه وهی له ئاشکرا بوونی په له بکات، بهردهوام له خوئی دهپرسی: ”چی بکه م؟ ریک و راست هه موو شتیک بدرکیتیم؟“

ههوا به تهواوی تاریک، شیدار و سارد بوو. په نجه ره ی ماله کان به بریقه یه کی لیل و سوورباو و بی جولّه دهره و شانیه وه. ئازه له کان، له بی دهنگی شهو دهیاننه راند. هه ندیک هاواری پچر پچر ده بیسترا. خه میکی بیزار کهر بالی به سه ر گونده که دا کیشابوو. کچه که وتی: ”ئیره یه! مالئکی خراپتان هه لبرارد... ئه م جووتیاره زور هه ژاره...“

وهک نابینایه ک به دوا ی دهرگا که دا گه را و به دهنگی پاراو هاواری کرد: ”دایکه تاتیانا، ئه وه میوانه که تان!“

وینەى (16)

دایكى له بەردەم دەرگا وەستا و دەستى خستە سەر برۆى و بە وردى سەیری ژوورەكەى كرد. ژنىك له پشت زۆپاكە هاتە دەر، بە بى دەنگى سلاوى كرد و دیار نەما.. له سوچىكى ژوورەكە چرایەكى داگیرساو له سەر میزىك دانرابوو. خانەخوێ له پشت میزەكە بوو و بە پەنجەى له میزەكەى دەدا، زەق زەق سەیری دایكى دەكرد.

دواى چەند ساتىك پى و ت: "وەرنە ژوور! تاتیانا، خیرا برۆ پیهەر ئاگادار بكەرەوه.

ژنە خیرا، تەنانت بى ئەوهى سەیری دایكى بكات، رۆیشتە دەر. دایكى له سەر كورسییەك بەرامبەر بە جووتیارەكە دانیشت. جانتاكەى لهوێ نەبوو. بى دەنگى بالى بە سەر ژوورەكە دا كیشا، تەنیا دەنگى پرتهپرتهى چراكە دەبیسترا. روخسارى نیگەرانی پیاویك دەجولایەوه.

- زۆر باشە، قسە بكە، خیرا كە.

پلاگە له ناكاو و بە دەنگى بەهین، بى ئەوهى بزانیت چى دەكات، پرسى: "جانتاكەم له كوێیە؟"

جووتیارەكە شانى هەلتەكاند و وتى: "ون نەبووه."

بە خەمبارى و ئارامى وتى: "له بەردەم كچهكە وتم بەتالە، بەلام بە پیچەوانەوه، شتى زۆر قورسى تىدايه.."

دایكى پرسى: "دەى؟"

كابرا هەلستا، له دایكى نزیك كەوتەوه، بە ئارامى پرسى: "تۆ ئەو پیاوه دەناسى؟"

دایكى لەرزى، بەلام لەسەر خو وەلامى دایەوه: "بەلى."

وای زانی ئەم وەلامە کورته هەم ناخی روون دەکاتەووە و هەم لە دەرەوێش هەموو شتیک ئاشکرا دەکات.

جووتیارەکە بزەبەکی کرد و وتی: "ببینم ئیشارەتت بۆ کرد... ئەویش وەلامی دایتەووە."

بە چەپە لیم پرسی: "ئەو ژنە ی لە سەر پلیکانە ی میوانخانە کە وەستاو، دەیناسی؟"

دایکی بەپەلە پرسی: "چی وت؟"

- ئەو؟ وتی ژمارەمان زۆرە... بەلێ، بەلێ، ژمارەمان زۆرە...

بە نیگایەک پڕ لە پرسیار سەیری میوانەکە ی کرد و بە پیکەنین بەردەوام بوو: "ئەم پیاووە دەسەلاتیکی سەیری هەیه!... بویڕە... هەرچی بویت دەیلێت.. لێی دەدەن... جویتی پێ دەدەن، بەلام کۆل نادات."

دەنگی نیوێ دانیای، هیلە کەم و کورته کانی دەم و چاوی، چاوە راستگۆکانی دەبوو هۆی هیۆربوونەوێ دایکی. کوتران و نیگەرانی رەویبەوێ و بەزەبی و دلسۆزی بۆ ریبین جینگە ی گرتەوێ. بە توورەبی کە نەیتوانی بەری پێ بگریت، وتی: "ئەم دیوانە... ئەم دزانە!"

جووتیارەکە سەزی لەقاند و دوور کەوتەوێ.

- دەولەت دوژمنی مەترسیداری بۆ خۆی دروست کردوێ!

گەراییەوێ بۆ لای دایکی و وتی: "بەلێ... وا بزانی جانتاکەتان رۆژنامە ی تیدایە، وایە؟"

دایکی فرمیسکە کانی سڤی و بە سادەبی وەلامی دایەوێ: "بەلێ، رۆژنامە م بۆ ئەو هینابوو."

ناوچاوی گرژ کرد، ریشی گرت، چاوی بریبه سوچیک و بی دەنگ بوو.

- دانەبە کیش بە من گەشت لە گەل چەند گۆڤار و کتیپیک. من زۆر خویندەوار نیم، بەلام هاوڕیبە کەم هەیه خویندەوارە. ژنە کەم شتم

بۆ دەخوینیتەوه.

جووتیارهکه بئ دەنگ بوو، بیری کردهوه و دواتر وتی: "زۆر باشه، ئیستا چی لهمانه و جانتاکهت دهکهی؟"

دایکی سهیری کرد و بویرانه وتی: "دایدهنیم بۆ ئیوه..."
کابرا به لایهوه سهیر نهبوو و نارەزایی دەر نهبری، ته نیا وتی: "بۆ ئیمه؟"

ملی بۆ لای دەرگاکه دریژ کرد، گوئی گرت و وتی: "ئهوه هاتن."
- کئ؟

- به دلنیا ییهوه هاوړیکانمان.

ژنیک هاته ژوور. ئه و جووتیارهشی له گه لدا بوو. کلاوه کهی له سوچیکدا فری دا و له خانه خوئی نزیک کهوتهوه. پرسى: "کارت پیم بوو؟"

جووتیارهکه به نیشانهی ئه ری، سه ری له قاند.

ژنه وتی: "ستیفان، له وانه یه میوانه که برسی بیت؟"

دایکی وه لای دایه وه: "نا ئازیزم سوپاس."

جووتیاری دووهم رووی کرده پلاگه و خیرا و به په له په ل قسه ی کرد: "رینگه بده خوّم بناسیتم، ناوم پیه رابی نین-ه و نازناوه که م "ئالا"یه. که میک له کاره کانی ئیوه تی ده گه م، ده توانم بخوینمه وه و بنووسم، وهک ده لئین کویر نیم."

وه لای ته و قه که ی دایکی دایه وه و به ستیفانی وت: "باش بروانه ستیفان! ژنی ئاگا که مان که سیکی باشه، ئه وه راسته، به لام له گه ل ئه وه دا ده لیت هه موو ئه و قسانه بئ واتان و خویندکار و به ره لاکانن به وروژاندنی چینی چه وساوه خویان سه رقالم ده که ن، ئه مرؤ بینیمان که سیکی راستگویان ده ستگیر کرد و ئیستا ئه م خاتوونه، ئه مهش به ره لا نییه و هاوشیوه ی ژنی ئاگا که شمان نییه، دلته نگ مه به، ناوت چیه؟"

خیرا و یه کبین قسه ی ده کرد. چه ناگه ی وهک که سیکی نه خویش

دهله رزی و به چاو له روخسار و جهستهی پلاگه ورده ده بۆوه. جله کانی کۆن و قرژی ئالۆز کابوو، وهک ئه وهی له شهر گه رابیتته وه و دوژمنه کهی شکست دابیت و ئیستا به هۆی سه رکه وتنه وه شاد و خوشحاله. هاورپیانه سهیری کرد. دووباره دهستی دایکی گرت و رایوه شاند و پیکه نی.

- ده بیینی ستیفان، کاریکی پیروژه... پیم وتی کۆمه لانی خه لک خویان تیده کۆشن... ژنی ئاغا که مان راستی نالیت، چونکه له زیانی خۆیه تی، به لام گهل دهیه ویت به ری که ویت بی ئه وهی له زیان بترسیت، تی ده گهی؟ به باشی ژیان به ری ناکات، نازانیت به کام لادا بروات، چونکه له هه موو لایه که وه به سه ریا ده قیژینن: "بوهسته!"

ستیفان سه ری راوه شاند و وتی: "ده بیینم! نیگه رانی جانتا که یه تی..."
- نیگه ران مه به! دایه گیان هه موو شتیک باشه! جانتا که ت له مالی منه... کاتیک ستیفان سه باره ت به تو قسه ی کرد و وتی له م کاره به شداری و ئه و پیاوه ده ناسیت، پیم وت: "ستیفان وریا به، نابیت به که س بلیت، بابه ته که زۆر گرنگه. دایکه، تویش زوو هه ستت پی کرد که ئیمه ییش خۆمانه یین. روخساری که سه شه ریفه کان خیرا ده ناسریتته وه، چونکه ژماره یان زۆر نییه، به هه رحال، جانتا که ت لای منه..."

لای دایکی دانیشت و به رده وام بوو: "ئه گه ر ده ته ویت به تالی بکه ی، به خوشحالیه وه هاوکاریت ده که م! ئیمه پیویستمان به کتیبه..."
ستیفان وتی: "دهیه ویت هه مووی بدات به ئیمه..."

- بیرو که یه کی زۆر باشه دایکه! ئیمه ده زانین چی لی بکه یین.
له ناکاو هه لستا و پیکه نی. به هه نگاوی به رز به ناو ژووره که دا پیاسه ی ده کرد و به خوشحالیه وه له قسه کانی به رده وام بوو: "ده توانم بلیم بابه تیکی سه رسور هینه ره، هه رچه ند زۆر ساده یه! له شوینیک شکاوه و له شوینیکی دیکه پیکه وه ده لکیت! خراپ نییه! دایکه، ئەم رۆژنامانه زۆر باش و به کاریگه رن، چاو و گوئی خه لک

دهكهنه وه. ئاغا رقى لىيانه. من لاي ژنى خاوهن زهوييهك له حهوت كيلومه تر دوورى ئيره كار دهكهم، دارتاشم. دهبيت بلىم ژنىكى زور باشه. كتييمان پى دهدات، دهخويئينه وه و فيرى خويئدنه وه و نووسين دهبين. به گشتى سوپاسى دهكهن، به لام كاتيک ئه و رۆژنامانه م پيشان دا، توورپه بوو. وتى: "ئهوانه فرى بدن.. مندالى نهزان ئه مانه چاپ دهكهن و دهبيت هوى مالوئيرانيان، زيندانى دهكرين يان بۆ سيبيريا دوورتان دهخهنه وه. ئه گهر له خويئدنه وهى ئه م رۆژنامانه به ردهوام بن، ئه گهرى ههيه ئه م رووداوانه تان به سه ر بيت".

دووباره بى دهنگ بوو، تيراما و دريژهى به قسه كانى دا: "به راست دايكه، ئه و پياوه خرمى تويه؟" پلاگه وه لامى دايه وه: "نا".

پيه ر بى دهنگ پيكنى. ديار نه بوو له چى خوشحاله. دايكى واى زانى ستمى كردوه ريبينى به بيگانه له قه له م داوه. وتى: "سه ر به خيزانه كهى من نييه، به لام ده ميكه ده يناسم. وهك برائى خوم ريژى ده گرم".

ئه و دهسته واژهيهى بۆى ده گه را، نه يدۆزيه وه و ئه م خاله ئازارى دا، نه يتوانى به ر به خوى بگريئ. بى دهنگى بالى به سه ر ژووره كه دا كيشا. پيه ر سه رى خستبووه سه ر شانى، وهك ئه وهى گوئ له شتيك بگريئ. ستيفان ئانيشكى خستبووه سه ر ميژه كه و به په نجه ته قهى لى ده هينا. ژنه كهى لاي زوپاكه دانيشتبوو. دايكى هه ستمى به قورسايى نيگا كهى كرد. پيه ر هه نديك كات سه يرى روخسارى تاتياناي ده كرد كه ژنىكى ئه سمه رى لووت قه له مى بوو. له چاوه سه وزه كانيدا هيماي چاوديري و سه رنجيكي تايبه ت ده بينرا.

پيه ر به ردهوام بوو: "كه واته هاورپى تويه! زور به هيزه، به لى. گرنگى زور به خوى دهدات. دهبيت به و شيويه بيت... كه سيكى گرنگه، وايه تاتيانا؟ بۆچوونى تۆ چيه؟"

تاتيانا وتی: "ژنی هیتاوه؟" لیوه ناسکه کانی خسته سهر یه ک. دایکی به خه مباری وه لآمی دایه وه: "ژنه که ی مردوه!" تاتيانا زور به قوولی، به لام به نارامی وتی: "بۆیه ئه وهنده بویره! پیاویک که ژنی هه بیته به و شیوه یه هه لس و که وت ناکات، ده ترسیت." پیه وتی: "ئه ی چی به من ده لیت که ژنم هه یه و له گه ل ئه مه شدا..." ژن بی ئه وه ی سهیری بکات، لیوی کۆ کرده وه و وتی: "به سه! بۆ چی ده که ی؟ زور قسه ده که ی و جار جار کتیب ده خوینته وه... تو که لیره و له وی له گه ل ستیفان چه چه ده که ی، بارودوخی خه لک باشتر نابیت."

جووتیاره که له م قسه یه ره نجا و به نارامی وه لآمی دایه وه: "زور که س گوئ له قسه کانم ده گرن. باش نییه به و شیوه یه قسه ده که ی. من لیره هه وینی شته کانم..."

ستیفان بی ئه وه ی قسه بکات، سهیری ژنه که ی کرد. تاتيانا پرسی: "جووتیاره کان بۆچی ژن دینن؟ ده لین پیوستیان به ژنیکی کاره که ره یه، به لام بۆ چ کاریک؟" ستیفان به ده نگیکی نامۆ وتی: "بۆ له ماله وه به ئه ندازه ی پیویست کارت نییه؟"

- ئه م کاره چ سوودیکی هه یه؟ له گه ل ئه وه شدا مرۆف رۆژ له دوی رۆژ به به ده بختی ژیان به سهر ده بات. منداله کان چاو به دنیا هه لدینن، به لام ده رفه تی چاودیری کردنی ئه وانمان نییه، ئه ویش له بهر کاریک که ته نانهت سکمان تیر ناکات.

له دایکی نزیک که وته وه، لای دانیشته و پیداگرانه و بی ئه وه ی شوینته واری خه م یان سکالا له ده نگیا بیت، وتی: "دوو مندالمان بوو، یه کیان به سه ماوه ر سووتا، ئه وی دیکه یان به مردووی له دایکی بوو. به هۆی کاری زور و تاقت پرۆکین... ئه مه یه به خته وه ری؟ ده لیم جووتیاره کان کاریکی خراپ ده که ن ژن دینن. ده ست و پیی خۆیان ده به ستنه وه. ئه گه ر ئازاد بن، به ئاشکرا وه ک ئه و پیاوه له

پيتاوا راستيدا دهجهنگن. وا نيبه دايكه؟“
پلاگه وتى: ”راسته نازيزم، ئەگەر وا نهبيت مروّف ناتوانى جلهوى
ژيانى بگريته دهست...“

- تۆ هاوسەرت هەيه؟

- مێردەكەم مردوو و تەنيا كورپىكم هەيه...

- لە كوييه؟ پىكەو دەژين؟

دايكى وهلامى دايهوه: ”زىندانىيه!“

هەستى كرد لەخۆبايبووونىكى هيمن لەگەل خەمىكى بەردەوام، بە
ناخيدا بلاو دەبيتهوه.

- جارى دوومه دەيگرن، چونكه هەستى بە راستىيەكى ئاسمانى
كردوو و تۆوهكەى بە ئاشكرا لە دلى خەلكدا چاندوو.. گەنجە،
قۆزە.. زيرەكە. ئەو بوو بىرى لە چاپكردنى رۆژنامە كردەوه. ئەو
ريبينى هان دا رۆژنامەكان بلاو بكاتەوه. هەرچەند ريبين دوو
تەمەنى ئەوى هەيه. بەم زووانە دادگايى دەكرىت و دواتر كە رەوانەى
سىبىريان كرد، هەلدىت و دەگەرپىتەوه بۆ ئەوى سەرلەنوئ دەست
پى بكاتەوه... لەو مروّفانە زۆرن، ژمارەيان بەردەوام زياتر دەبيت
و هەموويان تا سەرەمەرگ بۆ سەرخستنى راستى و بە دەستهياننى
نازادى خەبات دەكەن..“

دايكى گرنگى بە هىچ نەدەدا، بەلام لەگەل ئەوهدا بى ناوبردنى
كەسەكان، باسى ئەو كارانەى دەكرد كە لەژىرزەمىنەكان و بۆ
رزگارکردنى چىنى چەوساوه ئەنجام دەدرىت. لەگەل گىرانهوى
ئەم بابەتانە، هەموو عەشق و خۆشەويستى خۆى لە ناو وشەكان
جى دەكردەوه.

دەنگى رىك بوو. ئىتر بە ئاسانى وشەكانى دەدۆزىيەوه و هاوشىوہى
مروارى رەنگاوپرەنگ و درەوشاوه، بە مەبەستى پاك كردنەوى
دلەكان لە تۆزوخۆل و خويى رژاوى ئەو رۆژە، رىزى دەكردن.
جووتيارەكان بە وردى گوويان گرتبوو و سەيريان دەكرد. دەنگى

هه ناسه ی ژنه که ی ته نیشتی ده بیست، گوینگر تنی بیسه ران بر وای به هیزی پی ده به خشی سه بارهت به و شتانه ی دهیوت و به لینی به دیهاتنی ده دا.

- ته وای ئه و که سانه ی له سته م و زور بیزار و ماندوو بوون، ته وای گهل، ده بیټ بو پیشوازی ئه و که سانه بر وون که له زیندان یان له بهر ئه وان گیانی خو یان به خت ده که ن. ئه م که سانه بیر له بهر ژه وهندی خو یان ناکه نه وه، پرونی ده که نه وه که ریگه ی به خته وه ری هه مووان کام ریگه یه و به ئاشکرا ده لین ریگه سه خت و دژواره. که س به زور ناکه نه هاورپی خو یان، به لام کاتیک که سیک ده بیته ئه ندایم ئه وان، ئیتر لیان جیا نابیته وه، چونکه ده بینیت له سهر حغن و ئه مه ریگه باشه که یه... دایکی که سهر ئه نجام ئاواته که ی به دی ده هات، خوشحال بوو. ده بیینی ئیستا خو ی سه بارهت به راستی قسه بو خه لک ده کات، گهل به بوونی ئه م هاورپیانه ده توانیت بی ترس به ری بکه ویت. تا ئه و کاته ی گهل یه ک روح پیک نه هیئت و پیکه وه ئه م ئاوازه نه خوینن: "فه رمانره وام و خوم یاساکان ده نووسمه وه، ئه و یاسایانه ی بو هه مووان یه کسان بیت، ئه وانه ده ست هه لئاگرن!" پلاگه سه ر ئه نجام ماندوو و بی دهنگ بوو. دلنیا بوو قسه کانی له ناو ناچیت و بی گومان کاریگه ری ده بیټ. جووتیاره کان به جو ریک سه یریان ده کرد، وه ک بلئی هیشتا گو ییان له قسه کانی گرتوو ه.

پیه ر دهستی خستبووه سه ر سنگی، پیلوه کانی کراوه بوو. بسکه یه ک له سه ر گونا په لایویه کانی ده له رزی. ستیفان ئه نیشکی خستبووه سه ر میزه که و به ته وای جهسته و گهر دنی بو پیشه وه دریژ کرد بوو. سیبه ری که که وتبووه سه ر روخساری، ئه وی به که سیکی پیکه یشتوو تر پیشان ده دا. تاتیانا لای دایکی دانیشتبوو، ئانیشکی خستبووه سه ر ئه ژنو و سه یری نووکی پیلوه کانی ده کرد. پیه ر له بهر خو یه وه وتی: "به لئ، ئه مه خو یه تی".

له گهل ئه وه ی سه ری له قاند، به وریایی له سه ر کورسیه که دانیشت.

ستیفان خوئی راست کردهوه و سهیری ژنهکھی کرد، وهک ئهوهی بیهوئیت شتیک له ئامیز بگریئت، قۆلهکانی کردهوه و وتی: "ئهگهر مروؤف بیهوئیت ئهم کاره بکات، دهبیئت به گیان و دل خوئی بو تهرخان بکات..."

پهر شهرمانه قسهکھی بری و وتی: "بهلی". بی ئهوهی ئاور بو داوه بداتهوه.

ستیفان وتی: "کاریکی گهوره و بهربلاوه".
پهر وتی: "هموو دنیا دهگریتهوه".

ویڻه (17)

پلاگه پستی به دیواره که دابوو، سهری بۆ دواوه برد و گویی له ئەندیشه کانی ئەو دوو پیاوه گرت.

تاتیانا هه لستا، سهیری دهوروبهری کرد و دانیشه وه. وهک سووکایه تی کردن سهیری ئەو دوو پیاوهی کرد. چاوه سهوزه کانی ده دره وشانه وه.

له ناکاو به دایکی وت: "دیاره ئازاری زۆرتان کیشاوه!"
- به لئ.

- جوان قسه ده کهیت، قسه کانت کاریگهری له سه ر دل داده نیت. له کاتی گوینگرتن له قسه کانی جه نابت، مرۆف به خۆی ده لیت: "خوایه، خۆزگه مرۆف ته نانهت ئەگه ر بۆ یهک جاریش بیت، مرۆفه کان و ئەم ژیا نه جوانه ببینیت. ئیمه چۆن ده ژین؟ وهک مه ر! ده توانم بخوینمه وه و بنووسم، کتیب ده خوینمه وه، زۆر بیر ده که مه وه، هه ندیک جار له بهر بیر کردنه وه شه وانه خه وم لئ ناکه ویت و ئەنجامی ئەمانه چیه؟ ئەگه ر بیر نه که مه وه، بی هۆ ئازار ده کیشم و ئەگه ر بیر بکه مه وه، دیسان هه ر ئەوه یه... له گه ل ئەمه شدا هه موو شتیک بی سوده. بۆ نمونه جووتیاره کان کار ده کهن بۆ پارووه نانیک، پشتیان ده شکیت، به لام قهت هیچیان نییه.. بهم دۆخه دلته نگ ده بن، مه شروب ده خۆنه وه و له یهک ده دن و دووباره ده ست ده که نه وه به کار کردن، به لام ئەنجامه که ی چی ده بیت؟ هیچ...

له نیگای ئەم ژنه دا کۆمیدیا یه کی تال و سووتینه ر ده بینرا. به دهنگی ئارام و پاراو قسه ی ده کرد و جاروبار وهک ئەوه ی رسته کانی وهکو په تیک به ددان بقرتینیت، بی دهنگ ده بوو. پیاوه کان بی دهنگ بوون. با بهر شووشه کان ده که وت و له سه ر گله بانی ماله که

دهنگی دههات و هه ندیک کات به هیواشی له دووکه لکیشی زۆپاکه دههاته ژوور. سهگیگ دهیحه پاند. دلۆپه ی باران به بیزاری بهر شووشه کان دهکهوت. پروناکی چراکه دهله رزی و لیل دهبوو و له ناکاو سه رله نوئ دهره وشایه وه.

- له بهر ئەم شتانه یه خه لک ده ژیت! پیم سهیره که پیشتر ئەمهم دهزانی. تا ئیستا شتی لهم شیوه یه م نه بیستوو و هه رگیز بیرکردنه وهی وا به میشکدا نه هاتوو!

ستیفان به خه ماری قسه که ی بری: "ده بیته نان بخوین و چراکه بکوژینینه وه. خه لک ده لاین ده میکه چراکه یان ئیش دهکات، چ باسه! ئەم بابته به ئیمه گرنگ نییه، به لام له بهر میوانه که مان ده بیته وریا بین."

ژنه که هه لستا و لای زۆپاکه ده سته کار بوو.

پیه به پیکه نین وتی: "به لی، ئیستا ده بیته وریا بین، دوا ی ئەوه ی رۆژنامه کان بلاو کرایه وه..."

ستیفان وتی: "بۆ خو م نالیم، ئەگه ر بمگرن، کاره ساتیکی گه وره نییه، ژیا نی جووتیاریک به هایه کی ئەوتوی نییه."

دایکی به زه یی پیندا هاته وه. زیاتر له جارن خو شی دهویست. دایکی قسه ی دلی کرد و له قورسای کی شهکانی ئەو رۆژه رزگاری بوو، هه سته به خو شحالی ده کرد.

وتی: "خراپه به و شیوه یه قسه ده که ن! مرۆف نابیت به های خو ی له رووی هه لسه نگاندنی ئەو که سانه وه دیاری بکات که جگه له خوینه که ی، هیچی تریان ناویت. ئیوه ده بیته له ناخه وه هه ست به به های خو تان بکه ن، نه ک بۆ دوژمن یان هاوړیکانتان."

جووتیاره که وتی: "هاوړیکانمان له کوین؟ هه رگیز ئەوانم نه بینوه."

- پیت ده لیم جه ماوهر هاوړییان زۆره!

ستیفان بیرمه ندانه وتی: "هه یه تی، به لام نه ک لی ره، به دب ختییه که ئەوه یه!"

- دەبىت بۇ خۇتانى دروست بىكەن.

ستىقان ئەندىشەى كرد و وتى: "بەلى، دەبىت ئەو كارە بىكەين".
تاتيانا وتى: "وهرنه سەر مېزەكه".

له كاتى نان خواردن، پيەر كه كارىگهرى قسهكانى دايكى به سەرەوه بوو، وتى: "دايكه دەزانى تۆ دەبىت بهيانى زوو ليهره برۆيت بۆ ئەوهى كهس نه تىبىت. برۆ بۆ گوندهكهى دراوسيمان، گاليسكهيك بگره، بهلام نهك به مەبهستى چوون بۆ شار".
ستىقان وتى: "له بهر چى؟ خۆم دەيبهەم!"

- نا، ئەگەر رووداويك روو بدات، لىى دەپرسن شهو له مالهكهى تۆ بووه يان نا؟ تۆ وهلام دەدهيتهوه: بەلى، بردم بۆ گوندهكهى تر. ئەوان پىت دەلین: سەيره! تۆ؟ زۆر باشه فهرموو بۆ گرتوووخانه! تىگهيشتى؟ بۆ دتهويت خيرا زيندانى بکرييت؟ هەر شته و له كاتى خويدا روو دەدات، بهلام ئەگەر بلىى شهو له مالى تۆ خهوتووه و دواتر ئەسپى بهكرى گرتووه و رۆيشتووه، كهس كارى به تۆ نييه.. ئيمه له ئاست گهشتياران بهرپرسيار نين. خهلكى زۆر سەردانى گوندهكه دهكەن و دەرۆن".

تاتيانا به مەبهستى تانهلیدان وتى: "پيەر فير بووى چۆن بترسى؟"
پيەر كيشاي به ئەژنۆى خويدا و وهلامى دايهوه: "دەبىت ههموو شتىك بزاني، دەبىت فيرى ئازايهتى بين، دەبىت بزاني چۆن بترسين. بيرته بهرپوهبهرى فهرمانگهى دادى گوند، له بهر رۆژنامهكه چهنده واگانوفسى ئازار دا؟ باشه، ئىستا واگانوف هەرچهنده پارهى پى بدەى ناتوانى ناچارى بكهيت كتيبيك به دهستهوه بگريت. دايكه بروا بكه له گوند ههمووان دهزانن كهس وهك من شارەزاي فرتوفيل و فریودان نييه. كهس له من باشتر ناتوانيت ئەم رۆژنامه و كتيبانه بلاو بکاتهوه. هەرچهنده پيتان خوش بيت! خهلكى ئيره خویندهواريبان كهمه و دترسن، راسته، له گهل ئەوهشدا ژيان ئەوهنده قورس بووه، مروّف ناچاره چاوى بکاتهوه و له خۆى پيرسييت، چى روو دەدات؟

و كتيب به سادەيى وەلامى دەداتەوہ: "ئەو رووداوەى روو دەدات، ئەمەيە: بىر بکەرەوہ و بىينە! كەسى نەزان لە خویندەوار زیاتر تى دەگات.. بە تايبەت ئەگەر كەسى نەخویندەوار و نەزان سكى تىر بىت. ئەم ويلايەتە باش دەناسم، زۆر شت دەبينم! مرؤف دەتوانىت بژى، بەلام ئەگەر نەيەويت كلكى بىيت بە داوہكەوہ، چوست و چالاكى زۆرى پىويستە... بەرپرسانىش ھەست دەكەن دۆخەكە گۆراوہ، وەك بلئى جووتيار چىتر پىتاكەنىت و چىتر وەك جاران خۆراگر و رووخۆش نييە. دەيەويت رەخنە لە بەرپرسان بگريت... بەم دواييانە لە شمولياكوڤ كە گوندىكى بچوكە، لە نزيكى ئىرە، بو كۆكردەنەوہى باج ھاتبوون، جووتيارەكان ويستيان كوتەك بە دەستەوہ بگرن، بەلام بەرپۆەبەرى پۆليس ھاواری كرد: "قالتاغينە، دژى تىزار شوړش دەكەن! جووتيارىك بە ناوى سپى ڤاكين پىي وتن: "برۆن و ملتان بشكىتن لەگەل تىزارەكەتان! ئەم تىزارە كنيە كە دواين كراستان لە بەر دادەكەنىت؟ دايكە، بارودۆخەكە بەم جۆرەيە. ھەلبەت سپى ڤاكين زىندانى كرا، بەلام قسەكانى ماوہتەوہ و مندالە بچوكەكان دووبارەي دەكەنەوہ. ئەو قسانە ھاوار دەكەن و ھىشتا زىندوون".

نانى نەدەخوارد و خىرا و بەپەلە قسەي دەكرد. چاوى رەش و فيلاوى دەدرەوشايەوہ. وەك كەسيكى بەخشندە ھەموو بىين و زانىارىيەكانى لە سەر ژيانى گوندنشيان دەگىرايەوہ، وەك ئەوہى كيسەيەكى لە سكەى مس بەتال كرىت.

ستيفان دوو جار پىي وت: "نانەكەت بخۆ!"

پيەر پاروويەك نان و كەوچكىكى ھەلگرت، وەك مندالئىكى لاسار كە سەرقالى گۆرانى خویندن بىت، دووبارە دەستی پى كردهوہ. سەرئەنجام دواى نان خواردن ھەلستا و وتى: "كاتى گەرانەوہيە بو مال".

لە دايكى نزيك بووہ. دەستی گوشى و وتى: "مائلئاوا دايكە گيان!

ئەگەری ھەبە ھەرگیز دووبارە بەکتر نەبەینەوہ... دەبەت بۆنەم بە ناسینی جەنابت خۆشحال بووم و قسەکانت چەبەخس بوو... جانتاکە جگە لە کتەب، ھەبە دیکە تەدایە؟ شالیک خوری؟ زۆر باشە، شالیک خوری. ستیفان دەبەستی! ئیستا جانتاکەت بۆ دینتەوہ. بە بۆنە، ستیفان! مائاوا، خوا ئاگای لیتان بێت.

کاتیک ئەوان بۆشەن، تاتیان جەخەوی بۆ دایکی ئامادە کرد. لە سەر زۆپاکە و لە ژوورە خەلوەتیبەکە ھەندیک جلوبەرگی ھەتا و لە سەر کورسیبەک داینا.

دایکی وتی: "کۆرینکی زبەرکە!"

ئەو ژنە گەنجە بە دزیبەوہ سەیری کرد و وەلامی دایەوہ: "سووکە و دەنگی دیت، بەلام لە دوورەوہ نابەسترت."

دایکی پرسی: "مێردەکەت چۆنە؟"

- کەسێکی باشە، مەشروب ناخواتەوہ، پیکەوہ سازاوین. تەنیا لاوازە...

خۆی راست کردەوہ و دوای چەند ساتیک بۆ دەنگی، وتی: "ئیستا دەبەت چی بەکەن؟ دەبەت جەماوەر ھان بەدەن! دیارە! ھەمووان بێر لەو کارە دەکەنەوہ، بەلام ھەرکەسە و بە شیوہی خۆی. جیا لەوہ دەبەت بە دەنگی بەرز و پاراو لەم بارەوہ قسە بەکرت... دەبەت کەسێک بێر بەدات ئەو کارە بەکات..."

لە سەر کورسیبەکە دانیشت و بۆ ئاگا پرسی: "دەلێن تەنانەت خاتوونی گەنج و دەوڵەمەندیش لەم کارەدا بەشداری و کرێکارەکان فیری خۆبەند و نووسین دەکەن... ئەوان لەم کارە ناترسن؟"

دوای ئەوہی بە وردی گوئی لە وەلامەکانی دایکی گرت، لە قوولایی دلەوہ ھەناسەبەکی ھەلکیشا، پیلوہکانی لە سەر بەک دانا، سەری داخست و وتی: "جاریک لە کتیبیکدا خۆبەندەوہ کە ژیان واتای نەبە... خیرا بەک بەو بابەتە کرد!" من دەزانم ئەم ژیانە چەبە. مەرووف چەندین بێرۆکە لە مەشکدایە، بەلام لە بەکتر

جيان، دەسوورپېنه‌وه، دەسوورپېنه‌وه، وهك رانه‌مه‌رى بى شوان...
 دەسوورپېنه‌وه... هيچ شتيك و هيچ كه‌سنيك نيينه كزيان بكاته‌وه..
 مروّف نازانيت ده‌بى چى بكات! ئەم ژيانه واتاي نيينه. حەزم دە‌كرد
 لەم ژيانه هەلپيم، تەنانەت بى ئەوهى ئاور بدەمه‌وه. مروّف كاتيک
 لە بابەتيك تى ده‌گات، تەنانەت ئەگەر تيگە‌يشتنه‌كه‌ى كه‌ميش بيت،
 دووباره بە‌دبەخته..."

دايكي ئەم ئازاره‌ى لە دره‌وشانه‌وه‌ى چاوه سه‌وزه‌كان و لە
 روخسارى ئەو ژنه‌دا ده‌بينى و ده‌نگدانه‌وه‌ى وتە‌كانى ده‌بيست.
 ده‌يوبيست هيورى بكاته‌وه.

- بە‌لام تو ئازيزم، ده‌زاني ده‌بيت چى بكە‌ى...
 تاتيانا بە ئارامى قسه‌كه‌ى برى: "ده‌بيت بزاني... جيگه‌كه‌ت ئاماده‌يه،
 دريژ به و پشوو بدە."

وهك كه‌سنيكى بە‌ريز رويشته لاي زوپا‌كه. دايكي بى ئەوه‌ى جله‌كانى
 بگورپيت، راکشا، ئيسقانه‌كانى لە تاو ئازار ده‌يانزريكاند، ناله‌يه‌كى
 كورتى كرد. تاتيانا چراكه‌ى كوژانده‌وه. كاتيک ماله‌كه تاريك بوو،
 دووباره ده‌نگى ئارامى تاتياناي بيست: "دوعا ناخوينتن... منيش
 پيم وايه خودايه‌ك لە ئارادا نيينه و موعجيزه‌يه‌ك لە ئارادا نيينه،
 هه‌موو ئەم كارانه‌يان بو ترساندنى ئيمه‌ داهيتاوه، چونكه‌ گه‌مزه و
 نه‌زاني.."

دايكي بە نيه‌گه‌رانى لە ناو جيگه‌كه‌ى ده‌تلايه‌وه. تاريكيه‌كى بى بن لە
 په‌نجه‌ره‌كه‌وه سه‌يرى ده‌كرد و لە بى ده‌نگيدا، ده‌نگى خشه‌خشيک
 كه به دژواری ده‌بيسترا، ده‌هات و ده‌چوو. وتى: "سه‌باره‌ت به خوا
 قسه‌يه‌كى ئەوتوم نيينه، بە‌لام بروام به عيسا مه‌سيح و وتە‌كانى
 هه‌يه: "مروّفه‌كانت وهك خوت خوش بويت... بە‌لى، بروام به‌مه
 هه‌يه."

لە ناکاو بە پەريشانى وتى: "بە‌لام ئەگەر خودا هه‌يه، بو ئيمه‌ى
 فه‌راموش کردوو؟ بو به‌هيز و ده‌سه‌لاتى خوى پشتيوانيمان لى

ناکات؟ بۆ رینگه دەدات مرۆفه کان بۆ دوو چین دابهش بن؟ بۆ رینگه به ئازارهکانی مرۆف، ئەشکه نجه کان، ریسواییه کان و هەر جۆره کرده و هیهکی درپندانهی دیکه دەدات؟

تاتیانا بئی دەنگ بوو. دایکی، به ژنی رینگ و راکشای ئهوی له سهر عهرزی ژووره که و لای زۆپاکه بینی. ژنیکی گهنج بئی جوله لهوی وهستا بوو. پلاگه خه مبار بوو و چاوهکانی داخست.

له ناکاو دهنگی سارد و بئی رۆح بیسترا: "هەرگیز! نا، خواوهندی مرۆف بۆ مردنی منداله کانم نابه خشم... هەرگیز."

دایکی نیگه ران و په شوکاوه ههستا. به دبه ختییهکانی ئەم ژنه، دایکی خه مبار کرد.

به ئارامی وتی: "هیشتا گهنجی، دووباره مندالت ده بیته وه."

ژنه که دواي چهند سات بئی دهنگی له بهرخۆیه وه وتی: "نا، دکتور وتوو یه تی ئیتر قهت ناتوانم مندالم هه بیته."

مشکیک له سهر عهرزی ژووره که رایکرد. تهقه ته قینکی وشک و ژاوه ژاو، بئی دهنگی شکاند و دووباره خوشه ی باران له سهر گله بانه که بیسترا، وهک ئه وهی به په نجهی ورد نه وازش بکریته. دلۆپی باران به خه مباری ده که وته سهر زهوی و له گهله شهوی پاییزی یه کیان ده گرته وه.

دایکی به دەم خه ونوچکه یه کی قورس، دهنگی پی نامۆی له دهره وه و دواتر له هۆله که بیست. دهنگی له سه رخۆ وتی: "تاتیانا خه وتووی؟"

- نا.

- ئەو خه وتووه؟

- پیم وابیته.

رووناکییهک دهرکهوت و، له تاریکیدا نوقم بوو. جووتیاره که له دایکی نزیک بۆوه و به تانییه که ی سهر قاچی دایکی رینگ کرده وه. ئەم چاودیرییه کاریگه ری له سهر دایکی دانا. دووباره چاوهکانی

داخست و بزەهەکی کرد. ستیفان بی دەنگ جلهکانی دەرھیتا و رۆیشتە ژوورە خەلۆهتییەکە.

دایکی بە وردی گوێی لەو دەنگە گرت کە زۆر بە خاوی بەرزوزم دەبوو و خەوھیتەر بوو؛ بی جولە مایەوہ. لە پیش چاوی، بەو تاریکییە، وینە ی خویناوی ریبین دەرکەوت... چپە چپیک لە ژوورە خەلۆهتییەکەوہ هات: "دەبینی چۆن کەسانیک بەم کارەوہ سەرقالن، کەسانیک پیر کە هەزاران خەم و گرفتارییان هەبە، ئیستا ئەوان دەبیت پشوو بدن، بەلام بروانە چی دەکەن، بەلام تو ستیفان... گەنجی... ژیری!"

دەنگی گری ئەو پیاوہ وەلامی دایەوہ: "مرۆف ناتوانیت بی بیرکردنەوہ ئەم کارانە بکات.. چاوەرێ بە.."

دەنگەکان نەمان و دووبارە بیسترانەوہ. ستیفان وتی: "رینگەکە ی ئەوہیە: یەکەم دەبیت بە نھیتی لەگەل جووتیارەکان قسە بکەین، بۆ نمونە لەگەل ئالیئکسیس ماکوۆف کە گەنجیکی خویندەوار و بویرە و لە بەرپرسەکان توورەہیە، هەر وہا لەگەل چۆرین، جووتیاریکی تیگەیشتووہ و کنی یازیر کە ئازا و راستکردارە. بۆ دەستپیکردن ئەمانە بەسن، کاتیک بووینە دەستەہیەکی بچوک، دەرۆین بە دوا ی ئەو پیاوانە ی کە ئەم ژنە باسی کرد... تەورەکەم هەلدەگرم و دەرۆمە شار، بە خەلک دەلیم رۆیشتەم بۆ شار تاکو بە دارشکاندن پارە پەیدا بکەم. دەبیت وریا بین. ئەم ژنە راست دەکات، مرۆف دەبیت خۆی بەهای خۆی دیاری بکات. کاتیک کاریکی لەم شیوہیە دیتە پیش، ئەگەر مرۆف بیهویت بەشداری تیدا بکات، دەبیت بەهای خۆی بزانیٹ.. سەیری ئەو جووتیارە بکە، مەبەستم ریبین-ە، تەسلیمی خودایش ناییت، چجای بەریوہبەری پۆلیس...! خۆراگری دەکات وەک ئەوہی تا ئەژنۆی لە زەوی چەقیبیت، ئە ی نیکیتا؟ ئەو پیاوہ شەرمی کرد، بە راستی موعجیزەہیە... ئەگەر گەل یەک بگریٹ و کاریک بکات، دنیا شوینی دەکەویت..."

- هاودهنگ! له بهرچاوتان له پیاویک ددهن و ئیوه دهسته وهستان له وئ ماونه ته وه!

- چاوه رڼ بکه، ده بی بلیی سوپاس بؤ خوا که خوتان لیتان نه داوه! چونکه هه ندیک کات جووتیاره کان ناچار ده کهن له زیندانییه کان بدهن! ئه وانیش گویرایه لن. له وانیه به زه بیان بیته وه و بگرین، به لام له زیندانییه که ددهن له ترسی ئه وهی نه کا خویان ئه شکه نجه بدرین، ناویرن خویان له م درنده ییه به دوور بگرین! هه ر فه رمانیکیان پی خوش بیت ددهن و ئه وهی گویرایه ل نه بیت، مالویرانی ده کهن. ده بیت کاریک بکه یین ژماره مان زور بیت و راپه رین..!

ماوه یه کی زور قسه ی کرد. هه ندیک جار ئه وهنده به هیواشی قسه ی ده کرد، دایکی تی نه ده گه یشته و هه ندیک جاریش به دهنگی به رز و پاراو ده هاته گۆ. ئه و کات ژنه که ی ده یووت: ”هیواش، به ئاگای دینیته وه!”

خه وینکی قوول دایکی برده وه. خه و وه ک هه ورینکی خنکینه ر خوی به سه رداوا و ده وری گرت و برده وه... تاریک و پروونی به یانی که سه یری په نجه ره ی ژووره که ی کرد، تاتیانا بانگی پلاگه ی کرد. له بی دهنگییه کی سارد، له سه ر گونده که دهنگی زهنگی کلینسا به خاوی ده بیسترا و دوور ده که وته وه.

- چاکه ئاماده یه، بیخونه وه، بؤ ئه وهی له ناو گالیسکه که سه رماتان نه بیت...

ستیفان له گه ل ری ککردنی ریشه ژاکاوه که ی وه ک که سیک که زور سه رقال بیت، ده پرسی له شار له کوئ ده توانیت دایکی بدوزیته وه. پلاگه وای زانی روخساری ئه م پیاوه کاملتر و خوشه ویستتر له دویتنی شه و دیته بهرچاو.. له کاتی چاخواردنه وه به خوشحالی وتی: ”ئه م پیشهاته زور سه یره!”

تاتیانا پرسى: ”چی؟”

- ئه م ئاشناییه ئه وهنده ساده یه...

پلاگه بیرمه ندانه و به دنیاییه وه وتی: "له ئامانجی جه ماوه ردا، هه موو شتیگ له راده به دهر ساده یه..."

ئه و ژن و میرده، بی قسه کردنی زور، به لام به دهر برینی هه زار چه شنه راسپارده و به ههستی دلسۆزییه کی گهرم و گور، مائاوا بیان لی کرد.

کاتیگ دایکی سواری گالیسکه که بوو، بیرى کرده وه ئه م جووتیاره به وریایی کاره کانی دهکات وهک مشکی کویر، بی دهنگ و رینک و پیک. دهنگی نارازی ژنه که ی له گوچکه ییدا دهر رنگایه وه، چاوه سه وزه کانی به رده وام دهره وشیتته وه. تا ئه و کاته ی زیندووه، ئازاری پر کینه ی دایکیگ که بۆ منداله کانی دهگری، له دلیدا ده مینیتته وه.

پلاگه بیرى له ریبین کرده وه، بیرى روخساری خویناوی و چاوه سووتینه رهکان و قسه گهرمه کانی. سه ره له نوئ خه مبار بوو و ههستی بی دهسه لاتی له به رامبه ر ئه و ئاژه له درندانه به سه ریا زال بوو. تا کو گه یشته شار، سیمای به هیزی ریبین به ریشی رهش و کراسی دراو و دهستی هه له به ستراو و قژی ئالۆزکاو، له به رچاوی ون نه بوو که له تاو توورپه یی و برّوا به ئه رکه که ی، سوور هه لگه رابوو. هه روه ها بیرى له گونده بی ئه ژماره کان ده کرده وه که به نه یینی چاوه روانی گه یشتنی حه قیقه تیان ده کرد و له وه هه زاران که سه ی بی دهنگ و بی جوله، به دریزایی ته مه نیان بی ئامانج و بی هه یچ چاوه روانییه ک کاریان ده کرد.

له کاتیکدا سه بارهت به دۆخی گه شته کانی بیرى ده کرده وه، له ناخیدا ههستی به ترپه یه کی شیرین کرد وهک نیشانه ی بوونی شادی له ناو دلی و هه ولی دا چیتر بیر له ستیفان و ژنه که ی نه کاته وه.

له دووره وه بورجه کانی زهنگی کلیسا و خانووه کانی شاری بینی و ههستیکی خوژی پی برّا. روخساری نیگه رانی ئه و که سانه ی هاته به رچاو که رۆژ به رۆژ ئاگری ئه ندیشه خویش ده کهن و بلیسه کانی به جیهاندا بلاو ده که نه وه و، به م ئاره زووه که هه موو هیژ و سۆزی

دايكانى پيشكەشى مروفە فیداكاره كان بکات، رۆحى شاد بوو.

ویندی (18)

نیکولا به قژی ئالۆزکاو و کتیب به دست دهرگای به روی دایکیدا کردهوه.

له کاتیکدا زۆر خۆشحال بوو، وتی: "ئهوهنده زوو! زۆر باشه! خۆشحالم!"

برژانگهکانی له ژیر چاویلکهکه هاوریانیانه بهریهک دهکهوتن. بۆ داکهندن پالتۆکه هاوکاری پلاگهی کرد، به میهره بانیهوه سهیری کرد و وتی: "دوینی شهو بۆ پشکنین هاتبوون، هۆکارهکهیم له خۆم پرسی و ترسام له وهی رووداوێک به سهر ئیوهدا هاتبیت، بهلام نهیانگرتم و خهیاڵم ئاسوده بوو."

ئهوی برده ژووری نان خواردن و وتی: "بههرحال منیان له فهرمانگه دهرکرد... بۆ ئهوه نیگهرا نهم.. چونکه له تۆمارکردنی ناوی جووتیاره بی ئهسهپهکان ماندوو بووم. کاری دیکه ههیه دهییت ئهجامی بدهم."

به بینینی دیمهنی ژوورهکه، ئهم فکره له زهینی مرۆف دروست دهبوو که کهسیکی بههیزی چوارشانهی تووره، به شیوهیهک دیوارهکانی مالهکهی لهقاندوووه، ههموو شتیکی ئاوهژوو بووه. وینهکان کهوتبوونه سهر زهوی، کاغزی دیوارهکان لێ کرابوونهوه و درابوون. تهختهیهک له عهرزی ژوورهکه ههلهکه نرابوو، چوارچیوهی پهنجهرهکه شکابوو، خۆلهمیش له دهوری زۆپاکه پهرش و بلاو بیۆه.

له سهر میز، له تهنیشت سهماوهره کوژاوهکه، قاپه پیسهکان، ژامبون و پهنیر له سهر لهته کاغزیک، ههروهها لهتی نان، کتیب و خهلوژ دهبینرا. دایکی پیکهنی. نیکولا به شهرمهوه پیکهنی و

وتی: ”نہمہ ئیشہ جوانہکھی منہ، بہلام گرنگ نییہ دایہ گیان، پیم وابت دہگہریتہوہ، لہ بہر ئہوہ ہیچ شتیکم کو نہ کردہوہ. پیم بلی، گہشتہکات چون بوو؟“

ئہم پرسیارہ وک مشتیکی قورس بہر سنگی دایکی کہوت، دووبارہ ویتہی ربین ہاتہ پیش چاوی. لہوہی کہ خیرا باسی ئہوی نہ کردبوو، خوئی بہ تاوانبار دہزانی. رویشتہ لای نیکولا بہ سہرہاتہکھی بو باس کرد. ہہولی دہدا نارام بیت و ہیچ شتیک فہراموش نہکات.

- قولبہستیان کرد؟

نیکولا راچہنی و وتی: ”چون چونی؟“

دایکی بہ جولہیہک بی دہنگی کرد و وک ئہوہی لہ بہردہم قاپی دادپہروہریدا بیت و سکالا لہ ئہشکہنجہدانی کہسیک بکات، دریزہی بہ قسہکھی دا.

نیکولا لہگہل گوینگرتن لہ قسہکانی دایکی، پالی بہ کورسییہکہوہ دا. رہنگی پہری، لیوہکانی گہست. لہسہرخو چاویلکہکھی لابر د و لہ سہر میزہکہ داینا، دہستی بہ روخساریدا ہینا وک ئہوہی بیہویت داوی نہبینراوی جالجالوکہیہک لی بکاتہوہ. ہیلہکانی روخساری باریک بوو، ئیسکی سہر گوناکانی بہ شیوہیہکی سہیر دہرپہری، پہرہی لووتی دہلہرییہوہ. یہکہم جار بوو پلاگہ بہم شیوہیہ نیکولای دہبینی، کہمینک ترسا.

دوای ئہوہی دایکی بہسہرہاتہکھی بہ تہواوی گیرایہوہ، نیکولا ہہلستا و بہ ناو ژوورہکہدا پیاسہی دہکرد. ددانہکانی جیر کردہوہ و وتی: ”دہبیت کہسیکی شیاو بیت... زور نازایہ! بہ دلناییہوہ لہ زیندان زوری ئہشکہنجہ دہکن! کہسانی ہاوشیوہی ئہو لہ زیندان بہدبخت دہبن... ژیانی کہسانی وک ئہو لہ زیندان زور دژوارہ...“ رووبہرووی دایکی وستا و وتی: ”ہہلبہت تہواوی ئہم پؤلیسانہ، ئہم ئہفسہرانہ، کہرستہیہک زیاتر نین، کوتہکن لہ ناو دہستی

ژماره یهک زۆردار، ته نیا راهینه ری ئاژه له کانیان به کاریان ده بن! به لام ئەم ئاژه له بهر ئەوهی رینگهی داوه بیهته درنده، ده بیته سزا بدریت. ئەگەر منی لی ده بووم، ئەو سه گانه م ده کوشت."

دهسته کانی له گیرفانیدا بوو، بی هۆ هه ولی دها به سهر گرژی و توور په بوونه کهیدا زال بیت. هه رچه نده دایکی له ناخیدا ههستی پی کرد. چاوه کانی وهک دهمه تیژه کهی چه قۆ باریک ببوونه وه. دووباره به ناو ژووره کهدا گهرا و به دهنگیکی سارد و توور په له قسه کانی بهردهوام بوو: "سهیری ئەو بی شهرمیه! تا قمیگ کهسی گه مژه، بۆ بهرگری له دهسه لاتی شوومی خۆیان له سهر گهل، له هه موو کهسیگ دهن، دهخنکینن و سته م له هه مووان دهکهن... درنده یی سات له دوا ی سات زیاتر ده بیته. بی بهزه یی ده بیته یاسای ژیان... بیری لی بکه نه وه... تا قمیگ شهق ده وه شینن و هاوشیوهی قالتاغه کان هه لس و کهوت دهکهن، چونکه دلنیان سزا نادرین، چونکه تووشی نه خوشیی نه گریسی کۆیلایه تی بوون و ئەشکه نجه دان لای ئەوان بۆته پیوستیه کی شه هوه ت بزوین؛ ئەوان خووه سروشتیه کانی کۆیلایه تییان ئاشکرا دهکهن... دهسته یه کی دیکه به ههستی تۆله ژههراوی بوون و دهسته یه کیش له ژیر لیدانی زۆر کهر و لال دهن و دهخه فین... جه ماوه ر درزین، هه ر هه مووی له ناو ده بن!"

وهستا و به ههردوو دهست سه ری گرت. به دهنگیکی ئارام بهردهوام بوو: "مرۆف له م ژیانه درنده یه دا، بی ئەوهی بیهویت، سووک و ریسوا ده بیته."

به سهر خۆیدا زال بوو. چاوه کانی به شیوه یه کی تایبهت دهره وشایه وه. به ئارامی سهیری دایکی کرد که فرمیسک له چاوی دهباری.

- پلاگه، نابیت کات به فیرو بدهین... جانتا که تان له کوپه. وه لامی دایه وه: "له چیشته خانه کهیه."

- سیخوره کان دهوری مالله که یان داوه، ناتوانین ئەم هەموو رۆژنامە یە بئ ئەوهی هەستی پئی بکەن، لە مال بەرینە دەر... نازانم ئەوانە لە کوئی بشارمەوه! پیم وابیت جەندرمەکان ئەمشەو دەگەرینەوه. نامەوئیت ئیوه قۆلبەست بکرین، هەرچەندە حەیفە، بەلام دەبیت ئیستا بیانسووتین.

دایکی پرسی: "چی؟"

- ئەوهی لە ناو جانتاکە یە.

پلاگە تیگە یشت و هەرچەندە زۆر خەمبار بوو، بەلام بە هۆی ئەو سەرکەوتنە ی بە دەستی هینابوو، بزە یەک لە سەر لیۆهکانی نیشت. وتی: "جانتاکە هیچی تیا نییە، تەنانەت یەک لاپەرە ی تیدا نییە" و باقی بەسەرھاتە کە ی خۆی باس کرد.

نیکۆلا سەرھتا بە نیگەرانی و دواتر بە سەرسورمانەوه گویی لئ دەگرت. سەرھئەنجام قسە کە ی بری و وتی: "سەرسورھینەرە!" شانس ھاوڕیتان بوو.

بە گەرمی دەستی دایکی گوش ی و بەردەوام بوو: "سەرم لەوه سورماوه کە چۆن متمانە بەو خەلکە دەکەن. رۆحی ئیوه زۆر پاکە! تۆم لە دایکم زیاتر خۆش دەوئیت."

نیکۆلای لە ئامیز گرت و لە کاتی کدا قولپی گریان قورگی گرتبوو، لیۆهکانی لە سەری نیکۆلا نزیک کردەوه.

نیکۆلا لە خۆشحالی ئەم هەستە نوئیە، شپرزە بوو و لە بەر خۆیەوه وتی: "لەوانە یە زۆر نەزانانە قسەم کردبیت!"

دایکی وای زانی ئەو زۆر خۆشحالە. بە میهرەبانی سەیری دەکرد و دەیویست بزانی نیکۆلا بۆ ئەوهندە توورە یە.

نیکۆلا دەستەکانی لە یەک خشاند و بە پیکەنین وتی: "بە گشتی هەموو شتی ک سەرسورھینەرە! دەزانی بە دریزی هەموو ئەو رۆژانە بە شیۆه یەکی سەیر خۆشحال بووم، هەموو کاتە کانم لەگەل کریکارەکان بە سەر بردوو و کتییم بۆ خویندوونەتەوه، گفتوگۆمان

كردووه، لىيان ورد بوومه توه و هسته كانم له دلمدا كه له كه كرد كه پاك و بى خهوش بوو! مرؤفگه ليكى زور خوشه ويستن! وهك رؤژه كانى مانگى ئايار رووناكن! مه به ستم كرىكاره گه نجه كانه؛ به هيز و هستيارن، تينووى فيربوونى هه موو شتىكن... مرؤف كاتىك ده يانبىنىت به خوى ده لىت سهرئه نجام رؤژىك روسيا ده بىته يه كىك له دره وشاوه ترين ولاتانى ديموكراتى سهر زهوى!"

وهك ئه وهى بيه وىت سوپىند بخوات، باسكى به رز كردبووه، دواى ساتىك بى دهنگى، وتى: "ئهم رؤژانهى دواى كه له فه رمانگه فه رمانبه ر بووم، له ناو ژماره و كاغه زه كاندا ترشام و بؤگه نم كرد. يهك سال ژيان به و شيوه يه بؤ له ناو بردنى من به سه، چونكه پىشتىر له ناو خه لكدا بووم و كاتىك له وان جيا ده بمه وه، دلته نگ ده بيم. به هه موو هيز و توانامه وه به ره و لاي گه ل په لكىش ده كرىم و ئىستا ده توانم سهر له نوئى به ئازادى بژىم، ده توانم دووباره كرىكاره كان ببىنم و ئه وهى ده يزنام، فيريان بكه م... تى ده گه ن؟ من له به رده م بىشكه ي مندالان، له ته نىشت گه نجه كان و له به رده م روخسارى داهىنه رانه ده مپنمه وه كه له گه شه كردن دايه، ئهم بابته به شيوه يه كى سهر سور هينه ر ساده و جوان و به شيوه يه كى ترسىنه ر بزوينه ره... مرؤف گه نج ده بىته وه، ئارام ده بىت و به ته واوى مانا، ژيان ده كات".

پىكه نى. دايكى له خو شحالى ئه ودا به شدار بوو.

نىكو لا وتى: "ئيوه زور بوپىرن.. هيزىكى مه زن له ناخى ئيوه دايه.. ئهم هيزه، دلله كان به توانايه كى زور بؤ لاي ئيوه راده كىشىت... زور به باشى وه سفى خه لك ده كهن. زور به باشى ده يانبىنن."

- ژيانى توپش ده ببىنم، تى ده گه م، ئازىزم..

- مرؤف ئيوه ي خو ش ده وىت... خو شوپىستنى كه سىك زور تايبه ته... ئه وه نده باشه... خو زگه ده تانزانى.

دايكى به ئارامى ده ستى نه وازش ده كرد و وتى: "ئيوه ن بوونه وه ره كان

له ناو مردوووهکان زیندوو دهکه نهوه. ئیوه. ئازیزم، بیری دهکه مهوه و دهبینم کاری زۆرمان له پیشه و دهییت خۆراگر بین! چهز دهکه م دلسارد نهبنهوه. گوئ له پاشماوهی به سه رهاته که بگره. وتم ژنی ئه و جووتیاره...!"

نیکۆلا دانیشت، رووی شادومانی خۆی له دایکی وه رگه راند و دهستی به قزیدا هینا، به لام خیرا ئاوړی بۆ پلاگه دایه وه و تامه زرۆیانه گوینی لی گرت.

سه ره ئه نجام وتی: "شانسی باشتان هه بووه. ئه گه ری هه بوو بتانگرن... که واته جووتیاره کانیش له جموجول دان. سه یر نییه! لی ره وه ئه و ژنه ده بینم.. مه زنده ی ده که م دلی چهنده پره.. راست ده که ی، ده ردی ئه و هه رگیز نا کو ژیته وه!... پیویستمان به که سانیکه به رده وام سه رقالی کاروباری گونده کان بن... ژماره مان که مه... هه موو شوینیکی ژیان هه زاران قۆل و مه چه کی ده ویت.."

به ئارامی وتی: "پیویسته پاقل و ئاندری ئازاد بکرین."

نیکۆلا سه یری کرد و سه ری داخست.

- سه یرکه دایکه، راستییه کتان پی ده لیم، هه رچه ند دلنیام ئازار ده درین. زۆر به باشی پاقل ده ناسم، دلنیام به هه لاتن رازی نابیت، ده یه ویت دادگایی بکریت، ده یه ویت راستییه کان بۆ هه مووان ئاشکرا بکات. چاوپۆشی له وه ناکات، سو دی نییه! له سبیریا ده گه ریته وه. دایکی به ئارامی هه ناسه یه کی هه لکیشا.

- چاره چییه؟ له من باشت ده زانی که ده ییت چ بریاریک بدات... نیکۆلا دووباره شادومان بوو. هه لستا، سه ری دانه واند و وتی: "دایکه، له سایه ی سه ری ئیوه، ئه مرۆ زۆر به خۆشی تیپه ری... له وانیه خۆشترین خوله که کانی ته مه نم بوو ییت. زۆر سو پاس!"

به ئارامی یه کتریان له ئامیز گرت.

نیکۆلا له پشت چاویلکه که ی سه یری کرد و وتی: "خۆزگه ئه و جووتیاره ی باستان کرد، زووتر بیت. ده بی بابه تیکی کورت

- هه و لم دا ئەمەى پى بسەلمىتم، بەلام بى سود بوو.
- دايکى وتى: "حەزى کردووە لای هاوړیکانى فشه بکات و پيشانيان بدات هيشتا هيج نه بووه، خوینتى بۆ بیروباوهره کهى رشتووە."
- دکتۆر سهیری کرد. ددانى له يهک دەسوو، سيمای دوژمنانهى به خوڤيه وه گرت و وتى: "ئيوه چهنده خوینمژن!"
- باشه ئازيزم، تۆ ئیتر لیږه کارت نیه و ئیمه چاوهړی که سانیک دهکهین، برۆ! دايکه ئەو کاغهزهى پى بده.
- دکتۆر هاواری کرد: "دووباره؟"
- بيگره و بيه بۆ چاپخانه.
- به سهرچاو دهيبه، هه ر ئەوه؟
- به لى، سيخوړیک له بهردهم ماله کهيه.
- بينيم، له بهردهم ماله کهى منيش که سىکى ليه. مائاوا! ژنى بى بهزهى! مائاوا! دهزانن هاوړيان، ئەو پیکدادانهى ناو گۆرستانه که، بابه تىکى زۆر باشه! له هه موو شوینىکى شاره که باسى دهکهن، کارىگهرى له سهر خه لک داناوه و ناچارىان دهکات بىر بکه نه وه.
- بابه ته کهى تۆ له م باره وه زۆر باش بوو و له کاتى خویدا بلاو کرایه وه. هه مېشه وتوومه شهړىکى باش، له سازانىکى خراب، باشتهرە..!"
- باشه برۆ.
- بۆ ئەده بت نيه! ته و قه! ئەم کورە کارىکى گه مژده انهى کرد. دهزانى ماله کهى له کوڤيه؟
- نيکولا ناو نيشانه کهى پى دا.
- ده بېت به يانى سهردانى بکه م، کورپىکى باشه، وايه؟
- به لى، زۆر دلپاک و بویره.
- دکتۆر له کاتى رۆيشتن وتى: "نا بېت له چاومان دوور بېت، مندالیکى نه زان نيه، راسته ئەمانه ن رهنجبه رانى خوینده وارى راسته قينه پیکدينن و کاتیک بگهينه ئەو شوینتهى جياوازى چىنايه تى نه مینیت،

ئەمانە جىڭەي ئىمە دەگرنەوہ."

- ھاوپى، زۆر قسە دەكەي!

- خۆشحال،م، لە بەر ئەوہى زۆر قسە دەكەم... رۆيشتەم.. بە راست پىت وایە بەم زووانە بگىرىت؟ ھىوادارم لەوئى بحەسنىتەوہ.
- سوپاس ھىلاک نىم.

دايکى گويى لە قسەکانيان دەگرت و خۆشحال بوو لەوہى کە دەپىنى نىگەرانى گەنجە برىندارەکەن.

کاتىک دکتۆرەکە رۆيشت، نىکۆلا و پلاگە لە چاوەروانى ميوانەکانى شەو، لە سەر مېزەکە دانىشتن. ماوہىەكى زۆر نىکۆلا بە دەنگى ئارام سەبارەت بەو ھاوپىيانەى دوور خرابوونەوہ و ئەوانەى ھەلاتبوون و بە ناوى خوازراو درىژەيان بە کارەکەيان دەدا، قسەى کرد. دەنگدانەوہى قسەکانى لە سەر دیوارە رووتەکە ھەستى پى دەکرا، وەک ئەوہى سەبارەت بە چىرۆكى پالەوانە لەخۆبووردەکان گومانيان ھەپىت کە ھىزى خۆيان بۆ ئەکسىرى مەزن، واتە نوپکردنەوہى جىھان بە کار بردوہ. سىبەرىكى نەرم دەورى دايکى گرتبوو. دلى پر دەبوو لە خۆشەويستى ئەو کەسانەى لە زەينىدا لە شىوہى بوونەوہرىكى گەورەى خاوەن ھىزىكى بى کۆتايى و ماندوونەناس چر دەبوونەوہ. ئەم بوونەوہرە بە خاوى، بەلام بى وەستان بە سەر زەويدا دەرۆيشت، لە کاتىکدا بۆگەنى کۆنى درۆى لە ناو دەبرد و راستى سادە و رۆشنى ژيانى بۆ ھەمووان ئاشکرا دەکرد. واتە ئەو راستىيەى بەلئىنى رزگاربوون لە تەماح و کىنە و درۆى بە ھەمووان دەدا، ئەو سى درنجەى ھەمووانى ملکەچ و سەرشۆر کردبوو.. ئەم خەيالە کارىگەرى زۆرى لە سەر دلى دايکى بە جى دەھىشت. پىشتەر لە بەردەم وىنەى پىرۆز کەوتبووہ سەر ئەژنۆ و ئەو رۆژگارنەى رەنج و ئازارى کەمترى ھەبوو، بە دۇعا کۆتايى پى دەھىنا. ئەم کارىگەرىيە ھاوشىوہى ئەو ھەستە بوو کە لە کاتى دۇعاکردن لە دلى دايکىدا دروست دەبوو. ئىستا رابردووى

خۆی فەرامۆش کردبوو، ئەو هەستەي که رابردوو لەودا دروستی دەکرد، فراوان و رووناکتر دەبوو، کاریگەری لە سەر رۆحی دادەنا، دەژیا و بەردەوام زیاتر دەگەشایەوه.

نیکۆلا قسەکهی بپری و هاواری کرد: "جەندرمەکان نایەن!"
 دایکی سەیری کرد و دواي چەند ساتیک بئ دەنگی وتی: "خوا لە ناویان بەریت."

- بەلئ، بەلام دایکە دەبیت زۆر ماندوو بی، دەبئ برۆی بخەوی، بەلام بە هیزی، بە باشی بەرگەي ئەم خەم و نیگەرانیانە دەگری، تەنیا قژت زۆر زوو سپی بووه، برۆ پشوو بدە، برۆ. دەستی یەکیان گوشی و جیابوونەوه.

وینەى (19)

دایكى زوو خەوى لى كەوت. بە يانى بە تەقەى دەرگای چىشتخانەكە بە ئاگا هاتەو. زۆر سەير تەقەيان لە دەرگا دەدا. هەوا هېشتا تاريك بوو. دایكى خىرا جلى پۆشى و بەرەو چىشتخانەكە رۆيشت و پرسى: "كئيه؟"

دنگىكى نەناسراو وەلامى دايەو: "منم!"

- كئى؟

دەنگەكە بە ئارامى وەك ئەوەى بپارپتەو، وتى: "بيكەنەو". دایكى كىلۆنەكەى لابرە و دەرگای كردهو. ئىگناتى هاتە ژوور و بە خۆشحالىيەو وتى: "بە هەلەدا نەچووم، بۆ شوينىكى باش هاتووم". هەموو گيانى قوراوى بوو، روخسارى رووناك و چاوهكانى دەبرىسكايەو و قژە لوول و پەريشانەكەى لەژير كلاوہكەى هاتبوو. دەرگای داخست و وتى: "لە گونەدەكەمان كارەساتى گەورە رووى داو".

- دەزانم.

ئىگناتى حەپەسا و پرسى: "چۆن؟ كئى ئاگادارى كردنەو؟"

دایكى بە كورتى بەسەرھاتەكەى گىرايەو.

- ئەى دوو ھاورىكەى تر؟ ئەوانيش گىران؟

- لەو كاتەدا لەوئى نەبوون، رۆيشتبوون ناوى خۆيان بۆ سەربازى بنووسن. بە ريبين-هەو پىنج كەسيان گرت.

ئاوى لووتى هەللووشى و بە پىكەنين وتى: "بەلام من مامەو... بە دلنياييەو بە دوامدا دەگەرپين، با بگەرپين!" هەرگىز ناگەرپمەو بۆ ئەو شوينە. شەش-حەوت كور و كچى لىيە و دەتوانين هيوامان پىيان بىت."

دایکی پرسى: ”چون توانيت دهربازت بيت؟“

ئيگناتى له سهر كورسييهك دانىشت، سهيرى چواردهورى كرد: ”من؟ شهو جه ندرمه كان راسته وخو هاتن بو كارگه كه... خوله كيك پيش ئه وان پاسه وانى دارستانه كه به راكردن هات. ته قهى له شووشهى په نجه ره كه دا و وتى: ”كورپنه به دواى ئوه دا ده گه رين.“

ئيگناتى پيكنه نى. به كراسه كهى روخسارى پاك كرده وه و به رده وام بوو: ”مامه رييين، به ئاسانى ناشله ژيت.. ئه و شه وه ئه وهى سه لماندا! به په له به منى وت: خيرا برؤ بو شار، ئه و دوو ژنه ت بير ماوه كه هاتن! خيرا شتيكى نووسى و وتى: بيگره و برؤ! رويشتمه پشت ماله كه، خوُم له پشت درك و داله كان حه شار دا، دهنگى پيى جه ندرمه كانم ده بيسست. ژماره يان زور بوو و له هر چوار لاه ده هاتن. ده وري كارگه كه يان دا... له پشت په رژينيك بووم... به به رده ماما تپه رين، دواى ئه وه هه لستام و به رى كه وتم. رؤژيك و دوو شه و بى وه ستان به پى رويشتم تاكو يه ك هه فته.. هيلاكم، هه ردوو پيم ويرانه!“

ديار بوو له خوئى رازييه. بزه يه ك چاوه خو له ميشييه كانى رووناك ده كرده وه. ليوى ئه ستوور و سوورى ده له رزى.

دايكى سه ماوه ره كهى هه لگرت و به په له وتى: ”ئىستا چا دروست ده كه م، تا چا كه ئاماده ده بيت، خو ت بشو، باشت ده بيت!“

- ده مه ويت نامه كه ت پى بدهم...

به دژواري قاچى به رز كرده وه، نووشتانديه وه و له گه ل ئازاريكى زور ريكي كرده وه و شريته كهى ده وري قاچى كرده وه.

نيكولا هات. ئيگناتى سه غله ت بوو و پيى خسته سهر زه وى. هه ولى دا هه لستيت، به لام نه يتوانى و كه وته سهر كورسييه كه و به هه ردوو ده ست گرتى.

- چه نده هيلاكم.

نيكولا به ئيشاره ي سهر وتى: ”سلاو هاوړى، بوهسته ئىستا

هاوکاریت دهکه م."

له بهردهم قاچی ئیگناتی دانیشت و شریته پیس و قوراوییه کهی له قاچی کردهوه.

دایکی وتی: "دهبیت به ئەلکهۆل قاچی بشیلین، زۆر به سوده".
نیکۆلا وتی: "راسته!"

ئیگناتی شهرمی کرد و ئاوی لووتی هه‌للووشی.

سه‌رئه‌نجام نیکۆلا نامه‌که‌ی دۆزییه‌وه، سافی کرد، سه‌یری کرد و به دایکی وت: "ئه‌وه‌ی بۆ تو نووسیوه".

- بیخوینه‌ره‌وه.

نیکۆلا کاغه‌زه‌ گرمۆله‌کراوه‌که‌ی له چاوه‌کانی نزیک کردهوه و خویندییه‌وه:

"دایکه به دوا‌ی ئەم کاره‌دا برۆ، تکا ده‌که‌م به‌و خاتوونه‌ بلێ به‌رده‌وام سه‌باره‌ت به‌ ئیمه‌ و کاره‌کانمان زیاتر بنووسیت. مائناوا. ریبین".

دایکی به‌ خه‌مباری وتی: "مرۆفینکی چه‌ند نازداره‌! قورگیان ده‌گرت و دیسانیش بی‌ری لای ئەوانی تر بوو".

نیکۆلا نامه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، باسکی شه‌که‌ت بوو و که‌وته‌ خوار، وتی: "سه‌رسوره‌هه‌ته‌ره‌!"

ئیگناتی سه‌یری په‌نجه‌ چلکنه‌کانی قاچ پێخاوسه‌که‌ی ده‌کرد.

دایکی روخساری فرمیسکاوی خۆی شارده‌وه‌ و ته‌شتیک ئاوی پر کرد و رویشته‌ لای ئیگناتی. له‌ سه‌ر زه‌وی دانیشت و ده‌ستی بۆ

گرتنی قاچی ئیگناتی درێژ کرد.

- دته‌ویت چی بکه‌یت؟ ئەمه‌ سو‌دی نییه‌...

- خیرا قاچت بی‌نه‌ پیش...

نیکۆلا وتی: "ئێستا ئەلکه‌ۆل دینم".

ئه‌و پیاوه‌ قاچی خستبووه‌ ژیر کورسییه‌که‌ی و ده‌یووت: "ناهیلم، ناییت..."

دایکی بی‌ ئه‌وه‌ی وه‌لامی بداته‌وه‌، شریتی قاچه‌که‌ی تری کردهوه.

ئیگناتی واقی ور مابوو. دایکی دهستی به شۆردنی قاچی کرد.
وتی: "دهزانی، ریبین-یان ئەشکهنجە کرد و لییان دا."
ئیگناتی وتی: "به راست؟"

- بهلئ، پیش ئهوهی بیهیتن بۆ نیکۆلۆسکی، زۆریان لیدا و لهویش
به پێوه بهری پۆلیس به شەق و مشتەکۆله کهوته گیانی... ئەو
داماوه... هه موو گیانی خوین بوو.

- باشه، جووتیارهکان لییان نه دا؟

- تهنیا یهک کهس و به فرمانی به پێوه بهری پۆلیس. ئەوانی تر به
باشی هه لئس و کهوتیان کرد، تهنانهت دژی لیدانی وهستانه وه.

- بهلئ، جووتیارهکان خه ریکه تی دهگن.

- له و گونده چه ندین جووتیاری ژیری لیه...
- هه موو شوینیک لیه تی؟ له هه موو شوینیک ده بینرین! تهنیا ده بیت

بیاندۆزینه وه، تهنیا دۆزینه وهی ئەوان دژواره. له سوچ و قوژبانهکان
خۆیان دهشارنه وه و هه ریه که و بۆ خۆی خویناوی دلی دهخواته وه...
ناویرن له دهوری یهک کۆ بینه وه...
نیکۆلا شووشه یهک ئەلکهۆلی هینا. خه لوزی کرده سه ماوه ره که و
بی ئه وهی قسه بکات، رۆیشه ده ر. ئیگناتی سه یری دایکی کرد و
پرسی: "گه وره مان ئەمه یه؟"

- لای گه ل و به بیرو بروای ئیمه، ئاغا و گه وره له ئارادا نییه،
هه مووان یه کسانن.
ئیگناتی پیکه نی، وتی: "زۆر سه یره!"
- چی؟
- هه موو شتییک... له شوینیک زله له پیاو ده دەن، له شوینیک
قاچهکانی بۆ ده شۆن... ئاستی مامناوهندی نییه.

دهرگا کرایه وه و نیکۆلا وه لامی دایه وه: "ئاستی مامناوهندی ئەم
دوانه، ئەو که سانهن که دهستی شەق وه شین و خوینمژانی گه ل
ده لیسنه وه، بهلئ، ئەوانن."

ئىگناتى بە رېزەوہ سەيرى کرد و دواى چەند ساتىك بى دەنگى
وتى: "ئەوہ زۆر راستە".

نىكۆلا بەردەوام بوو: "پلاگە تۆ ھىلاكى، با من بېشۆم".
ئەو پىاوہ بە نىگەرانى قاچى بردە دواوہ.

دايكى ھەلستە و وتى: "تەواو بوو، ئىگناتى ھەلستە".

ئىگناتى ھەلستە، جارىك لە سەر ئەم قاچ و جارىك لە سەر ئەو
قاچ دەوہستە. لە كاتىكدا بە ھەموو ھىزى خۆى پشتى بە زەوى
دەبەست، وتى: "وہك بلىنى نوپوونەوہ، زۆر سوپاس".

دواى چەند ساتىك بى دەنگى، سەيرى تەشتە ئاوە پىسەكەى کرد
و لە بەرخۆيەوہ وتى: "نازانم چۆن سوپاستان بکەم".

ھەرسىنكىان رۆيشتە ژوورى نانخواردن و نانى بەيانىيان خوارد.
ئىگناتى بەسەرھاتى خۆيانى دەگىرايەوہ: "من رۆژنامەكانم بلأو
دەکردەوہ. ھەز بە رېگە رۆيشتەن دەكەم. رىبين پىى وتم: "برۆ
ئەمانە بەرە، ئەگەر تۆ بگرن، گومان لە كەسى دىكە ناكەن..."

نىكۆلا پرسى: "خوينەرەكان زۆرن؟"

- ھەموو ئەو كەسانەى تواناي خويندەنەوہيان ھەيە، تەنانەت
دەولەمەندەكان. ھەلبەت ئەوان رۆژنامە لە ئىمە وەرناگرن. ئەوان وا
دەزانن جووتيارەكان بە خوينتى خۆيان زەوى ئاگاكان دەشۆرنەوہ،
واتە خۆيان لە نيوان خۆيان دابەشى دەكەن بە جۆرىك نە ئاغا
ھەيىت نە كرىكار. بە دلنبايىيەوہ ئەوہيە، ئەگىنا شەركردن بۆ ئەم
مەبەستە نەيىت سودى نىيە".

وا پى دەچوو دلتنەنگ يىت. وەك ئەوہى بىھويىت پرسىار بكات،
سەيرى نىكۆلاى کرد.

نىكۆلا بى دەنگ بوو و پىدەكەنى.

ئىگناتى وتى: "ئەگەر ئەمرو لە سەرانسەرى جىھان جەنگ بەرپا
يىت و ئىمە سەرکەوين، بەيانىيەكەى ديسان ھەر ئەم دۆخەيە،
واتە كەسىك دەولەمەند و كەسىك ھەژارە. دووبارە ھەمان تاس

و هه مان چه مام! له مه بهسته که م تئ ده گهن؟ سه روهت و سامان وهک لم وایه، له یهک شوین نامینیتته وه و له هه موو لایه که وه دیت. که واته سو دی ئه م کارانه چیه.

دایکی به گالته وتی: "خۆت دلته نگ مه که."

نیکۆلا بیرمه ندانه پرسى: "چی بکهین بۆ ئه وهی ئه و بلاو کراوه یه سه بارهت به گرتنى ریبین خیرا له گونده کان بلاو بیته وه؟" ئیگناتی گۆبی هه لخصت و وتی: "ئه مرۆ ئه و کاره ده که م! هیشتا هیچ نه بووه و ئه و بلاو کراوانه ماون؟" - به لئى.

ئىگناتی که چاوه کانی ده دره وشایه وه، پيشنیاری کرد: "بیدهن به من، ده زانم چۆن و بۆ کوئی به رم. دایکی بی ئه وهی سه یری بکات، پیکه نی و وتی: "به لام تۆ ماندوویت و ده ترسی، ئیستا وتت ئاماده نیت بگه ریته وه بۆ ئه و شوینه ...!"

ئىگناتی به دهسته پانه که ی قژی ساف کرد. زۆر شیلگیرانه و به ئارامی وتی: "ماندووم، ئه مرۆ ده چه ویمه وه، به لام ئه وهی که ده لئین ده ترسم، راسته ... خۆتان ده لئین ئه وه نده له که سه که ده دن تا کو خوینی لئ ده چۆریت.. که س نایه ویت که مئه ندام بیت! جیه جیه دایکی ده که م، شه و ده رۆم... هه رچۆنیک بووه گالیسه که یه ک په یدا ده که م و ئه مشه و به ری ده که وم."

چه ند ساتیک بی ده نگ بوو.

- ده رۆمه دارستان و له وئى خۆم چه شار ده دم، دواى ئه وه، هاوړپیان ئاگادار ده که مه وه، پپیان ده لئیم بین و به شی خویان هه لبگرن، باشتترین ریگه ئه وه یه... ئه گه ر خۆم بلاوی بکه مه وه و بمگرن، رۆژنامه کان ده فه وتیت.. زۆر که مه، ده بیت ئاگامان لئى بیت...

دایکی دووباره پرسى: "چۆن به سه ر ترسه که تدا زال ده بی؟"

دایکی راستگۆبی و راستی قسه کانی ئه م گه نجه و پینداگریه که ی به دل بوو.

ددانه کانی دهرخست و وتی: "ترس به جینی خوئی، کاریش به جینی خوئی! بؤ گالته م پی دهکهن؟ دهبینن! له وانه یه ترسینه نه بیټ، به لام پیویسته و له بهر ئه وه به ناو ئاگریشدا دهرؤم... ئه گهر مه به ست ئه نجامدانی کاریکی له م شیوه یه بیټ... ده بیټ..."

دایکی به م قسانه ی ئیگناتی خۆشحال بوو و وتی: "ئاخ رۆله گیان..!" ئیگناتی پیکه نی و به شیرزه یی وتی: "دووباره بوومه مندال". نیکولا که هاوریانه سهیری گه نجه که ی ده کرد، وتی: "تۆ نابیټ برۆیته ئه وی..!"

ئیگناتی به نیگهرانی پرسی: "ئه ی چی بکه م؟ بؤ کوئی برؤم؟" - که سیکی دیکه دهروات و تۆ هه موو ورده کارییه کانی پی ده لئی که چی بکات و چی نه کات. ئاماده ن ئه و کاره بکه ن؟

ئیگناتی دوا ی ساتیک بی دهنگی، به بیزاری وتی: "باشه". - پیناسی پیویستان بؤ ئاماده دهکهن و به ناوی پاسه وانی دارستان ده سته کار ده بن.

- به لام ئه گهر جووتیاره کان بین و دار بهرن، یان له شوینه قه دهغه کراوه کان راو بکه ن، ده بیټ چی بکه م؟ بیانگرم؟ ناتوانم ئه و کاره بکه م..."

دایکی و نیکولا پیکه نین. ئه و جووتیاره به پیکه نینه که ی ئه مان شیرزه و دلته نگ بوو.

نیکولا وتی: "مه ترسن! شتی وا روو نادات... برواتان هه بیټ!" ئیگناتی وتی: "که واته جیاوازه!" ههستی به ئاسوده یی کرد و به حاله تیکی پر متمانه و شادی خهنده یه کی بؤ نیکولا کرد.

- چه ز ده که م برؤمه کارخانه، ده لئین له وی مروقه کان تا راده یه ک هۆشیارن.

دهتووت له سنگه پانه که یدا ئاگریک داده گیرسیټ که هیشتا ناریکه و ده کوژیته وه، له کاتی که جگه له دوو که لی په ریشانی و نیگهرانی هیچی تری لی به دی نا کریت.

دایکی له سهر میزه که هه لستا و به ره و لای په نجره که رۆیشت و وتی: "ئاخ! ژیان سهیره!... مرؤف رۆژی پینج جار پیده که نیت و به و ئه ندازه یه ش دهگری... خوشه... قسه کانت ته واو بوو ئیگناتی؟ برؤ بخواه."

- نا، نامه ویت.

- ده لیم برؤ بخواه.

- شته کان به قورسی وهر ده گرن! باشه ده رۆم! سوپاس بو چاکه، ههروه ها بو ئه وهی که چاودیریتان کردم.

له سهر جیگهی دایکی پال که وت. سهری خوراند و وتی: "ئیتستا هه موو شتیکی ماله که تان بونی قه تران ده گریت... خراپتان کرد!... خه وم نایهت... که سانیکی به ریزن... ئیترا له هیچ تی ناگه م... مرؤف وا ده زانی سه د کیلومه تر له گوند دووره... سه بارهت به چینی مامناوه ند، زور باش ئاماژه ی پیدا، ئه و که سانهن دهستی ئه شکه نجه که ره کان ده لیسنه وه.. سهیره!"

سه ره ئه نجام پرخه ی بهرز بووه و خهوی لی که وت، له کاتی کدا برؤکانی بهرز و ده می تا نیوه کرد بووه.

ویندی (20)

هه مان شهو، ئیگناتی له ژیرزه مینیک، له بهرامبهه و سیف چیکیف دانیشتبوو. پینی وت: "چوار جار له شووشه ی ناوه راست بده!" و سیف به نیگه رانییه وه پرسى: "چوار جار؟" - سه ره تا سى جار بهم شیوه یه.

به په نجه له میزه که ی دا و ژماردی: "یهک، دوو، سى و دواى ئه وه، دواى چهند ساتیک لیدانیکی تر..." - تى ده گهم.

جووتیارىکی قژسوور ده رگا ده کاته وه و ده پرسیت: "ئمه هى ئیمه یه؟ پینی بلین: به لى، له لایه ن خاوه ن زه وییه که وه نیردراوه! هه ره ئه وه نده، خوی تى ده گات."

سه ریان له یهک نزیک بوو، هه ردووکیان به هیژ و بالابه رز بوون، به ئارامى قسه یان ده کرد. دایکی ده ست له سه ر سنگ له نزیک میزه که وه ستابوو و گوپی لى ده گرتن. ئه م هیما رازاویبانه و ئه م پرسیار و وه لامانه، ده یخسته پیکه نین. لای خوییه وه وتى: "هیشتا مندالن."

چرایهک له سه ر قه دی دیواره که رووناکی ده به خشی و په له ی لیلی که پرووی دیواره که و ئه و روخسارانیه پیشان دها که له رۆژنامه کان کرابوونه وه. ستلی شکاو و ورده ئاسنی سه ربانه که له سه ر زه وی رژابوو. له ئاسمانی تاریک ئه ستیزه یه کی دره وشاوه ده رکه وت. بوئی ژهنگ و رهنگی به رۆن گیراوه و شی، ژووره که ی پر کردبوو.

ئیگناتی پالتویه کی پیسته ی له به ردا بوو، زوری خو ش ده ویست. دایکی ده بیینی به حه زه وه ده ست له قۆله کانی ده دات. مله ئه ستووره که ی

به زور ده سووراند بؤ ئه وهی سهیری خوئی بکات. بیریک به زهینی دایکی گه یشت: "مندالله کان، مندالله ئازیزه کانم، هیوادارم سه رکه وتوو بن".

ئیگناتی هه لستا و وتی: "هه ر ئه وهنده! به لام له بیرت بیّت، سه ره تا مالی مؤراتؤف و باوه گه وره..."

وسیف وه لامی دایه وه: "له بیرم ده بیّت".

به لام وا ده رده که وت ئیگناتی باوه ر به قسه کانی ناکات، دووباره هه موو هیما و ئاماژه کانی بؤ دووباره کرده وه. سه ره ئه نجام دهستی بؤ لای وسیف دریژ کرد و وتی: "سلأوی منی پی بگه یه نه و پینان بلئ ئیگناتی زیندوو و تهن دروسته".

- که سانیکی زور باشن، خۆتان ده بیینن.

به ره زامه ندی سهیری کرد، دهستی به پالتۆکه یدا هیئا و له دایکی پرسى: "ده توانم برؤم؟"

- ریگه که شاره زایت؟

- به دلنیا ییه وه، مائاوا هاوړینان!

شانى به رز کرده وه، سنگی ده رپه راند، کلاویکی نوئی له سه ردا بوو، دهستی خسته گیرفانی و رۆیشت. له سه ر ناوچاوان و لاجانگی، قژه لوول و کورته که ی ده له ریبه وه.

وسیف له دایکی نزیك كه وته وه و وتی: "سه ره ئه نجام منیش کاریکم ده ست كه وت. له م بی کارییه بیزار بووم. له خۆم ده پرسى بؤ له زیندان هاتمه ده ر؟ هه میشه خۆم ده شارمه وه، له کاتی کدا له زیندان شتی زور فیر ده بووم... پاقل میشکی ئیمه ی پر ده کرد و چه ند چیژبه خش بوو. ئاندرئ-ش چاو و گوئی ده کردینه وه. باشه دایکه، سه باره ت به هه لاتن بریاری چیتان داوه؟ ئه و کاره ده که ن؟"

دایکی وه لامی دایه وه: "دووبه یانی روون ده بیته وه". هه ناسه یه کی هه لکیشا و بی ئیراده دووپاتی کرده وه: "دووبه یانی...!"

وسیف لئی نزیك كه وته وه، دهسته قورسه کانی خسته سه ر شانى

و وتی: "پټیان بلئ زور ئاسانه، گوئ له قسهی تو دهگرن. سهیرکه! ئەمه دیواری زیندانه، بهرامبهری دهشتیکی چۆله، گۆرستان لای چهپه و کۆلان و شار دهکهونه لای راست".

لپرسرای چراکان به رۆژ دیت و چراکان پاک دهکاتهوه. په یژهکهی به دیوارهکهوه دهئیت و سهردهکهوئیت، پاشان ئەلقهکانی په یژهیهکی له گوريس چاککراو هه لدهداته ناو حهوشی زیندانهکه. هه موو شتیک ئامادهیه. داوا له زیندانییه ناسیاسییهکان دهکهن قهرهبالغی و شهڕ و ئاژاوه دروست بکهن. لهم کاتهدا ئەو کهسانهی بریاره رابکهن، سهردهکهون و تهواو! به ئارامی بهرهو شار بهرئ دهکهون، چونکه پاسهوانهکان سهرهتا ناو دهشتهکه و دواتر ناو گۆرستانهکهیان بۆ دهگهڕین...

لهگهڵ باسکردنی پلانهکهی که پئی وا بوو ساده و روونه، شانازی به خۆیهوه دهکرد. دایکی کاتیک و سیف سی ناسی، گهنجیکی سست و ناشارهزا بوو. ئیستا بینینی ئەم روخساره گروئیه که وا چلاک و بزۆز دهردهکهوئیت، به لایهوه شتیک نامۆ بوو. پیشتر و سیف به چاوی تووره و بی متمانهیی دهپروانییه هه موو شتیک، بهلام ئیستا وهک بلئ چاوهکانی گۆرابیئت، تیشکیکی بهردهوام و تینیک که هه م دایکی رازی دهکرد، هه م کاریگهری له سه ر دادهنا.

بیری لی بکه رهوه، ئەم کاره له رۆژدا ئەنجام دهدریئت، بهلئ له رۆژدا، کئ دهتوانئ بیر لهوه بکاتهوه زیندانییهک هینده ئازا بیئت به رۆژی رووناک و به بهرچاوی هه موو زیندانییهکان هه ولی هه لاتن بدات؟"

دایکی به نیگه رانی وتی: "ئهی ئەگه ر گولله بارانیان بکه ن؟"

- کئ؟ لهوئ سه ربازی لی نییه و پاسهوانهکان به دهمانچهکانیان بزمار دادهکوئن.

- ئاوا به ئاسانی؟

- بهلئ، دهبیینی، بهو جۆرهیه که باسم کرد. لهگه لئ هوانی دیکهیش

قسه بکه، پیشتر هه موو شتیکم ئاماده کردوو، په یژهی گوریس، قولاپه کان. له گه ل خاوهن ماله کهم قسم کردوو، ئه و کاری چرا پاکردنه وه دهکات.

له پشت دهرگا که سیک ده جولاً و ده کۆکی. دهنگی بهرکه وتنی دوو ئاسن بهرز بۆوه.

سه روکه لله یهک له دهرگا که دهرکه وت. دهنگیک وتی: "شهیتان برۆ ژوور..!"

دواتر سه ریکی خر و ریشن و قرژی ماش و برنجی، بی کلاو و چاوی ئاوساو، دهرکه وت.

وسیف بۆ هاتنه ژووری هاوکاری کرد. دواتر کهسی تازه هاتوو که قالتاغیکی بالابه رزی چه ماوه بوو، گوپی پر کرد، کۆکی، تفی کرده وه و وتی: "سلّو".

گه نجه که وتی: "باشه، لئی بپرسه؟"

- چی؟ دتانه ویت چیم لی بپرسن؟

سه بارهت به هه لاتن...

پیره پیاوه که سمیلی به په نجه ره شه کانی پاک کرده وه و وتی: "ئئی..!"

- ده بینی ژاکوب، ئه مه برۆا ناکات هه لاتنی ئه وان زۆر ئاسانه...

ئهو پیاوه به ئارامی وه لّامی دایه وه: "ئاخ! باوه ر ناکات؟ باوه ر ناکات،

واته نایه ویت، به لّام ئیمه هه ردوو کمان له بهر ئه وهی ده مانه ویت

ئهو کاره بکری، پیمان وایه زۆر ئاسانه."

چه مایه وه و دووباره کۆکی. ماوه یهک له ناو ژووره که مایه وه،

ئاوی لووتی هه لّووشی و سنگی دامالی. سهیری دایکی ده کرد.

دایکی بیرى خستنه وه: "ئهو بریاره له دهستی مندا نییه!"

وسیف وتی: "قسه یان له گه ل بکه، پینان بلّی هه موو شتیک ئاماده یه.

ئاخ! خۆزگه ده متوانی بیانینم، ده مزانی چۆن قه ناعه تیان پی بکه م.

دهستی دریز کرد، دواتر دهسته کانی خسته سه ر یهک وهک ئه وهی

بیه ویت شتیکى نامۆ له ئامیز بگریت. له دهنگیدا ههست به گه رمییه کی

تایبەت دەکرا.

پلاگە بیرى کردەوہ: "چەندە گۆراوہ!" بە دەنگى بەرز وتى: "بريار
لە دەستی پاڤل و ھاورپیکانیەتى..."

وسیف سەرى داخست.

پیرەپیاو دانیشت و پرسى: "ئەم پاڤل-ە کئیە؟"

- کورەکەم.

- نازناوى چىیە؟

- ئیلاسیف.

سەرى لەقاند، کیسەى تووتنەکەى دەرھیتا، جگەرەکەى پىچایەوہ
و وتى: "ئەم ناوہم بیستووہ. برازاکەم دەیناسیت. برازاکەیشم لە
زیندانە. ناوى ئیچنکۆ-یە. ئیوہ دەیناسن؟ ناوى من گۆبۆن-ە. بەم
زووانە ھەموویان زیندانى دەکرین. ئەو کات ئیمەى پیرەپیاو دینە
ناو گۆرەپانەکە. جەندرمەکە بەلینى پى داوم برازاکەم بۆ سىبیریا
بنیریت."

مژى لە جگەرەکەى دەدا و جارجار تفى دەکردەوہ. سەیرى
وسیفى کرد و بەردەوام بوو: "ئاھا، وتت ئەم خاتوونە نایەویت،
خۆى خاوەن دەسەلاتە، ئەگەر ھیلاک بووہ با دانیشیت، ئەگەر لە
دانیشتن بىزار بووہ، بەریدا بروت، ئەگەر رووتیان کردەوہ بى
دەنگ بیت، ئەگەر لىیان دا، خۆراگر بیت. ئەگەر ویستیان بیکوژن
بکەویت.. ئەمە روونە، بەلام من برازاکەم دەردینم."

رستە کورتهکانى ھاوشیوہى وەرپىنى سەگ بوو و دایكى نیگەرەن
دەکرد. بە ھۆى قسەکانى ئەم پیرەپیاوہ، ھەستى ئیرەبى لە دایکیدا
دەرکەوت.

پلاگە لە کۆلان و لەژیر باران و باى سارد بە رینگەدا دەرویشت و
بیرى لە وسیف چیکیف دەکردەوہ: "چەندە گۆراوہ."

لە کاتیکدا بیرى لە گۆبۆن دەکردەوہ، وەک خۆپاریزیک بیرى
کردەوہ: "دیارە لەم ژیانە نوویە و من بە تەنیا نیم."

وینەى كۆرەكەى لە دلیا نەخشی بەست.
- خۆزگە بەم كارە رازى دەبوو.

وښهې (21)

دایکې رږژې په کښه مهی دواتر، له کاتې مالئاوایې له گه ل پافل له نووسینگه ی زیندان، کاغه زیکې بچوکی گرموله کراوی له ده ستیدا بینیه وه. ترسا و به پارانه وه و کومه لیک پرسیار سهیری کرد، به لام هیچ وه لامینکی نه دایه وه. وهک هه میسه، چاوه کانی پیده کهنی و نارام بوو. دایکې نه و نیگایه ی دهناسی.

هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتی: ”مالئاوا“.

پافل دووباره دهستی بو دريژ کرد:

- به سه لامهت دایه گیان.

دهستی کوره که ی گرت و چاوه پروان بوو.

پافل وتی: ”نیگه ران مه به دایکه، لیم دلته نگ مه به!“

نهم قسانه و چرچ ولوچه لاساره که ی ناوچاوانی وه لامی دایکې دایه وه.

سه ری داخست و وتی: ”بو نه و قسه ده که ی؟ چی بووه؟ بی نه وه ی

سهیری بکات، خیرا رږیشت بو نه وه ی فرمیسه که کانی ههستی

کوره که ی نه بزوینیت. له ریگه وای پیشان ددها دهستی که نامه ی

کوره که ی تیدایه، نازاری هه یه. قولی قورسه وهک نه وه ی لیدان ی

به رکه وتیبت. له کاتې گه یشتن به مال، نامه که ی دا به نیکولا. کاتیک

بینی کاغه زه گرموله کراوه که ده کاته وه، که میک نومیدوار بوو، به لام

نیکولا پینی وت: ”ده مزانی! سهیرکه بزانه چی نووسیوه:

”هاورپیان هه لئایه م، ناتوانم.. که سمان ناماده نابیت، پروا به خوبوون

له دهست ددهین. وا باشتره بیر له و جووتیاره بکه نه وه که به م

دواییانه دهستگیر کراوه و پیویسته کاریک بو نه و بکه ن. لیره

زور نه شکه نجه ی ددهن. هه موو رږژیک له گه ل به رپرسه کان

دهسته ویه خه یه. بیست و چوار سعات له کونیکه بچوک زیندانی بوو، بهردهوام نازاری ددهن. هه موومان بوی ده پارینه وه. دلنه وایی دایکم بکه ن. ئەم بابته ی بۆ روون بکه نه وه. له هه موو شتیک تی ده گات... پاقل..

نیکۆلا ئاورپی دایه وه، په رۆیه کی له گیرفانی دهرهیتا و به فیشکه فیشک لووتی گرت، وتی: "سه رمام بووه... به بیانوی پاککردنه وه ی چاویلکه که ی، چاوه کانی شارده وه و به ناو ژووره که دا ده گه را و وتی: "ده بینن.. ئەگه ر رازیش بووایه نه مانده توانی ئەو کاره بکه ین". خه میکی قورس و نامۆ په لاماری دلی دایکی دا: "گرنگ نییه، دادگایی ده که ن".

- له لایه ن هاوریانی پیترسبۆرگ-ه وه نامه یه کم بۆ هاتوه...
 - ئەگه ری هه یه له سیریا بتوانیت رابکات، وایه؟
 - به لئ. هاوریکه م وتوو یه تی به م زووانه دادگایی ده کریت، له ئیستاوه سه رۆکی دادگا دیاری کراوه: "هه موویان دوور ده خرینه وه. ده بینن؟ ئەم بی شه ره فانه دادپهروه ری ده که نه که مه ندیکه شه ره مهینه ر، تی ده گن، پیش دادگاییه که، حوکمه که له پیترسبۆرگ-ه وه ده ر کراوه.. دایکی به برشته وه وتی: "نیکۆلا، واز له و قسانه بیته، دلنه وایی کردن و روونکردنه وه بۆ من سو دی نییه.. پاقل هه رگیز کاریکی خراب ناکات، له خۆوه بی هۆ خه م ناخوات".
 وچانیکی گرت، هه ناسه ی تازه کرده وه و وتی: "به هه مان شیوه که نابیته هۆکاری خه م بۆ که سانی تر. منی خۆش ده ویت، ده زانم، ده بیننی بی ری له منیش کردۆته وه. له نامه که دا نووسیویه تی دلنه وایی بکه ن، وانیه؟"

دلی خیرا لئی دها و سه ری گێژ بوو.
 نیکۆلا به دهنگی بهرز و پاراو وتی: "خۆشم ده ویت و ریزی ده گرم".
 دایکی پیشنیاری کرد: "پیتان چۆنه سه باره ت به ربین قسه بکه ین؟"
 ده یویست بی درهنگ کاریک بۆ ربین بکه ن. ئەوهنده به رینگه دا

بروات تا شهكەت بىت، دواتر خۆشحال و رازى لەوھى كە پۆژىكى بە كاركردن بە سەر بردووه، بە ئارامى بخەوئىت. نىكۆلا بە ناو ژوورەكەدا دەگەرا و وەلامى دايەوھ: "بەلى، بە راست دەبىت چى بكەين؟ دەبىت ساشنكا..."

دايكى قسەكەى برى و وتى: "بەم زووانە دىت. ھەمىشە كاتىك دىت كە دەزانى لاي پاقل گەراومەتەوھ."

نىكۆلا سەرى داخست و بىرمەندانە لە سەر كورسىيەكە دانىشت. لىوى دەگەست و يارى بە رىشى دەكرد.

- بەداخەوھ خوشكەكەم لىرە نىيە، ئەگەر لىرە بوايە دەيتوانى پىوستىيەكانى ھەلاتنى رىبين ئامادە بكات.

دايكى وتى: "خۆزگە دەكرا تا ئەو كاتەى پاقل لەوييە، ئەم كارە بۆ رىبين بكەن. زۆر خۆشحال دەبىت!"

دايكى چەند ساتىك بى دەنگ بوو و دواتر بە ئارامى وتى: "تى ناگەم.. لەگەل ئەوھى دەتوانىت، بۆچى بەو كارە رازى نابىت؟"

لە دەرگايان دا، نىكۆلا ھەلستا. دايكى و ئەم سەيرى يەكتريان كرد. نىكۆلا وتى: "ساشنكايە!"

دايكى وتى: "چۆن پىيى بلىم؟" - بەلى، دژوارە.

دووبارە لە دەرگايان دا، بەلام ھىواشتر. وەك بلىي ئەو كەسەى لە پشت دەرگاە بوو، دوودلە. نىكۆلا و دايكى پىكەوھ رۆيشتن دەرگاە

بكەنەوھ، بەلام كاتىك گەيشتنە بەردەم دەرگاي چىشتخانەكە، نىكۆلا گەرايەوھ و وتى: "وا باشە تۆ دەرگاە بكەيتەوھ."

كاتىك دايكى دەرگاي كردهوھ، كچەكە لەسەرخۆ پرسى: "ئامادە نىيە رابكات؟"

- بەلى.

ساشنكا بە ئارامى وتى: "دەمزانى."

رەنگى پىوھ نەما، قۆپچەكانى تا نىوھ كردهوھ و بى ھۆ ھەولى دەدا

چاکه ته که ی دابکه نیت، به لام نه ی توانی. وتی: "با هه لیکر دووه و باران دهباریت... که شیکی زور خراپه... به راست ته ندروستی باش بوو؟" - به لی.

ساشنکا سهیری دهستی کرد و به ئارامی وتی: "رازی و ته ندروست وهک هه همیشه".

دایکی بی ئه وهی سهیری بکات، وتی: "نووسیویه تی ئاماده کاری بۆ هه لاتنی ریبین بکهین".

کچه که له سه رخۆ پرسى: "به راست؟ ده بیت ئه و پلانه جیبه جی بکهین!"

نیکۆلا هاته لای ده رگاکه و وتی: "منیش هه مان بۆچوونم هه یه! سلاو ساشنکا!"

کچه که ته وهی له گه ل کرد و پرسى: "کیشه چییه؟ هه مووان رازین به وهی پلانیکی باشه، وایه؟ ده زانم هه مووان ئه و بۆچوونه یان هه یه..."

به لام کئ کاروباری هه لاتنی ئه و له ئه ستۆ ده گریت، هه موو سه رقالن. کچه که هه لستا و وتی: "من کاتم هه یه...!"

- باشه، به لام ده بیت هاوکاری له که سانی تر وه ربگریت.

- باشه، چه ند که سینک ده دۆزمه وه... له ئیستاوه به دواى ئه و کاره ده که وم.

دایکی پیشنیاری کرد: "که میک پشوو بدن".

کچه که پیکه نی، به ئارامی وه لامی دایه وه: "نیگه رانی من مه بن، هیلاک نیم".

ساشنکا ته وهی له گه ل کردن و رۆیشت.

دایکی و نیکۆلا له په نجه ره که نزیک بوونه وه و سه یریان ده کرد. له حه وشه که رۆیشته ده ر و له پشت ده رگا ئاسنییه که له به ر چاو ون بوو... نیکۆلا به ئارامی فیکه ی لئ ده دا، له پشت میزه که دانیشته و پینووسی به ده سته وه گرت.

دایکی به نارامی وتی: "ساشنکا ئه و کاره دهکات و ئه مه ده بیته هوی نارامبوونه وهی".

نیکولا وه لآمی دایه وه: "به لی". سهیری دایکی کرد. به دم پیکه نینه وه پرسى: "دایکه، رۆژگار ئه م پیاله ژههره ی له لیوهکانی تۆ دوور خستۆته وه، هه رگیز ئاخرت بۆ ئه و پیاوه هه لئه کیشاوه که خۆشت دهویست؟"

دایکی دهستی جولاند و وتی: "ئه وه چ قسه یه که؟ من و ئاخ هه لکیشان؟ ته نیا له وه دهترسم نه کا ناچارم بکه ن شوو به یه کیک له وان بکه م..!"

- که ست خۆش نه ویستوه؟

ساتیک بیرى کرده وه و وتی: "هاورپی ئازیز، بیرم نییه.. له وانیه که سینک بوو بیته له و زیاترم خۆش ویستبیت، ئه مه هیچ گومانی تیدا نییه، به لام بیرم نایه ته وه".

دایکی سهیری کرد و به خه میکی ئازار به خش گه یشته ئه م ئه نجامه: "میرده که م ئه وه نده ی لیداوم، رووداوهکانی پیش ئه وه م بیر نایه ته وه. وهک بللی هه موو شتیک له یادگه مدا سرا بیته وه".

بۆ ساتیک رۆیشته دهر و کاتیک گه رایه وه، نیکولا به میهره بانى وهک ئه وه ی بیره وه ریبیهکانی به وشه ی دلگیر و عاشقانه نه وازش بکات، وتی: "دهبینن... منیش وهک ساشنکا چاره نووسیکم هه یه. کچیکم خۆش دهویست، کچیکی جوان و وهک ئه ستیره ی رینیشاندهرم بوو. هیشتا خۆشم دهویت بۆ هه میشه و به هه مان ئه ندازه... به گیان و دل خۆشم دهویت".

دایکی ده بیینی بلیسه یه کی گه رم و سووتینه ر له چاوهکانی نیکولا دهره وشیته وه. سهری خسته ناو دهستی و سهیری شویتینکی دوور، زۆر دووری دهکرد. وهک بللی له شولاری باریک، به لام به هیزی وهک لاسکه گیایه ک رووه و خۆر ده جولیته وه.

دایکی وتی: "دهی به یه که وه زه ماوه ند بکه ن!"

- پینج ساله شووی کردووه!

- بۆچی زهماوهندت له گه‌ل نه‌کرد؟ ئه‌ی ئه‌ویش تو‌ی خو‌ش نه‌ده‌ویست؟

دوای چهند ساتیک تیرامان، وه‌لامی دایه‌وه: "پیم واینت خو‌شی ده‌ویستم... ته‌نانه‌ت دلنیام، به‌لام شانسه‌ هاو‌ریمان نه‌بووو. کاتیک ئه‌و ئازاد بوو، من له‌ زیندان بووم و کاتیک من ئازاد بووم، ئه‌ویان شاربه‌ده‌ر کردبوو. ئیمه‌ش وه‌ک ساشنکا و پا‌قل بووین. سه‌رئه‌نجام بۆ ماوه‌ی ده‌ سال بۆ سیبیریا دووریان خسته‌وه... دووریه‌کی مه‌ترسیدار و به‌ ئازار! ده‌مویست به‌ دوایدا برۆم، به‌لام هه‌ردووک شه‌رممان ده‌کرد و من مامه‌وه.. له‌وئ له‌گه‌ل یه‌کیک له‌ هاو‌ریکانی من که‌ کورپکی زۆر باشه‌، یه‌کتریان ناسی، پیکه‌وه له‌ زیندان هه‌لاتن و ئیستا له‌ ده‌ره‌وه‌ی و‌لات ژیان به‌ سه‌ر ده‌بن."

نیکۆلا چاویلکه‌که‌ی لا‌برد و پاکی کرده‌وه. دو‌اتر له‌ به‌رامبه‌ر رووناکی سه‌یری شووشه‌که‌ی کرد و دووباره‌ پاکی کرده‌وه. دایکی سه‌ری له‌قاند و وه‌ک هاوخه‌می وتی: "ئاخ! هاو‌ریکه‌م..!"

پلاگه‌ جه‌رگی بۆی سووتا، به‌لام هه‌ستی دایکانه‌ ناچاری کرد بزه‌یه‌ک بکات. نیکۆلا دووباره‌ پینووسه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و وتی: "ژیا‌نی خیزانی، هی‌زی شو‌رشگی‌ری له‌ که‌سه‌کان ده‌گریت، به‌لی، که‌می ده‌کاته‌وه، مرۆ‌ف مندالی ده‌بیت، پینووستی به‌ پاره‌ی زیاتره‌ و بۆ به‌ده‌سته‌ینانی نان ده‌بیت کار بکات... شو‌رشگی‌ری راسته‌قینه‌ ده‌بیت بن ئه‌وه‌ی هی‌لاک بیت، هی‌ز و وزه‌ی به‌ کار به‌ریت، بۆ ئه‌م کاره‌، کاتی پینووسته‌، به‌لام به‌ هۆی شه‌که‌تی یان خو‌شویستنی که‌سیک دوا ده‌که‌وین، ده‌توانین بلین خیا‌نه‌ت له‌ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی خه‌لک ده‌که‌ین."

ده‌نگی به‌هیز بوو، هه‌رچه‌نده‌ ره‌نگ به‌ روخساریه‌وه‌ نه‌ده‌بینرا، به‌لام له‌ چاوه‌کانیدا هی‌زکی له‌بن نه‌هاتوو ده‌دره‌وشایه‌وه. دووباره‌ له‌ ده‌رگایان دا و نیکۆلا قسه‌که‌ی بری. لۆدمیلا بوو. به‌ هۆی سه‌رما

سەرکولمەکانی سوور ببوونەو. له کاتیکیدا پیللوهکانی دادهکەند، به توورەیی وتی: "رۆژی دادگایی دەستینشان کراوه، یەک هەفتەیی تره!"

نیکۆلا له ژوورەکه یهوه هاواری کرد: "دانیای؟"

دایکی بئ ئەوهی بزانییت نیکه رانییه کهی به هۆی ترسه یان خۆشحالی، به رهو لای لۆدمیلا رۆیشت. لۆدمیلا به دوایدا رۆیشت و به دهنگی نزم و گالته ئامیز وتی: "به لئ! یاریده دهر شستاک، داواکاری گشتی، داوانامه یه کی تازه ئاماده کردووه، له دادگا به ئاشکرا ده لئیت که حوکمه که یان پیشتەر دهر کراوه. چ واتایه کی هه یه؟ بۆچما ده ولت ده ترسیت فەرمانبه رهکانی به نه رمی له گه ل دوژمنه کانیدا هه لس و که وت بکه ن؟ دیاره ده ولت و یرای ئەوهی که پیشتەر هه ولی داوه نۆکه رهکانی فییره گهنده لی بکات، به لام دیسانیش برۆای به هه چ و پووچی ئەوان نییه."

لۆدمیلا له سهر کورسیه که دانیشت و سهرکولمهکانی پاک کردهوه. سووکایه تی کردن له چاوهکانی دهباری، له کاتیکیدا دهنگی سات له دوای سات توورەتر ده بوو. نیکۆلا پئی وت: "بئ هۆ بارووته کان به فیرو مه دن... دهنگی ئیوه به گوئی ده ولت ناگات..."

ئه لقهکانی دهوری چاوی لۆدمیلا ره شتر بوو و سیبه ریکی هه ره شه ئامیزی خسته سهر روخساری. له کاتیکیدا لیوی ده گه ست، وتی: "من نه یاری ده ولته م، ئەگه ر بمکوژیت، مافی خۆیه تی، دوژمنی ئەوم، به لام بۆ به رگری له ده سه لاته که ی بۆچی خه لک به لاریدا ده بات؟ بۆ که سانی وه ک من ناچار ده کات سووکایه تی یان پئ بکه م؟ بۆچی رۆحی من به گهنده لییهکانی خۆی ژه هراوی ده کات؟"

نیکۆلا پیللوهکانی له یه ک نزیک کردهوه و سه ری له قاند و له ژیر چاویلکه که سه یری کرد. ئەم ژنه گهنجه له قسه که ی به رده وام بوو وه ک بلئی ئەو که سانه ی رقی لیانه، له به رده میا بن. دایکی به وردی گوینی له قسهکانی ده گرت، به لام تی نه ده گه یشت و تووتی

ئاسا هه مان وشه ی دووباره ده کرده وه: ”دادگایی، ههفته یه کی تر... دادگایی...”

پلاگه نهیده توانی بیر له و شته بکاته وه که ئه گهری هه یه روو بدات و ئه وه ی که دادوهره کان چۆن له گه ل پاقل هه لئس و که وت ده که ن، به لام ههستی به نزیکی روو داویکی به ئازار ده کرد که ره ههندی بی به زه بیانه و توندوتیژی و نامرۆفانه ی هه بوو. ئه ندیشه کان میشکیان ئالۆز کرد و هه لمیکی شینباو له بهرچاوی کۆبۆوه و بردیه ناو شتیکی سارد و لینچ و قیزه ون، هیلنجی هه دا، رۆیشه ناو خویتی، کاری له دلی کرد و هه موو ئازایه تییه کی له ناخیدا خنکاند.

نيكولا سهرى له قاند. ساشنكا وتى: "هه موو شتيك ئامادهيه، به لام گومانم له سهر كه وتنى پلانه كه ههيه. زيندانييه كان هه مووى له يهك كاتدا ديتنه هه وشه و پياسه دهكهن، كاتيگ په يژه كه ببينن، زور به يان ده يانه ويئت هه ليين و خو يان رزگار بكه ن".

چاوه كانى داخست و بئ دهنگ بوو. دايكى لى نزيك كه وته وه.
- به م پنيه، كيشه بو يه كتر دروست دهكهن.

ههر سنيكان لاي په نجه ره كه وه ستابوون و دايكى له پشت سهرى نيكولا و ساشنكا بوو. گفتوگوى خيراى ئه وان هه ستيكى ناموى له پلاگه دا به ئاگا ده هيتايه وه. له ناكاو وتى: "منيش ده روم".

ساشنكا پرسى: "جه نابت بوچى ده روى؟"

نيكولا پيشنيارى كرد: "نا، هاوړى گيان، تو مه چوره ئه وى! له وان هه روو داويكى ناخوش روو بدات.

دايكى سهرى كردن. به ئارامى و پيداگرانه دو باره ي كرده وه: "بو نا، ده روم".

نيكولا و كچه كه سهرى يه كتر يان كرد. ساشنكا سهرى به رز كرده وه و وتى: "دياره".

رووى كرده دايكى، قولى گرت و به ميهره بانى و هاوړنيانه پنى وت: "له گه ل ئه وه شدا ئاگادارت ده كه مه وه، به لام هيواكه ت به خوړاييه..."

دايكى به ده ستي له رزوك ساشنكاى به ره و لاي خو ي راکيشا و وتى: "نازيزم، من له گه ل خو تان به رن، نابه ئه رك بو ئيوه! منيش

ده بيت ببينم... پيم وا نييه پلانى هه لاتنه كه يان سهر بگريت".
كچه كه به ساده يى به نيكولاى وت: "با بيت".

نيكولا سهرى داخست و وتى: "ئه وه له ده ستي تودايه".

- به لام دايكه، ئيمه ناتوانين له وى پيکه وه بين. تو برؤ بو ناو كيگه كان، باخه كان... له وى مرؤف ده توانيت ديواره كانى زيندان

ببينت، ئه گينا له وان هه ليت پرسن له وى چى ده كه ي؟

پلاگه به دلنياييه وه وتى: "هه رچونيك بئ وه لاميك ده دوزمه وه".

ساشنڪا وتي: ”بیرت نه چيٽ پاسهوانه کاني زيندان ده تناسن. ئه ي
 ئه گهر له وي بتيبنن؟“
 داڻڪي وتي: ”ناميين.“

له ناڪاو ئه و هيوايه ي هه ميشه له ناخيدا خه وتبوو، بي ئه وه ي
 هه ستي پي بڪات، به ئاگا هاته وه. له کاتيڪدا جلي ده پوشي، وتي:
 ”له وانه يه ئه ويش...“

دواي سه عاتڪ پلاگه له ناو كيگه کاني نزيڪ زيندانه كه بوو.
 بايه كي خيرا هه ليڪرد و له ژير داويتي ده ئالا و بهر زهوي به ستوو
 ده كه وت. له کاتيڪدا په رڙيني باخيكي ڪونه ي ده جولاند، به توندي
 خوي ده ڪيشا به ديواري ڪوني زيندان، ده گه يشته حهوشي زيندان،
 هاواره کاني زينداني ڪو ده ڪرده وه و له گهل خوي بو ئاسماني
 ده بردن. هه وره کان له جولهدا بوون و هه نديڪ کات پانتايي شيني
 ئاسمانيان پيشان دها.

شار له پشت سهري داڻڪي راخراپوو، له به رده مي گورستانڪ له
 لاي راست و له بيست مه تري زيندانه كه ده بينرا. نزيڪ گورستان
 دوو سه ربا زه سينيڪيان ده سووراند هوه و به هه نگاهه قورسه کانين
 به ريدا ده روڙيستن، فيڪه يان لي دها و پنده كه نين.

داڻڪي له سه ربا زه کان نزيڪ كه وته وه و وتي: ”سه ربا زه کان،
 بزنه كه ي منتان نه بينيوه؟ بو ئيره نه هاتووه؟“
 يه ڪيان وه لامي دايه وه: ”نا، نه ماننيوه.“

به ئارامي دوور كه وته وه، له وان تيپهري و له کاتيڪدا به دزيه وه
 سهيري ده ڪردن، به رهو ديواري گورستانه كه روڙيشت. له ناڪاو
 هه ستي ڪرد قاچه کاني قورس ده بن وهڪ ئه وه ي به زهوي به ستوو
 لڪابن. له سوچي زيندانه كه چرا هه لگيرسيته ريڪ كه پشتي له ژير
 په يڙه يه كي بچوڪ چه ماڙوه، ده رڪه وت له کاتيڪدا وهڪ هاوڪاره کاني
 رايده ڪرد. پلاگه ترسا و سهيريڪي سه ربا زه کاني ڪرد.

ئه وان ده وهه ستان و ئه سه په كه به ده وريانا ده سوورايه وه. دواتر بيني

ئەو پیاوھ هینشتا هیچ نەبوو، پەیزەھی بە دیوارەکەوھ نا و بە ئارامی سەرکەوت. بە دەست جولەیهکی کرد و خیرا ھاتە خوار و لە سوچی دیواری زیندانەکە لە بەرچاوانەما. دلی دایکی خیرا لیی دەدا. خولەکەکان بە هیواشی تێپەر دەبوون. پەیزەکە لە نیوان پەلەکانی قور و گەچی رژاودا بە دژواری دەبینرا کە خشتەکان لە ژیریەوھ دەرکەوتبوون. لە ناکاو لە سەر دیوارەکە سەری رەشی ریبین دەرکەوت، دواتر جەستەھی، بەرەو لایەکی دیکە رۆیشت و ھاتە خوارەوھ. کەسی دووھم کە کلایکی پەشمی لە سەردا بوو، ھاتە دەر و ھاوشیوھێ گۆلەیهکی رەش لە سەر زەوی تلا و دیار نەما. ریبین ھەلستا، سەیری دەوروبەری خۆی کرد و سەری لەقاند. دایکی لە بەرخۆیەوھ دەیووت: "راکە... راکە..!"

گۆیچکەھی دەزرنگایەوھ، ھاوارەکان لە نزیک ئەو دەبیستران. سەری سینیەم کە قژی بۆر بوو، لە سەر دیوارەکە دەرکەوت. دایکی وشک بوو، دەستی خستبووھ سەر سنگی و لەو دیمەنەھی دەروانی. سەری بۆر و رۆخساری بی موو لە ھەوادا بەرز بۆوھ وەک ئەوھێ بیھویت لە جەستەھی جیا بییتەوھ، دواتر لە پشت دیوارەکە دیار نەما. ھاوارەکان زیاتر و خیراتر دەبوون. با، ئەوانی لەگەل دەنگی فیکە گۆی ئازاردەرەکان لە ھەوادا بلاو دەکردەوھ. ریبین بە دریزایی دیوارەکە دەرۆیشت، دواتر لەو زەویبەھی زیندانی لە مالەکانی شار جیا دەکردەوھ، گوزەری کرد. دایکی وای زانی بە خاوی و هیواشی دەروات و سەری زۆر بەرز دەکاتەوھ. بە دلناییبەوھ ئەو کەسانەھی دەیانینی، ھەرگیز سیمایان فەرامۆش نەدەکرد.

پلاگە لە بەر خۆیەوھ وتی: "خیراتر، خیراتر..!"
لە ھەوشی زیندان، خرەھی شووشەھی شکاو بە گۆی گەیشت. سەربازەکە بە ھەموو ھیزی ئەسپەکەھی بۆ لای خۆی رادەکیشا و سەربازەکەھی تر دەستی بە دەمیەوھ گرتبوو و رووھو زیندان ھاواری دەکرد. دواتر گۆیی گرت و سەری بۆ ئەملا سوورپاند. دایکی

به سیمایه کی تیکشکاو سهیری دهکرد، چاوهکانی هه موو شتیکی دهبینی، به لام برّوای نه دهکرد. هه لاتنیک که به گه وره و مه ترسیداری دهبینی، خیراتر و ساده تر له وهی پیشبینی دهکرا، جیبه جی بوو. له کولانه که، شوینه واری ریبین سی نه بینی. ته نیا پیاویکی بالابه رز که پالتویه کی دریژی له به ردا بوو ده بینرا و کیژوله یه ک که رایده کرد. سی چاودیر له سوچی زیندانه که ده رکه وتن و ده ستیان بۆ پیشه وه دریژ کرد بوو. یه کییک له سه ربازه کان بۆ لایان رویشت. ئه وی تر به دواي ئه سپه که وه بوو و هه ولی دها سواری بیت و ئه سپه که نه یده هیشت.

دایکی وای زانی هه موو شتیکی له گۆراندایه. ده نگدانه وهی به رده وامی فیکه لیدان، بی هیوایانه هه وای ده بری. ئه و کاته پلاگه ههستی به مه ترسییه که کرد. به له رزه له رز به دریژی دیواری گۆرستانه که ریگه ی بری، له کاتیکدا پاسه وانه کان به چاو سه یریان ده کرد و به دوايه وه بوون. پاسه وانه کان و سه ربازه کان به ره و زیندانه که رویشتن و هاوشیوهی ئه و دوو سه ربازه ی دیکه دیار نه مان. لیپرسراوی زیندانی بینی به ره و هه مان شوین ده روات. قوچچه ی جلکه فه رمییه که ی کراوه بوو. پاسه وانه کان سه روکه له یان ده رکه وت و خه لک کۆ بوونه وه...

با گیژی ده خوارد و وه ک ئه وهی خو شحال بیت، به شیک له هاواره تیکه ل و پیکه له کانی به گوینی پلاگه گه یاند: "هیشتا له وییه!"
- په یژه که؟

- چۆن؟ خوا له ناوتان به ریت؟

دووباره دهنگی فیکه فیک بیسترا. ئه م ئازاوه بووه هوی خو شحالی دایکی. هه نگاوه کانی خیراتر کرد و به خو ی وت: "که واته ده کرا..!"
ئه گه ر بیویستایه، ده یتوانی!"

له ناکاو له پشت دیواری گۆرستانه که دوو پاسه وان و سه رپاسه وانیکی بینی.

سهر پاسهوان هاواري ڪرد: ”بوهسته..! پياويڪي ريشنت نه بيني ليرهوه بروت؟“

به پهنجه دهشتايهڪه ي پيشان دا و به ئارامي وتي: ”به لي، له ويوه رويشت“.

سهر پاسهوان هاواري ڪرد: ”ڙگورف، خيرا فيڪه ليده! زور ده ميڪه؟“
- ته گهر هه له نه بم، خوله ڪيڪ پيش ئيستا.

دهنگي فيڪهڪه نه يهيشت دهنگي تهو بيستن. بي تهوه ي چاوه ري ي وه لام بيت، سهر پاسهوان به ناو ته پولاڪه يهڪ گلي به ستوودا رايڪرد، له ڪاتيڪدا به دهسته ڪاني باخهڪه ي پيشان دها. تهو دوو پاسهوانه فيڪه يان لي دها و به دوايدا رويشتن...

دايڪي بڙ ساتيڪ به نيگا شويٽيان كهوت و گهرايهوه بڙ مال. بي تهوه ي بير له شتيڪي تايهت بڪاتهوه، داخي ده خوارد. خه مبار و دلتهنگ بوو... ڪاتيڪ له شارهڪه نزيڪ كهوتهوه، گاليسڪه چيههڪه وهستاندي. سهري بهرز ڪردهوه و له ناو گاليسڪهڪه گهنجيڪي سميل خورمايي بيني، شهڪهت و ماندوو ديار بوو. تهو يش سهيري دايڪي ڪرد. به لاري دانيشتبوو و پي دهچوو له بهر تهوه بووييت شاني راستي بهرزتر له شاني چهپي دهر دكهوت...

نيڪولا به خوشحالي ناميزي بڙ دايڪي ڪردهوه.

- جهنابت باش و تهنروستي؟ چي بوو، چي روي دا؟

- پيم وا بيت پلاننهڪه سهرڪهوتوو بوو...

دايڪي وهڪ تهوه ي بيهويٽ بچوڪترين ورده ڪاريهڪان به بيري خوي بيٽيهوه، چونيته ي هه لاتنهڪه ي به شيويهڪ دهگيزايهوه وهڪ تهوه ي له كهسيڪي ديڪه ي بيستيٽ، به لام خوي برواي پي ناکات. نيڪولا دهسته ڪاني له يهڪ خشاندي وتي: ”ده بيني، شانسمان هه يه! به لام زور نيگه راني جهنابت بووم. ناتواني ويٽاي بكهيت..! دايڪه، له دادگايي مهترسه... هه رچي زووتر ته نجام بدريت، روي ئازادي پاقل نزيڪتر ده بيتهوه. بروا بڪه! له وانه يه له ڪاتي رويشتن بڙ سيبريا

بتوانیت هه لیبیت، خوا بکات حوکمی دوورخستنه وهی بۆ ده ربکه ن".
دواتر باسی دادگای کرد. دایکی گوئی له قسه کانی ده گرت،
ههستی کرد نیکۆلا له شتیک ده ترسیت و ههول دهدات دنیایی به و
ببه خشیت ...

دایکی وتی: "ئیه وه وانیه پیتان واییت من له گه ل دادوره کان قسه
ده که م و سکا لانه میان پی دده م؟"

له پر نیکۆلا هه لستا، دهستی راوه شانده و به دلتهنگی هاواری کرد:
"ئه وه چ قسه یه که ده یکه ی؟ هه رگیز بیرم له شتی وا نه کردۆته وه."
دایکی له پشت دیواری گۆرستان خۆی شارده وه. له دووره وه
بینهری هه لاتنی سه رکه وتوانه ی زیندانییه کان بوو. قاچی له زه وی
ده دا و ده یووت: "رابه کن..! لیره دوور بکه ونه وه!"

- راسته، ده ترسم! ده ترسم و نازانم له چی ده ترسم!

پلاگه بی دهنگ بوو، چاوی به ژووره که دا ده گیزا.

- هه ندیک کات گومانم ده کرد گالته به پاقل ده که ن، سووکایه تی پی
ده که ن و پی ده لین: "هۆی لادییی! کوره لادییی! به ته مای چیت؟"
پاقل که سیکی له خۆرازییه و وه لامیان دهداته وه ... هه رچه نده ئاندری
گالته یان پی ده کات. ئەم مندا لانه ی ئیمه زوو تووره ده بن. ئەوسا به
خۆم ده لیم: "ئه گه ر هه ر رووداویک روو بدات، ئەگه ر یه کیک له وان
هه لپچیت ... ئەو کات دادگا وه ها سزایه کیان بۆ ده بریته وه که چیت
نه توانین مندا له کانمان ببینینه وه."

نیکۆلا به خه مباری ریشی راده کیشا و بی دهنگ بوو. دایکی به
ئارامی دریزه ی پیدا: "ناتوانم ئەم بیرکردنه وانه له مینشکم دوور
بکه مه وه. دادگا مه ترسیداره! لیکۆلینه وه له هه موو شتیک ده که ن،
هه موو شتیک هه لده سه نگین ... به دوا ی راستیدا ده گه رین! راستی
تال و به ئازاره! سزادان مه ترسیدار نییه، به لام دادگایی کردن و
هه لسه نگاندنی راستی تۆقینه ره! نازانم چۆن بیلیم..."

ههستی کرد نیکۆلا درک به مه ترسی ئەو ناکات و له بهر ئەوه

روونكردنه وه كانى زياتر كۆت و به ندى بۆ دروست ده كات.

ویڤنه‌ی (23)

سئ رۆژ بۆ ده‌ستپێکردنی دادگاییه‌که، ترسیکی سه‌یر ناخی پلاگه‌ی گرته‌وه و کاتیکی رۆژی دادگایی گه‌یشت، ئه‌و قورساییه‌ی پشتی چه‌ماندبووه، له‌گه‌ڵ خۆی بردی بۆ دادگا. له‌ کۆلان، دراوسی کۆنه‌کانی گه‌ره‌کی ناسییه‌وه و بۆ سلاوکردن لییان، بی ده‌نگ سه‌ری دانه‌واند و خیرا له‌ ناو خه‌لکه‌ خه‌مباره‌که‌ ریگه‌ی بۆ خۆی کرده‌وه و له‌ ریره‌وه‌کان و دواتر له‌ هۆلی دادگا چاوی به‌ بنه‌ماله‌ی تۆمه‌تباران که‌وت. به‌ خه‌مباری قسه‌یان ده‌کرد و دایکی له‌ قسه‌کانیان تی نه‌ده‌گه‌یشت. به‌ هۆی ئاپۆرای جه‌ماوه‌ره‌که‌ هه‌ستیکی ناخۆشی لا دروست بوو و زیاتر ئازاری دا.

سیزۆف لای خۆی جیگه‌ی بۆ کرده‌وه و وتی: "دانیشه‌!". دایکی دانیشت، چرچی کراسه‌که‌ی ساف کرد و له‌ ده‌وروبه‌ری روانی. به‌ شیوه‌یه‌کی نامۆ شریتی سه‌وز و سوور، په‌له‌ و قه‌یتانی زه‌رد و ناسکی ده‌بینی. ژنیکی که‌ له‌ ته‌نیشتی بوو به‌ ئارامی وتی: "کورپه‌که‌ت، کورپه‌که‌می به‌دبخت کرد!"

سیزۆف قسه‌کانی ئه‌و ژنه‌ی بری و وتی: "ناتالی، ده‌مت داخه‌!" دایکی سه‌یری ئه‌و ژنه‌ی کرد. دایکی سامۆئیلۆف بوو و که‌میکی له‌ ولاتر باوکی وه‌ستاوو که‌ سه‌ری که‌چه‌ل و روخساری قۆز و ریشه‌ سووره‌که‌ی وه‌ک باوه‌شین رازاندبووه. پیلوه‌کانی چرچی تی که‌وتبوو، سه‌یری پیشه‌وه‌ی ده‌کرد و ریشی ده‌له‌رزی. له‌ په‌نجه‌ره‌ی به‌رزی هۆلی دادگاوه‌ رووناکییه‌کی یه‌کسان ده‌هاته ژوور، کلوه‌ به‌فره‌کان له‌ سه‌ر شووشه‌که‌ ده‌خلیسکان. له‌ نیوان په‌نجه‌ره‌کاندا وینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی تیزار له‌ چوارچیوه‌یه‌کی ئه‌ستووری

زيريندا ده بينرا. ده وروبهرى چوارچيويه كه چلكن بوو و پهرده قورسه هه لواسراوه كانى په نجره كان نه ملاولاي داپوشيبوو. له به رامبهر وينه كه، ميژيكي داپوشراو به ماهوتى سهوز، كه م تا زور دريژاي هوله كه ي داگير كردبوو. له لاي راست، له پشت توړيكي ئاسنين، دوو كورسى دار ده بينرا و له لاي چهپ، دوو ريز كورسى حه وانده و ه ي سوور. خزمه تكاره كان به به روانكه ي سهوز و قوپچه ي زيرين به ئارامى هاتوچويان ده كرد. له و ژينگه گوماناوييه دا، چه چه كان ده له رينه وه و هه ست به بو نيكى نامو ده كرا كه ديار نه بوو له كوئوه ديت.

رهنگه كان و زريقه و بريقه كان چاوه كانى زهق ده كرده وه. مرؤف هه ستى ده كرد له ناو ترسيكى په ريشاندا نغرؤ بووه. له ناكاو كه سينك به دهنگى به رز قسه ي كرد. هه مووان هه لستان. دايكى ترسا و هه لستا و خوى به قولى سيزؤف-ه وه گرت. له گوشه ي چهپ، ده رگا كرايه وه و پيره پياويكى كورته بالا و چاويلكه له چاو تلاوتل هاته ژوور. مووى بناگوئى له سهر دهم و چاوى بچوك و خوله ميشى ده له ريبه وه و لئوى سهره وه ي كه تاشرابوو، ده برده ناو ده مى. ئيسقانه ده رپه رپوه كانى سهر گوناي و چه ناگه ي كه وتبووه سهر يه خه ي جلكه فه رميه كه ي، وهك بلئى ملي پيوه نه بوو. گه نجيكى بالا به رز، پيره پياوه كه ي راگرتبوو. له پشت سهرى ئه وان سى كه س كه جلكى زريقه و بريقه داريان پوشيبوو و سى كه سيش به جلى ئاسايى ده رويشتن.

ماوه يه كى دوورودريژ به ده ورى ميزه كه راويژيان كرد و دانىشتن. دواتر يه كيك له وان كه كو سه بوو، قوپچه كانى جلكه فه رميه كه ي كرده وه و بيخه م و له كاتيكدا لئوه نه ستووره كانى به قورسى ده جولان، له گه ل پيره پياوه كه قسه ي كرد. پيره پياوى شل وشه ويق گوئى له قسه كانى ده گرت. دايكى دوو په له ي بچوكى بى رنگى له پشت شووشه ي چاويلكه كه ي بينى.

نزیک میزیکى نووسینی باریک، له کۆتایی میزه گه وره که، پیاویکی بالابه رزی که چهل به دم کۆکینه وه، لاپه ره کانی هه ل ده دایه وه. پیره پیاوه که بۆ پیشه وه نوشتایه وه و قسه ی کرد. یه که م وشه ی به پاراوی وت، به لام وشه کانی دیکه له سه ر لیوی ده خزان..
- رایده گه یه نم...

سیرۆف دایکی راوه شانده، هه لستا و وتی: "سه یرکه!" له پشت تۆره ئاسنینه که ده رگایه ک کرایه وه و سه ربازیک که شمشیریکى خستبووه سه رشانی، هاته ژوور. دواتر پاقل، ئاندری، فیدیا مازین، براكانى گۆسۆف، سامۆئیلۆف و پینچ گه نجی تر هاتنه ژوور. دایکی ئەم پینچ گه نجی دوايى نه ده ناسی. پاقل پیده که نی و ئاندری به ئیشاره ی سه ر سلّوی له دایکی کرد. پیکه نین و سیما و وره و هیزی ئەوان شکۆی هۆله که ی ده شکاند و رووناکی زیاتری پی ده به خشی. بریقه ی زیچنی جلکه فه رمیه کان که م بوویه وه. شنه یه ک له بویری و دنناییه کی سه رخۆشانه دلّی پلاگه ی فینک کرده وه. له پشت سه ری ئەو، له سه ر ئەو کورسیانه ی خه لک تا ئەو کاته چاوه ری بوون، ده نگه نامۆکان وه لامی سلّوی تۆمه تبارانیان دایه وه.

دایکی بیستی سیرۆف ده لیت: "ناترسن!" لای راستی دایکی، سامۆئیلۆف ئاخیکى هه لکیشا.

ده نگى به هیز به رز بۆوه: "بی ده نگ!"

پیره پیاوه که وتی: "ئاگادارتان ده که مه وه..."

پاقل و ئاندری له ته نیشته یه ک بوون. دواتر مازین، سامۆئیلۆف و براكانى گۆسۆف هه موویان له ریزی پیشه وه دانیشتبوون. ئاندری ریشی تاشیبوو و سمیلّی هاتبۆوه و نووکی سمیلّی ده گه یشتنه وه یه ک و سه ره خره که ی وه ک سه ری پشيله ده رده خست. روخساری جدی بوو. له سه ر لیوی سه ره وه ی مازین دوو هیلّی تۆخ، سیبه ری خستبوو. ده م وچاوی قه له و ده رده که وت. سامۆئیلۆف وه ک پیشت

قزى لوول بوو و ئىفان گۆسۆف وهك هه مېشه پېده كه نى .
 سيزۆف سه رى داخست و ئاخىكى هه لكيشا و وتى: ”فېديا! فېديا!“
 دايكى به ئاسانى هه ناسه ي دها و گوئى له پرسياره بى ناوه رۆكه كانى
 پيره پياوه كه ده گرت كه بى سه ير كردن و به سه رى بى جو له له
 سه ر يه خه ي جل كه فه رميه كه ي، پرسيارى له تۆمه تباران ده كرد.
 پلاگه وه لامه كورت و له سه رخۆكانى كوره كه ي ده بېست. هه ستي
 كرد سه رۆكى دادگا و دادوه ره كان نابيت كه سانىكى خراپ و بى
 به زه يى بن. به وردى سه يرى قه لافه تى ده كردن و هه ولى دها
 خوئنده وه بۆ هه سته كانيان بكات بۆ ئه وه ي بليسه ي ئوميدىكى تازه
 له دلى هه لېگيرسي ت.

ئه و پياوه ي كه وهك بليى ده مامكىكى چىنى خستۆته سه ر ده م و چاوى،
 بى منه تانه به لگه يه كى ده خوئنده وه. ده نگه خه مليوه كه ي، هۆله كه ي
 پر ده كرد له خه م و ئاماده بووانى بىزار ده كرد. چوار پاريزه رى
 به رگريكار به ئارامى له گه ل تۆمه تباره كان قسه يان ده كرد.
 سىمايان شاد و نيشانه ي به هيزى بوو، مرۆقى ده خسته بىرى بالنده
 ره شه گه و ره كان.

لاى راستى پيره پياوه كه، دادوه رىكى ورگزلى چاو بچكۆله، له سه ر
 كورسيه ك پالى لى دابۆوه و، لاي چه پ، پياويكى چه ماوه ي سميل
 سوورى ره نگ بزركاو ده بىنرا كه وهك كه سىكى ماندوو پشتى به
 كورسيه كه وه دابوو، پيلوه كانى تا نيوه داخستبوو و بىرى ده كرده وه.
 داواكارى گشتيش، ماندوو و شه كه ت و بىزار ده رده كه وت. پياويكى
 چوارشانه ي به هيز، بىر مه ندانه ده م و چاوى ده خوراند. نوينه رى
 خانه دانه كان كه قزى خۆله مېشى و روخسارى سوور و قيزه ون
 و ريشى دريژ بوو، چاوه گه و ره كانى به ناو خه لكه كه دا ده گىرا.
 قايمقام به رواله ت ورگه زله كه ي دلته نگى ده كرد و هه ولى دها
 له ژىر پالتۆكه ي بىشاريته وه، به لام به رده وام ده خزا و ده رده كه وت.
 پاقل به دهنگى به رز وتى: ”ليره نه تاوانبارى لىيه نه دادره س، ته نيا

دیله کان و براوه کان ده بینرین... ”

بی دهنگی بالی به سهر هۆله که دا کیشا. ماوهی چه ند چرکه، گوئی دایکی جگه له دهنگی پینووس له سهر کاغز و ترپه ی دلی خوئی، هیچی نه ده بیست.

سه روکی دادگا وای پیشان دا که گوئی له شتیک ده گریت و چاوه روانه. هاوکاره کانی جو له به کیان کرد. ئەوسا وتی: ”به لئی! ئاندری ناخوکا، دان به تاوانه که تانا ده نین؟“

که سیک له به رخۆیه وه وتی: ”هه ستنه سهر پین! هه ستنه سهر پین!“ ئاندری به هیواشی هه لستا و له کاتیکدا سمیلی با دها، سهیری پیره پیاوه که ی کرد. شانەکانی بهرز کرده وه و به دهنگه خه مبار و کیشداره که ی وتی: ”دان به چ تاوانیکدا بنیم؟ نه که سم کوشتووه، نه دزیم کردووه، ته نیا ئەم دامه زراوه یه م قبول نییه، خه لک ناچار ده کات یه کتر روت بکه نه وه و یه کتر بکوژن...“

پیره پیاوه که به جدی، به لام به روونی وتی: ”به به لئی یاخود نا، وه لام بده نه وه.“

دایکی ههستی کرد که له پشت سهری ئەو هاندان و وروژاندن قولت دهادت. که سانیک له دهوری دایکی چه چپیان ده کرد و ده جولان وهک ئەوهی بیانه ویت له داوه جالجالوکه ی قسه کانی کابرای ده مامک چینی خویان رزگار بکه ن.

سیرۆف به دایکی وت: ”گویت لیه چه چون وه لام دهنه وه؟“
- به لئی.

- فیدیا مازین، جه نابت وه لام بده ره وه!

- فیدیا هه لستا و به راشکاوی وتی: ”ئاماده نیم. روخساری سوور هه لگه رابوو و چاوه کانی دهره وشایه وه.“

سیرۆف هه ناسه یه کی کورتی هه لکیشا.

- داوای پاریزهرم نه کردووه... ئاماده نیم هیچ بلیم، چونکه ئەم دادگایه نایاساییه. ئیوه کین؟ بوچما گهل ئەو مافه ی به ئیوه داوه

دادگاییم بکهن؟ نا، گهل ئه و مافه‌ی پی نه داون! من ئیوه نانا سم".
دانیشت و پوخساره سوور هه لگه راوه که‌ی له پشت ئاندری
شارده وه.

دادوهره قه له وه که رووی کرده سه‌رۆکی دادگا و شتیکی پی وت. ئه و
دادوهره‌ی رهنگی هه لیزرکابوو، سه‌یریکی تۆمه‌تباره‌کانی کرد و له
سه‌ر لاپه‌ره‌که‌ی به‌رده‌می هیلی به سه‌ر چند شتیکیدا هینا. قایمقام
سه‌ری له قاند و به وریایی قاچه‌کانی جولاند. نوینه‌ری خانه‌دانه‌کان
له گهل داواکاری گشتی قسه‌ی ده‌کرد. به‌ریوه‌به‌ری شاره‌وانی گوئی
ده‌گرت، پیده‌که‌نی و لووتی ده‌سپری.

چوار پاریزه‌ره‌که به وردی گزیان گرتبوو. تۆمه‌تباره‌کان له ناو
خۆیاندا قسه‌یان ده‌کرد و فیدیا که هیشتا به دلته‌نگییه‌وه بزه‌ی
ده‌کرد، خۆی ده‌شارده‌وه.

سیزۆف به دایکی وت: "بینیت چۆن ته‌ریقی کردنه‌وه؟ له هه‌موویان
باشتر قسه‌ی کرد".

دایکی بی ئه‌وه‌ی تی بگات، بزه‌یه‌کی کرد. هه‌موو ئه‌وه‌ی رووی
ده‌دا، وه‌ک پیشه‌کییه‌کی بیزارکه‌ر ده‌هاته به‌رچاو له سه‌ر ده‌قیکی
ترسینه‌ر که ئه‌گه‌ری هه‌بوو ئاماده‌بووان وشک بگات، به‌لام له
وه‌لامه‌کانی پاقل و ئاندری-دا به ئه‌ندازه‌یه‌ک بویری و له سه‌رخۆیی
ده‌بینرا، وه‌ک ئه‌وه‌ی له مالیکی بچوکی قه‌راغ شار گفتوگو بکه‌ن،
نه‌ک له دادگا و له به‌رده‌م دادوهره‌کان. وه‌لامی توند و جه‌رگبری
فیدیا، گیانیکی تازه‌ی به دایکی به‌خشی. هه‌ستی پاکی و بویری به
ناو هۆلی دادگادا بلاو بۆوه و به جموجولی که‌سانی دواوه‌ی، دایکی
زانی له‌م هه‌سته‌دا به ته‌نیا نییه.

پیره‌پیاوه‌که پرسى: "بۆچوونی ئیوه چییه؟"

داواکاری گشتی هه‌لستا و له کاتیکیدا ده‌ستی خستبووه سه‌ر میزی
به‌رده‌می، چند ژماره‌یه‌کی هینایه سه‌ر زمان و خیرا قسه‌ی کرد.
هیچ شتیکی ترسینه‌ر له ناو وته‌کانیدا نه‌بینرا. له گهل ئه‌وه‌شدا پلاگه

ههستی کرد خه نجه ریک بهر دلی که وتوو. پیوه دانیکی دوژمانه و ئاشکرا. وای زانی ئەم ههسته به خاوی و له شیوهی ته نیکی نه شیاوی وتن، بلاو ده بیته وه. دایکی سهیری دادوهره کانی کرد، به لام له وته کانیان تی نه ده گه یشت. به پیچه وانهی چاوه روانی ئەم، ئەوان له پاقل تووره نه ده بوون و قسهی نه شیاویان نه ده کرد. ده بیینی ته واوی ئەو پرسیارانهی ده یکه ن، به لایانه وه گرنگ نییه. وهک ئەوهی به پیچه وانهی خواست و ویستیان بیت و به ئەسته م گوئیان له وه لامه کان ده گرت. هیچ شتیک بو ئەوان سه رنجراکیش نه بوو، چونکه ئاگاداری هه موو شتیک بوون.

جه ندرمه یهک له به رامبه ریان وه ستابوو و به نزمی قسهی ده کرد. هه مووان پاقل قیلاسیف-یان به بزویته ری سه ره کی له قه له م دا. دادوهره قه له وه که پرسی: "ئهی ئاندری ناخوکا؟" - ئەویش.

یه کیک له پاریزه ره کان هه لستا و وتی: "مۆلت هه یه؟" پیره پیاوه که له که سیکی پرسی: "ره خنه گرتن نییه؟"

دایکی وای زانی هه موو دادوهره کان نه خوژشن. له شیوازیان، له دهنگیان، له روخساریاندا نیشانه کانی نه خوژی ده بینرا. مرؤف ده بیینی له هه موو شتیک بیزارن، له جلکه فه رمیه کان، جه ندرمه کان، پاریزه ره کان و له به زۆردانیشتن له سه ر کورسییه کانیان و، له گوینگرتنیش بیزارن. پلاگه که متر به رپرسیانی بالای بینییوو. له چه ند سالی رابردوودا به هیچ جوړیک ئەم که سانهی نه ده بیینی، به شیوه یهک سهیری دادوهره کانی ده کرد، وهک ئەوهی تازه و مه ته ل- ئاسا و بیزارکه ر و مه ترسیدار بن.

ئه فسه ری زه ردباو قسهی ده کرد که دایکی باش ده یناسی. سه باره ت به ئاندری و پاقل قسهی ده کرد. له کاتی گوینگرتن له قسه کانی، دایکی به خوی وت: "نه فام، تۆیش له هیچ تی ناگهیت!" ئیتر به رامبه ر به و که سانهی له پشت ته لبه نده که وه بوون، نه ههستی

به به زهیی ده کرد نه ترس. ههستی به زهیی نه یده هینشت به ره و لای
 ئه وان بروات، چونکه هه موویان خوشه ویستی و میهره بانیمان بۆ
 ده نارد و دلیان فیتک ده کرده وه.

هه موویان گهنج و به هیز بوون و له سه رخۆ و جیا له کهسانی
 دیکه لای دیواره که دانیشتبوون و له گفتوگۆی بی واتای پاریز و
 دادوهره کان به شدارییان نه ده کرد.

هه ندیک جار یه کیک له وان به مه بهستی سوو ککردنی دادوهره کان
 پیده که نی و شتیکی به هاوړیکانی دهوت. ئاندری و پاقل بهرده وام
 به هیواشی له گهل یه کیک له پاریزه ره کان قسه یان ده کرد. دایکی،
 شهوی پیشوو ئه م پاریزه ره ی له ماله وه بینی و نیکولا به "هاوړی"
 بانگی کرد. مازین بزۆزتر له وان ی تر گوی ی له گفتوگۆکان ده گرت.
 ساموئیلۆف به گوی ی ئیفان گرو سۆفدا چرپاندی. دایکی سهیری
 ده کرد، هه لیسه نگاند، ئه ندیشه ی کرد بی ئه وه ی بتوانیت درک به و
 ههسته دوژمنانه یه بکات که ناخی ده گرته وه.

سیزۆف به ئانیشک و به ئارامی له دایکی دا. دایکی ئاوړی بۆ
 دایه وه. ئه م که سه هه رچه نده خوشحال بوو، به لام که میک نیگه ران
 ده هاته بهرچاو. وتی: "سه یرکه، ئه م مندا لانه چهنده له خو یان
 دلنیا ن، وهک ئاغاگان! دادگایان ده که ن بۆ ئه وه ی فیریان بکه ن خۆ
 له شتی که هه لئه قورتینن که په یوه ندی به وان ه وه نییه."

دایکی بی ئیراده دووباره ی کرده وه: "دادگایان ده که ن..."
 شایه تحاله کان له هۆله که به دهنگی بهرز و خیرا شایه تییان ده دا و
 دادوهره کان له پرسیار کردن بهرده وام بوون.

دادوهره قه له وه که باویشکی دا و به دهسته ئاوساوه کانی ده می
 گرت. هاوکاره سمیل سووره که ی رهنگی زیاتر هه لبزرا. هه ندیک
 جار قۆلی بهرز ده کرده وه و به په نجه زهختی له ناوچاوی ده کرد و
 بی ئه وه ی هیچ ببینیت، سهیری سه قفه که ی ده کرد. داواکاری گشتی
 جاروبار شتی ده نووسی و له گهل نوینه ری خانه دانه کان چه بیان

دهکرد. به پړوه بهری شاره وانی قاچی خستبووه سهر یهک و به په نجه له رانی دها و له په نجه کانی دهر وانی. قایمقام به دوو دهست ورگی گرتبوو که که وتبووه سهر ته ژنوی و سهری دهله قاند. ئەم کهسه له گهل پیره پیاوه که که له سهر کورسییه که جولای نه دهکرد، ته نیا که سانیک بوون وهک بلئی گوینان له ههوا و دهنگه کان دهگرت. ئەم دۆخه ماوه یه کی زوری خایاند.

دایکی ههستی کرد ئەو دادپهروه ریبه راسته ی رۆح به ساردی رووت دهکاته وه و ده پیشکنیت و به چاوه راست بینه کانی هه موو شتیک ده بینیت و به های هه موو شتیک دهنرخینیت، هینشتا لهم هۆله دا دهر نه که وتوو. شتیکی لی نه بوو به ئاشکرا کردنی هیز و توانای خوی دایکی بترسینیت. ته نیا روخساری بی خوین، چاوی خاموش، دهنگی ماندوو، ته میکی خه مباری شهویکی ساردی پاییزی ده بینرا. دایکی ئەم شتانه ی له دهوری خوی ده بینی.

پیره پیاوه که به روونی وتی: "رایده گه یه نم..." باقی رسته که ی له ژیر لیوه ناسکه کانی شارده وه و هه لستا..

قهره بالغی، هاواری چه په سان و سهر سورمان، دهنگی کۆکه و دهنگی پی هۆله که ی گرته وه. تۆمه تباره کانیا ن هینا. ئەوان بزهیان بوو هاواری و خزمه کانیا ن دهکرد و سهریان راده وه شاندا. دیار نه بوو ئیقان گۆسۆف له گهل کی قسه دهکات: "هاواری، بویر به..!"

دایکی و سیزۆف له هۆله که به رهو ریژه وه که رویشتن.

سیزۆفی پیر به میهره بانی پرسی: "حه ز ده که ی له کافیکه چایه ک بخۆیته وه؟ ده بیته تا یهک سه عات و نیوی دیکه چاوه ری بین."

- نا، سوپاس.

- زور باشه، که واته منیش ناچم! ئەو کورانه ت بینی؟ به جوړیک قسه ده که ن وهک بلییت راستی ته نیا لای ئەوانه و کهسانی تر لیی بی ئاگان. گویت له قسه کانی فیديا بوو؟

باوکی سامۆئیلۆف کلاو به دهست لییان نزیک که وته وه. به پیکه نین

پرسی: ”سہ بارہت بہ کورہکھی من چی دہلین؟ پاریزہری نہ گرتوہ و وہ لامیان ناداتہوہ... خوئی بہو ئہجامہ گہیشٹوہ... کورہکھی تو پلاگہ، پیئی وایہ پاریزہری ناویت! و ئہو چوار کہسہی دیکہش بہ قسہیان کردوہ...“

ژنہکھی لہ تہنیشی بوو و بہ پەرؤ ئاوی لووتی پاک دہکردهوہ. بہردہوام پیلوہکانی دہجولا. سامؤئیلؤف ریشی بہ دہستہوہ گرتبوو و بہردہوام بوو: ”ئہمہ بابہتیکھی دیکہیہ! کاتیک مرؤف سہیری ئہم شہیتانانہ دہکات بہ خوئی دہلئت بی ہؤ ئہم کارانہیان کردوہ و بی ہؤ ژیانی خوئیان لہ ناو برد و لہ ناکاو بیر دہکاتہوہ و دلئت لہوانہیہ ئہوان لہ سہر حہق بن.. مرؤف بیرری دہکہویتہوہ ژمارہیان لہ کارخانہ بہردہوام زیاد دہبیت، ہہندیک جار دہیانگرن، بہلام قہت ہہموویان ناگرن، بہ ہہمان شیوہ کہ ناتوانن ہہموو ماسیہکانی رووبار پیکہوہ بگرن! دووبارہ مرؤف لہ خوئی دہپرسیت: ئاخؤ ئہمانہ بہ ریگہی راستدا دہرؤن؟“

سیزؤف وتی: ”درکی ئہم بابہتہ بو ئیمہ دژوارہ!“
سامؤئیلؤف قسہکھی پشتراست کردہوہ و وتی: ”بہلئی، راستہ.“
ژنہکہ دواي ئہوہی ئاوی لووتی ہہللووشی، قسہی کرد: ”ہہموو ئہم دادوہرہ نہفرہتییانہ لہشساغن.“

بزہیہک ہاتہ سہر روخسارہ ژاکاوہکھی و وتی: ”پلاگہ، لہ بہر ئہوہی وتم ہہمووی ہہلہی پاقل-ہ، مہرہنجی، راستییہکھی دیار نییہ کئی لہ ہہموویان زیاتر تاوانبارہ! بیستت سیخور و جہندرمہکان سہ بارہت بہ کورہکھی ئیمہ چ راپورتیکیان خویندہوہ...؟“
ئہو شانازی بہ کورہکھیوہ دہکرد. دایکی ئہم ہہستہی دہناسی و بزہیہکی میہرہبانی ہاتہ سہر لیوی.

بہ ئارامی وتی: ”دلی گہنجہکان ہہمیشہ لہ دلی پیرہکان نزیکترہ لہ راستییہوہ.“

خہلک لہ ناو ریڑہوہکہدا دہسوورانہوہ، پؤل پؤل لہ دہوری یہکتر

کۆ دەبوونەو و بیرمەندانە باسی رووداوەکانیان دەکرد. کەس خۆی دوور نەدەخستەو، نیازی قسەکردن، پرسیارکردن و گوینگرتن لە روخساری هەموویاندا دەبینرا. لەم ریزەو تەسک و تەنگە لە نیوان دوو دیواری سپیدا، بەشیک لە خەلکە کە هاتوچۆیان دەکرد وەک ئەو هی بایەکی توند ئەوانی دوور خستبیتەو و بە دوای پەناگە یەکی پاریزراو و دنیا دا بگەرین.

برا گەورە کە ی بۆگین، وەک دیویکی گەورە، بە روخساریکی ژاکاو و چالاک دەرویشتە هەموو سوچ و قوژبنیک و دەیووت: "قایمقامی ئێرە چ کارەیه؟ ئێرە جیگە ی ئەو نییه."

باوکی کە پیرە پیاویکی وردیلە بوو، بە ترسەو سەیری چوار دەوری دەکرد و ئامۆژگاری پی دەدا: "بئ دەنگ بە کۆنستانتین! بئ دەنگ بە!"

- نا، دەمەوێت قسە بکەم، دەلێم ئەم پیاو سالی پار خزمە تکاریکی لە بەر جوانی ژنە کە ی کوشت، پیم بلین ئەو چ جوړە دادوهریکە؟ ژنی ئەو خزمە تکارە لە گەل ئەم دادوهرە دەژیت! دەبیت بیر لە چی بکەینهو؟ جیا لەو، هەمووان دەزانن ئەم پیاو دزە."

- ئای خوا یە گیان! کۆنستانتین!

ساموئیلۆف وتی: "بەلێ، تۆ راست دەکە ی! ئەمە دادوهریکی باش نییه..."

بۆگین کە قسەکانی ئەوانی بیست، خیرا لییان نزیک بۆو، دەستە یە ک خەلکی بە دواوە بوو. سوور هەلگە رابوو، دەستەکانی رادەو هساند و قسە ی کرد: "کاتیک بابە تە کە پە یو هندی بە تاوان یان دزییەو بیست، دادوهرە کان دەبیت لیکۆلینەو بکەن، واتە کەسانی ئاسایی وەک جووتیارە کان، بورژواکان! ئەو کات کە سانیک کە دژی دەوڵەتن، دەوڵەت دادگاییان بکات... دەبیت بەم شیوە بیست؟"

- کۆنستانتین، بۆچما ئەمانە دژی دەوڵەتن؟ ئاخ! ئەو باسی چی دەکە ی؟

- من زلله یهک له تۆ دهدهم و تۆ دادگاییم دهکهیت، ئاشکرایه کئی تاوانباره، بهلام له راستیدا کئی سووکایهتی کردووه؟ تۆ! تۆ!

پاسهوانیکی پیری لووتخوار، سنگی دههپهراوند و خهلهکهکهی دوور خستهوه و به پهنجه ههپهشهی له بۆگین کرد و وتی: "هۆی! قاقوکیژ مهکه! تۆ دهزانی له کویتت؟ پیتت وایه ئیره مهیخانهیه؟"

- گهورهه، ریگه بدهن، تئی دهگهه! گوئی بگرن، ئهگهه من له ئیوه بدهم و ئیوه له من بدهن و من ئیوه دادگایی بکهه، پیتتان وایه چی دهپیتت؟

پاسهوانهکه به توورپهیی وهلامی دایهوه: "ئیسستا لیره فریت دهدهمه دهروهه؟"

- بۆ کوی؟ له بهر چی؟

بۆگین سهیری دهووربهیری کرد و به ئارامی وتی: "به لای ئهمانهوه تهنیا شتیک گرنگه، ئهوهی که مروؤف بی دهنگ بیتت..."

پیرهپیاوهکه به توورپهیی وهلامی دایهوه: "تا ئیسستا ئهوهت نهدهزانی؟" بۆگین دهنگی نزم کردهوه. جیا لهمه، بۆچی خهلهک ناتوانن له دانیشتنی دادگادا ئاماده بن و تهنیا کهسه نزیکهکانی تۆمهتبارهکان دهتوانن؟ ئهگهه دادپهروهراوه دادگایی بکرین، دهکریتت به بهرچاوی خهلهک ئهوه کاره بکهه، بۆ دهترسن؟"

ساموئیلوؤف بویرانه دووبارهی کردهوه: "راسته، ئهه دادگاییه ویژدانی مروؤف رازی ناکات..."

دایکی دهیویست ئهوهی نیکولا سهبارهت به ناداپهروهیری دادگا بۆی باس کردبوو، بۆی بگیزیتتهوه، بهلام باش درکی به قسهکانی نیکولا نهکردبوو و بهشیکی فهرامۆش کردبوو. بۆ ئهوهی قسهکانی بیر بکهویتتهوه، خۆی له خهلهکهکه دوور خستهوه. بینی گهنجیکی سمیل بۆر به وردی سهیری دهکات. دهستی راستی ئهه گهنجه له ناو گیرفانی پانتۆلهکهیدا بوو و له بهر ئهوه شانی چهپی کهمیک کورترتر له شانهاکهی دیکهی دههاته بهرچاوه. ئهمه بۆ دایکی ئاشنا بوو،

به لām ئه و پیاوه پشتی تی کرد و دایکی که بیری له بیره وه ریه کانی ده کرده وه، فه رامۆشی کرد.

ساتیک دواتر، نیکۆلا دهنگی چه چه چی به رگویی که وت: "ئه وه یان؟ لای چه پ؟"

که سیک به دهنگی بهرز و خۆشحال وه لāmی دایه وه: "به لئی".
دایکی سهیری ده و روبه ری کرد. پیاویکی شانخوار له تهنیشتی بو و له گه ل که سه که ی نزیك خۆی، گهنجیکی چوارشانه ی ریش رهش که جزمه ی گه و ره و پالتۆیه کی کورتی له به ردا بوو، گفتوگۆی ده کرد.

پلاگه راجهنی و له هه مان کاتدا ده یویست سه باره ت به بیروباوه ری کوره که ی قسه بکات. ده یویست ئه و ره خنانه بیستیت که ئه گه ری هه یه رووبه رووی بکه نه وه و له رووی وته ی که سانی ده و روبه ری، گریمانه ی حوکمی دادگا بکات.

به وریایی به سیزۆفی وت: "باشه، به م شیوه یه دادگایی ده که ن؟ درک به م دۆخه ناکه م... دادوه ره کان هه ولّ ده دن بزانه هه رکام له تۆمه تباره کان چیان کردوه، به لām ناپرسن بۆ ئه و کاره ی کردوه... ئه مه راسته؟ جیا له مه، ئه مانه هه موویان پیر و په ککه وته ن. گهنجه کان ده بیّت ئه و گهنجانه دادگایی بکه ن."

سیزۆف وتی: "به لئی، تیگه یشتن له م کاره بۆ ئیمه دژوار و قورسه... زۆر قورسه، زۆر زۆر!" و بیرمه ندانه سه ری له قاند.

پاسه وانه که ده رگای هۆله که ی کرده وه و هاواری کرد: "که س و کاری تاوانباران، با بیته ژوور. وه ره قه کانتان پیشان بدن.."

دهنگیکی خه مبار وتی: "وه ره قه، وه ک ئه وه ی هاتیبتن بۆ سیرک...!"
ئینجا، هه لخراندنیک ی گشتی و ئالۆز و تووره ییه کی نامۆ هه سستی پی ده کرا. خه لک ئاژاوه یان دروست کرد و له گه لّ پاسه وانه کان ده مه قاله یان ده کرد.

ویندی (24)

سیزۆف به بۆله بۆل له سهر كورسییهك دانیشت.

دایکی پرسى: "چیتە؟"

- هیچ! نه فامه... هیچ نازانیت... کویرانه ژیان به سهر دهبات...

دهنگی زهنگه که بهرز بۆوه و کهسیک به بی منه تی رایگه یاند:

"لیژنه ی دادوهره کان!"

سهرله نوێ وهك جاری یه کهم هه موویان هه لستان. دادوهره کان به هه مان شیوه هاتنه ژوور و دانیشتن. تۆمه تباره کانیاں هینایه ناو هۆلی دادگا.

سیزۆف به چه وتی: "گوئ بگرن! داواکاری گشتی ئیستا قسه دهکات..."

دایکی ملی بو پیشه وه دریژ کرد و له چاوه روانی رووداویکی ناخۆشدا بی جولە مایه وه.

داواکاری گشتی له کاتینکا به پیوه وه ستابوو و رووی له دادوهره کان بوو، هه ناسه یه کی هه لکیشا و دهستی راستی بهرز کرده وه و دهستی به قسه کردن کرد. دایکی له رسته کانی یه کهم تی نه گه یشت. دهنگی داواکاری گشتی روون، به لام که میک نارینک و پینک بوو، هه ندیک جار به په له په ل قسه ی ده کرد و هه ندیک جار به خاوی. وشه کان بلاو ده بوونه وه، ده فرین و هاوشیوه ی پۆلیک میشی رهش به دهوری کلژیه ک شه کردا ده سوورانه وه، به لام پلاگه له و وشانه دا نه شتیکی مه ترسیداری ده بینی نه شتیکی نائاسایی؛ سارد وهك به فر و به رهنگی خۆله میش، دنک دنک ده بوون و هۆله که یان پر ده کرد له خه میکی بیزار که ر. ئەم وتاره پر وشه و بی مانایه، بی گومان به گوئی پاقل و هاوړیکانی نه ده گه یشت که به هیچ جوړیک نیگه ران

نهبوون و دريژه يان به گفتوگوي خويان دها. ئه وان هه نديک کات پيڊه کەنين و هه نديک کات مۆن دهبوون بۆ ئه وهی پيکه نينه کانيان بشارنه وه.

سيزۆف به ئارامی وتی: ”درۆ ده کات.

دايکی نه يده توانی بلی راست ده کات يان درۆ. گوئی له قسه کانی داواکاری گشتی ده گرت، ده يزانی تاوان ده خاته ئه ستۆی هه موويان بی ئه وهی راسته وخۆ هيرش بکات. له کاتی ناوهيتانی پاقل، ده ستی کرد به قسه کردن سه بارهت به فيديا، کاتيک ئه م دووانه ی پيکه وه کۆ کرده وه، بۆگينی خسته ريزی ئه وانه وه. وهک بلی هه موو تۆمه تباره کان ده خاته ناو کيسه يه ک و ده يانپه ستیويت، به لام مانای وته کانی دايکی رازی نه ده کرد، نه نيگه رانی ده کرد، نه کاریگه ری له سه ر داده نا، به لام چاوه پروانی شتيکی تايبهت بوو و له ناو ئه م قسانه، له روخساری داواکاری گشتی، له چاوه کان و له دهنگی و له دهسته سپيه کانيدا بۆی ده گه را. هه ستی ده کرد ئه و شته نائاساييه که بۆ باسکردن نايبت و به ده ست نايهت، له وييه. دووباره دلته نگ بوو.

سه يری ليژنه ی دادوه رانی کرد. ئه م وتاره، ئه وانی بيزار کردبوو. روخساريان زهرد، خۆله ميشی، بی رۆح و هاوشيوه ی جهسته يه کی بی جوله بوون. ئه م روخسارانه که يان زۆر ئاوسا بوون يان زهرد هه لگه را بوون، له و هيلاکي و بيزارييه ی هۆله که ی گرتبووه، ليّل و رهش ده هاتنه بهرچاو. سه روکی دادگا قيت و قنج دانيشتبوو، جوله ی نه ده کرد. په له خۆله ميشيه کانی ژير چاويلکه که ی هه نديک جار ده رده که وتن و جاروباريش ديار نه ده مان. له به رامبه ر ئه م که مته رخه مييه به ستووه، ئه م ساردييه بی ئيراده، دايکی به ترسه وه له خۆی پرسى: ”ئاخۆ به راستی دادگایي ده که ن؟“

له ناکاو داوانامه که ی داواکاری گشتی به شيوه يه کی چاوه پرواننه کراو کۆتايی هات و داواکاری گشتی له به رده م دادوه ره کان چه مايه وه

و دانیشت. نوینه‌ری خانه‌دانه‌کان چاوه‌کانی سوورپاند و به‌سه‌ر ئیشاره‌یه‌کی کرد. به‌رپوه‌به‌ری شاره‌وانی ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کرد و قایم‌قام ده‌م به‌پیکه‌نین سه‌یری ورگی ده‌کرد.

به‌لام دیار بوو دادوهره‌کان له‌داواکاری گشتی رازی نین، چونکه هیچیان جوله‌یان نه‌ده‌کرد.

سیزۆف بۆله‌یه‌کی کرد: "ئه‌ی سه‌گی هیچ‌وپووج...!"
پیره‌پیاوی وردیله‌ نه‌خشی لاپه‌ره‌یه‌کی له‌روخساری نزیک کرده‌وه و وتی: "کاتی قسه‌کردن... کاتی قسه‌کردنی پاریزه‌ره‌کان فدۆسیۆف، مارکۆف و زاکارۆف-ه".

ئه‌و پاریزه‌ره‌ی دایکی، ئه‌وی له‌مالی نیکۆلا بینیبوو، هه‌لستا. ده‌م‌و‌چاویکی گه‌وره‌ و ره‌نگ‌ورپوه‌یه‌کی بی‌ئازاری هه‌بوو. چاوه‌ ورده‌کانی ده‌ره‌وشایه‌وه. بی‌په‌له‌په‌ل قسه‌ی ده‌کرد، به‌روونی و پاراوی، به‌لام دایکی نه‌یتوانی گوی له‌قسه‌کانی بگریت. سیزۆف وتی: "تیگه‌یشتی چی ده‌لیت؟ ده‌لیت هه‌موو ئه‌و مندالانه‌ شیت و خراپ و شه‌رانگیزن. مه‌به‌ستی فیدیایه".

پلاگه‌ له‌ژیر قورسای خه‌میکی گه‌وره‌ پشتی شکا، وه‌لامی نه‌دایه‌وه. خه‌مه‌که‌ی زیادی کرد و رۆحی ئازار ده‌دا. ئیستا تیده‌گه‌یشت بۆچی چاوه‌روانی دادپه‌روه‌ری بوو و بۆ‌وای ده‌زانی له‌گفتوگۆی جوامیرانه‌ و زۆر جدی نیوان حه‌قیقه‌تی کورپه‌که‌ی و حه‌قیقه‌تی دادوهره‌کاندا ئاماده‌یه. وای زانی دادوهره‌کان زۆر به‌وردی سه‌باره‌ت به‌ژیان پرسیار له‌پاقل ده‌که‌ن، به‌چاوی زۆر ورد بیرکردنه‌وه و کرده‌وه‌کانی کورپه‌که‌ی هه‌له‌سه‌نگین و کاتیگ راستی و دروستی ئه‌ویان بینی، به‌ده‌نگی به‌رز و به‌هیز ده‌لیت: "ئه‌م پیاوه‌ راست ده‌کات".

به‌لام به‌هیچ جوړیک به‌و شیوه‌یه‌ نه‌بوو. وا ده‌رده‌که‌وت تۆمه‌تباره‌کان و دادوهره‌کان سه‌دان کیلۆمه‌تر له‌یه‌ک دوور و بی‌ئاگان. دایکی ئیتر بیزار بوو و گرنگی به‌گفتوگۆکان نه‌ده‌دا. بیرری ده‌کرده‌وه: "به‌م شیوه‌یه‌ دادگایی ده‌که‌ن؟" دادگایی...

پاڦل له دادگا: "ئەو دەستانەى ئەمڕۆ بۆ خنکاندنى ئیمە بە کارى دینن، بە یانى برايانە دەستى ئیمە دەگریت. بەم زوانە کریکار و جووتیار له کۆت و بەندى کۆیلايهتى رزگاریان دەبییت. بڕووخى قەلای زۆردارى! بژى خەلکى رهنجدەر!"

پى و ابو و شهکان به تالان و دەنگ دەدەنەوه. دەنگى ئەم وشانە وهک ئینجانەیهکى گل درزى دەبرد و بلاو دەبۆوه.

سيزۆڤ به سەر قسهکانى پشتراست کردهوه و وتى: "زۆر باشه!".

دايکى هەناسەیهکى هەلکيشا: "دەلئى دادوهرەکان مردوون!"

- دووباره زیندوو دەبنەوه.

کاتیک پلاگه سهيرى دەکردن، سيبهريک له ننگه رانى له سەر روخساریان دەبینى. یه کیکى دیکه له پاريزه رهکان قسهى دهکرد: "پياویکی کورته بالا، روخسارى دريژ، رهنگ زهرد و فشهکهه. دادوهرهکان بهردهوام قسهکانيان دهبرى".

له ناکاو داواکاری گشتى ههستا و به دەنگى بهرز و توورپه قسهى کرد و له گهڵ پیره پیاوه وردیله که دوا. پاريزه رهکه سهري وهک ريز دانەواندبوو و گوینى له قسهکانيان دهگرت. دواتر بهردهوام بوو. سيزۆڤ وتى: "به راشکاوى بلئ! روون قسه بکه و بزانه ناوهرۆکى بابته که له کوييه؟"

جۆش و خرۆش له ناو هۆله که دا زیادى دهکرد. ئاماده بووان هه موویان توورپه بوون. پاريزه ره له هيرشکردنه سەر دادوهرهکان بهردهوام بوو، پيسته به سالاچووهکانيانى به وشهگهلى سووتينه ره دهگهست. وا دههاته پيش چاو دادوهرهکان له يهک نزیک دەبنەوه، دهئاوسين و پان دەبنەوه بۆ ئەوهى پیکه وه له بهرامبه ره قسه سووتينه ره و جهرگبهرهکانى پاريزه ره که بهرگرى له خويان بکهن. دايکى سهيرى دهکردن، زياتر دهئاوسان، دهترسان له وهى گورزهکانى پاريزه ره، شتيک له ناخياندا زیندوو بکاته وه. پاڦل ههستا و له ناکاو هه مووان بئ دەنگ بوون. دايکى گهردنى بۆ پيشه وه دريژ کرد. پاڦل به

ئارامى وتى: "لە بەر ئەوھى ئەندامى حزبىم، ھىچ داداگايەكى دىكە بە فەرمى ناناسم، بۇ بەرگىرى لە خۇم قسە ناكەم، بەلكو بۇ رازى كردنى خواستى ئەو ھاورپىيانەم كە ئەوانىش پارىزەريان نەگرتوۋە، قسە دەكەم. ھەول دەدەم ئەو بابەتەى دركتان پى نەكردوۋە، روونى بكەمەوہ.. داواكارى گشتى ھاتنەدەرى ئىمە لە ژىر ئالاي دىموكراسى بە شۆرش و راپەرىن دژى دەولەت و بەرپرسەكان ناو دەبات و ئىمە بە ياخىيەكانى دژى تىزار دەناسىنىت. دەبىت بلىم بە بۆچوونى ئىمە تىزار ھەموو ئەلقەكانى ئەم زنجىرە نىيە كە پەيكەرى ولاتى كۆتوبەند كردوۋە، بەلكو ئەلقەى يەكەمە و دەبىت گەل لە دەستى رزگار بكەين".

بە ھۆى ئەم وتە بەھىزانە، كەس متەقى لىوہ نەدات. وا دەھاتە بەرچاۋ ھۆلەكە فراۋان دەبىت و پاقل لە ئامادەبوۋان دوور دەكەۋىتەوہ. رووناك و چاۋەكانى دەدرەوشايەوہ. پلاگە ھەستى بە سەرما كرد. دادوۋەرەكان بە قورسى و نىگەرانى جولەيان تى كەوت. نوينەرى خانەدانەكان چەند وشەيەكى بە گوڭى دادوۋەرەكەدا چپاند، ئەو پىاۋە سەرى لەقاند و پىرەپىاۋە وردىلەكەى لى ئاگادار كردهوہ. سەرۆكى دادگا لە ناو كورسىيەكەى بۇ راست و چەپ دەجوللا، شتىكى بە پاقل وت، بەلام دەنگى لە ناو پانتايى قسەكانى ئەم گەنجە ون بوو. - ئىمە سۇسىالىستىن، واتە دوژمنى خاۋەندارىي تايبەت كە ھۆكارى ئاژاۋەى نىۋان خەلكە و ئەوان دژى يەكتر چەكدار دەكات و ناكۆكى نىۋان بەرژەۋەندىيەكان دىننە ئاراۋە و بە ھەولدان بۇ شاردنەوہ يان بەلگەھىتانەوہى ئەم دوژمنايەتییە، درۆ دەكات و خەلك بە درۆ و كىنە و دوورۋوۋى لە ناو دەبات... ئىمە برۋامان واىە ئەو كۆمەلگايەى مرۆف دەچەوسىنىتەوہ بۇ ئەوھى سامانى دەست بكەۋىت، ئەو كۆمەلگايە دوژمنى ئىمەيە. ئىمە ناتوانىن ئاكارى بەكرىگىراۋانە و خويړيەتى و رىسۋايى و بى بەزەيى ئەم كۆمەلگايە بەرامبەر بە نەيارەكانى قبول بكەين. دەمانەۋىت دژى ھەموو چەشەنە

ڪڙيلايه تيبه ڪي جهسته يي و رڙحي مرڙف ڪه ڪڙمه لگايه ڪي له م
 شيوهيه به ڪاري ده بات، ههروهه دڙي هه موو ٿه و شيوازانهي ڪه
 مرڙفه ڪان له بهر ته ماح و چاوچنڙڪي ليڪ جيا ده کاته وه، بجهنگين
 و ده شجهنگين. ٿيمه ي ڪريڪار، ڪه سانينڪين ڪاره ڪه مان هه موو شتيڪ
 به رهه م دينت؛ له ٿاميره زه به لاهه ڪانه وه تاڪو ياري مندالان. ٿيمه
 له مافي تينڪوشان بڙ ڪه رامه تي مرڙوي خومان بيهه ش ڪراوين.
 ده مانه ويٽ ٿه وهنده ٿازاديمان هه يٽ تاڪو ورده ورده ده سلات
 بگرينه ده ست. واته چيني ڪريڪار ده سلات بگريته ده ست!
 پاڦل بزهيه ڪي ڪرد و له سه رخڙ ده ستي خسته ناو قڙي. چاوه ڪاني
 ده دره وشايه وه.

سه رڙڪي دادگا به روون و پاراوي وتي: ”تڪايه باسي بابته ته ڪه
 بڪهن!“

رڙوي له پاڦل ڪردبوو و سهيري ده ڪرد. داڪي هه ستي ڪرد
 چاوه خيچ و بي پرشهنگه ڪي ٿه م پياوه، تيشڪيني پر له ته ماح و
 به دفهري تيدايه. هه موو دادوهه ڪان سهيري پاڦل-يان ده ڪرد. وهڪ
 بلئي چاويان له سهه ٿه و قوفل بووه و هه لئانواسيوه تاڪو خويني
 بمڙن و ٿه نداهه رزيوه ڪاني جهسته ي خويان بڙيينه وه. پاڦل به هيز و
 خڙاگر، سهيري ڪردن و وتي: ”ٿيمه شور شگيرين و تا ٿه و کاته ي
 تا قميڪ سته م له تا قميڪي ديڪه ده کات، به شور شگيري ده مينينه وه.
 ٿيمه دڙي ڪڙمه لگايه ڪه خه بات ده ڪه مين ڪه ٿيوه يان ڪردو ته به رپرسی
 پاريزگاري له به رڙه وهنديه ڪاني. ٿاشتي له نيوان ٿيمه و ٿيوه
 به رقه رار نابيت تا ٿه و کاته ي ٿيمه سهه رڪه وتن به ده ست دينين،
 چونڪه سهه رڪه وتن مافي ٿيمه ي چه وساويه. پاريزه رڪاني ٿيوه قهت
 ٿه وهنده به هيز نين ڪه لاي خويان بيري لي ده ڪه نه وه. ٿه م سامانه ي
 ڪڙيان ڪردو ته وه به قورباني ڪردني مليونان ڪه سي به دبخت
 ده پيارين، ٿه و هيزه ي ٿه وان به سهه ٿيمه دا زال ده کات، رهوتيڪي
 نه يار له ناوياندا دينيته ٿاراوه و جهسته و رڙحيان ده رزينت.

به رگری کردن له دهسه لاته که تان پیویستی به پاله پهستویه کی رۆحی هه می شه یی هه یه و له راستیدا ئیوهی فه رمانره وای ئیمه، له ئیمه کۆیله ترن، ئیوه رۆحتان کۆیله یه، له کاتی کدا ئیمه به جهسته کۆیله ین. ئیوه ناتوانن خۆتان له چه له مهی ئه و خو و وه همانه رزگار بکه ن که رۆحتان ده کوزیت، به لام هیچ شتیک ریگه له ئیمه ناگریت بۆ ئه وهی له ناخه وه ئازاد بین. ویژدانی ئیمه به رده وام گه شه ده کات و فراوان ده بییت، به رده وام دهره وشیته وه و باشتترین توخمه کان که به رۆح ته ندروستن و ته نانه ت باشتترین توخمه کانی ژینگه یی ئیوه راده کی شیت... خۆتان بیینن. ئیستا ئیتر که ستان نییه له ژیر ناوی زالبوون و ده سه لاتی ئیوه له گه ل بیرو بۆ چوونه کان بجه نگیت، چونکه هه موو ئه و به لگانه تان له ناو بردووه که ده یتوانی له هیرشی دادپه روه ری زۆره کی میژوو بتانپاریزیت. چیتر ناتوانن له سنووری بیرکردنه وه شتیک دروست بکه ن، واته له رووی رۆحه وه نه زۆکن، به لام فکری ئیمه به به هیزی رۆژ له دوا ی رۆژ گه شه ده کات و فراوان ده بییت، کاریگه ری له سه ر چینی چه وساوه و گه ل داده نیت و ئه وان به مه به ستی به ر خۆدان بۆ به ده سه تهنانی ئازادی، به ر خۆدانیکی سه خت و بی ئامان ری ک ده خه ن.

ته نیا به دلره قی و هه لس و که وتی سه گ ئاسا ده توانن به ر به م بزووتنه وه یه بگرن، به لام هه لس و که وتی سه گ ئاسا دیاره و بی به زه یی و دلره قیش گه ل تووره ده کات. ئه و ده ستانه ی ئه مرۆ بۆ خنکاندن ئیمه به کاری ده بن، به یانی برایانه ده سه ته کانمان ده گوشیت. هیزی ئیوه هیزیکی میکانیکیه که له کۆکردنه وه ی زیر به ره م هاتووه، ئه م هیزه له گه ل ئه و تا قم و ده ستانه یه کگرتووتان ده کات که ده بییت یه کتر قووت بدن و بتوینه وه، به لام هیزی ئیمه هیزی زیندووی هه ستی یه کبوونه که ته واوی چه وسینه ران له ده وری یه ک کۆ ده کاته وه. هه موو ئه و کارانه ی ئیوه ده یکه ن تا وانکارییه، چونکه ته نیا مه به ستان کۆیله کردنی مرۆقه کانه، به لام ئه وه ی ئیمه

دنیا له دهست دیو و مؤته که رزگار دهکات که به درو، تهماح و چاوچنؤکی داهینراون. بهم نزیکانه چینی جووتیار و کریکار ئازاد دهبیت و جیهانیکی ئازاد و بی سنور دینتیه بوون و ئەم کاره دهبیت بکریت."

پاڤل ساتیک بی دهنگ بوو، دواتر به گوروتینیکی زیاتر دریزهی به وتاره کهی دا: "ئەم کاره دهکریت".

دادوهرهکان کهوتنه چپه چپ بی ئەوهی له پاڤل توورپه بن. دایکی به خۆی وت ئەمانه به روانین ههیکهلی بههیزی کورپه کهی پیس دهکن و ئیرهیی پی دهبن. تۆمه تباران گوینان له وتهی هاوړیکه یان دهگرت، رهنگ به روخساریانه وه نه مابوو، به لام بلیسهی شادی له چاوهکانیاندا دهره وشایه وه. دایکی قسهکانی کورپه کهی قوت دها، ئەم قسانه له یادگهیدا نه خشی بهست.

چه ندین جار پیره پیایوی وردیله قسهکانی پاڤل سی بری و دیار نه بوو چ روونکردنه وهیه کی دها، ته نانهت جاریک بزهیه کی خه مباری کرد. پاڤل بی دهنگ گوئی له قسهکانی دهگرت. قسهکانی سه رنجی ئەوانی ده بزواند. ئەم دۆخه ماوهیه ک بهردهوام بوو. سه رنه نجام سه روکی دادگا دهستی بو لای گه نجه که دریز کرد و چند جاریک هاواری کرد. گه نجه کهیش وهک گالته پیکردن وه لامی دایه وه: "ده گهینه ئەو ئەنجامه؛ مه بهستم سووکایه تی کردن به جه نابت نه بوو، به پیچه وانه وه، چونکه به زور لیره دانراون و بهمه ده لین دادگا، به زه بیم به ئیوه دا دیته وه، له گه ل ئەوه شدا ئیوهیش مرۆڤن و ئیمه له بینینی ئەوهی که مرۆڤ تا ئەم ئاسته سووک و ریسوا بکریت که خۆی ته سلیم به زۆرداری بکات و تا ئەم رادهیه جیگه و پیگهی خۆی له بهرچاو نه گریت، نارازین".

بی ئەوهی سهیری دادوهرهکان بکات، دانیشت. دایکی هه ناسه ی نه دها و به وردی سهیری ئەو که سانه ی ده کرد که چاره نووسی کورپه کهی له دهستیاندا بوو. چاوه پروان بوو.

ئاندری له خوښیدا نه یده زانی چی بکات، به گهرمی دهستی پاقلی
گوشی. ساموئیلوڤ و مازین ئاوریان بو دایه وه. پاقل به دهر برینی
ههستی خوشحالی هاوریکانی بزه یه کی کرد. دواتر سهیری
کورسییه که ی دایکی کرد و به سهر ئیشاره ی بو کرد وهک ئه وهی
بپرسیت: "رازی؟"

دایکی به هه ناسه یه کی قوول وه لامی دایه وه، له کاتیکدا شه پوژلیکی
سووتینهر سهر له بهری جهسته ی گرته وه و ده له رزی.

سیزوڤ وتی: "ئه وه تا، دادگاییه که ئیستا دهست پی دهکات! باش
پورتی شکاندن وایه؟"

پلاگه شادومان له وهی کوره که ی بویرانه قسه ی کردوه و
خوشحالتتر له وهی کوژی به وتاره که ی هیناوه، بی ئه وهی وه لام
بداته وه، سهری له قاند.

په رسیاریک وهک چه کوش له میشکی ده دا: "کوره کانم، ئیستا چیتان
به سهر دیت؟"

ئه وهی کوره که ی باسی کرد بو دایکی تازه نه بوو، چونکه دهیزانی
چون بیر دهکاته وه، به لام بو یه که م جار له دادگا بوو ههستی به
هیزی کاریگهر و بزوتینهری بوچوونه کانی کرد. پلاگه له ئارامی
کوره گه نجه که ی سهری سورما بوو. له سنگیدا وته کانی پاقل تیکه ل
به بروای ته واو به سهر که وتن و به ره وایی کوره که ی ده بوو که
وهک ئه ستیره یه ک له ناخیدا دهره وشایه وه.

وینہی (25)

دایکی وای زانی ئیستا دادوهره کان له گهل پاقل گفتوگو دهکن، به توورهیی وهلامی دهدهنه وه و به لگه کانیان دهخه نه روو. به لام له جیاتی ئه وان، ئاندری هه لستا، چاوی به ناو هۆله که دا گیرا و دهستی پی کرد: "پاریزه ره به ریزه کان..."

دادوهره که له نه خوش دهچوو، به دهنگی بهرز و تووره هاواری کرد: "دادگا له بهرامبه ر ئیوهیه، نهک پاریزه ره کان!" دایکی دهیزانی ئاندری گالته یان پی دهکات، سمیله کانی دهله رینه وه، وهک پشیله سهیری دهکرد، ئارام بوو، پلاگه ئه م حاله تانه ی ئاندری سی باش دهناسی. دهستی به قزیدا هینا و هه ناسه یه کی هه لکیشا.

سه ری له قاند و پرسی: "چۆن دهکریت؟ پیم وابوو ئه م بابته راست نه بیت، واته ئه وهی ئیوه دادوهر نین و ته نیا پاریزه رن..."

پیره پیاوی وردیله وتی: "تکا دهکه م باسی بابته سه ره کییه که بکه".
- بابته سه ره کییه که؟ زۆر باشه، ده مه ویت باوهر بکه م به راستی ئیوه دادوهرن، واته که سانیکي سه ره به خو و شه ریف...

- دادگا پیویستی به بوچوونی تو نییه!

- چۆن پیویستی به په سنی له م جوهره نییه؟ ها! به لام به رده وام ده بم... ئیوه که سانیکن جیاوازی نیوان دوست و دوژمن ناکه ن، که سانیکي ئازادن. به م پینه ئیستا دوو لایه ن له بهرامبه ر ئیوهیه، لایه نیک که سکالای هیه له وهی مافی خوراوه و لیدراوه و برینداره و لایه نیکش که ده لیت مافی لیدان و سته می هیه، چونکه هینز و تفهنگی پینه.

پیره پیاوی وردیله دهنگی بهرز کرده وه و به دهستی لهرزۆک پرسی: "سه بارهت به بابته سه ره کییه که ده تانه ویت شتیک بلین؟"

دايكي به بينيني پهريشاني و شله ژاني دادوهره كان خوشحال بوو، به لام حهزي به ههلسو كه وتي ئاندرئ نه ده كرد، چونكه له گه ل وتاره كه ي پافل يه كي نه ده گرت هه. پلاگه ده يو يست گفتوگو يه كي جدي و ئارام ده ست پئ بكات.

ئاندرئ سه يري پيره پياوه كه ي كرد بي ئه وه ي وه لام ي بداته وه. دو اتري زور به ريزه وه وتي: "بابه ت؟ باسي چي بكه م؟ هاوري كه م هه موو شتيكي پئ وتن. ئه وي تري له كاتي خويدا كه ساني ديكه پيتان ده لين..."

پيره پياوي ورديله كه ميك له شوينه كه ي هه لستا و وتي: "مافي قسه كردنتان لي وه رده گرمه وه. با ساموئيلو ف قسه بكات". ئاندرئ ليوه كاني گه ست و له سه ر كورسييه كه دانيشت. ساموئيلو ف هه لستا و له كاتيكا قزه لووله كه ي ده جولاند، وتي: "داواكاري گشتي ئيمه ي به درنده و دو ژمن ناو برد..."

- ته نيا باسي بابته كه ي خو تان بكن، نه ك زياتر...!

- منيش ئه و كاره ده كه م... هيج شتيك نيه په يوه ندي به كه ساني راست كرداره وه نه بيت. داواتان لي ده كه م قسه كانم مه برن. پرسياره كه م له ئيوه يه، زانياريه كانتان له چ ئاستيكا يه؟

پيره پياو ددانه كاني پيشان دا و وتي: "ئيمه بو گفتوگو له گه ل ئيوه لي ره نين، بگه ريته وه سه ر بابته سه ره كييه كه.

ديار بوو گالته كاني ئاندرئ دادوهره كه ي بيزار كردوه، وه ك ئه وه ي شتيكي لي سه ند بيتن، له سه ر روخساري خو له ميشيان په له ي سوور دهرده كه وت و بروسكه يه كي سارد و سه وز له چاوه كانياندا دهره وشايه وه. وتاره كاني پافل ئه واني شله ژاند، به لام دهربرينه به هيزه كه ي پيش تووره بووني ئه واني گرت و ريزي ئه واني به ده ست هينا. ئاندرئ ئه مه ي له ناو برد و بي ئه وه ي هه ول بدات، ئه وه ي له ژيره وه شاراوه بوو، ئاشكراي كرد. به روخساري گرژ و مون به گوئي يه كتردا ده يانچرپاند و رق و كينه يان لي ده باري.

ساموئیلۆف بەردەوام بوو: "سیخوڤه‌کان پەروەردە دەکەن، ژن و کچی خەلک بە لاریدا دەبەن؛ مروڤه‌کان دەخەنە دۆخی دز یان بکوژ؛ بە عارەق ژەهراوی دەکەن؛ لە ناو زیندانەکانی ئیوهدا دەرزین... جەنگی نیونەتەوہیی، درۆ، بەلاریدا بردنی خەلک، ئەوہیە شارەستانیەتی ئیوہ! بەلئی، ئیمە دوژمنی ئەم شارستانیەتەین! پیرەپیاوی وردیلە چەناگەیی جولاند و هاواری کرد: "تکایە بەسە!" ساموئیلۆف توورە بوو، بە دەنگی بەرزتر لەو هاواری کرد: "بەلام ئیمە ئەو شارستانیەتەیی ترمەن خوڤ دەویتی، ئەو شارستانیەتەیی کە ئیوہ داھینەرەکانی دەخەنە ناو زیندان..."

- مافی قسەکردنت لئێ وەرەگرم، فیدیما مازین با قسە بکات. گەنجیکی وردیلە وەک مشکیک لە کون بیته‌ دەر، هەلستا و پچر پچر وتی: "من... من سویند دەخۆم... دەزانم سزام دەدەن..." هەناسەیی سوار بوو، رەنگی پیوہ نەما. ئیتر جگە لە چاوەکانی، هیچ شتیکی تر لە روخساریدا نەدەبینرا. دەستی دریز کرد و وتی: "بەلئینی شەرەف دەدەم! بۆ هەر شویتیکم بنیرن رادەکەم، هەمیشە بۆ ئامانجەکانی گەلەکەم تیدەکوڤشم، بۆ ئازادی ولات... بە دریزایی تەمەنم. بەلئینی شەرەف دەدەم."

سیزوڤ هاواری لئێ بەرز بۆوہ. تەواوی ئامادەبووان کە شەپۆلیکی هەلخراندن و هاندان لە کورسییەکان جیای کردبوونەوہ، لەگەڵ ژاوەژاویکی سەیر دەجولانەوہ. ژنیک دەگریا، کەسینک دەکوکی و هەناسەیی بۆ نەدەدرا. جەندرمەکان بە حەپەسانیکی مندالانە سەیری تۆمەتبارانیان دەکرد و بە مۆرە لە خەلکەکیان دەپوانی. دادوەرەکان بۆ راست و چەپ دەچەمانەوہ. پیرەپیاوہکە هاواری کرد: "ئیقان گروسۆڤ قسە بکات."

- من قسە ناکەم!

- گوسۆڤ قاسیلی قسە بکات.

- منیش نامەویتی قسە بکەم.

- بۆگین فیدۆر.

ئەم كەسە كە قىز زەرد و كەمىك رەنگ بىز پىكاو بوو، بە قورسى لە شۆپتەكەى ھەلستا و لە كاتىكدا سەرى دەلەقاند، لەسەرخۆ وتى:
"دەبىت شەرم بىكەن! مەن كەسىكى نەزانم، بەلام دەزانم دادپەرۋەرى چىيە."

دەستى خستە سەر سەرى و بى دەنگ بوو. پىلۋەكانى چاۋى نىۋە كراۋە بوون، ۋەك ئەۋەى لە دوورەۋە سەرى شتىك بىكات.
پىرەپىاۋەكە بە سەرسورمانى تىكەل بە توورەيى، لە كاتىكدا پىشتى بە كورسىيەكەۋە دا، ھاۋارى كرد: "چى دەلىت؟"
- ئاخ! ئىۋە...

بۆگىن لە سەر كورسىيەكە دانىشت. لە قسە ئالۋزەكانىدا، شتىكى گەۋرە و گىرنگ و ھاۋكات سەركۆنە كىردى مەترسىدار و ساۋىلكانە دەبىنرا. ئەۋ كارىگەرىيەى لە سەر ھەموو خەلكەكە بە جى ھىشت. تەنانت دادۋەرەكانىش گۈيىان قولاخ كرد بۆ ئەۋەى دەنگدانەۋەى دەنگىك بىبىستن لە وتەكانى ئەم رووتىر بىت. ئامادەبوۋان بى دەنگ بوون. جگە لە دەنگى پروكە پروكى گىران ھىچى دىكە نەدەبىسترا. داۋاكارى گىشتى شانى بەرز كىردەۋە و بىزەيەكى كرد. نۆپتەرى خانەدانەكان كۆكى. دووبارە چىپەچىپ لە ھۆلەكە دەستى پى كرد و بە شىۋەى ماریپىچى بەرز بۆۋە.

دايكى روۋى كىردە سىزۆف و وتى: "دادۋەرەكان قسە دەكەن؟"

- نەخىر، تەۋاۋ بوو... ئىستا دەبىت ھوكمەكان بخوئىننەۋە.

- پاش ئەۋە ئىتر ھىچ نامىننەۋە؟

- بەلى!

پىلاگە برۋاى بە قسەكەى سىزۆف نەكرد. دايكى سامۆئىلۆف بە نىگەرانى لە سەر كورسىيەكە دەجولاً، ئەنىشك و شانى بەر پىلاگە دەكەوت و لە مىردەكەى پرسى: "سەپرە، چۆن! بۆچما دەكرىت؟"
- خۆ دەبىنى!

- چی به سهر کورپه که مان دیت؟

- بی دهنگ به، ... وازم لی بیته..

مرؤف ههستی دهکرد له ناو ئاماده بووان شتی تیک شکاوه، له ناو چووه و گورپاوه. چاوه دهرپه ریوه کان به ریه ک دهکه وتن وهک ئه وهی ئاگریکی بلیسه دار له بهرچاویان هه لکراییت. بی ئه وهی درک به وه ههسته گهوریه بکه، بینهران په لیهان بوو له شیوهی ههستیکی روون و شیایوی تیگه یستن شی بکه نه وه. براکهی بزگین، بی شه مکردن و به هیواشی دهیوت: "بیوورن! بو ریگه نادهن ئه وان قسه بکه؟ داواکاری گشتی به دلی خوی قسه ی کرد". له پیشه وه بوو، پاسه وانیک دهستی راوه شانده و وتی: "بی دهنگ! بی دهنگ!"

باوکی ساموئیلؤف بو دواوه چه مایه وه و به دهنگیکی نامۆ به گوئی ژنه کهیدا وتی: "ئیستا گریمان ئه مانه تاوانبارن، به لام خو ده بیته ریگه یان بدهن قسه بکه، دژی کئی بوون؟ چه ز دهکه م بزائم. منیش تامه زرویی ئه م بابه ته م، به راست چه قیقه ت له کوپیه؟" پاسه وانه که به په نجه هه ره شه ی لی کرد و وتی: "بی دهنگ". سیزؤف به خه مباری سهری راوه شانده.

دایکی چاوی له سهر دادوه ره کان هه لئه ده گرت. هه لخرانی به رده وامی ئه وانی ده بیینی، پیکه وه قسه یان ده کرد، به لام نه دیده توانی له قسه کانیاں تی بگات.

غه لبه غه لبی سارد و خلیسکی دهنگیان بهر روخساری پلاگه ده که وت، کولمی ده له رانده وه و ههستیکی ناخوشی له ناو ده میدا دروست ده کرد. وای ده هاته پیش چاو که هه موو دادوه ره کان باسی جهسته ی کورپه که ی و هاوړیکانی ده کهن، واته سه باره ت به م جهسته به هیز و رووتانه، ده ماره کانیاں و ماسولکه و ئه ندامه کانیاں که پره له خوینیکی توخ و هیزیکی زیندوو. وهک بلی له شولاریان ئیره یه کی ده خسته ناو دلی دادوه ره کان، وهک ئیره یی سوالکه ره کان

و تهماحیکي گهرمی تایبته به خه لکانی نه خوش و په ککه و ته. لیویان دهخسته سهر یهک و ئیره بیان بهو ماسولکانه دهربرد، ئه و ماسولکانه ی توانای ئه نجامدانی کاری قورس، دروست کردنی سامان و چیژ وهرگرتن له ژیان و ئافرانندیان هیه. ئیستا جهسته ی ئه م پیره پیاوانه له گهرانی چالاکانه ی ژیان بیهش بوو. ئیتر زالبوون و که لک وهرگرتن له هیزه کانیان نه بوو، نه یانده توانی له ناوی بهرن. له بهر ئه وه بوو ئه م گه نجانه دوژمنایه تییه کی رقاوی و خه مباریان دهخسته ناو رۆحی دادوهره کان، هاوشیوه ی دوژمنایه تی ئاژه لیکي درهنده ی لاوز که گوشتی ته پوتازه بیینیت، به لام توانای به دهسته یانی نه بیت.

ههرچی دایکی زیاتر له دادوهره کانی دهروانی، ئه م دیمه نه زیاتر له زهینی وینا ده بوو. دلنیا بوو دادوهره کان ئیره یی و توورپه یی خویان ناشارنه وه که وهک ئیره یی و توورپه یی که سانی برسیه که پیشتر ده یانتوانی زۆرتتر بخۆن. پلاگه وهک دایکک که جهسته ی کوره که ی سهره پای هه موو شتیک له گیانی خۆی خوشتر ده ویست، له و نیگایانه ی دهخزانه سهر روخساری پاقل و بهرشان و سنگی ده که وتن، ده ترسا. وهک ئه وه ی به دوا ی هه وینی ژیاندا بگه رپین و بخوازن خویتی ده ماره وشکبووه کان و ماسولکه ی ژاکاوی که سانیکي مردوو، نوئ بکه نه وه. پلاگه هه سته ی کرد کوره که ی درک به م بهرکه وتنه شیدار و قیزه ونانه ده کات و به ترس و له رزه وه، سه یری ئه و ده کات.

پاقل چاوه ئارام و شه که ت و پر له خوشه ویستیه کانی له سهر دایکی بوو. هه ندیک کات بزه ی بۆ ده کرد و سه ری ده له قاند. ئه م پیکه نینه دلی پلاگه ی ئارام ده کرده وه. وهک ئه وه ی بلیت: "به م زووانه ئازاد ده بم."

له ناکاو دادوهره کان پیکه وه هه لستان. دایکی به چاو شوین جوله کانیان که وت.

سيزۆڧ وتى: ”دەرۆن!“

دايكى پرسى: ”بۇ تاوانبار كىردنى ئەوان؟“

- بەلى.

سەرنجى بلاو بۆۋە. شەكەتییەكى تاقەت پىروكىن سەرلەبەرى گىانى گرتەۋە و عارەقى سارد لە سەر ناۋچاۋانى نىشت. ھەستىكى ناخۇش لە دلىدا دروست بوو و خىرا بۇ ھەستى سووكايەتىكىردن و رىسواكىردنى دادۋەرەكان و چۆنىەتى دادگايیەكە گۇرا. ژانەسەرى گرت، دەستى بە ناۋچاۋىدا ھىنا و سەیرى دەۋرۋبەرى خۇى كىرد. خزم و كەسۋكارى تۆمەتبارەكان لە تۆرە ئاسنىیەكە نىزىك دەبوونەۋە و دەنگى نامۆى گىتوگۇ ھۆلى دادگای پىر كىرد. دايكى بەرەۋ لای پاڧل رۆیشت. دۋای گرتنى دەستى، بە ھەستىكى تىكەل بە خەم و شادى، دەستى بە گریان كىرد. پاڧل دلنەۋایى كىرد. ئاندرى پىدەكەنى و گالتەى دەكىرد. ژنەكان دەگریان و گریانى ئەوان لە بەر خوو و راھاتن بوو نەك خەم و خەفەت. لەۋ ئازارانە نەبوو بە لىدانىكى كىتوپىر و لە ناكاو بەر كەسىك بىكەۋىت و گىژى بىكات، بەلكو دركىان كىرد بە كارەساتى خەمبزوینى جىابوونەۋە لە كورەكانیان، بەلام ئەم ئازارە لەگەل ھەستەكانى ئەۋ رۆژە تىكەل و نغرو دەبوو. داىك و باۋكەكان و سەیرى مندالەكانیان دەكىرد كە لە نىگاكانیاندا، ھەستى بى متمانەىى بە ھۆى گەنجىتى جگەرگۇشەكانیان و بىروابوونیان بە بەرېژارىى خۇیان، لەگەل رىزىكى تايبەت بۇ مندالەكانیان، تىكەل بە يەك دەبوو. ئەم بەسالچۋوانە بە خەمبارى لە خۇیان دەپرسى لەمەۋدۋا چۆن ژيان بە سەر دەبەن. سەیرى نەۋەى نۇپیان دەكىرد كە ئازايانە سەبارەت بە ئەگەرەكانى ژيانىكى باشتر دەدوان. نەیاندەزانى چۆن ھەستەكانیان دەربىرن، رانەھاتىبون. قسەى زۆر لە زارەكان دەھاتە دەر، قسەكان ئاسایى بوون ۋەك جلوبەرگ و پىلاۋ و بىجامە و چاۋدىرى كىردن و ئاگا لەخۇبوون... ئامۇژگارى سزادراۋەكانیان دەكىرد تاكو بى ھۇ كاربەدەستان توۋرە نەكەن.

ساموئیلۆف به کوربه کهی وت: "هه موو خه لک بیزار ده بن! هه م ئیمه و هه م ئه وان!"

بۆگینی که گه وره تر بوو، دهستی راوه شانده و براگه وره کهی هان ده دا: "دادپه روه ری ئه وان ئه مه یه و رازیبوون پینی دژواره".
گه نجه که وه لآمی دایه وه: "باش ئاگات له ریشۆله که م بیته!... زۆرم خوڤ ده ویست!"

- کاتیک بگه ریته وه، ده بینی هیشتا زیندووه.

سیزۆف دهستی برازا کهی گرتبوو، له سه رخۆ ده یووت: "زۆر باشه فیدیا، تۆیش ده رۆیت!"

فیدیا چه مایه وه و به پیکه نینیکی فیلبازانه شتیکی به گویدا چرپاند. سه ربازه کهی ته نیشتیان پیکه نی، به لام خیرا به ری به خو ی گرت و بۆلاندی. دایکی وه ک که سانی تر باسی جل و به رگی ژیره وه و ته ندروستی کرد له کاتیکدا له قوولایی دلیدا پرسیار سه باره ت به پاقل، ساشنکا و خو ی هه لده قوولی و له ژیر ئه م قسانه، ههستی عه شقیکی بی کۆتایی بۆ پاقل، ئاره زووی نزیکبوونه وه له دلی گه شه ی ده کرد و فراوان ده بوو. کاتیک پلاگه بیری له دادوه ره کان ده کرده وه، چاوه روانیی ئه و شته تایبه ته له ناو ده چوو و جگه له ناخۆشی، هیچی لی نه ده مایه وه.

ههستی کرد شادومانییه کی گه وره و دره وشاوه له ناخیدا دروست ده بیته، به لام درکی پی نه ده کرد و له بهر ئه وه نیگه ران و په ریشتان بوو. بینی ئاندیری له گه ل که سوکاری تۆمه تباره کان قسه ده کات و له بهر ئه وه ی ههستی کرد ئاندیری زیاتر له پاقل پیویستی به خو شه ویستی و میهره بانیه، وتی: "ئه م دادگاییه م به دل نه بوو".
ئاندیری هاواری کرد: "بۆ دایه گیان؟ ئاشیکی کۆنه، به لام له کار نه که وتوو!"

پلاگه به دوودلی وتی: "تایبه ت نییه و مروف تی ناگات، به دوای راستیه کاندانا گه رین".

ٿاندرئِ وه لامي دايه وه: ”حهى حهى! چاوه پروانى ٺه وه بوون؟ پيتان وايه ليڙه گرنگي به راستيه کان دهن؟“

دايڪي هه ناسهيه ڪي هه لڪيشا. هه ستم ڪرد ده بيت زور تايهت بيت... تايهتتر له وهى له ڪليسا ٺه نجام ده دريت... هه ستم ڪرد پارانه وه له ده رگاي راستي ليڙه ٺه نجام ده دريت...

پاڦل وهڪ ٺه وهى پرسيار يڪي ڪرد بيت، به ٺارامى وتي: ”دايڪه، ٺيمه ده زانين له ڪوي دوعا بو راستي بڪهين.“

ٿاندرئِ وتي: ”توئيش، دايه گيان توئيش ده زانيت؟“

دهنگيڪ بهرز بو وه: ”دادگا فهرميه...!“

هه مووان خيرا گه رانه وه بو شوپته ڪه يان.

سه روڪ ده ستي به ميڙه ڪه وه گرت. روخساري له پشت لاپه ريه ڪه شارده وه و به دهنگي ڪز هاوشيوه ي ويزه ويز ده ستي به خويندنه وه ڪرد:

”دادگا دواي راويڙ ڪردن...“

سيزوڦ ڪه گوئي گرتبو، وتي: ”برياري دادگا سه پاندي سزايه!“

بي دهنگي به رقه رار بو. هه مووان هه لستان و چاويان برييه پيره پيا وه ورديله ڪه. ٺه ڪه سه له داريڪي وشڪ ده چوو ڪه ده ستيڪي نه بينراو پالي پيوه داييت. دادوه ره ڪانيس وه ستابوون. قايمقام سهري خستبو وه سه رشاني و سهيري سه قفه ڪه ي ده ڪرد. به ريوه بهري شاره واني ده ست له سه سنگ وه ستابوو. نوينه ري خانه دانه کان ده ستي به ريشيدا ده هينا، ٺه و دادوه ره ي نه خوش ده هاته بهرچاو له گهل هاوڪاره ورگ زله ڪه ي و داواڪاري گشتي سهيري ٽومه تبارانين ده ڪرد. له پشت دادوه ره ڪان، له سه سهريان، تيزار به جلڪي فهرميي سوور، خوي ده نواند. ميروويه ڪ به سه روخساره سپي و بي منه ته ڪه يدا ده خوشا. داوه جالجالو ڪه يه ڪ ده له ريه وه.

- دوورخرانه وه بو سيبريا.

سيزۆڤ هەناسە يەکی هەلکيشا و وتی: "دوورخرانەو! سەرئەنجام تەواو بوو، سوپاس بۆ خوا. باسی ئەشکەنجەي قورسيان دەکرد، ئەوەندە مەترسیدار نییە، دایکە هیچ نییە!"

پلاگە بە ئارامی وتی: "دەمزانی."

- لەگەڵ ئەوەشدا... ئیستا کە دُنیا بووین. بە بوونی ئەم دادوهرانە هەرگیز ناتوانین پیشبینی هیچ شتێک بکەین.

تۆمەتبارەکانیان دەبرد، سيزۆڤ رووی تیکرد و بە دەنگی بەرز هاواری کرد: "فیدیا، بە ئومیدی بینینی دووبارە... بە هیوای بینینەوهی هەمووتان، خوا ئاگادارتان بێت."

دایکی بە سەر ئیشارەي بۆ پاڤل و هاوڕێکانی کرد. دەیویست بگری، بەلام شەرمی دەکرد.

ويڻهي (26)

دايكي له کاتي هاتنه دهر له دادگا، به بينيني ټه وهی که هينستا هيچ نه بووه و شهو بالی به سهر شاره که دا کيشاوه، سهری سورما. چراکاني سهر شه قام هه لکرا بوون. ټه ستيره کان له ټاسمان دهره وشانه وه. له نزيک کوشکی دادگا خه لک له شيوهی دهستهی بچوک کوډ ده بوونه وه.

له و سهر ماوسو له دا دهنگی به فر له ژير پيکان به رز ده بووه. دهنگه گه نجه کان يه کتريان ده بری. پياويک که کلاويکی گه وره ی بارانی له سهر دا بوو، له سيزوډف نزيک که و ته وه و به په له په ل پرسى: ”حوکمه که چی بوو؟“

- دوورخسته وه.

- بو هه موويان؟

- بو هه موويان.

- سوپاس.

دوور که و ته وه.

سيزوډف به دايکی وت: ”ده بينی، هه مووان گرنگی به م بابه ته دهن...!“

له ناکاو ده کچ و کور له ده وريان کوډ بوونه وه و دهنگه دهنگ به رز بووه، به جوړيک که سانی دیکه يش لنيان نزيک بوونه وه. سيزوډف و دايکی وه ستان. خه لک سه باره ت به حوکمی دادگا پرسياريان ده کرد، هه لس و که وتی تو مه تباران چوډ بوو؟ کي قسه ی کرد و سه باره ت به چی؟ ته واوی ټه م پرسيارانه له رووی کونجکولی و دلسوزيه وه ده کرا.

که سيک وتی: ”ټه وه دايکی پاقل فيلا سيف-ه!“

له ناکاو هه مووان بئ دەنگ بوون.

- رینگه بدهن ته وقه تان له گه ل بکه م!

دهستیک، دهستی پلاگهی گرت، دهنگیک که له خوشیدا دهله رزی،

وتی: "کورپه که ی ئیوه بو هه موومان هیما ی ئازایه تی ده بیّت".

دهنگیکی له رۆزک هاواری کرد: "بژی کریکارانی روسیا".

- بژی شۆرش!

- برووخی حکومه تی چه وسینه ران.

هاتوهاواره کان سات به سات زیاتر ده بوون و به ریه ک ده که وتن.

خه لک له هه موو لایه ک ده هاتن و له دهوری سیزۆف و پلاگه کۆ

بوونه وه. دهنگی فیکهی پاسه وانه کان به رز بۆوه، به لام نه یه توانی

به سه ر دهنگه کانی دیکه دا زال بیت. پیره پیاوه که پیده که نی. دایکی

ئهمه ی به خه ونیکی شیرین ده بینی. پیده که نی و به خۆشه ویستییه وه

ته وقه ی له گه ل خه لک ده کرد، سلاوی ده کرد، فرمیسی خۆشحالی

له چاوه کانی ده باری، قاچه کانی شه که ت بوو، به لام دلێ پر بوو له

سه رکه وتن، وه ک ئاوینه ی زولالی گۆماوینک کاریگه ریه کانی به دیار

ده خست.

له نزیک دایکی، دهنگیکی روون به توورپه یی وتی: "هاورپیان!

هاورپیان! ئەو دینوهی نه ته وه ی رووس ده خوات، ئەمرۆ دیسان

ئیشتیای کراوه ته وه..."

سیزۆف وتی: "دایکه برۆین..."

له م کاته دا ساشنکا هات، قۆلی دایکی گرت و ئەوی بۆ لای شۆسته

برد و وتی: "وه ره... ئەگه ری هه یه پۆلیس هیرشیان بکاته سه ر

و ژماره یه ک قۆلبه ست بکات. به راست دادگا چی بوو؟ حوکمی

دوورخستنه وه یان ده رچوو؟ بۆ سیریا؟"

- به لئ، به لئ.

- باشه، پاقل چی وت: "ده زانم، له هه مووان ساده تر و به هیزتر

بوو... هه روه ها سه ختگیرتر، راسته. میهره بانه و هه ستیاره، به لام

شەرم دەکات هەستەکانی دەربەریت، وەک خودی حەقیقەت بەهێز و شکۆمەندە، لە ناخی ئەودا هەموو شتێک هەیە، هەموو شتێک، بەلام بۆ زۆر شت گوشار دەخاتە سەر خۆی... لە ترسی ئەوەی نەکا سەرلەبەری گیان و جەستەیی بۆ خزمەتی ئامانجەکانی چینی کریکار نەبیت... خۆم ئەوە بە باشی دەزانم."

ئەم وتە پر خۆشەوێستیانە پلاگەی ئارام کردەووە و دووبارە هیزی پێ بەخشی.

بە دەنگی پر لە خۆشەوێستی، کچەکەیی بۆ لای خۆی راکیشا و پرسى: "کەى دەرۆیتە لای؟"

ساشنکا کە لە بەر دانیایی سەیری رووبەرۆوی دەکرد، وەلامی دایەووە: "لەگەڵ ئەوەی کەسێک بدۆزمەووە کارەکەم لە ئەستۆ بگریت! چونکە بەم زووانە منیش دادگایی دەکریم... منیش بۆ سبیریا دەنێرن... ئەوسا دەلێم حەز دەکەم بۆ ئەو شوینە دوورم بخەنەووە کە ئەویان ناردووە."

دەنگی سیزۆف لە پشت سەری ئەم دوو ژنە بیسترا.

- سلاوی منى پى بگەیهنن!... ناوم سیزۆف-ە، دەمناسیت، مامى فیدیا مازین-م.

ساشنکا وەستا، رووی تى کرد و تەوقەى لەگەڵ کرد.

- فیدیا دەناسم، ناوی من ساشنکایە.

- ناوی دووهم یان ناوی خیزانەکەتان؟

- ساشنکا سەیری کرد و وەلامی دایەووە: "خیزانم نییە، ئیتر باوکم نییە؟"

- مردووە؟

ساشنکا وتى: "نا زیندووە. پینداگرانە شتیک لە دەنگی ئالا و لە هیلهکانی روخساری دەرکەوت.

- لە خاوەن زەوییه گەرەکانە، قایمقامیشە. ئیستا جووتیارەکان دەچەوسینیتەووە و لییان دەدات.

سيزۆف وتی: "ئاخ!" دواي ساتيک بي دهنگی، له کاتيکدا به تيلهی چاو سهيري کچهکهي دهکرد، وتی: "زۆر باشه دايکه، مائئاوا، من له م ريگهوه دهپۆم، هه ر کات ويستت وه ره پيکهوه چايهک بخۆين و گفتوگۆ بکهين. خاتوون به هيوای دیدار... سه بارهت به باوکت زۆر لاسار و پيداگری، به لام ئه و بابه ته تهنيا په يوهندي به خۆتانه وه ههيه..."

ساشنکا وه لامي دايه وه: "ئه گه ر کورپه که تان که سيکی بي به ها و بۆ خه لک زيانبه خش بيّت، پيداگری له سه ر ئه و قسه يه ده که ن؟" پيره پياوه که دواي چهند ساتيک درپۆنگی، وه لامي دايه وه: "به لي ده مکرد."

- که واته لای جه نابت حه قيقهت خۆشه ويستت ره له کورپهت، دهی بۆ منيش له باوكم ئازيزت ره...

سيزۆف سه ري له قاند، هه ناسه يه کی هه لکيشا و وتی: "ئاخ! ئه گه ر به م شيويه وه لامتان بۆ هه موو شتيک پي بيّت، دياره زۆر وريا و تيگه يشتوون، پيره کان زوو شکست دهخۆن، ئيوه به باشی قه ناعه تيان پي ده که ن. به هيوای دیدار، به خته وه ري ئيوه ئاواتمه، به لام به رامبه ر به خه لک که ميک ميهره بانتر بن، خوا ئاگای ليتان بيّت! مائئاوا پلاگه، ئه گه ر پاڤلت بينی بلي گويم له وتاره که ی بوو، به لام له هه مووی تي نه گه يشتم، ته نانته هه نديک جار ترساندمی، به لام ئه وهی وتی هه مووی راسته!"

کلاوه که ی به رز کرده وه و به ئارامی له سوچی کۆلانه که ون بوو.

ساشنکا پيکه نی و وتی: "ده بيّت مرۆڤيکی خۆشه ويست بيّت!" دايکی وای زانی روخساری ئه م کچه له جارن ميهره بانتر ده رده که ويّت.

کاتيک گه يشتنه ماله وه، له سه ر قه نه فه يه ک دانيشتن. دايکی دوو باره باسی پلانه که ی ساشنکای کرد. کچه که خه يالی روڤيشتوو، به چاوه گه وره کانی سهيري شوينيکی دووری ده کرد. له سه ر روخساری

رہنگ زہردی و بیرکردنہ وہیہ کی ٹارام دہ خویندراہیہ وہ۔
 - دواتر، کاتیک مندالتان بوو، منیش دیم بؤ پەرہستاری ئه وان. له وئ
 ژیانمان لیږه خراپتر ناییت، پاڤل کار دہدوؤزیتہ وہ، زور زیرہ کہہ.
 ساشنکا کہ بہ چاو سہیری دایکی دہکرد، پرسی: ”حہز ناکہی
 خیرا برؤیتہ لای؟“

پلاگہ ہناسہیہ کی ہلکیشا و وتی: ”سودی چییہ؟ جگہ لہ وہی
 ئہ گہر بیہویت لہ وئ رابکات، دہبمہ ئہرک بؤی، جیا لہ وہ، ریگہی
 ئہ و کارہم پی نادات...“
 ساشنکا وتی: ”بہ لئ راستہ.“

دایکی بہ شانازیہ وہ وتی: ”لیږہ کارم زورہ.“
 ساشنکا بیرمہندانہ وہ لآمی دایہ وہ: ”بہ لئ، راستہ. ئہمہ زور باشہ.“
 لہ ناکاو جولآ، وہک ئہ وہی قورسای شتیکی لہ سہر شان
 ہلگیراییت. دواتر بہ ئارامی وتی: ”لہ سبیریا نامینیتہ وہ... بہ
 دلنیایہ وہ رادہکات..“

- باشہ، ئہ و کاتہ تو چیت بہ سہر دیت؟ ئہ گہر مندالتان ہہییت.
 - نازانم، دہییت بزانیچ دہییت. ناییت نیگہرانی من بیٹ. ئازادہ
 لہ وہی چی دہکات، من تہنیا ہاورپی ئہوم.

- دہزانم جیا بوونہ وہ لہ و مہترسیدارہ، بہ لآم بہرگہی ہہموو شتیک
 دہگرم، بہ ہیچ جوړیک نابمہ ئہرک بؤی، نا..!

دایکی ہہستی کرد ساشنکا دہتوانیت ئہ وہی دہییت، ئہنجامی بدات.
 دلسوژانہ کچہ کہی لہ ئامیز گرت و وتی: ”ئازیزی دلّم، روژگاریکی
 سہختان لہ بہرہمدایہ.“

ساشنکا بہ ئارامی پیکہنی و تہواوی جہستہی بہ پلاگہ وہ نووساند.
 گوناکانی سوور ہلگہرا.

ئہم بابہ تہ زور دوورہ، بہ لآم پیتان وا نہییت بؤ من ئہرکیکی قورس
 بیٹ، دہزانم چی دہکہم... دہزانم دہییت بہ چی ئومیدوار بم...
 ئہ گہر ئہ و لگہل من بہختہ و ہر بیٹ، منیش بہختہ و ہرم. ئارہزووم،

ئەر كەكەم ئەو ھەيە وزە و ھىزى ئەو زىاد بىكەم، ئەو ھى دەتوانم بۆ بەختە ھەرى ئەو بىكەم، بەختە ھەرى فراوان! زۆرم خۇش دەوئىت؛ ئەوئىش منى خۇش دەوئىت، دەزانم. ھەستە كانمان پىشانى يەك دەدەين، تا ئەو جىيەى بتوانىن سامانى رۇھىمان زىاتر دەكەين و ئەگەر پىئوئىست بىكات ھەك دوو ھاورپى مېھرەبان لە يەك جىا دەبىنە ھە.

دايكى لە خۇشحالئىدا پىكەنى، لەسەر خۇ وتى: "من ھەمىشە سەردانقان دەكەم... ئەگەرى ھەيە منىش دوور بىخەنە ھە."

بۆ ماو ھەيەكى زۆر ئەم دوو ژنە، بى ئەو ھى قسە بىكەن، لە ئامىزى يەك سەبارەت بە كەسىك كە خۇشيان دەوئىست، تى رامان. بى دەنگى، خەم و خۇشەوئىستىيەكى گەرم ئەوانى گرتە ھە.

نىكۇلا شەكەت و ماندوو گەرايە ھە. لە كاتىكدا جەلەكانى دەردەھىنا، بە پەلەپەل وتى: "بىرۆن پىش ئەو ھى دەرفە تمان نەمىئىت! لە بەيانىيە ھە دوو سىخوپ بە دوامە ھەن، دىنىام قۇلبەست دەكرىم. ھەستى پى دەكەم. دەبىت لە شوئىنىك رووداوىكى خراپ رووى دابىت. بە راست ئەو ھە وتارەكەى پاقل و ئەوانى ترە... چاپ دەكرىت... بىبەرە بۆ لۆد مىلا و داواى لى بىكە بە زووترىن كات چاپى بىكات. دايكە، پاقل زۆر بە باشى قسەى كرد. ساشنكا و رىاي سىخوپرەكان بە! چاوەرپى بن، ئەم بەستانە لەگەل خۇتان بەرن و بىدەن بە دىكتور". لە كاتى قسە كردن دەستە تەزىو ھەكانى لە يەك دەسوو. دواتر لە مېزەكە نىك كەوتە ھە، چەكە جەكەى كىردە ھە و خىرا كۆمەلنىك بەلگە نامەى دەرھىنا، ھەندىكى دراند و ئەوانى دىكەى خستە سەر يەك. بە تەواوى نىگەران و قزى ئالۆزكاو بوو.

- ھەرچەندە زۆر دەمىك نىيە پىداچوونە ھەم بۆ ئەم لاپەرانە كىردو ھە و لامبردوون، دووبارە بزانه چەندە زۆر بوو. سەيرە! دايكە، باشتر وايە تۆ لىرە نەخەوى، بۆچوونى خۇت چىيە؟ مانە ھەتان لىرە بىزاركەر دەبىت، ئەگەرى ھەيە جەندرمەكان ئىو ھەش بەرن.

ئۆوه پۆیسته بۆ بلاوکردنه وهی و تهکانی پاقل سهردانی گوندهکان بکهن."

دایکی وتی: "بۆ ده بیته من بگرن؟"

نیکۆلا دهستی راوه شاند و به دانیاییه وه وتی: "من ههست بهم شته دهکه م... جیا له وه دهتوانن هاوکاری لۆدمیلا بکهن! پیش ئه وهی دهرفهت نه مینیت برۆن..."

پلاگه به و بیرۆکهیه خوشحال بوو که هاوکاری چاپکردنی و تهکانی کورپهکهی بکات و وتی: "ئه گهر وایه ده رۆم، به لام رۆیشتنه که م له ترسا نییه..."

به جۆریک که خۆیشی سه ری سورما، وتی: "ئێستا له ههچ ناترسم، سوپاس بۆ خوا، هه موو شتیگ ده زانم..."

نیکۆلا بی ئه وهی سه یری بکات، هاواری کرد: "زۆر باشه، ئێستا بلێ جانتا و جلهکانی ژیره وه م له کوپه. هه موو شتیگتان گرتۆته دهست و من چیتر ناتوانم خاوه ندریتی که سیتی خۆم په یدا بکه م. ئێستا ئاماده ده بم. جه ندرمه کان سه ریان سوور ده مینیت."

ساشنکا کاغه زه گرمۆله کراوهکانی له ناو زۆپاکه دا ده سووتاند و خۆله میشی کاغه زه کان و خۆله میشی دارهکانی تیکه ل ده کرد.

نیکۆلا دهستی ساشنکای گوشی و وتی: "برۆن، بیرتان نه چیت، ئه گهر کتیپیکی تازه و سه رنجراکیش چاپ کرا، بۆمی بنیریت. به هیوای دیدار، مالتاوا هاواری، ئاگات له خۆت بیت، به تایبهت..."

ساشنکا پرسی: "بیت وایه زۆر له زیندان ده مینیته وه؟"

- دیار نییه! له وانهیه بۆ ماوهیهکی زۆر... تۆمه تی جیاوازیان خستۆته پالم. دایکه له گه ل ساشنکا برۆ. ناتوانن شوین دوو کهس بکه ون.

دایکی وتی: "باشه، ده رۆم جلهکانم له بهر ده که م."

دایکی به وردی سه یری رۆخساری نیکۆلای کرد، به لام جگه له نیگه رانی که رۆخساره میهره بانه کهی داپۆشیبوو، شتیکی نائاسایی

دیکه‌ی نه‌بینی. ئاگای له‌هه‌مووان بوو، گهرم‌وگور خه‌ملیتراو، وه‌ک هه‌میشه‌هه‌من و ته‌نیا، ژیانیکی پر نه‌ینی چ له‌ناخ و چ له‌رواله‌تا. پلاگه‌ئهو‌ی به‌م شیوه‌یه‌خۆش ده‌ویست، هه‌رچه‌ند زۆریش دلنیا نه‌بوو. ئیستا به‌زه‌یی زۆری به‌نیکۆلا ده‌هاته‌وه، به‌لام به‌ری به‌خۆی گرت، چونکه‌ده‌یزانی ئه‌گه‌ر نیکۆلا هه‌ست به‌م به‌زه‌یه‌بکات، دلته‌نگ ده‌بیته‌. دایکی نه‌یده‌ویست به‌م حاله‌ بیبینیت.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی جله‌کانی پۆشی، بۆ ژووره‌که‌ گه‌رایه‌وه. نیکۆلا ده‌ستی ساشنکای گرتبوو، ده‌یووت: ”زۆر باشه، دلنیا هه‌م بۆ ئه‌و باشه هه‌م بۆ ئیوه. که‌میک به‌خته‌وه‌ری تاکه‌که‌سی زیانه‌خش نییه، به‌لام ده‌زانن، نابیت زۆر بیت بۆ ئه‌وه‌ی به‌هاکه‌ی له‌ده‌ست نه‌دات... دایه‌گیان، ئاماده‌ی؟“

چاویلکه‌که‌ی چاک کرد و لێی نزیک بۆوه.

- به‌هیوای دیدار! تا سئ-چوار... یان شه‌ش مانگی دیکه‌. گریمان شه‌ش مانگ. ئه‌م ماوه‌یه‌ زۆره... له‌شه‌ش مانگدا ده‌توانین کاری زۆر بکه‌ین. تکا ده‌که‌م ئاگاتان له‌خۆتان بیت! ده‌ی، با یه‌کتر ماچ بکه‌ین.

له‌کاتیندا ده‌سته‌به‌هه‌یزه‌کانی له‌ملی پلاگه‌ ئالاند، سه‌یری چاوه‌کانی کرد و به‌پیکه‌نین وتی: ”وا بزانه‌م عاشقی تۆ بووم، چونکه‌به‌رده‌وام ماچت ده‌که‌م.“

پلاگه‌ بی ئه‌وه‌ی قسه‌بکات، ناوچاو و سه‌ر و روومه‌تی ماچ کرد. ده‌سته‌کانی ده‌له‌رزی و بۆ ئه‌وه‌ی نیکۆلا هه‌ستی پی نه‌کات، ده‌سته‌کانی داگرت.

- ده‌رۆن؟ وریا بن، زۆر وریا بن! سه‌به‌ی به‌یانی می‌رمندا لیک بنیرن بۆ ئیره. له‌مالی لۆدمیلا که‌سیکی لێیه! با بیت و بزانیته‌ دۆخی ئیره‌چۆنه... هاوڕینیان به‌هیوای دیدار! هه‌موو شتیک باشه!

له‌کۆلان، ساشنکا به‌ئارامی وتی: ”ئه‌گه‌ر پیویست بکات، هه‌روا به‌ئاسانی به‌ره‌وپیری مه‌رگ ده‌روات، وه‌ک ئیستا که‌ زۆر په‌له‌په‌ل

دەكات، كاتىك مەرگ بەرەوپىرى بىت، نىكۆلا چاويلكەكەى چاك دەكات و دەلىت: "زۆر باشە و دەمرىت".

دايكى وتى: "زۆرم خۆش دەويت".

- ئەو ھەمىشە دەبىتە ھۆى سەرسورمانى من. خۆشم ناويت، بەلام رىزى زۆرى لى دەگرم. مروفىكى باشە، بەلام بە ئەندازەى پىويست ھەستى مروفايەتى لە ناخيدا نىيە... پىم واىت بە دوامانەوہن. دەبىت لە يەك جيا بىنەوہ. ئەگەر زانىتان چاودىرىتان دەكەن، مەچن بۆ مالى لۆدمىلا.

دايكى وتى: "دەزانم".

بەلام ساشنكا دووبارە جەختى كردهوہ: "مەرۆنە ئەوئ، وەرەنە مالەكەى من. بە ھىوای دیدار".

خىرا ئاوپرى دايەوہ و لە ھەمان رىگە گەرايەوہ.

ویندی (27)

چەند خولەك دواتر، پلاگە لە نزیك زۆپاكە، لە ژوورەكەى لۆدمیلا
خۆى گەرم دەكردهوه.

لۆدمیلا كراسىكى رهشى پۆشیبوو، بە ئارامى بە ناو ژوورەكەدا
پياسەى دەکرد. ژوورەكەى پر كرد لە خشەخشی داوینى و
دەنگدانەوهى دەنگە فەرمان ئاساكانى. ئاگر لە ناو زۆپاكە دەنگى
دەهات و هەواى ژوورەكەى دەبرده ژوور و فیکەى لى دەدا:
”خەلك زیاتر لەوهى خراپ بن، كەرن، جگە لەوهى لیان نزیكە و
ئەوهى لە بەر دەستیانه، ناتوانن هیچی دیکە ببینن، بەلام هەر شتىك
نزیك بىت، بى بایهخە و ئەوهى دوور بىت، بەهادرە. لە راستیدا
ئەگەر ژيان ئاسانتر و خەلك وشیارتر دەبوون، لە بەرژەوهندى
هەموواندا بوو، بەلام بۆ گەشتن بەم ئامانجە، دەبىت چاوپۆشى
لە ژيانى ئارام بكەین. لە ناکاو لە بەردەم دایكى وهستا و وهك
ئەوهى بیهویت داوى لیووردنى لى بكات، دریژەى بە قسەكەى دا:
”من زۆر كەم خەلك دەبینم، بەلام كاتىك كەسىك دىت بۆ مالهكەم
وتارى بۆ دەدم، پىكەنیاوییه، وانیه؟“

- بۆچى؟

پلاگە هەولى دا بزانیت لۆدمیلا گۆقارەكان لە كوی چاپ دەكات،
بەلام هیچ ئامیترىكى چاپى لەو ناوهدا نەبینى. لە ژوورىك كە
هەرسى پەنجەرەكەى بەرەو حەوشەكە دەكرانهوه، تەختىكى
دانىشتنى فەنەرى لى بوو، رەفەیهك كتیب، میزىك، كورسییهك و
قەرەویلهیهك لای دیوارهكە. ئاودەست لە سوچىكى ژوورەكە بوو و
لە سوچەكەى تر زۆپاكە دەبینرا. وینهكانیش بە قەدى دیوارهكەوه
هەلواسرابوون. هەموو شتەكان تازە و پاكوخاوین بوو و بە تاییبەت

سىماي راھىب ئاساي خاۋەن مالەكە سىبەرىكى ساردى دەخستە سەر ھەموو شتىك. مرؤف لەم ژورەدا ھەستى بە شتىكى نامۆ و رازاۋى دەكرد. دايكى سەيرى دەرگاكانى كرد. لە يەكئىك لەو دەرگايانەي بە رووى ھۆلەكەدا دەكرايەو، ھاتبوو ھەژور. لە نزيك زۆپاكە دەرگايەكى بەرز و باريكى ديكە دەبينرا.

لە بەر ئەوھى ھەستى كرد لۆدميلا زۆر بە وردى لىي دەروانىت، بە شپرزەيى وتى: "بۆ چەند كاريك ھاتووم".

- دەزانم. كەس بۆ ھۆكاري تر سەردانم ناكات.

دايكي واي زانى لە دەنگى خانەخويكەي شتىكى سەير دەلەرزىتەو. بزە لە سوچى لىوھەكانى نەخشى بەستبوو. چاۋە كزەكانى لە پشت شووشەي چاويلكەكەي دەدرەوشايەو. دايكى چاۋى لە سەر ھەلگرت و وتارەكەي پافل سى پى دا.

- داوايان كەردوۋە بە زووترين كات چاپى بكەين...

دەستى كرد بە گىزانەوھى ئەو ئامادەكارىيانەي كە نىكۆلا پىش قۆلبەستكرانى كەردبووى. لۆدميلا بى ئەوھى ھىچ بلىت، كاغەزەكەي خستە باخەلى و لە سەر كورسىيەكە دانىشت. رووناكى ئاگرەكە لە سەر روخسارى سەماي دەكرد. دواي ئەوھى گوئى لە چىرۆكى دايكى گرت، بە دەنگىكى بە برشت وتى: "ئەگەر جەندرمەكان بىتە مالەكەم، تەقەيان لى دەكەم. مافى ئەوھم ھەيە لە بەرامبەر زۆردارى بەرگري لە خۆم بكەم و لە بەر ئەوھى كەسانى ديكە بۆ رووبەرووبوونەوھى ئەوان ھان دەدەم، دەبىت ئەو كارە بكەم.

سوورى بلىسەي ئاگر لە سەر روخسارى نەما و دووبارە ھىمنى و جىببون لە روخسارى دەرکەوتەو.

دايكى لە ناکاۋ بىرى كەردەو. دەبىت ژيانىكى ناخۆشت بە سەر بردبىت.

لۆدميلا سەرھتا بە بىزاري دەستى بە خويندەوھى وتارەكەي پافل كرد. ھەرچى زياتر دەرپۇشتە پىش، چاۋەكانى لە كاغەزەكە زياتر

نزيڪ دهڪردهوه. کاتيڪ له خويندنهوهي تهواو بوو، له دايڪي نزيڪ کهوتهوه و وتي:

- زور باشه، نهويهه که دهمويست، زور روونه.

سهري دانهواند و ساتيڪ بيڙي ڪردهوه:

- نه مويست سه بارهت به ڪورپه کهت قسهت له گهل بکهه، قهت نه مينيوه و ههز به گفتوگوي خه مزوين ناکهه، به لام دهزانم مروڻ کاتيڪ يه کيڪ له کهسه نزيکه کاني دوور دهخريتهوه، چ ههستيڪي ههيه. پيم بلين ناخو باشه مروڻ ڪورپيڪي وهک پاڦل سي ههبييت؟ به لي زور باشه؟

- به لام مه ترسيديريشه، وانبييه؟

پلاگه به نارامي پيکهني و وهلامي دايهوه: "ئيستا نا".

لؤدميلا به دهسته نه سمه ره کاني قزه خاوه کهي ريڪ کرد، دواتر رووهو په نجه ره که وهستا. سي به ريڪي سووک و گهره له سهه ڪولمه کاني ياري دهکرد.

- ئيستا چاڀي دهکهه. ئيوه هاوڪاريم دهکهه؟

- به لي، به دنيا بييهوه.

- ئيستا خير ا پيته کاني دهچنم. وا باشه تو که ميڪ بخهويت. نه مروڻ روڙيڪي ناخوشت به سهه بر دووه، له سهه قه ره ويلاهه که پالکه وه، چونکه من ناخهوم، نه گهري ههيه شهو به ناگات بينمه وه بو نه وهي هاوڪاريم بکهي، پيش نه وهي بخهوي، چراکه بکوڙينه وه.

دوو داري خسته ناو زوپاڪه و لهو کونهي له پشت زوپاڪه هه لکه نرابوو، روڙسته دهر و دهرگا کهي له دواي خوڻي داخست. پلاگه به چاو سهيري دهکرد. له کاتيڪدا جله کاني دهرهينا، بيڙي له خانه خويکهي ڪردهوه: "خوراگره و نازار ده کيشيت داماوه!"

له تاو ماندوويهتي، سهري پلاگه گيڙي دهخوارد، بهه په سندانه، دلي به شيويهه کي سهير هيور بوو. پي و ابو وه موو شتيڪ به رووناڪيهه کي نهههه و دلگير روشن دهبييت. پلاگه له ميڙ بوو نههه

ئارامىيە دەناسى، پېشىتر پىنى نىگەرەن دەبوو، بەلام ئىستا ئەم ئارامىيە رۆحى فراوان دەکرد و بە ھەستىكى بەھىز و گەورە، پتەوترى دەکرد. چراكەى كوژاندهو، لە سەر قەرەوئە ساردەكە راکشا، لە ژىر بەتانیيەكە خۆى گرپۆلە کرد و خیرا خەوى لى كەوت. كاتىك چاوى كردهو، ژوورەكە پر بوو لە سەرما و سپىاتى رۆژىكى ساردى زستان. لۆدمىلا لە سەر كورسىيەكە دانىشتبوو، كتىبىكى بە دەستەو بوو و بە سۆزەو سەيرى دايكى دەکرد.

پلاگە ھەستى بە شەرمەزارى کرد، وتى: "ئۆى خوايە گيان! دەمىكە خەوتووم؟"

لۆدمىلا وەلامى دايەو: "سلاو، سەعات لە دە نزيك دەبىتەو، ھەلستە با نانى بەيانى بخۆين".

- بۆ خەبەرت نەکردمەو.

- ويستم، بەلام لە كاتى خەودا بزەيەكى ئەوئەندە جوان و سەرنجراكىش لە سەر لىوت بوو، دلم نەھات بەئاگات بىتمەو.

جەستە بەھىزەكەى بە ئارامى راوہشانى و ھەلستا. لە قەرەوئەكە نزيك كەوتەو و روخسارى لە روخسارى دايكى نزيك كردهو. پلاگە لە چاوە كزەكانى خانەخويكەيدا، ميھرەبانى و گەرم و گوپى و ئاشنايىيەكى تايبەتى بىنى.

- نەمويست بەئاگات بىتمەو... و ابزانم خەويكى خۆشت دەبىنى.

- نا، خەوم نەبىنى.

- گرنگ نىيە، بەلام بزەكەت زۆر جوان بوو. ئارام و دلگير.

لۆدمىلا بە ئارامى پىكەنى.

- بىرم لە تۆ و ژيانى تۆ دەكردەو، چونكە ژيانت قورس و دژوارە، وا نىيە؟

دايكى بىرى كردهو، برۆكانى بەرز كردهو و بە گومانەو وتى: "لەم بارەو شتىكى ئەوتۆ نازانم! ھەندىك كات پىم وايە ئەمە راست نىيە! جيا لەو، ئەوئەندە بابەتى گرنگ لە ژياندا ھەن، مرؤف

نازانیت... بابه ته جدیی و سهرسورپهینه رهکان که یهک له دواى یهک بهرۆکی مرۆف دهگرن...

شهپۆلی جۆش و خرۆش له دلیدا ده رکهوت و پری کرد له وینه و ئەندیشهکان. له سهر قهرهویله که دانشت و ههولێ دا ههرچی زوو ههیکه لی ئەندیشهکانی به بهرگی قسه داپۆشیت.

- هه موو ئەمانه به رهو یهک مه بهست ده پۆن، وهک ئاگریک، کاتیک مالیک ده سووتینیت و بلێسه ده سه نیت! له شوینیک ده لاقه یهک بۆ خۆی ده دۆزیته وه و له شوینیکی دیکه به بلێسه تر و رووناکتر ده دره وشیته وه... ئەوهنده بابه ته به ئازارهکان زۆرن، خۆزگه ده ترانی! خه لکی داماو له نه هامة تیدان، ده بنه ئه رک بۆیان، سیخورپان بۆ داده نین، بی به زه بیانه لیان ده دن، ئەوسا ئەوانیش خۆیان ده شارنه وه و هاوشیوهی راهیبهکان ژیان به سهر ده بن... زۆر بهی خۆشییهکان بۆ ئەوان قه ده غه یه و ئەمهش زۆر سه خته! لۆدمیلا سهری بهرز کرده وه به قوولی له چاوهکانی دایکی ده پروانی. به ئارامی وتی: "سه بارهت به خۆت قسه ناکهی؟"

پلاگه به ده م پۆشینی جلهکانی، وتی: "سه بارهت به خۆم... مرۆف کاتیک که سینی خۆش ده ویت، کاتیک ئەو که سه لای ئیمه ئازیزه و له هه مووان ده ترسیت و نیگه رانی هه مووانه، ده توانیت خۆی بخاته لایه که وه؟ ئەمانه له دلی مرۆفدا به ریهک ده که ون... مرۆف چۆن ده توانیت خۆی جیا بکاته وه؟ بۆ کوی بروات؟"

دایکی که نیوهی جلهکانی له بهر کردبوو، بۆ چه ند ساتیک له ناو ژووره که دا بیری کرده وه. هه ستی کرد ئیتر ئەو ژنه نییه که هینده بۆ منداله که ی نیگه ران بوو و ده ترسا. ئیتر ئەم که سایه تییه له ئارادا نه بوو، لینی دوور و جیا بیۆوه. پلاگه گوئی له دهنگی ناخی گرت، ئاره زووی بوو بزانیته له ناخیدا چی ده گوزه ریت و له گه ل ئەوهش ده ترسا له وهی دووباره هه ستی نیگه رانی و په ریشانی کۆن به ئاگا بیینیته وه.

لۆدمیلا پرسى: "بیر له چى دهکه یته وه؟"

- نازانم.

بى دهنگ بوون، سهیری یهکیان کرد و پیکه نین. لۆدمیلا له ژووره که
رۆیشته دهه و وتى: "نازانم سه ماوه ره کهم له چ حالیکدايه؟"

دایكى له په نجه ره وه سهیری کرد. له ده ره وه هه تاوى سارد تیشكى
بلاو ده کرده وه. دلى دایكى گهرم و رووناک بوو. ده یویست به
خۆشحالى، به ههستیكى نامۆ له ئەمه کناسى بۆ هه موو ئەو شتانه ی
له رۆحیدا ده رکه وتبوون، سه بارهت به هه موو شتیک قسه بکات.
حه زى کرد دۆعا بخوینیت، هه رچه ند له میژ بوو ئەم حه زه ی
نه ما بوو. رۆخسارى گه نجیکى بیر که وته وه. له یادگیدا ده نگیکى
روون و پاراو هاوارى کرد: "ئهمه دایكى پاڤل ڤیلاسیف-ه. چاوه
پر سۆزه کانی ساشنکا دره وشانه وه، جهسته ی ره شى ریبین سی بیر
که وته وه، رۆخسارى ئارام و ئەسمه رى پاڤل بزه ی کرد. نیکۆلا به
شه رمه وه پیلوه کانی به ست، کتوپر ئاهیکى سووک و قول، ته واوى
ئهم ویتانه ی شله قاند و وه کو هه ورینكى روون و ره نگاله یی تیکه لى
کردن و چيژینكى ئارامبه خشى به دایكى به خشى.

لۆدمیلا کاتیک گه رايه وه، وتى: "نیکۆلا راستى ده کرد، گرتوویانه،
گومانى تیا نییه. وهک و تتان میرمندالیکم نارد بۆ ماله که ی.
گه راره ته وه و ده لیت پاسه وانه کان له حه وشه که خویان حه شار
داوه و یه کیان له پشت ده رگا که یه. سیخوره کان به ده وری ماله که دا
ده سورپینه وه. ئەو میرمنداله ده یانناسیت..."

دایكى سه رى له قاند و به ئارامى وتى: "نیکۆلاى داماو!"

لۆدمیلا خه مبار و ئارام وتى: "ئهم دوا ییانه به به رده وامى وتارى بۆ
کریکارانى شار هدا. ده یانناسى و کاتى ئەوه بوو خۆى بشاریته وه،
هاورپیان پیبان وت به رپى بکه ویت، به لام گوپى له که س نه گرت.
به بۆچوونى من له م کاتانه دا نابیت هانى که سه کان بدریت، ده بیت
ناچار بکرین..."

كورپىكى مندالكارى قزپەش، بە روخسارىكى سوور و سىپى و لووت
 ھەلۋىيى و چاوشىن لە بەردەم دەرگاگە دەرگەوت.

بە دەنگى پاراۋ پرسى: "سەماۋەرگە بېتىم؟"

- بەلى سىزگى، ئەگەر ئەرك نىيە! ئەمە شاگردەگەمە، ئىۋە
 نە تانىنىبوۋ؟

- نا.

- ھەندىك كات دەمنارد بۆ لاي نىكۆلا.

دايكى ھەستى كرد لۆدمىلا گۆراۋە و بۆتە كەسىكى دىكە، سادەتر
 دەرگەگەوت. ھۆشى لە شوپىنىكى ترە. لە جولە نەرمەكانى لەش و
 لارە رېكەكەيدا ھىزىكى زۆر دەبىنرا كە كەمىك لە حالەتى رەنگ
 بىزپكاۋىي دەم وچاۋى كەم دەكردەۋە.

ئەلقەكانى دەورى چاۋى بە درىژايى شەو گەورتر ببوۋ. لە ھەناۋىدا
 ھەست بە تەقەللایەكى بەردەوام دەكرا. ۋەك ئەۋەى تەلىكى بارىك
 لە رۆچىدا كىشرايىتەۋە.

كورەكە سەماۋەرگەى ھىنا.

- سىزگى، ئەمە دايكى پاقل فىلاسىف-ە، ئەۋ كرىكارەى دۋىنى
 سزايان بە سەردا سەپاند.

كورەكە بى دەنگ و ئارام چەمايەۋە. دەستى دايكى گوشى و رۆيشتە
 دەر. نانى ھىنا و لە سەر مېزەكە دانىشت. لۆدمىلا بە دەم تىكردى
 چا، ئامۆژگارى پلاگەى كرد تا پىش ئەۋەى دەرئەكەۋىت پۇلىس
 بۆسەى بۆ كى داناۋەتەۋە، نەگەرپىتەۋە مال.

- لەۋانەيە بۆسەيان بۆ تۆ دانابىت. بە دىنبايىۋە لىكۆلىنەۋەت لەگەل
 دەكەن...

پلاگە ۋەلامى داىەۋە: "گرنگ نىيە! ئەگەر بىگرن، كارەساتىكى گەورە
 نىيە! تەنبا دەمەۋىت و تەكانى پاقل بلاۋ بىتتەۋە.

- پىتەكان نووسراۋن، بەيانى بە ئەندازەى پىۋىست بۆ شار و
 دەۋرۋبەرى ئامادە دەبىت. ناتاشا دەناسى؟

- بۇچى؟

- دەبىت ئەم نوسخانه بۇ ئەو بەریت.

كۆرەكە رۇژنامەى دەخویندەوہ و واى پيشان دەدا گوئى لە قسەکانیان ناگریت، بەلام جارجار سەیرى دایكى دەکرد.. کاتیک دایكى ئەم نیگا زیرەکانەیهى ناكاوگیر دەکرد، ھەستىكى خوش بە كۆرەكە دەبرا. لۇدمیلا دووبارە باسى نیکۆلاى کرد بئ ئەوہى بۇ گرتنەكەى شیوہن بکات و قور بپیویت. ئەمە لای دایكى ئاسایى بوو. کات زووتر لە رۇژەکانى تر تیدەپەرى. کاتیک لە سەر سفرەى نانى بەیانى کشانەوہ، نزیک نیوہرۇ بوو.

وینەى (28)

کتوپر به قایمی له ده‌رگایان دا. کورەکه هه‌ستا. به نیگا پرسىاری له خاوه‌ن ماله‌که ده‌کرد.

- سیرگى برۆ ده‌رگاکه بکه‌ره‌وه! ده‌بى کى بیټ؟
لۆدمیلا به ئارامى ده‌ستى خسته ناو گیرفانى کراسه‌که‌ى و به دایكى وت: "ئه‌گه‌ر جه‌ندرمه‌کان بن، تۆ له‌م سوچه‌دا دانیشه و سیرگى تۆ..."

میرمندا‌له‌که به ئارامى وتى: "ده‌زانم!" و ونبوو.
دایكى بزیه‌کى کرد. ئەم ئاماده‌کارىیانه کارىگه‌رى له سه‌ر ئەو دانه‌ده‌نا و له روودانى کاره‌ساتىک ئاگادارى نه‌ده‌کرده‌وه.
دکتۆر بوو له ده‌رگای ده‌دا. هاته ژوور و خیرا وتى: "نیکۆلایان گرتووه... دایکه تۆ لیره‌یت؟ کاتىک ئەویان گرت تۆ له ماله‌وه نه‌بووى؟"

- نا، منى نارد بۆ ئیره.
- ئممم... پیم وا نه‌بیټ ئەمه بۆ تۆ زۆر باش بیټ. دوینى شه‌و گه‌نجه‌کان پینچ سه‌د نوسخه له وته‌کانى پاڤل-یان به ژه‌لاتین دروست کردووه. کاره‌که‌یان باش کردووه، پاکه و ده‌خویندريته‌وه. ده‌یانه‌ویټ ئەمشه‌و به ناو شاردا بلاوى بکه‌نه‌وه، به‌لام من دژى ئەو کاره‌م. باشته‌ره کاغه‌زى چاپکراو له شار بلاو بکریته‌وه. نوسخه ژه‌لاتینییه‌کان ده‌بیټ بۆ شوینه‌کانى دیکه بنیرین.

دایكى وتى: "ئه‌و نوسخانه ده‌به‌م بۆ ناتاشا، بیده‌ن به من."
پیداگرى ده‌کرد له‌وه‌ى خیراتر وته‌کانى پاڤل بلاو بکریته‌وه و زه‌وى له قسه‌کانى کورەکه‌ى نغرو بکات. وه‌ک ئەوه‌ى بپاریته‌وه، سه‌یرى دکتۆرى ده‌کرد.

دکتور به گومانه وه وتی: "نازانم ئەگەر ئەو کاره بکهن، لۆژیکیه یان نا. کاتژمێره کهی دهرهینا".

- ساعهت یانزه و چلوسێ خوله که، شه مه نده فەر کاتژمیر دوو و پینچ خوله ک بهرێ ده که ویت. له وانیه شهو بگهن، به لام درهنگ نییه... جیا له وه، ئەمه بابته سه ره کییه که نییه.

لۆدمیلا برۆکانی بهرز کرده وه و وتی: "به لێ، ئەمه بابته سه ره کییه که نییه".

دایکی نزیک که وته وه و پرسی: "که واته چیه؟ بابته که ئەوه یه ئەم کاره به باشی ئەنجام بدریت و من ده زانم چی بکه م".

ژنه گه نجه که سه یری دایکی کرد، ناوچاوی سه ری و وتی: "مه تر سیداره!"

دایکی پرسی: "بۆ؟"

دکتور خیرا وتی: "له بهر ئەوه ی یه ک سه عات پیش گیرانی نیکولا، له ماله که ون بوون. له کارخانه بوون و به باشی ده تناسن. دوا ی رۆیشتنی تۆ بۆ کارخانه، بلاو کرا وه کانی شوړش له وێ بلاو بۆته وه. هه موو ئەمانه وه ک گریی په تی سیداره ده که ویته ملی تۆ.

دایکی وتی: "هه ست به من ناکهن، ئەگەر له کاتی گه رانه وه بمگرن و بپرسن له کوێ بووم..."

بۆ چرکه یه ک قسه کانی بری و دووباره به رده وام بوو: "ده زانم چون وه لامیان بده مه وه. له کارخانه وه راسته وخۆ به ره و قه راغ شار ده رۆم. له وێ پیاویک ده ناسم به ناوی سیزۆف... ده لیم له بهر ئەوه ی دلته نگ بووم، دوا ی کۆتایی هاتنی دادگا، راسته وخۆ رۆیشتمه لای سیزۆف و ئەویش هاوخه می منه. برازا که ی له گه ل پاقل-ه. ده لیم ئەم ماوه یه لای ئەو بووم و ئەویش شایه تیم بۆ ده دات".

له بهر ئەوه ی هه ستی کرد ئەوان له به رامبه ر داوا که ی ته سلیم ده بن، هه ولی ده دا قه ناعه تیان پێ بینیت و پیداکرانه دووباره ی ده کرده وه.

سەرئەنجام ئەوانىش رازى بوون.

دكتور به بىزاري وتى: "دەتوانىن چى بگەين؟ برؤ!"
لؤدميلا بى دەنگ و بىرمەندانە بە ناو ژوورەكەدا دەگەرا، روخسارى
خەمبار و سەرکولمەكانى چال ببوون. دەمارەكانى گەردنى كيشران
وەك ئەوەى سەرى قورس بووييت و بى ئىرادە بگەويته سەر سنگى.
پلاگە دوای رەزامەندى بەناچارى دكتور، هەناسەيەكى هەلكيشا.
دايكي بە پىكەنين وتى: "هەمووتان گرنگيم پى دەدن، بەلام بىر لە
خۆتان ناكەنەوه!"

دكتور وەلامى دايەوه: "ئەو قسەيە راست نىيە. گرنگى بە خۆمان
دەدەين و دەبييت ئەو كارە بگەين. ئەوانەى لەخۆرا خۆيان دەخەنە
مەترسييهوه، دەبييت سەرکۆنە بكرين. بەهەرچال، نووسخەكان
دەهينم بؤ ويستگەى شەمەندەفەر."

بؤى روون كردهوه دەبييت چى بكات. دواتر لە بەردەمى وەستا و
وتى: "سەرگەوتوو بى، خۆشچاللى وايە؟"

دكتورى نارازى رويشت. كاتىك دەرگاگە داخرا، لؤدميلا لە
دايكي نزيك بؤوه و پى وت: "جەنابت ژنيكى خۆشەويستى و لە
مەبەستەكەت تى دەگەم..."

قۆلى دايكى گرت و هەردووك بە ناو ژوورەكەدا پىاسەيان دەكرد.
- منيش كورپىكم هەيە، ئىستا تەمەنى دوانزە سالە، بەلام لەگەل
باوكى دەژى. مێردەكەم جىگرى داواكارى گشتىيە، لەوانەيە ئىستا
داواكارى گشتى بيت، مندالەكە لەگەل ئەوه... زۆر جار لە خۆم
دەپرسم ئاكامى ئەم مندالە بە كوئ دەگات..."

دەنگى دەلەرزى، پاشان دووبارە بىرمەندانە و بە پچەپچ دريژەى
بە قسەكەى دا: "ئەم مندالە لە لايەن كەسيكەوه پەرورده كراوه
كە دوژمنى خوينى ئەو كەسانەيە لاي من ئازيزن و من ئەوان بە
باشترين كەسەكانى سەر زەوى دادەنيم و ئەگەرى هەيە كورپەكەم
ببيته دوژمنى خۆم. ناتوانم مندالەكە وەر بگرمەوه و لەگەل خۆم

بىت، چونكى خۇم بە ناوى خوازراو ژيان بە سەر دەبەم. هەشت
سالە نەمبىنيوہ.

نزيك پەنجەرەكە وەستا و سەيرى ئاسمانى بى رەنگ و بى
ئەستىرەى كرد و وتى: "ئەگەر لەگەلم دەبوو، بەهيزتر دەبووم،
ئەگەرىش بمردايه، ئاسودە دەبووم!..."

دواى چەند ساتىك بى دەنگى، بە دەنگى بەرز وتى: "بەم شىئوہە
دەمزانى مردووه و ناتوانىت دوژمنى ئەو شتە بىت كە بەرزترە لە
سۆزى دايكانە..."

دايكي بە ئارامى و وەك هاوخەمى پىنى وت: "باوانەكەم!
لۆدميلا بە پىكەنين لە قسەكانى بەردەوام بوو: "تۆ بەختەوهرى!
بىنينى ئەوہى دايك و كور شانبەشانى يەكتر خەبات دەكەن، زۆر
باشە، زۆر بە كەمى شتى وا روو دەدات!"

پلاگە وتى: "بەلئى زۆر باشە. وەك ئەوہى بىهويت نەينىيەكى بۆ
باس بكات، دەنگى نزم كردهوہ و وتى: "ژيانىكى ديكەيە، تۆ و
نيكۆلا و ھەموو ئەوانەى لەم رىگەيەدا خەبات دەكەن، لەگەل ئىمەن.
بەم شىئوہە خەلك لە يەك نزيك دەبنەوہ. ئەم شتە تى دەگەم،
وشەكان نا، بەلكو لە كۆى بابەتەكە تى دەگەم."

ژنە گەنجەكە وتى: "راستە، وايە! رىك وايە!"
دايكي دەستى خستە سەر شانى لۆدميلا و وتى: "ئەوہى تى دەگەم،
ئەوہى كە مندالەكان لە دنيا بەرى كەوتوون! لە دنيا، ھەمووان بەرەو
يەك ئامانج دەروژن! دلە بى گەردەكان، جوامىزانەترين رۆحەكان،
بەهيزەوہ ھىرش دەبەن بى ئەوہى ئاور بۆ دواوہ بدەنەوہ، دواوہ
كە پرە لە خراپە. درۆ و فرت و فيل لە ژىر قاچەكانيان لە ناو دەبەن.
گەنجەكان ھەموو ھىزيان بۆ يەك ئامانج دەخەنە گەر: "دادپەرورەى!
دەيانەويت بە سەر رەنج و ئازاردا سەرکەون. تەفەنگ بە دەستەوہ
دەگرن بۆ ئەوہى كۆتايى بە بەدبەختى و نەھامەتییەكانى مرؤف بىن.
دەيانەويت ناھەزىيەكان لە ناو بەرن و سەرئەنجام سەردەكەون!"

يه كينك له وان پي و تم خوريكي تازه هل دهكين و، ئم كاره دهكهن!

يه كي تر وتي: "هموو دل شكاوه كان دهكين به يهك! و به دلنيايه وه يه كگرتووي به دي ديتن!"
دهستي بو ئاسمان دريژ كرد.

- له وي خوره تاويك ههيه!

له سنگي خويدا و وتي: "ليزهيش ئاگريكي ديكه هل دهكهن، رووناكتر له خوري ئاسمان، خوري به خته وه ربي مروژ كه زه وي و هه موو دانيشتووانه كه ي به تيشكي عه شق و خوشه ويستي به رامبه ر به يه كتر و به رامبه ر به هه موو شته كان، رووناك ده كاته وه. بو هه لكردني برواي نوي، وشه ي دوعا له بييركراوه كان له ئاسمانينيكي ديكه ده ئافرينن. ئاگره كه يان له قوولايي روچ و دلپانه وه سه رچاوه ده گريت و به م شيويه له عه شق و خوشه ويستي منداله كانمان بو جيهان، ژيانينيكي نوي ديه ئاراهه. كي ده توانيت ئم عه شقه خاموش بكات؟ چ كه سينك؟ هيج هيزيك گه وره تر و مه زنتر له مه هه يه؟ زه وي ئه وه ي به دي هيناوه و سه رانسه ري ژيان خوازياري سه ركه وتني ئه وه... به لي سه رانسه ري ژيان".

دايكي له لؤدميلا جيا بووه و هيلاك و ماندوو دانيشت. ژنه گه نجه كه به ئارامي به ده وريدا سوورا، وهك ئه وه ي بترسييت له وه ي كه شتيك بشكييت. به ههنگاوي ئارام به ناو ژووره كه دا ده گه را، له كاتيكا به چاوه كزه كاني سهيري خاليكي دووري ده كرد، دووباره ناسكتر، راستتر و گه وره تر ده رده كه وت. روخساري كه م گوشت و جدي بوو و له تاو تووره يي ليوه كاني ده گه ست. بي دهنگي، خيرا دايكي ئارام كرده وه. به ئارامي و به ترسه وه وتي: "له وان هه ئه و شتانه م وتييت كه نه ده بوو بيليم".

لؤدميلا خيرا ئاوري دايه وه، چه په ساو سهيري كرد و وتي: "نا، هه ر وايه... هه ر وايه! به لام با چيتر له م باره وه قسه نه كه ين!...

هر بهو شیوهیه که باست کرد، بهائی! "ئینجا له سه رخوتر دریژهی به قسه کانی دا: "ده بیټ خیرا بهرئ بکه ون. ویستگهی شه منده فه ر لیره وه دووره."

- بهائی، هرچی زووتر باشترا! چهنده خوشحالم! ئاخ! چهنده خوشحالم، خوزگه ده تانزانی! وته کانی کوره کهم ده بهم، وتهی خوین و گوشتی خوم! وه کو روچ و گیانمه!"

دایکی پیکه نی، به لام پیکه نینه کهی، ته نیا رهنگدانه وهیه کی کرچ و کالی له سه ر پوخساری لودمیلا لی که وته وه. دایکی ههستی کرد پوخساری لودمیلا، شادومانیه کهی ده کوژینیتته وه.

له ناکاو پلاگه ئاره زووی ئه وهی کرد گهرمی خوی بو ئه م روچه به هیزه بنیریت، له ئامیزی بگریت و له گه ل سوزی دایکانه هاوئا ههنگی بکات. دهستی لودمیلا ی گرت و گوشی، وتی: "باوانه کهم! زور باشه مرؤف بزانیته له ژیاندا به شی هه مووان رووناکی ههیه و به تیپه رینی کات هه مووان ئه و رووناکییه ده بینن، پوچیان له گه ل ئه ودا به سه ر ده بن و هه مووان له گه ل بلیسه نه کوژا وه کانی ده سووتین."

پوخساری میهره بانی ده له رزی، چاوه کانی ده دره و شان وه و برژانگه کانی ده له رینه وه وهک ئه وهی بیانه ویت بفرن. به و هزره گه ورا نه سه رخوش بیوو که هه موو کزانه وه کانی دلی و گشت ههسته کانی تیا جی ده کرده وه، بیرکردنه وه کانی چرووی ده کرد و وهک خوری به هار، ژیانه خهزان دیتوو ه کهی گهرم و به پیت ده کرد. - وهک ئه وهیه خواجه کی تازه بو ئیمه هاتیبته بوون، هه موو شتیک بو هه مووان، هه مووان بو هه موو شتیک. ژیان یه کگرتوو! بهم شیوهیه درکی ده کهم. له بهر ئه وه ئیوه له سه ر زه وین و ئه م خاله ده بینم. له راستیدا هه مووتان هاو رین و سه ر به یه ک خیزانن، چونکه مندالی یه ک دایکن: "حه قیقهت!" حه قیقهته ئیوهی هینا وه ته بوون و ئیوه به هیزی ئه و زیندوون.

پلاگه هه ناسه ی نوئ کرده وه و دهسته کانی ئاوه لا کرد وهک ئه وهی

بیهویت کهسیک له ئامیز بگریت. بهردهوام بوو: "کاتیک له ناخی خۆمدا وشه‌ی هاوری' دههیتمه سهر زمان که له پیشره‌ویدان. له هه‌موو شوینه‌کانه‌وه دهسته دهسته دین. دهنگدانه‌وه‌ی دهنگه‌کانیان ده‌بیستم وهک ئه‌وه‌ی ته‌واوی زه‌نگی کلیساکان پیکه‌وه لی بدرین". دایکی سه‌رکه‌وتوو بوو. روخساری لۆدمیلا گه‌شایه‌وه، لیوه‌کانی ده‌له‌رزی، دلۆپی فرمیسک یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک له چاوه‌کانی ده‌هاته خوار.

دایکی له ئامیزی گرت، پیکه‌نی، دلی پر بوو له شانازی و سه‌رکه‌وتن...

کاتیک ئه‌و دوو ژنه له ئامیزی یه‌ک جیا بوونه‌وه، لۆدمیلا سه‌یری پلاگه‌ی کرد و به ئارامی پرسی: "ده‌زانی بوون له‌گه‌ل تو زور تایبه‌ته؟"

وه‌لامی خۆی دایه‌وه: "به‌لی، ده‌لی مرؤف له کاتی سپی‌ده‌دا له سه‌ر چیا‌یه‌کی به‌رز وه‌ستاوه..."

وڙڻي (29)

له ڪولان ههواي وشڪ و زور سارد تنگي به جهسته ههله چني، گوشاري بڙ قورگ دههينا و ڪونه لووتی دهگهست و به هوی ههلمڙيني نهو ههوا ساردهوه، سييهکان له ڪار دهڪهوت. دايکی وهستا و سهيري دهوروبهري ڪرد. لهو نزيڪانه گاليسڪه چيهي ڪي لي بوو، ڪلاويکي خوري ڪردبووه سهري. دوورتر لهو، پياويک به پشتي چهماوه و ڪورهڪور به ريگهه دا دهرويشت. له پيش نهو پياوه، سهربازيک ههلبهز و دابهزي دهڪرد و گوي تهزيوهڪاني گهرم دهڪردهوه.

دايکي بيري ڪردهوه: ”دهبيت وتارهڪهي پاڻل به ناو خهلهڪدا بلاو بکهمهوه. نهوان بيخويننهوه و بهئاگا بينهوه که چي به سهر ڪورهڪم و مندالهڪاني تري نه م نيشتمانه هاتووه و چهنده مافيان خوراوه.“ پلاگه بيري ڪردهوه: ”لهوانهيه نهويان نارديت له دووڪانهکه شت بکريت. به چهزهوه به سهر بهفرهڪاندا دهرويشت. گهيشته ويستگهکه. دهرگاي شهمندهفرهکه هيشتا دانهخرابوو، لهگهل نهوهشدا له ژووري چاوهپرواني پر دووڪهل و نمره سي، خهلهکيکي زور دهبينرا. سهرما ڪريڪارهڪاني ريگهي ئاسني لهوي ڪو ڪردبووه. گاليسڪه چيهيکان، کهساني ئاواره و بي پهنا دههاتنه نه م ژوره بڙ نهوهي خويان گهرم بکهنهوه. گهشتيارانيش لهوي بوون. چند جووتيارنيک، بازرگانيکي قهلهو له ناو پالتويهڪي پيسته، قهشهيهک لهگهل ڪچيکي رهنگ بزرڪاو، پينچ-شش سهرباز و چند کهسي ورده بورژوا لهوي دهبينران. گهشتياران جگهريان دهکيشا، قسهيان دهڪرد، عارهق يان چايان دهخواردوهوه. له نزيک کافيکه که کهسينک

به قاقا پیده‌کهنی، هه‌ورینک له دووکه‌ل به و ناوه‌دا هاتوچۆی ده‌کرد. کاتی‌ک ده‌رگا ده‌کرایه‌وه، ده‌نگی لینه ده‌هات و کاتی‌ک به قایمی دایانده‌خست، شووشه‌کان ده‌له‌رزینه‌وه و ده‌نگه‌که‌ی بلاو ده‌بۆوه... هه‌ست به بۆنی تووتن و ماسی سویرکراو ده‌کرا.

دایکی له نزیک ده‌رگا‌که دانیشت. له شوینتیک که هه‌مووان ده‌یانبینی، چاوه‌پوان بوو. هه‌ر کات که سینگ ده‌هاته ژوور، که‌میک هه‌وای سارد به‌ر روخساری پلاگه ده‌که‌وت. ئه‌م هه‌سته لای شیرین بوو و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌له‌ده‌کیشا. خه‌لکانیک که جلی قورسیان پۆشیبوو و به‌سته‌ی گه‌وره‌یان به ده‌سته‌وه بوو، ده‌هاتن. نه‌زانانه به ده‌رگا‌که‌وه ده‌لکان، جوینیان ده‌دا. باره‌که‌یان له سه‌ر زه‌وی یان کورسیه‌ک فری ده‌دا، دواتر شه‌خته‌ی سه‌ر یه‌خه‌ی پالتۆ و سه‌رقۆله‌کانیان ده‌ته‌کاند و به بۆله‌بۆل ریش و سمیلیان پاک ده‌کرده‌وه.

گه‌نجیک که جانتایه‌کی به ده‌سته‌وه بوو، هاته ژوور و خیرا سه‌یری ده‌ورو به‌ری کرد و راسته‌وخۆ به‌ره‌و لای دایکی رۆیشت.

به ئارامی پرسی: ”به‌ره‌و مۆسکۆ ده‌رۆن؟“

- به‌لی، بۆ لای تاتیانا.

- فه‌رموون.

جانتا‌که‌ی له سه‌ر کورسیه‌که‌ی ته‌نیشت پلاگه دانا. جگه‌ره‌یکی له گیرفانی ده‌رهینا و خیرا دایگیرساند و دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌میک کلاوه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه، له ده‌رگا‌که‌ی تر رۆیشته ده‌ر. دایکی، ده‌ستی له چه‌رمی جانتا‌که‌ دا. به‌ره‌زانه‌ندییه‌وه سه‌یری ئاماده‌بووانی ده‌کرد. دوا‌ی ساتیک هه‌لستا و له سه‌ر کورسیه‌کی تر له نزیک ده‌رگای چوونه‌ده‌ره‌وه دانیشت. جانتا‌که‌ی به ئاسانی گواسته‌وه. سه‌ری به‌رز کرده‌وه و سه‌یری روخساره‌کانی به‌رامبه‌ری ده‌کرد.

پیاویک که پالتۆیه‌کی کورتي پۆشیبوو و سه‌ری خستبووه ناو یه‌خه‌ی پالتۆکه‌ی، شانی له شانی دا و بی ئه‌وه‌ی هیچ بلێت، وه‌ک داوا‌ی

لیبور دن دهستی بؤ کلاوه کهی برد و دوور که و ته وه. دایکی وای زانی پیشتر ئەم که سهی بینووه و رووی و هرگه راند. بینی به یهک چاو چاودیری دهکات. ئەم چاوه روونه، جهستهی پلاگهی بری و دهستی هیتایه لهرزین که له سهر جانتاکهی داینابوو، وهک ئەوهی باره کهی قورستر بوویت. ههستیکی ناخۆش له دلیدا سهری هه لدا و کاریگهری کرده سهر قورگی و دهمی تال و وشک کرد. له خۆی پرسی: "له کوی بینومه؟" چهزی دهکرد دووباره ئاور بداته وه و جاریکی دیکه سهیری بکات. پیاوه که هیشتا له وئ بوو. ههنديک جار له سهر قاچی راست و ههنديک جار له سهر قاچی چهپی دهوهستا و دوودل دههاته بهرچاو. دهستی راستی له ناو قۆپچهی پالتۆکهی و دهسته کهی تری له گیرفانیدا بوو... بهم شیوهیه شانی راستی گهرهتر له شانی چهپی دهرده کهوت.

پلاگه به ئارامی له کورسییهک نزیک بۆوه و دانیشت، وهک ئەوهی ترساییت له وهی که شتیکی له ناخیدا درانديت. یادگهی به هوی ههستی پیش روودانی کارهسات، به ئاگا هاتبۆوه و دوو وینه لهم پیاوه له زهینیدا نه خشی بهست. یه که میان کاتی هه لاتنی ریبین بوو، دووه میان له ناو هۆلی دادگا.

ئهو پاسه وانهی که پلاگه زانیاری هه لهی سه بارهت به هه لاتنی ریبین پی دابوو. به دلناییه وه دایکیان ده ناسی و چاودیریان ده کرد. له خۆی پرسی: "که واته تووش بووم؟" له رزی و وه لامی خۆی دایه وه: "به لام هیشتا نا، ئەگهری هه یه تووش بوویتم، چاره نییه." سهیری ده و روبه ری کرد و ههچ شتیکی گوماناوی نه بینی. یهک له دواي یهک بیري تازه له زهینیدا داده گیرسا و ده کوژایه وه.

- جانتاکه م دابنیم؟ ... برۆم؟

به لام خیرا بیریکی دیکه به زهینی دهگه یشت: "وته کانی کوره کهم فری بدهم و برۆم! ئەویش له بهر دهستی ئەو که سانه!" جانتاکه ی له خۆی نزیک کرده وه.

- بۆچی به جانتاکه وه رانه که م؟ به هه لاتان...

ئهم ئەندیشانهی لا بیگانه بوو، وای دهزانی که سیک به زۆر دهیکاته ناو میشکی. وهک سووتانه وهیهک که به شیوهیهکی ئازاردەر دل و سهری دهرزاند، ئەوی له خۆی، له پاقل و هه موو ئەو که سانهی تیکه ل به دلی بیوون، دوور دهکرده وه. ههستی کرد هیزیکی دوژمنانه، به پیداگرییه وه زۆری لی دهکات، قورسایی خستۆته سه ر شان و سنگی و له ترسیکی سارددا دهیخنکینیت. دهماره کانی ناوچاوی ئاوسا، رهگی مووه کانی گهرم داهات.

دواتر به هه ولئیکی به هیز که سه رله بهری جهستهی شله قاند، هه موو ئەو ترس و له رزانهی له ناخیدا کوژانده وه و به خۆی وت: "مه به هۆی شه رمه زاری کوره که ت!"

چاوه کانی به ر نیگایه کی شه رمنانه و خه مبار که وت. وینهی ربیین له زهینیدا نه خشی به ست. وا پین ده چوو ئەم چهند سات درپۆنگییه، هه موو شتیکی له ناخیدا پته و و به هیز کردو وه. دلی ریکو پینکتر لینی دها.

سهیری ده ورو بهری کرد و له خۆی پرسی: "ئیسنا چی روو دهادت؟" سیخوره که چه چهی ده کرد. پاسه وانیک سهیری دایکی کرد و رویشته دوا وه. پاسه وانیکی دیکه نزیک که وته وه و گوینی له گفتوگۆی ئەوان گرت. ئەم که سه پیره پیاویکی به هیزی قژ ماش و برنجی بوو. به سه ر ئیشاره ی بۆ سیخوره که کرد و به ره وه ئەو کورسییه هات که دایکی له سه ری دانیشتبوو. سیخوره که له ناکاو ون بوو.

پیره پیاوه که به ئارامی ده رویشته، له کاتی کدا به وردی سهیری پلاگهی ده کرد. دایکی تا کو تایی کورسییه که رویشته دوا وه.

- ئەشکه نه جم نه که ن، ته نیا ئەشکه نه جم نه که ن..!

نزیک پلاگه وه ستا و دوا ی چهند ساتیک بی دهنگی، بی شه رمانه پرسی: "سهیری چی ده که ی؟"

- هیچ.

- زور باشه، پیره ژنی دز، پیر بوویت، به لام دهستت هه لئه گرتووه.
 دایکی ههستی کرد ئەم قسانه وهک شهقه زله بهر روخساری
 دهکه ویت. قسهی ناشیرین و قیزهون و ئازاردهر بوو، وهک ئەوهی
 گۆنای مرۆفیان بریبیت و چاوهکانیان هه لکۆلیبیت...
 به هه موو توانای هاواری کرد: "من؟ من دزم؟ درۆ دهکهی...
 لهو گیزه لووکهی توورهبیدا، هه موو شتهکانی دهووروبهاری
 دهسوورانهوه. دلی له تالیی جوینهکان ئازاری پی گه یشت. جانتاکه ی
 به دهسته وه گرت و ده رگاکه ی کرده وه. هه لستا. دهسته یهک له
 وه رهقهکانی له سه ر سه ری راگرت و هاواری کرد: "سه یر بکه ن،
 هه مووتان به جوانی سه یر بکه ن...!" دهنگی ژاوه ژاوی خه لکی بیست
 به ره و لای دههاتن.

- چیه؟

- لیکۆله ر، ئەوه تا...

- چی رووی داوه؟

- ده لێن ئەم ژنه دزی کردووه.

- ئەم ژنه؟

- هاواریش دهکات.

- سیمایه کی چهند به پریزی هه یه!

- کییان گرتووه؟

دایکی به بینینی ئەو خه لکه ی له دهووری کۆ بوونه وه، ئارامی گرت و
 به دهنگی بهرز دووباره ی کرده وه: "من دز نیم، دوینی دهسته یهک
 زیندانی سیاسیان مه حکوم کرد، کوربه که م یه کیک بوو له وان. ناوی
 قیلاسیف-ه. وتاری پیشکesh کرد و ئەمه وتاره که یه تی. ده رویشتم
 ئەم نووسراوه بو خه لک به رم بو ئەوه ی بیخویننه وه و سه باره ت به
 راستیه کان بیر بکه نه وه."

که سینک به وریایی یه کیک له لاپه رهکانی له دهستی پلاگه وه رگرت.
 پلاگه لاپه رهکانی دیکه ی به ناو خه لکه که دا بلاو کرده وه.

دهنگیکی ترساو بهرز بۆوه. ئەگەر بۆ بلاوکردنهوهی ئەمانه
دهستخۆشیت لێ بکەم، مەترسی نییه!

دهنگیکی دیکە وتی: "ئاگادار بن! کەس نازانیت چی روو دەدات!"
پلاگە دەیبینی کاغەزەکان هەڵدەگرن و لە ناو گیرفان و سنگیاندا
دەیشارنەوه. دووبارە بویر بوو. دەستەپەک لە کاغەزەکانی
دەردەهێنا و بە راست و چەپدا بلاوی دەکردهوه.

- دەزانن بۆچی کورەکەئێ من و هاوڕێکانیان سزا دا؟ پیتان دەلێم!
بروا بە قسەکانم بکەن کە قسەئێ دایکێکە. دوینێ کەسانیکیان سزا
دا کە حەقیقەتی پیروزیان بۆ ئیوه دەهێنا! دوینێ هەستم کرد ئەم
حەقیقەتە سەرکەوتوو... کەس ناتوانیت رووبەرووی ببیتەوه، هیچ
کەس!.."

خەڵکە کە سەریان سوڕمابوو، بێ دەنگ بوون و بەردەوام لە
دەوری دایکی کۆ دەبوونەوه.

- ئەنجامی کار بۆ ئێمە هەژاری و نەداری و نەخۆشییه! هەموو
شتیک دژی ئێمەیه. پۆژانە بە هۆی کاری زۆرەوه گیان دەدەین، لە
برسا و لە سەرما رەنج دەبەین، بەردەوام لە ناو فرت و فیلدا نغۆ
بووین و کەسانی تر بە بەهای زەحمەتەکانی ئێمە تا قورگیان پڕ
دەکەن و رادەبوین، بەلام وەک سەگی بەستراو، ئێمە لە نەزانیدا
دەهێلنەوه، نازانین و ترسەنۆکانە لە هەموو شتیک دەترسین. ژیا
ئێمە وەک شەوه، شەویکی تاریک، مۆتەکەپەکی مەترسیداره. ئەئێ
وا نییه؟"

چەند کەس بە ئارامی وەلامیان دایەوه: "وايه."

- دەمی ببەستن.

دایکی لە پشت قەرەبالغییە کە سیخوڕە کە و دوو جەندرمەئێ بینی.
خیرا ویستی پاشماوئێ کاغەزەکان بلاو بکاتەوه، بەلام کاتیک
دەستی بە جانتاکەئێ گەشت، هەستی کرد دەستیکی دیکە بەردەستی
کەوت.

چەمايەوہ و وتى: "ھەمووى ھەلگرن، ھەلگرن. بۇ گۆرپىنى ئەم
ژيانە، بۇ رزگارى ھەموو خەلك، بۇ زىندوو كردنەوہيان لە ناو
مردووہكان بەو جۆرەى من زىندوو بوومەوہ، كەسانىك ھاتن،
رۆلەكانى خوا كە تۆوى پىرۆزى حەقىقەت دەچىتن. بە نەينى كار
دەكەن، چونكە بە باشى دەزانن كەس ناتوانىت راستى بلىت و
شوينپى ھەلنەگرن، نەيخنكىتن و زىندانى نەكەن و لە ناوى نەبەن.
حەقىقەتى ژيان و ئازادى، دوژمنى ئەو كەسانەن فەرمانرەواى ئىمەن
و دەمانچەوسىتنەوہ. ئەو كەسانە، خەلكانىكى پاكى و پەيامەتتەرى
راستىن. بە ھۆى ھەولەكانىان، حەقىقەت دووبارە دىتە ناو ژيانى بە
ئازار و پىر نەھامەتى ئىمە، گەرممان دەكاتەوہ و ژيانىكى تازەمان
پى دەبەخشىت. ئىمە لە ستەمى ئەو كەسانەى رۆحى خۇيان بەوان
فرۆشتووہ، رزگار دەكات. دلىيا بن."

كەسىك ھاوارى كرد: "ئافەرىن پىرەژن."

كەسىكى دىكە بە دەنگى بەرز پىكەنى.

خەلك بە ھاتوھاوار رۆيشتنە دواوہ. دەورى جەندرمەكانىان گرت،
دەتووت بە ئەنقەست رىنگەيان لى گرتن. ئەم ژنە قژ ماشووبرنجىيە
بە نىگای سادە و پىر لە راستگۆيى و مېھرەبانى خۆى، سەرنجى
خەلكەكەى راكىشا، خەلكانى جىابۆوہ لە يەك، تاك و تەنيا لە ژيان،
ئىستا يەكيان گرت و تىنى وتەكانى پلاگە كە بىگومان زورىان لە مېژ
بوو چاوہرپى بوون، گەرمى كردبوونەوہ. ئەوانەى لە دايكەوہ
نزيك بوون. بى دەنگ مانەوہ. پلاگە بە وردى سەيرى دەكردن و
ھەناسەى گەرمى ئەوانى لە سەر روخسارى ھەست پى دەكرد.
خەلكەكە ھاوارىان كرد: "برۆ سەر كورسىيەكە."

- برۆ پىرەژن!

- ئىستا لە سىدارەت دەدەن!

- چەند ژنىكى بوىرە.

- خىرا قسە بكە، وا ھاتن.

جه ندرمه کان نزيك بوونه وه و هاواريان ده کرد: ”رینگه که بکه نه وه، رینگه که بکه نه وه.“

ژماره یان زۆر بوو و به توندوتیژی خه لکه که یان دوور ده خسته وه. خه لکه که شپزه بوون و پشتیان به یهک به ست. دایکی ههستی کرد له ده و روبه ری شتیک هه لده قولیت و ئەم خه لکه بو تینگه یشتن و باوه رکردن به قسه کانی، ئاماده ن. ده یویست ئەوهی ده یزانیت خیرا بیلیت؛ هه موو ئەو هزرانه ی له قوولایی دلێه وه به رز ده بیته وه، ده ربیبریت، به لام چیتر دهنگی نه ده گه یشت و جگه له مرخه مرخیکی له رزۆک، هه یچ دهنگیکی تر له سنگیه وه نه ده هاته ده ر.

- وتاری کورپه که م، وتاری پاکی رۆله ی گه له، رۆله یه کی راستکردار و زه حمه تکیش. که سانی راستکردار به هۆی بویریان جیا ده کرىنه وه. ئازان و ئەگه ر پئویست بکات، له رینگه ی راستی و حه قیقه ته وه گیانی خۆیان ده به خشن.

که نه چه کان به تامه زرۆیی و ترسه وه سه یریان ده کرد. کیشایان به سنگیدا، تلاوتل که وته سه ر کورسییه که. به سه ر سه ری خه لکه وه دهستی جه ندرمه کان ده بینرا که پشته مل و شانی خه لکه که یان ده گرت و دووریان ده خسته وه. کلاوه کانیان لاده برد و فریانی هدا. له ده و روبه ری پلاگه شتی رهش ده جولانه وه، به لام به سه ر ماندوویه تی خۆیدا زال بوو و به و نه خته هیزه ی بۆی مابۆوه، هاواری کرد: ”گه ل ده بیته هه موو تواناکانی له شیوه ی یهک هیزی یه کگرتوو کۆ بکاته وه.“

دهستی گه وره و سووری جه ندرمه کان به ر ملی دایکی که وت و رایوه شاندا:

- ده مت داخه ..!

دایکی به قایمی به ر دیواره که که وت. ئازاریکی زۆر که وته ناو دلێ، به لام ئەو ئازاره به هۆی کاریگه ری بلیسه کانی ناخی نه ما. جه ندرمه که وتی: ”برۆ!“

- خه لکینه، مه ترسن، هیچ رهنجیک له وهی که به دریژی ته مه نتان کیشاوتانه، خراپتر و به نازارتر نییه.

جه ندرمه که قوئی گرتبوو و بو پیشه وه پالی پیوه نا، قیزاندی به سه ریا: "ده لیم دهمت داخه..!"
جه ندرمه ی دووهم قوئی گرت.

- هیچ رهنجیک له وهی رۆژ به رۆژ دلی مروّف ده خوات و سنگی وشک ده کات، تالتر نییه.

سیخوره که به رهو لای رۆیشت و دهسته مشتکردوو هکانی له به ردهم روخساری دایکی راوه شاندا و وتی: "دهمت داخه، هیچ و پوچ..!"
چاوه کانی پلاگه گه وره بوو و بریسکایه وه. شه ویلکه ی که وته له رزین. هه ردوو پیی به عه رزی خلیسکی ژووره که وه نووساند و هاواری کرد: "ناتوانن رۆحیک بکوژن که زیندوو بوته وه."
- دهمت داخه ده له سه گ!

سیخوره که مشتیک ی له چه ناگه ی پلاگه دا.
دهنگیک به رز بووه: "باش چاری ئەم پیره که متیاره تان کرد!"
شتیک ی رهش و سوور بو ساتیک دایکی کویر کرد. تامی سویری خوین دهمی پر کرد.
دهنگدانه وهی هاواره کان گیانیک ی تازه ی به دایکی به خشی: "مافی ئەوه تان نییه لینی بدن!"

- هاوړییان!

- چی بووه؟

- ئاخ! بی شه رهف!

- مشتیک ی لیده!

- حه ق له ناو خویندا ناخنکیریت!

- له پشته وه پالیان پیوه نا. هه موو شتیک ده جولاً و له ناو گیزه لووکه ی رهشی هاواره کان و فیکه کاندانا ون ده بوو. شتیک ی چر و گوئی که رکه ر، کاریگه ری له گوینچه کانی کرد، قورگی پر

دەکرد و ھەناسەى لى دەبرى. زەوى لەژىر قاچەکانى چەمايەو،
دەرپۆيشتە خوار و جەستەى لەژىر كزانەو ھى ئازارەكان دەلەرزى.
دايكى قورس و لاواز تىلاوتلى دەکرد، بەلام لە دەوروبەرى خۆى
چاوى زۆرى بىنى كە بویرانە دەدرەوشانەو. دايكى ئەم چاوانەى
بە باشى دەناسى.

ئەويان بەرەو دەرگاگە برد.

يەكەك لە دەستەکانى بە دەرگاگەو لكا.

- بە دەريابەك خوين ناتوانن راستى خاموش بکەن.

لە دەستيان دا.

- ئىوھ شىتن، جگە لە كىنە و نەفرەت ھىچتان دەست ناکەوئىت و رق و كىنەى
خەلك، پۆژىك نغرۆتان دەكات.

جەندرمەيەك بە ھەموو ھىزى خۆى قورگى گرت.

دايكى بە مرخەمرخ وتى: "بەدبەختىنە!"

كەسەك بە ھەناسەيەكى درىژ وەلامى دايەو.